

τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε. παρὰ Χριστοῦ λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων :~

Στίχ. ὅμοιον.

Σὲ πρεσβείαν πάντων, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί. παναγία θεοτόκε. σὺ ἀδιάλλακτον ἡμῖν, ἀποφράξασα τὸν νόμον σου, θεοχαρίτωτε κόρη.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν. τῶν μαρτύρων ἐν ᾄσμασι. τὴν τῆς τριάδος ἔχουσαν, τὴν λαμπρότητα. τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως. τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ. τῆς θεοῦ ἐπιγνώσεως. κῦρον ἅπαντες. καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν, ἰωάννην. ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον :~

Ἰατροὶ ἀναδείχθητε. ἀθλητῶν τῶν μακάριοι. καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ πίστεως. ὁμολογίας συνήγοροι μαρτύρων συμμέτοχοι. τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, τῆς νίκης δεξάμενοι. κῦρε ἔνδοξε. καὶ σοφὲ ἰωάννη. ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι, θείοις μάρτυσι καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος. τὸν κρατύνοντα αὐτάς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι. καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ παντοίων δεινῶν, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, δ'.

Ἀξιεπαίνοις ᾄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, κῦρον καὶ ἰωάννην. τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας. καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας. σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες. καὶ τὸ βλάστημα αὐτῆς, θεοδότην, εὐδοξίαν, καὶ θεοκτίστην. τὰς ἀθληφόρους καὶ ἀειπαρθένους. αἰτούσας Χριστὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, στίχ. Ὁ ἐξ ὕψους κληθείς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου. ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ θεός. σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου. καὶ νοῦν ἐννοίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς. γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας. αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων, διόρθωσιν. ἵνα ἀπορρίψας, τῆς κακίστης μου. συνηθείας προστρέξω καὶ κλαύσωμαι. ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μῆτερ καθορῶσα. ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεόν. τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως. καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι. καὶ δοξασθήσομαι. καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει. καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν. καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι. τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μὴν ὁ ἰανουάριος ἔληφεν ὧδε τέρμα.

Ἐνετίησι, παρὰ πέτρου, υἱοῦ τοῦ ποτέ, Χριστοφόρου, τοῦ τζαμέτου.
α φ ϙ ϛ'.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ ρ. ὅπερ ἐστὶ πεντάδιον.

κρεμᾶται. καὶ ἀπορριφεῖσα τοῖς ὑποκειμέ-
νοις ἥλοις ἐμπείρεται. εἶτα θηρίοις ἀφίεται
καὶ τὰ μὲν, ἄλλα τῶν θηρίων, ταύτης οὐχ ἥψαν-
το. εἰς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος καὶ διακε-
ράσας διέσχισε ταύτην ἔνθα προσέβαλε. λέ-
γεται δὲ, ἀνθ᾽ ὧν τὸ αἷμα αὐτῆς ἔρρευν, προελθεῖν
πηγὴν ὕδατος διειδοῦς. ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τίκτειν
ἀπορρυεῖσαι γάλακτος. εἴτε ἀνθρωποειδεῖς.
εἴτε κτήνη, ἀρρυόμεναι καὶ μετέχουσαι. εὐ-
θὺς τοῖς μεογνοῖς, τὸ γάλα προχέουσιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνη-
μα βαρεῖ. τῆς ἀκηράτου δόξης οἱ ἀθληταί,
ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον. εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα.
πᾶσαν, αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν. ἀπο-
πτύσαντες οἱ μάρτυρες. εὐλογημένος εἶ
ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ κύριε.

Τῇ καρτερίᾳ τῶν ἀλγηδόνων ἐστεφανωμένοι
κῦρος, ἰωάννης τε οἱ ὑπασπισταί. τῆς τριά-
δος ἀνεκραύγαζον. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. Θκ.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖ-
ρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, θεοτόκε τοῖς
κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν,
ὑπάρχεις παναμώμε δέσποινα.

Ὠδὴ, η. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Πρὸς ἀρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντως
θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς. ἀλλ᾽ οἱ ἀήττητοι μάρ-
τυρες. διὰ κτίσεως ὑπέφαινον. τὸν τοῦ
παντὸς δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες.
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς. οἱ τὰ ἐναν-
τία φρονοῦντες τύραννοι τοὺς τὸ πολίτευ-
μα ἔχοντας ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον. διὰ
θανάτου πρὸς ζωὴν ὤθουν κραυγάζοντες.
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Λείψανα μαρτύρων ἀστραπαί, θαυμάτων ἐκ-
φαναν τῇ οἰκουμένῃ χριστέ. τοῦ κακοδαίμονος
φάσματος. τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα.
τοῖς δὲ βοῶσιν ἀπρεπῶς ἰάσεις νέμοντα. εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Θκ.

Ἀμήτωρ ὁ λόγος ἐκ πατρὸς, ὑπάρχων πρότε-
ρον, ἀπάτωρ γέγονεν ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον
πανάγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος.
διὰ σπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς
ψάλλοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
κυρίου τὸν κύριον. Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ, λεόντων χάσμα-
τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἐ-
σβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσε-
βείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες. εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὠδὴ, θ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὑπήκοος μέχρι θανάτου. ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀητ-
τήτων. ὤφθη ἰωάννου καὶ κύρου, τοῖς τοῦ δε-
σπότου θείοις προστάγμασι. διὸ χερσὶ τοῦ κτί-
σαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δύο, τὰς τῶν θαυμάτων
λαμπηδόνας. κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου.
τοῖς ἀθλήσασιν ἀπαρρυόμενοι. τῆς ἀκηρά-
του χάριτος. οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας. ἀλλ᾽ ὑποστάσεων
τριάδα. ἡ τῶν ἀηττήτων μαρτύρων, δυὰς ἀν-
δρείως ἐθεολόγησε. τὸν σαρκωθέντα λόγον
δὲ, ἕνα χριστὸν ἐν δύο φύσεσιν. Θκ.

Φεῖσαί μου χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον
μετὰ δόξης. λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν
μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε. καὶ τῶν
σεπτῶν μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πο-
λυέλεος. Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ
παρθένε. ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη χριστὸς, συνά-
ψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλ-
λόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς.

Τῶν ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι,
τῆς οἰκουμένης ὤφθητε, μάρτυρες θεοφό-
ροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας. ἐκ θεοῦ γὰρ λα-
βόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστι-
κῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν καὶ σω-
μάτων. ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑ-
μῶν γεραίρομεν, κῦρε καὶ ἰωάννη.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, κῦρε σὺν τῷ ἰωάννη.
τὰς

τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ
ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ
πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας. τὸ σῶμα γὰρ καὶ
τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν
ὀδυνῶμαι. καὶ τοίνυν ἡμῖν βοῶ ἰάσασθέ με.
Υ᾿μεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε :~

Τ ῷ αὐτῷ μηνὶ, λα'. μνήμη τῶν ἁγίων καὶ
θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου καὶ ἰωάννου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀθανασίας, καὶ
τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων. θεοδότης, θεοκτίστης, καὶ εὐδοξίας. α.

Κ ύρῳ συναθλῶν ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Σ ὺν θαυματουργεῖ, καὶ μετὰ ξίφος κύρῳ.
Μ ήτηρ ἀθανασία, καὶ τρεῖς θυγατέρων.
Γ όθῳ πρὸς θνήσκουσι τοῦ παντῶν ξίφει.

Ο ὗτοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες ὁ κύρος καὶ ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ὁ μὲν
κύρος, ἐκ τῆς ἀλεξανδρέων πόλεως. ὁ δὲ ἰωάννης, ἐξ ἐδέσσης. διὰ τὸν ἐπικρατήσαντα ὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν
πρὸς τὴν ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ κύρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατῴκει. ὁ δὲ ἰωάννης, ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ περὶ
τῶν θαυματουργιῶν τοῦ ἁγίου κύρου ἀκούσας.
καὶ γὰρ τὴν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος, παρεγένετο εἰς ἀλεξάνδρειαν. κἀκεῖθεν κατὰ φήμην ἔνθα διετέλει ἐπανελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ. συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος ὑπὸ καλουμένης ἀθανασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων,
θεοδότης, θεοκτίστης, καὶ εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς
εἰς χριστὸν πίστεως. καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι
τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ ἅγιοι μή τι πάθωσιν οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτάς. καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. συγκατασχεθέντες οὖν
καὶ οὗτοι, καὶ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν, θεὸν ἀληθινὸν
ὄντα ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς
ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ
μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς φωρακίοις.

Τ ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐΐκτωρίνου. οὐΐκτορος. νικηφόρου,
κλαυδίου. διοδώρου, σαραπίωνος. καὶ
παπίου, τῶν ἐν κορίνθῳ. α.

Ο λμῳ μέλη θραυσθέντες συντριβέντες γενναίως,
Ω φθησαν οἱ τρεῖς, σώματος χριστοῦ μέλη.
Κ αλὴν ἀπαρχὴν, κλαύδιος τῷ κυρίῳ.
Ε κ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.
Ε ν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφος,
Ε ἰσελθὲ διόδωρε μάρτυς καὶ στέφου.
Ε ἶτα ξίφους στέρξωσι τῷ φόβῳ βίε.
Κ αὶ πῶς θεὸς στέρξειε τὸν σαραπίωνα.
Λ οῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ παπίαν.
Κ αὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχῃς.

Ο ὗτοι ἐπὶ δεκίου τοῦ βασιλέως, διὰ τὴν εἰς χριστὸν
ὁμολογίαν συσχεθέντες. καὶ ἀχθέντες τορτίῳ τῷ ἀνθυπάτῳ ἐν κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν
τῆς ἑλλάδος διέποντι, ἐκκορίνθη ἐν ὅρμῳ ταύτῳ
οἱ ἅγιοι. μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποίστους, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς. οὐΐκτωρῖνος μὲν καὶ οὐΐκτωρ καὶ νικηφόρος, ἐν ὅλμῳ
βληθέντες ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. ὁ δὲ
κλαύδιος τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας, τοῦ
βίου μετέστη. ὁ δὲ διόδωρος, τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. σαραπίων δὲ τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη. ὁ δὲ παπίας καταποντισθεὶς,
διήνυσε τὸ μαρτύριον :~

Τ ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος
τρυφαίνης. α.

Τ αῦρος τρύφαινα σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον.
Κ αὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Α ὕτη ἦν, ἐκ πόλεως κυζίκου. τῆς ἐν τῷ ἑλλησπόντῳ κειμένης. θυγάτηρ ἀναστασίου τινὸς
συγκλητικοῦ. καὶ μητρὸς σωκρατίας χριστιανῆς.
κατέστη δὲ εἰς τὸ μαρτύριον, ὑπ' οὐδενὸς ἑτέρου
ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγκασα. διεχλεύαζε δὲ τὰ αἰσχρὰ καὶ διέσυρεν εἰς
τοὺς θεοὺς αὐτῶν, οἳ ἀφρονῶς τιμῶντες
ᾤοντο. καὶ ἀποστῆναι τῆς ματαίας ἐδίδασκε.
καὶ ἐπὶ γραφὴν ἔνθεν πεμφθεῖσαν ἐπὶ ἑκάστῳ
χετο. ὅθεν προστάξαντες κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος, ἐν καμίνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. ῥυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἐπὶ μετεώρου
κρέμαται.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα :~

κα. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατήσαντες. πρὸς μαρτυρίαν ἀθληταὶ θεῖον ὕψος. περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι. κῦρε ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες. ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς. τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν ἱκετεύοντες :~

θεοτοκίον. ὅμοιον.

Μετὰ θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν θεοτόκε. προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν. παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησόν με ἁγνή. ὅτι ὑπερῆραν μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι. καὶ πτοοῦμαι δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ πρὸς τὸν υἱόν σου ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ᾽ ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε υἱὲ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπ᾽ ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱὲ θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

ᾠ. δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τὰς δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην. ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας. κῦρον ἰωάννην τε δείξασα :~

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς τριάδος. καὶ ὑπὲρ αὐτῆς οἱ μάρτυρες. σφοδρῶς ἐρρώσθησαν, κῦρος ἰωάννης τε. ἑνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα θεοῦ ἀνεδείχθησαν :~

Ὡς σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος θεράπειον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἀπελαύνει τὴν λώβην. πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, ἀθλητοὶ μάρτυρες. χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν :~ θκ.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε. καὶ μετὰ τόκον ὤφθης. παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα. πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν :~

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Ἐσὲρ ἥδυας, τῶν μαρτύρων ἐπὶ ἀθλήσει. σὺ ἄγιε ἐν ἁγίοις. κῦρε καὶ ἰωάννη ἀξίως ἀναπέπαυσαι :~

Ἐνόργανον ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις. σὺ μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ σταυρῷ ἀπειργάσω. καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας :~

Σὲ μόνον ἀγαπῶν, ἀσπόνδῳ φρονήματι. ἀλείψαντες τὰς παρθένους. ἰωάννης καὶ κῦρος. ἀνδρείας ἀπειργάσαντο :~ θκ.

Σὲ ὅπλον ἄρραγές. κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα βαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα :~

ᾠ, ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, ὑπὲρ χριστοῦ οἱ μάρτυρες εἵλοντο. ἤπερ ἀλάστοροι θύειν. πονηρόν τε τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι᾽ οἶκτον ὑπὲρ ἡμῶν τιθέντος ὡς πρόβατον :~

Ἤλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς μάρτυρας ξέοντες. τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη. αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο. παραδόξως, ἐνευροῦντο τῷ θείῳ γὰρ πνεύματι :~

Κύριον, καὶ βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, ὁμολογήσασα πίστει. δυὰς ἡ ὁμόφρων καὶ ἀήττητος. τοῖς ἀνόμοις, μέχρις αἵματος ἀντικατέστησαν :~

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν ἥρπαντο. ἀθανασία ἡ μάρτυς, σὺν τῇ εὐδοξίᾳ καὶ θεοδότῃ. καὶ τῇ θείᾳ, θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι :~

Κατάρας, τῆς προμήτορος ὑπὲρ τοῦ τόκου σου. ἐλευθερώμεθα. σὺ γὰρ τὸν χριστὸν τεκοῦσα παρθενομήτορ. ἀντὶ ταύτης. τὴν εὐλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι :~

Κοντάκιον. ἦχ. γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων. εἰληφότες ἅγιοι. θαυματουργεῖτε ἀπαύστως. ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, κῦρε θεόφρον. σὺν ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ. ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε :~ Ὁ οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ἀναθέμενοι ἅγιοι. πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι᾽ αὐτὸν ὑπεμείνατε. θανόντες προθύμως μάρτυρες γενναῖοι. καὶ μετὰ

τέλος

Λαμπάς μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, κῦρος καὶ ἰωάννης οἱ θαυματουργοί. ὁ μὲν γὰρ, ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἅμιλλαν, τῷ μοναδικῷ βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας. αἵματι μαρτυρίου, οἰκειοῦται τῷ χριστῷ. ὁ δὲ, στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. διὸ καὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν ἰάσεις βρύουσι, τοῖς ἐκ πίστεως τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν. πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ μαρτυρίου σου κ.

Ἐγὼ εἰμὶ τὸ ἄκαρπον δένδρον παναγία μου. τὸ μὴ καρπεῦσαν καρπὸν σωτήριον. διὸ καὶ φέρω τὴν ἐκκοπὴν. μήπως βληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος. ὅθεν προστρέχω, τούτου ῥύσαι με. καὶ καρποφόρον δεῖξον ὄντως, τῇ σῇ μεσιτείᾳ σου :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὁ ὑψηλὸς τέκνον βλέπω σε. τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα. ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοὺς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας, θείαν καὶ σεπτὴν ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ παρθένος. ἔλεγε θρηνῳδοῦσα ἣν μεγαλύνομεν :~,

Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, β. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον. ὕμνοις στέψωμεν, κῦρον σὺν τῷ ἰωάννῃ. τοὺς ἀρότορας τῆς χάριτος. καὶ δοτῆρας τῶν αἰτημάτων ἀφθονωτάτους. ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς. ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη καὶ ἀντίληψις ἡμῶν. τῶν χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά, μῆτερ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀεί. τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ὥσπερ στάσιν. πανταχοῦ. ὅτι σὲ μετὰ θεὸν ἔχομεν ἀντίληψιν πάντες, οἱ χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Βλέπουσα, τὸν παμπόνηρον ἀγρὸν ὃν ἀγεώργητως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας. ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες. καὶ ἔκραζες τέκνον. γλυκύτατον ἀπὸ στάξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ. πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα. ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. α.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος χριστὲ ὁ θεός. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον. τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. εἰς ς.

Ὠδὴ, α. ἦχος. δ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κῦρος χριστοῦ τῆς πλάνης εἴληφας, κῦρε μακάριε. συναθλητὴν τῶν πόνων ἔχων καὶ, ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. διὸ φωστῆρες τῆς κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε :~

Στρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, κῦρε περιεῖπες. τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπὼν, ἰωάννη παμμάκαρ. καταδαιμόνων ἄρασθε. παρὰ χριστοῦ τὰ νικητήρια :~

Τῆς θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες ἔνθεοι. παρθενικὴν ἰσάγγελον στολὴν, εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο. μαρτυρικῶς δὲ ἔπειτα, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο :~

Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη παναγνὲ, ἡμῖν ἀνέτειλε. δικαιοσύνης ἥλιος χριστός. καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν :~

Ὠδὴ, γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκὶ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς χριστοῦ πάθεσιν. οἱ ἀοίδιμοι μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον :~

Τῶν πόνων σωματικοῖς, τῆς ἀκηράτου δὲ φύσεως πνεύματι. οἱ τοῦ χριστοῦ μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον :~

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενὲς, τῆς γυναικείας τῷ σταυρῷ φύσεως. τὸν δυσμενῆ δράκοντα. ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο :~

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τὴν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος. μῆτερ θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται

Εἰς τοὺς αἴνους. Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς διδασκάλους. τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ πνεύματι. τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας. τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας. φωστῆρας, τῆς οἰκουμένης διαλάμποντας. τῆς ἐκκλησίας τοὺς στύλους. οὓς στεφάνοις δόξης, νικήσαντας στεφανοῖ. Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους. τοὺς οὐρανομύστας καὶ κήρυκας. τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας. τοὺς ἀκραιφνεστάτους θεολόγους. τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα βασίλειον. τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα γρηγόριον. καὶ ἰωάννην τὸν πάνυ. τὸν χρυσῆν τὴν γλῶτταν. οὓς ἐδόξασεν ἡ τριάς, ἀξίως ὁ κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς ἱεράρχας. τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι. καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι. τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας. σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι. ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως. τοὺς ἐπιγείους ἀγγέλους. βροτοὺς οὐρανίους. οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός. τῆς δόξης ὁ κύριος. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν χρυσολόγον. ἅμα βασιλείῳ γρηγόριον. τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ πνεύματος. τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους. τοὺς στύλους, τῆς ἐκκλησίας πιστῶν στήριγμα. ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον. πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα. ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα τὰς ψυχάς: αἰτοῦντας συγχώρησιν, σφαλμάτων, καὶ μέγα ἔλεος:~ Δόξα ἦχος ὁ αὐτός.

πρὸς τα, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ. αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ δεσπότου γνωρίζονται. οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι. καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν. ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν σωτῆρα βοῶμεν. δόξα σοι Χριστῷ τῷ θεῷ. τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων [illegible]:~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. σήμερον ὑπὸ νόμον γίνεται, ὁ μωσεῖ διδοὺς τὸν νόμον. τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται. ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον. τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα. νῦν ἀπολύεις με σωτὴρ. ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς, πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν. εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λα΄. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου καὶ ἰωάννου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀθληταὶ γενναιότατοι. ἰατροὶ θεοπρόβλητοι. κῦρε ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι. ὡς τῶν τυράννων ὠλέσατε. τὸ θράσος τὸ ἄθεον. τὰς νόσους μου [illegible], τυραννησάσας με θραύσατε. καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη. καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν λυτρωτὴν ἱκετεύοντες:~

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος. καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων. τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος. τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε. κουφίζοντες ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς. ὁρατῶς ἀοράτως τε. προσγενόμενοι, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ, μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα. ὑπὲρ τριάδος ἀθλήσασαν:~

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες. τοῦ θεοῦ ὡραιότατοι. κῦρε ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε. ἐν ᾧ με προστρέχοντα. ἀρρωστήματος παντός, ἀπαλλάξατε ἅγιοι. [illegible]μαίνοντα, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλώσασαν:~ Δόξα ἦχος [illegible]

γασον πύλη τοῦ θείου φωτός. καὶ πυρὸς αἰωνίου ῥυσθῆναι καταξίωσον ἁγνή. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας. θ'.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πατρὸς ὃν πατὴρ ἐγέννησεν υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος. καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν. τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν:—

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τοὺς ἐν ἱεράρχαις, φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἰδὲ τὸ ὑμέτερον γεώργιον καὶ ποίμνιον. ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους, ὑπέστητε. εἰς ἓν συνελθόντων ἅμα τε, τοὺς τρεῖς ἡμᾶς συμπαραλαβόντων. καὶ μίαν ἔχει αἵρεσιν, τὴν ὑμῶν ἰδίαν εἶναι:— Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τοὺς τρισολαμπτῆρας, χῦ τῆς ἐκκλησίας.

Οὐδ' ἴσομεν μάχαιραν, ἢ χάρακα ἀλλὰ τρίστομον. κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται. ἐξ οὐρανοῦ χαλκάστον ξίφος τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον. τρίλαμπους μιᾶς θεότητος:—

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τοὺς κεκοσμηκότας, χῦ τὴν ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν ἔνδοξοι. καὶ τὴν σάρκα φορούντων εἰς ἔτι ἄσυλον. οὓς ἀλλήλοις μὲν οἰκούντων τῆς ἐπὶ γῆς, ἡμᾶς στρεφομένους. τὰ αὐτὰ πρεσβεύετε. καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι:— Δό.

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τὴν τιμιωτέραν.

Στενοῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων δέσποινα. καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος. καίτοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν, ἐκ τῆς εὐπορίας διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύνοντα δοξάζομεν:—

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τοὺς τῆς παναγίας τριάδος τρεῖς ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς τριάδος ἡ ἀρετή. καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν. ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀπαλάμψασα τρίλαμπη. ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα. τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς. δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐννοίας θεωρίαν. οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα:—

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τοὺς ἐκ τρισσηλίου φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δεύτερον ἐν τοῖς τρισὶ τὰ πρεσβεῖα ἢ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος οὐκ ὢν καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερβαίνων ἐξ οἰκείων. μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρεῖς. οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα. τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν:— Δόξα.

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Πατρὸς ἡ εὐσέβεια τῆς αὐτῆς. πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα. τέκνα φωτὸς γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν. τελειούμενα πράγματι. τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς. καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην. ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησεν:— Καὶ νῦν.

Μεγαλύνωμεν ψυχαῖς, τὴν τιμιωτέραν.

Υἱὸν θῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν. διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν υἱόν. ἐξ ἀπάτορα καλύψεως πατρικῆς. οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος. τοῦτο μυηθεῖσα μήτηρ θεοῦ. διό σε καὶ παρθένον δοξάσασα μητέρα. καὶ θεὸν ἐμεγάλυνεν:— Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν. σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ:—

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον θεῷ. διὸ πρωτότοκον λόγον, πατρὸς ἀνάρχου υἱόν. πρωτοτοκούμενον μητρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν:—

Ἐξαποστειλάριον. Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τοὺς φωσβόλους ἀστέρας. βασίλειον μὲν τὸν μέγαν γρηγόριον θεολόγον χρυσόστομον ἰωάννην ἀνευφημήσωμεν πάντες:— Ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ ἑναία θεότης. πατὴρ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα, ταῖς βασιλείου πρεσβείαις. γρηγορίου καὶ ἰωάννου. καὶ τῆς ἁγνῆς θεοτόκου, μὴ χωρισθῶ τῆς σῆς δόξης:— Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε. καὶ δωδεκάτειχε πόλις ἡλιοστάλακτε θρόνε καθέδρα τοῦ βασιλέως. ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην:—

Εἰς τοὺς

εἷα παραλλάξαντε. πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ παναμώμητε. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα. παῖδας θεολογήσαντας. καὶ παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα. Θεὸν λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα. εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ. καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν. κεκτημένοι σε πιστοί. διασωζόμεθα νῦν. ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον σου πάναγνε. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θαυμασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε θεοτόκε. ὡς τεκοῦσαν τὸν λόγον, τοῦ ἀθανάτου πατρός. τὸν πάντας, θανάτου λυτρούμενον. τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν. ἀενάως τοῖς πιστοῖς ἁγνὴ πηγάζεις. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν. ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον σου ἀλλάξαντε. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Ἰνδάλματος.

Ὑμνοῦμεν εὐσεβῶς. καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον μονάδα τε καὶ τριάδα. τὴν πάντα ταῦτα λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν. οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ πατέρες θεοφόροι παρεγγυῶσιν, οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἡνώθησαν οἱ πατέρες. θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν τριάδα. καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον. ἀμέριστον δόξαν εἰς ἔπαινον. ἕνα συγκαλουμένην. τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ εὐεργέτης. ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ παρθένε. ποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων, ἑκὼν διὰ πάθους. τὰ πάθη λύει. ὡς οἱ πατέρες πατέρων, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν :~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὓς ὁ Θεὸς συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν. ἐγκωμιαστὴς μὴ χωριζέτω αὐτούς. ἀλλ' ἴσους ἡγούμενος. ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν. ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς θεότητος σύμμαχοι. καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι. τὰ βάθη τοῦ πνεύματος, καλῶς ἀνδραμήσαντες. τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις. ἐκθέντες συνιστῶσι. καὶ διδάσκουσι ψάλλειν. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν. ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον. ἐκ γῆς δὲ φανώτερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι. πατέρες κατὰ ταυτόν, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες. συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντες ἅμα. λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις. καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια. δι' ἡμᾶς Θεὸς μετὰ νεκρῶν ἐγένετο. θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος. τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ. λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου. μεθ' ἧς ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες οἱ θεοσεβείας πρόστατοι νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ὠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶς πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Θεομακάριστε κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν. προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί. σῶσόν με μῆτερ τῆς ὄντως ζωῆς. καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε ἁγνή. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας :~

Ἐπιφανεῖσα παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον. φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς. αὐ-

γασον

τὰ λιπεῖν τὰ εἴδωλα, καὶ πιστεῦσαι τῷ χριστῷ μετὰ βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. οἵτινες καὶ ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ. εἶτα κρατηθεὶς ὁ ἐπίσκοπος, παρέστη τῷ ἡγεμόνι Λυσίᾳ. καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, παρεπέμφθη εἰς φρουράν. εἶτα παυσαμένου μικρὸν τοῦ διωγμοῦ, ἀπελύθη. καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ θεῷ εὐαρεστήσας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ νέου. στί.

Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τιμᾶται κάραν.
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, ἐκ τῆς συγκλήτου ὑπάρχων. στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου. ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν. οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. ὡς οὖν ἦλθον Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν εἰς αὐτὴν παράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν καὶ ἠνδραγάθησεν. οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοί, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν ἐκράτησαν. καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν χριστόν, ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λατρευομένης. οἱ τρεῖς σου παῖδες, κατεπάτησαν ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς θεογεννήτρια. Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον. ὃν νῦν δυσώπει παράμωμε. ἅπαντας κιρ

δυνῶν ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις δέσποινα. καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τὸ συμπαθείας τὸ πέλαγος. πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ υἱῷ σου κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὡραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος. ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι᾽ ἀμελείας ὁ δείλαιος. νῦν δέ σοι προστρέχω παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος. τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι :~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἠπάτηται Μακεδόνιος καὶ δραπετεύει. καὶ περὶ Ἀπολινάριον ἀποστάτης θρασύτης τῶν αἱρέσεων. κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός. νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, προσβάλλον φθόγγοις πυρπνόοις δείκνυται :~

Οὐδεὶς μὲν ἐξέκλιψαν ἑλλήνων ὕθλους. πείθω δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο, ὑφ᾽ ἧς τὴν ἀλήθειαν οἱ τρεῖς τομώσαντες. οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι :~ στί.

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπαναπαύθη. καὶ πέρας ἐδέξατο ξενίζουσα τοὺς λέγοντας. ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προρρήσεων. θαύματα πηγάζουσαν ἁγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας :~

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι. ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν. ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Οὐ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντῶντας ἡμῖν ἐξαισίους. ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους δεχόμενοι πάνσοφοι. συμμελῳδοῦμεν ἡμῖν. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ῥιπίζονται χάλαζαι. ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι. τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων εἴ τις εἰς μέσον παρρησιάσηται. τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ στί.

Παρθένον οἰκήσας σε καὶ μετὰ τόκον παρθένον ἔλιπεν. ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, θεοκυῆτορ μα

εία

μα ἔχων ἐν χρῷ κουρᾶς. τὴν ὑπ' αὐτὴν ἀρχιερατικὴν
τῶς καθειμένος. καὶ μέσαι πόλιος. οὗτος ἐν λό-
γοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς
παλαιοὺς ὑπερέβαλε. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν
παιδεύσεως, ἐνέκαυσε τὸ κράτος ἐκτήσατο
τοῦ ἔχειν ἤδη δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φι-
λοσοφίαν καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων
προβὰς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης
ἀνήχθη. τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος.
καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς ἐκκλησίας προστὰς.
Ὁ δὲ γε ἱερὸς γρηγόριος ὁ θεολόγος, κατὰ τὸν
τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγχανε
μέτριος. ὕπωχρος, βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεν-
τος. σιμός. ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων. ἤ-
μερον βλέπων καὶ προσηνές. θάτερον τῶν
ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, συννότερον κεκτη-
μένος. ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε.
τὸν πώγωνα οὐ βαθὺς. δασὺς δὲ ἐπ' εὐ-
θείας. ἱκανῶς φαλακρός. λάκος τῶν θερξί
τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος, ὡς περικεκαπνισμέ-
να ὑποφαίνων. τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ
ἄξιον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τι-
νὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος, ἐκ πασῶν συγκειμέ-
νην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας γρηγόριος.
βίου λαμπρότητι τὴν κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμησε
ὑπερβαλών. ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προή-
χθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ·
τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν. ὅθεν καὶ
τὴν θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. προέ-
στη δὲ καὶ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκκλη-
σίας, χρόνους δώδεκα. ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκον-
τα ἔτη γενόμενος. Τῶν τελῶν τούτων πρε-
σβείαις χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν
ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις
κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ εἰρηνι-
κῇ καταστάσει διαφύλαξον. καὶ τῆς οὐρα-
νίου βασιλείας ἀξίωσον. ὅτι εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυ-
ρος ἱππολύτου, πάπα ῥώμης, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ κενσορίνου. αὔρας, τῆς καὶ χρυσῆς. φή-
λικος, μαξίμου, ἑρκουλίνου, βενερίου. στυρακί-
νου, μηνᾶ, κομόδου, ἑρμοῦ, μαύρου, εὐσεβίου,
ῥουστικοῦ, μοναγρίου. ἀμανδίνου, ὀλυμ-
πίου, κύπρου, θεοδώρου, τριβούνου, μαξίμου
πρεσβυτέρου, ἀρχιλάου διακόνου, κυρίνου
ἐπισκόπου, καὶ σαβαΐνου. ἦ.

Τὸ ἄλμη θάλασσαν ἱππόλυτος εἰς δύνει,
Οἷα κρατίστων ἵππος ἐν λειοπέδῳ.
Τέμνων ῥάχηλον τῷ ξίφει κενσουρῖνος.
Ἣν οἶδεν ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνην,
Σπλάγχνα φλέγουσι σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα παστῷ τοῦ πόλου.
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
Ἱππόλυτον πόντῳ τριακοστῇ ἔκταμε ῥεῦμα.
Αὕτη ἡ ἱερὰ συνοδὸς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασι-
λείας κλαυδίου. ἡγεμονεύοντος βικαρίου, τοῦ
ϛ κλητῶς ῥωμύλου. καὶ ὁ μὲν κενσουρῖνος, μάγι-
στρος ὢν καὶ τῷ βασιλεῖ ἀγαπώμενος. ἐσέβε-
το τὸν χριστὸν λεληθότως. καὶ τῶν χριστιανῶν
ὑπερασπίζετο. γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη
ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔ-
πεισε πάντας τοὺς στρατιώτας, πιστεῦσαι
τῷ χριστῷ. οἵτινες προστάξει τοῦ τυράννου ἀπε-
κεφαλίσθησαν. καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία
χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς σαβαΐνος:
πρότερον πολλὰς ὑπομεμενηκότες τιμω-
ρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς ἁγίοις, καὶ τοὺς
ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλεί-
φειν. ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος πά-
πας ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθεὶς. ἦλθε
καὶ ἤλεγξε τὸν τύραννον κατὰ πρόσωπον. ὁ
δὲ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐ-
τὸν ἐβασάνισε μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐ-
τῷ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ τοῦ ἐπι-
σκόπου. εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ
τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρ-
ριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος
βαρσιμαίου ἐπισκόπου. ἦ.

Ὁ βαρσιμαῖος ἀφ' οὗ αἵματος μάρτυς.
Γέγονεν χριστοῦ, καὶ πιστὸς ἀρχιθύτης.
Οὗτος ὡς γέγραπται ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν ἐ-
ϛ δέσῃ ἐκκλησίας. διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων
τοὺς ἕλληνας ἀπὸ τῆς πλάνης ἐπὶ τὴν ἀ-
λήθειαν, καὶ βαπτίζων αὐτούς. ἐν οἷς καὶ σαρ-
βηλον τὸν ἱερέα τῶν εἰδώλων, ἔπεισε κα-
ταλιπεῖν

λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύστερον, ὅτ᾽ ἐπιφαίνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι καθ᾽ ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῶν Εὐχαΐτων πόλεως τῆς ἱερᾶς ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ ἀνδρί, τά τ᾽ ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ καὶ παιδείας ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δεικνύουσιν, ἀρετῇ δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι. καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν. ἡμεῖς ἕν ἐσμεν ὡς ὁρᾷς παρὰ τῷ θεῷ. καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος τῷ θείῳ χρώμενοι πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυήθημεν ἐκδεδώκαμεν. καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μήν γε ὁ δεύτερος. ἀλλ᾽ εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διΐστασθαι. σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ συνάψον. καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον. καὶ τοῖς ἑξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν τῷ θεῷ. πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην, τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξοιμεν. δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ θεῷ. ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὖθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπτῆναι. φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι. καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλους μετακαλούμενοι. ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ ἅγιοι εἰσηγήσαντο διεπράξατο, τό τε πλῆθος καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας, ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ᾽ ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνήρ, τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν θεοῦ. καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός. ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα. τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους. κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον. κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην, τὸν θεῖον Γρηγόριον. κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τὸν θεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστήν. κανόσι καὶ τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις κατασκευάσας ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. ἃ καὶ γνώσει αὐτῶν ὡς οἶμαι γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον. ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνου γεγόνασι, καὶ ὅσα γενήσονται. ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφὴν οἱ ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως. Ὁ μὲν θεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν. μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν. ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον. ἐπίρινος. εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λάκκου. κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τούτων κεχρημένος μεγάλοις. ἐφ᾽ οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον τῆς ὄψεως ἀποστίλβειν. ἐπὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου. ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον. καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος. ὦτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑπὸ πολιαῖς τῆς θριξὶν ἐξανθῶν. τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἴσω ἔχων, τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον. τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ᾽ Ἕλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν, ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ᾽ ἔννοιαν. καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν θείαν γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδείς, καὶ ὑπὸ τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ ἅγιος, εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι, ἔδει πάλιν ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι, εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρδην ὑπερβαλέσθαι. ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγή. καὶ ζῆλος ἄντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. ἔζησε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνοις ἕξ. Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τοῦ σώματος εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών, ξηρὸς καὶ λεπτόσαρκος. μέλας τὸ χρῶμα. ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος. ἐπίρρινος. εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος. τὸ ἐπισκύνιον συνεσταλκώς. φροντιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος. ἐπιμήκης τὰς παρειάς. κοῖλος τοὺς κροτάφους ἠρέ-

,, τὸ σωτήριον. ὃ λαοῖς ἐπέστη. ἐκ θεοῦ Χριστὲ σὺ
,, θεός μου :~

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου :~ Ὁ οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν, πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει λόγου καὶ πνεύματος. ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι. καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ᾽ ἄμφω λαμπρούς, ὑπεράραντες. διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς θεράποντας. Ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, λ΄. μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων. Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. Στ.

Ὁμοῦ δικαίων, τρεῖς σέβειν ἑωσφόρους.
Φῶς τρισολαμπῶν, πηγάσαντας ἐν κόσμῳ.
Καινὸν τὸν ὕμνον, προσφέρειν πάντας θέμις.
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι, κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδών, οὐ καθίστησι μία.
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες, τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητήν, ἡ τριὰς λάμπει κτίσιν.
Γέρας γε μὴν αὕτη σὲ τὴν ὁρωμένην:
Ἀπώλεσαν μέν, οἱ πάλαι θεοῦ σέβας,
Ἐξ ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀφρόνως.
Κάλλος δὲ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὥσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς θεοῦ σέβας.
Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ, τήνδε τὴν ὁρωμένην.
Τὸ πῦρ ἀὴρ ὕδωρ τε καὶ γῆς ἡ φύσις.
Οἱ δ᾽ αὖ συνιστῶντες γε κόσμον τὸν μέγαν.
Τὴν πρὸς θεόν τε πίστιν ὡς ἄλλην κτίσιν,
Ἐπαξίως φέρουσι τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς, οὐδενὸς τῶν γηΐνων.
Καὶ γήϊνον μου νῦν ἔχων. οὐδὲν ἐν λόγοις.
Γρηγόριος γάρ, πῦρ πνέει μὲν τὸν λόγον.
Γροσῦψος αὖ πέθοντα πάντας ἐκβρέχει.
Τοῖς λειποθυμήσασι δ᾽ ἐκ παθῶν πάλιν.
Ἀναπνοή τις, οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων.
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει,
Ὅπως πρὸς ὕψος, τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν.
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσόπτερος ἥλιος αἴγλῃ.

Ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς, γέγονεν οὕτως. ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ ὃς μετὰ τὸν βοτανειάτην, τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο. ἐν κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε, παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν. τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηγόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ. καὶ τῇ ἀρετῇ μικροῦ τοῖς ἀγγέλοις παραμιλλώμενον. καὶ μηδ᾽ ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα. καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα. ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον χρυσόστομον ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν. τῶν δέ, τοῦτον δὴ τὸν θεῖον χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον τῆς διδασκαλίας, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον. καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ᾽ ἔννοιαν δεινότητι προτιθέντων τοῦτον τε μεγάλου βασιλείου καὶ γρηγορίου. ἑτέρων δέ, τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κόμψῳ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοῶντας, καὶ τοὺς καθ᾽ ἡμᾶς ὑπερβαίνοντι. καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων κἀκεῖνον ὑπερβιβαζόντων αὐτόν, ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη. καὶ τοὺς μέν, ἰωαννίτας λέγεσθαι τοὺς δέ, βασιλείτας. γρηγορίτας δέ, τοὺς λοιπούς. ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι, τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων, καὶ τούτων ὕπο

λεγο

ὑπὲρ ὅλως, φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς ἁγίοις. ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει. τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν. τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν, θείοις ῥεύμασιν :~

Τίμιοι χρυσὸς, τίμιοι πλοῦτος καὶ δόξα, καὶ δυναστεία. κατ' ἐμοὶ διερρέοντο εἰς ἀέρα. πάντα οἰχέσθω. αὔρα πάντα φερέτω. ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολύδραστος. ἡ τῶν διδασκάλων τελετὴ ῥητορεύουσα :~

Ῥεῖ ποταμὸς, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ. ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν, ἀθανάτως βρῶσις. καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις. ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας. καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας. πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε :~ Θεοτοκίον

Ἔσχεν ἰσχὺν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος. καθεῖλε γὰρ μετὰ τὴν παρθένον. τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατὸν τετοκυῖαν. ἐπελθὼν τὰ σαρκὸς ἀσθένειαν. καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα :~

Ἄλλος. Γ[illegible]

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας. τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας. καὶ τὸν τούτων κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις: ἀγαθοῖς φωναῖς ἀμειψώμεθα :~

Τὸν πικραίνοντα καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν. ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρισι. τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι θεραπευταὶ θέλγεσθαι πάντα, ἀσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθαι :~

Σιωπᾷ λόγος ἅπας, τῶν θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα. καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα. τὰ σεπτὰ πυξεῖα. τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετημάτων. οἷς ῥυθμίζεται πᾶς ὁ τῶν πιστῶν σύλλογος :~ Θεοτοκίον

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα. καὶ παρθένος κόρη. τοὺς ἀσάρκους ἀγγέλους παρήλασεν. ὡς θεὸν τεκοῦσα, τὸν βασιλέα τῶν ἀγγέλων. ὃν προσβλέπειν, ἐκείνοις ἀδύνατον :~ Καταβασία.

Ὃ εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ θεὸν, ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον, σωματούμενον θεὸν. φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ

Γαμμουά

εἰρήνης δεσπόζοντα :~ ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε. πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος. ἐπικαλοῦμαι δέσποινα. κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε :~

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα. ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος. ἀλλ' ἐπανάγαγε. εὐλογημένη πάναγνε. πρεσβείαις τοῦ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα :~

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἰδία ἐν τῇ τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖται. τὴν ἀγεννησίαν τοῦ πατρὸς. τοῦ λόγου τὴν γέννησιν. καὶ πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνου :~

Σύμβολον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανὲς σώζεται, δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα. αὐτοῦ τιμῶν. μέσος πάρεστι τούτοις :~

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος. ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς ἁγίους. ἐξῆρεν ἕνεκα, τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως. Θεοτοκίον

Νέαν σε πηγὴν παρθένε. καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων. ἔχοντες οἱ τρεῖς θεηγόροι. καιναῖς ὑποθέσεσι. καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι φράσιν :~ Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Τριάδα μοναδικὴν. θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν. μονάδα τριαδικὴν, ὑμνεῖν παρελάβομεν, προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν τριῶν. μίαν φύσιν τρισυπόστατον :~

Ὁ λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν πατέρα συνάναρχος. τὸ τοῦ λόγου πνεῦμα σὺν αὐτῷ, ἀλλ' ἐκ τοῦ γεννήτορος. ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς θεότης. ὡς οἱ θεῖοι φασὶ κήρυκες :~

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα. εἰ ἀμφοῖν ἐννοῶ. καὶ τρία φαντάζομαι. διδασκάλους δέχομαι. τρεῖς θεοφόρους. οὕτω πείθοντας ὑπονοεῖν με :~ Θεοτοκίον

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκὸς, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν. υἱὸς πατρὸς καὶ μητρὸς, ὁ ταῦτα καλούμενος. ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα. τῷ θεῷ γὰρ πρέπει. τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα :~ Καταβασία

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς

σει, δυνάμει τοῦ πνς. ἔδει γὰρ καὶ οὕτως. τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτίσασθαι. ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν. πρεσβεύσατε χῷ τῷ θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν. νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι. ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπόγαιον. καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν. φθάσον θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα. σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος. πρεσβεύουσα τῷ σῷ καὶ υἱῷ θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κε. τὴν ἀκοὴν, τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε :~

Τῶν τραυμάτων μου δέσποινα. τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι :~

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με. μῆτερ θεοῦ. καὶ ζάλης καὶ κινδύνων. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε :~

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῶν, ἐξάρπασόν με παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με. ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ἠσημονάδ, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι. κυβέρνησιν ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε. ὅθεν ὡς θεράπαιναν. ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε :~

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε σοφίαθητε. καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες. πράξεως ἀκρίβειαν. καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος. ὑδάτων αἰώνιος τε, δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου. ἔσταξε πανάμωμε. κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας :~

Ἄλλος. Σύ μου Χριστὲ κύριε.

Στῦλος πυρὸς, λαοῦ πιστοῦ, προηγούμενος. καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως. τὰς δὲ φυλὰς, σώζων ἀσφαλῶς. τὰς ἑπομένας. ὁ μέγας ὤφθη βασίλειος. θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ χριστοῦ ἐκκλησία. τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον :~

Γλώσσης ῥυφὴ, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα. ὁ σὸς λόγος, πέφυκε γρηγόριε. μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος. ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων. καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας :~

Ὁ ποταμὸς, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνς. ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως. καὶ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς. ὡς ῥυφὴς χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος. εὐφραίνων καὶ παίνων, τοῦ χριστοῦ πᾶσαν πόλιν. τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι :~ Θεοτοκίον.

Φύσιν ἁπλῆν, ἀνάρχου μένειν συνθέσεως. καὶ φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως. ἐπὶ τοῦ σοῦ, δέσποινα υἱοῦ. οἱ τρεῖς θεοφόροι. δογματίσαι ὡμολόγησαν. ἐκ δύο θελημάτων. καὶ διπλῆς ἐνεργείας. τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες :~ Καταβασία.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου χριστέ. τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός σου. τῆς ἀφθόρου μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος. καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως :~

Ὠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κε. ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου γὰρ ἄλλον θεὸν, οὐ γινώσκομεν :~

Ὁ πλοῦν ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες. τῶν δυσμενῶν. πάσης ἐπηρείας, λυτρώμεθα ἀεί. οἱ σὲ θεοτόκον, ἁγνὴ ἐπιστάμενοι :~

Νόμου τὸ πλήρωμα. ἡ ἀνωτέρα χερουβὶμ τέτοκας. τὸν τοῦ θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, υἱὸν μονογενῆ. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι :~

Τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν. ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἁγνὴ φέρουσα. τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἵλεων δίδου. τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν :~

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων ἐκ

πιεῖν

θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν. οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον :~ Δόξα.

Μνήμην δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος. μετ' ἐγκωμίων τελεῖ. οἷς ἡ θεοῦ μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον. εἰκότως συνδοξάζεται τελευταίαν καὶ πρώτην. καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα. καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα :~

Καταβασία.

Χερσὸν ἀβυσσοτόκον. πέδον ἥλιος ἐπεπόλευσέ ποτε. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ. λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε, ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείας σου ἁγνή, θεὸν ὃν ἔτεκες. παράσχου, ἄληπτον. τοῖς ἱκέταις. τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου. καὶ πιστῶς προσκυνοῦσι σου τὴν κύησιν :~

Ὀλισθον τὴν ζωὴν διακυβέρνησον. παρθένε, ἐλπὶς μου καὶ προστασία. πειρασμῶν καὶ περιστάσεων. λυτρουμένη δεόμεθα ἀειπάρθενε :~

Σοφίαν τοῦ θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον. ἀγκάλαις. ὡς φέρουσα θεοτόκε. ἐξ ἀγνοίας καὶ πλάνης θεοῦ, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε :~

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας.

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς ἐκκλησίας. ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην. ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων. πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος. συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην βασίλειος :~

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων. λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων. ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος. ὁ πολυύμνητος. θεολόγος σήμερον μακαρίζεται :~

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τῷ κόσμῳ φαίνει. ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει. ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας. καρποὺς προβάλλεται. ὁ χρυσοῦς ἅγιος οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε ῥυφήσατε :~ Δόξα.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας. καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων. αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν. οἶδεν ὡς βούλεται, ὅθεν ἀκούεται. καὶ παρθένος τίκτουσα, τίς οὐ θαυμάσεται :~

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Οἱ τῶν ἠθῶν διορθωταί. καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι. οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἁπάντων. οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες. οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν :~

Πρᾶγμα ἐνέπλησε θεοῦ, βασίλειον ἐπιστήμης. τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν. ὁ γρηγόριος. καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἐμπνεύσε. τὸ τοῦ χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν ἰωάννῃ ἐλάλησεν :~

Τοῦ μὲν αἰῶνος, τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν. ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει. ὑποκύπτουσαν αὐτῇ. καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν. κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας :~ Δόξα.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγνῆς, κατασκηνώσας παρθένου. τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ἁγίων. οἰκητήριον ποιεῖ. καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι. τὰ κατὰ τὴν μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Καταβασία.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον κύριε τὴν ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι :~ Κάθισμα. ἦχος, πλάγιος δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φωσαυγεῖς. ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς. συμφώνως αἰνέσωμεν. οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες. καὶ τῶν λόγων τύπων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος. τὸν σοφὸν χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν βασίλειον. σὺν τῷ γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ. πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν. ἐκ καρδίας κραυγάζοντες. ἱεράρχαι τρισμέγιστοι. πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Δόξα. ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ θεοῦ. ὡς ἀπόστολοι ἄλλοι φαεινοὶ τοῦ χριστοῦ. τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνεστήσατε τὰ δόγματα. ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλλοντο. ἁλιεῖς ἐγνώ-

λέσθαι. ἄβυσσον ἔλεος ἡ τεκοῦσα. πλὴν σοῦ γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. μὴ οὖν ἐν ἐχθροῖς ἔσται χάρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοὶ ὀφθήσομαι. καὶ γὰρ ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλει. ὡς μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων θεοῦ :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον κᾶ. ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης. ἡ θεῶν δεξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς. μεγαλυνέσθωσαν σήμερον. ὡς φωτισθείσης ἡμῖν ὄντες πρόξενοι :~ Δόξα. ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ ἐκκλησία. τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν διδασκάλων τῶν τριῶν. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς θείοις τῶν δόγμασιν :~

Καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων. καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ. ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι. σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια :~

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον. ἦχος, δ΄.

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην. στ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ ῦ. Δόξα.

Ταῖς τῶν διδασκάλων πρεσβείαις ἐλεῆμον.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. στ.

Ἐλέησόν με ὁ θεός.

Καὶ τὸ στιχηρὸν τῶν ἁγίων. ἦχος. πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν ὅσιοι πατέρες. καὶ γεγόνατε ποιμένες τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα. πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον ἐν μιᾷ θεότητι :~

Οἱ κανόνες, τῆς θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς η΄. ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου, ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων.

ᾠδὴ, α΄ ἦχος, β΄. Ὁ εἱρμός.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα χριστῷ τῷ θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν. καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήγαγε. δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται :~

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ θεοῦ κυρίως ἁγνήν. ὁμολογοῦντα ἄχραντε. ψυχῆς καὶ σώματος χαλεπῶν ἐκ κινδύνων. καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, ἅμα διάσωσον :~

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν. διὸ προσφεύγομεν τὴν θεοτόκον προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα :~

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον. τὸν σαρκωθέντα πάναγνε. ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων. ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν :~

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρισήλιον φῶς, φεῖς ἀμήψει ἡλίους.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, καὶ εἱρμός, ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή, τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα. τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι προσενεχθήσεται, παρ᾿ ἡμῶν εὐεργέταις. δι᾿ ὧν πρὸς τὸ εὖ ἅπαντες χειραγωγούμενοι :~

Ῥητορικαὶ, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις. νῦν εἰς ὑπόθεσιν. συγκινείσθωσαν μίαν. καὶ τοὺς τετιμηκότας ἀντιτιμάσθωσαν :~

Ἴδιον μέν, οὐδὲν ἦν ἔχοντο κτήσασθαι. ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες. φυλακὴν δ᾿ ὤφθησαν, τῆς κοινῆς καὶ προστάται, κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν :~ θεοτ.

Σὲ τὴν κοινὴν, φιλοτιμίαν πάναγνε. τῆς ἡμετέρας φύσεως. πάντες δοξάζομεν. χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ συμφωνίαν μίαν ἀποτελέσαντες :~

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων. ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

ᾠδὴ, α΄ ἦχ. πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα. ἀλλ᾿ ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος φιλάνθρωπε, σοφία συνεργήσασα. λόγου χάριν διδοῦσα, δι᾿ ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν :~

Ὧν σπορεὺς κρατὴρ ὑπερβλύζων δείκνυται, ἡ ἀγαθότης σου. καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου. ἐκχεῖται καὶ διαδίδωσιν, ὡς καὶ ἄλλους ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ἀποφήνασθαι. τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον :~

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια. ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος.

Θεοὶ

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων. χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν. βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν. καὶ τοὺς ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας ποταμοὺς ὑπὲρ μεγέθεις ῥεῖς. καλλιρρόους ἀειζώους τοὺς τρεῖς. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς τριάδος, τρεῖς οὓς ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς. οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας. οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας. οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς. οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας. τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι. οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας. οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας. θείους ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. πανάγιοι διδάσκαλοι. σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστούς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων. καὶ ῥῦσαι κολάσεως, τῆς αἰωνίου ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Γερμανοῦ πατριάρχου.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἡ παντάνασσα μητροπάρθενος. ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις. βασιλέα τέξασαν. τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος ὑπέραγνον μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ. τὴν φωτοφόρον νεφέλην. τὴν τῶν χερουβὶμ ὑπερτέραν. τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν. τὸν πυρίμορφον τοῦ δεσπότου θρόνον. τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον. τὴν ζωηφόρον τοῦ λόγου πλάκα. ἁπάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν. παλάτιον τοῦ λόγου. ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου θεότητος. τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας. τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας. τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας. Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν θεολόγον Γρηγόριον. σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι. πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτοὶ γὰρ τῇ τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἕτερον. ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι. καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε. εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, κάθισμα ἦχ. δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν. τρεῖς θεόσοφοι. τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων. σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς ἱεράρχαι χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. μαρία θεόνυμφε καὶ ἀπειρόγαμε. πιστῶν ἡ ἀντίληψις. ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης. δέσποινα θεοτόκε. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας μόνη θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶνι τῶν γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί. προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς. καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι. πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν. προτίθεσθε ὁμοῦ εἰς πανδαισίαν αὐτῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ᾽ εὐφροσύνης κραυγάζει. πάρεστε πάλιν καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσιν μακάριοι.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ. χειμαζόμενος ἁγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι.

Ἰαννουά.

σεν τὸν διὰ τῶν λόγων. καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσιν. καὶ πρεσβεύουσι κῷ. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ⁝~ ἦχος, πλ. δ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θῦ πᾶσιν ἀνοῖς. παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλῃ, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι. διὸ κράξωμεν. τριὰς ἁγία, κυρία τοῦ παντός. ταῖς τῶν τριῶν σου ποιμένων προσευχαῖς. τὸ σὸν ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως. καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος ⁝~ ἦχος, πλ. β'.

Τριὰς ἁγία καὶ προσκυνητή, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου. ὅτι τρεῖς τοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνοῖς δι' ἀνῶν ἐχαρίσω. τῷ φωτὶ λαμπαδουχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως. καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σεβίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων. δι' ὧν ἡ οἰκουμένη φωτὸς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται. καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν ἀπαίδει τύπων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπὸ κύρων πείθουσα διδασκαλίαις. καὶ αὐτὴ τῶν δ' ἀρχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς θεὲ παντοικτίρμων. καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλάνθρωπε ⁝~ Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

ΤΟΥΣ ἱεράρχας τοῦ χριστοῦ. καὶ τῶν πρώτων κλέος. τῆς πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν πιστῶν διδασκάλους καὶ φύλακας. συνελθόντες ὦ φιλέορτοι. ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις, τῆς ἐκκλησίας φωστήρ, βασίλειε σοφέ, καὶ στῦλε ἀπερίτρεπτε. χαίροις, ὄμμα ὁ οὐράνιος ἀρχιεροῦ μέγιστε, θεολόγε γρηγόριε. χαίροις, ὦ χρυσολόγε πάγχρυσε ἰωάννη. ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. ἀλλ' ὦ πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν χῷ. ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν ⁝~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

ΤΗΝ τῶν παρθένων καλλονήν, καὶ χαρμονὴν τῶν μόνων. τὴν μόνην θεοτόκον. καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα. συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις, παρθενομῆτορ ἁγνή, λυχνία χρυσαυγής, καὶ πύλη ἐπουράνιε. χαίροις σκηνὴ ἡ ἁγιάσματος, ἡ τὸν θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου πανάχραντε. χαίροις, τῶν ἄνω ταγμάτων ὑπερτέρα, ἁπάντων ἀσυγκρίτως. διὸ μὴ παύσῃ πανάχραντε δέσποινα. μὴ λίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου. τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεί. καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον ⁝~

Εἰς τὸν στ. στιχηρὰ προσόμοια, Νείλου τοῦ ξανθοπούλου. ἦχος, πλ. δ'.

πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς. τῆς ἐκκλησίας, τὰ μεγάλα προπύργια. οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός. τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις. χῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι. καὶ τῶν ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες. οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες. νόμους οἱ προεκθέμενοι. χῦ τῷ πληρώματι. οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω. τοῦ παραδείσου αἱ εἴσοδοι. χῦ καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος ⁝~ στ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς. οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι ἄγγελοι. τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία. ἡ τῶν ἀνῶν χαρά. καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι. τοῦ λόγου οἱ πρόμαχοι. ἰατροὶ ἐπιστήμονες. τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. οἱ ἀέρροοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ πνεύματος. λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον. οἱ θεολόγοι αἱ βάσεις. οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. χῦ καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος ⁝~ στ.

Οἱ ἱερεῖς σου κε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς. τοῦ ἐπουρανίου στερεώματος ἥλιοι. ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς. τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις. τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα τοῦ παραδείσου τὰ κάλλιστα. ὁ θεολόγος. ὁ σοφός τε βασίλειος. ὁ χρυσόστομος. τὰ πυξία τοῦ πνεύματος. πλάκες οἱ θεοχάρακτοι. μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα. τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα. χῦ δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος ⁝~

Δόξα. ἦχος ὁ αὐτός.

Σαλπι-

τοῖς κριταῖς ὑμῶν, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ, οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. καὶ οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστιν :~

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ. ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν. μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, οὗτος θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων. ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον. οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ. καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ, ἄρτον καὶ ἱμάτιον. κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ. καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ. καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. αὐτὸς καύχημά σου. καὶ οὗτος θεός σου. ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά. καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ. καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος, ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς, ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτούς. καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν, ἀναλάμψουσι. καὶ ὡς σπινθῆρες, ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος, εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ, ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Γαμμουά

Εἰς τὴν λιτήν. στιχηρὰ ἰδιόμελα, Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. ἦχος, α'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου τριάδος οἱ λάτραι. τὴν ἐπίγειον τριάδα τῶν θείων ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν. τὸν Γρηγόριον τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον. τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον καὶ Ἰωάννην τὸν ὄντως χαριτώνυμον. τοὺς τῆς σοφίας βυθούς. τοὺς πρὸς τὰ ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνεια. τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας. τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον. τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας. τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας. τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴακας. τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα. τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος. χείλη μου τὸ στόμα. καὶ τῆς τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρὸς, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν. ἤτοι κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸ ἕνωσιν ἐκπυρωθέντας, φωστῆρας τοῦ κόσμου ἐγενομένους ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντας δυνάμεις. πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντας. οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν. χαίροις τριάδος, τριὰς ἡ θεόσοφος :~ ἦχος, πλ β'.

Τοῦ Δαβὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον. τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον. τὸ τοῦ λόγου φραγέλλιον τρίπλοκον. τοὺς σοφοὺς ἱεράρχας. Βασίλειον τὸν μέγαν. Γρηγόριον τὸν θεῖον, Ἰωάννην τὸν χρυσόστομον, πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν. τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ. τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντας, τὴν πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον. τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι. καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἱρεσιάρχας, τῶν περιβόλων, τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ ποίμνης, μακρὰν ἀπελά-

διδάσκαλοι. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων, πρεσβεύσατε. εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς ὄρθρον, ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ. ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων, τὴν γεγραμμένην παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, μητροπολίτου εὐχαΐτων. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ψάλλομεν, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὰ τοῦ χαρίτος ὄργανα. τὰς κιθάρας τοῦ πνεύματος. τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος. τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς. καὶ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ, γνωρίζουσας τοῖς πέρασι. τοὺς τρεῖς κήρυκας. τῆς μεγάλης τριάδος. ἰωάννην, καὶ βασίλειον ἀξίως, σὺν γρηγορίῳ τιμήσωμεν :~ Δίς.

Τῆς τριάδος οἱ πρόμαχοι. εὐσεβείας οἱ πρόβολοι. οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα, τρεῖς ἀπόστολοι. οἱ ἐξ ἐδὲμ ἀναβλύζοντες. τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοί. καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ζωηρρύτως ποτίζοντες. θείοις ῥεύμασι. τὰ μεγάλα στοιχεῖα. τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοπρεπῶς τιμηθῶσαν :~ Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ φησὶν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι. ὧν οὐχὶ ἀκούονται, αἱ φωναὶ αὐτῶν. εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν. διδασκάλων τῆς κτίσεως. ὅθεν ἄρρητα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις. συγκρατεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα :~ Δίς.

Τὰ τοῦ πνεύματος ὄργανα. ἀληθείας τὰς σάλπιγγας. τοὺς τοῦ λόγου ῥήτορας εὐφημήσωμεν. φωναῖς ᾀσμάτων τοῖς δόγμασιν. αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι. ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας. πρὸς τὸν κύριον. δωρηθῆναι εἰρήνην, στάθεραν μὲν, εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ. ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν :~ Δίς.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλπιγγας. τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν. τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα. τοὺς καθαιρέτας ἀρείου καὶ ὀρθοδόξων προμάχους. τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν θεοτ.

Τίς μὴ μακαρίσει σε παναγία παρθένε. τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον. ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς. φύσει θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες, κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ ἀβραάμ, καὶ τῷ ἰσαάκ, καὶ τῷ ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ᾽ αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. λέγων. οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, προσθείη ὑμῖν. ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς. καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετούς. καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ᾽ ὑμῶν, χιλιάρχους. καὶ ἑκατοντάρχους. καὶ πεντηκοντάρχους. καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν. καὶ ἐνετειλάμην

τοῖς

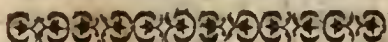
διεσάφησας. τῶν προφητῶν θείους λόγους φράζων ἡμῖν, τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα :–

Ὁμολογίας ἔνθεν, στέφει κοσμούμενος. ῥανίσι τῶν αἱμάτων. τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας. ὅλος λαμπρός, καὶ ὡραῖος παρέστηκας. τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ καὶ ποιητῇ, παμμακάριστε ἱππόλυτε :–

Ὡς παρρησίαν παμμάκαρ, πρὸς τὸν σταυρωθέντα Χριστὸν κεκτημένος πάντας διάσωζε κινδύνων, καὶ πειρασμῶν. καὶ δαιμόνων περιστάσεων. καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀνάγκης, ὦ προσδέχου τὰς ἱκεσίας σου :–

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, θεοκυῆτορ ἁγνή. τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου. ἀπέλασον ἐντεῦθεν. εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα. καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον :–

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. ἱστῶμεν στίχους δ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν τῷ ὕψει βασιλείου. τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως. ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρητα. αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια. ἅπερ ἀνεκάλυψας καὶ ἐσήμανας λαοῖς. εὐσεβείας ὢν κήρυξ σοφός. διὸ πρέσβευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἐφεπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν ὅσιε :–

Τοὺς συνδέσμους διέλυσας, τῶν αἱρέσεων ὅσιε. τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων καὶ δογμάτων σου. καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου πίστεως. τοὺς ἀγνωμονοῦντας Χριστὸν εὐφημοῦντας γρηγόριε. ὃν ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. τοὺς πιστοὺς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα :–

Ἀρραγὴς ὁ θεμέλιος, ὃ Χριστὸς ἐστερέωσε. τῇ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ πάτερ ὅσιε. τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον. καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς. θεορρήμον χρυσόστομε. καὶ πρέσβευσον. ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος :–

Τῆς τριάδος οἱ λόγιοι, ἀκήρατοι λειμῶνές τε, ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τιμιώτατα. τοὺς μόνους ὡς ὑπάρχοντας, ἀκτῖνας ἡλίου τε. καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν. εὐφημήσωμεν, ἰωάννην τὸν μέγαν. σὺν τῷ θείῳ, θεολόγῳ γρηγορίῳ. καὶ τὸν ὑψίνουν βασίλειον :– Δόξα. ἦχ. πλ. β.

Ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ καὶ πιστοὶ οἰκέται. λειτουργοὶ κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν. σκεύη ἐκλογῆς. στῦλοι καὶ στηρίγματα τῆς ἐκκλησίας. βασιλείας κληρονόμοι. μὴ παρασιωπᾶτε, τοῦ βοᾷν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον :– Καὶ νῦν, θεοτ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. β.

Τετήμδρος ἀμέσης χ.

Ἡ χάρις ἐπεξέχυσεν. ἡ πίστις ἐπεκράτησεν. ἐπληρώθη, πάντα γνώσεως θεοῦ. διὰ τῶν ἀποστόλων. διὰ τῶν διδασκάλων. καὶ σωτηρίαν ἐπελπίσωμεν :– στίχ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα. χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν. μετὰ κατορθωμάτων. νικῶντα πάντα λόγον. τοὺς τρεῖς ἁγίους ἐθαυμάστωσεν :– στίχ.

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Βασίλειος ὁ ἔνθεος νοῦς. γρηγόριος ἡ θεία φωνή. ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτήρ. οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες τριάδος. καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν :–

Δόξα. ἦχος ὁ αὐτός.

Δοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοί. ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ. οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες. καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες. καὶ τοῖς μεθ' ὑμῶν ἐλθοῦσι, μὴ φθονήσαντες. διὸ ἠνοίχθη σοι πύλη βασιλείας ὑμῖν. εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι διδάσκαλοι :– Καὶ νῦν, θεοτ.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ. ἐκπορεύεται ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως :–

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ.

Οἱ τῶν ἀποστόλων ὁμόθρονοι. καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκα-

Σὺ μάρτυς ἀληθῶς, ἱεράσαι γεγονήσαι. καὶ μαρτυρῆσαι ἱεράρχης. καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Ἱππόλυτε :~

Λίθοις μὲν διαυγέσιν, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν, Ἱππόλυτε, σὺ δὲ φέγγει τῆς σῆς ἱεραρχίας, καὶ αἴγλῃ τῆς ἀθλήσεως :~

Μύθους ἑλληνικούς, ἀσεβῶν σὺ διήλεγξας. ὦ ἄριστε τῶν μαρτύρων. καὶ παράνομον πλάνην, ἑβραίων θείᾳ χάριτι :~ Θκ.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα :~

ᾨδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τὴν σεπτὴν θυσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων, ὡς θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀνθρώπων. καὶ προθύμως, τὴν ψυχήν σου προσῆξας δι' αἵματος :~

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ πίστεως ἱερομάρτυς θεόθεν. ἐν ἀνοίξει θείᾳ χειλέων σου. καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σαυτὸν θανατούμενος :~

Ὡς θεῖον, τῶν ἀθλητῶν σου Χριστὲ τὸ σύστημα. τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων, ἤδη κατατρυφώντων. καὶ ἡδίω, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον :~

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ. τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα. ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησαι :~

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς. ἱερατικαῖς τε φωτίζεις. ἱερομάρτυς πεφηνώς, τοὺς βοῶντας χαρᾷ ἐν τῇ μνήμῃ σου. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἆθλον ἱερώτατον περὶ τοῦ μαρτυρίου κατορθῶν. ἐφεστῶτα σοι χαίρων ἐκραύγαζες. ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Τὰς αἰκίας ἐνεγκὼν ὑπὸ τῆς ἐμπείρου ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρρησίᾳ ἐβόα Ἱππόλυτος. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~ Θκ.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον θεόν, ἀπαλλαγχρία βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

ᾨδὴ η΄. Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου.

Ὡς λιπαρὰ καὶ πιόνων ἡ θυσία. ὁ καλὸς τοῦ ποιμένος, προβάτου δίκην προσάγεται. Χριστῷ κραυγάζων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μαρτυρικῷ στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ ἐκκλησίᾳ σου Χριστέ. ὁ ἱεράρχης ἀνέτειλεν. ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθὼς ἀνακράζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει. ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής. θανάτου χαίρων, Ἱππόλυτος ἐβόα παῖδες τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν. καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν θεόν. ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα ἐν καμίνῳ πυρός, τοῖς ὑμνολόγοις. Χριστὸν τὸν θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾨδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὡς πανάκλεες ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει. τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν. καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σε ὑμνούντων. ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων. πανμάκαρ Χριστοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ: μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων. τοὺς κρουνοὺς ποταμηδόν. τῷ θεῷ προσφέρεις. ὅθεν σε πάντες ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἐδίδαξας. ἐνθεηγόρως. θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν τριάδι. δημιουργὸν ἁπάντων. ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων. μαρτυρικῷ τε, ἐκοσμήθης διαδήματι :~

Ἀστράπτουσά σοι ἄγγελος ἐπέστη. καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας. σφοδρῶς σου ἀντιστράφθη. ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι. δόξης τὸ χαῖρε, διὸ φθάσασα ἐφθέγξατο :~

Στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερωσύνης τὴν χάριν περ δεξάμενος. θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας. Ἱππόλυτε θεόφρον. καὶ ἱεραῖς συγγραφαῖς

διεσά

αὐτίκα παράστασιν τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον φωνήν. τὴν, ὅτι σῖτος εἰμὶ θ(εο)ῦ λέγουσα. καὶ διόδοντων θηρίων ἀλήθομαι. διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ χ(ριστο)ῦ γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θεοτ. Γ αμάφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ν οσοῦσαν παμμύμητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσιν, πονηροτάτοις θεράπευσον. ἡ τὸν ἀκέστορα. καὶ σωτῆρα πάντων, τὸν χ(ριστὸ)ν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον. τὸν βαπτίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν. καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα :~

σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Ε σφαγιασθέντα τὸν ἄδικον χ(ριστ)έ, ἡ παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως θνήσκεις. πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι. μὴ λείπῃς μόνην με. εὐεργέτα πολυέλεε. τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λ'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱππολύτου, πάπα ῥώμης. ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον. ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν. Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱππολύτου. ὁ κανών. ᾠδὴ α'. ἦχος, δ'.

Ἅρματα φαραώ.

Α ὖτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ᾠδαῖς, τὸν ἱερομάρτυρα. θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα. χαίροντες δοξάζοντες πάντοτε :~

Σ ὺ ποιμὴν λογικὴν, πρὸς χ(ριστὸ)ν ἐγχειρισθεὶς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀεὶ ρως ὑπὲρ τὴν ψυχὴν προτέθεικας. καὶ διπλῶς ἐστεφανωμένος κεκόσμησαι :~

Τ ῷ ἱερατικῷ, ἐκ προστάγματος θεοῦ. τῆς ἀγαλλιάσεως προκεχρισμένος, ἐλαίῳ τῷ μαρτυρικῷ ἱππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος :~ θεοτ.

Α φλεκτον μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τὴν σκιὰν. βάτον ἐθεάσατο. σὲ ζωγραφοῦσαν παρθένε. αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός. καὶ τὸν θεὸν ἐκύησας :~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Α ρνας λογικοὺς ἐποίμανας. καὶ ὥσπερ ἀρνίον, τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι. τὸν ἁπάντων ἀρχιποίμενα, καὶ θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος :~

Γ άλα λογικὸν ἱππόλυτε. τοῖς ποιμαινομένοις, θεοπρεπῶς ἐπότισας. τὸ χ(ριστο)ῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον :~

Σ τίφους ἀθλητῶν ἡγούμενος. ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυς τὸ μαρτύριον. ἐν ᾧ δοξάζων θ(εὸ)ν π(ατέ)ρα, σὺν υἱῷ καὶ θείῳ π(νεύματ)ι :~ θεοτ.

Χ αίροις μῆτερ ἀπειρόγαμε. ἡ τὸν θ(εὸ)ν λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα. καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον :~

κάθισμα. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Φ ωστὴρ ἀειλαμπὴς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ. φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λόγων. πιστῶν τὴν διάνοιαν. ἱεράρχα ἱππόλυτε. ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν. καὶ πίστει γεραίρομεν :~

ᾠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τ ῶν ἀρετῶν ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά. ὡς ποιμὴν γὰρ καὶ μάρτυς ἱππόλυτε. παρὰ θεοῦ τετίμησαι. σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενος :~

Τ ὴν προσφορὰν τοῦ ἄβελ ὑπερβέβηκας. λογικοὺς γὰρ προσενήνοχας ἄρνας θεῷ. καὶ τῷ οἰκείῳ αἵματι, χαίρων τῷ δεσπότῃ παρέστηκας :~

Α ἱρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακόνοιαν. διὰ τοῦ πνεύματος ἀποψάμενος μακάριε. ἱερομάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ δεσπότου γεγένησαι :~ θεοτ.

Ω ς εἶδον οἱ ἄγγελοι παρθένε ἁγνὴ, ἐκ τῆς γαστρός σου προελθόντα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον, δόξα τῇ κυήσει σου δέσποινα :~

Ὠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Σύ

κραυγάζωμεν καὶ κε :~
Νομοθεσίᾳ, καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαν-
τα. ἄρτῳ, ἀϋλῳ ἔθρεψας τοὺς πιστούς. τῷ δε-
σπότῃ σου κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κε :~
Ἀκτινοβόλοις, αὐγαῖς παμμάκαρ φωτιζόμε-
νος. αἴγλης, ἀρχιφώτου χύσεσι λαμπρυν-
θείς. τὴν αἰώνιον ἀπείληφας, χαίρων ἀπό-
λαυσιν. θεοφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα.
Ἕτοιμος ὑπάρχων, θῦ ὡς ἔφης πανάοιδιμε. μύ-
λαις, κατηλέσθης μάρτυς τῶν θηρῶν. καὶ
τῷ φέροντι τὰ σύμπαντα. θεία χρυσότη-
τι, καθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι :~ Θκ.
Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα.
χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, θεοῦ τοῖς
κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν
ὑπάρχεις, πανάμωμε δέσποινα :~
ᾠδ. η. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.
Ἐστὼς ἐπὶ βήματος σοφέ, τριάδα ἄκτιστον
ἐθεολόγησας. νοῦ καθαρότητι ἅγιε. διανοίας
τε λαμπρότητι. μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν
θράσους ὠμότητα. ἀλλ' ἐβόας, πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~
Ῥυθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν, τοῖς θείοις
δόγμασι μάκαρ ἰγνάτιε. τὸν δεισιδαίμονα
τύραννον τῆς ἀπάτης προϊστάμενον. τοῖς τῆς
σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας. εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν κῦ :~
Ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί, τῷ τῆς θεότητος
μάρτυς ἀήττητε. τῆς ἀθεότητος ἄστατον, ἐξη-
φάνισας σκοτόμαιναν. ἐπιστολαῖς φωτοει-
δέσι, πέμπων τοῖς μέλπουσιν. εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κύριον :~ Θκ.
Μανίαν καὶ χάσματα θηρῶν, οὐκ ἐδειλίασας
θεῖε ἰγνάτιε. ἡ τοῦ ὑψίστου γὰρ δύναμις, ἐκ
παρθένου ἀνατείλασα τὴν πανοπλίαν τοῦ
σταυροῦ σε περιέβαλεν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα κραυγάζοντα κῦ :~ ὁ εἱρμός.
Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ, λεόντων χάσμα-
τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔ-
„ σβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσε-
„ βείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες, εὐλο-
„ γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~
ᾠδ. θ. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἔρως θειότατος μάκαρ, κατακρατήσας τῆς
ψυχῆς σου. κόσμου τὰς ὑλώδεις φροντίδας,
πυρὶ ἀΰλῳ πάσας κατέφλεξε. καὶ ὀρεκτῶν
ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε :~
Λιμένι λαμπρῷ καθωρμίσθης, γαληνότα-
τε θεοφόρε. ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυ-
γών. ὁρμὰς ἀγρίων καὶ φονικῶν θηρίων.
καὶ νῦν τρυφᾷς λαμπόμενος, τῆς αἰωνίου
ἀπολαύσεως :~
Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει, ἱερομύστα διαπρέ-
πεις. τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοί, εἰς ἓν συνῆλ-
θε καὶ μαρτυρίου κλέος, καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτο-
χος, τοῦ σοῦ δεσπότου συνδεδόξασαι :~
Ὡς ἱεροφάντωρ ὑπάρχων. τῇ παῤῥησίᾳ κε-
χρημένος, πρὸς τὸν σὸν δεσπότην καὶ θεόν.
τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου. ἐκ
πειρασμῶν ἰγνάτιε. νῦν λυτρωθῆναι καθ-
ικέτευε :~ Θκ.
Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ χερουβὶμ ἁγιω-
τέρα. πάσης τε τῆς κτίσεως ἁγνή, τιμιωτέρα
ὤφθης ἐκύησας καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, τὸν πα-
τρικοῖς κόλποις καθήμενον :~ ὁ εἱρμός.
Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου
παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη χς. συνά-
„ ψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλό-
„ μενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~
Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Τοὺς πόθῳ ἑορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν
ἐπάνοδον, ἰγνάτιε θεοφόρε ἱερομάρτυς
παμμάκαρ. λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ
βλάβης τοῦ ἀλάστορος. διδοὺς πταισμάτων
ἄφεσιν, ὡς εἰληφὼς ἐξουσίαν, παρὰ χῦ τοῦ
σωτῆρος :~ Θκ. ὅμοιον.
Ἐν δύο τοῖς θελήσεσι. καὶ φύσεσι πανάμωμε.
μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις θν ἀπορρή-
τως. τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα. μέχρι σρῦ
θελήματι. καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς θεό-
τητος πλοῦτον, θεοκυῆτορ παρθένε :~
Εἰς τοὺς αἴν. τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα. ἦχος, α.
Στήλη ἔμψυχος καὶ ἔμπνους εἰκών, ἡ ἐτήσιός σου
ἐπέστη ἑορτή, θεοφόρε ἰγνάτιε. τὰς μυσταγω-
γίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα. τὴν
ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντι-
κατα

καὶ τοὺς μηρούς, συνθλῶνται εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, καὶ ἁλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐναποτίθενται. καὶ αὖθις ἐξενεχθέντες, ξέονται, καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ θεῷ ἀπέδωκαν :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σιλβανοῦ ἐπισκόπου. λουκᾶ διακόνου. καὶ μωκίου ἀναγνώστου.

Σιλβανὸς λουκᾶς καὶ μώκιος βασάνοις,
Σφαγαῖς ἔδωκαν, καὶ τὰς ψυχὰς κυρίῳ.

Τοῦ μαξιμιανοῦ βασιλεύοντος. διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν χριστιανῶν. τότε ἐμηνύθη τῷ ἄρχοντι τῆς ἐμεσηνῶν πόλεως. ἐπὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, σιλβανοῦ τοῦ ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως. καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ λουκᾶς ὁ διάκονος. καὶ μώκιος ἀναγνώστης. καὶ παρέστησαν τῷ ἄρχοντι δέσμιοι. οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν χριστὸν, θεὸν μόνον ἀληθινόν. τοὺς δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς. καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. εἶτα πάλιν ἀνακρίνας ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας, μαστίζων καὶ φυλακίζων καὶ ταριχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφήνατο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. βληθέντων δὲ τῶν ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι. καὶ εὐθέως ὁ τῶν θεραπόντων θεὸς, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. τότε οἱ ἄγριοι θῆρες τῶν ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν. μηδ' ὁπωσοῦν ἁψάμενοι τούτων. καταλαβόντες δὲ νυκτὸς, χριστιανοί τινες ὑποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σαρβήλου καὶ βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν ἐδέσσῃ παθόντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ὁ ἅγιος σάρβηλος, τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν, ἱερεύς. καί ποτε ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν. παρὰ βαρσιμαίου ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς καὶ λοιδορηθεὶς ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας. κατενύγη τῇ τοῦ χριστοῦ χάριτι. καὶ τοῖς λόγοις τοῦ ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ χριστοῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς βεβαίας. καὶ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου βαπτίζονται ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ ἅγιος σάρβηλος καθίσταται τῷ λυσίᾳ. καὶ πρῶτον μὲν, ῥαβδίζεται. εἶτα σταθίζεται. καὶ μετ' ὀλίγον, ξέεται τὴν ὄψιν. καὶ εἰς τοὐπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρός. καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. ἔνθα καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται. καὶ ἐν διαφόροις τοῦ σώματος μέρεσι, πυρὶ κατακαίεται. καὶ τέλος, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον κομίζεται. ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβεὶς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων. εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κεφαλήν. συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ. τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος προστάξαντος :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βαρσιμαίου ἐπισκόπου ἐδέσσης.

Λοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῇ βαρσιμαῖος.
Σώφρων βαστάσασιν ἡμέραις βάρος.

Οὗτος ὡς γέγραπται ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος, τῷ σαρβήλῳ γεγονὼς. βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα λυσίαν, καὶ ὁμολογήσας τὸν χριστὸν, ἐτύφθη σφοδρῶς. εἶτα γραμμάτων βασιλικῶν καταφοιτησάντων παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἀφραάτου.

Ὁ σαρκὶ καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν ἀφραάτης.
Αἰωνίως ζῇ καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ἰδροσισμοῖς, ἠγλαϊσμένος μύρῳ ὁσίῳ θείῳ, καὶ μαρτύρων αἵματι κοσμηθεὶς. ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας. εὐλογημένος εἶ ὁ θεὸς μου

κραυ-

τούτου τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας, μάρτυς θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Ὡραϊσμένος πορφύρᾳ τῶν σῶν αἱμάτων, ἀφθαρσίας καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης, μάρτυς διαλάμπεις χρεστοῦ. κραυγάζων ἐν χαρᾷ, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. Θκ.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει. δημιουργῶν γεγέννηται. ἐκ σοῦ θεομῆτορ. κόσμον καταλάμπων φαιδραῖς, ἀκτῖσι θεότητος. καὶ θεογνωσίας λαμπρότητι.

Ὠδὴ, ε. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον χαίρεις, καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον. Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων. ἀληθείας λυθέντων, ᾗ ποθήσεως τῷ ἔρωτι.

Εἵλκυσας φωτισμόν, ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος. Ἰγνάτιε ταῖς ἀστραπαῖς, σὲ Χριστὸς ἐν παλαίσμασι, κρατήσας καθηγίασεν.

Νῦν τῷ Χριστῷ, κεκτημένος λαμπόμενον. Ἰγνάτιε θεογράφους. ἐν καρδίαις ὡς πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος. Θκ.

Ἀμυηθεῖσι φωνήν, χαρμοσύνως ἐβόησεν. ὁ ἄγγελος θεοῦ. τοῦ δεσπότου ἀφράστως, μηνύουσι τὴν σύλληψιν.

Ὠδὴ, ς. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα. τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τοῦ θεοῦ σοφίαν ἱερομύστα. καὶ μετ' ἤχου, τὸ τῆς πλάνης μεσότειχον ἔλυσας.

Μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου. καθικετεύων παμμάκαρ. περασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων. καὶ κινδύνων, ἱερεὺς δεδειγμένος ἀπρόσδεκτος.

Ἀνδρείᾳ, καὶ φρονήσει διέπρεψας ὅσιε. δικαιοσύνης τε φέγγει. θεοφόρε μάρτυς καὶ σωφροσύνης. καὶ τῷ κάλλει, τῶν ἀρετῶν ἐμφανῶς κοσμούμενος. Θκ.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος. ὡς καθαρώτατον κρίνον. καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ θεομῆτορ, ὁ νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου λόγος προέρχεται. Ὁ εἱρμός.

Θύουσι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι. Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ὁ ἐπιφανεὶς σήμερον.

Ἐξ ἑῴας σήμερον ἐξανατείλας. καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνεις διδαχαῖς. τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος. Ὁ οἶκος.

Ἱερεμίαν ὁ θεός, ἐκ μήτρας ἁγιάσας. καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώστης δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν τῆς ἁγίου, ἔμπνοι πλάστου τὸν εὐθύς, ἐχρισας βιώσεως. καὶ προφήτην τοῦτον καὶ κήρυκα πᾶσι προαγγέλλειν, τὴν ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς θεὸς ἐκ παρθένου. πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθών, εὗρεν ἐκθρέψας ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην. Τὸν θεοφόρον καὶ θεῖον Ἰγνάτιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κθ. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. Στ.

Χαίρεις λέουσιν Ἰγνάτιε παμβόροις.

Θεοῦ σώματος λιποῦσι καὶ στερροῖς μέρος.

Εἰνάτῃ Ἰγνατίοιο ἐπάνοδος εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος διάδοχος τῶν ἁγίων ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχρημάτισε. μαθητὴς δὲ γενόμενος σὺν Πολυκάρπῳ τῷ Σμυρναίων ἐκκλησίας προέδρῳ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. προσάγεται ἐν Ῥώμῃ τῷ βασιλεῖ, καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πεῖραν, καὶ ὑπὲρ ἅπαντας γενόμενος. ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχήσων. οὗ γενομένου. χριστιανοὶ τινὲς ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ, ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν, ἐνεγκόντες, δῶρον ποθούμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου, ὑπ' αὐτὴν αὐτὰ κατέθεντο οὐδὲ χαίρειν, ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν ἐν Σαμοσάτοις τελειωθέντων. Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου. Στ.

Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν σταυρῷ λόγου.

Ἑπτὰ προσηλώθησαν ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύσαντες. ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας

καὶ

θῆναι ἡμᾶς, παναγία παρθένε. ~ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, μῆτερ ἁγνή. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν. καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς ἰγνάτιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ~

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἰγνάτιον τὸν θεῖον, ἐν ᾄσμασι μάστορα μέλπω.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἰθύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικούσης χάριτος ἐν σοί. θεοφόρε ἰγνάτιε. καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον. ~

Γῆ ὥσπερ γονιμωτέρα πέφηνας, ἑκατοστεύουσα. καρποφορῶν τὸν σπόρον τοῦ χριστοῦ, θεοφόρε ἰγνάτιε. τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ πνεύματος. ~

Νοήσας προγνωστικῇ δυνάμει σου, τὸ ἀγεννὲς τῆς ψυχῆς. ὁ τοῦ παντὸς δεσπότης καὶ θεός, θεοφόρε ἰγνάτιε. μαρμαρυγαῖς τοῦ πνεύματος, θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν. ~

Ἀκτῖσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, ἡλίου πάνσοφε. ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς. αἰσθητὸς ὥσπερ ἥλιος. τὸν ζοφερὸν τῆς δύσεως, περιαυγάζων τῷ κηρύγματι. ~ Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας. ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς. εὐδοκίᾳ γεννήτορος. καὶ συνεργείᾳ πνεύματος, τοῦ παναγίου θεονύμφευτε. ~

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰάθησόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς δεινοῖς πάθεσιν. τοῖς τῆς σαρκὸς ἰγνάτιε, μάρτυς τοῦ χριστοῦ παναοίδιμε. ~

Ὁμόφρονά σε χριστέ, τῶν ἀποστόλων εὖ εἰδὼς τέθεικε. θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις διδάσκαλον. ~

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν ζωοδότην καθορῶν ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ ὑποστῆναι ἰγνάτιε. ~ Θεοτοκίον.

Τὸν λόγον τὸν τοῦ πατρὸς προκαθαρθεῖσα ὡς σεμνὴ πνεύματι. τῆς λογικῆς φύσεως, ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας. ~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἐκκλησία σου χριστὲ κράζουσα, σύ μου ἰσχὺς κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. ~ Κάθισμα ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ πνεύματι πεφωτισμένος. θράσος τύραννον ἐν παρρησίᾳ. ποιμαντικῇ μεγαλοφρόνως κατήσχυνας. καὶ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος. πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας. πάτερ ὅσιε χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον παρθένον μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον. μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. ~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθένος μήτηρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων. ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον. ~

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὁ θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως. τὸν γὰρ χριστὸν ἐνδέδυται, διὰ πολιτείας. πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς. μαρτύρων στερρότητα. πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι. ~

Νευρούμενος ἰγνάτιε τῇ δυνάμει. τοῦ ἐν σταυρῷ παγέντος, ὑπὲρ σοῦ θεοφόρε. θῆρας καθηρέθισας. τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ὁρῶντα. ~

Ἐρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τοῦ δεσπότου. καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν, ἀνένδοτον ἔχων.

τούτου

ρων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν. μῆτερ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε ἀπάντων δυσωποῦμεν σῶσον καὶ τοὺς δούλους σου :~ Σταυροθεοτοκίον.

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ θεὸν σταυρῷ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν. βλέψασα πανάχραντε, ἐστέναζες λέγουσα· ὑπεράγαθε κύριε, υἱὲ καὶ θεέ μου. πῶς ὑπομένεις θέλων σου, τὸ πλάσμα δέσποτα, ἃ ὁρᾶς, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι΄, κθ΄. ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θεολόγων ἀκρότατος, χρηματίσας διάδοχος. τοῖς ἐκείνων ἴχνεσιν ἠκολούθησας. ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ δύσει φαινόμενος. καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος. ἔνθα πάνσοφε, ἐκ τοῦ κόσμου μὲν ἔδυς. εἰς θεὸν δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς χάριτος :~

Ἱερῶς ἐπεδόθησαν, τῇ σῇ πόλει τὰ λείψανα. θεοφόρε πάνσοφε διαθλήσεως. ἁγιασθέντα λαμπρότερον. καὶ χάριτι γέμοντα, τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσαντο. εὐφροσύνης πληροῦντα. θεοτίμητε σοῦ, θυμηδίας ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας :~

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος, τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σου. θερμῶς προϊστάμενος. καὶ συγγράφων ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα. ὅθεν γέγονας καὶ τροφὴ τῷ δεσπότῃ. τῷ τὰ πάντα, διατρέφοντι παμμάκαρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι :~

Ἐξέλαμψας μὲν πρότερον, ἑωσφόρος ἰγνάτιε, ἐν δυσμαῖς διηύγασας φανερώτατος. νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ τε, ταῖς ἀκτῖσιν ἐπέστης, ἀφ' ἑσπέρας ἐφήπλωσας. διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου :~

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Θεοφόρε ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἐραστὴν χριστὸν ἐνστερνισάμενος. μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ. τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος. διὸ, σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ. δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης. καὶ ἄρτος ἡδὺς, αὐτῷ ἀνεδείχθης. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἀθλητὰ μακάριε :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σῶσόν με πανάγνε δέσποινα. ἡ τὸν σωτῆρα χριστὸν, ἀπορρήτως κυήσασα. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα. καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν. σὺ οὖν με λύτρωσαι. ἀκοιμήτου σκώληκος· καὶ τοῦ πυρὸς, τοῦ διαιωνίζοντος, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ δέσποτα. ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνηρτήθης. καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν. ὅτε ἑώρακεν, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀπορρήτως ἐκλάμψαντα, θεὸν καὶ ἄνθρωπον :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, α΄.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε ἰγνάτιε. σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως τὸν ἐραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν, ἔλεγες. οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ, πῦρ φιλόϋλον. ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, ἔνδοθέν μοι λέγον, δεῦρο πρὸς τὸν πατέρα. ὅθεν θείῳ πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας. κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι χριστὸν. ὃν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, προσδεχομένη ἁγνή. καὶ θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου. σω-

Γ ῶδας χάριν τμηθεῖσα πρὸς Θεὸν φέρει·
Τ οὺς ψυχικοὺς γάρ, οὐ συνετμήθη πόδας,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κω πάσχα κυριακὴ τῆς ἀποκρέας, ὅτε μνήμην ἄγομεν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. ᾆ.

Ὅ τε κρίνων γῆν, ὁ κριτὴς πάντων κάθῃ. ἧς δ' αὖτε φωνῆς, ἄξιον κἀμὲ κρίνοις. ἀμήν.

ᾠδ, ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομοθέτης μοναζόντων ἀκριβέστατος. ὤφθης σεβασμιώτατε. ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς. διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν καὶ ἱερόν, ἐπὶ γῆς πάτερ μνημόσυνον :-

Εναρμόνιον τοῦ πνς ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας. ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἑκάστοτε πνοαῖς. καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε :- Θτ.

Υπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις θεόνυμφε. θν γὰρ λόγον τέτοκας. τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θς, ὁ τῶν πρων ἡμῶν :-

ᾠδ, η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος. διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι. σκότος ἀφεγγές, ἐκμειοῦσας μακάριε. πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας :-

Ρείθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος. ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης ἐδὲμ πεπόρευσαι. πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων θεσπέσιε. καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων :- Θτ.

Αληθῶς θκον ὁμολογοῦντάς σε. τοῦ ἀγγέλου τὸ χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι. μόνη τὴν χαράν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας. κεχαριτωμένη, ἀεὶ εὐλογημένη :- Ὁ εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον, εἰργάσατο ἄγγελος, τοῖς ὁσίοις παισί. τοὺς χαλδαίους δέ, καταφλέγον πρόσταγμα θυ. τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ θε, ὁ τῶν πρων ἡμῶν. ᾠδ, θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Πυρωθεὶς ἀγάπῃ τοῦ παντοκράτορος. ὅλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνῳδῶν διετέλεσας. ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως ὅσιε. ἀνὰ τὰ κύματα σου σῶτερ τῆς χάριτος. ταύτῃ μοι πλουσίως σωτήρ, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ :-

Ηδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως. παρεκτικός, καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι, θεοφόρε. ἐφραὶμ ἀξιάγαστε. ἀμέμπτως δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος :-

Ναὸς τοῦ πνεύματος ἐχρημάτισας. καὶ ποταμός, ναμάτων ζωηρρύτων πληρούμενος. ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος. ἔρεισμα μοναζόντων, ῥεῖθρον ἀένναον. θείας κατανύξεως, ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε :- Θτ.

Νοῦν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος. τὸ ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου παρθένε μυστήριον. ὁ θεὸς γάρ, σκηνώσας ἐν μέσῳ σου. κλεῖθρα τῆς παρθενίας οὐ παρεσάλευσε. μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος :- Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον. ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δέ, πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες. σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν :-

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ως ποταμὸς ὑπάρχεις. ῥεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων. καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων. τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. χν ἱκέτευε πάτερ ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον :- Θτ. σμ ιον.

Ελπὶς ἀπηλπισμένων. καταφυγὴ χειμαζομένων. πανύμνητε θκε. τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους :-

Εἰς τὸν ἃ στ, τοῖς ὀκτωήχου,
Δόξα. ἦχος, β'. Κυπριανοῦ.

Ωσπερ φοῖνιξ δαυϊτικῶς ἐξανθήσας. ὅσιε πάτερ. τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ ἐφραὶμ τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν ἐξήρανας δι' ἐγκρατείας, ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ ἁγίου πνς. τοῦ σταυροῦ τὸ ὅπλον ἀναλαβών. χν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν. τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου :- Καὶ νῦν θτ.

Ὁ τε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά. καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή. ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν. ἀσθενούντων ἐπίσκεψις. καταπονουμένων,

πάσης καταψύξεως πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθεικώς, πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν καθωδήγησε. καὶ τύπος τῆς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ τῆς ἁγίας ἀκυλίνης ἐν τῷ φιλοξενίῳ, πλησίον τοῦ φόρου :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παλλαδίου. στίχ.

Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων.
Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ, παλλάδιος τῷ πόλῳ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ὀρεινῷ οἰκίσκον βραχὺν δειμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξε. ἀγρυπνίᾳ δὲ καὶ διηνεκεῖ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεόθεν ἔλαβεν. ἐμπόρου γάρ τινος χρυσίον ἐπιφερομένου πολύ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναιρεθέντος, παρὰ τὴν θύραν τοῦ ἁγίου τῆς κέλλης προσερρίφη. ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν τὸ πραχθὲν ἦν, πάντες αἰτιώμενοι τὸν ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἰσεπράττοντο. περιστοιχισθεὶς οὖν ὑπὸ τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. ὁ δὲ ἀναστάς, τὸν φονέα ὑπέδειξε. καὶ τὸν ὅσιον τοῦ μύσους ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλεῖστα ὁ ὅσιος πεποιηκώς, καὶ ἐπὶ πλεῖον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν θεὸν μεταβέβηκεν, ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ. στίχ.

Ἀπῆλθε σαρκός, ὥσπερ ἔκ τινος πάγης.
Ὁ σαρκὸς ἰάκωβος οὐχ ἁλοὺς πάγαις.

Οὗτος ὁ ὅσιος τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικοῖς, ᾤκησεν ἔν τινι σπηλαίῳ. ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον κωμοπόλεως τινός, καλουμένης πορφυρεώνης. πᾶσαν ἄσκησιν μετερχόμενος, τούτῳ ποτὲ τῷ ὁσίῳ, γύναιον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστων ὑποβληθέν, αἰσχρῶς τε ἐπιπηδῆσαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλεῖτο. ὃς τοῦτο τῷ γυναίῳ, τοῦ μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ χριστῷ προσάγει μετανοοῦντι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ οὕτως διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν. ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγατέρα ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλουμένην ἔχων, τῷ ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθησομένην προσάγει. ὃς δεξάμενος, παραχρῆμα τοῦ δαίμονος ἐλευθεροῖ ταύτην. φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρός, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ μοναχοῦ καταλιμπάνει. ἡττηθεὶς δὲ ὁ μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος, διαφθείρει τὴν κόρην. εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μυσαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν. τὰ δὲ σώματα, ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ προσεπιρρίπτει. ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. ὅθεν ἀπαντήσας αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδόν, συνέτυχεν αὐτῷ μοναχός τις τῶν εὐλαβῶν, οὗ ταῖς παραινέσεσιν ὁ ὅσιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε. πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων, αὐχμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ θεὸς ἐπισημαίνει, ὡς εἰ μὴ ἰάκωβος ὁ εἰς τὸν τάφον οὖν προσεύξηται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. τότε δὴ πρὸς αὐτὸν πανδημεὶ παραγενόμενος ὁ ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας. ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατερράγη πολύς, καὶ τὴν γῆν ἐμέθυσεν. ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἐσχηκώς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ, σκληραγωγίαν. καὶ τοῖς δάκρυσι, δάκρυα. καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ θεῷ παρέθετο :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιαι δύο μάρτυρες, μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Τῇ παιδὶ συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν.
Ξίφει συνεξέπνευσε τῇ θυγατρί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία χάρις, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα, τελειοῦται. στίχ.

Γόδας

λων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται. καὶ τῶν δαιμόνων ἰσχὺς, καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατασπεύδουσέ σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν. καὶ θεὸν κύριον, ὁμολογοῦντάς σε μεγαλύνομεν :~

ᾠδὴ δ. Χριστοῦ δύναμις.

Ῥ ημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν. ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑψοποιῶν, φέγγει τοῦ πνεύματος, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα μακάριε :~

Ἀ μέμπτως λύσας, τὸν βίον δάκρυσι. σεαυτὸν ἀποπλύνας καὶ τοῦ κτίστου, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς, θεοφάντορ ἀξιάγαστε :~

Ἰ δών σε χριστὸς, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιόν. λόγον σοι χαρίζεται. δι᾽ οὗ αἱρέσεων δεινὰ, τεταπείνωται ὑψώματα.

Ῥ ωσθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ παντοκράτορος. πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικάς. πάτερ καὶ ἐνίκησας. ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερμῶς ἀνευφημούντων σε :~ Θεοτοκίον.

Ὡ ς θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον. ὡς πηγὴν ἀφθαρσίας ὡς ἐκλεκτὴν. μόνην χρηματίσασαν. τῷ πλαστουργῷ ἡμῶν θεῷ, τὴν παρθένον μακαρίσωμεν :~

ᾠδὴ ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τ αῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς. τὸ τῶν ἡδονῶν ὁλοσχερῶς. πάτερ ἐξήρανας πέλαγος. καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου. αἱρέσεων χειμάρρους μάκαρ κατέκλυσας :~

Ὁ μιλοῦσιν μάσει τῇ πρὸς θεόν. πάτερ λαμπρυνόμενος ἐφραίμ. θεοειδὴς ὅλος γέγονεν. ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θείου πνεύματος. αὔλους τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος :~

Ν αὸς ἐγένου χωρητικὸς, πάτερ τῆς τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι. καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι :~ Θεοτοκίον.

Ν εκρόν με ἔδειξεν ἐν ἐδέμ. γεῦσις ἡ τοῦ ξύλου πονηρὰ. ἐπιβουλῇ τῇ τοῦ ὄφεως. σὺ δὲ ζωοδότην χριστὸν κυήσασα. ἐζώωσάς με μόνη θεοχαρίτωτε :~

ᾠδὴ ς. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο ὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἄρραγῆ. ὁ θεοφόρος θέμενος. ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς. ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀκτίστῳ δυνάμει κυβερνώμενος :~

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς. ὡς γραμματέως γέγονεν. ὑφηγουμένη γνῶσιν πανόσιε. πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν πάτερ νόμον τὸν τοῦ πνεύματος :~

Τ ὸ σὸν οἱ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαλήνην, ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος. τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν. καὶ ζάλης αἱρέσεων, ἀναδύοντες πίστει διασώζονται :~ Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς θεὸς, καὶ ὁρωμένης κτίσεως. σωματωθεὶς προῆλθεν ἐκ σῆς γαστρός. τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου θεονύμφευτε :~ Ὁ εἱρμός.

Τ οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν. τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι. τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών. βοῶ σοι ἀνάγαγε. ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε :~

Κοντάκιον. ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τ ὴν ὥραν ἀεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως. ἐθρήνεις πικρῶς, ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος. πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε. ὅθεν πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν :~ Ὁ οἶκος.

Ἰ σχὺν λατρεύειν βουλόμενος πάτερ, τοῦ προδρόμου τῇ τρίβῳ. ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατῴκησας. βλέπων σε οὕτως βέβηκα, ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γενναῖον πάνυ ἀναιδῶς κατὰ σοῦ διεγείρει. οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου, τὴν σὴν καταβαλεῖν ἀνδρειότητα, καὶ τὴν ἁγνείαν μολῦναι σου. ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου, ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν :~

Τ ῷ αὐτῷ μηνὶ, κη. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τοῦ σύρου.

Ἤ κουσε γλῶτταν ψαλμικῶς ἣν οὐκ ἔγνω.

Ἐ φραὶμ ἀνω καλοῦσαν ὁ γλῶσσαν σύρος.

Ε ἰκάδι ὀγδοάτῃ μοδὲν ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηύρων.

Ο ὗτος γέγονεν ἐξ ἀνατολῶν, σύρος τὸ γένος. ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ἠσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον ᾧ λέγεται θεόθεν ἐκχυθῆναι χάρις. δι᾽ ἧς

ταμεῖον τῆς κρίσεως τὸν φόβον, ὅρηοις ἡμῖν, καὶ διὰ λόγων ἀπεδέξας. τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες παμμάκαρ μνήμην. παραδόξων πραγμάτων αὐτουργὲ Χριστοῦ ἐφραὶμ ἀοίδιμε διὸ καὶ νῦν δυσωπούμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με. πανάγια θεόνυμφε καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον. ἀχραντε καὶ δώρησαι δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρα ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον. τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι. μετανοία, καθαρθέντες πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε. ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο υἱὲ ποθεινότατε. πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἀνηρτήθης μακρόθυμε πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε, προσηλώθης. ὑπὸ ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν. ἐφραὶμ πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη ψαλμῳδίαν, οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἐφραὶμ γεραίρω, τὸν νοητὸν εὐφράτην.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Εὐφραντικὴ ἐπομβρία σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον. ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ. τῶν παθῶν καὶ λόγον μοι τὴν σὴν. ἀνυμνῆσαι ἑορτὴν παμμάκαρ ἐμπνεύσον :~

Φωστὴρ ὡς νοητὸν ἀστράψας φωτιστικὸς, ἀνεδείχθης ἥλιος. φαεινοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν ἐφραὶμ. καταυγάζων τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα :~

Ῥείθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας. σκεῦος τίμιον ἐφραὶμ τοῦ ἁγίου πνεύματος πηγάς. ἀναβλύζων διδαχῶν θεομακάριστε :~ θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν λόγον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη τέτοκας. τὸν λυτρούμενον φθορᾶς ; τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας ἀεὶ. μητροπάρθενε σεμνὴ, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς :~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἡλίος πάσης ἐμπαθοῦς, στάσεως τὸν ἐκκαθάρας. ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς. καὶ σκεῦος χωρητικὸν, χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου πνεύματος :~

Μὴ δ' ὅλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὤφθης. τῆς ἁγίας τριάδος. καὶ σοφίας θησαυρὸς, τὸν κόσμον καταπλουτῶν. χρυσαυγέσι, δόγμασι μακάριε :~

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ ἡ σεπτὴ ἐκκλησία, χρυσορρόαν εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν. δογμάτων ἐπιρροαῖς. καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντας :~ θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς ἁγίας τριάδος ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς. προῆλθε τοὺς ἐξ ἀδὰμ, διασώζων, πανάγνε χρηστότητι :~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κύριε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου :~

Κάθισμα ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον πατρί.

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τὸν μυστικὸν Χριστοῦ. τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως. ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ. φρονῶν μύρων καὶ ἀεὶ, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις. ἐφραὶμ ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ κυρίου ἀπορρήτων ἀνάληψιν :~

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος. ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε ἁγνὴ. τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν, ἱκέτευε σὺν ἀγγέλοις. εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε. τῶν εἰδώ-

λων

Εἰς τοὺς αἴνους. τὸ, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ, πολυαυγέστερον, τὰ ἱεράσου διδάγματα προχεόμενα πάνσοφε. πλουτίζει χρυσόστομε, πενομένας φρένας. καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν. φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε. διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. Ὅμοιον.

Δίκαιος τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς εἰς πέρας ὅσιε. προσωμίλησας θλίψεσι. πικραῖς ἐξορίαις τε. ἐν αἷς ἠξιώθης. μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής. καταπαλαῖσαι τὸν πολυμήχανον. διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ ἐκκλησία ἀγάλλεται. ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου. Ὅμοιον.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι. τῶν δογμάτων κατάρρυτος. ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος. τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα. ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής. τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ ἔνθεος. φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος. ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω. χρυσόστομος. Ὅμοιον.

Κόσμον ὡς βασίλειον ἡ βασιλὶς τὸ σὸν λείψανον δεξαμένη χρυσόστομε. ἐν τούτῳ σεμνύνεται καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις. τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν. τῶν ἀφθόνων χαρίτων σου μεγαλοφώνως κραυγάζουσα. ἰὼ ὑπεράγαθε. σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα. ἦχος, δ΄. Γερμανοῦ.

Πάτερ χρυσόστομε. ὡς ποταμὸς θεόβρυτος. ἐκ τῆς ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος. εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμὼν σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα. πάντα πιστὸν κατήρδευσας τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου. διὸ τῆς ἐπανόδου, σὺν τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας. πρεσβεύεις σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε εὐλογημένη θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰαννουά.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κη΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τοῦ σύρου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτευσάμενος, καὶ δαψιλῶς τρυφήσας ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξελύθησας τῷ κόσμῳ, γνώσει θεοῦ. ἧς μετέχοντας ὅσιε. πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τὴν τοῦ κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος. τοῖς τῶν δακρύων ῥείθροις τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας. ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν τοῦ νυμφίου τὴν ἔλευσιν. περιβαλώμεθα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντῆσαι τῷ νυμφίῳ χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος. τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας πάτερ. εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, ὅθεν ἐν σοὶ ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις. ἐπισκιάσασα ἔδειξε μοναστῶν σε φωστῆρα, καὶ παγκόσμιον. Δόξα. ἦχος, πλ. β΄.

Εὐφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἐπαναστάσας, ἐφραὶμ ἀοίδιμε. φιλησυχίᾳ τὴν ἔρημον κατέλαβες. καὶ δι᾽ αὐτῆς πρὸς θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος. τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστήρ. καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας. διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἔγνωμεν θεοτόκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ. Ἀπόστιχα τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, δ΄. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι. καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν

τῶν, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν̄ ⁓ ᾨ. θ. Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον θῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν ⁓

Ἰδοὺ πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζουσι τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας. θεογεννήτορ ἐκ θείου πνς. καὶ ὡς τεκοῦσαν τὴν χαρὰν. τὸ χαῖρε βοῶσί σοι. χαῖρε ζωῆς θησαυρέ. χαῖρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα ⁓

Ὤρθωσας δέσποινα ἁγνὴ, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα. καὶ τῆς προμήτορος Εὔας τὴν λύπην, εἰς χαρὰν ἔτρεψας. ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι. χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν. χαῖρε τῶν χριστιανῶν ἀγαλλίαμα ⁓

Ἄξιον χαῖρέ σοι βοᾶν. ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀΐδιος, χαρὰ ἐσκήνωσε. παρθένε κόρη θεογεννήτρια. χαῖρε παράδεισε τρυφῆς. χαῖρε ἡ χρυσορείθρος ἀθανασίας πηγή. χαῖρε νέκταρ ἀληθῶς ἡ προχέουσα ⁓

Νύσσει μου βέλει γλυκερῷ. τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος πανύμνητε. καὶ ἐκβιάζει με. χαῖρέ σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾶν. χαῖρε γαλήνης λιμήν. χαῖρε ἡ ποντίσασα τὸν νοητὸν φαραὼ, γλυκυτάτη ἀδιάβατος θάλασσα.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄλλος χρυσορρόας, ἐφάνης πάγχρυσε πάτερ. τὸ χρυσοῦν κ. στόμα. καὶ ἡ γλυκεῖά σου γλῶσσα. πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει. καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσιν ⁓

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον πάτερ. τῆς γραφῆς βαθεῖαν καὶ πλατεῖαν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ. τῷ ἱστίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου. καὶ πρὸς γνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν ⁓

Ἐκ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα. ποταμοὺς δογμάτων τῇ ἐκκλησίᾳ προχέεις. ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσόρειθρα χρυσόστομε ⁓ Θκ.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην. προεώρα πάλαι μωσῆς. θεομῆτορ παρθένε. τὴν θεόδεκτον προτυποῦσαν σοῦ γαστέρα. ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ ⁓

Ἄλλος. Καιρὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς ἀγγέλων, δῆμος προφητῶν. ἀποστόλων τε καὶ τῶν μαρτύρων θεῖος χορός. ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοινωνηταί. τῆς ἑορτῆς παμμάκαρ. καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν, οἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν πάντων γὰρ ἐσχάτων ἐν σοὶ τὸν βίον ἀπομαξάμενος ⁓

Ἰδοὺ τῷ κόσμῳ ἔλαμψε τὸ φῶς. ὁ παμύψηλος ἀνεπέφηνε θεῖος πυρσός. τὸ γλυκύρρουν πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων. ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτὸς ἀδελφοί. θάλψωμεν ἀρδεύσωμεν καρδίας ᾄσμασι πάντων, τὸν χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες ⁓

Ὡς ὀβολοὺς σοι δύο τὴν ᾠδὴν ἀπορίας καὶ δειλίας παμμάκαρ ψυχῆς. ἀγαθῶν παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρευούσης. πόθου δὲ, θείου πλήρους προσαγούσης αὐτήν. χρηστότητος μίμημα τῆς θείας. δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον ⁓ Θκ.

Βαδίζων τρέμων ἔφη συμεών. τὸν σαλεύοντα τῇ προσβλέψει δὲ, πᾶσαν τὴν γῆν. κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον παρθένε. τῆς βρομερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος. χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβάντων. χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ λύτρον τὰ εὐαγγέλια ⁓

Καταβασία.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον θεῷ. διὸ πρωτότοκον λόγον, πατρὸς ἀνάρχου υἱὸν πρωτοτοκούμενον μητρὸς, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν ⁓

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεγάλη πόλις πόλεων, πασῶν ἡ βασιλεύουσα. ὡς τοῦ καλοῦ σου ποιμένος, τοῦ ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον. τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος, καὶ σώζοντος. μελισταγοῦς χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις ⁓ Θκ. ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, μαρία θεοκόσμητε. καὶ φοβερὰ σου ἡ δόξα. πάσῃ τῇ γῇ θκε. εἰς σὲ ἡμῶν καυχώμεθα. σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν υἱὸν καὶ κτίστην σου. τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες ⁓

Εἰς

ἀστέρος. ἐκ σοῦ ὁ υἱὸς γεννηθεὶς οὐ ῥαφείς.

Ἄλλος. Ὢ ὁ πάλαι τοὺς δυσσεβεῖς.

Ζηλοῦν τὴν χήραν σοφέ. ἀσύγγνωστον φάσκοντα. τῶν δὲ ἐξ αὐτῆς ἐξώθησε ποιεῖ. ἐκ τῆς βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνή. ἐξὴν θείας χάριτος. ἐξώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀπεληλαθεὶς ἔδυς, ὡς ἥλιος νέφεσιν. ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφορῶν φωταυγίᾳ μυστικῇ. τῶν χρυσῶν δογμάτων σου. τοὺς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη χρυσόστομε.

Διαίρωσοι ταῖς ἐμαῖς, παλάμαις χρυσόστομε. περιβολαῖς ἔδοξε λαβεῖν. τὸν νυμφαγωγόν, ἐπαμήκοντα λαμπρῶς. φίλτρον ὡς χρόνιον. ἡ ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον.

Στ.

Ὡς μυστικὴ λαβίς, τὸν ἄνθρακα φοροῦσα. τὸν νοητόν, ἔρχῃ πρὸς ναόν. ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσί. παράγγελε δεξάμενος. καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα παῖδας θεολογήσαντας. καὶ παρθένῳ ἀκραιφνεῖ ἐνοικήσαντα. θεὸν λόγον ὑμνοῦμεν. εὐσεβῶς μελῳδοῦντες, εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι. δημιουργὸν πατέρα θεὸν ὑμνεῖτε. τὸν συγκαταβάντα λόγον. καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα. καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον. πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης. χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα. χαῖρε ἀσπόρως ἀνθηφοροῦσα. ἄνθος τὸν Χριστὸν ὡραῖον. χαῖρε ἅγιον ὄρος, χαῖρε κατάσκιον. χαῖρε θεοῦ ὄρος ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ λόγος. πάντων εὐδόκησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾷ σου ῥάβδῳ. κραταιᾶς ἀντιλήψεως. ὡς ὑλακτοῦντας κύνας. ὡς ὠρυομένους θῆρας. τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἀποσόβει πάθη. δεινῶς με πολιορκοῦντα. ἵνα τὸ χαῖρε σοι παρθένε κράζω.

Ὡραιώθης ὅλη. τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν. ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὡραία. διὸ σοι τὸ χαῖρε κράζομεν χαίροντες. χαῖρε θεοῦ ἁγνὴ κεχαριτωμένη. χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὃ εἶδεν, ὄρος πέλας ἀτόμητον. θεογεννῆτορ χαῖρε ἐξ οὗ ἐτμήθη. ἀκρογωνιαῖος λίθος. χαῖρε θεοδόχε. ἀνθρακοφόρε λαβίς. χαῖρε τῶν ἀΰλων ἀγγέλων ἁγιωτέρα. χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Ἡ θεορρήμονός σου γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ. ὥσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ, δὲ ξύραμνε ἀπηχήσασα ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν πλάνην ἀπήλασεν.

Ἱερουργὲ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων. καὶ μυστιπόλε τῶν ἀΰλων. καὶ τῆς τριάδος ὑπέρμαχε. ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποίμνην σου.

Ὡς τῇ τριάδι λατρεύων ἱεράρχα. καὶ τῷ χορῷ τῶν ἀγγέλων συναυλιζόμενος ὅσιε. ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὑπερφυῶς ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα. τὸν ἀγεώργητον βότρυν παρθενομῆτορ ἐβλάστησας. ὡς ἐπαξίως ὑπὲρ πάντων, τὸ χαῖρε σοι κράζομεν.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Μάθοις εὐσεβείας πῦρ. ὅσιε τὴν θρέψασαν ἐνέθρεψας ἐκκλησίαν. ἀπονεμόμενον ἑπταπλασίω, ἄρτον θείας χάριτος. ταύτῃ θρέπτα γλυκέως προχέων. ὡς πόμα δέ, τὸ τῶν ἰαμάτων παμμάκαρ χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε. πέρας σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων. ἀλλ' ἡ ἔκφρων βασίλισσα περιορίζειν. τοπικῶς ἠπείλησεν ἀλλ' ἐψεύσθη. σὺ γάρ, ὡς γίγας ὑψίδρομος. τὸ πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσιν.

Λαμπρύνθητι σήμερον. σύλλογος πιστῶν, μετ' εὐφροσύνης ὑπαντώντων. τῷ προκειμένῳ τῶν διδασκάλων. ἥκει γὰρ ἐφέστηκε διαμένων. πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον. ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως.

Ὁρῶ σε μητρὸς ἐν ἀγκάλαις. οἶδα σε δὲ ἀπρόσιτον. θεότητος τῇ φύσει. πῶς ὑπὸ λόγου χερσὶ κατέχῃ. ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν. ἔφη Συμεὼν θεασάμενος. τὴν ἀπόρρητόν σου δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες

ἐπὶ τῷ θρόνῳ ὅτι ἔθλιψε τὰς ἀδελφὰς καὶ τὰς παρθένους μὴ θελησάσας αὐτῷ κοινωνῆσαι. πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον. ὁ γὰρ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων. ὡς γὰρ γυνὴ μοιχαλὶς ὀνομάζεται ὄντως τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχός ἐστιν. οὐ σαρκός, ἀλλὰ πνς. ζῶντος γάρ μου ἥρπασε τὸν θρόνον μου, ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ κουκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι. πολλὰς δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνηντήσαμεν, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα. ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν καππαδοκῶν, καὶ ἐν ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ χοροὶ ὑπαντῶντες ἡμῖν ἁγίων πατέρων. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ πλῆθος μοναζόντων παρθένων. πηγὰς δακρύων ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς θεωροῦντες ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτοὺς συνεχῶς· ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῇ, ἢ ἵνα τὸ στόμα ἰωάννου ἐσιώπησε. ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως. καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς, ὥστε εἰ δυνατὸν ἦν καὶ εἰ μὴ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ παρεχώρησεν ἂν ἡμῖν. δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν θεόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μαρκιανὴ βασίλισσα ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις, καὶ κλαύδιος ὁ ὅσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τὴν βασίλισσαν μαρκιανὴν ἐκ βίου.
Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει βασιλέων.
Ψυχῆς ἰδὼν σῆς, κάλλος ἐξῃρημένον.
Ὦ ψυχοδράστις, λαμβάνει σε κλαύδιε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πέτρος ὁ αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθών, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Ὡς ὡριμός τις σῖτος ἐκ γήρως πέτρε.
Οἷον ταμείῳ συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ πάσχα χριστοῦ τὸ σάββατον τῆς ἀποκρέω, μνήμη τῶν κεκοιμημένων.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς λόγε.
Τὰ ζήσαν νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν. τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος. χαῖρε δέσποινα. ἡ παρθένος καὶ μήτηρ. ἡ παιδοτόκος, καὶ ἀπειρόγαμος. τὸ ξένον χαῖρε, καὶ φρικτὸν μυστήριον. χαῖρε ἀγγέλων εὐφημία. χαῖρε ἀνθρώπων χαρά :~

Σιὼν πόλις ἔμψυχε, τοῦ βασιλέως τῶν βασιλέων χριστοῦ. περὶ ἧς ἐλαλήθη. δεδοξασμένα, χαῖρε θεόνυμφε. χαῖρε ἡ κλίμαξ. δι' ἧς μεταβαίνομεν. πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς. καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν :~

Λειμὼν θεοφυτώτατος, εὐώδης κῆπος θεοβλάστητος. ἀνεδείχθης παρθένε. ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα. διὸ συμφώνως, τὸ χαῖρε σοι κράζομεν. χαῖρε χαρᾶς χορηγέ. χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ :~

Ὑπέρτιμε δέσποινα. ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύτρωσαι. ἵνα σοι χαρμοσύνως τὸ χαῖρε κράζω. χαῖρε ἁγνείας πηγή. χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος. χαῖρε δοχεῖον θεοῦ, χαῖρε χωρίον χριστοῦ. Ἄλλος. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβὴς προεγνώσθης θεηγόρος. καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. ἡ μαρτικότων. ὅσιε παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν :~

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων. πυρωθεὶς ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης. οὐ κατεφλέχθης. δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας. ὑπερβάλλοντας τοὺς πόνους σου :~

Οὐκ ἐνάρκησας πάτερ πρὸς ἀγῶνας. οὐκ ἐχαυνώθης δυνάστας. οὐ προέκρινας ἀδικίαν δικαιοσύνης ὅσιε. καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Χαῖρε κούφη νεφέλη χαῖρε πύλη. δι' ἧς μόνος διῆλθεν. ὁ θεὸς ἡμῶν θεοτόκε. ἀφθόρως τίκτουσα ἄσπορος.

τοῦ κόσμου φορῶν, καὶ κράζων κενῇ τῇ φωνῇ· πάτερ ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς ἀποστηγανίζομαι; τί παρακαλεῖς τὸν ἀβραὰμ οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω. ἐκεῖνος πάντα ἀνοίγων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἑνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω. οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος οὐ λαμβάνει; τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεος, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε. καὶ τοῦτο τοῦ δεσπότου οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις. ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι. καὶ γὰρ ἕκαστος τότε μάρτυς, τὸν ἴδιον τύραννον ἐπιγνώσεται. καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα. ἄκουσον τῆς σοφίας λεγούσης. τότε φησὶν ἐν πολλῇ παρρησίᾳ στήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν. ὥσπερ ὁ ὁδοιπόρος ἐν καύματι περιπατῶν, ἡνίκα εὕρῃ καθαρὰν πηγὴν τῇ δίψῃ φλεγόμενος, ἢ ὥσπερ τις λιμῷ συνεχόμενος παρακάθηται μὲν τραπέζῃ ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται, μὴ ἅψασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν. ὅ, τε διψῶν ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι. καὶ ὁ πεινῶν ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, βλέπουσι τοὺς ἁγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. καὶ γὰρ ὁ θεὸς τὸν ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἵνα καθεκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχῃ πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. εἰ δὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ᾽ ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύσων ἡμᾶς. τότε μετ᾽ ἀλλήλων διάγειν, ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας. ὥσπερ ὁ λάζαρος, τὸν πλούσιον. καὶ οἱ μάρτυρες, τοὺς τυράννους. μὴ οὖν ἀθύμει ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ προφήτου λέγοντος· μὴ τὸν ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων, μὴ φοβηθῇς. καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθαι. ὥσπερ γὰρ ἔριον ὑπὸ σητὸς, οὕτως βρωθήσεται. κατανόησον δὲ τὸν δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν ἀχαρίστων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπερρίπτετο. ὁ κατέχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ σταυροῦ. καὶ ὅσας ὕβρεις δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν, σαμαρείτην ἐκάλουν. οἱ δὲ δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, καὶ ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. τί δὲ ἤγαγον αὐτὸν τότε εἰς τὸ κρημνίσαι. ὢ τοῦ θαύματος καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυον. καὶ ῥαπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν. τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον. καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν. καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες. καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες. καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, ἐπὶ τὸ πάθος ἦγεν γυμνός. καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ μαθηταί. καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο. ὁ δὲ παρέδωκεν. οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν. καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων· ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συνάγουσα τότε. καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν. καὶ ἄταφος ἔκειτο. ὅτε κατήνεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξῃτήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. καὶ ὅτε ψόγον πονηρὸν κατ᾽ αὐτοῦ ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἀνέστη. ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο. καὶ ὁ παῦλος παρά τινι πορφυροπώλιδι γυναικί. καὶ ὁ πέτρος παρὰ σίμωνι τῷ βυρσεῖ. ὅτι οὐκ εἶχον παρρησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις. ἀλλ᾽ ὕστερον πάντα εὔκολα αὐτοῖς ἐγένοντο. οὕτω καὶ νῦν ἀδελφὲ μὴ ἀθυμήσῃς. ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ βασίλισσα

ἐπὶ

μάξις, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου.

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς κυριακὸν ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν, ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντλήσωσ τὸ τῆς ἀθυμίας ἕλκος. καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος. τί ἐστιν ὃ λυπῇ καὶ ἀδημονεῖς. ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον τὸ τὴν ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κἀγώ, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ. εἰ μὴ θεός. ἀλλ᾽ εἰ βούλει, εἰκόνα σοι ἀναπλάττω τῶν γινομένων, θάλατταν ὁρῶμεν ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀναμοχλευομένην, τοὺς ναύτας ταύτης τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας. καὶ πρὸς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας. οὐκ οὐρανὸν βλέποντας. οὐ πέλαγος. οὐ ξηράν. ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους καὶ ὀλοφυρομένους καὶ κλαίοντας. καὶ ταῦτα μέν, ἐπὶ τῆς ὁρωμένης θαλάσσης, οὕτω συμβαίνει. νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, χείρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα. ἀλλὰ παρακάλει τὸν δεσπότην. ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, ὃς οὐ τέχνῃ περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην ἀλλὰ κἂν πολλάκις παρεκάλεσας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς. τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ ἡμῶν, τὴν σὴν πρόνοιαν προνοουμένῳ μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; ἀλλ᾽ ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφησαν. καὶ τῆς πατρώας κληρονομίας ἐξέπεσον. καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνώσθησαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο. τότε ὁ ἀληθινὸς θεός, ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων. καὶ λοιπόν, ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς, ἡ κάμινος. καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, ἀγγέλους τε καὶ δυνάμεις. καὶ οὕτω πάντα συλλαβόντες, ἔλεγον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. ὁρᾷς πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν δικαίων.

τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε; καὶ τὸν τύραννον ἐδυσώπησε; καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; μέγας ὁ θεός φησι σιδράχ, μισάχ, ἀβδεναγώ. καὶ ἴδε πόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν. εἴ τις φησὶ λόγον εἴπῃ κατ᾽ αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάζεσθαι. μὴ οὖν ἀθυμνήσῃς ἀδελφὲ κυριακέ. καὶ γὰρ ἐγὼ ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ᾽ ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν. εἰ βούλεται ἡ βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με. τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. εἰ βούλεται πρίσαι, πρισάτω με. τὸν ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμόν. εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι, τὸν ἰωνᾶν ὑπομιμνήσκομαι. εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. εἰ θέλει λιθάσαι, στέφανον ἔχω τὸν πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. εἰ θέλει τὴν κεφαλήν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν βαπτιστήν. εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω. γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ ἀπόστολος λέγων. πρόσωπον θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει. καὶ εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. καὶ ὁ δαβὶδ καθοπλίζει με. ἐλάλουν ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην. πολλὰ κατ᾽ ἐμοῦ ἐσκεύασαν το. ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν. ἀλλὰ πάντως λυπῇ ἀδελφὲ κυριακὲ ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες, ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρρησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων, ἀλλὰ ὑπομνήσθητι τὸν πλούσιον καὶ τὸν λάζαρον. ποῖος μὲν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. τί ἐκεῖνον ἔβλαψεν ἡ πενία. οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νικητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀβραὰμ ἀπήχθη; τί δὲ ὠφέλησεν ἐκεῖνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον. ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι. ποῦ οἱ δορυφόροι. ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι. ποῦ οἱ παράσιτοι. καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα. οὐχὶ ὡς λῃστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι; γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ

τοῦ

πων κατέδρασον ζάλων. καὶ παγίδων τοῦ βελίαρ ἀφαρπάσασα με, εἰς τέλος σῶσόν με. ὅπως ὑμνῶ σε ἀξίως τὴν θεῖαν ἐπαφὴν σου. ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα. Ἰωάννη χρυσόστομε :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κζ. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, τοῦ χρυσοστόμου.

Νεκρὸς καταίρεις ἰωάννη τῷ θρόνῳ.
Ἀλλ' ἐνθεω ζῶν, πᾶσιν εἰρήνην λέγοις.
Ἀπριλίου ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦ.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος ἰωάννης ὁ χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ἀποδοχὴν (?) τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα εὐδοξίαν ἐλέγχειν. διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας. ἐξορίζεται μὲν δὶς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται. τὸ τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον, εἰς κουκουσὸν πέμπεται. κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς ἀράβισσον. εἶτα εἰς πιτυοῦς. χωρία ὑπάρχοντα ἔρημα καὶ τῆς ἀραγκαίας (?) ἐπὶ δεῖ. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων ἰσαύρων, ἀεὶ πολιορκούμενα. ἐκεῖσε οὖν εἰς τὰ πιτυοῦς ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ παμπόνου δεσπότου, διὰ πέτρου καὶ ἰωάννου τῆς ἱερῶν ἀποστόλων. καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς. καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν κομάνοις, μετὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων, βασιλίσκου καὶ λουκιανοῦ, κατὰ θεὸς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμυήθη. ἔπειτα δὲ καὶ μετὰ πόδας ὁ βασιλεὺς ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε. καὶ ἡ τούτου γυνὴ εὐδοξία. καὶ ὁ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο. καὶ πρόκλος ὁ τοῦ ἁγίου μαθητὴς καὶ ὑπογραφεὺς, κοινῇ ψήφῳ πατριάρχης ἐγεγόνει. τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος πρόκλος τὸν βασιλέα θεοδόσιον καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. τοῦ δὲ ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ βασιλεὺς δι' ἐπιστολῆς περιεχούσης τάδε :~

Ἐπιστολὴ βασιλέως θεοδοσίου.

Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ διδασκάλῳ, καὶ πνευματικῷ πατρὶ, ἰωάννῃ τῷ χρυσοστόμῳ, θεοδόσιος βασιλεύς. μεχρὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες πρὸ τινὸς, μετακομίσαι αὐτὸ ἀπλῶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν. διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως διημαρτάνομεν. ἀλλὰ σύγε πάτερ τιμιώτατε, συγγνώμην ἡμῖν μεταβαλομένοις. ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας. καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν, ἐπίδος ἡμῖν σεαυτὸν. καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον :~

Ταύτης τῆς ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς πόλεως, πορεύεται μὲν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ ὁ πατριάρχης ἅμα τῷ κλήρῳ. ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ βασιλικῷ ἡ σορὸς ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ ἁγίου. καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα, ἄλλα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν. ἐκεῖνο δὲ ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε. χήρας ἐκείνης, ἣν ἡ δίκαιον (?) εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελοῦσα. ἐλεγχομένη δὲ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐξώρισεν αὐτόν. ἔπειτα δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρα, καὶ γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει. πρῶτον μὲν, εἰς τὸν τοῦ ἀποστόλου θωμᾶ ναὸν εἰς τὰ ἀμαντίου ἀπάγεται. εἶτα εἰς τὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης. ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτὸν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες. ἀπολαβέσθω τὸν θρόνον ἅγιε. εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν ἀποστόλων ναόν. ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεὶς, ἐπεφώνησε τῷ ποιμνίῳ τὸ, εἰρήνη πᾶσιν. εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται. τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελεῖτο. ἐξ ὧν καὶ τοῦτο. ἀνὴρ γαρ τις ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος. καὶ παρέργως ὢν καὶ χωλὸς παντελῶς ἀκίνητος. ἁψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς. οὕτως οἶδεν ὁ θεὸς δοξάζειν τοὺς δι' αὐτὸν δοξάζοντας αὐτόν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις,

ἐναγκάλας δέχομαι ποθητὸς ἐνηχούμενος. ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία πέρ, βοᾷ σοι ἐναρμονίως :~ Ἱρ.

Ἱλεωσαίμην. τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς παναμώμητε, σαρκοφόρον λόγον. ὃν ἐν ναῷ συμεὼν βαστάζων, ὡς κτίστην ἐμεγάλυνεν :~

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ θεόν. ὑπ' ἀγγέλων δόξης, δορυφορούμενον. ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον, σωματούμενον θεόν. φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα :~

ᾨδὴ ϛ'. Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον. καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Ἡ ἔμψυχος χαῖρε δέσποινα κόχλος. ἡ κογχύλη, σοῦ ἀχράντων αἱμάτων. πορφυραυγῆ ἐρυθρὰν ἀλουργίδα. τῷ τοῦ παντὸς βασιλεῖ πορφυρώσασα. τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ ἀδάμ, ἡ σκεπάσασα χαῖρε πανύμνητε :~

Στηρίζει μὲν τὰς καρδίας ἀνθρώπων. φυσικῶς, ὁ αἰσθητὸς ἄρτος κόρη. χειρισμῶν τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει. τὸ σὸν αἰδόμενον ἅγιον ὄνομα. ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι :~

Λυχνία ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε, κιβωτὲ ἡ θεοχώρητος χαῖρε. χαῖρε σκηνή. χαῖρε ἅγιον ὄρος. χαῖρε τοῦ ζῶντος θεοῦ, πόλις ἔμψυχε. παλάτιον χαῖρε χριστοῦ. χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον :~

Ὑπέραγνε ἀπειρόγαμε χαῖρε. τὸ τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος. χαῖρε κοινή, τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία, καὶ χάρις θεόσδοτος. τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου :~

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην.

Ὥσπερ χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους σοφὲ τῆς καρδίας σου. τὰ πάγχρυσα δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας. καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπας :~

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων χρυσόστομε. δοξάζει τὸν κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον. καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς :~

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν κόσμῳ χρυσόστομε. κηρύττεις μετάνοιαν. καὶ γράφεις συγχώρησιν. ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς :~ Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς παρθένου. καὶ ἐν κόλποις πατρὸς καθεζόμενον. τὸν σάρκα φορέσαντα. καὶ μείναντα ἄτρεπτον. προσκυνήσωμεν, ὡς θεὸν καὶ κύριον :~

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Τὴν μὲν εἶσε τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. ἡ ἔκφρων βασίλισσα. ἀπεστόμως ἐλέγχουσα. ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται. σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα. τὴν ἐξαίσιον προτομὴν ἐργασάμενος :~

Ὄργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, χρυσόστομε πνεύματος. ὑπήχουν ἐμμελέστατα. κωφεύει δ' ἡ τύραννος. ὡς ἀσπὶς πρὸς ἐπάσματα. καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον :~

Νέκρωσιν καὶ τέθνηκε μὴ παθεῖν σαφῶς ἀνεδίδαξε, βασιλεὺς ὁ χρυσόστομος. αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον. τῆς δεήσεως, ἐπαφῆκε τὸ δεύτερον :~ Θεοτοκίον.

Ἐμασε τὸν ἐκ παρθένου μόνον. καὶ σάρκα προσειληφότα. καὶ διπλοῦν ἐχρημάτισας. μακρὰν ἀπερράπισε. καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν. ὁ χρυσόστομος ἰωάννης θεάνθρωπε.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον. ὃ λαοῖς ἐπέστη. ἐκ θεοῦ χριστέ, σὺ θεός μου :~

Κοντάκιον. ἦχος, α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ηὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία. τὴν ἀνακομιδὴν, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου. καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον. τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει. ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. ἰωάννη χρυσόστομε :~ Ὁ οἶκος.

Ἡ λαμπὰς ἡ τῶν ὀργάνων μου συνημμένη πέφυκεν, ἰωάννη χρυσόστομε, καὶ δειλοὶ πρὸς ἀπάντησιν, τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους. ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τρίβους μου εὔθυνον. μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν παναγίε, ὡς αὐτῆς κῆρυξ ἔνθεος. καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυφό

πων

βάτε πυρφόρε. χαῖρε πύλη. καὶ κλίμαξ
καὶ γέφυρα :~

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἱερὸς ἀβραάμ, ἐδείχθης ἱεράρχα. ἄλλον
ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας. καὶ μυστικὴν ὁ-
λοκάρπωσιν, ἀνενέγκας. ἐν τῷ πυρὶ τῆς
συνειδήσεως :~

Σὺ τὸν ἰακώβ, ζηλώσας θεοφόρε. κλίμαξ
πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας. τὰς ἀνα-
βάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου τιθέμενος :~

Ῥάβδῳ μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας. ὅλην
τῆς γραφῆς, τὴν ἄβυσσον τελεσμάκαρ. ὡς
μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς λαούς, πρὸς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως :~ Θκ.

Χαῖρε θησαυρέ, τοῦ λάμψαντος ἡλίου. χαῖρε
ῥοδιά, πηγὴ τῶν ἰαμάτων. χαῖρε τὸ ἅγιον ὄ-
ρος ὃ ὁ προφήτης, θεογεννήτορ προεώρακεν.

Ἄλλος. Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς.

Λόγων δράγμα, τὸν τοῦ λόγου μέγαν κοσμήτο-
ρα. λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐπαινοῦντα
δεῦτε τιμήσωμεν. λόγους ματαιόφρονας.
σοφίᾳ λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα :~

Ὤλβισας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλούτῳ χρυ-
σόστομε. χεῖρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς.
πλεονεξίας πλούτῳ, τὴν βεβήλωσιν ἐλέγ-
χων φανώτατα. καὶ μετ' μόνον, πλούτῳ
θείας χάριτος :~

Τόξον δυνατῶν, ἡ ἰταμότης τύραννος τέθλα-
σαι. σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, ἀγγελικοὺς
βίους ὑπερίσχυσας. ἱκέτας χρυσόστομε.
τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε :~ Θκ.

Τέξεις νοεραί, ὑμνῳδίαις κόρη σὲ μέλπουσιν.
ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν. ἐκ τῆς ἁγνῆς νηδύος
σου τέτοκας σάρκα προσλαβόμενον, ἀναλ-
λοιώτως πάναγνε θεόνυμφε. Καταβασία.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου χριστέ. τῆς κιβωτοῦ
γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός σου. τῆς ἀ-
φθόρου μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου. ὤφθης
ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος. καὶ ἐπλη-
ρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως :~

Ὠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ
φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με. τὸ ἀλλό-
τριον σκότος τὸν δείλαιον. ἀλλ' ἐπίστρεψόν
με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς
ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι :~

Ἠοσρὰν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέ-
ριον φάλαγγα. παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν
καιρῷ τῆς ἐξόδου μου παράσχε. ἵνα σοι τὸ χαῖ-
ρε, χαρμονικῶς δέσποινα κράζω. χαῖρε
πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε :~

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπόδραμώμε,
χαῖρε ὑπόδραγμε. χαῖρε τῆς ἁγνείας, πορ-
φυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον. χαῖρε παρ-
θενίας, κοκκοβαφὲς ἐρυθρὸν ῥόδον. καὶ θεοῦ
τὸ εὐῶδες ὀσφράδιον :~

Μυστικὴ μυροθήκη. χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον
ἡ βρύουσα. χαῖρε θεία κρήνη. ἡ τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν ἀναβλύζουσα. χαῖρε ἡ τὸν βότρυν. τὸν
τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμ-
πελος δέσποινα :~

Ἀδιόδευτε πύλη. χαῖρε ἣν διώδευσε χριστὸς ὁ κύριος.
παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τό-
κῳ σου. χαῖρε δι' ἧς χαίρει. ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χο-
ρεύει. ἡ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάψασα :~

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱερὰν στολήν σου, κατακοσμήσας τοῖς ἄ-
θλοις τῶν πόνων σου. ἐνδέδειξας λαμπροτέ-
ραν, τὴν ἱεραρχίαν χρυσόστομε :~

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα. ἱερομύστα γενναίως διή-
νυσας. πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις
στελλόμενος :~

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων. τὴν ὑπερκόσμιον
γνῶσιν ἐβρόντησας. μύστα τῶν ἀπορρήτων.
ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν :~ Θκ.

Ἄνευ σπορᾶς τεκοῦσα. θεογεννήτορ τὸν ἄσπο-
ρον τόκον σου. μόνη ὤφθης παρθένος, βρέ-
φος ὑπομάζιον φοροῦσα :~

Ἄλλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ὡς ἔαρ ὤφθης. ἀνευδιάζων μυστικῶς, χαρίτων
ἄνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη. λύων κακῶν
τὸν χειμῶνα πάτερ, ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου :~

Τὸ θεῖον ῥεῖθρον. τῶν χαρισμάτων ἡ πη-
γή, ἐπανελήλυθεν. οἱ διψῶντες δεῦτε ὕ-
δωρ ζωῆς, ἐπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐ-
φραινόμενοι :~

Ῥυσεν ἐκρύβης, οἴμοι τὸ κάλλος τὸ ἐμόν. ἀλλ'

ρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος. ἡ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῶν ἁπάντων. χαῖρε γῆ ἀληθείας, ἡ ἀνατείλασα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφὲ τῆς ἐκκλησίας τὸν στέφανον. καὶ ταύτης ἐποικίλας, τὴν εὐσέβειαν πάτερ. ἐνθέοις σου δόγμασι. διό σε κατ᾽ ἀξίαν τιμᾷ.

Μυρίζουσιν ὅσιε, ὥσπερ κρίνα τοῦ ἀγροῦ. οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου. δι᾽ ὧν εὐηρέστησας, τῷ θεῷ ἱεράρχα. κινδύνοις καὶ θλίψεσι. καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί. νοητῶς ἀποστάζοντες. τὸν θεῖον χρυσόστομε. γλυκασμὸν τῆς σοφίας. καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς. Θκ.

Ἀμέριστος ἔμεινας. εἰ καὶ σάρκα δι᾽ ἐμὲ, ἐκ παρθένου ἐφόρεσας. διὸ καὶ ἐν δυσὶ, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις. καὶ δύο θελήμασι, καὶ δύο ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς. τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα. Χριστὸς δ᾽ ὑψηλότερον ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Ἐσταλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων. καὶ ποταμοὺς, προχέων ἰάσεων. ἐπανῆλθον χρυσόστομε. τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην ἰωάννη.

Ὁ χρυσορρόας, ὁ νεῖλος ὁ πλημμυρῶν. ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν. ἐπανῆκε συνδράμωμεν. πιστοὶ ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν. Θκ.

Γεώδης φύσις, οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν. ἣν ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς θεὸν σωματώσασαν. πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου ἀποτολμῶμεν, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν. Καταβασία.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων. στερέωσον κύριε τὴν ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κα. ἦχος, πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών. καὶ τὴν χάριν τοῦ λόγου παρὰ θεοῦ. πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ. καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα, μονάδα ἐκήρυξας. τὴν φιλάργυρον πλάνην, πεξάσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατῄσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα. ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, θκ. ὅμοιον.

Τῆς τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς. συλλαβοῦσα παρθένε καὶ θαυμαστῶς. τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως. τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον. ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες πανάμωμε. τοῖς σοῖς λόγοις ἑπόμενοι. χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν. αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν θεὸν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει μητέρα αὐτοῦ.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Σύ μου Χριστὲ κύριε, σύ μου καὶ δύναμις. σὺ θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα. ὁ πατρικοὺς κόλπους, μὴ λιπὼν. καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν τῷ προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἀνατολὴ, τοῦ πατρικοῦ ἀπαυγάσματος. καὶ ἡλίου, τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ ἑωσφόρου ἐκ τοῦ πατρός. χαῖρε θκε̄, νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε. παρθένε χαῖρε μῆτερ. χαῖρε εὐλογημένη. χαῖρε δεδοξασμένη πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον δέσποινα. τοῦ ἀστέκτου καὶ ἀΰλου ἄνθρακος. ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγὲν, τῆς ἀδαμιαίας παρακοῆς τὸ χειρόγραφον. διό σοι χαῖρε κράζω, δι᾽ ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφὴ καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα. καὶ ἀγγέλων, στέφος καὶ διάδημα. δι᾽ ἣν γῆ καὶ οὐρανὸς, μίαν ἐκκλησίαν, στησάμενοι παναρμόνιον. τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν. χαῖρε δέσποινα κόσμου. χαῖρε πάντων ἡμῶν βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, ἣν σολομὼν προδιέγραψεν. κυκλουμένην, δυνατοῖς ἑξήκοντα. χαῖρε παρθένε ἡ κιβωτὸς, ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος. λαβὶς ἡ θεία χαῖρε. χαῖρε

βάτε

γοῦσα ποτέ, μωσαϊκὴ ῥάβδος. σταυροτύπως πλήξασα καὶ διελοῦσα θάλασσαν. ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν. ᾆσμα τῷ θεῷ ἀναμέλποντα :~

Χαῖρε κατάρας, παλαιᾶς ἡ λύτρωσις. καὶ εὐλογίας πηγή. χαῖρε ζωῆς μήτηρ. ᾅδου ἡ καθαίρεσις. θανάτου ἡ ἀναίρεσις. χαῖρε λύσις τῆς λύπης. χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον. χαῖρε θεοῦ παννύμφευτε :~

Ἅρμα τοῦ λόγου, λογικὸν καὶ ἔμψυχον. χαῖρε πανάμωμε. δαβιτικὸν χαῖρε. ἅρμα πολυώνυμον. ἅρμα μυριοπλάσιον. χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν σεραφὶμ ὑπερφέρουσα :~

Ἱερωτέρα, νοερῶν δυνάμεων. χαῖρε θεόνυμφε. χαῖρε κτίσεως πάσης, ἀνωτέρα φύσεως. χαῖρε θεοῦ παλάτιον. χαῖρε πύρινε θρόνε. χαῖρε λυχνία πολύφωτε. χαῖρε μυριώνυμε δέσποινα :~

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης ἰεσσαὶ βλαστήσασα. χαῖρε ἀμόλυντε. χαῖρε βλαστῶ ῥάβδε, τῆς ἀαρωνίτιδος. διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως. ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν χριστὸν σὺ ἐξεβλάστησας :~

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ α΄. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἆισμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἀνεπέθου τῇ ψυχῇ. τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως, πάτερ χρυσόστομε. ἐξ οὗ τὴν ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου. ἥτις σου ἐπαξίως, ἑορτάζει τὴν ἐπάνοδον θείαν :~

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς. τὴν ἱερὰν χρυσόστομε, τῆς ἐκκλησίας στολήν. ἣν πρώην ἐξ αἱμάτων. χριστὸς προεξύφανεν. διό σου ἐπαξίως, ἑορτάζει τὴν ἐπάνοδον θείαν :~

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ στύλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. τοῦ ἀκρογωνιαίου. ἐκ οὗ ᾠκοδόμησας, λόγοις θεοσεβείας. ὥσπερ λίθους σοφὲ ἱεράρχα :~ Θεο.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, μαρία ἀειπάρθενε. θεοῦ κυρία ἁγνὴ ἐκλελεγμένη. ἐξαίρετε δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων. σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντων :~

Β΄ τοῦ ὄρθρου κανὼν, τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν χρυσογλώττῳ, τερπνὸν ἐξᾴδω μέλος.

ᾠδὴ α΄. ἦχος γ΄. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον. ἡ τῶν λόγων λαμπρότης. τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν. ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην. ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε :~

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος. ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος. ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν ὅσιε. δύνας θεσμοῖς φυσικοῖς. αὖθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων. τῶν θαυμάτων ἄφθονα, τὰ σελαγίσματα :~

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, ὡς διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν. καὶ χρυσοῖς μέλεσι τῶν ἰαμάτων αὐγαῖς, πᾶσιν ἐναπέστραψας. τῶν παθημάτων τὸ σκότος. ἀφανίζων ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου :~

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὴν τὴν ὑπόστασιν. ὑφηγήσω τοῦ λόγου. κἂν διπλοῦς πέφυκεν ἐκ τῆς ἁγνῆς προελθών. σάρκα προσλαβόμενος. ἣν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως. καὶ πιστῶς δοξάζομεν, θεῖε χρυσόστομε :~ Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον. πέδον ἥλιος ἐπεπόλευσε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ. λαῷ πεζοποντοποροῦντι. καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος. ὀροφουργὲ κύριε. καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε :~

Ἰσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε πιστῶν δέσποινα. χαῖρε κραταιὰ προστασία. χαῖρε ἀντίληψις. χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος. τῶν προσκαλουμένων σε. χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά :~

Ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα. χαῖρε τοῦ ἀδὰμ καὶ τῆς εὔας ἡ ἐπανάκλησις. δι᾽ ἧς ἀπελάβομεν, τὴν παλαιὰν εὔκλειαν. χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν παράδεισον :~

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε. χαῖρε φωτὸς ὄχημα. χαῖρε τοῦ ἡλίου νεφέλη. χαῖρε περίδοξε καὶ περιλάλητε. τοῦ βασιλέως καθέδρα. χαῖρε πόλις ἔμψυχε, χριστοῦ τοῦ ζῶντος θεοῦ :~ Θεο.

Ἀπειρόγαμε μῆτερ, χαῖρε ἁγνὴ δέσποινα. χαῖ-

ρε ἡ ἀμώ

χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου. δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος :–

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ ἰωάννη χρυσόστομε. πρέσβευε τῷ λόγῳ χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς, καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχ. α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας. ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος. μακρὰν ἀπεδίωξας, ἰωάννη χρυσόστομε. ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους. ἐλευθέρωσον. καὶ φωτισμοῦ σέλας, οὗ χαίρεις σὺ ἀξίωσον :–

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἀσπόρως τὸν χριστὸν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς παρθένος καὶ μήτηρ. διὸ θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν. σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν βασιλέα τῆς δόξης, ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον. καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :–

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς χρυσαυγέστατε καὶ τερπνὸν θεόρρημον. ὄργανον θεῖον κελαδοῦν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπὸ χριστοῦ χρυσόστομε δεδώρησαι. χελιδὼν ἡ εὔλαλος, χρυσαυγίζουσα μάκαρ. μοῦσα ὁ χρυσοστόλιστος. λύρα τῆς μετανοίας. τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις ποιμὴν ἀξιάγαστε :– Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Μετὰ θεὸν σὲ τὴν σὴν θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν. παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησόν με ἁγνή. ὅτι ὑπὲρ ψάμμον, κεφαλὴν ἁμαρτίαι ἐπίκειμαι δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φεύγω. ἱκετηρίαν ποίησον σὲ μνῇ, πρὸς τὸν υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με :–

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Θείᾳ ψήφῳ τοῦ χριστοῦ, ποιμὴν ἄξιος γεγονώς. ἀξιάγαστε ποίμνην, οἷα περ λύκους ἐξ αὐτῆς. ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας σοφέ. ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθεὶς, φθόνῳ χρυσόστομε. μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρων, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ᾗ τέθνηκας. ἀλλ' ἀνῆλθες πρὸς βασιλίδα, μένων θεῖα χαρίσματα :–

Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Κατεπλάγη ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν. καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν. ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ. τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει παρθένος :–

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον. ἦχος, δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στίχ.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ὅρα. καὶ λέγομεν. Δόξα. ἦχος, β΄.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, ἀρχιερέων δῆμοι. σὺν ἡμῖν τελοῦντες τὴν μνήμην ἱεράρχα. χρυσόστομε ὅσιε, φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας :–

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον. Εἶτα, στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός. καὶ ψάλλομεν. τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. β΄.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον χρυσόστομε. χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου ὅσιε πάτερ. καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα, ἐφώτισας :–

Οἱ κανόνες, τῆς θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τοῦ ἁγίου οἱ δύο, εἰς η΄.

Ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Χαίροις χαρᾶς σκήνωμα τῆς λύπης λύσις.

ποίημα, Ἰωάννου. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἁρματηλάτην φαραὼ ἐβύθισε. τερατουρ-

γοῦσα

δρὸς δικαίου, οὐκ ἀπόλλυται ἐλπίς. υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν. καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης φυήσει. φῶς δικαίοις διὰ παντός. καὶ παρὰ κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται. καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀναπαύσεται σοφία. ἀγαπᾷ κύριος ὁσίας καρδίας. δεκτοὶ δὲ αὐτῷ, πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. σοφία κυρίου φωτιεῖ, πρόσωπον συνετοῦ. φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι. καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται, ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει. καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα. καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. σοφίας, οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην, τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα ταύτην. καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου καὶ ἐξεζήτησα. νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. ὅτι ὁ πάντων δεσπότης, ἠγάπησεν αὐτήν. μύστις γάρ ἐστι, τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης. καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη διδάσκει. δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν. ὧν χρησιμώτερον, οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τίς. οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει. καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. καὶ πᾶσι, σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ. καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. θεὲ πατέρων, καὶ κύριε τοῦ ἐλέους. ὁ ποιήσας τὰ πάντα λόγῳ σου. καὶ τῇ σοφίᾳ κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων, πάρεδρον σοφίαν. καὶ μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, ἐκ παίδων σου. ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. ἐξαπόστειλον αὐτήν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου. ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί

εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν, πάντες δειλοί. καὶ ἐπισφαλεῖς, αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρει ἡ ἐκκλησία χριστοῦ. ἐπὶ λυχνίας ἰσραὴλ κατοπτεύουσα. τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί. τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. τιμᾷ ἐπὶ ὄρους, τῶν ἀρετῶν πάτερ ὅσιε. πυρσὸν σὲ θεῖον. οὐ καμμύεις τὰ πέρατα: ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. σήμερον ἡ ἀδέκαστος, θεοῦ κρίσις δείκνυσι. δικαιοσύνης ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον. ἣν σὺ καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος:~ Στ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή. τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα χρυσόστομε. ἡ λάρναξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ. καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ. τοῖς ἀΰλοις ἀρώμασι. καταπλουτοῦσα. εὐωδίαν δεδώρηται. τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν. ὅθεν καταπολαύοντες, πιστοὶ τῶν τοῦ πνεύματος. μύρων λειψάνων σεπτῶν σου. καταβοῶμεν τὸ ἄνωθεν, φύσεως καὶ αἰτοῦμεν. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος:~ Στ.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί. ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ πνεύματος. καρδίας ἐκτρέφων πάντων, ὡς ἐξ αἰγύπτου χωρεῖ. ἰωσὴφ δὲ νέος προδεικνύμενος. σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ κομάνης μετάγεται. δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον. τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐν τάξεσιν. τοῦτον οὖν μακαρίζοντες, φαιδρῶς εὐφημήσωμεν. ὅπως πταισμάτων καὶ νόσων, καὶ τῶν κινδύνων ῥυσθείημεν. χριστὸν δυσωποῦντα. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος:~ Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε πάτερ. ὁ ποιμὴν ὁ καλός. καὶ τοῦ ἀρχιποιμένος χριστοῦ μαθητής. ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, ἰωάννη

ἀγαπῶσιν αὐτήν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ καὶ ἔλεον, ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς. καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου. διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία, κατεσκεύασα βουλήν. καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. ἐμὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια. ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς, ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας, ἀγαπῶ. οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν. οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου. ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ. μετὰ δικαιοσύνης, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. πάντα εὐθέα ἐστὶ, τοῖς νοοῦσι. καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί. ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ. ὅτι καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις. καὶ ἀρεστὴ κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν. καὶ ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε. ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς, ἀγάπη καὶ τήρησις νόμου. τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. ἀπαγγελῶ ὑμῖν καὶ οὐ κρύψω ἀφ᾽ ὑμῶν, μυστήρια θεοῦ. ὅτι αὐτὸς, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. καὶ πᾶσαν φρόνησιν καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμην. ἡ πάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίαν. ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα, νοερὸν ἅγιον. ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς θεότητος τοῦ θεοῦ. αὕτη, φίλους θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτιμοτέρα.

αὕτη, τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. ἔδωκεν αὐτοῖς, γνῶσιν ἁγίαν. διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες ὅτι δυνατωτέρα πάντων ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας. οὐδὲ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς, ἐλέγχουσα ἡ δίκη. εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον. μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ. μὴ δὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους. ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι. καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν, παραπτώματα νόμου. καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. ἐπαγγέλλεται γνῶσιν θεοῦ. καὶ παῖδα κυρίου, ἑαυτὸν ὀνομάζει. ἐγένετο ἡμῖν, εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. βαρύς ἡμῖν ἐστι καὶ βλεπόμενος. ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις, ὁ βίος αὐτοῦ. καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ. καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν. καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἀληθεῖς εἰσι καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. ὕβρει καὶ βασάνῳ, ἐτάσωμεν αὐτόν. ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ, θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν. ἔσται γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπὴ, ἐκ λόγων αὐτοῦ, ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλανήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ. οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ θεὸς μόνος, ὁ θανάτου καὶ ζωῆς, ἔχων τὴν ἐξουσίαν. καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ. ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν. καὶ τῷ βραχίονί σου τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν. χείλη δὲ ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίστανται χάριτας. στόμα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. τελευτήσαντος ἀν-

δρὸς

τὸν οὐράνιον. τῆς σοφίας τὸν βυθόν. τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον. τὸν προχέοντα ποταμοὺς διδαγμάτων, μελιρρύτων. καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν. μελῳδικῶς ὑμνήσωμεν :~ Ὅμοιον.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον. τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα. διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα. τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον. τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα. καὶ δροσίζοντα. ἐκτακείσας καρδίας. ἁμαρτίαις. Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν :~ Ὅμοιον.

Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος. καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος. τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα. ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος. τῶν πιστῶν ὑπογραμμός. τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος. ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἀποστόλων. ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω χρυσόστομος :~

Ἕτερα τῇ προσόμοια. ἦχος δ΄ αὐτό·.
πρὸς, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς:.

Ἑορτὴν στησώμεθα χορείαν. στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. βασιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἥκει τὴν βασιλεύουσαν. λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ. πρὸς βασιλείαν τὴν ἄϋλον, πιστοὺς εἰσάγει. καὶ τῷ τῶν ὅλων προσοικειοῖ βασιλεῖ. διὸ βοῶμεν, χρυσεπώνυμε. πάτερ θεῖε χρυσόστομε πάγχρυσε. καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὡς οὐρανὸς φαεινὸς τῆς ἐκκλησίας. δύσιν ὦ χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστὰς ἀπωκμέστατα. ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρουσῃ τῇ κτίσει ἄδυτος. θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ. φωστὴρ Χριστοῦ ὑπερλάμποντα. ἡλίου δίκην, σὺ δᾳδουχήσαντα μοι τῇ ἐπανόδῳ. διὸ βοῶμεν, φωταυγέστατε. φωτολόγε χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι. καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η[illegible] τοῖς ἀγγέλοις συγχορεύει κτίσις συνευφραινόμεναι, βροτῶν συστήματα. ὁ γὰρ ἐν γῇ οὐρανόφρονας. δεσμοὺς τοὺς πάντας, κλίμακι θείᾳ στεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ. οὐ-

τό· τὴν [illegible] τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακὼβ μέσος δείξας τὴν. ἀγγέλων θείων, ἀγαλλόμεθα ἐν τῇ μεταθέσει αὐτοῦ. διὸ βοῶμεν, παμμακάριστε. τῶν ἀΰλων ἀγγέλων συνόμιλε. χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα. ἦχος δ΄. Κοσμᾶ [illegible].

Οὐκ ἔδειξε χρυσόστομε, τὴν βασιλίδα καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις. ὅθεν θεόθεν ἡγεμὼν, ἡ ἀνακτορικὴ παιδεία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις. εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία ἰδοῦσα σε, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα. μεγαλυνεῖ ἡ δόξα μου τὸν κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγὸν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως. τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῆς ἐμῆς προστασίας. τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης. καὶ πλάτος τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. διὸ αἰτοῦμεν σε ὅσιε πάτερ. τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, θεοτ. Ὁ αὐτός.

Ὁ διά σε θεοπάτωρ προφήτης Δαβίδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε. τῷ μεγαλεῖα σοι ποιήσαντι. παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας θεός. ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι. καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ πατρὶ προσαγάγῃ. καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι. καὶ σώσῃ θεοτόκε τὸν κόσμον Χριστὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος :~

Εἴσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ, οὐδὲν πονηρόν. εὔγνωστός ἐστι, πᾶσι τοῖς

ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος πάντας συνήθροισε. μίαν εἰς ἐπίγνωσιν, ὑμᾶς ὡς εὐεργέτης, καὶ ὑπερένδοξος :~ Στ.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε. ἐλπὶς βεβαία. καὶ τεῖχος ἀκράδαντον. καὶ σκέπη καὶ βοήθεια. γενήμοι παναμώμε. τῷ πεποιθότι εἰς σέ. σοὶ γὰρ ἀνατίθημι ἁγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου :~

ᾠδὴ ζ. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῶς, πυρὶ τὴν καιομένην. τῆς ἀπ᾽ ἀλλήλων διαστάσεως, στερρῶς ὑπεμείνατε. τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι. κέντρῳ τῆς συμφυΐας, ἄθλοις μαρτύρων ἠνέγκατε :~

Ἄνωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος. φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε. σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν. ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ πνεύματος. τοὺς μαθητὰς ἐπήρδευσε. κράζοντας εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

Ἵλεον ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν εὐεργέτην ἱκετεύσατε. πατέρες, παμμάκαρες. τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσιν, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἡνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι :~ Στ.

Τὸν μονογενῆ, υἱὸν θεὸν καὶ λόγον. τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου πατρός. ἀρρήτως ἐκλάμψαντα. τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας. ὅθεν σε θεομῆτορ, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν :~

Ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι. τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ. προστάγματι, τοὺς
" χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς
" δροσίζουσα, ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα
" τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐπ᾽ ἄμμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἀληθῶς. διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως. πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελέσαντες, ἕως αὐτήν. τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε. παμμακάριοι στεφανούμενοι :~

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος. τὸν τοῦ πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε. χάριν ἰαμάτων λαβόντες, ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων. ἣν νῦν προχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε :~

Ἠνύσαντες ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος. ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθητε. τῆς δικαιοσύνης στεφάνους. παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως. ὃν νῦν δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Στ.

Ἀμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν. δι᾽ ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκτεις ἀπάτορα. δύο γνωριζόμενον φύσεις. τὴν θεϊκήν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην. καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις θεονύμφευτε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον θεοτόκον, μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεοφόρως. καὶ παροικῶν ᾠκειώθης, ὦ ξενοφόρων τοῦ κυρίου. ὃν ἐκδυσώπει παμμάκαρ, παθῶν ἡμᾶς ἐκλελύσθαι :~ Στ. ὅμοιον.

Τὰς στρατιὰς τῶν ἀγγέλων. καὶ τῶν ἁγίων τοὺς χορούς, ὑπερανέστειλεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖά σου ἁγνή. διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπταικότος :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ. ἡ ἀνάμνησις τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια. ἦχος. δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον. τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον. τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα. τὸν νοῦν

ἠμφιεσμένους, ὑπέδυ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθεν ἀρετῆς, αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ, γενομένου εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου. υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας. ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥρα δευτέρα τῆς ἡμέρας. καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων. κατεξήρετο δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων. ἕως τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου. καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας τρεῖς. ἔνθα ὁ βασιλεὺς λιτανεύων πανδημεὶ μετὰ δακρύων ἔλεγε· ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς. καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν. διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν τε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐπιλεγομένου παλαιοῦ. στίχ.

Τὸν χοῦν παλαιὲ Συμεὼν ἀπεξύσω.
Ἐχθροῦ παλαιοῦ, λεπτύνας εἰς χοῦν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδόθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον. καὶ ἐν ἄντρῳ βραχεῖ διαιτώμενος, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀνθρωπίνης ἀπήλαυε. μόνας δὲ τὰς ἐδωδίμους τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο. ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ ὄρος ἀφίκετο, καὶ ἔνδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτε Μωϋσῆς ἐκρύβη. πρηνὴς πεσὼν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας. οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοε κελευούσης ἀναστῆναι. καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. ἀναστὰς δὲ, πρηνὴς γὰρ ἦν κείμενος, καὶ τὰ τρία μῆλα εὑρὼν, προθύμως κατέφαγεν. ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ μοναστήρια δύο οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβεν. παράδοξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν θεοῦ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου. καὶ Πέτρου κλειδοφύλακος. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν. στίχ.

Γέρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδυ.
Οἷς Ἀνανίας ἡ δέος συνεισέδυ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος, ἐν Φοινίκῃ. πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ ἅγιος Ἀνανίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, τύπτεται. καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις, τὸν νῶτον συγκαίεται. καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιπάσσεται. καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει. καὶ τὰ εἴδωλα εἰς γῆν κατάγει. εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθιστᾷ. μεθ' οὗ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τελευτὴν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφειλκύσατο. παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἀμμωνᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Ζωῆς Ἀμμωνᾶς, μῆμα πληρώσας ἅπαν.
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὔποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Γαβριὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ νόων πρωτοστάτῃ.
Καὶ Γαβριὴλ ἵστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται. στίχ.

Βάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο.
Στεφθέντες εὗρον, τὴν συνέλευσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδ. ζ΄. Ἀντιθέων πρόσταγμα.

Νοὸς καθαρότητι ὁ θεοφόρος. ἡμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε. θεὸς δὲ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἓν, ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγεν :~

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας. τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προϊέμενος

κρίνσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους μακρόθυμε κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα :~

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἅμα σωθέντες κλύδωνος, βιωτικοῦ. λιμένι δὲ εὐσεβείας, ὡρμίσθητε παῖδες μακαριώτατοι.

Μεμυημένοι γνῶσιν τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων. τὴν θεῷ λατρείαν, προτετιμήκατε :~

Ἐκτὸς ἀβύσσου ὅσιοι. τῆς κοσμικῆς. ῥυσθέντες πανένδοξοι. ἀγαθῶν ἀβύσσῳ, προσεληλύθατε :~ Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι τῷ ἐκπλύνας, χυθέντι τοῦ νόσου. θεομῆτορ πάντες, σὲ μακαρίζομεν :~

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας. καταλαβεῖν, τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκάδιε πόλιν. καὶ τάφῳ τῆς ὄντως ζωῆς προσεπέλασας :~

Ὡς εὐπρεπὴς ἀληθῶς, ἡγιασμένη περὶ σὲ πρόνοια. καὶ θαυμαστή. καὶ δεδοξασμένη. κυβέρνησις θεία. τοῦ πάντων δεσπότου, παμμάκαρ Ἀρκάδιε :~

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν πρότερον. ἀνακλιθείς, τοῦ θείου πρεσβύτου, πρεσβύτῃ σε θείῳ. Ἀρκάδιε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν :~ Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον. καὶ συναΐδιον πατρὶ τέτοκας ὑπερφυῶς. ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. πανάμωμε κόρη. διὸ θεοτόκον, ἁγνὴ σὲ κηρύττομεν :~

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν μοναζόντων προσέτρεχες σχήματι. τὴν ζατικὴν ἐπίνοιαν, συνεργὸν Ἰωάννην ποιούμενος :~

Βροτοκτόνου κακίας μεγαλότητα. καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος. τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμον :~

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας, καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας. καὶ καθαρῶς ἐβίωσας. Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος :~ Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας μονώτατος. ἄλλον οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ θεομῆτορ ἄχραντε. καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~ Κοντάκιον. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν διεκφυγόντες. Ξενοφῶν ὁ δίκαιος σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ. ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες :~ Ὁ οἶκος.

Ζωῆς ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴν φύσιν. ὡς πρὶν ἀσώματοι, σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέντες. διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν. καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων χορεύετε. ὡς τοῦ ἀμπελῶνος γεγονότες τοῦ κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. αἰτεῖτε οὖν Χριστόν, δωρήσασθαι αἴγλην φωτισμοῦ, ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην τὴν ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον. Τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κς΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ἀρκαδίου, καὶ Ἰωάννου. Στίχ.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἀβραὰμ ξενίζω τοῦ λόγου παραδείσῳ.
Γαστὴν ἀμφ᾽ ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτῃ :~

Οὗτος ὁ ὅσιος Ξενοφῶν, ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει. πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἔξωθεν περιουσίαν. ἔνδοξεν δὲ πλέον, τὴν κατὰ θεὸν εὐσέβειαν. ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην. ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει νόμων. ἐπεὶ τῷ κατὰ θάλατταν, ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικί, εἰς ἀναζήτησιν τούτων. οὓς εὑρὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μοναχικὸν σχῆμα

ἠμφιε-

ἀπολαύοντα λαμπρότητος :~

Δόξα, καὶ νῦν θεοτ. ὅμοιον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον θεόν. ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας. ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα. παναγία θεόνυμφε. διὸ δυσώπησε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν καὶ ἀλθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν παρθένε φέρουσαν :~

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας. ξύλω ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἠλάλαζες. καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον. δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα. ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ δύο κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

ᾨδ. α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς. παροικεσία πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντα. τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας. πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον :~

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς. ὁσίως ἱκέτης δέσποτα. μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθω. ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος :~

Νέαν σκηνήν, ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας. τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασιν. διὸ θεσπέσιε. Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως ἐπαναπέπαυσαι :~

Θεοτ.

Ὅλος ἐν σοί, κατασκηνώσας πανάμωμε. ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο. ἐκ πατρὸς ὁ ἐκλάμψας. πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, λόγος ὁ ἄναρχος :~

ᾨδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανοτάτοις ἀξίαις τετιμημένος. φωτοφόρω διέπρεψας πολιτείᾳ. τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας. βοῶν ἀνέδειξας. σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε :~

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος. τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω. τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτον σου διανέμων. ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος. μοναζόντων τάγματα πάτερ ὅσιε :~

Νομίμως ἐντρεφόμενος τοῦ δεσπότου. ἐν νόμω καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ. κυρίου ἐξεπαίδευσας τοὺς σοὺς παῖδας. κράζων θεσπέσιε, σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :~

Θεοτ.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον. μαρίαν τῶν ἁγίων ἁγιωτέραν τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον θεοτόκον. δεῦτε ὑμνήσωμεν, πιστοὶ κραυγάζοντες. χαῖρε μήτηρ ἄχραντε, χαῖρε δέσποινα :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσασα. ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε :~

Κάθισμα ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐντολαῖς τοῦ δεσπότου ἐπαγρυπνῶν. ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σούς. ῥυθμίζων μακάριε, ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον. σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασίλεια. πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον. ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθω γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν. θεοφόροι πανόλβιοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Θεοτ. ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί. σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί. πᾶσα μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ὑμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου :~

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλαζε δα

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος γνόφον, εὐσεβῶς τῷ πνεύματι, πρὸς φῶς ὑπέρτερον. καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν. θεολογίας πάντας ἐπλούτησας. Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς ἐκκλησίας φωστήρ. ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου. σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας. ὅθεν αὐλίζῃ, ἔνθα ἦχος ἑορταζόντων, ἀγγέλοις συνόμιλος. ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως. ὁ τῆς τριάδος φαιδρός. ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε, καὶ μυστηλαυγέστερον, ἐναπολαύων θεοῦ. τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε. καὶ ὑπερμάχει, τῆς ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας. σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος, ἐπὶ πάντα τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα. ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν τριάδα ὁμοούσιον :~

Ἐκπονήσας τῇ γλώσσῃ θεηγόρε. καρδίας τοῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον. θεολογίας ἐπλούτησας, τῷ ἀμωτάτῳ, τῆς ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα. ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς θείας τρεφόμενος ὄντι πάτερ πατέρων. καὶ ποιμὴν ποιμένων. καὶ δόξα πιστῶν. ἱερέων φωστήρ. οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε :~

Σὺ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας. τὸ τίμιον στόμα σου πάτερ Γρηγόριε θεολογίας ἐξεπλήρωσας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας. αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον. τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον. ὡς κυβερνήτην, εὗρε καὶ γάρ σε πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα. ὡς ἀνέμων πνοάς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμάς. ἐν μονάδι οὐσίας, τὴν τριάδα καταγγέλλοντα :~

Δόξα. ἦχος, α΄. Ἀνατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέλγητρον. καὶ ὀρθοδόξων ἥδυσμα. τὸν διάτορον ἐπιστήθιον. τὸν τοῦ λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον. τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα, τῆς ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπωμεν. σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ θεὶς ἑαυτὸν Γρηγόριε. ὡς ὁ διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη. καὶ θλιβομένων στεναγμόν, μὴ παρορῶσα. πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου. σωθῆναι ἡμᾶς, παναγία παρθένε :~

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου, ᾠδή, γ΄. καὶ ς΄.

Τῷ αὐτῷ μηνί. κς΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει, σαυτὸν ἐλάμπρυνας. χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον πένησιν. εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου ἡ δικαιοσύνη. φῶς σοι ἀνατέταλκε πάτερ ἀνέσπερον. ἔνθα, τοὺς ὁσίους σου παῖδας. ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας :~

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτήν. δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας, κατηξιώθητε. πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα. τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν θεοφόροι. ἄγαν ἐπεποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα. κόσμου, τρικυμίας καὶ ζάλης. καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα πανόλβιοι :~

Πάθη, θανατώσαντες σαρκός. τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε. βίου καθαρότητι, τούτους ὑφάναντες. πολιτείαν ἰσάγγελον, ἐν σώματι ὄντες. ἔτι καρτεροφρονεῖς ἐπιδεικνύμενοι. δόξης, ἠξιώθητε πάντες. τῆς ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπα-

ἀπα-

Τῆς βαβυλωνίας πὲρ φλογὸς ὑπεραρθεὶς καὶ μᾶλλον. αὐτῆς τῇ ἀσεβείᾳ πυρσωθεὶς. τριαδικὸς μυστοπόλος ἐκφανθεὶς, καὶ κήρυξ βοᾷς. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως πὲρ καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων ἀμαρῶς. τῶν πειρασμῶν, ὑπεκδὺς πρὸς οὐρανὸν ἀνέστης βοῶν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσοφαὴς λυχνία τὴν σὴν συμβολικῶς ἐδήλου, θείαν γέννησιν ἁγνὴ ἄχραντε σεμνή. σὺ γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας. ᾧ βοῶμεν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἀνέμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἠμείσω ζωὴν ἀκήρατον. ἡ ἀρχικὴ τριάς, ἣν ἐθεολόγησας. δεξαμένη σε, τὰ διὰ σὺ τὴν ἀγωνίσματα. καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαίσματα. ἣν ἡμῶν πάτερ παρέχεις, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἀΐγλη τρισφαοῦς λαμπρότητος. τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης θεότητος. ἐλλαμπόμενος ἱερομύστα γρηγόριε. τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε. καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων, θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας. τῆς ἀρχικῆς τριάδος ὑπερασπισάμενος. καὶ θεώσεως ὡς θεολόγος τετύχηκας. καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως. μετείληφας ἀξίως, ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος. σὺ γὰρ παρθένε θεοῦ μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀποκρυφθὲν. ἐν θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι. τεκοῦσα θεὸν λόγον, ἀνθρώποις ἐφανέρωσας. εἱρμὸς, ἄλλος.

Τὸν ἄφραστον βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας. εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος. τὴν γνῶσιν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου. τῆς θεαρχικῆς ἐθησαύρισας τριάδος. παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὸ ἀτελὲς ἔνδυμα. τὸ μονοειδὲς ῥήξας γράμματος. καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος καὶ μυστικὸν τῶν θείων τῶν πατέρων ἡμῖν ἀναπτύξας γραφῶν. παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ταῖς ἄνω χορείαις. συναρίθμιος ὑπάρχων, ὅσιε πάτερ. καὶ γὰρ σὺν αὐτοῖς, εἰς αἰῶνας συναγελάζῃ. ὑπὲρ τῆς σῆς ποίμνης τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ, πρὸς θεὸν παμμακάριστε πάτερ, μεγαλύνομεν.

Ὁ τὰ θεῖα μαθὼν, ἐκ θείας καὶ ὑπερμέτρου συντηρίας ὅσιε πάτερ. καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεὶς, ἀδίδακτον γνῶσιν, αἰχέτωσου δρῶτι. παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον ἁγνὴ, τῆς θείας ἀπεριληψίας. ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας. ὡς θεοῦ τὴν σάρκα δανεισαμένη. καὶ σὺ τὴν παρθενικὴν, μὴ διαρρήξαντι μήτραν. ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως, σὲ μεγαλύνομεν. Καταβασία.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον θεῷ. διὸ πρωτότοκον λόγον, πατρὸς ἀνάρχου υἱὸν. πρωτοτοκούμενον μητρὶ, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μονάδα τρισυπόστατον καὶ τριάδα τελείαν. ἑνιαίαν τῇ θεότητι. πάνσοφε θεολόγε. ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι. φῶς εἰπὼν τὸν πατέρα. καὶ τὸν υἱὸν φῶς, εὐθύς τε φῶς τὸ ἅγιον πνεῦμα. ἀλλὰ ἓν φῶς ἀμερὲς ἀσύγχυτον. εἷς θεὸς γὰρ φανερῶς τὸ ὁμοούσιον. ὦ γρηγόριε μάκαρ. Ἕτερον ὅμοιον.

Ὑψηγορίᾳ χρώμενος, τῶν δογμάτων πάνσοφος. φανερῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν τοῦ χριστοῦ μυστηρίων. ἄθλους τε τῶν ἁγίων, καὶ βίους ἐρητόρευσας, ὦ γρηγόριε μάκαρ. καὶ νῦν θεὲ, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ θεῖον. σῴζοις κἀμὲ καὶ δέχοιο, ταῖς σκηναῖς θεολόγε. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μετὰ τῆς θεομήτορος, καὶ παρθένου μαρίας. καὶ βασιλείου πάνσοφε, παρεστὼς τοῦ μεγάλου. τῇ ἀπροσίτῳ τριάδι. τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ. τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε θεολόγε. ἀρχιερεῦ γρηγόριε, ῥήτορ τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς

Θραύει πονηρῶν, πᾶν ἀπωλῶς τὸ θράσος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Ὅλος ἐπιθυμία, γλυκασμός τε προφανῶς ὁ λόγος σου. ὅλος γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος. θυμηδίας ἐμπιπλῶν τοὺς πίστει ψάλλοντας. ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νοῒ πεφωτισμένῳ, τὴν πηγὴν τῶν φωτισμάτων ἔφθασας, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας. ἀνομοίου γλωσσαλγίας τῇ τριάδι βοῶν. ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοίξας καταράκτας, τῆς ἀβύσσου τῶν σοφῶν δογμάτων σου. ἀνεστομώσας τε πηγάς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας. τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς καταστρατωσάμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θκ.

Ὄμβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβὰς ἐν σοὶ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος. ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος. ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

εἱρμὸς ἄλλος.

Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου τὴν φλόγα, τὴν ἄσεκτον. οἱ δι' εὐσέβειαν ποτέ, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς καὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπον. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδίκην ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἑστηκὼς γρηγόριε. τοὺς αἱρετίζοντας πυρός, χαλεπωτέρων φυσῶντας φοράς. εὐσεβείᾳ κατεπίμπρας τῇ τριάδι βοῶν. ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδα παναγίαν, τῶν δογμάτων εὐσεβῶν γρηγόριε. ἀνεπιθόλωτον πηγήν. ἐκ χειλέων ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρδων ἔδειξας. ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θκ.

Νεκροῦται ὁ προπάτωρ. ὡς ἀκαίρως τοῦ φυτοῦ γευσάμενος. σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωήν, ὦ παρθένε ἐκβλαστήσασα· τὸν παράδεισον οἰκεῖν, τοῦτον ἀνέστησας. θεογεννήτορ αἰεὶ εὐλογημένη.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα παῖδας θεολογήσαντας. καὶ παρθένῳ ἀκηράτως ἐποικήσαντα. θεὸν λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἴσον τῷ πατρὶ τὸν λόγον καὶ τὸ πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικήν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν. διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης. ὡς γὰρ ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ. τῇ τριάδι πάνσοφε. καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν. ἣν νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν δεσπότην. ἐργασάμενος αἴτησαι πάτερ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν. τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν. ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου μοναρχίας καὶ θεότητος τῆς ἐν τριάδι. ἀρετῶν ἀσκήσεσι χρηματίσας τριαδικός. θεολόγος ἀνεδείχθης, παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θκ.

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος λόγος. δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ μόνην τὴν καλλονήν, ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

εἱρμὸς ἄλλος.

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες παῖδες, βασιλικῆς τραπέζης. εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτέ. καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως, ἔψαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

μιτος. φιλόχριστος καὶ παμμάκαριστος βασιλεὺς ἡμῶν, καμίσας ἐκ μαζιαμζοῦ τῆς κατὰ πάδουκον χώρας κατέθηκε :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ποπλίου.

Ζωὴν ἔνυλον ὁ Πόπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ μονὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὥρμητο. πόλεως Ζεύγματος. κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ. εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν. οὐ πλείω τεσσαράκοντα σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης πόλεως. μικρὸν σπήλαιον ᾠκοδόμησε. πάντα δὲ ὅσα πρόσθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν. ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. τῆς φήμης ἐν πανταχοῦ διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τὸν ἀγγελικὸν κοινωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν. οἷς καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομῆσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο. μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐναπόκειται. ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον, ζυγοῖς ἐσταθμίζε. καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον εὗρε, γαστριμαργίαν τε ἀπεκάλει καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συν βαρυτέρας τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. καὶ μόνον τὴν ἑκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὗρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει. εἰ δέ τινος ὑπακούοντος ᾔσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπακούοντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν. ὥστε ἐκ τῆς τούτου συχνοτάτης ἐπισκέψεως, πολλοὶ διδάξαντες τιμὴν τῆς αὐτοῦ ὅλην ἐναπομαξάμενοι ἀρετὴν γεγόνασιν, ὧν ἐστι Θεότεκνος καὶ Ἀφθόνιος. οἳ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἴσως τετελευτηκότα. οὗτος καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Καὶ ὁ Μάρων μῦρον, μακάριος ὑπάρχει.
Ὁ τῆς πληρώσεως, Χριστοῦ τῶν ἐνταλμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Μάρων, μέσος ὢν καὶ εὐειδής, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλόφωνος ἦν. καὶ πανηγύρεις ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος. ἠγάπα μὲν αἰεὶ τὸν θεὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀρραγεῖς διεφύλαττε. καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκηλίδωτον διετήρει. καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος. καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος ὡς προέφημεν. ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν ὁμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, κατεῖρξεν ἑαυτόν. τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους τελέσας. καίτοι πολλὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς παρακειμένης ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος. ἀλλ᾽ οὐκ ἠθέλησεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον. ἀλλ᾽ ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν. οὗτος τὴν ἁπλότητα ἠγάπα. καὶ τὰ ποικίλα ἤθη, παντάπασιν ἐβδελύττετο. τὴν πενίαν δὲ, ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν. ἐνενήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκὼς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο. ἄρτοις δὲ καὶ ἄλλοις ὀλίγοις, τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρου. ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν θυσίαν προσφερομένην, ἰδεῖν, μετὰ τῶν διακόνων χορὸν, ἄρτι θυσίας ἱερέως χρησάμενος ὁ ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν θυσίαν καὶ συντέλειον, προσκυνεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. ὅθεν πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν. οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς γῆρας ἀφικόμενος, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μεθοδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Σωστικὴ Μεθοδούλη, τοῦ θεοῦ λόγου δούλη,
Καὶ σὺν ἄλλοις θεοῦ συνάθλος, εἰς πῦρ ἐρράγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠσαΐου, ἄθλησις τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἀπόστολος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Χριστὸν ἀγαπήσας ἔσχε καὶ τέλος βίου.

Θραύσ

„ ἡλίου θηρός, οὐ διεφθάρη. ἀλλ' ἔβοα ἰωνᾶς,
„ πρὸς σὲ ἡ ζωήμου ἀναβήτω χριστέ :~

Ὁ ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κἀν θημῶνας θείου ὀράμησας βυθοῦ. ἐκδὲ τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος σὺ τῷ δεσπότῃ. καὶ στολὴν ὥσπερ λόγον, γρηγόριε τέθεικας παμμάκαρ :~

Ὁ δι' ἐντάξεως, καθαρὰς ἀγαγόμενος κατὰ μάσας ἄλα. καὶ τῶν ξενικῶν ἀποπτύσας λόγων ἅλμην. σὺ τῷ δεσπότῃ, ὡς οὐράνιος στάγων, λαὸν πιστὸν ἥρμοσας γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ἀπερινόητον, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς. τὸ μυστήριον μῆτερ θεοῦ. τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς, σὺ γὰρ παρθένε, τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν. τεκοῦσα παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς. τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον. ὃ λαοῖς ἐπέστη. ἐκ θεοῦ χριστέ, σὺ
„ θεός μου :~ Κοντάκιον. ἦχος γ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων. διαλύσας ἔνδοξε. ὀρθοδοξίας χιτῶνα. ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις. χαίροις πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος :~ Ὁ οἶκος.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου. ἐμπλησόμενος τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον. ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου πάτερ. οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοί. εἰ μὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν. ὅπως ἐκ τῶν σῶν, τὰ σὰ προσφέρω σοι. καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμάς. καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφήν σου. σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων. Χαίροις πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κε. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ θεολόγου. Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν.
Χρεὼν παρ' οἷς λέγοιτο ἐκ γρηγορίου.
Εἰκάδι γρηγόριος θεορήμων ἔκθανε πέμπτῃ.

Ὁ μέγας γρηγόριος, ὁ θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας οὐάλεντος. ὦ πατρὶς μὲν ἐστὶ γενέσεως, ἡ ἐσχάτη τῶν καππαδοκῶν, οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω ἱερουσαλήμ. πατέρες δὲ αὐτῷ, ἀπαγγέλθαι τε καὶ δίκαιοι, γρηγόριος καὶ νόννα, οἳ, τὰ εἴδωλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο. γεννήσαντες δὲ τὸν μέγαν γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν. καὶ γνήσιος μύστης καὶ ἀρχιερεὺς μάλιστα ζῶν, ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου καθίσταται. ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας. καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθὼν, ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτὸν γεγένηται βίου. ἐνοῖς τὸν μέγαν βασίλειον καὶ γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ τὸν ἀδελφὸν καισάριον. καὶ γοργονίαν τὴν ἀδελφήν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾷ. ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγραψάμενοι, οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων ἔλαβον, ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς. τοσοῦτον δὲ μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος, ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν. τοιοῦτος ἦν ὁ μέγας γρηγόριος. βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς εἴτε λόγοις, εἴτε δόγμασιν. ὅθεν καὶ τὴν θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος. τὴν ἡλικίαν μέτριος. ὕπωχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος. σιμός. ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς. ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές. θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, ἔχων συννότερον, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε. τὸν πώγωνα οὐ βαθύς. δασὺς δὲ ἱκανῶς. φαλακρός. λευκὸς ταῖς θριξί. τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας ἀναστασίας ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις. καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν μεγάλων ἀποστόλων. ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐκόμισεν ὁ πορφυ

ρογέν

σχηματίσας σημαίνων. Χριστοῦ θεράποντα, τὸν τοῖς δούλοις φορεῖ ἵλεων :— Θκ.

Ὄρος ἀναδέδειχθης σὺ νοητόν. ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος λίθος. λεπτύνων ζοφώδεις πλάνης εἰκόνας. καὶ φωτισμοῦ τῆς χάριτος. καταυγάζων τοὺς πίστει. ἀεὶ βοῶντας κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου :—

Καταβασία.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ. τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός σου. τῆς ἀφθόρου μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος. καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾨδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος ὁ θεῖος τῶν σῶν. καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος. ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν. τριάδα ἐν μονάδι. μονάδα ἐν τριάδι. προσκυνεῖν θεολόγε, θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς :—

Ἐραστὴς τῆς ὄντως σοφίας θεοῦ. καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας. καὶ πάντων προτετίμηκας, τὸν πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς. διό σε τῷ στεφάνῳ, παμμάκαρ τῶν χαρίτων. ἀπρεπῶς ἐκόμησε, καὶ θεολόγον ἀπειργάσατο :—

Ἰμοστῶς σὺ τὸν ὄντα. ὡς πάλαι μωσῆς. κατὰ θεωρίαν θεόρρημον ἐπώθησας. καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια τῇ πέτρᾳ σκεπασθεὶς. ἰδεῖν κατηξιώθης. καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης ὑπάρξεως, ἀκαταλήπτως φαιδρυνόμενον :— Θκ.

Ὁ πάλαι τὴν ἄνανδρον τὴν σὴν. διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται. ἐκπλήσσει τὸ κατάκριμα. καὶ τὴν παρακοὴν. προδήλως θεραπεύων. καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ δεσπότης τῶν ὅλων. θεογεννῆτορ μητροπαρθένε :—

Ὁ εἱρμός, ἄλλος.

Ἄνθρακα πυρὸς τῶν ἠσαΐου, σεραφεὶμ θύγει χειλέων ποτέ. τῷ δαβὶδ ἀφελόμενον καὶ πιστευθεὶς, ὁ δὲ καθηράμενος. δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυξεν :—

Ὅλῳ τῷ πνεύματι τῆς θεοπτίας, παμμακάριστε γρηγόριε. προσομιλήσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς. ἀπαλλαγείς, ἀπολαύσας αὐτοχειρεί. τὸ τρισλαμπὲς ἐξήντλησας φῶς, ἰσόθεάτου :—

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρείς, τῆς τρισηλίου ἀμαρύγματος. ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεὶς δὲ, καὶ θείαις βολαῖς, ἡμῖν, ἐλλαμπόμενος, αὐταυγεστάτας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας. Θκ.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός. τὸν τοῦ πατρὸς μονογενῆ λόγον τὸν ἄναρχον, δεξαμένη μῆτερ παρθένε. πύλη φωτός, σαφῶς ἐσχημάτισας. δικαιοσύνης ἥλιον πᾶσιν ἀστράψασα :—

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένον θεόν. ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον. ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον θεόν. φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα :—

ᾨδὴ ϛ΄. Σπλάγχνων ἰωνᾶν.

Ῥείθροις τῶν σοφῶν, δογμάτων σου πάνσοφε. ἄρδευε τὸν νοῦν τὸν θεοφρόνωτατον, κατεξήρανας. ἐναλλαγὴν φυλάττων τὴν ποίμνην σου. ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν. ὑπὲρ ἀσεβείας αὐτὸς ῥήματα, ἐκ πόθου τὸ κάλλος τῶν λόγων σου :—

Ἰμα τῆς σεπτῆς, τριάδος τὴν ἔλλαμψιν. πλουτήσας τὸν νοῦν, περιέλαβωσας. ἀναλίωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον. διὰ σκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος. ὅθεν καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν :—

Ὅλος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος. ἐγένου φωστήρ, περιόλοφωτος. τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα. καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι. τὸν πόνον, τὸν πηγὴν ὁ μηνύειν. τῶν πιστῶν θεολόγε γρηγόριε :—

Νέος σαμουὴλ, θεόσδοτος πέφηνας. δοθεὶς τῷ θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως. παμμακάριστε. σωφροσύνῃ ἁγνείᾳ κοσμούμενος. καὶ τῆς ἱερωσύνης παναγία στολῇ, πάτερ, καθωραϊζόμενος. μεσιτεύων τῷ πλάστῃ τῷ πλάσματι. Θκ.

Τόμος καθαρὸς, τὸν λόγον δεχόμενος. γραφόμενον πρὶν, τὸν ἀπερίγραπτον. τῇ θεότητι, προεγνώσθης προφήταις καὶ πρότερον. μητροπαρθένε μαρία θεονύμφευτε. σὺ γάρ, τὸν ἀπερίοριστον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας :—

Εἱρμός, ἄλλος.

Ὁ διαπόντιον, ὑπομείνας συμφοράν. φυγῆ κλύδωνι κλήρου φορᾷ. καὶ λαγόσι συσχεθεὶς

ἁλίου

Η θεογεννήτωρ. ἡ βασίλισσα πάσης τῆς κτί-
σεως. τὸν βασιλέα τῶν ἁπάντων. δυσω-
πῆσαι μὴ παύσῃ. χν̄, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας·
εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς. σῶσαι τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε :~ εἱρμός· ἄλλος.

Μ τὸν προσυλλήψεως ἁγνὸν σαμουήλ, ἀδι-
στάκτως τῷ θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομή-
τωρ ἄννα μὲν γηθομένη. ἄδει σὺν ἡμῖν, ἐστε-
ρεώθη ἐν κῶ ἡ καρδία μου :~

Ὁ δόλια θήσεως προδήλου γαστρός. τῇ τεκούσῃ
προφανεὶς ὅσιε πάτερ. ἐπωνυμίαν φέ-
ρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφέ. ἐν διαθέ-
τως, χαίροις πέρσοι κραυγάζομεν :~

Ο πρὸ τοῦ ἐλέσθαι πανηρᾶ συζυγῆ καὶ συνέρ-
θον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἀ-
γνείαν. καὶ σωφροσύνην πρόμαχε τῶ-
στῶν. ἀγαλλιῶντες, χαίροις πέρσοι κραυ-
γάζομεν :~ δόξα.

Ε ὕας τοῦ προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα
τῇ πείρᾳ. ὑποδεξαμένη, τὸν τοὺς κατορρα-
γμένους. ἐπανορθοῦντα λόγον τοῦ πρς. τῇ
ἀκηλιδώτῳ δυναστείᾳ μητροπάρθενε.

Καταβασία.

Τ ὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στε-
ρέωσον κύριε τὴν ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω,
τῷ τιμίῳ σου αἵματι :~

ᾠδὴ ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ε ξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ θεοῦ. ἐξηρεύξω σο-
φίαν, κῆρυξ φωτός. καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ
οἰκουμένῃ κατέσπειρας. τοῦ πρώην ὄντως, κυ-
ρώσας τὰ δόγματα. κατὰ παῦλον ὤφθης, τῆς
πίστεως πρόμαχος. ὅθεν καὶ ἀγγέλων, συμ-
πολίτης ὑπάρχεις. καὶ τούτων συνόμιλος,
ἀνεδείχθης μακάριε, θεολόγε γρηγόριε.
πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ δόξα. ὅμοιον.

Ο ταν ἔλθῃς τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν. ὁ τῶν
ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής. προβάτοις με
σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον. καὶ ἐξω-
τέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως. τὸν σὸν
ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον ἄχραντε. ἵνα
ἀχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, θεοτόκε πανύμνητε. καὶ βοῶ
σοι γηθόμενος. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ.
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~

ᾠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί.

Μ ύστης τῆς τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατε-
λάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει
σοφέ. δογμάτων μαρμαρυγαῖς, ἐξαστρά-
πτων ὅσιε. τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας.
ἣν μελετῶντες ἀεί, πάντες εὐσεβῶς ἀνυ-
μνοῦμέν σε :~

Ο ρθρος εὐσεβείας φαεινός. ἀκτῖνα τὴν τρισή-
λιον, εἰς δεδεγμένος ἐξαπέστειλας. καὶ μύω-
πα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἱρέσεων. αἴγλῃ
τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυ-
χάς, περ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας :~

Ν οῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν, τοῦ λόγου καὶ τοῦ
πνεύματος. ἐξαίδιου θεολόγου βροντῇ. παμ-
μάκαρ θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας. τοῦ-
το παρ' αὐτῆς μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρ-
χικῆς. καὶ τῆς ἀρχιφώτου θεότητος :~

Α μήλθον εἴσοδος ἀρετῶν. τῶν κάτω μεθιστά-
μενος. καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος. καὶ
πλάκας χειρὶ θῦ. γεγραμμένας δόγματα.
τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς θεολογίας. ἐδέξω μυ-
σταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων γρηγόριε. δόξα.

Ρ ώμην πεσοῦσαν τὸν ἀδάμ, ἀνέστησας
πανάμωμε. τὸν ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζωήν,
ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἁγιαθείσης πνι.
καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν. ἀκήρατόν
τε φύσιν, τοῦτον ἐπαναγαγοῦσα δέ-
σποινα :~ εἱρμός, ἄλλος.

Σ ὺ τῷ θαυμαστῷ στὰς ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς
θείας φυλακῆς σου γρηγόριε. καὶ τὸν ἐπ'
ὤμων χερουβὶμ καταμηνύσας. τῆς παγκο-
σμίου γέγονας, μηνυτὴς σωτηρίας. ἀεὶ κραυ-
γάζων κε, δόξα τῇ δυνάμει σου :~

Τ ὰς πλησιφαεῖς καὶ πέλας θῦ, ταξιαρχίας
ἐκμιμούμενος πάνσοφε. τὰ ὑπὲρ ταῦτα
τῇ φρενὶ περιπολεύων. πρὸς τὸν βυθὸν ὑπ-
είληφας. τὴν ὑπέρτατον στάσιν. ἐνταῦθα
πλοῦτον φορῶν, ἀνοῖς ἀναφαίρετον :~

Ο τὸν ἄληπτον εἰς δύας γνόφον. καὶ ὡς ἐκ τε-
φας ἐπαθροίσας ὁσία θεία. συγκεκραμένην
ὑλικὴν ἄϋλον φύσιν. καὶ ἀσυγχύτου μίξεως,

χρῆμα

πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς, ἀξιάγαστε. τῇ
τριάδι λάμπων, ἐν μονάδι θεότητος. ὅθεν
τοῦ σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέγνω-
σας ἀσπάζεσθαι, χριστιανοὺς τὸ ἀνθρώπινον,
θεολόγε γρηγόριε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :-

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Στ. ὅμοιον.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη θεοπρεπῶς. τὴν μητέρα
τοῦ πάντων δημιουργοῦ. ὑμνήσωμεν λέγον-
τες. χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τὸ ὅλον δι-
ακρατοῦντος, υἱοῦ τοῦ παντάνακτος. χαῖρε μό-
νη κυρία, τοῦ κόσμου παράδειγμα τε. χαῖρε
τὸ δοχεῖον, τῆς ἁγίας τριάδος, παρθένε ὑπέρ-
τε καὶ πῦρ. τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, μα-
κάριον ἀειπάρθενε, θεοῦ πανύμνητε. χαῖ-
ρε πάνσεμνε νύμφη ἡλιοστολιστε. χαῖρε
πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε :-

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α. ἀντίφωνον. τοῦ τε-
τάρτου, ἤχου, προκείμενον. ἦχος, δ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη εὐαγ-
γέλιον. ὁ ποιμὴν ὁ καλός. καὶ τὸ ν. ἦχ. πλ. δ.

Ὁ πνευματοφόρος, τρισμάκαρ, ἁγιώτατε πάτερ. ὁ ποιμὴν
ὁ καλός. καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος χριστοῦ μα-
θητής. ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, θεολό-
γε γρηγόριε. αἴτησαι πρεσβείαις σου. δωρη-
θῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος :-

Ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου.
οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸν θεορρήμονα γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω,
ποίημα θεοφάνους :-

ᾠδὴ α. ἦχος, α. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν θεολόγον τὸν δεύτερον. τὸν στῦλον τοῦ φω-
τὸς τὸν ἀΐδιον. σοφίας θεοῦ τῆς σάλπιγγα. δεῦτε
τῶν τούτου λόγων, οἱ δρεψάμενοι. πόθῳ συνελθόν-
τες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα :-

Ὁ λόγος πατρὸς ὁ ἄναρχος. ὁ πάντων ὡς θεὸς προ-
μηθούμενος. προφαντικῇ δυνάμει σε. μάκαρ
τῇ ἐκκλησίᾳ. οἷα μέγα. λόγῳ καὶ σοφίᾳ. χα-
ριστηρίας σὺ τὸν μουσικὸν δῶρον χαρίζεται :-

Νοῦς ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς
σαρκὸς κατεκράτησας. καὶ χωρητικὸς γε-

νόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων. οἷα θεῷ,
ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς
σέβειν γρηγόριε :- Στ.

Θεοῦ σοφίαν πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκο-
δόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κε-
χαριτωμένῃ καὶ ὑπὲρ νοῦν, τοῦτο οἰκοδομῆ-
σα. καθ' ὑπόστασιν ἁγνὴ, ὤφθη ὡς οἶμαι :-

Ἕτερος κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου
κοσμᾶ. ᾠδὴ, α. ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ εἱρμός.

Ἔπαινον ὁ θεόπτης μωϋσῆς, τοῦ ἰσραὴλ προα-
ναφωνεῖ. ἀρχὴ μαρτυρεῖ δὲ, σοφῶν γε-
ραιρεῖν. ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ θεῷ
πάντες ᾄσωμεν :-

Ῥύσιον ἀρχεγόνου. ἡμετέρων τε παθῶν, αἷ-
μα θεόρρυτον. ἱλασμὸν προσαγαγὼν καὶ μνῆ-
μην τῶν πιστῶν. γρηγόριε πάνσοφε. θεὸν ἡ-
δοὺς ἡμῖν ἀδιάλλακτον :-

Ἡλίκης θεοχαράκτης. ὑπὸ γνόφον ὁ μω-
σῆς εἶλεν ἐς δύσιας ποτὲ. σὺ δὲ τῶν φρενῶν ἐν
ἀναστάμενος. θεοδόχον φαινέζαν. ὁλοχε-
ρῶς, θεοῦ ἀντεβόλησας :- Στ.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν. ἐκ θανάτου καὶ φθο-
ρᾶς ἀνακαλέσασθαι. φύσιν τῶν βροτῶν ὁ
ὑπέρθεος. παρθένε πανάμωμε. τὴν κα-
θαρὰν γηδοῦσόν σου κατῴκησεν :-

Καταβασία.

Χερσον ἀβυσσοτόκον. πέδον ἥλιος ἐπεπό-
λευσε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκα-
τέρωθεν ὕδωρ. λαῷ πεζοποντοποροῦντι,
καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :-

ᾠδὴ, γ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως βλυ-
στάνουσαν. τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν
χριστοῦ ἐκκλησίαν. παμμάκαρ ἐπλήρωσας. τῷ
ἐπὶ πάντων βοῶσαν θεῷ, ἅγιος εἶ κύριε :-

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κῆρυξ καὶ εὔση-
μος. θεολογίας θεολόγον. θησαυρὸν θεω-
ρίας. ἀφθόνως προβάλλεται. καὶ διανέμει
πλουσίως ἡμῖν. πλοῦτον ἀναφαίρετον :-

Ῥήτωρ ὁ πνευματικός. ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χά-
ριτος. τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ. καὶ φθογγῇ θεο-
πνεύστῳ. ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυπο-
στάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν :- Στ.

Η θεο-

σύγκρασιν. ἑνιζομένην, τῷ αὐτῷ τῆς θεότητος. τριαζομένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι. βίου μὲν καθαρότητι καὶ λόγων λαμπρότητι. σέβειν διδάσκων τριάδα. τὴν παναγίαν θεόπνευστε. παρ᾽ ἧς ἐκπεμφθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀγγέλῃ θεολογίας τῆς σῆς. τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας. πηγὴν καὶ ἀπαύγασμα τῶν, θεοσεβεῖ λογισμῷ. θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρον. ἀυγαῖς τῆς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας, διαφανῆ γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον. ἐργασάμενος. τὸ τρισσὸν τῆς θεότητος. περ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα. καὶ τὰς ἀκτῖνας πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας. ἣν νῦν ἐκδυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στόμα δικαίου μελετᾷ σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ. ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος. ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι. ῥυφθεὶς ὁ χειμάρρους. τὸ ἀνέξαντλητον πέλαγος. ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος. ὁ θερμότατος, τῆς τριάδος ὑπέρμαχος. ὄργανον τὸ τοῦ πνεύματος. ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος. εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἐρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεωπονῶν τῇ γλώττῃ σου γρηγόριε. ἐυσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποὺς τῷ θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόρριζον ἐκτεμών, καὶ κοσμῶν τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα. διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια. ἡ θεία λύρα. ὁ γρήγορος ὀφθαλμός. τῶν ποιμένων ὁ ποιμήν. ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής. πρέσβευε ἐκτενῶς, θεολόγε τῷ λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἡ ἀντίληψις δέσποινα. κλονουμένῳ μοι παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δαιμόνων. ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, πορευομένῳ μοι ἀεί. ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον. καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι. καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον. τῶν ἐκλεκτῶν καὶ δικαίων με. ὡς ἀδύνατον τετοκυῖα τοῦ ἐλέους ἀγνή.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, α'.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου. τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι. καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθησοι. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ πάτερ γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, καθ. ἦχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος. βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ, διέπρεψας. ὑπερφυῶς γὰρ ῥημάτωσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας. πάτερ ὅσιε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε. ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον. μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν καθ. ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας. τῆς τριάδος τὸ κράτος θεολογήσας. τὴν ἀρείου δυσσεβῆ, καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελών. ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς. καὶ πρόμαχος ἱεράρχα. ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας. Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα. καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐντάχει ἴασαι. τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, στῆσον παναμώμε. καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαράς. τῷ βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον θεοκυήτορ. καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον.

καθ. ἦχος, πλ. δ', Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐπιλιπεῖν τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν. τὰς γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς. ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα. τῶν πιστῶν

σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. υἱὸς γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωήν. καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. φῶς δικαίοις, διὰ παντός. καὶ παρὰ κυρίου εὑρήσουσι, χάριν καὶ δόξαν. γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται. καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀναπαύσεται σοφία. ἀγαπᾷ κύριος, ὁσίας καρδίας. δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι, ἐν ὁδῷ. σοφία κυρίου φωτιεῖ, πρόσωπον συνετοῦ. φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι. καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται, ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. σοφίας, οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα αὐτήν. καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου. καὶ ἐζήτησα, νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. ὅτι ὁ πάντων δεσπότης, ἠγάπησεν αὐτήν. μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὐτὴ διδάσκει. δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον, οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει. καὶ ἐκβάσεις, καιρῶν καὶ χρόνων. καὶ πᾶσι, σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ. καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ. καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. θεὲ πατέρων. καὶ κύριε τοῦ ἐλέους. ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων. καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν. καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου. ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντων δειλοί. καὶ ἐπισφαλεῖς, αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν:~

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος α'.

Ἀνατολίου.

Ἐν θείαις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως καθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος. θεοφάντορ Γρηγόριε. καὶ τὸν ἄδυτον ὑπεισελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα. ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν. ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς:~

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα μου. τὸ τῆς σοφίας εἵλκυσας πνεῦμα. καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος. τὰ θεῖα ἐβρόντησα δόγματα τρισμάκαρ Γρηγόριε. καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς συμμυηθεὶς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον. διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, Γρηγόριε θεολογίαις. Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ θεορρῆμον Γρηγόριε. τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας. θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀναδειχθεὶς στόμα ἐν πυρὶ λαλῆσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. καὶ γράμμασι διατυπώσας. τὴν τῆς κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν. καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμψας τὸν περίγειον κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ἦχος α'. Ἐν θείαις πράξεσι. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίας πηγή. καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα. τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ ὑπὲρ μετ᾽ εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας. τρισὶν ἐν ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι

ραρχῶν. τὸν τῶν ἀποστόλων ὁμόθρονον. καὶ τῆς ἀσεβείας ὑπέρμαχον. τῆς θεηγορίας τὴν πλημμυροῦσαν τὸ ῥεῦμα, διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον. τῶν λόγων, τὸν ὑψηγόρον τὴν ἀσφάλειαν. τὰ οὐρανόβροντα χείλη. τὴν πυρίπνοον γλῶσσαν. τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν. τοῦ λόγου τὸν κήρυκα. τῆς πίστεως τὸ ἐγκαλλώπισμα. Ὕμνοις χρεωστικοῖς ἅπαντες, εὐφημήσωμεν τὸν θεολόγον. τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν φύλακα. ἀγρότην τῶν λύκων δὲ πάνσοφον. ζιζανίων μόθων ἐλατῆρα. σπορέα, ὀρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον. διὸ καὶ τὴν, αἱρετιζόντων ἰσχυροτάτην. τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως. ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς ἐ[illegible]κος. καὶ κόσμον φωτίσαντα. διδαχῶν θείαις λαμπρότησι :~ Δόξα. ἦχ. πλ. δ'.

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα. τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι. καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὑρίσκεται. τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. διὸ γρηγόρει θεολόγε. μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ. ἐκκινδυνῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ καὶ νῦν. θεο.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν. ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. ἐκ παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος. καὶ ἐξ αὐτῆς προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως. εἷς ἐστὶν υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον. ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἴσοδος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. τιμιωτέρα δέ ἐστι, λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς. ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ καὶ ἔλεον, ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα. σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ μακάριος ἀνὴρ, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς. καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς. καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία, κατεσκεύασα βουλὴν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν. ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. ἐμὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια. ἐμὴ φρόνησις. ἐμὴ δὲ, ἰσχύς. ἐγὼ, τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ. οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν. οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων, ὀρθά. ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου. ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ. μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. πάντα εὐθέα ἐστὶ, τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ, τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον. οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν, μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη. καὶ ζῶν, μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά. καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ. ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου, ἀποστάζει σοφίαν. χείλη δὲ ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίστανται χάριτας. στόμα

σοφῶν,

μεν, τὴν ἁμνὴν ποιμένων γρηγόριε :~

Ποίοις λόγοις ἰσάγγελε. ἐγκωμιάσωμέν σε ςέψωμεν. τὸν ἐν γῇ βιώσαντα ὑπὲρ αὐτόν. τοῦ θεοῦ λόγου τὸν κήρυκα. τὸν φίλον τὸν γνήσιον, τῆς παρθενίας καὶ ἁγνείας. ἀποστόλων τὸν σύνθρονον. τῶν μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ ὅσιον. θεῖον λάτρην, τῆς ἀνάρχου θεαρχίας, ἀρχιερεῦ ἁγιώτατε :~

Εἰς τὰ ἄνω βασίλεια. ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας. ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου ἐκδεχόμενος. παρὰ Χριστοῦ τοῦ παντανάκτος. παμμάκαρ γρηγόριε. οὗ ἐνώπιον ἑστώς. ἡμῶν περ μνημόνευε. τῶν τελούντων σου. τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην. ὅπως τύχωμεν. καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ τὸν Χριστὸν θεὸν σέβοντες :~

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν, πατριαρχῶν τὸ γέρας. τὸν μύστην τῆς θεότητος. καὶ ἐνμοιῶν Χριστοῦ, μῦν τὸν ἀκρότατον. συνελθόντες ὦ θεόφρονες. πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν λέγοντες. χαίροις θεολογίας πηγή, σοφίας ποταμέ, καὶ βρύσις θείας γνώσεως. χαίροις, ἀστὴρ φαεινότατε. ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντα, καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. χαίροις, τῆς εὐσεβείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας. καὶ τῆς ἀσεβείας, διώκτης ὁ γενναῖος. ἀλλ' ὦ πάνσοφε, θεολόγε γρηγόριε. μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ θεῷ. ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεί. τὴν θεάρεστον, καὶ σεβάσμιον μνήμην σου :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐραςαί, σοφίας τῆς ἐνθέου. τὸν θεῖον θεολόγον. ὑμνήσωμεν βοῶντες, χαίροις σοφὲ γρηγόριε :~ στίχ.

Τὸ ςόμα μου λαλήσει σοφίαν. καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στόμα τὸ ἱερόν. τὴν θεολόγον γλῶσσαν. τὸν νοῦν τὸν θεῖον πάντες. τοῦ σοφοῦ γρηγορίου, αἰνέσωμεν θεόφρονες :~ στίχ.

Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη

Τράπεζαν μυστικήν. ηὐτρέπισε τοῖς πᾶσι. τῶν θείων αὐτοῦ λόγων. γρηγόριος ὁ μέγας. δεῦτε πιστοὶ ῥυφήσωμεν :~ Δόξα, καὶ νῦν.

Ἰαμ μουά.

Τριάδα τὴν σεπτήν. πρὸς λόγον τιμᾶν. ὁ θεῖος θεολόγος. ἐδίδαξε τοὺς πιστούς, ἕνα θεὸν ἀχώριστον :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Μητέρα σε θεοῦ. θεὸν δὲ τὸν γόνον σου. ὁ μέγας θεολόγος. ἐδίδαξε τοὺς πιστούς, μαρία μῆτερ παρθένε.

Νῦν ἀπολύεις. τό, Τρισάγιον. τό, Παναγία τριάς. τὸ Πάτερ ἡμῶν. ἀπολυτίκιον.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου.

καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς', καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ γρηγόριε τὰ σά, χείλη οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης ςόμα. εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος. διὸ ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Πάτερ γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον. οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβάς τε θεΐππῳ. ἀρετῶν ὀχήματι ἀνέπτης, πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. οὗ ἐμφορούμενος. νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Πάτερ γρηγόριε θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι. καὶ νῦν ἄπλατον. ἐν παρρησίᾳ ςοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν. χειςὸν μὴ διαλείποις τὸν κύριον. πρεσβεύειν ὅσιε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β'.

πρός, Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεηγόρον. τὸν γρηγόρον ὄμμα τῆς χάριτος. καὶ πάνσοφον ςόμα τοῦ πνεύματος. τὸν λαμπρὸν φωςῆρα οἰκουμένης. τὸ μέγα, τῆς ἐκκλησίας περιήχημα. τὸ κλέος, ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαςον. θεολογίας τὴν βρύσιν. τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἀένναον ποταμόν. τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν. ἀμβροσίας θεῖα νάματα :~

Πόθῳ πνευματικῷ σήμερον. ἀνυμνήσωμεν τὸν ἱεράρχην.

μιουργὸν καὶ κτίστην, εἰς τοὺς αἰῶνας :-
ᾠδ. η. Εὐλογητὸς κς ὁ θεὸς τῶν ἰσραήλ.
Διὰ θεῖαν ἔδειξε, τὸν ἀντίχορον ἐχθρὸν ἐν
τροπώσω. ξένην μετελθοῦσα ζωήν. καὶ
πάθη σαρκὸς θανατώσασα. καὶ μὴν ἐρα-
μὸς περιπολεῖς ἔνθα τόσον ἐξαπέχει ἀλη-
θοῦς πολίτευμα ὡς ἁγνὴ παρθένος :-
Εὐλογητὸς κς ὁ λιμένα γαλήνιον. ἰαμάτων
δείξας τὴν σεπτήν σου σορόν. τοῖς ἀεὶ κιν-
δυνεύουσι. πελάγει καὶ ζάλῃ τῶν παθῶν.
μοναζουσῶν τὸ κλέος. καὶ παρθένων καύ-
χημα θεοφόρε ἐστίν :-
Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὄ-
ρασι βεβηκυῖα λάμψεσι ταῖς θείαις ἁγνή. ὁ-
ρᾷς δέ, ἃ βλέπουσιν ἄγγελοι χορεύεις σὺν
πᾶσιν, ἐκλεκτοῖς. ἁμαρτημάτων λύσιν.
αἰτουμένη πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν :-
Ὡς παρθενίας τέμενος ὡς ἁγνὴν περιστε-
ρὰν. ὡς φυτὸν ἄμωμον. ὡς νύμφην χυ
ὡραίαν, καλλίστην τε ἀμεμπτον, ὡς ἄγαλ-
μα θεῖον ἀρετῶν. ὡς κῆπον κεκλεισμένον.
οἱ πιστοὶ γεραίρομεν. θεοφόρε ἐστίν :- δξ.
Ρήμασι σοῖς ἑπόμεναι, γενεαὶ τῶν γενεῶν: μα-
κάρια σὲ μακαρίζουσιν ἀεί. θεὸν γὰρ τὸν ὄντως
μακάριον, ἐκζητήσασα ἄχραντε ἁγνή. τοὺς παν-
τας μακαρίους. τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας,
ἀψευδῶς ποιοῦντα :- Ὁ εἱρμός.
Εὐλογητὸς κς, ὁ θς τῶν ἰσραήλ. ὁ ἐγείρας κέ-
ρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ δαδ τοῦ παιδὸς αὐ-
τοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ
ὕψους. καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.
Ζενίαν τὴν οὐρανίαν, ποθοῦσα ἐστὶν παρὰ σοὶ
μόνη. ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πένθος τέλος
τε καὶ γένος. φιλανθρώπως πεποίηκας. καὶ
τὸν σταυρόν σου ἄρασα. χυ προθύμως ἔδρα-
μες. τῷ ξενοδόχως ἐλθόντι, σὺ σαυτὴν ἐρῶν-
τος ἐκ παρθένου :- δξ. ὅμοιον.
Ὡραίως ἐξαστράπτουσα, τῶν ποιημάτων δέσποι-
να. σαρκὶ τεκοῦσα παρθένε, θεὸν τῶν ὅ-
λων καὶ κτίστην. οὗ τῷ σταυρῷ ῥυσθέντες,
γυναῖκες αἱ θεόφρονες. μεγαλυνόμεθα ἀεὶ
σε. μεθ᾽ ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογη-
μένη μαρία :-

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνή-
θως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κε. τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν
Γρηγορίου. ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινου-
πόλεως τοῦ θεολόγου. ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ
ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ. καὶ ψάλλομεν, στιχ.
προσόμοια. ἦχος, δ.
πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.
Θεολόγῳ στόματι θεολόγε γρηγόριε. θεολό-
γῳ γλώττῃ σου ἐφαιδρύνας. τὴν ἐν τριάδι
ὑμνούμενον. θν ἀΐδιον. τὴν πρα καὶ υἱόν. καὶ
τὸ πνα τὸ ἅγιον, ἀνεκήρυξας, τὴν μωρίαν
ἐλλήνων. καὶ τὸ ψεῦδος. τὴν ἀλήθειαν κη-
ρύττων, τοῖς θεοφθόγγοις σου ῥήμασι :-
Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον. ἠμορφίετε αἰδέσιμος:
ἱερὲ γρηγόριε. διὰ τοῦτό σε. χαρμονικοῖς με-
λῳδήμασι. τιμῶμεν καὶ λέγομεν. χαίροις
ἄστρον μονώτατον. καταυγάζον τὰ πέρατα τῇ
λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων. χαί-
ροις σάλπιγξ. ἡ κηρύξασα τῷ κόσμῳ, τοῦ ἰῦ
τὰ ἐντάλματα :-
Τὸ πολύφωνον ὄργανον. τὴν κιθάραν τὴν
ἔμμουσον. λιγυρὰν κινύραν τε τὴν ἡδύπνοον.
ὀρχηστῶν τὸν ἐπέραστον. τὸν μέγαν δι-
δάσκαλον. ἐκκλησίας τοῦ χυ. ἐπαινοῦ-
μεν μέλποντες. χαίροις χάριτος, τῆς ἐν
θέου τὸ βάθος. χαίροις ὕψος, οὐρανίων νοη-
μάτων. πάτερ παντοδύναμε γρηγόριε :-
Ἡ σφενδόνη τῶν λόγων σου. τῶν ἐνθέων θεο-
πνεύστων. κραταιῶς παραδόξως ἐκσφενδονή-
σας. καθάπερ λύκον τὸν ἄρειον. καὶ πόρρω
ἐδίωξας. ἐκ τῆς ποίμνης τοῦ χυ. ὁ ποιμὴν ὁ
παναίριστος: τὰ σὰ πρόβατα. παρεφύλαξας
ποιμὴν τῇ χλόῃ τῆς τριάδος. διὰ τοῦτό σε τιμῶ-

σιν ἐσθίειν. λέγεται δὲ τεσσαράκοντα ὄρνεις ἐσθίειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου μὴ δὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δυνάσθαι. καὶ ἀπὸ θεοῦ χρηστὸς καὶ ἐπὶ μόναις δουλεύσαν. ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς κύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ πέρσου.

Τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν περσίδι. καὶ τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος. μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως ἐχάρη, καὶ ἦν μετὰ τῶν χειριζομένων. τοῦ λαοῦ ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον τοῦ μάρτυρος. καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν περσίδι δαιμονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτό. καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀπεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον ξύλον. ἐπίσκοπός δέ τις ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τὰ ῥωμαϊκὰ μέρη, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου. καὶ ἀπεκόμισεν εἰς Καισάρειαν. καὶ ἐκεῖ δοὺς τὰ μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέχων. ἤδε τιμία κεφαλὴ τοῦ μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν, προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ ῥώμῃ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὀρμισδοῦ(?) καὶ μενᾶ. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φιλορώμου, ἐπισκόπου γενομένου τοῦ καλχηδόνος(?). καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φιλιππικοῦ πρεσβυτέρου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρσιμαίου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν. Στί.

Τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς, θεῖος εἰς συνῆψε πόθος.
Θεῖον πόθον ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἐλλάδιος ὁ κομμενταρήσιος, ξίφει τελειοῦται. Στί.

Ὑπὸ ξίφος θεὶς Ἐλλάδιος αὐχένα.
Βάλλουσιν ἐπαρσιν ἤχθισε πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στί.

Τίς τοὺς μακροὺς σοῦ Ζωσιμᾶ φράσει πόνους.
Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου
Ἰαμμουᾶ.

προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τελεῖται (?) ἐν τῷ προφήτῳ(?).

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργανίοις ἡ ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ μίλαοσα(?), πλέονσου, τὸ λείψανον κεκτημένη. ἐξ οὗ πηγάζει θαύματα, τοῖς πιστοῖς θεονύμφα τε :~

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσας κατακλύζων. εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Κατεκοίμησας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις μακαρία. καὶ τὸν δικαίοις πρέποντα ὕπνον ὕπνωσας. ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσα :~ Θεοτοκ.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ λόγον. δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπερύμνητε θεοτόκε. ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ᾨδὴ η. Ὁ στηρίζων ἐν ὕδασι.

Ἡρμοσθεῖσα ὡς γέγραπται. ἐν ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ τῷ ὡραίῳ κάλλει. πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῶν, εὐσεβῶς ἤσκησας ἔνδοξε. καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον εἰσῳκίσθης. προῖκα δεξαμένη. χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ψυχὴ ἡ μακαρίστου(?), προσεκολλήθη Χριστῷ. ἀνεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα. σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ κύριε. σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω τῶν δακρύων. σῆς ἀγάπης ῥεῖθρα. ποτισόν με σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὂν ἐφετόν. ἐδοξάσθης κόρη. δεδοξασμένοι καλληθεῖσα Χριστῷ. σὺ χορὸν ἅγιον προσηγάγω, παρθένων τῷ σωτῆρι. σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω χορεύεις κατοικίας :~

Ὁμώνυμε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ πατρὸς ὁ λόγος. καὶ σοῦ ἐν μέσῳ κατεσκήνωσεν. καὶ ὡς ηὐδόκησεν ὑπὲρ πάντας ὡραίους τοὺς ἀνθρώπους παράγγελε προσῆλθε. τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἡμῶν καθᾶραι φύσιν :~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ στηρίζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τεθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον. καὶ συνέχων τὴν γῆν. σὲ ὑμνεῖ ἥλιος. σὲ δοξάζει σελήνη. σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις. τῷ δημιουρ-

γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. καὶ διαθερμανθεὶς, ὑπέστρεψε. καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν χριστιανὸν, ἐνώπιον ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου. καὶ ἀποδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ θρόνου. εὐθέως οὖν ἥλοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται. ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς. παῦλος δὲ καὶ παυσιρίων, ἐν ποταμῷ βληθέντες, ἔδυσαν τὸ μαρτύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος βαβύλα, τοῦ ἐν σικελίᾳ, καὶ τιμοθέου καὶ ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς βαβύλας ἀνῆκε τῶν κατὰ τὸν μέγαν ἰὼβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. γεννᾶται ἐξ εὐγενῶν καὶ φιλοθέων γεννητόρων, ἐν τῇ ἐπονομαζομένῃ θεουπόλει, καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου. καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς θεοῦ τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς κατατρέψας. καὶ ἐκμετρήσας ἡλικίας ποθήσας τὸν χριστὸν, ἐμίσησε τὸν κόσμον. καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀπορραγεὶς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας καὶ ὀρφανούς. καὶ ἀποτιναξάμενος ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ ὄρος, ἡσύχαζεν. ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἀγάπιον καὶ τιμόθεον. γενόμενος δὲ καὶ ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν. ἐπεὶ δὲ ἀπαθεῖς καὶ αἱμοβόροι ἕλληνες ἐπάνοδον κατὰ προδήλου τοῦτον τοῖς ἄρχουσιν, ἀφεὶς τὴν ῥώμην, κατέλαβε τὴν σικελίαν, σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ χάριτι κατεφώτισεν. εἰς θεογνωσίαν μεταβιβάσας. ἀλλ' ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε ἄρχοντα. διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτοῦ. ὡς εἶδε μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντα, τὸν χριστὸν θεὸν ἀληθινὸν, πρῶτον μὲν ἔτυψε. μάστιγας διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν. ἔπειτα δὲ κατὰ πόλιν περιάγων αὐτούς. ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ᾔκιζε. πῆ μὲν, τὰς τῆς σικελίας πόλεις ἐκφοβῶν δι' αὐτῶν. πῆ δὲ, ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. οἱ δὲ ἅγιοι μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάξας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐναπέρριψεν. οὐκ ἐλυμήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς τοῦ χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ. ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν. οὓς καὶ λαβόντες εὐσεβεῖς τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς σικελίας, ἀξίως ἐκήδευσαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακεδονίου. ξ.

Μονῶν ἀπαίρων, πατρικῆς τῆς οὐσίας.
Μακεδόνιον Χριστὸς λαμβάνει μία.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν μακεδόνιος, παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀρέων κορυφάς. οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιαιτώμενος. νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων. ἐν φοινίκῃ συρίᾳ καὶ κιλικίᾳ. ἐποίει δὲ τοῦτο, τὴν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως. οὐ σκηνὴν ἔχων, οὐ καλύβην. ἀλλ' ἐν ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἴξε τοῖς ἱκετεύουσι καὶ καλύβην ἐδέξατο. ὕστερον δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις διαιτώμενος. ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, εἰς ἑβδομήκοντα. κριθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἀρκούμενος. ὕστερον δὲ, νόσῳ περιπεσὼν, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι. οὗτος ὁ θαυμάσιος θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε. καὶ νοσήματα παντοῖα ἐθεράπευσε. καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίει παράδοξα. τούτῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλεῖστα εἰς ὑπερβολὴν ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσθίουσαν καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρηνούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν ἅγιον. ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύ-

σιν

καὶ πόρρω. ξενοτρόπως, ξένη ἔνδοξε. Θεοτ.

Ὁ μώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος. περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε. σαρκὶ οὐ θεότητι. καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου..

Τὸ σὸν ξενότροπον ξένη μνημόσυνον. ἐπιτελοῦντας, οἱ πόθῳ τιμῶντάς σε. ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων. ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ οἶκος.

Ἵλεων ξένη τὸν ξενοτρόπως ἐκ παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστόν. ἡμῖν γενέσθαι ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης. καὶ εὐσεβῶς, τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν. ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, καὶ ἁγίαν πανήγυριν ἔνδοξε. Πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ'. μνήμη τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν ξένης.

Ἀπεξενοῦται τῆσδε τοῦ βίου ξένου.
Οὐ ζῶσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.
Θρήσκουσιν ἄμφω τῆς ξένης αἱ δουλίδες.
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.
Οὐρανοῦ εἰς ξένην ξένη ἦλθε τετάρτη.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος ξένη, ἐκ τῆς μεγαλοδόξου γέγονε πόλεως ῥώμης. γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ. τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς, γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων ἑτοιμασθέντων. ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν δύο παιδισκῶν ἀποφυγοῦσα. καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένων. ἄλλους ἀμείψασα τόπους. τὴν πόλιν τῶν μυλασσῶν κατέλαβε. μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ θεσπεσίου παύλου τοῦ μοναχοῦ. ὃς αὐτῇ θεόθεν ἐν ἀλεξανδρείᾳ φανείς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων, εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέστη, ἔνθα μικρὸν εὐκτήριον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι καὶ τινῶν ὀλίγων παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο. διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῆς κατ' αἴσθησιν ἡδονῶν εἰς τὴν οὐράνιον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν. καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτήν, ἄνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν. καὶ γὰρ μεσούσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος, δι' ἀστέρων ὤφθη σταυρός, ὃν συνέκλειε, καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἕτερος χορός, ὡς δοκεῖν στέφανον αὐτὸν εἶναι τῆς μακαρίας. τῆς μακρᾶς νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθείσης πρὸς θεοῦ. καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ἀποθέσει, οὐκ ἔτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορός τε καὶ κύκλος, ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν ὁσίαν μιᾶς τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν διηγησαμένης, τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα. καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον. καὶ τὴν ἐκ γένους προσηγορίαν. εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο. καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων παύλου, παυσειρίωνος. καὶ θεοδοτίωνος.

Παυσίριον καὶ παῦλον ἄμφω συγγόνους.
Ποτάμιος ῥοῦς, καὶ συνάθλους δεικνύει.
Ἰδοὺ τράχηλος ἐλθέτω δὴ καὶ ξίφος.
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε θεοδοτίων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, καὶ ἀρειανοῦ ἡγεμόνος, ἐν κλεοπατρίδι, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν περιβεβλημένοι. ὑπῆρχον δὲ χρόνων ὅτε κατεσχέθησαν. ὁ μὲν παῦλος τεσσαρακονταεπτά. ὁ δὲ παυσειρίων, πέντε καὶ εἴκοσι. μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν. καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λῃστῶν, ἦν γὰρ τρόπον αὐτοῖς κοινωνῶν, ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτούς, ἅμα καὶ ἀσπάσασθαι. καὶ ἰδὼν ἀνακρινομένους αὐτούς, προσεγγίσαι μέν, οὐκ ἐτόλμησεν. ἐν τῇ δὲ

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ φωτός, καὶ φαιδροῦ ἡλίου. τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου παρθένε. φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

γ. εἱρμός.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς. καὶ τὴν γῆν ἑδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. στερέωσόν με πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν σου κε.

κα. ἦχος, πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν διοίκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς. ἀγαπήσασα λόγον θεοῦ πρς. αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ πανόλβιε. καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες. καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλούτων ἐπίκηρον. ὅθεν ἐπὶ ξένοις, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας. καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν θεόπνευστε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτ. ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών. ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν. καὶ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄχραντε. σοὶ λιμένι προσφεύγω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου. τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε. θεοτόκε πανάχραντε. πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

σταυρ. Θεοτ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις. διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε κε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσι, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠ. δ. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἡροϊκῷ τῷ χῷ, προσῆξας τὴν ἀγγελικὴν. νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας. καὶ ἀντέδειξω, οὐράνιον βασιλείαν. καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν, τοῖς δάκρυσιν ὁσία. καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον. τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω. καὶ παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη. εἵλκυσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν. ἀπορραγεῖσας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, ξένη θεόφρον. ἀξιάγαστε.

Θεοτ.

Χαίροις παρθένων, ἁγία θκε. χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνων. εὐλογημένη θκε ἁγνή.

ᾠ, ε. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὡς δάμαλις ποθοῦσα, τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες. ποῦ νῦν ποιμαίνεις νυμφίε. ποῦ κοιτάζῃ εἰπέ μοι. ἐπιποθοῦσα ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θέαν. καὶ φλέγομαι πάντοτε.

Ἐράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμὸν βοᾷ ὁ νυμφίος. ζητοῦσα σεμνή. ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐνοὺς με σκόπει. ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ. καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἑκάστοτε θρέμματα.

Τρυγὼν ὡραιοτάτη. χελιδὼν λαμπροτάτη καὶ νοητὴ ἀηδών. τῶν ἰξευτῶν διαδρᾶσα, τῶν νοητῶν παγίδων, ἐδείχθης ξένη σεμνή. καὶ ἐναπόθετον κάλλος, χυ ἀξιάγαστε. Θεοτ.

Ἀμήτορα τὸν ἄνω. ἐπ᾽ ἐσχάτων τοῖς κάτω τίκτεις ἀπάτορα. οὐσιωθέντα παρθένε τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠ. ς. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὴν ξένωσιν βιοτὴν, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν. δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενίσας ἐν δόξῃ. σημείοις καὶ τέρασι. παραδόξοις ὄντως, σὲ ὁσία κατεκόσμησεν.

Τὸν ξενωθέντα μακρὰν, τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, ὁσία δεήσεσιν. καὶ ξένον με ποίησον. τῆς δεινῆς γεέννης. καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, κατεστεφθεῖσα ἀνέδραμες. πρὸς ὃν ἐπόθεις χριστὸν, κύκλῳ διάστρωμσε, ὑπὲρ μὲν μιμούμενος. τοὺς ἐγγὺς

καὶ

θῶσιν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς παῦλος ὁ ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν. καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκ τῆς λας κλήμη τὸ κλῆμα. τῇ ἐλαίᾳ τῆς πίστεως, ζωγρεῖς τὸν ἀγαθάγγελον. συγκοινωνόν σοι μάρτυρα. τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον:~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὡς οὖσα καθαρώτατον. δοχεῖον θεονύμφευτε. τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος. δεῦξον ἐλεύθερον κόρη. βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος. καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον. τοῦ αἰωνίου δέομαι. ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, εὐλογημένη μαρία:~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ΄. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστᾶσα πρώην, τῇ διαθέσει σεμνή. καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ, τὸ κριθέν σοι ἐννοίᾳ. ἐξῆλθες τῆς ματαίας, τῶν ἡδονῶν, μακαρία σκαιότητος. καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ, εὐθυδρομεῖς, ἀναβάσεις ἐκτείνασα:~

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θεοῦ, προσορμισθεῖσα ἰθυμενῶς διαπεράσας κυμάτων, τοῦ κόσμου τὸν σάλον. ψυχῆς δέσου τὸ πλοῖον. σάλων σεμνὴ ἀδιάκλυστον φέρουσα. ἐξ ἡδονῶν τῆς πονηρίας, τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μύρων ἔμπλεως:~

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ἐξετείνασα. τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ὕψους πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος. ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας. μύρων σοφή. συγγενέσι μὲν ἄγνωστος. τοῖς ἀσεβέσι δὲ μᾶλλον, καὶ τῷ θεῷ ξένη πάντοτε προσβάλλουσα:~

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν. παρθενομήτορ κόρη. θεοτόκε μαρία. τοῦ κόσμου προστασία. τεκοῦσα σαρκὶ. τὸν υἱὸν τοῦ ἐν ἀρχῇ πατρός. καὶ συναΐδιον πνεύματι ἀληθῶς. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Αμαρτυρηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ σταυροῦ τὸν υἱὸν. ἡ ἀμώμητος παρθένος. θρηνῳδοῦσα ἐβόα. γλυκύτατόν μου τέκνον. τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα. πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ. ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδασκες. ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ δύο κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς ἁγίας εἷς. ᾨδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἆσμα ἀναμέλψωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς. καὶ μακρυνθέντα πράξεων, ἄποθεν ἀτόποις. οἰκειωσαμένη τούτῳ. εὐχαῖς ἀπροσδέκτοις σου. Ξένη σεμνὴ ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα:~

Πυρσὸς ἀναφλέξαν νοητῶς, ὡς ὕλην ἀκατάπρηστον. τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνηστῆρα. ἀρνήσασθαι ἔπεισε. γνώμη ἀνδρειοτάτη. καὶ Χριστῷ ἁγνῶς μνηστευθῆναι:~

Ξένην ἐνόησασα ζωὴν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν. καὶ μὴ παρερχομένην. τὴν κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἠμείψω καὶ ἔδραμες. ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνηστῆρος:~ Θεοτοκίον.

Ὕμνοις τὴν πανάχραντον πιστοὶ. μαρίαν εὐφημήσωμεν. τὴν θεομήτορα. τὴν κεχαριτωμένην. τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον. τὸν ἀΐδιον λιμένα. τὴν τῶν πάντων πιστῶν σέβας.

ᾨδὴ, γ΄. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς.

Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεϊκὸς, τῆς ἁγνῆς ψυχῆς σου. λήθην λαμβάνειν σε. τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως:~

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας. καὶ ὤφθης ὡραιοτάτη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα:~

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον. ἐπέτασας μακαρία, ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος:~ Θεοτοκίον.

Ἡ φω

κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον. τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν. ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας αἰκισμῶν τρικυμίας. ἀλλ' ἀντὶ τούτων, τὴν διαιωνίζουσαν εὗρες φθῶ. Ἐπαξίως ἀπείληφας ἀντίδοσιν πλουσίαν. τὸν χν ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον. καταστολὴν δόξης ἀμφιασάμενος. ἀντὶ πτώματος παμόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας. ἀντὶ βασάνων, τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν. ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου. τὸν χν ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Ἐξ αἰδίου τῷ γεννήτορι. ὁ συνυπάρχων λόγος καὶ συνμοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου. τὴν τῶν ἀνθρώπων πᾶσαν ἐθεούργησε μορφὴν. ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἑνώσας. τὸν χν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος. Τὰ σύμπαντα δέσποτα.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας. ἐρδάσας παμάφημε, χῦ τὴν ἐκκλησίαν. πίστει ἀνα θάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους. τὰ παλαίσματα. τὰς λαμπρὰς ἀριστείας. ἀπαύστως σοφὲ ἀγαθάγγελε :~

Ἴσους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους. κλήμης ὁ παμάριστος, καὶ ἀγαθάγγελος ὅθεν. ἐνώπιοις τῷ πάντων βασιλεύοντι, παρεστῶτες, προσάγεται καὶ ῥύσαι ἡμῶν χρηματίζουσιν :~

Ἠκεις ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα. τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος ὑπῆλθες ἀθλοφόρε. ζήλῳ πυρακτούμενος τῆς τοῦ χῦ ἀγάπης θερμῶς. ἀνεβόας ἀγαθάγγελε. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κῦ, ἀπαύστως τὸν κῦ. Θκ.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν. ὁ λαός σου ἔχει σε. ὅσε δοξάζων παρθένε. καὶ σωζόμενος κράζει ἐμμελέστατα. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κῦ, ἀπαύστως τὸν κῦ.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν, ἀδύνατον.

Πυρὶ τῷ φωτοειδοῦς βαπτισάμενος. τελεωθεὶς, καὶ τῆς ἱδρώσεως τῷ χρίσματι. καὶ μαρτύρων αἵματι λουσάμενος. ὅλος πεφωτισμένος χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιὰς θεομακάριστε :~

Ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων στέφανος. λόγος θεῷ στεφανοῖ τῶν χαρίτων ἐκόσμησεν, τὴν ἁγίαν κορυφὴν θεσπέσιε. ὁ τῆς δικαιοσύνης ἀδύτος ἥλιος. δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς χαίρων ὑπέμεινας :~ Θκ.

Υἱὸς καὶ λόγος θεοῦ ὁ ἄναρχος. σωματωθεὶς, υἱὸς καὶ τῆς παρθένου γεγένηται. εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ πνεύματος, θεὸς τῇ συνεργείᾳ ὅλην ἀνέπλασε. τὴν καταφθαρεῖσαν μου μορφὴν, ὡς παντοδύναμος :~

ἄλλος. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ.

Ὡς ζεῦγος ὡραῖον, ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος. καὶ κλήμης ὁ γενναῖος φαιδρύνονται μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς, καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ θεῷ καὶ βασιλεῖ τῶν ὅλων. ἀπαύστως παρίστανται, σὺν τοῖς ἀσωμάτοις :~

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω. ὁμιλοῦσι χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις. ἐφίεσαι τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε θεὸς. τοῖς θείαις θεράπουσιν αὐτοῦ. μεθ' ὧν περιπολεύεις. μάρτυς ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας :~

Ἡ γῆ ἑορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός. ἀγάλλονται χοροὶ τῶν ἀσωμάτων. πιστῶν αἱ καρδίαι εὐσεβῶς. τὴν μνήμην σου σήμερον σοφὲ. ἐν ᾗ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου πάσης ἐπηρείας :~ Θκ.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς. παρθένε τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων. ἐκ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ νοῦν. διὰ τοῦτό σοι βοῶ. τὸ σκότος ἀπέλασον ἁγνή. ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας. τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων. καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους. καὶ κατεύθυνεν

θυνεν

χετο τὴν σοφίαν. ὁ τῆς πόλεως δὲ ἀρχιε-
ρεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετὴν, ἀφίκε-
το τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βου
λόμενος. καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος,
εἰσῆλθε. καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε. καὶ τὴν
εὐχὴν ἐπετέλεσε. καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐ
τὸν εἶπεν. καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς
ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν. οὐδὲ μιᾶς δὲ φωνῆς
ἀκούσας, ἀπῆλθεν. ἀνοικοδομηθῆναι κελεύ
σας τὸ καταλειφθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅ-
περ αὐτὸς διέρρηξεν. ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς
κώμης ἐκείνης ἀφ' ἧς ὥρμητο, νύκτωρ τοῦ πο
ταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες
αὐτὸν. οὔτε ἀντικείμενον, οὔτε ἀντιτείνον
τα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκείαν κώμην
ἀπήγαγον. καὶ τοῦτον οἶκον δειμάμενοι,
παραυτίκα καθεῖρξαν. ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυ-
χίαν διῆγεν. οὐδενὶ πρὸς μηδένα διαλεγόμε
νος. μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν
κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόν
τες, καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς
αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ
μένειν βιαζόμενον. οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως
ἀπαίροντα. οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ
βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε. καὶ τὴν ἀποστολι-
κὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθῶς ἐφθέγξα-
το, χῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ.
ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ χς. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πί
στει ζῶ, τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θυ τοῦ ἀγαπήσαντός
με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ
οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος σαλα-
μάνης ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἀ-
πετέλεσε μέχρι τέλους. καὶ ἀπελθὼν
πρὸς κν, χαίρει αἰώνια :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες, οἱ ἐν τῷ
πυρίνῳ λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Ἔνδον βόθρου χοροῦσι μάρτυρες δύο.
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενι-
κῆς, ἕκτης συνόδου, τῆς καθελούσης τοὺς λέ-
γοντας, ἓν θέλημα ἔχειν τὸν χριστὸν καὶ μετὰ
σάρκωσιν. ἐγένετο δὲ αὕτη ἐπὶ κωνσταντί-
νου τοῦ πωγωνάτου, τοῦ πρὸς ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥι-
νοτμήτου ἐν κωνσταντινουπόλει.

Ὑπόστασιν μὲν τοῦ θεανθρώπου μίαν.
Δύο δὲ γνῶθι, καὶ θελήσεις καὶ φύσεις.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις χε ὁ θεὸς ἡ-
μῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι.

Ἡ αἴγλη τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαι-
δρυνας. ἀναμέλπων χερσῶν διανοίας καὶ
ψυχῆς καθαρότητι. εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερώτατε πανή-
γυρις. οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγά-
ζει τοὺς κράζοντας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ
θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Θκ.

Σοφίας τῆς ὑπερφώτου, παρθένε μήτηρ γε-
γένησαι. τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνώ-
σης. φυσικῇ ἀγαθότητι. εὐλογημένος πά-
ναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου :~

Ἄλλος. Μὴ παραδῴης ἡμᾶς.

Ὥσπερ οἱ δύο ἀεὶ, φωστῆρες ἀοίδιμοι τῆς ἐκκλη-
σίαν. φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρό-
τησι, σὺν ἀγαθαγγέλῳ, ὁ μέγας κλήμης. σκο-
τασμὸν λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν.
οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως :~

Ἡ ἀνδρείως τοὺς ξεσμοὺς ὑπέστης, καὶ πάσας τε-
χνουργίας. τῶν ἀνυποίστων πόνων, σαρκός σου
τραύμασιν. ἐχθροὺς τραυματίζων τοὺς ἀοράτ-
ους. ἀθλητὰ ἔνδοξε. τῶν παθῶν τοῦ χυ κοι-
νωνὲ. ἀγγέλων σύσκηνε μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφὲ, μολύβδου βαρείας πυ-
ρακτώσεις. κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθεί-
σας σου. καὶ καταφλεγείσας ταύτην διόλου.
ὥσπερ τις ἄσαρκος. ἀγαθάγγελε στρατιῶτα
χυ. ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν :~ Θκ.

Ἀνερμηνεύτου λοχὸς, ἐδείχθης παρθένε μη-
τέρα. θν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον.
ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις. καὶ μα-
ζοῖς ἔθρεψας. βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡ-
μᾶς, τοὺς θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας :~

ᾨδὴ η. Νόμον πατρῷον.

Ἀναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φω-
στῆρες κατελαμπρύνατε, τὸ στερέωμα πά-
νολβιοι, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας. ἐν οὐρανοῖς
δὲ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν. πρωτοτό-
κων πανήγυριν εὐφραίνετε, βοῶντες. τὸν
κύριον

σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν καὶ παίδων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίους ἀπέστη μονάς. τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων, εἰσὶ ταῦτα. ὁ μὲν μακάριος κλήμης, ἰδίως πέπονθε ταῦτα. ξύλῳ ἀναρτᾶται καὶ ξέεται. λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται, εἱρκτῇ βάλλεται. ῥοχώδων μετέωρος... βάκλοις τύπτεται. μαχαίραις κατατέμνεται. σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται. τὰς σιαγόνας συντρίβεται. ὀδόντων ἀποστερεῖται. σιδήρους πεδεῖται. καὶ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. ταῦτα ὁ θεῖος κλήμης ἰδίως. ἅμα δὲ ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται. ξύλῳ ἀναρτῶνται. λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται. θηρίοις ἐκδίδονται. σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται. ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες, δύο ἡμέρας προσεκαρτέρησαν. λωροὺς τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται. βάκλοις αὖθις τύπτονται. ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν, πυρωθέντων ἀνακλίνονται. εἰς κάμινον πυρὸς μυχθήμερον ἐμβάλλονται. κατὰ τῆς ψόας, σφοδρῶς ξέονται. ὀβελίσκοις ὀξέσι κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἱ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν καὶ κατέτρωσαν. μόλυβδον λυθέντα, κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ ἅγιος ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται. μύλοις μυλίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἑλκόμενοι λίθοις βάλλονται. ἰδίως πάλιν ὁ ἅγιος κλήμης, περόνας σιδηρᾶς πεπυρωμένας, εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται. λαμπάσι πυρός, αὖθις προσομιλεῖ. λίθῳ μεγάλῳ προσδεθείς, βάκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται. καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας, πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν ἀγκύρᾳ τῆς γαλατίας. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς εὐδοξίου, ἐπέκεινα ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, εὐσεβίου. ἀπ.

Ἄνω πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου.
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μαρσιμᾶ τοῦ σύρου. ἀπ.

Γλώσσαις λαλῶν πρίν, μαρσιμᾶς τῶν σύρων.
Γλώσσαις λαλεῖ νῦν, ἀγγέλων πρὸς ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ κύρῳ. μαρσιμᾶς μὲν, ὄνομα. σύρος δὲ τὴν φωνήν. ἀγροικῶς δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. μονοχίτων δὲ ὤν, λέγεται, μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν, ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὥστε τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπεπτάσθαι τὰς θύρας. δύο δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται. τὸν μὲν σίτου. τὸν δέ, ἐλαίου. ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ σαρεφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας ἐπενεχθείσης καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος θεός, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην, ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας ἀφορμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. καὶ καλῶς καὶ ὁσίως, τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ. ἀπ.

Εἶχε χαμευνίας καὶ χαμαιζήλου βίου.
Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ σαλαμάνε.

Κώμη τίς ἐστι τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ, πρὸς ἑσπέραν ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, καπερσαμὰ καλουμένη. ἐκ ταύτης ὁρμώμενος ὁ μακάριος σαλαμάνης. καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος. ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὑρών, καθεῖρξεν ἑαυτόν. οὔτε θύραν. οὔτε θυρίδα καταλιπών. ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο

Χαριστήριον αἶνον, θεῷ προσῆξας. θεόφρον ἀθλητά. ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς παῖδας οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες. καὶ δρόσον δεξάμενος, ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς διαγγέλλων γνωριζόμενος τὸν νοῦν. τοὺς αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας. ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου. ῥαδίως ὑπήνεγκας, ἀγαθάγγελε γενεόφρον.

Θράξ εὐμορφίαν, ὑμᾶς ὁ πλάνος θεασάμενος σοφοί. δεσμοῖς συνθλίβει. καὶ ποιναῖς συγκόπτει. καὶ φρυκταῖς κατακλείει, καὶ γέλωτα ὤφλησε, τῇ ἀρετῇ τῶν ὑμῶν ἐν στάσει.

Ῥαθυμίας ὕπνον, θανατηφόρον ἀποτίναξον ἁγνή. καὶ πρὸς ἔνθεον, γρηγορεῖν με ὕμνους. καὶ καλὰς ἐργασίας. ἐνίσχυσον δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Ὁ εἱρμός.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου. ταῖς πράξεσί μου καταλθὼν εἰς βυθὸν. ἀλλ᾽ ὡς ἐκ κήτους ἰωνᾶς, οὕτως βοῶ σοι. ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν με, ἀνάγαγε δέομαι, υἱὲ τοῦ θεοῦ καὶ λόγε.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἀμπέλου γεγονὼς, τίμιον κλῆμα τοῦ χριστοῦ παμμάκαρ, κλῆμα πολύαθλε ὀφθεὶς. σὺν τῷ συνάθλῳ κραυγάζων. σὺ τῶν μαρτύρων χριστὲ, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα. Ὁ οἶκος.

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθεὶς, θεοσυγκληρονόμος. ὡς ἡλίου ὁ θεῖος τὴν ἀχλὺν ἐλέγξας. οὕτως καὶ σὺ κλήμης σοφὲ, βασιλεῖς ἀμέμπτως, καὶ τυράννους ἀπώλεσας. ἐλλήνων τοὺς προστάντας. ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας. καὶ προσάγεις θῦμα τῷ κυρίῳ μου, τὰ πλήθη τῶν εἰς χριστὸν πιστευσάντων. διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας, ἀγαθάγγελον εὑρὼν, σοὶ συμβοῶντα. πόλεις ταῖς ἐν σοὶ συνῳδοῦσι, φαιδρῶς κραυγάζων. Σὺ τῶν μαρτύρων χριστὲ, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος, ἐπισκόπου ἀγκύρας καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἀγαθαγγέλου. στίχ.

Ἀγαθαγγέλου καὶ κλήμεντος αἱμάτων.

Τὸ τοῦ ξίφους δίστομον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδι δ᾽ ἐτμήθη τετέρτῃ ἀγαθάγγελε κλήμη.

Ὁ μακάριος οὗτος καὶ θεσπέσιος κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν ἀνθρωπίνῃ ζωῇ, διήνυσε τὸ μαρτύριον. ἐν γὰρ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγών. ἐν διακοσίοις ἔτεσι. οὐδὲ ἐκ παραδείγματος ἐφ᾽ ἡμέραις ῥηταῖς τὰ χαλεπώτερα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ ἐλπίδα, ὥσπερ οἱ τοῖς ἐν πολέμῳ παραταξάμενοι, κατὰ τὸ ὡρισμένον, εἶτ᾽ αὖθις ἐπ᾽ ἀλλήλοις μεταβαίνουσι πρόσωπα καὶ ἀκμάζοντες. ἀλλὰ συντομοι καὶ ἐξῆς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν. ἐνῷ ὡς ἄλλου πάσχοντος, αὐτὸς ἐκαρτέρει. ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν. μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφότερα. διὰ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθὼν, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένῃ θέατρον γεγονὼς. καὶ ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο. ἦν δὲ ἐκ πόλεως ἀγκύρας τῆς γαλατίας. πατρὸς ἕλληνος. μητρὸς δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοὔνομα σοφίας. ὑπελθὼν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον. δωδεκαέτης ὑπάρχων. εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται. ἤθλησε δὲ ἐπὶ δισκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων.

Ὁ δὲ μακάριος ἀγαθάγγελος, ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τὰς μητέρας τοῦ ἁγίου κλήμεντος ὄντας ἁγίας ἐν ἀποκλείσει ἐν ῥώμῃ, ἀνεῖς ἦν καὶ ὁ ἀγαθάγγελος. πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου κλήμεντος. ἀποδράσας δὲ καθ᾽ ὃν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀποκλεισθέντες. μέλλοντος δὲ τοῦ ἁγίου κλήμεντος, ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ μαξιμιανοῦ, ἀπαχθῆναι καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς νικομήδειαν, προλαβὼν, ὁ ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ περιέμενε τὸν κλήμεντα. ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ πρὸς πεσόντα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη. καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ ἀγγέλου παρουσίαν ἐνόμισε. καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν φθάσαντες εἰς ἄγκυραν, καὶ πρὸς λύκιον παρεγένοντο, κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς. προστάξει τοῦ λυκίου. μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν

συν

λάμψεσιν, αμαυροῦντα ἀσεβῶς. Ἐπὶ τελειουμένην τὴν μνήμην σου. κλέος μαρτύρων, σοφὲ ἀγαθάγγελε.

Καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων. καὶ πρεσβεία ἑτοίμη, τῶν ἀπορουμένων ἐνδεεῖς. ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι. μόνη παρθένε ἡ πάντων ἀντίληψις.

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα αἰωρηθέντα. τὸν υἱόν σου πανάγνε. σπλάγχνα μητρῷα μητρικῶς. σπαραττομένη ἐκραύγαζες. οἴμοι πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ δ΄. Κς μου δύναμις.

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέκλινας. τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικῶν, στάζων ἀγαλλίασιν. καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, ἀθλοφόρε παμμακάριστε.

Αἱμάτων θέοντα, τῆς σῆς ἀθλήσεως. τῶν ταγμάτων τὰ ἄνθη, μάκαρ τῶν σῶν. ἔνδοξε δρεπόμεθα. καὶ ποικιλίᾳ θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις ἐμφορούμεθα.

Ἡ μορφὰς γέγονας, υἱὸς θαυμάσιε. καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου διλυχνικῶς, περιαυγαζόμενος. τῷ τρισηλίῳ φωτισμῷ. καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτ.

Μαρία πανάγνε. ἡ καθαρότητος. γενομένη χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως. τὸν ψυχικόν μου μολυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξάλειψον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ θς.

Πολυώδυνα ἐνεγκὼν, βασάνων εἴδη γενναῖε μάρτυς. σὺν τῷ θείῳ χαίρων κλήματι. ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν θεόφρον ἡγίασας.

Ἀγνοηθεὶς ὡς ὁ χριστός. ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξανθεὶς. τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἔνδοξε. καταπλήξας ἅπαντας, τῇ ὑπομονῇ σοφὲ ἀγαθάγγελε.

Ἀγαλλιῶντα τὸν χριστόν, φρουρὰν κατῴκησαν οἱ ἀθλοφόροι. ὡς φρουροὶ θεῖον προτάξεων. κλήμης ὁ πανάριστος. καὶ ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος.

Θεοτ.

Μακαριζόμενη σε ἀεί, θεομῆτορ εὐλογημένη. διὸ δόξης ἠξιώθημεν. καὶ τὸν πρὶν παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπελάβομεν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἀθλήσεις πάνσοφε καρτερῶν. τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας. πολύαθλος πέφηνας. νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, ψυχὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ. ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην θεμέλιον θέμενος. τῇ σεπτῇ τελάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, μαθὼν ἠγιασμένον πάτερ πανόλβιε.

Θεοκόσμητος ξυνωρὶς. ἡ διαφανὴς ἠγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον. ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίας ζωῆς, ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάλλεται.

Θεοτ.

Ὡς σαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς. τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ κτίστης καὶ κύριος. μήτραν ἁγιάσας ἁγίῳ πνι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Ἄλλος. Ὄρθρου φανέν.

Ἀνθρακι πυρούμενοι. ἀγαπήσεως τοῦ παντουργοῦ. ἐν καμίνῳ πυρωθεῖσι ἐβλήθητε, καλλίνικοι μάρτυρες.

Κόσμος ὡραιότατος ἀνεδείχθητε. τῶν ἀθλητῶν ἀφαιρούμενοι. δορὰν τὴν τοῦ σώματος, ἀήττητοι μάρτυρες.

Ἀπλωθεὶς ἐς κράββατον. καὶ ὀπτώμενος ἐν τῇ πυρᾷ. ἀγαθάγγελε ἀγγέλους ἐξέπληξας, ὁρῶντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτ.

Ῥυομένη φάνηθι. ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς. πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁμοίως ἀθλήσαντα. τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε. χαρισμάτων ποικίλων διανομήν. καὶ χάριν ἰάσεων. καὶ νόσων, θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος. τῶν ἀγώνων ἡ τριβή. τῶν αἰχμῶν ἡ ἔνστασις. ἐκπρεπείας στεφάνωμα μυστικόν. καὶ κάλλους διάδημα. καὶ στολὴ ἀφθαρσίας, σοὶ γεγόνασιν.

Θεοτ.

Πανάγνε δέσποινα. ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην χν. τῶν παθῶν μου τὸν ἄγριον καὶ δεινὸν, κατάπαυσον παράσχου. καὶ ἀγαλλίασιν παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Ἐμπελάγει τοῦ βίου.

Χαρισ-

γε, θεοῦ. ἡ σὴ σῶσις γὰρ τὸν ἄνθρωπον :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος. καὶ στέλεχος ἀθλήσεως. ἄνθος ἱερώτατον. καὶ καρπὸς θεόσδοτος. τοῖς πιστοῖς πανίερε ἀειθαλὴς δεδώρησαι. ἀλλ' ὡς μαρτύρων συνάθλος. καὶ ἱεραρχῶν συνόθρονος πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη ψαλμολογίαν, ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο, ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Κλήμεντος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς μονῆς ἀμπέλου.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἱερεὺς. καὶ ὡς μάρτυς ἔνδοξος. τῷ Χριστῷ παρεστηκὼς. ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν. τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε :~

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς. διανύσας ὅσιε. βασιλείας οὐρανῶν. ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν. καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον :~

Πελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς. διὰ πάθης ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν. μιμητὴς γενόμενος παθῶν. θεοφόρε τῶν αὐτοῦ ἀγγέλων σύσκηνε :~ Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, θεομήτορ ἄχραντε. τὸν θεὸν τὸν ἀληθῆ. ἀρετὴν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάζουσαν :~

Ἕτερος κανὼν, τοῦ ἁγίου ἀγαθαγγέλου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν ἄμνημον, παμμάκαρ χαίρων χαίρειν. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ πατάξας.

Τὸν κλεινὸν ἐν μάρτυσι. τὸ ἀθλητῶν τὸ καύχημα. τὸν ἄγγελον τῇ κλήσει γεγενημένον καὶ τῇ πράξει. χαρμονικῶς σήμερον. τιμήσωμεν ἐν πίστει καὶ μακαρίσωμεν :~

Ἠξιώθης ἔνδοξε. τῆς τῶν μαρτύρων εὐκλείας. ἀθλήματα θεωρήσας μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ. τὸν ἱερὸν Κλήμεντα. μεθ' οὗ σε συνελθόντα, πίστει γεραίρομεν :~

Νεκρωθεὶς μακάριε. παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες. τὴν νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ζωοδότου ἐν σταδίῳ. ὑποστὰς βάσανα. ζωῆς ἀϊδιαδό-
χου, νῦν κατηξίωσαι :~ Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα κύριον, δι' ἄσπλαγχνίαν ἄφατον. ἐκύησας παρθένε. ὃν ἀγαθάγγελος ποθήσας. ἔξω σαρκὸς γέγονεν. ἀθλήσας παραδόξως, μεθ' οὗ ὑμνούμενος :~

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὡραίους ἤνεγκας καρπούς. κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου. καὶ τούτους μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς. τῷ σωτῆρι πάντων καθιέρωσας :~

Τοῦ Παύλου ὤφθης μιμητής. πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων παμμάκαρ. βαπτίσματι θεουργῷ. καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ. ἁγιάζων, τῆς ὁμολογίας σου :~ Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε θεομῆτορ. μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν θεὸν τὸν ἀληθῆ. καὶ πάντων δημιουργὸν. θεὸν λόγον, πάναγνε ἐκύησας :~

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ.

Ὑμνολογοῦσί. τὰς ἀπείρους παμμάκαρ πόνους. τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις. τὴν ἀνδρείαν. τοὺς ἐσμοὺς τὸν θανάτον. δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς ἀγαθάγγελε :~

Μετὰ μυρίας αἰκισμοὺς τε καὶ ἀγχόνας ῥαβδισμοὺς τε καὶ ξέσεις ἀθλοφόρε. ὑποβρύχιος θαλάσσῃ, δέδοσαι ἔνδοξε. ἀλλὰ κύριος, ὁ τῶν ὅλων δημιουργός σε ἐρρύσατο :~

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε μάρτυς. παρακτώτεις ὑπήνεγκας τὸν ἥλιον. καιομένης τῆς σαρκὸς. καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς ἀγαθάγγελε :~ Θεοτοκίον.

Ὢ παραδόξου μυστηρίου. πῶς ἡ παρθένος πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη. ἐν μήτρᾳ τὸν ἀπερίγραπτον, ἀστενοχωρήτως κυήσασα :~

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ. κατατεμνόμενος σοφὲ ἱεράρχα. ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἠξιώθησας. βότρυας πορφυράζοντας. καὶ σταλάζοντας γλυκὺ. θείας ἐπιγνώσεως, καὶ ἀθλήσεως πάτερ. ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς. καταγλυκαίνει, ψυχῆς αἰσθητήρια :~

Δόξα. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀγαθόν σε ἄγγελον γεγενημένον. θεοσδότοις λάμ-

φυγώμενον, τὸ τοῦ μαρτυρίου. οἶμον κατα-
νύξεως, ἡμῖν ἐχάρασας. οὗ νῦν, ἐμφορούμε-
νοι πάντες. πίστει τὴν πανίερον μνήμην,
τὴν σὴν ἑορτάζομεν μακάριε :~

Ὅτε, ἱερουργεῖς τὴν φρικτὴν. καὶ τελειοτά-
την θυσίαν καὶ ὑπερκόσμιον. τότε προσε-
νήνεξαι ἱερουργούμενος. τὸ σὸν αἷμα δὲ πάν-
σοφε, προθύμῳ καρδίᾳ. αἵματι προσέμι-
ξας, τῷ τοῦ δεσπότου σου, ᾧ σὺ ῥαντιζόμενος
μάκαρ. ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱε-
ρώτατος θεσπέσιε :~

Θύων, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ θεοῦ. τὸν τῆς ἁμαρ-
τίας τὸν κόσμον ἀποκαθαίροντα. καὶ φθο-
ρὰν καὶ θάνατον, ἐξαφανίσαντα. ἱερεῖον
ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον. σύμφυτος γε-
νόμενος τῷ ὁμοιώματι μάκαρ, ζωηφόρου
θανάτου. νῦν δὲ, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀ-
ξιομακάριστε τετύχηκας :~

Ἑτέρα δὲ προσόμοια, τοῦ ἁγίου ἀγαθαγγέλου.
ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις σε. συνῳδὴν τὴν καὶ συνά-
θλον. κλήσεις ὁ παράδεισος κατεπλούτη-
σεν. μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διανύσας. τοὺς θείους
στρεβλούμενος. καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμι-
λῶν ἀγαθάγγελε. ἕως τέλειος, γεγονὼς στε-
φανίτης. πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας ἀγ-
γέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε :~

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος. καὶ πυρὶ λιπαι-
νόμενος καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμε-
νος. ἐπὶ κραββάτου ἁπλούμενος. σοφὲ ἀγα-
θάγγελε. καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' ἀνθρά-
κων ὀπτώμενος. προσενήνεξαι, οὐρανίῳ
τραπέζῃ. ἱκετεύων. τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶν-
τας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως :~

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας. καὶ ἐν ξύλῳ τεινό-
μενος. σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώ-
τατα. καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων σου, σοφὲ ἀγα-
θάγγελε. ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταῖς ῥανί-
σι τοῦ αἵματος. ὅθεν ἤρδευσας, τὴν σεπτὴν
ἐκκλησίαν. εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου
ἀριστείας. κλέος μαρτύρων πολύαθλε :~

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, θεό-
κλητε ἑπταπλασιάσας. τυπτόμενος ξεό-
μενος. ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας. στερούμε-
νος ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ. ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξί-
φος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυ-
σαν στερέμνιον. ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰ-
σχὺν, ἱερομάρτυς κλήμη. διὸ πρέσβευε
χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Ἐξάρπασόν με δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκον-
τος τοῦ βροτοκτόνου. τοῦ πολεμοῦντός με ἐν
ὑποκρίσει. καταπιεῖν ὁλοτελῶς. σύντρι-
ψον τὰς μύλας τούτου δέομαι. καὶ τὰ μη-
χανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τῶν
τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν
σου :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε τὸν τὴν ἐγρήγορ-
σιν, πᾶσι διδόντα. ξύλῳ ὑπνώσαντα. ὅπως
τοὺς πάλαι ἐν παραβάσεως καρπῷ. ὕπνῳ
ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας. θεῖαν καὶ σωτή-
ριον ἐγρήγορσιν. παράσχῃς ἡ παρθένος. ἔλε-
γε θρηνῳδοῦσα. ἣν μεγαλύνομεν :~

Ἀπόστιχα δὲ τῆς ὀκτωήχου.
Δόξα. ἦχος, α΄. Ἀνατολίου.

Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι μάρτυρα κλήμεν-
τα. ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ τῶν αἰκι-
σμῶν. τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν,
ἠξίωσε ῥυφῆς. καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα. ὁ πολ-
λοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ κατ' αὐτὸν
ὑποδείγματι. καὶ πείσας τὴν σάρκα ἀνδρει-
ότερον φρονεῖν τοῦ θανάτου. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ
βοήσωμεν. μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε. ταῖς
πρὸς χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίους ἐνστά-
σεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν. καὶ ῥῦσαι
τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας θεοκυῆτορ ἁγνή.
τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου. ἀ-
πέλασον ἐντεῦθεν. εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν
με ἰθύνουσα. καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλε-
κτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. καὶ
τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα. ἔ-
λεγες θρηνοῦσα, μήτηρ ἁγνή. οἴμοι τέκνον
γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λό-

γε.

λων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας. τὸ δὲ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας ἐφαίδρυνας. ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων παναρίστε. μὴ παύσῃ τὸν δεσπότην, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν :~

Ὡς ὑπὲρ λόγον δόξης σε. καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως. ἧς μετέσχηκας. ὡς νικητὴς ἀναστάσιε. τῷ δεσπότῃ χριστῷ παρεστάμενος. ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε :~ Θκ.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ θαύματος. σὺ γὰρ παρθένε θεοῦ μυστήριον. τὸ πρὸ γενεῶν. καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον. ἐνθέῳ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι. τεκοῦσα θεὸν λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας :~ Ὁ εἱρμός.

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου. πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαινομένην. κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον. ἵνα σε θεοτόκε καταπαύστως μεγαλύνωμεν :~

Ἐξαποστειλάριον.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀναστάσιος φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπτουσα. φαιδρότερον τοῦ ἡλίου. πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει. τιμόθεος ἀπόστολος. τῶν ἀποστόλων σύνθρονος. ὁ θεῖος ἀναστάσιος, τῶν μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν μαρτύρων ἡ δόξα :~ Θκ. ὅμοιον.

Ἀνάμνησε μῆτερ θεοῦ, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν ἀποστόλων μαρτύρων. καὶ προφητῶν καὶ ὁσίων. τὸν σὸν υἱὸν καὶ κύριον. ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν θεογεννήτρια. ὅταν μαθήσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ :~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Εἶτα λεγόμενα στιχηρά. ἦχος, α΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν ἀναστάσιον. τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον. δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πίστεως πρόμαχος. κατὰ τοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους. χαίροις ὁ χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ. μιμησάμενος ἔργῳ τὸν παῦλον. χαίροις ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν. χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα :~

Γαμμουά.

Δόξα. ἦχος, πλ. α΄.

Ὅσιε πάτερ νικητὰ μήδων καὶ χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν. πᾶσαν βαβυλώνιον πλάνην καθελών, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ. οὐ τῷ λέοντι τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης. οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας. διὸ χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν. ὅθεν σὺν ἀγγέλοις παρεστάμενος. πρὸς κύριον ἱκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, θκ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περιστερὰ ἐκλεκτὴ κεχρυσωμένη διανοίας τῇ πτέρυγι. φυγὰς δὲ ὡραιοτάτη. καὶ χελιδὼν ἐκλεκτή. καὶ στρουθίον ὅλον καθαρώτατον. ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. δάμαλις θεία, τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα. τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα. ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλαστήσασα βότρυας. τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον. τοῦ μαρτυρίου ἀναβλύζοντα. αὐτὸν ἐκδυσώπει. τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Στᾶσα ἐπὶ σταυροῦ ἰησοῦ. ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο. βοῶσα, καὶ φθέγγω ταῦτα, προσηλωμένον ὁρῶν. ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα. ἐγὼ καὶ διέφυγον. τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος. καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι. καὶ σπαράττομαι. τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος. ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται. τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ συμεὼν τῇ καρδίᾳ. ἐμοὶ ῥομφαία ἐλεύσεται. ἀλλ' ὦ υἱὲ μου. ἐξαναστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ΄. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, κλήμεντος ἀγκύρας. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἀγαθαγγέλου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στιχηρά, ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχ. δ΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς. ὤφθης μυστικῇ γεωργίᾳ, περισκαπτόμενον. πόνοις μὲν ἀσκήσεως, πάτερ τεμνόμενος. τῷ δὲ ξίφει

Τὸ αὐθεντικὸν, τῆς σαρκὸς ἐρρωμένον. ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς. ὡς σὺ ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ, πολιτευσάμενος. μάρτυς ἐχρημάτισας. τὴν κεφαλὴν συντεινόμενος. ἱερουργὲ, μυστηρίων θεοῦ θεομακάριστε :~

Τοῦ μάρτυρος.

Ὁ ἀθλητὴς, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται. σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνύς. τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἑκούσιον. ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :~

Ἰσοσθενὴς, ἡ τριὰς πιστεύεται. τῆς δυσσεβείας θρασεῖς. οἱ γενναῖοι γὰρ ἀθληταὶ, ταύτης ὑπερήθλησαν. αἵματα ἐκχέοντες. μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι. καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι :~ Θκ.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ ἀδὰμ τὸ κώδιον. ἐξ οὗ προελθὼν ὁ ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος :~

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Στάσεως ἀγγελικῆς ἠξιωμένος, ἀνεδείχθης τιμόθεε μάκαρ. οὐρανῶν τὰ τάγματα. μυηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς. τὴν λαμπρότητα τὴν τούτου ἐμιμήσω σοφέ. μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Δύναμιν ἐνδεδυμένος ἄνωθεν, ὡς ἀπόστολος ὤφθης θεόφρον. τὴν ἐπιδημήσασαν. ξενοτρόπως τοῖς μαθηταῖς. τοῖς τοῦ λόγου αὐτόπταις ὦ τιμόθεε. μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἔστης τῆς ἐφέσεως, σαφῶς παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἷα πρὶν φθάσας, τῶν καλῶν τιμόθεε. θεοκήρυξ διὰ παντός. ἐλλαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς τριάδος φανῶς. καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τοῦ μάρτυρος.

Ἤθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος. ἀναστάσιε μάρτυς ἀνέπτης. τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγών. καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα. διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐβάψας μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τὴν στολὴν χλαῖναν παμόλβιε μάρτυς. τὸν σταυρὸν δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φορῶν σὺν τῷ χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας ἀναστάσιε καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις δοξαζόμενος πλούσιος λόγος. δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε. σὲ μητέρα τὴν καλλονὴν, ἰακὼβ ἀγαπημένην ἐκλεξάμενος. διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικό
νισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέ
„ γει νέους ὡς οὐδὲ πῦρ. τῆς θεότητος παρθενι
„ κὴν ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλ
„ ψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ
„ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ῥῆσις τοῦ δαβὶδ πεπλήρωται. ὡς ἀστραπὴ τῇ οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανας. τῷ κηρύγματι περιαυγάζων τὰ πέρατα. πανάοιδιμε μάκαρ τιμόθεε. διό σε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν :~

Αἴγλης ἀρχιφώτου πάνσοφε, θεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως. ἐμπιπλώμενος καὶ καθαρῶς ἐμφορούμενος. τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε. ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἱερομύστα πανσεβάσμιε :~

Ἶσον τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι. μονογενῆ, ὀρθὰ φρονοῦντες δοξάζομεν. τοῖς διδάγμασι τῶν ἀποστόλων σου δέσποτα. στηριζόμενοι παύλου τοῦ κήρυκος. τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ τιμοθέου τοῦ θεόφρονος :~

Τοῦ μάρτυρος.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἔνδοξε. τὴν τῶν εἰδώλων

ρεῖ· σύβλαις ἐκπορνευθείσαις κατακεντᾶται. εἶτα τοῦ ἁγίου ἀβλαβοῦς μείναντος, τῶν δὲ δημίων παραλυθέντων, ὁ τύραννος ἀπαγορεύσας, κολακείαις ἐπεχείρατο αὐτὸν μεταπεῖσαι. ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος, τῷ θεῷ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτάφη ἐκεῖσε, παρὰ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, μανουήλ, γεωργίου, πέτρου, λέοντος, σιονίου, γαβριήλ, ἰωάννου, λέοντος, παρόδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά.

Ξίφει μανουὴλ εἰς μέρη τέμνη δύο.
Τιμῶν ἀτμήτους οὐσίας χριστοῦ δύο.
Γεώργιον καὶ πέτρον οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ δεσπότου κοινοῦ χάριν.
Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν λέων.
Ῥήξαντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.
Λέος ξίφους παθόντος ἐγγὺς αὐχένων.
Μακρὰν γαβριὴλ καὶ μακρὰν σιονίου.
Ὄντως στρατηγοί, μὴ πτοούμενοι ξίφος.
Ἰωάννης τε καὶ λέων οἱ γεννάδαι.
Βληθεὶς πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λίθων.
Ὁδὸν παρῆλθεν ἡδέως τὴν τοῦ βίου.
Τρεῖς πενταριθμοὺς ἑκάδας κτεῖναν ξίφος,
Συνῆψεν αὐτάς, ἑνδεκαπλῇ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν ἀνδριανούπολιν κατῴκουν. βούλγαροι δὲ οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἤδη τὴν ῥωμαίων καταστρεψόμενοι. θρᾷκας δὲ καὶ μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα πόλιν καταδρέχοντες, ἐν ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, καὶ αὐτὴν τέσσιν ἡμέραις προσμείναντες, εἷλον. ἐπράττετο δὲ ταῦτα, λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς ἀρμενίου βασιλεύοντος. καὶ κρούμου τοῦ βουλγαρικοῦ καταρχοντος ἔθνους. ἐπεὶ δὲ κροῦμος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλον ἔξω πάντας χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα. σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον ἐκβαλών, κατὰ τοῦ αὐχένος ὑπὸ γῆν ῥιφέντα πεπάτηκε. κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, δύκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται

Ἰαμμουά.

καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, διτζέγγος, ἄρχων τῶν βουλγάρων γνωρίζεται ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. ὃς τὸν μέγαν ἀρχιερέα μανουήλ, μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμών, βορὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο. καὶ ἀορασίᾳ πληγείς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται. μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς χριστιανούς, τοὺς μὴ πεισθέντας τὸν χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξανθρώπων ποιεῖ. καὶ οὓς μὲν δεσμοῖς καὶ στρεβλώσεσιν ὑποβαλών. οὓς δέ, ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπορρήγνυε. τὸν δὲ ἐν ἁγίοις ἀρχιερέα δεβολτοῦ γεώργιον, καὶ πέτρον ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώποις κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν. ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος τριακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτά, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε. καὶ ἕτερον λέοντα καὶ ἰωάννην τοὺς τῶν χριστιανῶν στρατηγούς. λέοντος δὲ τοῦ ἐν ἁγίοις ἐπισκόπου μικαίας, τῇ θέσει εὐνούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε. καὶ γαβριὴλ καὶ σιόνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. πάροδον δέ, τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε. καὶ ἑτέρους πολλούς, διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος ἐθανάτωσεν. οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν βουλγαρικοὶ γενόμενοι ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδ. ζ. Σὲ νοητὴν θκε κάμινον.

Συγχορευτὴς, οὐρανίου τάξεως. σὺ ἐπαξίως γεγονώς. συνευφραίνει χαρμονικῶς. αἴγλης φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος. ἱερομύστα τιμόθεε. τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

Ἱερουργῶν, χριστοῦ εὐαγγέλιον. ἐξαιρέτων περιεστῆς. θεογράφους ἐπιστολάς. παῦλος ὁ θειότατος. χαίρων ἐξαπέστειλεν. ὡς μαθητὴν ὤσε τιμόθεε. τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

ὕστερον δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν κωνσταντινουπόλει. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀναστασίου τοῦ πέρσου.

Ἀναστάσιος ἐν ῥαχήλῳ τὸν βρόχον.
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φέρων.
Οἰκάδι δευτερίῃ ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Οὗτος ὁ περίδοξος μάρτυς ἀναστάσιος, ἦν ἐκ περσίδος. βασιλεύοντος μὲν χοσρόου τῶν περσῶν ῥωμαίων δὲ ἡρακλείου. ἐκ πατρίδος ῥαζνὴχ. χώρας μνημ. ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα, μαγουνδάτ. υἱὸς μάγου τινὸς καλουμένου βαΰ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη. ἄρτι τῇ στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. καταδραμόντων δὲ τῶν περσῶν τοὺς τῆς ἁγίας πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ χριστὸς ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε. καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν χριστιανῶν θεὸς ἥκεν ἐνθάδε. ὁ μαγουνδάτ. ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ κινούμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει μαθεῖν. περὶ τοῦ χριστοῦ. ὅθεν καὶ παρά τινος πιστοῦ τίνος τὴν κατὰ τὸν σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθὼν. ἐπίστευσεν εἰς χριστόν. εἶτα περὶ τοῦ περσικοῦ στρατεύματος ἐν χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν τῶν περσῶν παρὰ ἡρακλείου καταστροφὴν, παραγένετο εἰς ἱεράπολιν. ἔνθα ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινὶ, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ ἐκεῖθεν δὲ τὰ ἱεροσόλυμα καταλαβὼν. καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ ἀναστάσιος ὀνομάζεται. καὶ γενόμενος ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθὼν εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, καὶ τὸ ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφὰς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς, οἵους ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς ἁγίους μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν πλῆρες οἴνου λαβὼν ἐκπιεῖν. σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς μονῆς. καὶ ἐν καισαρείᾳ τῆς παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν μάγους καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας. καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἄγεται πρὸς μαρζαβανὰν, ἄρχοντα αὐτῶν. ὑφ' οὗ προσετάχθη λίθους κομίζειν. ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροινίας. ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες. ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς χριστὸν πίστιν. εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. ἀχθεὶς δὲ, πρὸς τὸν βασιλέα περσῶν. καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογήσας. καὶ πρὸς τὴν τῶν περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς. καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρός. κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρτημένου. εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν. καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ ἁγίου μάρτυρος φιλημμόνος, ἐν τῷ στρατηγίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος βικεντίου τοῦ διακόνου.

Τὸν βικέντιον πρεπόντως ἐπαινέσω.
Ὡς διάκονον καὶ μάρτυρα κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ, καὶ ἡγεμονίας δομετιανοῦ. ἀπὸ αὐγούστο πόλεως ὁρμώμενος. κρατηθεὶς δὲ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου οὐαλλερίου, ἤχθη εἰς πόλιν λεγομένην βαλαντίαν, καὶ τῇ φυλακῇ παρεδόθη. εἶτα ἀχθεὶς πρὸς δομετιανὸν, ῥάβδοις τύπτεται. καὶ σιδήροις, ξέεται. καὶ κρεμασθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται. καὶ σιδη-

ραῖς

τόν. καὶ στόματι καὶ γλώττῃ. θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν :~

ᾠδὴ ϛ´. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ἄρμα τοῦ θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε. βαστάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα. κατενώπιον, τῶν ἀθέων τυράννων θεόληπτε. μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα. σὺ γάρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο :~

Στέφος εὐπρεπές, ἐδέξω Τιμόθεε. παμόλβιε θεόφρον ἀπόστολε. καὶ διάδημα, βασιλείας ἀξίως περίκεισαι. καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου σου. Παύλῳ, συναγαλλόμενος. ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε :~

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε. σαρκὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ. ὀσφραινόμενος. εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας. καὶ μετέδωκας τοῖς πιστοῖς προστρέχουσι. μύστα, τῶν ἀρρήτων ἅγιε. τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαθέσεως :~

Αἴγλῃ τοῦ σταυροῦ, σαφῶς λαμπρυνόμενος. τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας. καὶ νενίκηκας, συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ πανένδοξε. καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια. μάρτυς, Χριστοῦ Ἀναστάσιε. συγχορεύων μαρτύρων στρατεύμασιν :~

Θκ.

Ἅπας ὁ χορός, θεόθεν μυούμενος. ὁ τῶν προφητῶν, σοῦ προηγόρευσε. τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως. τῆς ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ λόγου μητροπάρθενε. σὺ γάρ, τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βίβλον ἐφανέρωσας :~

Ὁ εἱρμός.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν. ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβών. διελήλυθε, φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως. τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον :~

Κοντάκιον. ἦχος α´.
Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον μαθητήν, καὶ συνέκδημον Παύλου. Τιμόθεον πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες. σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον. τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον. καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη. καὶ νόσους τοῦ σώματος :~

Ὁ οἶκος.

Γαμμουά

Ὡς ἁλιεὺς ἐμπειρότατος. τὰ τῆς χάριτος ἀπέστειλε δίκτυα, Παῦλος ὁ μέγας ἀπόστολος. καὶ τὸν θεηγόρον ὥσπερ θήραμα ἅγιον, εἵλκυσε πρὶν Τιμόθεον. καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα περιερχόμενος. ἐκ τοῦ φάραγγος εἵλκυσε τοῦ διαβόλου. τοὺς δεξαμένους τὸν τῆς πίστεως λόγον. ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος ἀποστάσας, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην, κατέλιπε πᾶσαν. καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἐπ' ὤμων ἐβάστασεν. ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ´. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τιμοθέου. μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου. Ἀ.

Ἔρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυφθεὶς βάκλοις ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Λύστρας. πατρὸς ἕλληνος. μητρὸς δὲ ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. μαθητευθεὶς δὲ Παύλῳ τῷ ἀποστόλῳ, καὶ συγγραφεὺς τοῦ θείου εὐαγγελίου καὶ κῆρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἠγαπημένῳ μαθητῇ συγγίνεται. καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. μετὰ γὰρ τὸ ἐκβρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὡς τά τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδουνίων ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει, καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆναι. ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως, τρόπῳ ὑπερορίας τῇ Πάτμῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι. οὗτος ὁ μακάριος Τιμόθεος, τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο. τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν κατά τινα πάτριον ἑορτήν, καταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει Ἐφεσίων εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καί τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων. καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναιξί, λῃστρικῶς ἐπιόντων. καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς ἐργαζομένων. ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὁρᾶν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων, καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν. ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ.

φρόπολιν ἀπόστολε. κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, χριστοῦ παύλου τοῦ θείου. πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον. διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου :~

Δόξα τοῦ μάρτυρος. ὅμοιον.

Ἐνδόξης τελειότητος ὤφθης ὑπόστιμος. ὡς θείαις λαμπόμενος φωταγωγίαις τὴν ψυχήν. ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι μάρτυς. γέγονας θεοφρόνως, ἀναστάσιε μάρτυς. διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοί, βλύζει τὴν χάριν χριστός :~

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἀρρήτως τῷ θείῳ τόκῳ σου. φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν. οὐσίαν καὶ ἤγειρας. πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν. ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι :~

ᾠδὴ δ. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νομίμως παμμάκαρ ἐναθλῆσαι ἑλόμενος. δι' ἐγκρατείας παντελοῦς. τὰς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας. τῆς ἀρετῆς καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα. μεγαλοκῆρυξ θεόφρον τιμόθεε :~

Ἀστράψας ὡς ἥλιος ὁ παῦλος, ἐξέπεμψεν. ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινὴν. τὴν οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν. πυρσοφανῶς σε θεοφάντορ τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν :~

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἀρετῶν τὸ ἀκρότατον. καὶ δι' ἀγάπης συγκραθείς. πόθῳ κατάλληλον ζωὴν, μετῆλθες θεόληπτε. διὰ παντὸς, σου κατοπτεύων τὸν ἔρωτα. καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας ἐμπιπλάμενος :~

Τοῦ μάρτυρος.

Οὐδέν σε τῆς πρὸς χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν. οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπή. οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή. οὐ ξίφος οὐ θάνατος. ἀλλ' οὐδὲ πῦρ οὐδὲ λιμὸς ἀναστάσιε. τῆς οὐρανίου χορείας ὁμόσκηνε :~

Συντόμως τὸν ὦμον τὸν σταυρόν σου ἀράμενος. κατηκολούθησας χριστοῦ, ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς. καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητὴς, μέχρι θανάτου πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος :~

Χαρᾶς σοι, σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος. ὁ ἀρχιστράτηγος ἁγνὴ, εὐηγγελίσατο εἰπών. ὁ θεὸς ἐξελάσεται. μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ παρθένε πανάχραντε. εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε :~

ᾠδὴ ε. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων αἰτίου φωτὸς. ταῖς ἀΰλοις λαμπάσι πυρσευόμενος, τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ. φωστὴρ τῆς εὐσεβείας. ζωῆς λόγον ἐπέχων. προφανῶς δεδειγμένος. ἱερομύστα παμμακάριστε :~

Ὁ παύλου τοῦ θείου στερρὸς μαθητής. διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται. τὰ τούτου διασπείρων, τὰ διδάγματα πιστοῖς. δι' ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντων. ὑμνητὰς ὀρθρίζοντων, δοξολογοῦμεν σε φιλάνθρωπε :~

Λαμπρότης ὁ παῦλος δαδοῦχος φανείς. λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι. τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς. τούτου συστρατιώτης. τιμόθεος ἐδείχθη. τῇ αὐτοῦ παντευχίᾳ, νικητικῶς περιφραξάμενος :~

Τοῦ μάρτυρος.

Ὁ πάλαι καυχώμενος ἄμετρα. καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι. καὶ μάτην φρυαττόμενος τὴν θάλασσαν σοφὲ. εἰς ἄπαν ἐξαλείφειν. ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις. ἀναστάσιε μάρτυς, χριστοῦ πατεῖται ὁ ἀντίθεος :~

Νομίμως ἀθλήσας ὁ μάρτυς χριστοῦ. καὶ νικήσας τῶν ἄθλων ἔπαθλα. θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς. νόσους γὰρ θεραπεύει. καὶ δαίμονας ἐλαύνει. τοῦ χριστοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ ἀναστάσιος :~

Κατάραν τῆς ἀρᾶς τῆς πάντων μητρὸς. τῷ σῷ τόκῳ παρθένε κατήργησας. τῷ κόσμῳ εὐλογίαν ἀνατείλασα χριστόν. διό σε γεγηθότων.

σιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος. ἐνέπλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα. καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, ἀπόστολε Τιμόθεε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. ὁ κανὼν τοῦ ἀποστόλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἀνὼ τῶν θεῖον.

Τιμόθεον τὸν ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖς δε γεραίρω.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄.

Σοῦ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν. καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μάκαρ διασκέδασον. φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι. ὅπως θεοφάντορ, ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ἰὼν ὁ προγνώστης καὶ θεός, τῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε θείοις ἀποστόλοις σε, συνεργὸν καταξιώσας ἔνδοξε. ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχήν. προσκυνουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν. ἣν ἡμῖν ἀπόστολος. τῇ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι. νῦν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος. ὅμοιον.

Ὄρθρῳ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος. ταύτης ὁ ἐπώνυμος, ἀνατολῆς ἐξορμηθείς, ὡς ἥλιος. νῦν τὴν ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασιν.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθείς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας. μάρτυς ἀναστάσιε. καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικῶς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, ἄνωθεν δῶρα παρέσχε. Θκ.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ ἄμεμπτε θεομή

τὸν δυσώπησον. λόγον ὃν ἐγέννησας σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. σὲ γὰρ προστασίαν. καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τὴν τῶν βροτῶν.

Ἐχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις σου τοῖς χείλεσι. καὶ ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε. τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας. καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε. χειροκήρυξ θεόφρον ἀπόστολε.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, παμμάκαρ ὡραιώθησαν. πάντα γὰρ νῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν. εὐηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε. τὸν πάλαι λύσαντα, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον. τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ κύριον.

Νεκρώσας τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας. τὴν τῶν χειρόνων μάκαρ Τιμόθεε. ἡγεμονίαν διδοὺς τῷ κρείττονι. καὶ παθῶν ἐκράτησας. καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας. ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασιν.

Τοῦ μάρτυρος.

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενήν, τὸ πέρας μὲν δι' ἀσκήσεως. πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας. διὰ βασάνων φυγὴν ἀράμενος. διὰ πόνων ἔνδοξε, μάρτυς ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ὁ τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην μάρτυς ἀήττητε. πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθιστάμενος. νικηφόρος γέγονας. καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι. Θκ.

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον. εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα. τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως. ὁ πατρὶ συνάναρχος. καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον παρθένε πανάμωμε.

Ὁ εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν. καὶ συμπαθῶς, αὐτὴν μορφωσάμενος. περίζωσόν με, ἐξ ὕψους δύναμιν. τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος, ὁ τῆς δόξης κύριε. ὁ ἀμέτρητος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος. ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπρὰν μη-

Ἕτερα ἦχ(ος) τοῦ μάρτυρος. Ὅμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ, νῦν δοξάζει θαύματα. θαυματουργὲ ἀναστάσιε. θαυματουργίαις γὰρ, ἀμοιβὴν μὲν ὁ σε, ὁ χ(ριστό)ς ἐκόσμησε. βασάνους δι᾽ αὐτὸν ὑπομείναντα. καὶ μετὰ θάνατον. ἀθανάτου κατηξίωσεν. δόξης καὶ μακαριότητος :~

Μάρτυς ἀναστάσιε στεῤῥὰ, ἀναστήσας τρόπαια. κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὔκλειαν. τῇ σῇ κλήσει φέρεις. πανταχοῦ φερόμενος. στεῤῥὸς ὡς νικητὴς ἀναστάσιε. καὶ νῦν ἀνάστησον. ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως. τοὺς ἐν πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου :~

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας. διπλοῦν τὸν στέφανον. τῆς ἀσκήσεως σου. καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως. καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως. καὶ τῶν θαυμάτων σου, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν. ὁ δεσπότης χ(ριστό)ς ἐδωρήσατο :~

Δόξα. ἦχος πλ. δ.

Τῷ θεῷ προωρισμένος. καὶ τῷ σοφῷ παύλῳ μεμαθητευμένος. ἐμυήθης τὰ θεῖα. καλῶς πολιτευσάμενος. καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος, ἀνενδοιάστως, σαφῶς ἐνστερνισάμενος. καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς, ἀνεδείχθης τιμόθεε ἀπόστολε. ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις καταικιζόμενος. ἔτυχες τοῦ μαρτυρίου τῶν στεφάνων. διὸ παμμάκαρ πρέσβευε. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου :~ Καὶ νῦν, θεο.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παρθένε θεόνυμφε. χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς. χαῖρε κόσμου καθάρσιον. χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα. ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις. ὁ ζωηφόρος, χαῖρε παράδεισος. χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε. χαῖρε θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα. καὶ ὄρος ἅγιον :~

σταυροθεο. ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως. ἡ παρθένος ἔλεγεν. ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν. ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον. ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. ἔκλαιε κράζουσα. οἴμοι τέκνον φίλτατον. πῶς σε δεινὸς. δῆμος καὶ ἀχάριστος. σταυρῷ προσήλωσεν :~

Εἰς τὸν στίχ(ον) στιχ(ηρὰ) τῆς ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν στιχ(ηρὰ). ἦχος α.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ ἀπόστολον. τὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐντρέψαντα τιμόθεον. δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θείου παύλου υἱοποιίας. χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ λόγου. χαίροις ὁ τῶν ἀπορρήτων θεόλεκτος αὐλός. χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα. καὶ τῆς ἐκκλησίας τὸ στερέωμα :~ Δόξα. ἦχος β.

Ἐμεγάλυνας χ(ριστ)έ. ὡς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐν βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν δύναμιν. ἔμαθον γὰρ δι᾽ αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς ἀναστάσεως ἑορτήν. καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας. καὶ μάρτυς ἀπαράτρεπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν, ἀνευφημούμενος ἀθλητὴς, ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος. σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Καὶ νῦν, θεο.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μόνη τὸν ἀχώρητον θεόν. ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας. ἄνθρωπον γενόμενον δι᾽ ἀγαθότητα. παναγία θεόνυμφε. διὸ δυσωποῦσε. τῶν στενοχωρούντων με, κακῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος :~

σταυροθεο. ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς. καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν. βλέψασα παμάχραντε, ἔστενεν λέγουσα. ὑπερύμνητε κ(ύρι)ε, υἱὲ καὶ θεὲ μου. πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα δέσποτα. φέρεις, ἐνσάρκως ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς. καὶ νήφων ἐν πᾶ

σιν.

ὁμοῦ, νίκης διαδήματι, καλλωπιζόμενος. καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος :–

Ἡ μνήμη ἡ πανσοφαής. καὶ παράδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, μάρτυς ἀνέτειλεν. ἡλίου πλέον περιαυγάζουσα. τὰς διανοίας τῶν πιστῶν. ἐκδυσωποῦμέν σε. σκότους παντοίων παθῶν. καὶ κινδύνων χαλεπῶν. ἡμᾶς λύτρωσαι :–

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἷα πῦρ λαβὶς, τὸν οὐράνιον θεόνυμφε ἄνθρακα. τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη κατάφλεξον. καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς, λύτρωσαί με δέομαι. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν παναμώμητε :–

Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν :–

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν τριάδος. καὶ μίαν πάντως θέλησιν. καὶ ἐνέργειαν μίαν. θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος. δύο φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας μάξιμε. πάνσοφε θεοφάντορ. ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν κατέστρεψας. ὑφ᾽ ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς μάρτυς ὤφθης :–

Ἕτερον, τοῦ μάρτυρος. Ὅμοιον.

Ἐπιφανεὶς νεόφυτε. ἤγειρας παραδόξως. νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν. θαῦμα μέγιστον δείξας. χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας. ὃ καὶ νῦν στεφηφόρος, θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων. ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων, ἅγιε καὶ τελούντων. τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς :–

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου. θεοπρεπὲς μυστήριον. καταπλήττει ἀγγέλους. καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μητροπάρθενε κόρη. καὶ γὰρ θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως. ἄνθρωπος, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι. ἑνώσας με θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως :–

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄.

Φιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σου. θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπισφραγίσας ἀμφότερα, τρισόλβιε μάξιμε. παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :–

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνὴ, παρθένε θεοτόκε. ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν. καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως :–

Ἢ σταυροθεοτοκίον. πρὸς, Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου. γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον :–

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ. κβ΄. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τιμοθέου, καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, ἀναστασίου τοῦ πέρσου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ἡμᾶς.

Ἀκτῖσι τοῦ πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος. ἱεροφάντα τιμόθεε. ἀριδηλότατος. ὡς φωστὴρ ἐδείχθης διαφέγγων ἅπασαν, τὴν γῆν καὶ λαμπρύνων τῇ χάριτι. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :–

Θεόφρον τιμόθεε ψυχὰς, τὸ χαμαίρριφον ὄντως. καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, θεοῦ ἐπίγνωσιν. τοὺς θερμῶς ποθήσαντας. τὸν χριστὸν μιμούμενος. οὗ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας. δόξαν θεώμενος. τῆς τριάδος τὴν ὑπέρφωτον. καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον :–

Θεόφρον τιμόθεε πυκναῖς, ἀρρωστίαις σώματος. καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὴν μὲν μακάριε. τὸ τῆς πλάνης κράτος, ἄχρως διέλυσας. χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος. καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον. τῆς εἰρήνης, ἡμῶν εὐαγγέλιον :–

Ἕτερα

Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπεραποθνήσαντα γένος ἀνθρώπων. τὸν σταυρὸν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεσταυρώθης. εὐλογεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν κῦ :~

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου. σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον. εὐλογεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν κύριον :~

Ἀπειλὰς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητος οὐ κατεπλάγης. ἀλλ᾽ ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας. εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν κύριον :~

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς θεότητος τρισυποστάτου. δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος, πεπλανημένοις. εὐλογεῖτε μέλποντες, τὰ ἔργα τὸν κῦ :~ Θκ.

Τοῦ ἀδὰμ παρθένε. τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ. τοῦ θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν. ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς κῦ :~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νέῳ παμμάκαρ σώματι. καὶ τελείῳ φρονήματι τὴν τοῦ ἀρχεκάκου πονηρίαν ὤλεσας. φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ δεξιοῦ σου, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης. πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ.

Ἐν τῷ σταδίῳ θῆρές σε. ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν. ὥσπερ δανιὴλ τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον. χῦ γάρ σε ἔγνωσαν. τῶν παθημάτων μάρτυρα. ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ ἐγνωκώς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει νεόφυτε. λέων παμμεγέθης ἐν σταδίῳ δέσμιον. ἀχθεὶς ἐπαφίεται. εἰς τιμωρίαν σὴν ἀθλητά. καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνησέ σοι φόβῳ. αἰδοῖ συγκεκραμμένος. καὶ πηγὰς κατανύξει. δακρύων ἀναισθήτως, προχέων θεομάκαρ. Θ.

Νέον παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως. φῶτα ἐκ πατρὸς ἀνερμηνεύτως πάναγνε. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε. παλαιωθέντα πταίσμασι. μὲ ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντα με σῶσαι. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε ; χν̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος. τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανεῖς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών. τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ, θ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔτι σου ὡς ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα. φωνῇ διαπρυσίῳ. τῇ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ κηρύττει. μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε :~

Τέτμηται ἡ χείρ. γράφει δὲ τῷ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι. τῇ τετμημένῃ γλώττῃ. καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον :~

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία. καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον. τῆς ἐνθέου ἀγάπης. δι᾽ ἣν ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα :~

Ἵστασο πρὸ βήματος θείου, μετὰ μαρτύρων. οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως ἐκοινώνησας πάτερ. καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ δεσπότῃ. καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος :~ Θκ.

Σὺ εἶ θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν. ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν (μζ) :~

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο οἷα περ ἀμνός, πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιος προκείμενος. τοῖς ἀναιροῦσί σε. πικροῖς διώκταις μάρτυς νεόφυτε. καὶ κεντηθείς σου τὴν πλευράν. λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπείληφας. ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ γενναιότατε :~

Ὡς θῦμα ὡς περικαλλές, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα. ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου καὶ καθαρὰ προσφορά. ὡς μόσχος πολύτιμος. ὡς νέον μάκαρ φυτόν. παραδείσου, τῷ θεῷ προσενήνεξαι :~

Σύμμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι᾽ ἡμᾶς ἀγαθότητι. καὶ τῇ ἰσότητι. τῆς λόγχης μάρτυς ὄντως δεδόξασαι. καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς

ἀΰλους,

δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, μεγάλη ἡ τοῦ χυ̅ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντων ἐβόησαν. ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησαν τὴν ἁγίαν, ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτῆς. καὶ φησί. λέγε πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας. καὶ ἡ ἁγία, ὅτε ἐκέλευσας ἐνθεῖσθαι με ἔφη, ἀπάγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τίς νεανίας λάγχειμον... καὶ εἰσελθὼν ἵστατο παρ' ἐμοί. ὡς καὶ τὴν τοῦ νέου ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετέλει. καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελθόντα. μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πεῖν ἀψαμένου. πεῖν ῥῖψαι φορὸν, τοῖς τοῦ ἐργασάμενος οἷον βλέπεις ἄρτι. ὁ ἄρχων φησί. καὶ τίς οὗτος. ἡ ἁγία εἶπεν. ὁ κύριος θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, ὑβρίζειν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. καὶ ὁ ἄρχων. ἕτοιμον θέλει ἡμᾶς πεῖσαι ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν θν̅ σου καὶ ἀνάστησον αὐτόν. τότε ἡ μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα καὶ προσευξαμένη, ἀνέστη παραυτίκα ὁ νεκρός. καὶ ἐβόησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι. καὶ αὐτὸς ὁ ἄρχων καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν. μεγάλη ἡ δύναμις τῶν χριστιανῶν. καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ θεὸς τῆς ἀγνεστάτης γυναικός. τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν πρὸς τὸν ἄρχοντα. ἆρον αὐτὴν ἐκ μέσου. ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν ἁγίαν προσέταξε. ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ ἁγία κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσαλέως ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τὴν ψυχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς χν̅, τὸ σῶμα καταλιποῦσα. μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοί τινες ἐνκρυφῶς λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν δοξάζοντες τὸν θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τέσσαρες μάρτυρες οἱ ἐν τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται. ἅ.

τεσσάρων ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία.

Ἡ μὲν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους ἀθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κῶ πάσχα, κυριακὴ τοῦ ἀσώτου. ἅ.

Ἄσωτος εἴ τις ὡς ἐγὼ θαῤῥῶν ἴθι.

Θείου γὰρ οἴκτου, πᾶσιν ἥνοικται θύρα.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις χε̅ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν τριάδος. μίαν θέλησιν ἔφης μίαν ἐνέργειαν. θεοῦ δὲ σαρκωθέντος. δύο φύσεις θελήσεις. ἐνεργείας ἐκήρυξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θελήματα δύο. διαιρέματα γνώμης ἐναντιότητι. ποιότητι δὲ μᾶλλον ἀνεκήρυξας πάτερ. φυσικῇ διαφέροντα. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας. τοὺς εὐθεῖς τοὺς λόγους πάτερ κατέχοντας. τὸν ἕνα τῆς τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. καὶ θελήσεσι σέβομεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Δύο περὶ εἰδότων. ἐνεργείας τοῦ οἴκτω τεσσαρακονθήμερον θυ̅. δι' ἧς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντων, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν. ὁ τῶν πρώην ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. ἅ.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν μητέρα, εἰδότων θεοτόκον. εὐχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φλόγα δρόσον ζωώσαντος ποιήσας. ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει. ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα. ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως. ἀναβοῶν νεόφυτε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὕετο ὕμνος παραδόξως. ἵστασο μέσον φλογὸς ἐν μέσῳ μάκαρ. ἡ γὰρ δρόσος θυ̅. ἀνέψυχέ σε μάρτυς. ἀναβοῶντα κε̅, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγιστον θαῦμα καταπλήττον. πᾶσαν ἐννοιαν ἐστὶ τὸ πεπραγμένον. τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε θεόφρον. διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοὺς πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Ὑψηλοτέρα ἀγγέλων ὑπάρχουσα. θελήσει ἄγγελον μεγάλης τετοκυῖα. θεοτόκε ἁγνὴ, ὢ πάντων μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ, η. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁ λαμπρῶς

Ω καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.
Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ σικελίας, υἱὸς γονέων πι-
στῶν καὶ ἀλαζόνων, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων.
οἵτινες εἶχον κτῆμα. πλησίον λουκίας τῆς
παρθένου, ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ ζώσιμος καὶ ἀπο-
γαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ ἁγίᾳ λουκίᾳ καὶ
οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. ἐν τῇ μονῇ οὖν ἀνατρα-
φείς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς ἁ-
γίας. καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐ-
τοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρί-
ψαι αὐτὸν μετ᾽ αὐτοὺς, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀντεπέμ-
φθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας. εἰπόντων αὐ-
τοῦ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ
ἀφιερώθης. τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν
τῇ μονῇ ἐγένετο ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. εἶτα γέ-
γονε καὶ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως συρακούσης,
ὑπὸ θεοδώρου πάπα ῥώμης. καὶ καλῶς ποι-
μάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποί-
μνιον. καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας
εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰ-
ρήνῃ ἐκοιμήθη. ζήσας ἔτη πεντήκοντα :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων, οὐαλλεριανοῦ, κανδίδου, καὶ ἀκύλα.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλη-
τιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ, καὶ λυσίου δουκός.
ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι τραπεζοῦν-
τος, κρατοῦνται ὑπὸ λυσίου. καὶ ὁμολογή-
σαντες τὸν χριστὸν. ἐξορίζονται εἰς στενο-
χώρῳ φρουρίῳ τῆς λαζικῆς, χώρας, τοῦ-
τους καλουμένῳ. ἐκεῖθεν τε εἰς τραπεζοῦν-
τα ἄγονται. καὶ τῷ δουκὶ παραστάντες, βου-
νεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας. εἶτα
ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσον-
ται. καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται.
ὡς δὲ πρηνεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐ-
τοὺς δήμιοι, ταραχθεὶς ὁ ἡγεμὼν, φρουρεῖ-
σθαι τοὺς ἁγίους προσέταξε. μετὰ δέ τινας
ἡμέρας κρατηθεὶς καὶ ὁ ἅγιος εὐγένιος. ἀνή-
ρετος γὰρ ἦν ἔτι. καὶ τὸν χριστὸν καὶ αὐ-
τὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. ἀπελ-
θὼν οὖν μετὰ τοῦ ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν
εἰδώλων καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε
πάντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ
κονιορτόν. διὸ καὶ χοινίοις διαταθεὶς, ῥοπά-
λοις ἀθρόοις τύπτεται. εἶτα ἀναρτᾶται.
καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν ἀνηλεῶς ξέε-
ται. καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται.
ἅλμη σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμε-
νος. εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας
τοὺς ἁγίους ἐμβάλλουσιν. ἐξ ἧς ῥυσθέντες,
ξίφει τελειοῦνται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ἁγίας εἰρήνης
ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς
θάλασσαν, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυ-
ρος ἀγνῆς.

Ἀγνὴν οἱ λάγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
φαμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν.

Ἡ ἁγία μάρτυς ἀγνὴ ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως ῥώ-
μης, γένους λαμπροῦ. αὕτη πρόσφορον ἔχου-
σα τὸν βίον τῷ ὀνόματι. πολλὰς γυναῖκας
πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας. καὶ τὸν χριστὸν θεὸν γινώσκειν
προετρέπετο. καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν.
τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος.
ἁρπάζεται εὐθέως. καὶ παραστᾶσα προε-
τρέπετο θύειν. ἢ εἰ μὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον
ἀπάγεσθαι. ἡ δὲ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω,
οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλλει μοι ἔλεγε.
θαρσῶ γὰρ τῷ θεῷ μου ὅτι ἐκφεύξομαι αὐ-
τῷ, βοηθουμένη ὑπ᾽ αὐτοῦ. ταῦτα ἀκούσας
ὁ παράνομος ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβο-
σκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον ἁ-
γνὴν πομπεύειν. μετὰ ἐνδύματος ἑνὸς, εἰς
ἔνδειξιν προστάξας. ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ
σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος
ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύον-
τος. ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάν-
των ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προ-
σέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν ἠμβλύνοντο, καὶ ὡς νεκροὶ διέ-
κειντο. τότε τὶς οἷα φρονῶν μέγα. ἀλαζὼν
καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων. ὥς τις θηλυμα-
νὴς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσ-
ους, προσήγγισε τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ. καὶ πα-
ραυτίκα γέγονεν ἄπνους, καὶ εἰς γῆν κα-
τέπεσε. πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης. εἷς
τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε λέγων. μεγά-
λη ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν. εἰσελθόντων
δὲ

ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνόντως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει. ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων. καὶ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπ' ὄμ πᾶσι. καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλησίας. οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ παρεῤῥίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν χρυσοπόλει μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. εἶτα θείῳ ζήλῳ ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην κατέλαβε. καὶ πάπαν τὸν μακαριώτατον μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι σύνοδον, ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν. ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διέπεμψεν. ἀναζεύσας δὲ ἀπὸ ῥώμης μετὰ τῶν δύο ἀναστασίων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς ἀθύρας παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται. ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ βασιλέως αἱρέσει. καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ. ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν θράκην. καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν λαζικὴν πέμπεται. ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγών, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος. καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. καὶ κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου ἀρσενίου ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν λαζῶν. πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν. λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομήν, αὖθις ὑπὸ θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχεν. τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν. ὁ μέν, πρεσβύτερος ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθείς, μακρὰν ἐξωρίσθη. ὁ δὲ νεώτερος ἀναστάσιος, ἔν τινι τῶν κατὰ θράκην φρουρίων πεμφθείς, τὸν βίον κατέλυσεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου. στί.

Τὸν νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ.
Νεοφύτου κάλλιστον οἷάπερ θάλλος.

Οὗτος ἦν ἐκ νικαίας τῆς κατὰ βιθυνίαν. παῖς εὐσεβῶν καὶ χριστιανῶν γεννητόρων θεοδώρου καὶ φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης θεοῦ. ἔνατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο. καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε, καὶ κατὰ πᾶσαν περιστερὰ τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ, ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς. ἐπεὶ ἡ τοῦ ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθαμβε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. τὸ δὲ ὄρος τοῦ ὀλύμπου καταλαβών, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ. ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν. καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας. ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ ἀγγέλου τρεφόμενος. τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως. ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε. καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδέεσι. καὶ πάλιν τὸ ὄρος καταλαβών, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέστη τῷ ἡγεμόνι δεκίῳ, δι' ἐπιφανείας ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται. εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. ἐπεὶ δὲ τῆς ἁπάντων ἀβλαβὴς διέμεινεν λύμης, ἐπιπεσόντος αὐτῷ βαρβάρου τινός, ἀναιρεῖται ξίφει :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ζωσίμου, ἐπισκόπου συρακούσης σικελῶν νήσου. στί.

Μετάστασιν ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου.

Ὢ καὶ

ρετος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ ὁσίου ἀνάβλυσον. Δόξα.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν λόγον κυήσασα. ῥῦσαι δεόμεθα. τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος, Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου παμμάκαρ. τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς. καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχους, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας. προστάσσοντος θύειν θεοῖς. καὶ θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος μάρτυς. συνεπόδησας εἰς τέλος τὴν πλάνην. καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας. ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ πνεύματος. καὶ ἔδραμες πρὸς αὐτὸν, στεφανηφόρος νῦν παρίστασθαι.

Ἐθέλχθης. ταῖς καλλοναῖς τοῦ δεσπότου. καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων. λόγε θεοῦ. διὰ σὲ τὸν τυθέντα. ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι. μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα. Δόξα.

Ὑπέρλαμπρος ἀνεδείχθης καθέδρα. βασιλέως αὐτοῦ παρθένε. ἐν ᾗ σαρκὶ, ἀνεπαύσατο θέλων. καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλατο. καὶ ἵδρυσε τῷ πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν τὸν μέγαν Μάξιμον. τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς, πίστιν τὴν ἔνθεον. τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι. θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα. μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν. ἀνακράζοντες, χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως. Ὁ οἶκος.

Ἀνοίξομαί μου τὰ χείλη, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. καὶ δός μοι θείαν χάριν ἑλκῦσαι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστὲ, τὸν ἐξόχως σοῦ ὑπὲρ ἁπάντας, κηρύξαντα τὰς δύο φύσεις. διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει ταῦτα.

Χαῖρε φωστὴρ καταυγάζων κόσμον.
Χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου.
Χαῖρε μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος.
Χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.
Χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα ἐκκλησίας καὶ στῦλος.
Χαῖρε ἔρεισμα τῆς πίστεως καὶ ἀσάλευτος βάσις.
Χαῖρε ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος.
Χαῖρε ὅτι προθύμως ὑπὲρ Χριστοῦ μέλη τέμνῃ.
Χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε.
Χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.
Χαῖρε πολλοὺς τοῦ βελίαρ λυφάσας.
Χαῖρε πιστοὺς τῷ θεῷ προσενέγκας.
Χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως.

Ἕτερον κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱδρῶσι διέπρεψας, ὁμολογίας. καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἤρθης ἀπὸ γῆς. κατεστεμμένος ὦ Μάξιμε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε. Ὁ οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, κόσμῳ προανίσχει, Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον. τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ὡς ἀληθῶς ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στεῤῥῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη. ὅθεν βοῶμεν αὐτῷ. Τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κα'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχ.

Ἀχειράγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις.
Καὶ χερσὶ θεοῦ Μάξιμε ψυχὴν δίδως.
Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μαξίμου ὅσ' ἐκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου Ἡρακλείου. τῶν μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρῴην βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διηγήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτοασηκρήτις προεβιβάσθη ἀξίωμα. καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός. ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν

ἐπὶ

ἐνθέου γνώσεως προσήγαγον. οἱ ἐπ᾽ ὀρθῇ διαφέρονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες. ἔνδοξε νεόφυτε, ἀθλητὰ γενναιόφρον. ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος :~ Καὶ νῦν. Στ. ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν σὲ τὴν σὴν Θεοτόκε. προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην. παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησόν ἁγνή. ὅτι ὑπερῆραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι. καὶ πτοοῦμαι δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή. πρὸς τὸν υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με :~ Σρο Στ. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου, τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐν ἐσχάτοις σαρκὶ τετοκυῖα. ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε υἱὲ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ᾽ ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ. θέλων σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

Ὠδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡ γενεά σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι, τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ. ἀνεδείχθης πατήρ, ὥσπερ ἄσαρκος :~

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος. ἀλλ᾽ ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος. ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι. ὁ παμπόνηρος δέ, ἐξωστράκισται :~

Συναθλήσασα μάξιμε. ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος. σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες. διὸ καὶ ἐν τῷ ἄθλῳ, ἴσων ἔτυχον :~

Ἡ ῥοή σου τοῦ αἵματος. καταρδευομένη ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ. ἐξανθεῖ παραπαράδεισον, σοῦ τοῦ θείου ἀπόρρου δόγμα ὅσιε :~ Στ.

Ἀνυποθέντες τῷ τόκῳ σου. τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους πανάμωμε. χαριστήριον ἐφ᾽ ὕμνον, ἀναπέμπομέν σοι θεονύμφευτε. Ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ θείου ἀμέμπτου. καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον. πλεῖστα πάμπολλα θεώμενα. τῷ Θεῷ προῆλθον, μάρτυς ἔνδοξε :~

Ὅρος φθάσας κατῴκησας θείῳ ὁδηγούμενος μάκαρ πνεύματι. ὑπ᾽ ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος :~

Ὁμῶς θείως δεξάμενος. δέλτους γεγραμμένας ἀξιοθαύμαστε. ταύτας ἀπάσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως :~

Συμπαθῶς διεσκόρπισας. ἔδωκας τοῖς πένησιν ὡς προστέταξαι. ἀντικτώμενος μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα :~ Στ.

Ἑκουσίως πτωχεύσαντα. πλούτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον. Θεοτόκε ἀπεκύησας. τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείροντα :~

Ὠδὴ ε. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὁ γνῶσιν τῶν γενομένων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται μάξιμος :~

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ὄντι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὤφθης ἀοίδιμε μάξιμε :~

Μανίας ὑπέρτερος γέγονας τοῦ τυράννου. ὕβρεις δὲ μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον :~ Στ.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, θεονύμφε. φῶς οὐ μὴ θεάσονται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε :~ Ἄλλος, Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεος γενόμενος, ἀξιοθαύμαστε. πρὸς τοὺς προκειμένους. τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας. ἀνδρείως ἀγῶνας. μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον μάρτυς νεόφυτε :~

Ἀπορρήτῳ προνοίᾳ, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας ἔνδοξε. ἐν σταυρῷ τὸν θεῖοι, πρὸς τὸ στάδιον εἵλκουσι ἄγγελοι. ἀπὸ ὄρους ἄλλον, ὥσπερ μωσῆν δεδοξασμένον. τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι :~

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων πανάοιδιμε μάρτυς νεόφυτε. θαρσαλέῳ γνώμῃ, τοῖς διώκταις ἐβόας αὐτόκλητος. τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι. πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν :~ Στ.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, κόρη παναμώμητε θεῖον μυστήριον. ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν. ὁ υἱὸς καὶ λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σὰρξ χρηματίσας. καὶ θεώσας παρθένε τὸν ἄνθρωπον :~

Ὠδὴ ς. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀμοιβὴν προσφορᾶς τῷ Θεῷ θεοφόρε δέησιν. ψυχῆς τε καὶ σώματος. τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι :~

Ξηραίνεται αἱρέσεων πηγή, βορβορώδης ἅπασα. ἀοίδιμε μάξιμε. φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης σου :~

Ἱλάσθητί μοι μῆτερ ἀγαθὲ καὶ πηγὴ τῆς χά-

ριτος,

ποθεινότατον, τὸν νοῦν, τίς οἱ δῆμος ἀνταπέδωκεν. ἀχάριστος ἑβραίων. θέλοντι μὲ ἀτενῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος. τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστήρ. τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα μάξιμε σοφέ. ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ψαλμῳδίαν, ὁ εἷς κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο. ὁ κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν θεοτοκίων.

Ὁ παμμέγιστος μάξιμος δοξάζεται,

ποίημα Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης. θεῖε μάξιμε χάριν τοῦ πνεύματος :~

Πῦρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε. ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ πνεύματος :~

Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως. μονοθέλητον δόγμα. τοῖς δὲ λόγοις σου πάτερ διελέγχεται :~

Ὅλος ἐστὶ θυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου θεονύμφε ἄστε. εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός ἐστι καὶ φῶς ἄδυτον :~

Ἕτερος κανὼν, τοῦ μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Χριστοῦ φυτόν σε μάρτυς εὐφημῶ νέον.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν. λειμῶνι βλαστήσαν, τῶν μαρτύρων καὶ ἱδρούς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθήσαν ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν νεόφυτε :~

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτὴς. δεικνύμενος μάκαρ. ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν. μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω. καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι :~

Ἐσταλαζον θεόφρον τὸν γλυκασμὸν τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν. ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σπόρου κατεγλύκανας :~ Θεοτ.

Τεκοῦσα τὸν φύσει δημιουργὸν ἐθέωσας ὅλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν. διό σε κυρίως θεοῦ, ὁμολογοῦμεν παρθένε θεόνυμφε :~

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ μάξιμος, τοῦ εὐσεβοῦς χριστοῦ πίστεως, παναληθῶς. κῆρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀναδέχθη δίχα αἵματος :~

Μάξιμε μακάριε, σὺ διασκήσεως γέγονας. θεοπρεποῦς. τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγγέλων ἐνδιαίτημα :~

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν χριστοῦ δόγματα. παναοίδιμε. μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος :~

Ἱμα τρίβον δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δεῖξαι ἡμῖν. μίτραν παναγίαν, πανάγιος κατῴκησας :~ Ὁ αὐτός.

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ παντοκράτορι λόγῳ σε. τὸ καθαρὸν. πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον ἔδειξε :~

Ὑμνήσαν τὸν κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα. τὴν διὰ σοῦ. μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν :~

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῇ ζώσησε. πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις. προσκαλεῖται νεόφυτε :~ Θεοτ.

Ὕμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ νέμει σοι, μῆτερ θεοῦ. τὴν ἀθανασίαν. διὰ σοῦ κληρωσάμενον :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~ Κάθισμα. ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον, πατρὶ καὶ πνεύματι.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς πίστεως. ἀπεδίωξας πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν. ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν μάξιμε. ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ. ὃν νῦν δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα, τοῦ μάρτυρος. ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Νεοθαλὲς ὥσπερ φυτὸν ἐκβλαστήσας. ἐν τῷ λειμῶνι τῶν χριστοῦ ἀθλοφόρων. καρποὺς

ἐνθέου

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, κ α. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου. εἰς τὸ κε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στ. ς. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸν διοίκτου γενόμενον. ὡς ἀδόκησεν ἄνθρωπον. ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργήσαντα. καταγγελλόμενον ὅσιε. ἐκήρυξας μάξιμε. ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα. μονοθέλητον. μονενέργητον. τούτων δοξαζόντων. ὡς πνεῦμα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτηνάμενος :-

Ταῖς μάχαις τῶν δογμάτων, πύργον περιέπηξας. ληρωδοῦντα μάξιμε τὸν κακόφρονα. Ϛ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας. καὶ θλίψεις ἀοίδιμε. μαστιζόμενος δεινῶς. καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος. Ϛ τῶν παντοτε, πρὸς θῦ αἰρόμενος. θείαν χεῖρα δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα :-

Ὁ ζωγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ πνι. ἡ ἁγία γέγονε πάτερ γλῶσσά σου. καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι. πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν. Ϛ δογμάτων ἀκρίβειαν. καὶ τὴν σάρκωσιν. τοῦ ἐν δύο οὐσίαις, τοῖς αὐτοῖς. καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθέντος θελήσαντος :-

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ μάρτυρος. ἦχ. πλ δ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. περίδοξα ὁμιλεῖ, νεοφύτῳ τῷ μάρτυρι. ἀνθρωπίνῳ φθέγματι. ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα. δι' ἧς ἀστράπτει βίον ἰσάγγελον. ὑφ' ἧς μείζων ἀθλουργεῖ κράτιστα. ὢ θείων πράξεων. τοῦ πεντάθλου μάρτυρος. οὗ ταῖς εὐχαῖς. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, χε ὡς εὔσπλαγχνος :-

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων νεόφυτος. ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργείᾳ τοῦ πνς. ἐκ πέτρας ὕδωρ ἀν' χαῖς ἀρύεται. νεκρὸν ἐγείρει, ἧς ὤφθη γέννημα. ὢ θείων πράξεων τοῦ πεντάθλου μάρτυρος. οὗ ταῖς εὐχαῖς. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, χε ὡς εὔσπλαγχνος :-

Ἰαννουά.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὑπὸ χυ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος νεόφυτος. τὰς ἐχθρικὰς πεῖσιν τῶν δεξαμένων ἐνθαύμασι. τὸ πῦρ κοιμίζει τοῦτο βαλλόμενος. ἀγρίας θῆρας, τιθασσεύων τὰς δείξουσιν. ὢ κράτος ἄμαχον. ἐνῷ τε θαυμάσωσι, ὁ ἀθλητής. ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ θεός :-

Δόξα. ἦχος, πλ δ.

Ὁσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς κν. αὐτὸν αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :- Καὶ νῦν, θκ.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κτῶας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε δέσποινα. ἡ γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεποῦ κλύδωνος. πειρασμῶν λύτρωσαι. καταιγίδος παραπτώσεων. κόρη ἐξάρπασον. τῶν ἀνομιῶν με ξηραίνουσα. τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις. τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου ἁγνή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζωσε, τὴν ἀειμακάριστον :-

σταυροθ. Τὸ ἐκ πυρὸς ἀμέμπτως χε.

Ἐπὶ σὸν τὸν ἀμώμητον, ἀδίκως καθηλωμένον. σὲ. ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἁγνὴ. καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα σωτὴρ διετέτρωτο :-

Ἀπόστ, στ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα. ἦχος, πλ δ.

Τὸ τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν, θκ. Ὁ μάρτυς σου κε.

Ἐξάρπασόν με δέσποινα. χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου. τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει. καταπιεῖν ὁλοτελῶς σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι. Ϛ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου :-

σταυροθ. ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος. τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου. προσαναρτώμενον ἐθελουσίως. ὀδυρομένη γοερῶς. οἴμοι ἀνεβόα

μ IIII ποθεν

δαρομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι :–

Μ ιμητὴς ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι. πρὸς οὐρανὸν ὕψου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἔγραψεν ὅσιε. καὶ νῦν τῷ δεσπότῃ παρεστηκὼς. μνήμην ἄγε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων. τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον :–

Ο βίος σου παμμάκαρ ἀγγελικὸς. ἡ ζωὴ δὲ θεόφρον ὑπέρλαμπρος. ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεστάτη θεοειδής. καὶ εὐσεβὴς ἡ πίστις σου θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητὴς ἐγένου θεοφόρε. καὶ κῆρυξ ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας :–

Ι κέτευσε καὶ πρέσβευε πρὸς τὸν θεὸν. πρεσβευσόμενος πάτερ συγχώρησιν. ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ χρεῶν. ἀποκόπτειν αἰτούμενον. θείους μιμησάμενον οἰκτιρμούς. προβάλλομαι προθύμως. ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς θεόφρον ἐπερειδόμενος :–

Θκ.

Σ ωτῆρος γεγένημαι πύργος ἁγνή. τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας. καὶ παρασπῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν. καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον. πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν. διδοὺς ἔλλαμψιν. καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθορίαν παρεχομένη.

Ὠδὴ θ΄. εἱρμός.

Ε ξέστη ἐπὶ τούτῳ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν :–

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ε ἡμέρας καθηγίασε, θεὸς σε πάτερ ὅσιε. ἱερωσύνην ὡς πάλαι. Σαμουὴλ θεοφόρε. προφήτην θεῖον δείξας σε. τερατουργὲ Εὐθύμιε. τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων :–

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ω ς πάλαι τοῦ βλαστήματος, προδρόμου θεῖος ἄγγελος. ἐκ στειρώσεως νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον. διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμιε. θαυματουργὸς ὀρεσίτροφος. ἀκτήμον ἀρωγὲ πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θκ. ὅμοιον.

Ε ν δύο ταῖς θελήσεσι. καὶ φύσεσι παναμώμη. μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει. τίκτεις θεὸν ἀπορρήτως. τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα. μέχρι σταυροῦ θελήματι. καὶ ἡμῖν χαρισάμενον. τὸν τῆς θεότητος πλοῦτον, θεοκυῆτορ παρθένε :–

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν, στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο σιε πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐπίγεια. τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας. μὴ προκρίνας ἔνδοξε. τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα. ἐν τῇ ἐρήμῳ ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν. τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὤλεσας. ὢ τῆς ἰσχύος σου, ἐξαιρέτως ἀοίδιμε. τῆς σῆς ψυχῆς. ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν κύριον :–

Ο σιε πάτερ Εὐθύμιε. σὺ ἀνεδείχθης κανών, μοναζόντων καὶ καύχημα. ὀρθοδόξων ἥδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ. τοῦ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας. τὰς ἐφόδους ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. ὢ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ μακάριε. δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὀφρύν :–

Ο σιε πάτερ Εὐθύμιε. σὺ ἀληθῶς πρὸς θεὸν. τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας. καὶ ἀσκήσει ἁγίᾳ, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας. καὶ τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι. ὢ ἐγκαλλώπισμα, ἀσκητῶν ἀοίδιμε. σὲ ὁ Χριστὸς. χαίρων ὑπεδέξατο εἰς τὰς ἀΰλους μονάς.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τ ῶν μοναστῶν τὰ πλήθη τὸν καθηγητὴν τιμῶμεν Εὐθύμιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως ἀληθῆ πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. ἀγγέλων συνόμιλε. τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :–

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ὠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Τῷ αὐτ

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ τρισηλίου. περ φῶς δ' αὐτόθεν. τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφωμένος ὤφθης ἀοίδιμε. τὰς λαμπηδόνας, ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσιν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Θκ.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας. δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα. τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα. θεογνωσίας. ἀκτῖσιν, ὦ ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Θεῷ ἑαυτὸν καθιερώσας. καὶ ἅψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον. ὅλον σου ἀοίδιμε, χαίρων ὡλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων χριστῷ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ. ὡς κλῆρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας. φύσεως κρατήσας γάρ, φύσιν ὑπερβέβηκας. προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν. ἀνάδων ἀοίδιμε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Συντομωτάτῃ χρώμενος, ἐγκρατείᾳ παμόλβιε. πρὸς ὑψηλοτάτην πολιτείαν ἔφθασας. δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ πνεύματος. τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελῳδῶν ἀνενδότως. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μεταναστὰς ἄνω ἔφθασας, τῆς σιὼν τὴν ἀκρόπολιν. εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατῴκησας. καὶ κλῆρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων ἀρῶν. ταῖς ἀγγελικαῖς χοροστασίαις συμψάλλεις. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος. τὰς ἐρήμους ἐφώτισας. τοὺς σκοτεινομόρφους ἀπελάσας δαίμονας. καὶ στῦλος ὁλόφωτος, οὐρανομήκης γέγονας. θαυματοποιοῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων. ἀπαύστως ἀνακράζων. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν

εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἱερωτάταις πράξεσι, διὰ βίου κοσμούμενος. τὴν ἀρχικωτάτην ἀρετὴν κατώρθωσας. δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος. καὶ θεολογίας ἀκριβὴς ὑποφήτης. βοῶν ἀδιαλείπτως. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Νύμφη θεοῦ παναμώμη. τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας. τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον. καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν δέσποινα. ταῖς τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίαις παράσχου. ταῖς πίστει μελῳδούσαις ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος. τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών. τῷ δημιουργῷ. καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ᾠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Μετὰ τόκον σε ἁγνή. καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε. πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα. ὡς θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνει σε :~

Ἰαμάτων σε πηγήν. καὶ πρὸ θανάτου καὶ ἐν θήκαις ὅσιε. κεκοιμημένον ἀναμοιρήσαντα. ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν :~

Ἐπουρανίῳ βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπέργασαι. κατὰ βαρβάρων καὶ τῇ ποίμνῃ σου. κατὰ ποικίλων πειρασμῶν, πάτερ ὅσιε :~

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐγνώρισέ σοι χριστὸς τὴν πρὸς αὐτόν, πολυέραστον πάτερ ἀνάλυσιν. ὥσπερ μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτῃ οὐ μιμητής, δι' ἀρετῆς γενόμενος. ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν. διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος :~

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἄλση ἐγένετο. ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα πάτερ ταῖς σαῖς. ἀσκητικοὶ καὶ φάλαγγες. ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν. ἡ χώρα ἰορδάνου. ἐξηνθήσεν ὡς κρίνον, ἀρ-

Διὰ γενναίαν ψυχὴν κτείνει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰνᾶ, πινᾶ, καὶ ῥιμμᾶ.

Θάλψις δεχέσθω τοὺς ἀθλητὰς τοῦ κρύους.
Ἰνᾶν πινᾶν ῥιμμᾶν τε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι χώρας τινὸς τῆς κατ' ἄρκτον ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθέντες, τῷ τῆς χώρας παρέστησαν ἄρχοντι, ὃς, ὁμολογήσαντας τὸν χριστὸν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι. δεσμηθέντες οὖν ξύλοις ὀρθίοις μέσον παγεῖσι τοῦ ποταμοῦ ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρον ἦν, οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων πεπηγὸς, τὸ ὅλον ἤδη πρὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἀκίνητον μεῖναν. καὶ τοῦτο τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ τελώνου.

Καλεῖ σε πέτρε χριστὸς ἐκ τελωνίου.
Πρὸς ἀρετὴν πεὶρ, μιῶ δὲ πρὸς φυφλὴν πόλον.

Οὗτος ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστινιανοῦ πατρίκιος χρηματίσας, πάσης τῆς ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπεστήσατο. παντελῶς δὲ ἄσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεήμων. ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο. διὸ τῶν πτωχῶν τίς πείρας ἕνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ᾔτει ἐλεημοσύνην, ὁ δὲ τῶν ἄρτων ἁρπάσας ἕνα. καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν τοὺς παρασκευασθέντας κομίζειν ἄρτους. μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος, ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν. οὔπω δύο παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ πατρίκιος νόσῳ κατάσχετος γεγονὼς, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν πρακτέων λόγους ἀπέχοντα. εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι διακρίνων ἑκάτερα. οὗ μετὰ μὲν τὴν λαιὰν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας. κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν, λαχείμονας μὲν ἄνδρας καὶ φοβεροὺς τὴν μορφὴν. μηδὲν ἀγαθόν τι σταθμίσαι παρεξευρίσκοντας, πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν. αὐτίκα τοίνυν διαμάσας, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοὺς πτωχῷ τινί, τὸν χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον. καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος διανοίξας τὰ ὦτα. καὶ λαλεῖν παρασκευάσας τῷ ἐπιτάξαι ἀνοῖξαι αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ ἱεροσόλυμα. εἶτα τὴν κωνσταντινούπολιν, ἔνθα καὶ ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ βοὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Ὁ εἱρμός.

Νέοι τρεῖς βαβυλῶνι. πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλυάφον θέμενοι. ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὤφθης εἴσω τῆς νεφέλης. πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος. ὡς θεῖος βοῶν μυστιπόλος. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νέμεις σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν. πάτερ ὁ δημιουργὸς, ἀφθόνως τῆς φύσεως. ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων τῶν μετεχόντων ὅσιε, τῆς σαρκὸς τοῦ κυρίου σου.

Ἕνα καὶ μετὰ τὴν θείαν. σάρκωσιν μονογενῆ, ἐν δύο ταῖς φύσεσιν. εὐθύμως σέβων ἐβόας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀσκήσεως στάδιον. ἁγιωσύνης πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον. δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἐνούμενος. τοῖς ἀσωμάτοις κραυγάζων εὐθύμως. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην χριστὸς ἀνέδειξε. τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας καὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν, εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς

τὸν μέγαν Ἰωαννίκιον, ἐκ στειρωτικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός. ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν ἔσχεν. ἀθυμεῖν τοῖς γεννήτορσιν ὑπὸ ἀγονίας δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. οὗτος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς, ὀτρηΐῳ τῷ μεγάλῳ τῆς Μελιτινῆς ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν κληρικῶν καταλέγεται. γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ πρεσβυτερίου χειροτονίαν λαβεῖν. καὶ τῶν ἱερῶν ἀσκητηρίων καὶ μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. ἔνατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἔν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων, μετὰ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται. ἔνθα χαλεπῶν νοσημάτων, πολλοὺς ἀπήλλαξε. λέγεται δὲ καὶ οὗτος ἐν ὀνόματι κυρίου, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ διαθρέψαι. οὐ μόνον δὲ αὐτὸς ἐν δυνάμει θεοῦ στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτέκνους, καὶ γονίμους ἀπέδειξε. καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ οὗτος, θύρας ἀνέῳξεν οὐρανοῦ. καὶ τὴν γῆν ἀκαρπίαν νοσοῦσαν ἰάσατο. ἐδήλωσε δὲ τοῦ ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα. καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος. ὃν ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα καὶ συμπαρεστῶτα τῷ ὁσίῳ μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρός. τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων θείας κοινωνίας μετασχεῖν νοερῶς καθορᾶν. καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τίς δὲ ἐσπιλωμένος πρόσεισι. τῆς παντελοῦς δήπου καθάρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ἐστίν. οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἐτῶν ἐνενήκοντα ἑπτὰ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου. ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπὴς. τὸν τρόπον ἁπλοῦς. τὸ χρῶμα λευκός. τὴν ἡλικίαν εὐσταλὴς καὶ σεμνός. πολιὸς τὴν τρίχα. τὴν ὑπήνην μέχρι τῶν μηρῶν καθεικώς. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς, σώφρων καὶ ἐγκρατὴς. οὐκ ἦν δὲ ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκόλαστος, ἑώρα ὁ μακάριος ἄγγελον μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ μοναχοῦ. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη, τῶν ἁγίων μαρτύρων, Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου, καὶ Βασιλίδου. στί.

Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων.
Χεῖρες βέβηλοι χεῖρας ἡγιασμένας.
Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἄτρωτος μένει.
Εὐτύχιον εἰς μέρη διεῖλον τρία,
Θεοῦ θεῖα πρόσωπα τιμῶντα τρία.
Ἀπορραγῆναι μὴ θέλων Βασιλίδης.
Μοίρας ἀθλητῶν, ἐρράγη τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. πλούτῳ βρίθοντες καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον βάπτισμα. τὸν ἐπίσκοπον θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ Χριστοῦ ἐνεργοῦντα δυνάμει. ὅθεν καὶ προσαχθέντες τῷ βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγάς. ὁ μὲν ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθεὶς, ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεὶς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. ὁ δὲ ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς. κατὰ μέρος πέλυξι διῃρέθη, ὁ δὲ ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθεὶς, διεμερίσθη τέχνῃ. ὁ δὲ ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναρρήγνυται τὴν γαστέρα καὶ οὕτως τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Εὐγενίου. Κανδίδου. Οὐαλλεριανοῦ, καὶ Ἀκύλα. στί.

Τὸν Εὐγένιον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ
σοῦ σῶμα ὡς ψυχῆς. θεοφόρε ὄργανον, δου-
λαγωγήσας. τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ
θυπέταξας τῷ πνι :~

Γηθαλέως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς. καὶ
θεοῦ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς
πλανωμένοις. ἀναλάμψας ἥλιος, τῇ ὀρθῇ-
μῳ καλυπτομένοις :~

Ἄλλος. Γνατί με ἀπώσω.

Ἀσκητῶν εὐσεβείας, ὁδοὶ τὴν ἔρημον τρίβον
ἀθύμιε. προκηρύσσω πάτερ. καὶ πρὸς κλη-
ροδοσίαν ἀνώλεθρον. ἐν ὑψίστοις ἄγων, στῦ-
λος πυρός τε καὶ νεφέλης. δεδεγμένος τὴν
αἴγλην τοῦ πνς :~

Τάφον ἀσθενούντων, ἄγαμον πανθέστατον.
κόσμῳ δεδώρηται. ὁ χς σὲ πρ. καὶ πειμώ-
των ῥοφέα παράδοξον. παιδεύων τὴν ἀφρό-
νων σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων. ὀρφα-
νῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα :~

Συμπαθὴς ἐλεήμων γνώμην ταπεινόφρονα
φόρων γεγένησαι. τῶν παθῶν ἐκτέμνων,
τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι. καὶ σοφίζων
πρ, καὶ νουθετῶν, τοὺς φοιτητάς σου. καὶ
ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα :~

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμά-
των σου. πάντας ἐφώτισας καὶ μαγνῆτις ὡς
πρ, ἐφελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα.
διαπλάττων ἤθη. καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέ-
σεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι :~ Θκ.

Ἀληθῆ θκὸν, πάντες σε κηρύττομεν θεοχα-
ρίτωτε. οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυ-
τρωθέντες γεννήσεως. καὶ πρὸς τὴν ἀμεί-
νω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν :~

Ὠδὴ ϛ. Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατε-
πόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημά-
”των, ἀλλ᾽ ὡς θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν
”ζωήν μου πολυέλεε :~

Γάμους ὥσπερ πάλαι τῆς παιδίσκης. τῆς πα-
λιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ υἱοθετήσας
ταῖς σαῖς λιταῖς, θεοφόρε συνέτεμον. τὸν
ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ὡ... :~

Ἔθετο σοφὸν σε οἰκονόμον. καὶ παιδευτὴν ἀ-
φρόνων. ποιμνείας πάντων δικαίων. ἡ τοῦ
θῦ θεοφόρε χάρις σοι. ἐνεργοῦσιν ἐν σοὶ κι-
νοῦσα :~ Ἄλλος. Ἱλασθητί μοι σῶτερ.

Μεγίστην παρὰ θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος.
τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν δαιμόνων ἐδιώ-
ξας. τῆς τούτων στρεβλώσεως. ἰώμενος πάν-
τας, τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας :~

Μακάριος ἀληθῶς. ἐγένου πάτερ εὐθύμιε.
πτωχείαν πλουτοποιὸν. καὶ πένθος χαρ-
μόσυνον, κτησάμενος ὅσιε. δι᾽ ὧν βασιλείαν,
οὐρανῶν ἐκληρονόμησας :~

Ἀπώσω τὴν ὁδὸν γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν ἀμά-
ραντον. ἀΐδιον δὲ ζωήν. καὶ κλῆρον ἀκήρα-
τον. παμμάκαρ ἀπείληφας. σκηνὰς οὐρα-
νίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα :~ Θκ.

Κυρίαν σε τοῦ παντὸς, καὶ δέσποιναν ὀνομά-
ζομεν. τὸν ὄντως ὄντα θν, ἀρρήτως γὰρ τέ-
τοκας. τὸν πάντα ποιήσαντα. καὶ διακρα-
τοῦντα. καὶ συνέχοντα παναμώμε :~

Κοντάκιον. ἦχος, πλ δ.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις ἐκ-
ρατο. καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυ-
μίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων. ἐξ
ὧν παράσχου πλουσίως ἐν ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν. καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων
κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, ἀλληλούϊα :~

Ὁ οἶκος.

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν. πῶς προ-
σοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα. καὶ ὑμνήσω τὸν μέ-
γαν εὐθύμιον. ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς δεή-
σεσιν, ἐνθυμία καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾠδῇ
ἐγχειρήσω. καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν
πολιτείαν καὶ τὴν γέννησιν. καὶ πῶς οἱ τού-
του γονεῖς ἔψαλλον τὸ, Ἀλληλούϊα :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ. μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν,
εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. Στί.

Τί κοινὸν εὐθύμιε σοι καὶ τῷ βίῳ.
Πρὸς ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.
Λῆξε βίου εὐθύμιος εἰκάδι, ἠυγένειος.

Οὗτος ὁ ὅσιος πὴρ ἡμῶν καὶ μέγας εὐθύμιος.
ἦν ὁδοὶ τῆς βασιλείας θεοδοσίου, ἐν μελιτηνῇ τῇ
κτ᾽ ἀρμενίαν μητροπόλει. ἐκ παύλου καὶ
διονυσίας, εὐγενῶν τινῶν γεννηθεὶς κτ
τὸν

τῶν. θεοφόρε γεγονὼς, τῆς ἀπάτης, προσενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶν τῶν ᾀδόντων, τὴν διδαχαῖς σου πάτερ, διδασκόμενα τὰ κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος. τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων ἀντίκα. τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας. δι᾽ ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε :~

Πυρπολουμένη τῇ ψυχῇ καὶ τετρωμένη τῷ πόθῳ. τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας. τῶν δαιμόνων ἐκφυγὼν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι. κατελαμπρύνθης πάτερ. σημειοφόρος γενόμενος :~ Θεοτοκίον.

Ῥήσεις τῶν θείων προφητῶν. καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν λόγον. τὸν λαλοῦντα δι᾽ αὐτῶν. καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα. θεογνωσίας μόνη, ἀλογημένη παμύμνητε :~

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς. ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ νυμφίου σου ἔλευσιν. προσευχαῖς ἀγρύπνοις. ἐτήρησας ὅσιε καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνη μακάριε. ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν ἐκομίσω, ταύτην τῆς ἀειζώου. τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν. θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα τοῦ αὐτοῦ. καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινήν. τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν. μόνως ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι. ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον. καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν. φθάσον θεοτόκε. τῇ θερμῇ σου γαλήνην παρέχουσα ἄφεσιν. σῷ λιμένι προσέδραμον. θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου :~

Ὠδὴ, δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἔκλινας Χριστὲ, τῇ καταβάσει σου, οὐρανοὺς ἐνσωμάσει καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς. διὸ, πάντες βοῶμεν, δόξα τῇ δυνάμει σου Χριστέ.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον. ἐκ σπαργάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς θεόν. ὧ προβαίνων ἐκραίθης, ἐκ δυνάμεως πάτερ εἰς δύναμιν :~

Ἠράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως. μεταναστὰς ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γεγονώς. συστρῶσαι τῇ γνώμῃ τῷ σταυρῷ διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος. ἐξεδύσω τὸν βίον. γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακείς. τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐνδήμῳ τρόπαιον ἔστησας :~ Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ὅλον σαυτὸν, πάτερ θεῷ καθιδρύσας. ἀθανάτου δόξης ἐφιέμενος. καὶ πρὸς αὐτὸν, ἔδραμες θερμῶς. διὰ πολιτείας ἀμέμπτου καὶ διὰ σκήσεως. καὶ βίου λαμπροτάτου. ἀνενδότως κραυγάζων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Σὺ τὴν πηγὴν, ὅσιε τῆς ἀγαθότητος. ἀγαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως. τοῖς ἀσκηταῖς γέγονας πηγή. θείων χαρισμάτων. διψῶντας τούτους ἰώμενος. πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι. μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως παμμάκαρ ἀνέβλυσας :~

Ἐπιφανεὶς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ πυρὸς τῆς παιδίσκης, γόνης ἠλαθρώσας. υἱὸς θεοῦ ἀξιοπρεπῶς. τούτους ἀναπλάσας. υἱοθεσίας βαπτίσματι. τοῦ θείου καὶ προδρόμου, μιμησάμενος βίον. βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐθύμιε :~

Ὑπὸ θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε. ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος. οὐ καὶ τὴν σὴν, ᾔδει ἀρετήν. ὄντως ἐν ἐρήμῳ. λαθεῖν καὶ καταλύπτεσθαι. διό σε φωτοφόρον. ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν. ὁ δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε :~ Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή. χαῖρε παρθένε πανάχραντε. χαῖρε ὄρος χάριτι κατάσκιον. χαῖρε σκηνή. χαῖρε κιβωτέ. χαῖρε ἡ λυχνία, τὸ φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα. χαρᾶς καὶ ἀνεκφράστου. καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς ᾄδουσι πρόξενος γέγονας :~

Ὠδὴ, ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς σε μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε :~

τάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα τὸ αὐτὸ. καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ως παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί. πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις. τὸν κτίστην καὶ κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων. καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν πανάγιον τόκον σου :~

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον, ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον. ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στίχος.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ.

τό, Πᾶσα πνοή. τὸ εὐαγγέλιον. τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, πλάγιος β'.

Οσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεὸν αὐτὸν ἱκέτευε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου, εἰς ς'. καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο, εἰς η'. ὁ πρῶτος ποίημα. Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, μετὰ τῶν εἱρμῶν.

Ὄλβος πέφηνας, γηγενῶν εὐθυμίας.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε κύριε. ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ. ἐλυτρώσω τὸν λαὸν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε :~

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν ἐκ θεοῦ εὐαγγελισθείς. καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεὰ, εὐθυμίας φερώνυμος :~

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ ἐκκλησία ὅσιε. δεξαμένη βλαστὸν ἐκ θεοῦ εἰρηνικῆς, καὶ εὐθυμίας πρoάγγελον :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου, ποίημα θεοφάνους. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, παμμάκαρ φωσφορουμένοις.

ᾨδὴ, α'. ἦχος, πλάγιος δ'. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἐκδυσωπῶν τὸν θεόν. τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας ἡμῶν, παμμάκαρ διασκέδασον εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως τῷ παμβασιλεῖ παριστάμενος :~

Ἄλλος τις σαμουὴλ θεόσδοτος. καὶ πρὸ συλλήψεως, εὐαγγελισθεὶς πάτερ. πάσαις ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις ὅσιε. φερωνύμως τὴν κλῆσιν. κατάλληλον εὐαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι :~

Ἱκετηρίᾳ καὶ δεήσει χρώμενοι οἱ σοὶ γεννήτορες. πρὸς τὸν θεὸν δῶρον θεῖόν σε κομίζουσι. καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνυόν, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν. καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον :~

Σὺ ἐκ παιδὸς καθιερώθης ὅσιε, τῷ δεδωκότι θεῷ. καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων. καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προστάγμασι. τοῖς αὐτοῦ θεοφόρε. πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ πίστεως :~ θεοτοκίον.

Σὲ θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν. τὸ τῶν ἐχθρῶν ξίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον. τοῖς εὐσεβῶς, δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, θεὸν τῶν ὅλων καὶ κύριον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον :~

Ὠδὴ, γ'. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε :~

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς ἄννης ζηλώσασα ὅσιον ὡς τὸν πάλαι σαμουὴλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε. θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρὸ συλλήψεως :~

Νεκρωσίᾳ, τῷ πρὸς θεὸν ἀγάπης πυρούμενος. λογισμῷ παμευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας ὅσιε. διὸ θεία χάρις σοι ἐπαναπαύσατο :~

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθεὶς, πνευματικῆς ἀκαρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης. τὰς ἀκάνθας ἐκτεμὼν τῆς ἀσεβείας ὅσιε. καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλλόμενος.

Ἱερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θεαμάτων.

δωθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Δι.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ῥάβδῳ τῇ τοῦ σταυροῦ στηριχθείς, τὰς ἀνομίας τὰς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρου, τρυφῆς δὲ θείας, καὶ παραδείσου πηγήν· μοναχῶς παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐν ἀπορροίαις δὲ, θείου πυρὸς ὅσιε, ϖαιμόμενος, ὥσπερ φοῖνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς τὸ οὐράνιον· καὶ στῦλος πνευματόμορφος, ὤφθης θεόφρων καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐναπολάμψεως. Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Δι.

Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ παμμακάριστε διῆλθες, ἀγαλλιάσει καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς· ἔνθα ἦχος πατέρων ἑορταζόντων, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως· καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως γενησόμενος, ἐν μεθέξει ἀοίδιμε· ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, πλ. α΄.

Ὅσιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας τοῦ πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοουσίου τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκῆρυξ ἀοίδιμε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτ.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ τὸ χρέος· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ΄.

Εὐφράνθητι ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα· εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τοῦ πνεύματος· εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχ. δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων ἀοίδιμε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι. Δόξα ὅμοιον.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς· ἡγιασμένε ἀοίδιμε, πᾶσιν ἐκλάμψας τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ πανάγνε, τῇ σῇ παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος, πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ θαυμάτων ἐκ θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, ἀοίδιμε θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Παναγία παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς καταφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα, μήτηρ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἠγνόησας τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου γευσάμενος ὅσιε, τῶν μοναζόντων ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος, ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς πίστεως. Σημειοφόρε ἀοίδιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορ

τάζουσι

τομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος, ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις, ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν, ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δέ, συγκλείσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς, πνεῦμα δυνάμεως. καὶ ὡς λαῖλαψ, ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν, ἀνομία. καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει, θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ συνίετε. μάθετε δικασταὶ παρὰ τῶν γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ κυρίου, ἡ κράτησις ἡμῶν. καὶ ἡ δυναστεία, παρὰ ὑψίστου :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν, μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά. καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος β΄.

Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε τοῖς γεννήτορσιν ἄγγελος κυρίου. ὅτι παιδίον γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον. ἐκφὺς δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ εὐάγγελμα. καὶ ἐκ σπαργάνων διδαχῆς συναπεγράφης, πάτερ Εὐθύμιε :~ Ὁ αὐτός.

Τοῦ Στουδίτου.

Ὠχυρωμένος τὸν μὲν γνώσει θείᾳ πάτερ Εὐθύμιε· τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων. ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος. ἐν δὲ εὐσκίσει καὶ εὐθυμίᾳ, ταπεινὸς καὶ μέτριος. καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος. σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, κατεφρόνησας πάτερ Εὐθύμιε. ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας. πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν. τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν. ἀδικίαν ἀπεβάλλου; ἐδίωξας δικαιοσύνην. διὸ πάτερ ὅσιε. μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς κύριον :~ Δόξα. ἦχος δ΄.

Ἔλαμψας τὰ καλὰ ἔργα σου ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιε. ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ. διὸ ἱκέτευε ὅσιε πάτερ. ἐν τῇ μνήμῃ σου θεοφόρε. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ηδίσον παρακλήσεσι τῶν οἰκετῶν πανάμωμε. παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν. καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν δέσποινα. σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων. χαῖρε δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια. χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος πλ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή. τῆς ἐκκλησίας γεγονὼς πάτερ ὅσιε. τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς. ἐκ θείας προνοίας ἀπεκρούσατο. διό σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. τῶν οὐρανίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα. χαρᾶς ἔπλησας. τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι. οἷς καὶ συναυλιζόμενος· φωτός τε πληρούμενος. καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως. Χριστὸν νῦν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

δοθῆναι,

ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Πάτερ εὐθύμιε ὅσιε, βίος ἀνυπόβλητος, ἡ πίστις ὄντως ὀρθόδοξος. καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας. σοφίας γεγονὼς ἐνδιαίτημα. ἐν δύο φύσεσιν, ἕνα σέβων τῆς τριάδος χριστὸν. ὃν πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ἕτερα προσόμοια. ἦχος, δ.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐκδημήσας μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπεγνωσμένην, ἀνέστροφος σε προεώρακε. τότε παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον τῆς εὐθυμίας φερώνυμον. μεμηνυκώς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύπην κατήφειαν. ὅθεν ἐκθρέψους, προηγιασμένος τῷ εὐεργέτῃ θεῷ ἀνηρέστησας. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος. σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον πάτερ ὅσιον. χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων. λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν. ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγή. διαφοροῦντες λιμαγχοῦσι. καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρείας ἀρδων τὴν ἔφεσιν. τὰς ψυχικὰς δέ, διαθέσεις ὁρῶν τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους θεῷ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ θεωρία καὶ πράξει διαλάμψας. σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς. καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος. τῶν αἱρουμένων, θεῷ λατρεύειν ἐντελειότητι. ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος εὐθύμιε. τριάδα σέβειν ἐδίδασκε. χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον. καὶ τὰς συνόδους, ἰσαρίθμους τῇ τετρακτύϊ τῶν εὐαγγελίων χριστοῦ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα. ἦχος, γ.

Ἁφιερωθεὶς τῷ θεῷ, ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος σαμουὴλ πάτερ εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν. μοναζόντων βακτηρία καὶ ἑδραίωμα. τῆς ἁγίας πίστεως καθαρὸν οἰκητήριον. αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν, θεοτ.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικὸν τόκον σου πανσεβάσμιε. πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα υἱὸν ἔνσαρκον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα. μηδαμῶς ὑπομεμενηκότα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν. ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σώαν φυλάξαντα. διὸ μητροπάρθενε δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως θεοτόκον ὁμολογούντων σε :~

Εἴσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς. καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτούς. καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν, ἀναλάμψουσιν. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ, διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει κύριος αὐτῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ χειρὸς κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ. καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην. καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. υἱὲ ποθεινότατε: πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε. πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε. προσηλώθης, ὑπὸ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :–

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. ἱστῶμεν στίχους, δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια, ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων:

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὑπερεπτάμενος. διὰ ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε πάτερ, ὑπέδυς ἐν τῷ γνόφῳ. δι' ἧς ἀληθῶς. οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὥσπερ. ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τοῦ θεοῦ, τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος :–

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας ψυχὴν καὶ σύνοιαν. πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ βασιλείαν. Εὐθύμιε τρισμάκαρ. προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα. ἐν ἀσκηταῖς, σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς :–

Τὸ ὁμοούσιον ὄντως, τριὰς ἡ ἄναρχος. τῆς κατοικίας, ἐν σοὶ ἀναθεμένη. λαμπρότατον φωστῆρα. ἀνέδειξέ σε σοφέ, θεοφόρε Εὐθύμιε. τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεὶς, οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας :–

Δόξα. ἦχος, β΄.

Ὅσιε πάτερ, ἐκθρέψας τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν. ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος. φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, πάτερ Εὐθύμιε :–

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Σε μεγαλύνομεν κεχαριτωμένη βοῶντες. χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη. δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι παράδεισος :–

Ἀπόστιχα στιχηρά. ἦχος, β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δόλους τῶν πονηρῶν δαιμόνων θριαμβεύσας τῇ τοῦ σταυροῦ δυνάμει. ἐθαύμασας τὴν δόξαν, Χριστοῦ πάτερ Εὐθύμιε :–

Στίχος.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ:

Ἤρθης ὡς Ἠλιοῦ ἐν ἅρματι πνεύματος. καὶ συνεκράθης μάκαρ. ἀμέσως τῇ τριάδι, Εὐθύμιε πανκόσμιε :–

Στίχος.

Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

Φρουρῶν ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ πάτερ τοῦ κυρίου. σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας :–

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη. Χριστὸν τὸν ζωοδότην. καὶ παύσαντα τὴν λύπην, παρθένε τῆς προμήτορος :–

Ἀπολυτίκιον. Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα. καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια. ἦχος, α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλεὶς οὐράνιος ἄγγελος. ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ μηδύος στείρας. Ἰωάννου τούτου γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς καὶ ἐκμαγεῖον. ἀκτήμων ἄοικος. βατοπιστὴς καὶ ὀρεστρόφος. ὑπέρλαμψας, τοῖς ἀπείροις θαύμασιν :–

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως. ἀλλ' ὤφθης ὄντως πολύγονος, ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ, η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος. σάρκα κατεμάρανας. κόσμῳ τεθανάτωσαι. καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

Ἵλεον γενέσθαι θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε. τοῖς τὴν σὴν πανίερον μνήμην ἑορτάζουσιν. ἁμαρτημάτων ἄφεσιν. τούτοις αἰτούμενος. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

Νεύσει πρὸς θεὸν ἀδιαλείπτῳ, προσέχων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως. αἴγλην εἰσδεχόμενος. φῶς ἀντανακλώμενον. διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον. μέλπεις τοῖς ψάλλουσιν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς ὁ πρὶν ἐστηριγμένος ὤφθη κύριος, πάτερ ἀναβέβηκας. θείαις ἀναβάσεσιν. ἀεὶ προκόπτων ὅσιε. ἕως κατέλαβες. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :- Θεοτ.

Ὑμνοῦμέν σε κεχαριτωμένη. θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας. ὅθεν θεόνυμφε, πάντες ὀνομάζομεν. τὴν θεοδόχον τράπεζαν, τὴν κλίμακα τὴν ἰακώβ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :- Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τοῦ θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος. νῦν δὲ ἐνεργούμενος. τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ψάλλειν ἐδίδαξε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-

ᾨδ. θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Δάκρυσι μὲν τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας. χαίρων δὲ πάτερ θεοφόρε νῦν ἐναγκαλίσῃ τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα. ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν :-

Ἄδυτος ἀνέτειλέ σοι φῶς. ἀΐδιος εὐφροσύνη ὑπεδέξατο. ἔνθα χορεύεις σὺν ἀγγέλοις. περὶ τὸν βασιλέα καὶ κύριον. τῶν ἐπὶ γῆς ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο πάτερ παμμακάριστε :-

Νόμον πάτερ τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας. ὅθεν σὲ δόξης τῷ στεφάνῳ. ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε. καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε. καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων :- Θεοτ.

Ὡς πάντων κτισμάτων ποιητὴν γεννήσασα, θεομῆτορ ὑπερβέβηκας. πᾶσαν τὴν κτίσιν θείᾳ δόξῃ. καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ καὶ χάριτι. καὶ πᾶσι τῶν ἀρετῶν προτερήμασιν. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :- Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :-

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν. ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός. ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, πάτερ ἡμῶν ἀθλοφόρε :- Θεοτ. ὅμοιον.

Ἡ κραταιὰ σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. ἡμᾶς ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις :-

Εἰς τὸν στί, στι τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος δ΄.

Ἐλάμψας τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ. χριστοῦ θεράπων μακάριε. ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν. τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν χριστοῦ. διὸ ἱκέτευε ὅσιε πάτερ. ἐν τῇ μνήμῃ σου θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :-

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον. καὶ παράκλησιν ἄμεμπτον, κεκτημένη πανάγνε πρὸς τὸν κύριον. τοὺς πειρασμοὺς καταπράϋνον. τὰ κύματα κοίμησον. τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς. καὶ ἐνθλίψει ὑπάρχουσαν. τὴν καρδίαν μου. παρακάλεσον κόρη, δυσωποῦσα. καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου. ὅπως ἀξίως δοξάζω σε :- ςρο Θεοτ. ὅμοιον.

ἐτόλμησας ἅψασθαί μου. εἰσῆλθέ ποτε ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν ταβεννησιωτῶν, θέλων μαθεῖν ἑνὸς ἑκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν. καὶ ὡς ἐπέστη ἡ τεσσαρακοστή, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. ὁ μὲν ἤσθιεν ἑσπέρα. ὁ δέ, διὰ δύο. ἄλλος διὰ τριῶν. ἕτερος διὰ πέντε. ἄλλοι, διὰ πάσης νυκτὸς ἑστῶτες, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. ὁ δὲ μακάριος βρέξας ἑαυτῷ θαλλοὺς ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ πάσχα ἔφθασε, ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος. οὐ γόνυ ἔκαμψεν. οὐκ ἐκαθέσθη. οὐκ ἀνέπεσεν. οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγεύσατο. ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην κυριακήν. τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος. ὕαινα συμπεριλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ὄντα τυφλόν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. καὶ τῇ ἕωθεν βαδίσασα, κώδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ μακαρίῳ. ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν. τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. ἡ δὲ ὕαινα κλίνασα τὴν κεφαλήν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διά τινος αἰσθήματος φασηλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἰνιττόμενον. ἦν δὲ ὁ ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον. σπανός, ἐπὶ τοῦ χείλους μόνον ἔχων τρίχας. καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος. ὑπερβολὴ γὰρ ἀσκητικῶν πόνων, οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξέφυσαν. ὅθεν οὕτως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γήρᾳ καταντήσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος εὐφρασίας. στίχ.

Ψάξει σφῶ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν.
Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους εὐφρασία.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως νικομηδείας, ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως. γένους ἐπισήμου. τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. καὶ ἐπιμείνασα τῇ ἐνστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδοται. ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον. ᾧ χρισάμενος τῆς ἐπὶ φοναῖς τῶν ξιφῶν, καὶ τῆς διακοντίσεσι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἔσται, καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα. ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθείς, ἐνεγκὼν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου τοῦ θεολόγου. στίχ.

Β χει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία.
Καλῶ γὰρ ὡς σύ, τοὺς ἀποστόλους πέρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, λουκιανοῦ. παύλης. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ῥητώρων. κλαυδίου. ὑπατίου. παύλου. καὶ διονυσίου. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις. ἐν τῷ οἴκῳ ἀναστασίου πατριάρχου ἐν τῇ ὀξείᾳ. καὶ ἀνάμνησις τοῦ ἐν νικαίᾳ μεγίστου θαύματος. ὅτε ὁ μέγας βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς ὀρθοδόξοις :~

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ο διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς. καὶ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας. τοὺς δυσμενεῖς καταβαλών, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~

Ἅμα καθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην. τῷ τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, καταυγάσθης μακάριε. ὑπερύμνητε κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ :~

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν, τῇ τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις. ὡραῖος κάλλει τῷ θεῷ, γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος. ὑπερύμνητε, κύριε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ :~ θεοτοκίον.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας παρθένε. πρὸς ὅπερ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς. ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος κύριος. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογημένος :~

Ὠδή,

καὶ τὸ διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προὔλεγε. καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε. τούτων οὖν ἕνεκεν πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται. μὴ ἀνασχομένου τὸν λύχνον, ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. ἢ προσδοκῶντος ἐκ τῆς ἁφῆς αὐτοῦ χεῖρα ἁγιασθήσεσθαι. οὗ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν ἑαυτὸν ὁ μακάριος δέδωκε. σύριγγα γὰρ ποιήσας ὑπόγειον ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτοῦ ὡς ἥμισυ σταδίου διήκουσαν. καὶ σπήλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας. εἴποτε πλείονες αὐτῷ παρέβαλλον καὶ διηνώχλουν. λάθρα τῆς σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ηὕρισκεν. περὶ δὲ βρώσεως καὶ πόσεως, περιττὸν ἐστὶ γράφειν καὶ λέγειν. τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θέας, τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων. οὗτος ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων καὶ λέγων μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν ἵνα πείσῃ αὐτόν. ἔλεγε δὲ ὁ ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο. τὸ μὲν πολεμοῦν τοῖς ἁγίοις εἰς πάθη ἀλλόκοτα. τὸ δὲ ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἁγίοις. τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ σατανᾶς τοῖς γόησι καὶ τοῖς αἱρεσιάρχαις. οὗτος ὁ ἅγιος νοσφιζομένῳ τῷ ἰδίῳ μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων καὶ μὴ διορθουμένῳ. ὀργὴν κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. καὶ τὸν ἐπὶ κρεία δαίμονος καθ' ἑκάστην ἐσθίοντα τρεῖς μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα. τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀποκατέστησεν. καὶ τὸν διάβολον ἑώρακεν, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν λυχνίοις ἐπιφερόμενον. καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτοῦ μοναχόν, θεόπεμπτον καλούμενον διωρθώσατο. καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου ἱερέως τῶν εἰδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε, ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτοῦ ἀνίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχοι ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς σκήτεως. καὶ ἕτερον νεκρὸν ἀνέστησεν, ὡς ἂν εἴπῃ ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἀνέκρυψεν. καὶ πάλιν προσέταξε κοιμηθῆναι. τοιούτοις οὖν θεαρέστοις ἔργοις κοσμούμενος. ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μακαρίου τοῦ ἀλεξανδρέως. Στ.

Θανοῦσα θείων ἡδύνας μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.
Γῆν μακάρων λάχον ἐννέα καὶ δεκάτῃ μακάριοι.

Οὗτος ὁ ἅγιος μακάριος ὁ ἀλεξανδρεύς, πρεσβύτερος ἐσχημάτισε τῶν λεγομένων κελλίων. ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδειξάμενος. καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγασθεὶς ὁ μέγας ἀντώνιος, ἔφη. ἰδοὺ ἐπαναπαύσατο τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. οὗτος ὁ μακάριος, εἴποτε ἤκουσε τινὰ πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. ὅθεν ἀκούσας ὅτι οἱ ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν ἐπὶ ἔτη ἑπτά, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν. πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. ἔτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγενέσθαι ἠγωνίσατο. καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέροις. τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ, ἔνθα οἱ κώνωπες μέγιστοι ὄντες ὡς σφῆκες αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλους καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν. μετὰ γοῦν τοὺς ἓξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐλεφαντιάσει παρεικάζεσθαι. τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπὶς εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ἀναιρετικὸν δὲ ἐστι τοῦτο τὸ θηρίον. ὁ δὲ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χειλέων αὐτῆς. διέσχισεν εἰπών. μὴ ἀποστείλαντος σε τοῦ θεοῦ, πῶς

ἐτόλ-

δέδεικται. ἐν προσευχαῖς καὶ μνημείοις. ἀγρυπνίαις τε. καὶ δεήσεσι ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον :~

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, θεοφόρε οὐκ ἔδωκας. ἕως ὅτου πάτερ. οἶκον σεαυτὸν ἀπετέλεσας. τῷ παντεπόπτῃ, δεσπότῃ ὡραιότατον. πρὸς ὃν ἔκραζες, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον, ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν. ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον. καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην, ἐπιδέδειξαι. τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~ Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας. πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας. τὸν ζωοδότην τεκοῦσα. τὸν λυτρούμενον. τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀναπετάσας ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν. καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας. γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ θεῷ καὶ παμίδρος :~

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανάς. καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας. ἠμβλύνας ἀεί. τῷ θείῳ νόμῳ. τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος :~

Κατακοσμήσας ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερόν. καὶ ἡγεμονίᾳ τὸν νοῦν καταστήσας. ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα. πρὸς πορείαν οὐράνιον :~ Θεοτοκίον.

Ἡ παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον υἱόν. νομοθετοῦντα τοῖς πᾶσιν ἁγνείαν. καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῇ καταγγέλλουσα :~

ᾨδὴ ς΄. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἔρημον κατοικῆσαι προθύμως ἠγάπησας. θεοφόρε. ἐν αὐτῇ τὸν θεὸν προσδεχόμενος. τὸν ῥυόμενόν σε. καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα :~

Ἀκλόνητος, ἐν ἀσκήσει θεόφρον διέμεινας. μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν. διὰ τῆς ἀφράστου, ἐξ ὕψους καὶ θείας ἐλλάμψεως :~

Ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας. ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας. μετὰ τῶν ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων θεῷ παριστάμενος :~ Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ θεομῆτορ τὸν ἄναρχον. θεὸν λόγον. δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον. καθ᾽ ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Κοντάκιον. ἦχος α΄.
Χορὸς ἀγγελικός.

Μακάριον ζωὴν, ἐκτελέσας ἐν βίῳ μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων, ἀξίως συναυλίζεσαι, θεοφόρε μακάριε. καὶ τὴν ἔρημον, καθάπερ πόλιν οἰκήσας. χάριν εἴληφας, παρὰ θεοῦ τῶν θαυμάτων. διό σε γεραίρομεν :~

Κοντάκιον. ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριε, τῆς ἐγκρατείας. ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ. φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα. πάτερ πατέρων, μακάριε ὅσιε :~ Ὁ οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου θεράποντα, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος. θαυμάτων τὸν ταμίαν, μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς. οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας, παθῶν, καὶ ἁμαρτίας. ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων, τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως. διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων,
Πατέρων πάτερ, μακάριε ὅσιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ. Στίχοι.

Ὁ μακάριος τῆς γῆς ἀναχωρήσας,
Εἰς μακάριον οὐρανοῦ ἤρθη χώρας.

Οὗτος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθών. καὶ ταύτην ἀγαπήσας καὶ περιλαβών, θεῖον τοῦ πυρὸς καταγώγιον ἐγένετο. τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν, ἐκτήσατο, ὡς καὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. ἐπήλθη δὲ αὐτῷ

καὶ

καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν μακάριε. μνείαν, ἀγρυπνίαν, προσευχήν. οὐράνια χαρίσματα λαβών. θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας. καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ δύο κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παράδεισον ἐν ἀσκηταῖς μακάριον κυδαίνω. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσὶ πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες. ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς, ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔλεγον. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται :~

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος. καὶ σὺν τοῖς ἀγγέλοις περ νῦν συναυλιζόμενος. ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην. ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται :~

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος. ἀμεταστρέπτως ταύτην παμμάκαρ διήνυσας. ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διασκεδάσας. ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται :~

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα. ταῖς ἀσκητικαῖς σου παλαίστραις τῷ θείῳ πνεύματι. καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει. ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται :~

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες. τὴν δ[illegible] ἀγαπήσας περ τερπνότητα. ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων. καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται :~ θεοτοκίον.

Ἄχρονον υἱός, ἀνάρχου πατρός. σάρκα δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἁγνὴ γενόμενος. ἐν σαρκὶ συλλαβοῦσα. ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως. ᾧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν. ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν δεδόξασται :~

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Νόμῳ ὑποκύψας πνεύματος. τὴν πανοπλίαν,

Ἰαννουά

περιεζωσάμενος ὅπλα. οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας :~

Ἄνω, πρὸς θεὸν τὸ φρόνημα. ἔχων θεοφόρε τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας. διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος :~

Ῥήξας, τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως. τῇ ὑπὲρ φύσει καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου. θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν :~

Ἰμα, τῷ θεῷ μακάριε. ἐν ἀταραξίᾳ προσομιλήσῃς ἐπὶ ἔρημον, κατοικῆσαι περ προείλω τῶν θορύβων μακρυνόμενος :~ θεοτοκίον.

Θεῶσαι, βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον. ὁ διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος. τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, θεομῆτορ κατεσκήνωσεν :~ Ὁ εἱρμός.

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησεν. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

κάθισμα. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἀσκήσεως πυρί, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ. σοφὲ δοκιμασθεὶς, ἀριζότερος ὤφθης. διὸ πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασίλεια. ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημοῦντας βοῶμεν. χαῖρε ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν περ αἴτησαι.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας. ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας. καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας κύριον. ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη μαρία. καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, θεοῦ ἐνδιαίτημα :~

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα. κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκωσου, τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου. συγκατάβασιν. καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, θεὲ ὑπεράγαθε :~ ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον. ἐξεδύσω πάτερ, σὺν τῆς ἁμαρτίας τοῖς πάθεσι, δι' ἐγκρατείας εὐτόνως. ἐνεδύσω δέ, τὸν καινούμενον διὰ χριστοῦ παμσεβάσμιε :~

Ὁ λαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος. διὰ πάσης περ, θείας ἀρετῆς ἀνα-

ὀρθοδοξίας φόπαια, ἀμέςήσατο καθ᾽ ὅλης τ̃ οἰκουμένης. ἀριθμῶν ἀσεβῶς, τὸ τῆς τριάδος μυςήριον, διὰ τὴν τ̃ προσώπων ἰδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Δόξα. ἦχος, γ'.

Γερμανοῦ πατριάρχου.

Ἡ μεγάλη τῆς ἀληθείας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος ἀθανάσιος, πρὸς ἀρχίαν σύμφρον, συγκαλεῖται τ̃ ἐκκλησίαν. φαιδρῶς παντὸς τοῖς πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν, τῷ καλῷ ποιμένι, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους. ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ χειρὸς τοῦ θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν, θτ.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου κε ἡ δύναμις.

Ἐ νὴ μὴ καὶ πρεσβεῖς δέσποινα ὑπάρχουσα. τὰς σὰς ἀχράντους χεῖρας, πρὸς τὸν μόνον ἁγνὸν. καὶ ἱκέτευσον αὐτὸν ἐν παῤῥησίᾳ, τὸν μόνον εὐεργέτην. τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. ἐν ἡμέρα τῆς δίκης :~ σταυροθτ. ὅμοιον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα παναμώμητε. κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα. πανθαυμάσιε τέκνον. ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον. τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ'. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου. εἰς τὸ Κε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςιχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, σ̃ι προσόμοια. ἦχ. δ'.

Ἔ δωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος. ἐλογίσω θεσπέσιε, φυλάττειν τὴν ἐγκράτειαν. τὴν ἀποχὴν τ̃ πλούτου. τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ. καὶ ἀδοξίαν τὴν μετεωρότητα. διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς χυ̃ γνώμην ἐπέτυχες. ἐνσκηνώσεις αὐλιζόμενος τῶν ἁγίων μακάριε :~

Δρόμον τ̃ ἀσκήσεως ἀπαρεμφέρεις ὥςτε τελέσας. καὶ τ̃ πίστιν τετήρηκας. ἐντεῦθεν καὶ φέρων, ἐκομίσω περὶ τ̃ δικαιοσύνης. ὅν σοι ἡτοίμασε χς. ὁ κατ' ἀξίαν μέμων τὰ ἔπαθλα. καὶ γέρα κομιζόμενος. καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν. ὧν καὶ ἡμῖν ἡμᾶς δρέψασθαι, θεοφόρε δυσώπησον :~

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμα σου ἀπηρνήσω θεόσοφε. πικραίνων τ̃ αἴσθησιν ἐγκρατείας πόνοις. καὶ σκληραγωγίαις. ὑπομονῇ τε πειρασμῶν. καὶ καρτερίᾳ τ̃ περιςάσεων. ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν. καὶ φυλάττειν ἀδιάδοχον. καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον :~

Δόξα. ἦχος, πλ δ'. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου αἴγυπτος ἀνθήσασα, τοῦτον περιλυχον. τὸν ἐν μακαρίοις μακάριον. οὗτος καὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ ἁγίου πνς καταγλαϊσθείς. πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ ἀνυπερβλήτως ἐτελείωσεν. αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες. αὐτῷ μὲν δυσωπεῖν τῷ χῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θτ. Κε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέςης.

Ἰ δέ μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς ςεναγμοὺς θεονύμφευτε. πρόσδεξαι παρθένε μαρία. καὶ μὴ ἀπώσῃ παναμώμε. τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνή, ἐπάρσεις δεχομένη ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν :~

σταυροθτ. ὅμοιον.

Ἄ ρνασε, ὅτε ἡ ἀμνὰς καὶ παρθένος. πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον ἔβλεψε. σὺν δάκρυσι λέγει, ὀλολύζει καὶ ἐκραύγαζε. ποῦ ἀπέρχει τέκνον ἐμόν. συνέλθωσοι γλυκύτατε. οὐ καὶ φόβῳ μὴ ὁρᾶσθε, ἰησοῦ μου πολυέλεε :~

Εἰς τὸν σ̃ι σ̃ι, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ β'.

Ὅσιε πτρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς χν̃. εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~ Ἀπολυτίκιον. ἦχος, α.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. καὶ ἐν σώματι ἄγγελος,

καὶ

μονος. σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἕνωσιν κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον. τὰς ἀμφοτέρων ῥοπάς, ἴσως ἐκκλίνας βοῶν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :–

Μαρία κυρία τοῦ παντός. κυριευθεῖσαν μου τὴν παναθλίαν ψυχήν. τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι. καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι. σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ. καὶ παράσχου λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν ἀκήρατον :–

Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :–

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή. ἐξεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντή. περὶ οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηκας, ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς. διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου. ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος ἀθανάσιε :–

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τρισφεγγεῖ. τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος. τοῖς ὑμνηταῖς, σοῦ ἀνταναχλάσεις αὐγοειδεῖς. διαφανῶς ὡς ἔσοπτρον. ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακάς. καὶ σοὶ συστήσαις μάκαρ, καὶ μέγα καὶ ἐξόχως. ὑπὲρ ἀξίαν, τὸ αἰτούμενον :–

Ὑμνοῦντας δυσωπούμενος ἐκτενῶς. ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ἱκέτευε. διὰ σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ. τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τε. κράτος καθ᾽ αἱρέσεων δυσμενῶν. ἡμῖν δὲ σωτηρίαν. εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ ἀθανάσιε :– Θτ.

Σώτειρα, ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτήν. σέιας με κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν παράγγελε πταισμάτων μου τὰς σειράς. τῇ σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι. πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς. ὡς φέρουσα ἐν κόλποις. τὸν πάντων βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον :–

ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ὕψωμα κατεπαρθέν, τῆς γνώσεως καὶ τοῦ τούτου θεομήτορος. κύριλλε ἅπαν κατακράτος. καθελὼν νεστορίου τὴν ἄθεον. ὑψῶν

Γ'αμμουά.

δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων :–

Ῥώσει τῶν φρενῶν, καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν τριάδα ὁμοούσιον. τοῦτε γὰρ σεσαρκωμένον, θεὸν θεολογήσας μακάριε. ὀφθείς τε τῆς θεοῦ ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι :–

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις περὶ ἵλεως. ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὕψων τῇ πρεσβείαις σου. τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνοντε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας :– Θτ.

Στεφάνωσον θείων ἀρετῶν, πανάχραντε θκε τὴν καρδίαν μου. δεῖξον παρθένε καρποφόρον. ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι. τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ νεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον :–

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :–

ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι ἀναδείχθητε μύσται. τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, ἀθανάσιε μάκαρ. καὶ κύριλλε θεοφάντορ. ἄρειον καθελόντες. καὶ σὺν αὐτῷ σαβέλλιον. καὶ νεστόριον αὖθις. τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων. ἱεράρχαι κυρίου :– Θτ. ὅμοιον.

Ὄρος θεοῦ παναγιον. καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον. καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν. ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον. καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην. καὶ ναὸν καὶ παστάδα. ὑμνήσωμεν θεόφρονες. τὴν ἁγνὴν καὶ παρθένον. ἐξ ἧς θεός, σαρκωθείς, ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν. ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἑνώσει :–

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν. στ.

Οἱ ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται. ἦχος γ΄.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων. ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα. ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων, συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. τὰ τῆς

Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι.
Ξένη βρέχουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁμότιμον σύνθρονον, πατρὶ τὸν λόγον. μονογενῆ τε υἱόν, ὀρθοδόξως κηρύξας. Ἀθανάσιε πάτερ θεώνυμε. αὖθις διδάσκεις. τὸ πνεῦμα γεννήτορι. καὶ τῷ υἱῷ συμφυές, καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην, τοῦ τρισηλίου φωτός. διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν. μέχρι τερμάτων. τῆς γῆς τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γεννήτωρ σε. τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπαμετέμετο.

Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι. οὓς ἔτλης μάκαρ ἀγωνιζόμενος. ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. οἱ φέσαμοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας, ὑπῆρχες τοῖς παίουσι. πρὸς δὲ σαυτόν, ὡς μαγνῆτις εἵλκυσας ἅπαντας.

Ζιζανίζοντα δόγματα. ἀλλότριά τε τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. ἐξορίσας, τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων. θεότητος δέ, μονάδα ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θκ.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν. διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν. ὡς ἐκ χειμάρρου, τῆς θείας χρηστότητος. ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδὺς μόνον, εἶδε μάκαρ κύριλλε ὁ Μωσῆς. ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος. σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τότε πάτερ, δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας. ἐμφανίσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα. τάχει, προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθείς. τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος. πάτερ κύριλλε. εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς πάτερ, διαιρέσει. τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης κύριλλε. ἀπαραλλάκτους δέ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ θεότητι.

ᾨδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, ἀοίδιμε Ἀθανάσιε. στῦλε τοῦ φωτός, τῆς ἐκκλησίας ἔρεισμα· τριάδος ὑπέρμαχε. θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ. βίου τε μονήρους, ἀκριβὴς νομογράφε. ἡμῖν συνεορτάζοις. ἱερεῖς καταρτίζων. λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος. τοὺς γὰρ πρακτικοὺς τῷ λόγῳ ὑπερηλάσας. δοκίμους ἐν λόγῳ δέ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν. τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρους. διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, μυστιπόλε θεόληπτε. τὴν ἱεραρχίαν τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου. τὴν πλάνην ἐξορίσας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς. ὑπὲρ τῆς τριάδος κηρύττων ἐβόας. πατέρα προσκυνεῖτε. υἱὸν θεολογεῖτε. τὸ πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα παναγνὴ. φῶς καὶ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ γεγέννηκας. φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογεννωσίας χάριτι. ὃ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς. ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή. καὶ γὰρ ἃ σήμαναι ἐβρύασαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου. πάντων δογμάτων δυσσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστὸς ὑπερβαίνει. ψάμμον γάρ, τάχει τὰ σὰ θεόλεκτα.

Νομὰς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς ἐκκλησίας δειχθείς. τὰς δύο κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας ὥστε. διαθήκας ἢ ὥσπερ ἀγκύρας. πνευματικοὺς κλήρους, τοὺς σούς, ἔχουσα λόγους βοᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος.

ἐστὶ δύο· καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς δευτέροις ἐναθλήσας, πρὸς Χριστὸν ἐκδημεῖ. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἀδελφιδοῦς γενόμενος Θεοφίλου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου τῆς τρίτης καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησεν. Ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν ἅγιος Ἀθανάσιος, μέτριος τὴν ἡλικίαν. ἠρέμα πλατύς, ἔγκυφος. χαρίεις τὸ πρόσωπον, ἄκρως ἀναφαλαντίας. τὴν ῥῖνα ἐστὶ γρυπός. γένειον οὐκ ἐστὶ μήκει ἐστὶ πλάτει δὲ τὰς σιαγόνας πυκάζων. καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετμημένος. οὐ πολιὸς ἄγαν. οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι κεχρημένος. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος, βραχύ τι πρὸς τὸ ἀχρόστροφον, τὴν πρόσοψιν ἀπομεμηκώς. ὀφρύσι δασείαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς ἁψῖδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον. ἐστὶ ῥίν. τὸ τῶν μυκτήρων διάφραγμα, φθόρον προσπεπτωκώς, ἐντεταμένος τὰς παρειάς. χείλεσι παχυτέροις τὸ στόμα διεσταλμένος. φαλακρὸς ἐστὶ μετώπῳ βραχεῖ. δασεῖ καὶ ἐστὶ μήκει τῷ πώγωνι, σεμνυνόμενος. ὅλος ἑκατέρωθεν τῶν τριχῶν ὑπόξανθος, μιξοπόλιος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαρκιανοῦ. ἀρ.

Χοῦς Μαρκιανὸς τυγχάνων εἰς χοῦν λύει.
Τὸ δόγμα τοῦ πλάσαντος, οὐκ ἔχων λύειν.

Οὗτος πατρίδα μὲν ἔχει τὴν κπ̄. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. καὶ ταύτην δὲ κἀκείνην λιπών, ἔχει τὸν οὐρανόν. τὴν γὰρ τοῦ γένους περιφρονήσας περιφάνειαν, ἐξ εὐπατριδῶν γὰρ κατήγετο. καὶ τῶν ἐν βασιλείοις περιβλέπτων ἐτύγχανε καταλαμβάνει τῆς ἐρήμου τὸν ὀμφαλόν καὶ μικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον. καὶ θριγγίῳ περιβαλών, καθεῖρκτο διηνεκῶς πάσης μὲν ἀνθρωπίνης οὐσίας κεχωρισμένος, θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων προσδιαλεγόμενος. καὶ τὴν μὲν προσευχὴν ἡ ψαλμῳδία διεδέχετο. καὶ ἀμφότερα πάλιν, ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις. τροφὴ οὖν αὐτῷ ἄρτου μόνου, οὐγγίαι τρεῖς. ἐνεκέκρικε γὰρ ἑαυτῷ καθ' ἑκάστην ἐσθίειν. κόρον δὲ μὴ λαβεῖν μηδέποτε. ἀληθὴς γὰρ ἔνδεια, ἡ διηνεκὴς ἔνδεια. χρόνου δέ τινος παρελθόντος, πολλοὺς ἐδέξατο φοιτητάς. καὶ ἐκ τούτων μυρία ἐφυτεύθη ἕτερα καταγώγια. τοιαύτης δὲ χάριτος ἔμπλεως ἦν, ὅτι ὁσάκις ἂν ἐβούλετο βιβλίον ἀνοῖξαι ἐστὶ τῷ ἀναγνῶναι, οὐκ ἐδέετο λυχναίου φωτός, ἀλλ' ἄνωθεν αὐτὸν περιήστραπτε φῶς, καὶ οὕτως τὴν ἀνάγνωσιν ἐποιεῖτο. δράκοντα δέ ποτε προσερπύσαντα τῷ κελλίῳ, καὶ μέγα κεχηνότα, ὥσπερ πυρὶ τῷ σταυρῷ κατεξήρανε. καὶ δίκην καλάμου καταφλέξας, διέλυσεν εἰς πολλά. ὁ δὲ σημειοφόρος πατὴρ ἡμῶν, ἔτι τούτων πλείονα πράξας, καὶ πολλοὺς τὰ τῆς ἀρετῆς διδάξας, τὰ ἐπίγεια καταλιπών, μετέστη πρὸς οὐρανόν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδούλης. ἀρ.

Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι.
Δοῦλοι θεῶν κτείνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παρέστη τῷ ἄρχοντι Πελαγίῳ. καὶ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε. καὶ πολλοὺς ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. ἐξ ὧν ἦσαν ὁ κομενταρήσιος, καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος. οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ἡ δὲ ἁγία ὑπὸ σιβλίων πυρωθέντων, διερρυπτίσθη τοὺς μαστούς. εἶτα ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν κυπαρίσσῳ. καὶ τοὺς πόδας μεθ' ἥλων σιδηρῶν καθηλώθη. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων ἁγίων ἐμβληθεῖσα. καὶ ἐστὶ πολὺ προσευξαμένη. καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Ξένη, πυρὶ τελειοῦται. ἀρ.

κεκτημένη παρ᾽ ἁγνῆ. συγγενῆς προμοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χειριαμοὶ πρὸς τὸν δεσπότην, ἱλασμὸν ἀμέμπτη προβαλλόμεθα :-

Ἄλλος. Συκῆ μου φωτ.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάῤῥης ὅσος, ὦ κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῆς κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα :-

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τῆς αρεὸς διαίρεσιν. ὦ κύριλλε μαραίνετε, σαβελλίου ἐκβάθρων, συναλοιφὴν καθῄρηκας :-

Πόνους πλουτοποιοὺς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας. ὦ κύριλλε θησαυροῦς τε, ὥσπερ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ :- Σῶ.

Ὄντως ὁ χαρακτὴρ, τῆς ἁγίας μορφῆς σου σεμνή. τοὺς δαίμονας φυγαδεύει. τοὺς πιστοὺς δ᾽ ἁγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Ὠδὴ, ς᾽. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ὀθνείου σπόρου σπορᾶς, φανεὶς ὁ ἀπὸ ὀλυμπίας ἱερός. βροτείου λόγου καινοῦ, χερσοῦ τὸ ἀμθρώπινον, σοφῶς ἐξελήλεγκται. ὑπὸ σοῦ παμμάκαρ, ὥσπερ αὐτοὺς καὶ φρενόληπτος :-

Ῥευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου. ἐξ ἀενάου πηγῆς, τῆς χάριτος ὅσιε. γλυκύτερα μέλιτος. ὡς ἐκκρίνης ῥεῖθρα οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα :-

Θαυμάσιεῖ τε τοῖς σοῖς, εἰκότως πέρ συγγράμμασι σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν. μελετήσας φυσιοῦσθαι, αἱρέσεις θεώμενος. περαναφαπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα :- Σῶ.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου. θεογεννῆτορ ἁγνή, καὶ τύχοιμεν παρ᾽ ἁγνῆ. τῆς θείας ἐλλάμψεως. τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ :-

Ἄλλος. Θύσωσου, μετὰ φωνῆς.

Παιδί, σεραφεὶμ τῷ προφήτῃ τὸν ἄνθρακα τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσμένεις ἱερομύστα. τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἦν ἀνθρακούμενον καθάρσιον :-

Ὀμόρρους, ὡς σαμψὼν ἀλλοφύλους ἐκ ἔθραυσας. τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα. καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας κύριλλε :-

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος. τὸ δυσμενὲς μεσοτοίχιον. χερσομάχου θράσας πάτερ καθεῖλες. ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς θεομήτορος :- Σῶ.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, θεογεννῆτορ παρθένε. σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη. ἀπ᾽ αἰῶνος, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα :-

Ὁ εἱρμός.

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς, αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ διοίκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι αἵματι :-

Κοντάκιον. ἦχος, δ᾽.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας. καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας. σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε :-

Ὁ οἶκος.

Κατανόησον χερὶ, καὶ ἀσθενείᾳ ἀπορρήτω τὴν σὴν μὲν ἐκκλησίαν, ὀραμώσας οἰκτίρμον, δεῖξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστε καὶ σῶτερ ἡμῶν, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, κυρίλλον τὸν θεῖον. τῆς αὐτῶν σὺν ἱκεσίαις, αἱρέσεων ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φεκτῷ, τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι. Σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε :-

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη. μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, ἀθανασίου καὶ κυρίλλου, πατριαρχῶν ἀλεξανδρείας. Σῶ.

Ἀθανάσιον καὶ θανόντα ζῆν λέγω.

Οἱ γὰρ δίκαιοι, ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγε.

Ἄλλος τε λάδε τῆς ἀειμνήστου κτίσιος.

Τάρχυσαν ὀγδοάτῃ μέγαν ἀθανάσιον δεκάτῃ.

Οὗτος ὁ μὲν ἅγιος ἀθανάσιος ἦν, ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως κωνσταντίνου. καὶ ἐν τῇ κατὰ νίκαιαν πρώτῃ συνόδῳ μήπωτε ταγμένος ἐν ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὸν ἄρειον κατήχυνε. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξανδρείας καταστὰς παρὰ κωνσταντίου διαφόροις ὑπορορίαις ἐλαύνεται. καὶ

ἐπὶ

σκηνῶσαι ηὐδόκησεν :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα :~

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου ἀθανασίου. ἦχος, β΄.
Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα. κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες. πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως. τῇ ἐπομβρείᾳ τοῦ πνεύματος ὅσιε διό σε ὑμνοῦμεν ἀθανάσιε :~

Ἄλλο. ἦχος, γ. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι τὴν ἐκκλησίαν. πάτερ ὥπλισας ὀρθοδοξίας. τῆς διδαχαῖς σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες. τῆς ἀσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας. καὶ σὺν τῷ παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηκας. λοιπὸν πεπλήρωται ὁ πόθος ὅσιε ἀοίδιμε. καὶ κλῆρον ἀγαθὸν, κομίζῃ τῶν πόνων σου :~ Δόξα ὅμοιον.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς ἐκκλησίας. πάτερ κύριλλε σὺ ἀνεδείχθης. τὴν δωδεκάδα τοῦ λόγου προεβάλλου. τὴν νεστορίου κακόνοιαν ἤλεγξας. καὶ θεοτόκον κυρίως ἐβράβευσας. ῥητόρων ἔξαρχε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὠδὴ, δ΄. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ὅλη ἐν σοὶ, ἐπεδήμησεν ἡ ζωηφόρος τριάς. ἡ ἐξ ὕψους, μίαν ἐπιφοιτήσασα. θεοπρεπῶς, τοῦ χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερῴῳ, καὶ μαθητὰς ἐμφορήσασα. ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον πάτερ. τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττοντα :~

Ζήλῳ θεϊκῷ, ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολούμενος. τῇ συνόδῳ, συναγωνιζόμενος. καὶ πρὸ τοῦ σὲ, πρόεδρον τελεῖν. ἐν τῇ νικαέων. κηρύττεις τὸ ὁμοούσιον. διὸ τῆς ἐκκλησίας. ὁ χριστὸς ποιμενάρχην. καὶ διδάσκαλον σὲ προχειρίζεται :~

Ἐγχειρισθεὶς, τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴακας. ἐκ προνοίας, θείας ἀθανάσιε αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας. οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμες. προρρίζους ὡς ἀκάνθας. καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου. ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας :~

Ὑπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκαυται. ἡ ἀρείου, ἔκφυλος διαίρεσις. σύγχυσίς τε, σαβελλιανή, τά ἐκ διαμέτρου κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν. ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία. αἱρετίζουσα ὦ ἀθανάσιε :~ Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε. σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου. ἐντεύξεις φέρεις παναμώμητε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, θεοτόκον ἁγνὴν σὲ γινώσκοντας :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε... ἐκκλησία.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα. καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε. κύριλλε ἰδὼν ὁ χριστός. τῆς θείας σε προεδρίας, πάτερ ἐκκλησίας καθίστησιν :~

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος. τὴν πατρικὴν τοῦ μάρκου. ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος. τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος :~

Ὑπὸ χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης. ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας. τὸ ποίμνιον πάτερ. λόγοις ψυχοτρόφοις σου. ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι. δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος :~ Θεοτοκίον.

Ἠφανισμένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα. μήτηρ θεοῦ κατέπαυσας. ζωὴν τὴν ἀγήρω. πάναγνε κυήσασα. διό σοι κραυγάζομεν, χαῖρε θεοκεχαριτωμένη πανύμνητε :~

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, πάτερ ἐν ὀργάνῳ ἀνήχῳ τῆς γλώττης σου. ἐστηλίτευσας δὲ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν. τοὺς πεπλανημένους. ἐπανάγων καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως θεὸν ἀθανάσιε :~

Ὀλεθρίους αἱρέσεις, πάτερ ἐθριάμβευσας, λόγοις καὶ γράμμασι. τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν. ἐκ τῆς οἰκουμένης. διαῤῥαίνων ἀναντιῤῥήτως, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μακάριε :~

Σὲ διδάσκαλον ὄντως, μέγαν διδασκάλων σοφὲ ἀθανάσιε. ἀκομψεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς ἀποστόλους ἀνύμνησεν. ἐκκλησία πάτερ. ἡ τοῦ χριστοῦ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς πίστεως :~ Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν. τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου,

οἱ σεπτοὶ μάρτυρες, στάσεις ὁσίων τε. καὶ δικαίων οἱ δῆμοι :~ στίχ. θεοτ. ὅμοιον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε πάναγνε. ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας, μὴ ἀτεκνόν με δείξῃς, υἱέ μου καὶ θεέ μου. ὁ συντηρήσας με, μετὰ τόκον παρθένον :~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. κανὼν τῆς ὀκτωήχου, ὁ εἷς. καὶ τῶν ἁγίων δύο. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀθανασίου. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος ἄνθος ὀρθοδοξίας ἔφυ.

ᾨδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην. ποίημα Θεοφάνους.

Ἀθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν ἀφ' ἡμῶν. πρὸς τὸν θεῖον φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον. παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται. ἀξιέπαινον χρῆμα. τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν. ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκμάγιον :~

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως. καὶ ὑπὲρ ἥλιον, πολιτευσάμενος. βίῳ ἀπαστράπτοντι, ὅσιε ὑπερβέβηκας. ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἀνάξιον, πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος :~

Ἀξιοχρέως μὴ ᾠδὴν ὑφαινόμενοι, σοῦ μνήμῃ τῇ εὐκλεεῖ ἀλλὰ καὶ ἀποροῦντες, πλεῖστον ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου. αἰτοῦμεν συγγνώμην. ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ πνεύματος :~

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας, παθῶν σκιρτήματα. ἐν τῇ νεότητι, γηραλαῖον φρόνημα. καὶ ἀσαθάκτισάμενος, ἀθανάσιε μάκαρ. τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας :~ θεοτ.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα θεοτόκε μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου κυρίλλου. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν θεοτοκίων.

Θεωρίων κύριλλος ἐνθέων λύρα.

ᾨδὴ α΄. ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν κύριλλε, χάριν δεξάμενος. καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς. λογικὰς ἐξαστράψαις ἡμῖν. μαρμαρυγὰς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν :~

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας κύριλλε, σοφὲ τοῦ πνεύματος. τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ χριστοῦ. τῶν παθῶν καθηράμενος. τῆς ὑπερθέου γεγονὼς, ὄντως τριάδος ἐνδιαίτημα :~

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, κύριλλε ἔνδοξε. τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας. τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος :~ θεοτ.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ κτίσαντος. φύσις ἐκβέβληται. δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς. ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς. τὸν λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω μητροπάρθενε :~ ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Ἀνακαθάρας μολυσμοῦ, παντὸς ψυχήν τε καὶ σῶμα. ἀθανάσιε ναὸς ἀνεδείχθης. ἀξιόθεος διὰ τὸ τῆς τριάδος πλήρωμα. ἐπανεπαύσατο σοί, ἰσομύστα παμόλβιε :~

Σὺ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ παρακλήτου ἡ χάρις. ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὑροῦσα. διαδήλως ἐν αὐτῇ. τὰς ἐνεργείας δείκνυσι. καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, περ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ἱεραρχίας μὲν κανὼν, ὡς ἱεράρχης ἐδείχθης. πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος. ὁ δὲ λόγος σου σοφὲ τῆς θεωρίας. τύπος φανῶς. θεολογία δέ σου, ὄντως ἡ δίδαξις πέφηνεν :~ θεοτ.

Τῶν χερουβὶμ, καὶ σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα. θεοτόκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον θεόν. ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν :~

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥωννύμενος ἐν χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος. γνώμῃ στερρᾷ κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας :~

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετίναξω καθελὼν κύριλλε. πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ χριστοῦ ἐπαιρόμενον :~

Ὡς ἔξοχος ἀθλητὴς, περ ἐξέκλινας στερρῶς ἅπασαν. τὴν τῆς σαρκὸς ἀπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον :~ θεοτ.

Ὁ ἄγγελος γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σου χαρὰν ἔφησε. χαῖρε θεοῦ σκήνωμα, ὃ κατασκηνῶσαι

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιη΄. τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας. καὶ κινδύνους ὑπέμεινας. θεόρρημον ὅσιε Ἀθανάσιε. ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας. Ἀρείου τὴν ἄθεον. καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας. ὁμοούσιον, τῷ πατρὶ δογματίζων. τὸν υἱόν τε. καὶ τὸ πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱερουργὲ παμμακάριστε :~

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος. τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας. καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας. προκινδυνεύων τῆς πίστεως. στερρὲ Ἀθανάσιε. ὡς ποιμὴν ἀληθινός. ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον. παναοίδιμε. τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο. συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι :~

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας. ἐπωνύμως θεόπνευστε. καὶ χρισθεὶς τῷ πνεύματι, χρίσμα ἅγιον. ἱερουργὸς ἱερώτατος. σαφῶς ἐχρημάτισας. καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, ἐκκλησία δοξάζει. σου τὴν μνήμην. ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν σωτῆρα δοξάζουσα :~

Ἕτερα τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ὅμοια.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα. φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε. τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι. βυθίζεται στράτευμα. ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Κύριλλε τοῖς σοῖς δόγμασι. τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται μάκαρ. καθεκάστην. τῶν πιστῶν ἡ ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε :~

Εὐφραδίᾳ τῶν λόγων σου. ἱερώτατε Κύριλλε. ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται. καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς. τὴν ἁγίαν καὶ ἐπίσημον, μνήμην ἔνδοξε. ὀρθοδόξων τὸ κλέος. τὸν πρῶτον, κορυφαῖον τῆς συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε :~

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας μοντὲς λύκους Κύριλλε. ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου. καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι. παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἄσυλον καὶ ἀλώβητον. ὃν ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων. λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου :~

Δόξα. ἦχος, πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χρεὼν τὸν ἱεράρχην ὑμνήσωμεν, ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ δόγματα πάντα κατήργησε. καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα κόσμον φανῶς καταγγέλλει. ἕνα θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον. ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ :~ Καὶ νῦν, θεοτ.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ σταυροθεοτ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον Χριστέ. ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~ Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος. διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν. ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρειθρα, τῆς ἀθανασίας χεύματα. καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεολογίας. Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν. καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα. τῶν πιστῶν καταρδεῖ τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, θεοτ.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις.

Φωνοῦσι τῶν ἀγγέλων τάξεις ἀναμέλπουσι. τῶν ἀσωμάτων χοροί, πατριαρχῶν χορεῖαι. προφῆται ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι ἱεράρχαι. καὶ οἱ σε-

λον εὗρες φαιδρότητα. τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς. ἐν μετουσίᾳ γέγονας. οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς. ὡς ἔνθεος προφήτης. ὡς μάρτυς στεφηφόρος. ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον :~ Θκ.

Συνέλαβες παρθένε δίχα σπορᾶς. τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, λόγον θεοῦ. ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός. ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας. ἄνευ θείων ὠδίνων τῶν μητρικῶν. διό σε θεοτόκον. καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν :~

Καταβασία. Θεοῦ ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθ' ἧς ἐκμεμάθηκας. ἀναλαβὼν θεοφόρε. ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὥδευσας. μόνῳ καινῷ πειθόμενος. Χριστοῦ καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ μοναζόντων ἀκρότης :~ Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, μοναστῶν δὲ ἀλείπτης. καὶ ἀρχηγὸς ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος. διδάσκων οἷα γενναῖος. στρατηγέτης ἄριστε, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους. μὴ πτοεῖσθαι ἀρωγὸν, κεκτημένος τὸν χριστόν. τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην :~

Ἕτερον ὅμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν ἀγγέλων τὸν βίον. ἐπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης. φωστὴρ ἀειλαμπέστατος. καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, ἀντώνιε θεοφόρε. μοναζόντων τὸ κλέος. ἀσκητῶν ἡ καλλονὴ καὶ τῶν πατέρων ἡ δόξα :~

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή. θεοτόκε παρθένε. τὴν σὴν ἄμαχον δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν. οἱ θλίψεσι συσχεθέντες. καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις. στῆσον αὔρας τῶν παθῶν. καὶ λιμένας πρὸς θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων :~

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ, τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε πάτερ ἀντώνιε. σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος. τῷ σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ σατᾶν καταβέβληκας. καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας. διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. ὦ παμμακάριστε. ἀσκητῶν τὸ καύχημα. διὸ χριστὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς :~

Ὅσιε πάτερ ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι. οὐ δόλως ὑποφέρομενος, τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ. τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων ὅσιε. ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. ὦ καρτερόψυχε. τῆς ἐρήμου πρώταρχε. διὸ καὶ νῦν. πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν :~

Ηἵσει συνελθόντες ἅπαντες ὡς ἀσκητὴν τοῦ χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν ἀντώνιε. γεννηθεὶς γὰρ ὥδευσας, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς. καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός. ὅθεν σοι πάντες ἡμεῖς κραυγάζομεν. ὦ παμμακάριστε. μοναστῶν τὸ καύχημα. τῷ λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ηάτορ πρῴην ἀντώνιε. τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι. τὴν ψυχὴν κηρούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας. αὐτὸν θορύβους ἐκκλίνας ἅπαντας. καὶ μόνος τούτῳ μόνῳ ὡμίλησας. νοΐ ἑνούμενος. καὶ φωτὸς πληρούμενος, ὦ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε :~

Δόξα. ἦχος, πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβάς ὀχήματι θεσπέσιε. τῶν ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως. ἐκ τῆς ἐρήμου πολίζων, τῆς ἄνω ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπέρκοσμια. καὶ τῶν ἐκπόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος. ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις παμμακάριστε. τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος. καὶ τῆς βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. ἀλλὰ πρέσβευε θεοφόρε ἀντώνιε, τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων. εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θκ.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ὠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Τῷ αὐτῷ

ἀρχῶν. φυγὼν δὲ καὶ παμβασιλείαν καὶ χλιδὴν, ἐπιοίει τὸ τὴν διηνεκῆ ὑμνῳδίαν. πρὸς αὐτὸν ὅσιον πάντων ἐφοίτων, συνεῖναι αὐτῷ γλιχόμενοι. οὗτος, τὴν ἔρημον ποτὲ διερχόμενος, καὶ δράκοντι μεγίστῳ περιτυχὼν, τῷ τοῦ σταυροῦ σημείῳ διαῤῥαγῆναι πεποίηκε. καὶ παῖδα ὑπὸ δίψης ἐκλείποντα, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξε. δι᾽ εὐχῆς ὕδατος πηγὴν ἐξαγαγὼν, καὶ τῷ στόματι αὐτοῦ προσενέγκας. καὶ ἐκκλησίαν δειμάμενος ἐν τῇ πέτρᾳ ἐν ᾗ μωϋσῆς τὸν θεὸν κατηξίωται ἰδεῖν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν. τὸ θυσιαστήριον, ἐπήξατο. ἐνῷ ποτὲ προσευχόμενος, φωνῆς ἤκουσε λεγούσης. ὅτι ὁ δυσώνυμος ἀνῃρέθη χοῖρος ὁ ἀποστάτης ἰουλιανός. καὶ παιδίον τινὸς γυναικὸς, περὶ τὴν αὐτοῦ διακονίαν, ἀσχολουμένης, εἰς φρέαρ καταπεσὸν, διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου σῶον ἀνηνέχθη καὶ ἀβλαβές. ἀστέριον δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν χειροτονηθέντα ἐπίσκοπον, ἐπ᾽ εὐγλωττίᾳ μεγαλαυχοῦντα, καὶ περὶ πίστεως αὐτῷ συζητῆσαι βουλόμενον, διὰ προσευχῆς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα καὶ μεγάλα πεποιηκώς. εἰς τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον καὶ μακαρίαν μετέστη ζωὴν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἀχιλλᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στί.

Ὅπλοις ἀχιλλᾶς, τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις·
Πόνοις ἀχιλλᾶς, τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν·

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν :~

ᾠδ. ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων εἰσαγόμεναι. ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σειρὰς ἀρωματίζουσαι. ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ἡ χάρις τοῦ πνεύματος, τοῦ παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα. τῶν πνευμάτων δίωξιν, τῆς πονηρίας πάντων εἰργάσατο. καὶ μιμαζόντων, ἀλεκτῶς κραυγάζοντα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ στί.

Μακαρίαν τὴν ἄχραντον. καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν. δι᾽ αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπερμόνων δωρεῶν. ὡς ἐκ χειμάρρου, τῆς θείας χρηστότητος. ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν :~

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντας.

ᾠδ. η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον. ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον. τὸ καρτερικὸν, ἐν πειρασμοῖς ἀνυτώμνε. νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄγγελος. πεπολιτευμένος, τῷ θεῷ ἀνεβόας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἱκετηρίαις ὅσιε. καὶ δεήσεσι χρώμενος. σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν θεὸν ἀνέδραμες. πρὸς ὕψος μετάρσιον. τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών. ἐλευθερωθεὶς δὲ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος. θεόφρον ἀνέμελπες. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Νέος μωσῆς γενόμενος. ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας. λαοῦ προηγούμενος, τῶν ἀσκητῶν συστήματος. τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ καινῇ πολιτείᾳ. βοῶντος τῷ δεσπότῃ. ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~ στί.

Θεογεννήτορ πανάγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα. καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον. πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου. καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις. πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω. καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν κεχαριτωμένην :~

Καταβασία. Ἄστεκτον πυρί.

ᾠδ. θ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου ἑορτή. παμμακάριστε πάτερ ἀντώνιε. πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς. πλήρης ἁγίου πνεύματος. πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ. καὶ νῦν σὲ κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα. καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα :~

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν λυτρωτήν. πανσεβάσμιε πάτερ δωρήσασθαι. τοῖς εὐλαβῶς. μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν. τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν. τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν. τὴν θείαν προστασίαν. ψυχῶν τὴν σωτηρίαν. τὴν αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν :~

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς. τὴν ἰσάγγε

λον

λους διέσωσας. καὶ ὡς θεῖος ἀθλητής. στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων βασιλεύοντος :~

Ἔχοντες πρὸς τὸν θεόν, πρεσβευτήν σε δυνατώτατον μάκαρ. καὶ κοινωνὸν φροντίδων. καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον. καὶ μεσίτην δι᾽ ὧν πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων. καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων :~ Θκ.

Ὑψώσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν. τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ. καὶ πατρὸς ἐν ἰσότητι. καθορώμενον υἱόν. τὸν ἀναλλοίωτον θεόν, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα :~

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς, θορύβους ἀπωσάμενος. ἡσυχαστικῶς, τὸν βίον διετέλεσας. τὸν βαπτιστὴν μιμούμενος. κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν. πατέρων πατὴρ Ἀντώνιε :~ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας. ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν. γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος. καὶ ἀποῤῥίψας φροντίδας πάσας. τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου. καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε Ἀντώνιε. καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις τῷ θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα. γνώσεως χάριν εἴληφας. ἥν μοι πέμψον ὑμνῆσαί σε μέλλοντι. Πατέρων πατὴρ Ἀντώνιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. Στ.

Ἔχει τί μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν νόων.
Ἔξαρχον Ἀντώνιον ἀσκητῶν ἔχων.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος, τὸ μὲν γένος ἦν αἰγύπτιος. ἐκ πατέρων καὶ προγόνων, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος. ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ἐπιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ. τοσοῦτον ὑπερέβαλλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσιν εἶναι τῶν ἐφεξῆς, καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος ἡ κομιδῇ μετ᾽ ὀλίγους τῶν ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας, γέγονεν ἀρχηγός. καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὅρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι, περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίσατο. καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἑώρα. καὶ τοὺς ταύτας ἀνθιστῶντας δαίμονας. ὃ τῶν νοερᾶς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ βίος αὐτοῦ, συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδότου, ἐπισκόπου Κυρηνείας τῆς Κύπρου. Στ.

Κοίμησιν εἰδὼς τοῦ Θεοδότου γράφω.
Τοῦ πάντα κοιμίσαντος ἀπρεπῆ πάθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως, καὶ Σαβίνου ἡγεμόνος τῆς Κυπρίων νήσου. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι Σαβίνῳ προσαχθείς, τύπτεται βουνεύροις. εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται. καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται. παραδόξως δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθεὶς τοῦ πυρός, ἥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας καὶ ἠναγκάζετο τρέχειν. βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπειπαυσαμένου τοῦ διωγμοῦ, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς, ἔτους διαγενομένου δευτέρου, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἀκτηρίῳ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰουλιανοῦ. Στ.

Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος, πρώην ἐν τῇ Ὀσροηνῶν ὀνομαζομένῃ πρὸς τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ τὴν καλύβην ἐπήξατο. μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν ἐσχατιὰν τῆς ἐρήμου καταλαβών, ἄντρον ὑπέδυ, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἄρτου μεταλαμβάνων. ὁ δὲ ἦν κεγχρίδας καὶ αὐτὸς ἐπιτυχίας. ἁλσὶ μόνοις ἡδυνόμενος. καὶ ὕδωρ προσίετο τὸ ἀρκοῦν.

πούσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι παμάμωμε. τοὺς σὲ θεοτόκον δοξάζοντας :~

Καταβασία. Χέρσον ἄβυσσον.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σαθηρᾷ διανοίᾳ τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, καταστολὴν ἀοίδιμε, περιεβάλλου πάτερ. καὶ σωτηρίας ἱμάτιον :~

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμουμένων. κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως. τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα :~

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας. θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόνῳ τροπαιοῦχος νικητὴς ἀντώνιος ἐγένετο τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα. καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ. ἐξανάστησον ἁγνὴ καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον. ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου :~ Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Ἄλλος ἦχος πλ. δʹ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἄρας σοφέ. καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν. τὸν μὲν οὐχ ὑποστρέψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας. καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ κτίσαντι. ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα. καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε ἀντώνιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς παναμώμητος νύμφη τοῦ ποιητοῦ. ὡς ἀπειρόγαμος μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ. δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα τοῦ παρακλήτου πανύμνητε. ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον. καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον. σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα. φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν. καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον. καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου :~

Ὠδὴ δʹ. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος. πρὸς τὸ ὕψος, πάτερ ἀναβέβηκας. καὶ τὸν θεὸν, εἶδες ἐπ' αὐτὴν, ἐπεστηριγμένον. καὶ δωρεὰς διανέμοντα. χαίρει πλουσιωτάτη. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὅλος θεῷ, καθιερώθης ἀντώνιε. μόνος μόνῳ. πάνσοφε ἑνούμενος δι' ἀρετῆς καὶ καθομιλῶν. καὶ θεοφανείας. ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος. τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων. ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὗρες ἀπόλαυσιν :~

Νοῦν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένος ἀντώνιε. τὴν ἀπάτην, πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανὰς, δόλους τε πικρούς. καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας. παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης. καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε :~ Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον. τὸν ἀτρέπτως, ὅλον διαμείναντα. καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ πατρί. καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον. συγχώρησιν πταισμάτων. καὶ ψυχῶν σωτηρίαν. τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς δωρήσασθαι :~ Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ὠδὴ εʹ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐνοικοῦντα σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, θεὸν μακάριον. ἐκδιδάσκοντά σε. καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα. τῶν ψυχῶν τρισμάκαρ. τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους φρενῶν κατηξίωσαι :~

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται. καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφέ. τὴν κατὰ φύσιν πάτερ, γενναίως τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ πνεύματος :~ Θεοτοκίον.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες. καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι. τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ. ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν. σὺ γὰρ παναγία. τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν :~

Καταβασία. Ὡς εἶδεν ἡσαΐας.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Νομίμως ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων. ἀναλαβὼν θεόφρον. μέχρι τέλους

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν. θκ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ. συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, μῆτερ θεοῦ. ἀφράστως ἀπεκύησας. τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα. καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε, ῥυσθῆναί με πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. δέσποινα παρθένε ἁγνή. τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάχραντε.

Μετὰ τὴν α. στιχολογίαν. κάθισμα. ἦχος πλ. α.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὸν ἀσκητὴν τοῦ κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν. δι' ἐγκρατείας καὶ στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς. καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν. καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις. καὶ νῦν πρεσβεύει κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν θκ. ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. ἣν προεκήρυξαν πάντων οἱ δικαιότατοι. καὶ ὁ προφήτης δανιὴλ, ὄρος ἀλάξευτον. καὶ δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, σὺν μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς. βάτον, καὶ στάμνον, καὶ ῥάβδον. νεφέλην, πύλην καὶ θρόνον. καὶ μέγα ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα. ἦχος πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθηκας σεαυτὸν τῷ κυρίῳ. καὶ σαρκὸς ἔξω πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος. τοῦ ἁγίου γέγονας, συνόμιλος πνεύματος. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκκενώσας. τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε ἀντώνιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ. ὡς ἀστὴρ, ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς. καταφωτίζων ἀντώνιε. τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν θκ. ὅμοιον.

Ἐπελάσει πνεύματος τοῦ παναγίου. τοῦ πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ. ἁγνὴ ἀγγέλου συνέλαβες. θεοκυῆτορ ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον ἦχος δ.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στίχ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὁσιακόν. ματθ. τὸν μ' πλ. ἦχος πλ. β.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς κύριον. εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς θεοτόκου. καὶ τοῦ ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἀντώνιον τὸν θεῖον, εὐφημεῖν θέμις.

ᾠδὴ α. ἦχος πλ. δ. Ἁρματηλάτην φαραὼ ἐβύθισε. Ποίημα θεοφάνους.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς. καὶ τρισλαμποῦς αἴγλης, πάτερ ἐμφορούμενος. τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον. ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος. καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς. ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὥδευσας, μόνῳ κυρίῳ πειθόμενος, τοῦ σωτῆρος τρισμάκαρ. καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ εὐαγγελίου ἑπόμενος.

Τῷ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος. τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα. καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα αἰκισμῶν τε. τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας. θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι. θκ.

Μήτηρ θεοῦ ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ λόγον, καὶ πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ πνεύματι. δυσω-

ποῦσα

βασιλεία τῶν οὐρανῶν· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα. ἦχος, πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες. τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος. ὅθεν πᾶσιν ἐβόας. ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον. μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. οὗ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον. τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. τὴν ἀρραγῆ προστασίαν. καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός. γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος. παθῶν γάρ, ἐκτεμὼν ῥίζας. καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν. τῇ τοῦ σταυροῦ δέ, τοῦ Χριστοῦ ἐνεργείᾳ. καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ᾗ καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν. Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~ στίχος.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου.

Στῦλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος καὶ νεφέλη σκιάζουσα ἐγένου, τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρῶντα προηγούμενος. σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν. τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος. ἀνεμπόδιστον, τὴν ἄνοδον. ἄριστε θεομακάριστε. καὶ κλῆρον ἀκήρατον. σὺν ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παρεστάμενος. Χριστοῦ ὃν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. στίχος.

Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν. χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις ἀντώνιε. τὸν βίον γὰρ τούτων πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς. ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι. φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον. ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον. τὰς τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου παμμάκαρ. ὅθεν καταυγαζόμενος. ἑώρας τὰ μέλλοντα. πάντα προλέγων ἐκ θείας. φωτοφανείας μυούμενος. Χριστόν, ὃν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Σπουδαίου.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν ἀντώνιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως ἀληθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. ἀγγέλων συνόμιλε. τοῦ παύλου συμμέτοχε τοῦ θηβαίου. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί. Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου πανάμωμε. Ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Τὸν ζηλωτὴν ἠλίαν, τοῖς τρόποις μιμούμενος. τῷ βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος πάτερ ἀντώνιε. τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, καθισμα, ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ. τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς. ηὐλίσθης πάτερ ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι. τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἐνδόξως. ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας. ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε. μοναζόντων ὁ πρόκριτος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας. καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ χειρὸς κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ. καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν, εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην. καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος, ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν, ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δέ, συγκλείσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως. καὶ ὡς λαῖλαψ, ἐκλικμήσει αὐτούς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν, ἀνομία. καὶ ἡ κακοπραγία, περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε. μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις ἡμῶν. καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν, μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά. καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Εἰς τὴν λιτήν, ἰδιόμελα. ἦχος β'.

Τοῦ Στουδίτου.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς ὅσιε ἀντώνιε. καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. κλίμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα. τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεόλεκτος βίος σου, εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν ἑαυτῷ ἐνδειξάμενος. ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι. χαίροις τῆς ἑῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε. καὶ τῶν μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα :~

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον θεοῦ. τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν. τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, ἀντώνιον τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως. καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ :~

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε πάτερ, ἐκθρέψας τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας. ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβών, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν. ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. νῦν τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος. φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, πάτερ ἀντώνιε :~

ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Ὅσιε ἀντώνιε, τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ ἄψυχον διατελῶν, ὡς ἐν ἄλλοις ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας. τοῖς ἐρημοτέροις γάρ, ἑαυτὸν συγκλείσας πυκνῶς. τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας, καὶ ὑπὲρ ἄνω πάσης ἀρετῆς γενόμενος συναυλίζῃ ἀγγέλοις ἐν τῇ

βασι-

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ πνεύματος ἀκτῖσιν. ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε. καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν. αὐτὸ ποθῆναι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον. τότε καταφρονήσας, σαρκὸς καὶ αἵματος. καὶ ἔξω κόσμου γεγενῆσαι. πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἑνούμενος. ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας. τῆς ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας ὡς ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη. συνέτριψας τῇ χάριτι, τοῦ θείου πνεύματος. καὶ τὴν κακίαν καὶ ἐνέδραν αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι. ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος. τῶν μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου. καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος. καὶ τῶν νοσούντων, ἐμπειρότατος. καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος. χαρακτὴρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν. ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος. τῆς παρθενίας διδάσκαλος. τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε. συνὼν τῷ δεσπότῃ σου καὶ τῷ ἀσιγήτῳ, δοξολογίαν μακάριε. σὺν τοῖς ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ὁσίοις πᾶσι καὶ μάρτυσι. τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου. τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε. χαλεπῶν ἐκκινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα ἦχος, πλάγιος β΄. Συκεώτου.

Ὁ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον. νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐναθλησάμενος. εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. ἀνδρικῶς γάρ, τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης. πολιστὴς τῆς ἐρήμου. ἐνδρομούντων ἀλείπτης. κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε. καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε. τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον. ὁ γὰρ ἀχρόνως, ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής. ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος. ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν, ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς πίστει εὐφημοῦσί σε :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου θεόνυμφε. τὴν ψυχήν καταψύχει μου. τὸ δὲ λόγου θέσιον, δέξασθαι καὶ φέρειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή. δέομαι ῥῦσαι τῆς δυναστείας σου. παρθένε ἀπειρόγαμε. καὶ πρὸς λιμένα σεῖον. καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἁγίων κατάταξον :~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, χριστὸν ἡ πανάγνος δέσποινα. καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο, τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζ'. τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας πάτερ, πόθῳ ἀγάπης χριστοῦ, ἔφοδον στερρότατα, τὰς τῶν δαιμόνων παγίδας. προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα τὰ βουλεύματα. τότε, σε ἐκρότησαν τάξεις. τῶν ἀγγέλων κράζουσαι δόξα. τῷ ἐνδυναμώσαντί σε ἀντώνιε :~

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ἄλλος, ἀνεδείχθης ἠλιού. ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ὡς ἐλισσαῖον σοφέ. οἷς περ καὶ τὴν χάριν σου, διπλῆν κατέλιπας. ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι. αἰθέριος πάτερ. ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς. πάντων μνημονεύων παμμάκαρ. τῶν σε τελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν ἀντώνιε :~

Ὥσπερ ὁ θεόπτης μωϋσῆς. γνόφῳ νοητῷ ὑπεισῆλθες. θεωρῶν ἀληθῶς αὖθις δὲ καταπτάσας, ὥσπερ σε ὁ θεὸς φανῶς. δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκείνου. πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σεπτὰς μονάς. ὅθεν, συνελθόντας θεόφρον. χαίροντας κραυγάζομεν δόξα, τῷ σε ἐνισχύσαντι θεῷ ἡμῶν :~.

Δόξα. ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον θεοῦ. τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν. τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν. τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, ἀντώνιον τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως. καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη. εὐλογημένη θεοτόκε. δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν. καὶ προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ εὐφραθά.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος. ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ παναγίου πνεύματος :~ στί.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Λόχους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ σταυροῦ δυνάμει. ἐβράβευσας τὴν δόξαν, χριστοῦ πάτερ ἀντώνιε :~ στί.

Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

Ἤρθης ὡς ἠλιού, ἐν ἅρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ. ἀμέσως τῇ τριάδι, ἀντώνιε παγκόσμιε :~

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄνω σε οἱ χοροὶ, θεοτόκε παρθένε ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω. δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον :~

Ἀπολυτίκιον. Τὸν ζηλωτὴν ἠλίαν. καὶ ἀπόλυσις.

βροτῶν ἡ λύτρωσις, τῶν πεπονημένων ῥοφὴ. τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον. χαίροις ἀσύλων ἐμῶν καθαρτήριον :~

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἰδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν. ἃ πιστῶς ἐλπίζομεν, ἅπασι πέτρε. καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ. οὗ τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας :~

Ὡς θεῖος κλειδοῦχος βασιλείας. τὰς ταύτης ὑπανοίξον εἰσόδους. τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς. καὶ τὴν σεπτὴν ὡς ἀσπαζομένοις, ἅλυσιν πέτρε. ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας :~

Ἐνώσεν τῷ υἱῷ ἐνδιαβοήτω. φωνῆς πατρικῆς αὐτῷ δηλούσης. ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ πύς πέτρε. σοῦ τὴν καρδίαν κεκαθαρμένην. παραδόξως καταυγάσαντος :~

Ἡμῖν τοῖς ἐκπόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν ἅλυσιν ἀσπαζομένοις. μεθ' ἧς πέτρε ἐδέθης. ἱλασμὸν καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν. καὶ βασιλείας οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν :~ Θεοτ.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου. διὸ φωταγώγησον με κόρη. ἀμαυρούμενον πάσαις ταῖς ἐχθροῦ τῆς ἐπιστείαις. ὅπως ἐν πίστει σε παναγία, μεγαλύνω μητροπάρθενε :~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη. θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε σαρκοφόρος. ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ θεοτόκε,
διὸ πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα πέτρε σοι. ἀλλ' ὁ πατὴρ ἐνέπνευσε. θεολογῆσαι τὸν χριστόν. υἱὸν θεοῦ πατρὸς ζῶντος. διό σε καὶ μακάριον, αὐτὸς προεμαρτύρατο. καὶ φερωνύμως κέκληκε. πέτρον, ὡς πέτραν καὶ βάσιν. ἄρραγῆ τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας :~ Θεοτ. ὅμοιον.

Παρθένος παναμώμητος. σὺ ἐγνώσθης καὶ μήτηρ. ὡς θεῖόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα. καὶ σεπτὰ γέγονεν ἡ κυοφορίασου. τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκπόθου. δόξα πρέπει τιμή τε, καὶ προσκύνησις τριάδι, τῇ ἀκτίστῳ καὶ θείᾳ :~

Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Τοὺς πύργους τοῦ κηρύγματος. τιμῶντες σου πανεύφημε. κορυφαῖε. καὶ τὴν ἅλυσιν πιστῶς,

Ἰαννουά.

προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν. χριστὸν τὸν ζωοδότην. τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὡς ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύφημε τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτούς. καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας. ἀνάγαγε πρεσβείαις. πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντας σε :~

Πρεσβείαις σου τῆς θείαις κλεισὶ. πανεύφημε ἀνέῳξον, οὐρανίους, τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν. τὰς πύλας διανοίξας. ὡς ἔχων παρρησίας, τοῖς κορυφαῖόν σε δοξάζουσιν :~

Δόξα. ἦχος, δ'.

Τῷ τελεσιουργῷ τῆς δημιουργίας τῷ πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ χριστὸς διωρθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ σίμων. κύριε πάντα γινώσκεις τὰ πάντα ἐπίστασαι. σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ σωτήρ. ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε ἀπόστολε. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν θεοτ. Ὢ γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον. καὶ παράκλησιν ἔμμονον. κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν κύριον. τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμησον. τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς. καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον κόρη. δυσωπῶ σε. καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε :~

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν. ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. υἱὲ ποθεινότατε. πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε. πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε. προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀξίως εἴληφας ἐκ θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ ἀπόστολε πέτρα τῆς πίστεως. ἀνθ' ὧν τὸ αἷμα σου τῷ κτίστῃ, ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα προσήγαγες πανεύφημε. καὶ κλειδοῦχος

Τέκτον ἡρμήνευσε Χῦ. ἐνανθρωπήσει ὅθεν. τελετὴν ἰάταισου τὸ ἔγκλημα. Πέτρε πανἀοίδιμε. καὶ στηριγμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ὡς δεσμευθεὶς τοῦ Χῦ. τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ. δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας. διόσου τὴν ἅλυσιν. λύουσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν :~

Δόξα Χῦ ἐγένου. τοῦτον τοῖς μέλεσί σου δοξάσας, Πέτρε πανἀοίδιμε. διό σε δοξάζομεν. καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, ἅλυσιν προσκυνοῦμεν :~ Θ.

Ὁ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς παρθένε. θεογνωσίαν πᾶσαν ἤρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε. σὲ τῶν ἀγγέλων πάντων, ἁγνὴ τιμιωτέραν :~

Ὠδή, η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα ποιμὴν καὶ διδάσκαλε. τῶν θρεμμάτων Χῦ Πέτρε ἔνδοξε. τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε. καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, σοῦ τὰς ἁλύσεις. ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἐμοχλήσεις δαιμόνων ἀπέλασον. ἁμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον. νόσους κινδύνους θλίψεις τε καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε. ἀπὸ τῶν τὰς ἁλύσεις τιμώντων σου :~

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος. τῆς τιμίας σειρᾶς σου ἀπόστολε. ἁγιασμοῦ πληρούμενος. καὶ χαρᾷ ἀναμέλπει. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Πανδαισίας ἁπάσης ὑπέρκειται, ἡ δοχὴ τῆς σεπτῶν σου ἁλύσεων. ἡ εὐλαβὴς προσκύνησις. σὺ γὰρ καὶ ἑστιάτωρ τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου ἀπόστολε :~ Θ.

Ἐφόρτωσας ψυχῆς ἐξέβαλε με. δυσβουλίαις ὁ ὄφις ὁ δόλιος. βουλῆς δ᾽ ὁ μέγας ἄγγελος. βροτωθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ παραδείσου, οἰκήτορα καὶ πάλιν εἰργάσατο :~

Ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λήϊα. εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας. τῷ γεωργῷ τῆς κτίσεως. τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας παρεχομένῳ. τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα :~

Μακαρίζομεν σὲ Πέτρε πάντοτε. καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα ἅλυσιν. ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην. καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου ἀπόστολε :~

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον. τοῦ δεσμεύσαντος ᾅδην καὶ θάνατον. περιφανῶς ἐκήρυξας διὰ τοῦτο παμμάκαρ τὴν ἅλυσίν σου, ἀσπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα :~ Θ.

Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα. τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον. πατέρα νῦν δοξάσωμεν. καὶ υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα μίαν οὐσίαν. μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν :~ Θ.

Νοητήν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον. θεογεννήτορ φέρουσαν. τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην ἐσκοτισμένους. τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι :~

Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Ὠδή, θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ὅλος γλυκασμός, ὑπάρχεις ἀπόστολε. ὁ ἀνευφημούμενος. πάσης θυμηδίας τε. πεπληρωμέναι αἱ πανηγύρεις σου. διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμά σου. εὔφρανον ἁγίασον. καὶ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον :~

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν ἐθνῶν ἀπόστολε. τῶν πολεμούντων ἡμᾶς. καὶ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον. ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας. ἐν τῶν τῇ πόλει σου. θεραπεύων. ἔνθα σου ἡ ἅλυσις, τῶν ἀχράντων χειρῶν, νῦν τετίμηται :~

Ὄντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου δέσποτα. οὓς ἐν πεφηνὼς εἶπας. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μείζονα μου ἔργα ἐργάσεται. ἰδοὺ γὰρ ὁ ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾷ, ἐξιᾶτο. καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ. τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα :~ Θ.

Ὕψισε πατρὸς υἱὲ καὶ παράκλητε. τριὰς ὁμότιμε. τοῦ κορυφαίου σου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι. τῷ βασιλεῖ συμμάχησον. ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί. τῇ δὲ πόλει, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν :~ Θ.

Ἅπαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀπορήσαντες σου, τὸ ξένον λόχευμα. τὸν τοῦ κατασπάσαντος σοι ἀγγέλου λόγον, χαίροντες ᾄδομεν, χαίροις

βροτῶν

Π όν ἀνκλεῖ καὶ μέγαν χυ μαθητὴν, καταξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται. ὃν καὶ ἀλόγως ὁ θεῖος λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς καταινέσει. ὅμως, καθ' ὅσον ἕτις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει θεῷ προσφορὰν. τοῦτο δεῖ καὶ ποιῆσαι πειράσωμαι. ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν πρωτόθρονον ἄσμασι σέψωμεν. Γ ταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι :-

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ις΄. ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου. στί.

Σ ὴν προσκυνοῦντα πέτρε σειρὰν τιμίαν.
Σ ειρὰς μακρὰς λύσομεν τῶν ἐγκλημάτων.
Σ ειρὴν προσκυνέω πέτρου δεκάτη ἐνὶ ἕκτη.

Ε ν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου πέτρου, τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα ἣν αὐτῷ περιέθηκεν. ὡς ὁ ἀπόστολος λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης ἡρώδης. λυθεῖσαν δὲ ταύτην διὰ τῆς ἐπιφανείας ἀγγέλου. τινὲς τῶν πιστῶν ἄραντες κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. ἥτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν, εἰς κωνσταντίνου πόλιν ἀνεκομίσθη. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου πέτρου, τῷ ὄντι ἔνδον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, πευσίππου. ἐλασίππου, καὶ μεσίππου. καὶ νεονίλλας τῆς μάμμης αὐτῶν. στί.

Κ αὐ ὦσιν ἱππεῖς κλήσεων σημασία.
Γ εζοὶ τρέχουσι, τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.
Ν εονίλλα γραῦς ἀλλὰ πῦρ ἀμνημονοῦν.
Ω ς πόρτις ἀκμάζουσα καρτερεῖ μέγα.

Ο ὗτοι ὑπῆρχον ἐκ καππαδοκίας τρίδυμοι. πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. καί ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες νεμεσίας διὸς, τὴν μάμμην αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἑστίασιν. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ ἤδη τὰ περὶ χριστοῦ ἐμυεῖτο, τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν. καὶ τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν κατεχλεύαζεν. ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. ἕκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη. ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσαντο, ἃ δὲ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν αὐτούς.

Ἰαμμουά.

καὶ ἀθέως τῶν εἰδώλων καθαιρέται γενόμενοι. καὶ τὸν χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν κυνέων αὐτῶν, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος δαμάκτος. στί.

Σ υναφαιρέθης τὸ δέλτα καρὰ δαμὰξ.
Τ μηθεὶς γὰρ ὤφθης κρανοκράτωρ ἄμαξ.

Ο ὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἰλλυρικοῦ. διὰ ἀνάλωνος οὕτω καλουμένου τόπου. κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. λαβὼν δὲ τὰ τῆς ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς. καταληφθεὶς ἔν τινι τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται :-

Τ αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠ. ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ο βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον. ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστόν. ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε. σιδηραῖς κατεδίκασεν. ἀπόστολε τιμῶμεν, σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υ ποχωρεῖ σοι μαθητὰ, τοῦ χριστοῦ ἡ σύμπασα κτίσις. τὰ γὰρ πελάγη πορευτά. τὰ κλοιὰ ὡς εὐπετῆ πυλῶνες δέ. σιδηροῖ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ παρακλήτου.

Μ άγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλούς τε. καὶ παρειμένους ὑγειῶν. καὶ νοσοῦντας σκιᾶς σου ἰώμενος. κεκλεισμένων διῆλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυς πέτρε :-

Ε κ παλαιστίνης ὁ χριστοῦ ἵππος καὶ ἀπόστολος πέτρος. ὡς ἐκ βαλβῖδος προελθὼν. καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν ῥώμῃ μέν. τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε. τοῖς τῇ ἕω δοὺς τὴν ἅλυσιν προσκυνεῖσθαι :- θκ.

Τ ῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν, ἡ χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλου. τοὺς παῖδας βλάπτουσα μηδέν. τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι. φλογιζόμενον δέσποινα. τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με :-

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

πρὸς φθορὰν, ὡς δεσπότην τοῦ σταυροῦ εἰληφώς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα :~

Παῦσον πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν. λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς ἐκκλησίας δὲ, τὴν ὁμόνοιαν δίδου. ὁ ὑπὲρ ταύτης, ἐν ἁλύσει δεσμωθείς. ἣν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα :~

Ῥῦσαι ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νῦν τῆς. τοὺς προσκυνοῦντας σου πιστῶς τὴν ἅλυσιν. καὶ διάσωσον ἡμᾶς. πρὸς οὐρανίους, ἅσπερ ἐπίστευσας σκηνὰς, ὡς ποιμὴν ἡμῶν καὶ διδάσκαλος.

Οὓς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ. Πέτρε ἀπόστολε. ὡς διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ πανεύφημε :~ Θεοτ.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ. σὲ διαφορήσαν πολλῷ πανύμνητε. ἐξ ἧς ὤφθη ὁ Θεὸς, ἐνανθρωπήσας. τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνύψων τῆς αὐτοῦ θεότητος.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σου κύριε.

Τὸν τοῦ πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας υἱόν. ἀποκαλύψει πανεύφημε θείᾳ, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος :~

Ἡνίκα φῶς ἑώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβὼρ. τὰς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας. φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ηὐγάσθης Πέτρε. καὶ Χριστὸν θεὸν ἔγνωκας :~

Νεκρὸν τεκμηράσαντα, ἐκήρυξας Χριστόν. διὰ ἃς ἁλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε. ἅσπερ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν. Θεοτ.

Βεβαρυμμένον ἄχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν. ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με μόνη. φέρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον :~

ᾨδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Σήμερον οὐράνιαι δυνάμεις. καὶ ἀποστόλων δῆμοι. συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις. Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνοῦμεν τὰ σύμβολα :~

Κροτοῦσιν ἁγίων αἱ χορεῖαι. καὶ ὀλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματουμένη. Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνοῦμεν τὰ σύμβολα :~

Ὕπνωσαν ἀγγέλου παρουσίᾳ, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε ἐκ τῶν χειρῶν δὲ, ἄφνω τῶν σῶν. αἱ ἁλύσεις ἔπεσον, ἃς ἀξίως ἀσπαζόμεθα :~

Νεκρὰν Ταβιθὰν ἐξαναστήσας. τοὺς φρουροὺς νεκρώσας, τῶν ἁλύσεων ἐξετινάχθης. πάντα τὰ σὰ, ὑπὲρ νοῦν ἀπόστολε. ὅθεν πίστει σε γεραίρομεν :~ Θεοτ.

Ἦλθον εἰς χείμωνα ἀπωλείας. καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμέτρητων. ἀλλὰ σύ μοι, σπλαγχνισθεῖσα δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον :~

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀντίστροφον, παράδοξον ὑπέμεινας σταύρωσιν. ἑτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου. ὃν ἡμᾶς βαδίζειν, μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυνάμωσον :~

Συνῴκησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος. ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέτριψας. τὴν δεσμάσασάν σε, διὰ τοῦτο σεβόμεθα ἅλυσιν :~

Ἱκέτευε, τὸν δεσπότην παμμάκαρ τῆς κτίσεως. καταπέμψαι, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον. τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ μαθητὴν γνησιώτατον :~ Θεοτ.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται. ὁ προπάτωρ. ὁ δὲ κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται. ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθεὶς ὑπὲρ λόγον παναμώμε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως. δοξάζει φαιδρῶς, αὐτοῦ τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖται ἅπαντας, ἑορτάσαι πίστει τῷ θαύματι, τῆς τιμίας ἁλύσεως. καὶ δοῦναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν :~ Ἕτερον.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν ἀποστόλων. τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην. Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν. καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει ἀσπασόμεθα ἅλυσιν. πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι :~ Ὁ οἶκος.

Τὸν

τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά :~ Θεοτ.
Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον.
καὶ κατήργηται σατᾶν. ἁγνὴ τοῦ πτώματος
αἴτιος ἡμῖν καὶ ἐγκήνησας, τὴν ἀλογίαν αὐτοῦ.
Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.
Ὅλος τῷ φωτὶ ἑνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ
αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὡράθης δεύτε-
ρον πέτρε καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας. καὶ παραμονοῦντας,
τὴν ἀνομίαν ἐδίδαξας. ἀπόστολον ὡς κο-
ρυφαῖος. ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος :~
Γλώσσῃ ἥδραι ἐκήρυξας θεὸν τὸν παθόντα. καὶ
σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα, διὰ τοῦτο πέτρε τι-
μῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε ἄλυσιν :~ Θεοτ.
Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος. τῆς ἀκατασχέτου, ὁρ-
μῆς. σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανα-
σίας, θεονύμφε παρθένε :~ Ὁ εἱρμός.
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. καὶ οἱ ἀσθενοῦντες,
περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώ-
θη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Καθίσματα. ἦχος. δ'.

Τεράδος γενόμενος, τῆς ἀπορρήτου ναός. ἐν
οἴκῳ ἁγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς. ἁ-
γίασον φώτισον. πλήρωσον τὰς αἰτήσεις.
καὶ παράσχου τὰς λύσεις. πάντων τῶν ἀπόν-
των, τοῦ βελίαρ σκανδάλων. Χριστὸν ἐκδυσω-
πῶν ἐκτενῶς, πέτρε ἀπόστολε :~
Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.
Ὡς κορυφαῖον τῶν σοφῶν ἀποστόλων. καὶ ὡς
κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦ-
μεν πιστεῖς σε ἀπόστολε. καὶ κατασπαζόμε-
θα, καθαρᾷ συνειδήσει. πέτρε ἃς ἐφόρε-
σας, ὡς κακοῦργος ἁλύσεις. τὰς κακουρ-
γίας λύων τοῦ ἐχθροῦ. δέου ῥυσθῆναι ἡμᾶς
καθικετεύε :~ Καὶ νῦν. Θεοτ. ὅμοιον.
Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ὑπερτέρα. τοῦ
οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀορά-
του κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς. ὤφθης ὑπερέχου-
σα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει. ὃν ἀχωρεῖν
γὰρ, οὐδ' ὧν ἐχώρησεν. ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρη-
σας ἁγνή. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δού-
λους σου :~ Σταυροθεοτ. ὅμοιον.
Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πρὸ γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐ-
σχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμά-

μενον ὁρῶσα σὲ Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, υἱέ
ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπ' ἀγ-
γέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ. θέ-
λων σταυροῦσε, ὑμνῶ σοι μακρόθυμε :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.

Διαζώννυται σοῦ πίστει. νοητῶς ἡ βασίλειος.
ἀλουργὶς καὶ πόλις. πέτρε τὴν σειρὰν τὴν
ὑπέρτιμον. ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα,
κατασπάζεται. καὶ γεραίρει σου καὶ τὴν
ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα :~
Ἐμφρουρήσε κλοιοφόρον, ὁ ἡρώδης ἀπέθετο.
τοῦ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ ἀπόστολε.
διασωθεὶς δὲ θεόθεν. καταλέλοιπας, εἰς προ-
σκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου :~
Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ ἀχράντου
σου σώματος. καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτε-
θεῖσά σοι ἄλυσις. ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι, με-
ταδίδωσι. προσκυνοῦσιν αὐτήν, διὰ σὲ πέ-
τρε πάνσεπτε :~
Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προ-
σπέσωμεν. τοῖς δεσμοῖς τοῦ πέτρου, διὰ τῶν
συμβόλων προσάγοντες, τῷ ἀποστόλῳ τὴν
πίστιν, βεβαιούμενοι τὴν προσκύνησιν, ὡς
πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν :~ Θεοτ.
Θεὸν ὡς τεκοῦσαν, σὲ θεοῦ μετὰ σώματος. ἀνυμνο-
λογοῦμεν, πᾶσαν ἀποστρέφοντες αἵρεσιν.
ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρ-
κα ἔμψυχον, ζωοπλαστήσας ἀπέφηνεν :~
Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.
Ῥητορεύων τοῦ δεσπότου τὰ μεγαλεῖα. τῶν ἀ-
πειθῶν ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν,
ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἕδρα τῆς πίστεως :~
Αἱ πορεῖαι σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερ-
βολῇ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα. πέτρε
καὶ τὰς τρίβους σοι, τὰς θείας γνωρίσαντος:
Ἰατρεῖον κεκτημένοι ἀρρωστημάτων, παντο-
δαπῶν τὴν θείαν. ἄλυσίν σου παμμάκαρ. ταύ-
την ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες. Θεοτ.
Ὡς παλάτιον ἀρύχωρον κατοικήσας, ὁ βασι-
λεὺς τῶν ὅλων, τὴν ἁγίαν σου μήτραν. ὤφθη σω-
ματούμενος, παναμώμε δέσποινα :~

ᾠδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Ἆρον ἀπόστολε, τῆς ἁμαρτίας μου τὰ κλοιά. τὰ
ἐπικείμενά μοι ἐπισυγχεῖα. καὶ ὠθοῦντα

βουλομένων παραμυθίαν. εἰς λιμένα χειμαζομένων. δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα. τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα καὶ δουλωθέντα τῷ πλάνῳ. ἀπάτῃ θεόνυμφε. πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου. καὶ θερμὴν δέησιν. παναγία κόρη. καταφεύγω ὁ πανάθλιος. δεσμῶν με λύτρωσαι. τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων. καὶ σῶσόν με παναμώμε. τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ. καὶ μεγαλύνω σε δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον :~

Σταυροθεοτοκίον. Τερμόδρον ἀνέσχες Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ΄.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας. δι᾿ ὧν ἐφόρεσας, τιμίων ἁλύσεων. τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε. ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες. δεόμεθα. ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη ψαλμῳδίαν, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τοῦ ἀποστόλου, δύο. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν θεοτοκίων.

Γέρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πέτρᾳ στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου. πρωτόθρονε καύχημα, τῶν ἀποστόλων Χριστοῦ. προσκυνοῦμέν σου, ἐν πίστει τὰς ἁλύσεις. ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν :~

Ἔθετό σε κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως. ἀπόστολε μάρτυρα, παναληθέστατον. διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν :~

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Χριστόν. βροτὸν ὡς ψιλώτατον, οὐδὲν διήμαρτες. τῆς προτέρας σου, θεολογίας πέτρε. ἐκήρυξας τοῦτον γὰρ, υἱὸν θεοῦ καὶ θεόν :~

Ῥῆξον τὰς κλοιὰς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ἀπόστολε. πιστῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν ἅλυσιν. καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας. σπλαγχνισθεὶς, διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος :~ Θεοτοκίον.

Ἁγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρός τε καὶ ἄναγνος. ἐγὼ ἐν διαίτημα. μέλπειν οὐ σθένω σου, ἀπειρόγαμε. δίδου με τῇ χορείᾳ, τοῦ πνεύματος καθαρὸν, ἵνα δοξάζω σε :~

Ἕτερος κανών. Ὠδὴ, α΄. ἦχος ὁ αὐτός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί.

Πανηγυρίζει χορεύουσα. πᾶσα ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία ἐν πνεύματι ἀνευφημοῦσά σε πίστει. καὶ τὴν σὴν ἀπόστολε πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, ἅλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου. δέσμιος ἣν ἐφόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον :~

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν. πέτρε τοὺς βροτοὺς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες. τῷ σε ἐκλεξαμένῳ. ἀπὸ ἁλιέων ἀληθῶς εἰς κορυφαῖον πάντων μαθητῶν. διὰ τοῦτο ἅλυσιν ἣν ἐφόρεσας, ἀξίως κατασπαζόμεθα :~

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως. πάντων τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν οἰκοδόμησας. καὶ τεμένη τῆς πλάνης. πέτρε καταστρέψας, ἐδόμησω ἐκκλησίας. σὲ μεγαλοφρόνως τιμώσας. μάκαρ καὶ τὴν ἅλυσιν, ἣν ὑπὲρ πάνσοφε ἐφόρεσας. Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ. ἄχραντε παρθένε, τελείως ἐξέλιπον. ἀφ᾿ οὗ λόγχῃ ἐτρώθη. ὁ τὴν σὴν γαστέρα τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας λόγος. οὗ τῷ γλυκυτάτῳ μου τρωθῆναι. ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικέτευσε :~

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης. ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν. ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ ἐκκλησία πανεύφημε. πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς :~

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται. ταῖς ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ ἐκκλησία ἀπόστολε. ἃς καὶ κατασπάζεται. σεμνυνομένη ἐν σοί :~

Τετραδίοις, παραδοὺς ὁ τετράρχης ἐν τέσσαρσιν, καὶ ἁλύσει περιθείς. ἐφρούρει πέτρε τοῦ κτεῖναί σε. ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς ἀγγέλου χειρί.

Ἀπὸ τοῦ θείου, καὶ πανσέπτου χρωτός σου ἀπόστολε. μετασχόντα τὰ κλοιὰ τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος. πάντας ἁγιάζουσι,

τοὺς

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιϛʹ. ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως, τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πέτρου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας. ἐν ᾧ δεσμούμενος. καὶ εἱρκτῇ ἀπόστολε συγκλειόμενος. διό σε πόθῳ γεραίρομεν. καὶ πίστει τὴν ἅλυσιν. ἀσπαζόμεθα τὴν σήν. ἐξ αὐτῆς ἀρυόμενοι. ῥῶσιν σώματος. καὶ ψυχῆς σωτηρίαν, καταγέως. ἐκφημοῦμέν σε θεόπτα, τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε:-

Διὰ τοῦ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσίᾳ κρατούμενα, τῶν ἐθνῶν πολύσπορα, γένη πρότερον. ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον. σκεῦος ἔνδοθεν χορῶν. ἅπαν ζῶον ἀπόστολε. ὅθεν πᾶσά σε. ἡλικία δοξάζει. προσκυνοῦσα. ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις. ὑπὲρ χρυσοῦ προθυμότατα:-

Ὃν ἠρημίσω κεχμόμενον ἐγειρόμενον ὕμνησας. ἐκ νεκρῶν ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας. εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα. θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα. ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν πέτρε. προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ πανοίδιμε:-

Δόξα, ἦχος πλ. βʹ. Βυζάντιος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς ἐκκλησίας. πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως. προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν, εἰς ψυχικὴν ἀξίαν. δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι. ἐν εὐφημίοις ᾠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν. χαίροις ὁ θερμὸς τῆς πίστεως πρόμαχος. ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ υἱὸν θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα. καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας κλειδοῦχε. χάριν παρέχου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι. καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον ἅλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου. ὡς παρεστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐσταικότων:-

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν. πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ ἀποστόλου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. υἱέ μου καὶ θεέ μου. σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε:-

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἅλυσιν τὴν πάντιμον. ἐν ᾗ παθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προσκυνήσωμεν. σεπτῶς γὰρ ἡγίασται, δωρεαῖς ἀρρήτοις, πέτρου τοῦ πανσόφου. καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰς δεδεγμένοι χάριν ἀσίναον. σειρὰς καὶ αὐτῇ θλίψεων. καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συντέμνουσα. τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν:- Στίχος.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἀνάπεισε ἡ ἅλυσις. ὦ κορυφαῖε ἀοίδιμε. ὡς σειρὰ ἐστὶν οὐράνιος. δι' ἧς ἀναγόμεθα, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων. καὶ ὡς κλειδοῦχος σοφέ. καὶ ὑπὲρ λαμπρῶς πιστῶς πελάζομεν. τὰς κλεῖς ὧν ἀξιάγαστε. τῆς βασιλείας ἀγόμενος. συμπαθῶν ἡμῖν, ἄνοιξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον:- Στίχος.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι. ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον, τοῖς βροτοῖς πέτρε μέλπουσιν. ἀγγέλου εἴσοδον γὰρ. τὴν πλάναν, μυγεῖσαν καὶ φρουρᾶς προτρέχων. τὴν ἐν ἁλύσει συνοχήν. τοῖς σὲ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπας. ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος. τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα:-

Δόξα, ἦχος πλ. βʹ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συνεγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν. πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως. τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον. εἰς θλι-

βομένων

Ὡς θησαυρόν σε νεκτὸν, κεκρυμμένον ὅσιε. ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς ἀντωνίῳ. ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν :~

Εἰς τὸν φόβον τοῦ θεοῦ. ἑαυτὸν καθηλώσας πάτερ ὅσιε. τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ. τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἠξίωσαι :~

Ὡς παῤῥησίαν πρὸς θεὸν, κεκτημένος πρέσβευε. ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ταύτην, παῦλε μακάριε :~ Θκ.

Ἡ τὸν συνάναρχον πατρὶ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. συλλαβοῦσα χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως. παρθένε ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ κύριος ἐκραύγαζον. τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι. τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰς παρ' αὐτοῦ, οὐδ' ὅλως πτοοῦμαι. μόνον φανταζόμενος, κάλλος θεῖον καὶ ἀπρόσιτον :~

Ὡς γῆ πίων ὅσιε, ἡ σὴ καρδία δέδεκται, τὸν οὐράνιον σπόρον νοὸς ταῖς αὔλαξι. καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖ. ἐκτρέφοντα πάντων. πιστῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς θεομακάριστε :~

Συνὼν τῷ δεσπότῃ σου. καὶ τὰς ἐκεῖθεν ὅσιε, φανοτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος. θεῖον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελοῦσί σου μνήμην. δοθῆναι ἱκέτευε, ἰωάννη ἀξιάγαστε :~

Ἡγίασε κύριος, ἐκ μήτρας σε μακάριε. καὶ πρὸς τοῦτον πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν. ὅθεν ἠριθμήθης ὁσίως, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις. μεθ' ὧν τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις πανάοιδιμε :~ Θκ.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται. δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι. ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, μῆτερ θεοῦ. ἀεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξει θεουμένως. ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ὅσιε. υἱὸς, θετὸς χρηματίζεις. σὺν ἀντωνίῳ παμμάκαρ. μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε. τῶν ἐκτελούντων ἅγιε. τὴν φωτοφόρον μνήμην σου. καὶ σὲ τιμώντων ἐκπόθου. παῦλε φωστὴρ μοναζόντων :~ Ἕτερον ὅμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος λάζαρος, προσεκαρτέρεις ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι. ξενοχωρούμενος πέρ. μικρᾷ καλύβῃ πάνσοφε. ἀλλ' εὗρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' ἀγγέλων σκήνωσιν. καὶ τῶν ἁγίων πάντων. ἐν οὐρανοῖς ἰωάννη :~ Ἕτερον ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν. λιπὼν καὶ πλοῦτον ῥέοντα. τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας πάτερ. καὶ τῷ χριστῷ ἰωάννη. προθύμως ἠκολούθησας. ἀσκητικῶς νεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν. ἀνέδραμες καὶ πρέσβευε. ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε :~

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Πύλης μεγάλης ἄγγελον, τὸν τοῦ πατρὸς γεγέννηκας, χριστὸν πανύμνητε κόρη, τὸν βασιλέα τῆς δόξης. οὗ τὸν σταυρὸν οἱ ὅσιοι, καὶ ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον. μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοτόκε :~

Εἰς τὸν στίχον τὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν πάτερ ἡμῶν. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ, τῷ χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. ἀγγέλων συνόμιλε. ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν. Θκ.

Ἁγνὴ παρθένε, τοῦ λόγου πύλη, τοῦ θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς :~ Σταυροθκ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ δέσποτα. ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι. καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσιν νέμων ζωήν. ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν. ὅτε ἑώρακεν, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, θεὸν καὶ ἄνθρωπον :~

Ἡ λοιπή

θεαρέστως αὐτὸς πολιτευσάμενος καὶ τὸ ποίμνιον ὁδηγήσας ἐν ταῖς μοναῖς σεβάσας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ :–

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἓξ πατέρες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. ἦ.

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διαπρέψασαι βίου.

Ἓξ ἀπορίξει συμπαρίστανται νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἀποταξάμενος τῷ πνεύματι ὁ ὅσιος ἐβόα. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :–

Διασωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων. ὁ ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :–

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν. ἀσκητικῶς ὁ ὅσιος ἐβόα. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τὸν πατέρων ἡμῶν :– Θτ.

Οὐρανὸν ποιήσας τὴν παρθένον. καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν :–

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προτιμήσας τὴν εὐρυχωρίαν, ὁδοῦ ἀξιάγαστε. καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σου ὀνειδιζόμενος. καὶ καταψυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις θεομακάριστε :–

Σαυτὸν κατεκάλλυνας ὡραιοτάταις, σοφὲ ἀναβάσεσι, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα. διὸ προσεχώρησας, πρὸς τὰ οὐράνια. δήμοις ἀριθμούμενος ἀεί, σεπτῶν πατέρων ἀξιοθαύμαστε :–

Ὁδοὺς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν. ἐξέκλινας τὰ βάραθρα. δαιμόνων μακάριε. θεία σκεπόμενος χάριτι κραυγάζων τε, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος :– Θτ.

Ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου εὐλογημένη. δι' οὗ ἐλυτρώθημεν τῆς πάλαι κατακρίσεως. καὶ σὲ μακαρίζομεν θεομακάριστε. μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος :–

ᾨδὴ η΄. Τὸν ἄναρχον βασιλέα.

Ἐζήλωσας Ἰωάννην θεόφρον, τὸν πρόδρομον. ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας. μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου :–

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους. πῦρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ. βοῶν πανσεβῶς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :–

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον. ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ. διὸ καὶ παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης :– Θτ.

Ὡς ἔχουσα πρὸς θεὸν παρρησίαν, πανύμνητε θεομῆτορ μαρία. ἱκέτευε αὐτόν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει ὑμνοῦντας :–

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωακεὶμ ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα. περιβολὴν πενιχράν, ἐν εἴδει, πτωχοῦ σὺ ἐνδέδυσαι. τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν :–

Ἀμέμπτως ἄλλος ὡς Ἰώβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ. ὑποφέρων ὀνείδη τῶν οἰκετῶν σου σοφέ. λιμῷ τε, καὶ δίψει πιεζόμενος. ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ὥσπερ εἴληφας χρυσῷ εὐαγγελίῳ. καὶ ἐπτώχευσας μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ. καὶ πρᾶος, γέγονας καὶ ἄκακος. καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος :–

Ἄλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν τράπεζαν ξεναγῶν τῇ σῇ καλύβῃ. ἀναβάσεσι θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς. καὶ ἄκρᾳ, πτωχείᾳ μακάριε. ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :– Θτ.

Ῥεῖθρον ἀένναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ. ὑμνοῦμεν, τὸν τόκον πανάχραντε. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :– Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταλαβόντα θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

ᾨδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἀόρατον μορφήν. θεϊκῶς δεξαμένη, ἀπειρόγαμε παρθένε καὶ μήτηρ. ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν :–

Γέμπτῃ ἰωάννῃ καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν, ἐν Ῥώμῃ τῇ ἀρχιτίμῳ πόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς. καὶ συμμίξας τινὶ μοναχῷ ἑαυτόν, τὴν τῶν ἀκοιμήτων καταλαμβάνει μονήν. καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ, τὸν μονήρη βίον. καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἐνῆγε, καὶ τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. γνωρίσας δὲ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχήν, ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβών, ἐν σχήματι πτωχῷ ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. ἔνθα ἐπὶ χρόνοις τισὶ μικρᾷ καλύβῃ στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος. ὁρῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους. συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν μητέρα. καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνώριμον. καὶ εἰς χεῖρας θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος πανσοφίου. ἆθ.

Καὶ πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον.
Οὕτως γὰρ αὐτῷ, πλέξετε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ ἀλεξανδρείας, πατρὸς νείλου, τῇ τοῦ ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. διὰ δὲ πλούτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετήν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη. τῆς τε καθ' ἕλληνας, καὶ ὅση κατὰ χριστόν. οὗτος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε. τῇ τῶν γηίνων ἀποθέσει, τὸν χριστὸν ἐκζητῶν. ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιπέντε, ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθείς, καὶ κατὰ μόνας προσλαλήσας θεῷ. καὶ τὸν μὲν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανούς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετήν, διαβάλλεται αὐγουσταλίῳ τῷ τῶν ἀλεξανδρέων ἡγεμόνι, ὃς ἦν παραδεχὺς τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. παραστὰς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων, τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας. καὶ τοῦ τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς. καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ, ἐπισκόπου μαϊουμᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου. ἆθ.

Ἀπῆλθε κοσμᾶς, ἔνθα πᾶσα τερπνότης.
Μέλη λιπὼν τέρποντα τὴν ἐκκλησίαν.

Περὶ τούτου, οὗτος ὁ λόγος ἐκ πρῶν εἰς ἡμᾶς ἀφίκετο. ὁ γὰρ πατὴρ ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ, ἐξ ἀγενῶν καταγόμενος. πλούτῳ τε πολλῷ περιρρεόμενος καὶ δόξῃ, καὶ τῇ ἄλλῃ περιφανείᾳ κοσμούμενος. καὶ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν δαμασκῷ τῇ περιφανεστάτῃ. προσελάβετό τινα τῶν ἀσκητῶν ἄνδρα, πολυμαθῆ καὶ σοφόν. ὃς καὶ τὸν αὐτοῦ υἱὸν ἰωάννην ἐξεπαίδευσεν εἰς τὸ ἀκρότατον. τήν τε ἔξωθεν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς. καὶ τοῦτο δῆλον ὑπάρχει, ἀπὸ τῶν φιλοπονηθέντων αὐτῷ συγγραμμάτων καὶ κανόνων. ὁ αὐτὸς οὗτος πατὴρ τοῦ εἰρημένου πανσόφου ἰωάννου, προσελάβετο καὶ κοσμᾶν τὸν μακαριώτατον κομιδῇ νήπιον ὄντα, ὀρφανίᾳ ὁμοῦ καὶ πενίᾳ πιεζόμενον ἐσχάτῃ. καὶ ἀναθρεψάμενος τοῦτον ἐπιμελῶς, ὡς υἱὸν ὠνόμαζε. καὶ διὰ πάσης παιδεύσεως θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης διελθεῖν αὐτὸν ἐποίησε. διὸ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο ὁ μακάριος κοσμᾶς. πεῖρα δὲ μαθεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὁποῖος τῷ λόγῳ καὶ τῇ γνώσει γέγονεν. τοῖς αὐτῷ ποιηθεῖσι κανόσι τε καὶ τροπαρίοις, καὶ ἑτέροις συγγράμμασιν, ἐπιμελῶς ἐντυχοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τῆς ὑψηλοτέρας ἀγωγῆς ἱμείρετο, τὸν μοναδικὸν ὑπέδυ ζυγόν. καὶ ἀστέρος δίκην ἐκλάμψας, ἐπίσκοπος μαϊουμᾶ χειροτονεῖται παρὰ τοῦ τῶν ἱεροσολύμων προέδρου καλῶς οὖν καὶ

θεαρέ-

Ὠδὴ, ς΄. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Τὰς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς θεὸν. τὴν ψυχήν σου ὅσιε, αὐτῷ παρατέθεικας. ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ, διαρεστήσας αὐτῷ:–

Ἐδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, ἀγγέλων στρατεύματα. προφητῶν τε τάγματα. καὶ ἁγίων ἀποστόλων πάτερ ὅσιε:–

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγὼν. τῷ ἱστίῳ ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως. εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης χριστοῦ:– Θκ.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἔνσαρκον, τὸν λόγον κυήσασα. ῥῦσαι δεόμεθα. τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν:–

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ ἥφαιστον ὄφιν κατέβαλλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις μακάριε. καὶ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι, εἰς σκηνὰς ἀειζώους ἐσκήνωσας:–

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ πνεύματος. καὶ τῆς πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα. ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος. καὶ θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος:–

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι. περὶ ἰωάννη καλύβην στενούμενος. καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως μακρούμενος:– Θκ.

Ἰσουργὸν τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον. λόγον ἐκ γαστρός σου ἁγνὴ ἐσωμάτωσας. δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα:– Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε:– Κοντάκιον. ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῶν ἄνω τυχεῖν, πανσόφως ἐφιέμενος. τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως κατεφρόνησας. καὶ χριστῷ πτωχεύσαντι, συμπτωχεύσας χαίρων ἠκολούθησας ἰωάννη. πρὸς ὃν ἐκτενῶς μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:– Ἕτερον, ὅμοιον. τοῦ αὐτοῦ.

Ποθήσας σοφὲ, πτωχείαν τὴν ἄσυλον. γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας. καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ κρατῶν. ἠκολούθησας χριστῷ τῷ θεῷ ἰωάννη. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:– Ὁ οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι, τῶν σῶν κόπων καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν, τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος. ἀλλὰ λιταῖς σου τῆς πρὸς θεὸν εὐπροσδέκτοις. τοῦ πνεύματος χάριν μοι, νῦν χορήγησον. ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἐκφράσω πιστῶς. καὶ μέλψω τὸν ὑπὲρ λόγον καρτερόμσου. καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν παμμακάριστε. δι᾽ ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατῄσχυνας. Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:–

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου τοῦ θηβαίου. Στίχ.

Εἰ θαῦμα θήβαις τῆς παραιγύπτου πύλαι.
Γόσον γε παῦλος, καὶ βίου λιπὼν πύλας.

Βλαστὸς θηβαΐδος πέμπτῃ θάνε παῦλος ἀμύμων.

Οὗτος ἦν, ἐν τοῖς χρόνοις δεκίου καὶ οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν. ὁρμώμενος δὲ ἐξ αἰγύπτου τῆς κάτω θηβαΐδος. αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν, προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν. ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους. ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη. προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινὶ. αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδὺς τῆς ἐρήμου. ἐνῷ τὸν ἅπαντα χρόνον μακρὸν γενόμενον διαγαγὼν, ἐν εἰρήνῃ καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ. πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. τοῦτον ὥς φασιν ὁ μέγας ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος. καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε. καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους. τοσοῦτον γὰρ ἀπεβίω ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας:–

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, τοῦ διὰ χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ καλυβίτης ὠνομάσθη. Στίχ.

Ἀρνησίκοσμος παῖς, λιπὼν γῆς καλύβαν,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβαν.

Γ ἐμ-

Πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσαν, λιπών. οὐράνιον ὄλβον ἀπείληφας. καὶ κλέος πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε. ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν. καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμεν σοι. πρὸς κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων ἰωάννη παῤῥησίαν :~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ως ἀγεώργητος παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας. ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον. πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες. ἀεὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμεν, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος ἁγνὴ καὶ μήτηρ σου. χριστὲ ὁρῶσα σε νεκρὸν κρεμάμενον. ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος. ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας. ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν :~

ᾠδὴ δ᾽. Ὁ εἱρμός.

Μυστικῶς ὁ προφήτης προορῶν, ἐκ παρθένου σε λόγε σαρκούμενον. μελωδικῶς ἀνεβόα, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας. καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ :~

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας. καὶ ἑαυτὸν τοῦ πνεύματος, πάτερ καταγώγιον ἔδειξας :~

Βακτηρία τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς, ὥσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας. διό σου καὶ ὁ θάνατος θῆρας, πρὸς ταφὴν σοι συνήθροισεν :~ **Θεοτοκίον.**

Ἀλυργὶς ἐξυφάνθη μυστικὴ, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων θεῷ. ἣν στολισθεὶς θεοτόκε, ἥνωσεν ἡμᾶς τῷ θεῷ καὶ πατρί :~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὡράθης θεόπνευστε. θείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας. καὶ ἀμφιασάμενος. εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας :~

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπόρον θεόπνευστε. καρδίας τοῖς αὔλαξι, στάχυν τὸν πλήρη ἐγεώργησας. μόνας διαφέροντα τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε :~

Ἐπέμενες, στενοτάτῃ καλύβῃ θεσπέσιε. πτωχὸς ἄλλος λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος. ὅθεν ἀναπέπαυσαι. τοῦ ἀβραὰμ νῦν ἐν κόλποις, πάτερ ὅσιε :~ **Θεοτοκίον.**

Ἰθυνόμενοι, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις παναμώμε. πρὸς θεῖα προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐκλάμψαντος. ζάλης λυτρούμενοι, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σου :~

ᾠδὴ ε᾽. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις. διαπρέψας ὅσιε, πρὸς θεὸν κατεσκήνωσας :~

Ὁ βίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν κυρίῳ. παῦλε παμμακάριστε. καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος :~

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ὅσιε, ἐκτελέσας. ταῖς ἄνω δυνάμεσι, πάτερ ἐφάμιλλος γέγονας :~ **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε. θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν θεὸν λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας :~

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἡδέων ἐγένου. ξένος οἰκείων. ξένος γεννητόρων οἰκείᾳ γνώμῃ. καὶ ἐγκρατείᾳ, ἑαυτὸν ἐκκαθάρας. ᾠκειώθης τῷ παντοκράτορι. πάτερ ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σαυτὸν, τῆς ἁγίας τριάδος, ἀποτελέσας. ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ. θείαις μελέταις, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων. καὶ τὸ κάλλος θεοῦ τὸ ἄῤῥητον. πάτερ ἰωάννη, ἀεὶ φανταζόμενος :~

Νόμου θεοῦ, πληρωτὴς ἀνεδείχθης. μηδὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης θεόφρον πάτερ. οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γονέων σε φίλτρον. οὐδὲ πλοῦτος, οὐδὲ ἀξίωμα. οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἡδονὴ κατεχαύνωσεν :~ **Θεοτοκίον.**

Ἐμμανουὴλ, τὸν ἁπάντων δεσπότην, τίκτεις ἀφθόρως. μείνασα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, παρθενομήτορ. ὃν ἀπαύστως δυσώπει. ἐξ ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν σὴν, καταφεύγοντας :~

ᾨδὴ

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Ἐκβρέφους τὸν κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς. τὸν κόσμον κατέλιπες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνά. καὶ ἤσκησας ἄριστα. ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων. ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ. διό σε ἰωάννη, χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τῶν ἁγίων, δύο. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου παύλου. ᾠδὴ α'. ἦχ. πλ. δ'.
Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα. οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾠδαῖς καταξίως τιμήσωμεν :~

Γενόμενος τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστὴς παῦλε ἀοίδιμε. οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως :~

Ὅλον δι' ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθάρας παμμακάριστε. οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγέλων ὁμόσκηνος :~ Θεοτοκίον.

Ἄχραντε θεοτόκε. ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον καὶ ὑπὲρ θεὸν λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου ἰωάννου.
οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Πτωχὸν παθῶν με, δεῖξον, εὐχαῖς σου μάκαρ.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς. πλούτου κατεφρόνησας. τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανίου ἔτυχες. διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως καταπλούτισον χάριτι. ὅπως σου ὑμνήσω, πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον :~

Τὸν ζυγὸν κυρίου τὸν χρηστόν, μάκαρ ἐκ νεότητος. σὺ ἐπελθών, ἀσκητικοῖς παλαίσμασι σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ χριστοῦ ὁπλισάμενος. δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος ἰωάννη πρὸς οὐράνιον :~

Ὡς ὁδεύσας τρίβον τὴν στενήν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι. καὶ στεναγμοῖς, καὶ κακουχίαις ὅσιε. πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας. εὑρηκὼς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων. πάτερ ἰωάννη ἀξιάγαστε :~ Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, κόρη χειμαζόμενος καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος σοῦ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, προστασίαν πανύμνητε πόθῳ καταφεύγω, οἰκτειρόν με σῶσον ἀειπάρθενε :~

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς.

Πρὸς τὸν θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς. ἀτενίζων πάτερ, αὐτὸν ἠγάπησας μισήσας τὰ ἐπίγεια. καὶ ἀγγελικὴν διανύσας ζωήν :~

Ἐν ταῖς ἀκτῖσι πάτερ τῶν ἀρετῶν. παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς. τὸν φωτισμὸν τοῦ πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος :~

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφείς. ὡς ἠλίας πάλαι διὰ τοῦ κόρακος. τὴν μανίαν ἐξέφυγες, πάτερ ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ χριστοῦ :~ Θεοτοκίον.

Ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ ποιητής. ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς θεομήτορος. τὴν ἑαυτοῦ ἁλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν :~

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες τῷ παντεπόπτῃ ὅσιε. τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες. ἃς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, ἀσκητῶν ὑμνηγόρει κατατάττωνσε :~

Ὡραίας θαῦμα μέγιστον. τὰς καρδίας ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐξέπληττον πῶς, πυλῶσι προσεκαρτέρησας. γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος :~

Νομίμως τῇ δεήσει, καὶ νηστείαις ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα ταπεινώσας, ἰσχύϊ θείᾳ πνεύματος :~ Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων ἄχραντε. ὁ καθαρός σε εὕρατο. καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας τὸ ἀνθρώπινον :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον κύριε. ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

Κάθισμα. ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνά, ἐκ καρδίας μισήσας. καὶ μόνον τὸν θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας. τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν παῦλε κατέλαβες. ἐπὶ μόνοις δὲ ταῖς θεωρίαις σχολάσας. ὤφθης ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων διό σε γεραίρομεν :~

Δόξα, ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Γλου-

σίας χαρισθεῖσα ἀπὸ νεότητος. πρῶτος τὴν πανέρημον Παῦλε κατέλαβες. ὑπὲρ πάντα μονάζοντα καὶ βίου διόλου. ὤφθης ἀγωνισάμενος. ὅθεν ἀντάξιος. εὗρεν, ἐπινεύσεις θεῖα. ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον. καὶ τῇ οἰκουμένῃ ἐφανέρωσε :~

Ζήλῳ, ἐπὶ γῆς διαγωγὴν· ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, θηρσὶ συνῴκησας. δι' ὀρνέου ὅσιε, διακονούμενος. θείαις ἐπινεύσεσι. καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν. ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν Ἀντώνιος. θάμβους, πεπλησμένος τὸν πάντων. καὶ προνοητὴν καὶ δεσπότην, ὡς θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν :~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. ὅμοια.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ. κόσμου τὴν τερπνότητα πέρ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ. τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον. καὶ λίαν τραχεῖαν. ὅθεν φροντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες. θεῖον, ἐνδυσάμενος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν θεομακάριστε :~

Ζήλῳ, ἐπιξενώσας ζωὴν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ Χριστοῦ νυττόμενος. οὔτι μὸς τὴν ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας. καὶ πυλῶσιν ἀέστιος τῶν σῶν γεννητόρων, ὑπερεκαρτέρησας. στενῶν θλιβόμενος. ὅθεν, χαρισμάτων ἐπλήσθης. καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας :~

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερὸν. ὑπὲρ εὐαγγέλιον τούτου, πληρωτὴς γέγονας. ὕπαρξιν γεννήτορος, ἀπαρνησάμενος. ἰσάγγελος καὶ δάκρυσι καὶ στενοχωρίᾳ. ὅλον διανύσας σου, τὸν βίον ὅσιε. ὅθεν, παρακλήσεως θείας. καὶ δὴ νῦν εὐφροσύνης, μονῆς ἐπαπολαύεις θεόδοξε :~ Δόξα. ἦχος β´.

Ἀρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὅσιε. εὐαγγέλιον λαβών, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας. καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρα σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας. διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφος ἀστήρ. χαῖρε ἡ αἰτία ἀν-

πάντων, καλῶν παναμώμε. χαῖρε ἡ χωρήσασα θεὸν ἀχώρητον. ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας. χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν κόρη. ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς. ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν. θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός. ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω. σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β´.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα δέσποινα, χαῖρε λύσις ἀνάξαντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. ἡ ἐλπὶς δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν χαῖρε παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως λαμπρότατον. τὸ ὄρος τὸ πιότατον. ἐξ οὗ λυτρωτὴς προελήλυθε. χαῖρε θείου λόγου. λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε, χαῖρε θρόνε πύρινε :~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθεν, παναγία δέσποινα. ὅτε ἔβλεψας. τὸν ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον σταυρῷ ὑψούμενον. ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον. πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖρας τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον. τὸ καινὸν μυστήριον :~

Ἀπο-

δὲ καὶ αὐτοὶ πάντας ἀπ᾽ ἀλλήλων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Θεοδούλου υἱοῦ νείλου, τοῦ σοφοῦ. στίχ.

Τὸν Θεόδουλον πρεπόντως ἐπαινέσω.
Ὡς θεοῦ δοῦλον καὶ ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς, νείλου τοῦ σοφοῦ. τοῦ γενομένου μὲν ὑπάρχου κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει σινᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς ἁγίους πατέρας. ὁ μὲν νεῖλος, ἠδυνήθη φυγεῖν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντας ἔσυρον. κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν. οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος, οὐκ ἔσφαξαν τὸν Θεόδουλον. βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον. καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος ὁ εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν. τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος καὶ ἀπέλυσε. καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. τελεῖται δὲ τῶν τούτων ἁγίων πατέρων ἡ σύναξις, ἅμα ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν μονὴν τοῦ χηνολάκκου. στίχ.

Τῷ χηνολάκκου τὴν μονὴν δειμαμένῳ.
Θείῳ στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν. ἀγένειος κατὰ τὸν μέγαν ἰώβ. ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας. καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν μοναστήρια τὰ κατὰ τὸν ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον. καὶ τοῦ ἁγίου εὐθυμίου καὶ σάββα καὶ θεοδοσίου καταφοιτήσας. καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθὼν, ὕστερον κατέλαβε τὴν κωνσταντινούπολιν. ἐπὶ τῆς βασιλείας

Ἰαννουά.

λέοντος τοῦ ἰσαύρου. ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ γερμανῷ. καὶ παρ᾽ αὐτῷ χρόνον τινὰ καταμείνας, καὶ πλεῖστα παρ᾽ αὐτοῦ καταμαθὼν, καὶ εἰς ὠφέλειαν προσλαβὼν, καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις χρηστὸς αὐτῷ σύμβουλος γεγονὼς, ἔνθα νῦν ἐστὶν ἡ τοῦ χηνολάκκου λεγομένη μονὴ, συσταθεῖσα παρ᾽ αὐτοῦ κατεβίωσε. πλῆθος μοναχῶν συναθροίσας. οὓς παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ ἐξέθρεψε τοῦ χριστοῦ. καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ. καλῶς δὲ διανύσας τὸν βίον. καὶ τῆς ἐνταῦθα ἐξόδου τὰς ἐκεῖθεν ἐνθένδε τὰς ἀποδείξεις λαβών. ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης. ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι, πολλοῖς διηγήσαντο. ἀπὸ τῶν κάτω, πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέστη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ἀγνὴ, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα τελειοῦται. στίχ.

Ἀγνὴν ἀνὰ κλεισθέντες εἰς οἶκον σκότους.
Ἀντὶ φωτὸς αὐτῇ, προυξένησαν οἰκίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ παράστασις, ἡ κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου. στίχ.

Φαρισαΐζων ἴσθι μακρὰν γίνου.
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ὦ ταπεινοὶ δεκτέοι.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου τοῦ θηβαίου, καὶ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, πέρατα τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες. καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας. τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ χριστοῦ στοργῆς. ὅθεν, ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας :~

Ἠσκῆς, ἀνθρωπίνης σεαυτὸν. πάτερ συνου-

τα καὶ τὰ ἐπίγεια. ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. ἴδωμεν πάντες ἰωάννην. πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διό, ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιδʹ. τῶν ἁγίων ἀββάδων. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων θεοφανίων. καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν. ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ. ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων.

Συναξάριον τῶν ἁγίων.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιδʹ. τῶν ἁγίων ἀββάδων, τῶν ἐν σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων. στίχ.

Σπάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους.
Τὸ δ' αὖτε πονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.
Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ, κτάνε χαλκός.

Οὗτοι τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες: πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες. κατῴκουν τὴν ἔρημον. μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος νεῖλος. ἔπαρχος γενόμενος κωνσταντινουπόλεως. ὁ καὶ δυνάμει λόγου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα ἐνθείς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα. καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ ἀναίρεσιν τῶν ὁσίων πατέρων τούτων διαγράψας. οὗτοι γὰρ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων. οὕτω λεγομένων βλεμμύων. ἀπὸ ἀρραβίας ἕως αἰγύπτου καὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων. πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ πέτρου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, ἀνῃρέθησαν καὶ ἕτεροι, οἱ ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ σινᾷ ὄρει. ἐξελθόντες γὰρ οἱ κατοικοῦντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ σιναίῳ ὄρει σαρακηνοί, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν ἀσκητῶν. τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος. ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν. καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον. οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες ἦσαν τεσσαράκοντα ὀκτώ. ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύο ζῶντες. σάββας καὶ ἡσαΐας. οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως. τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα. ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν, οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων, λγʹ. πατέρων. τῶν ἐν τῇ ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων. στίχ.

Ὡς πρὶν ῥαχὴλ τὰ τέκνα νῦν τοὺς ἀββάδας
Κλαίει ῥαϊθώ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Οὗτοι οἱ μακάριοι πατέρες, τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων. καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων. βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις. καὶ περασάντων τὸ πέλαγος αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινὰ καὶ εὑρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν φαρανιτῶν. ἐξῆλθον οἱ φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν. καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν βλεμμύων καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἑπτά. οἱ δὲ βλέμμυες, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ κάστρον ὅπου εἶχον τὴν ἐκκλησίαν οἱ ἅγιοι πατέρες. οἱ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ εὑρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι. καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγκαρευθέντες ἐβύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν. ἐσφάγησαν

δὲ

πρὸ ἑωσφόρου ἄδυτον ἥλιον. παραδραμόντα τὸ βαθύ, σκότος τῆς κολάσεων. καὶ νῦν αὐγάζουσι, σελας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν παμμακάριστοι ἡ ἐκκλησία χριστοῦ, ἐπιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον. καὶ φωτοφόρον ἑορτήν, θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑμῶν. μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας :~

Ἤρθητε πρὸς περιφανῆ, μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιοι. καὶ κατειλήφατε, τοῦ πόθου πέρας ὄντως μακάριοι. τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον. μάρτυς στρατόμηνε, σὺν ὁμολόγῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι :~

Φύσαι μου στερρότεχθεὶς. καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσαν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν. ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου. τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος. ἐλεήμων ὡς θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς τοὺς ὁσίους δεῦτε πατέρας. τοὺς ἐν ῥαϊθῷ καὶ σιναίῳ βεβιωκότας. ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν :~

Ὡς παμφαλεῖς ἀθλοφόροι. οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι. ὡς ὑπέρφοροι οἱ ἀγῶνες. ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε. ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέφθητε :~

Σῶμα καὶ ψυχὴν τὸν χοῦν. καθιδρώσατε ὁσίως. τοῖς δι' ἐγκρατείας ἱδρῶσιν. ἅγια θῦτα καὶ ταῖς τοῦ σώματος, ἐπιρροαῖς ἐξηράνατε. βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν :~

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη. ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη. τῶν διὰ χριστὸν ὑμῶν πόνων. τὰς διανοίας πάντων μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου πνεύματος :~

Φρίττει χερουβὶμ καθορῶντα. τὸν ἐν αὐτοῖς ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον λόγον. μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον. σοῦ παναγία δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως :~

Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους. ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη χριστός. συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~

Γαμμουά.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν. εἰς τέλος ἀπεκτείνατε. ἐπιτάλως δὲ στέφει. τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε. τῶν πρώην καύχημα, καὶ τῶν μαρτύρων δόξα. ῥαϊθοῦ καὶ σιναίου. ἡ πανέορτος πληθύς, τῶν θαυμασίων πατέρων :~

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα. χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφάνη. ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν. ὡς πλάστην καὶ δεσπότην. ὦ καινοῦ μυστηρίου. τοῦ ἀδὰμ ὁ ποιητής, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη :~

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β.

Αἱ ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας. δράμωμεν πιστοί, ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου. καὶ τὸν χριστὸν ἴδοντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον. ὑπὸ ἰωάννου τοῦ προδρόμου. νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ἡ νῦν τοῦ ἰεσσαί, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος θείαν κιβωτόν. καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον. ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον. ὃν ὁ ἰορδάνης καταπτήξας. καὶ ὁ ἰωάννης χεῖρα ἐπιθείς, χαρμονῇ ἔκραζεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ἀσατε ᾠδάς, αἱ κραταιαὶ δυνάμεις. ψάλλατε βροτοί, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως. ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. ἔρχεται ἐν ῥείθροις ἰορδάνου. ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου. λαοὶ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα. ἦχος πλ. δ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅσιοι, καὶ μάρτυρες χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ὅσιοι μέν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε. μάρτυρες δέ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ. καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε. ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς :~

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια πάν-

Κήτους γαστρὸς ὁ διασώσας. συνεχόμενον προφήτην παραδόξως. ποταμίων ὑμῶν, ὑδάτων διασώζει. τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος ἀθλοφόροι :~ Στ.

Λύων τῆς ἀρᾶς τὴν κατάραν, τὴν παναμώμου κατῴκησας γαστέρα. εὐλογίας πηγὴν, βλυσάντων τοῖς βοῶσιν. εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :~

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἀλαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν. ἄθλοις, ἱερεῖς τε μαρτύρων προφανῶς. φωτιζόμενοι μετέβητε. πρὸς φέγγος ἄδυτον καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε :~

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι. ξένως, τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς, ᾠκειώθητε. τὰ μένοντα καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι ὅσιοι :~

Ὁ θεῖος Παῦλος. καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος. μεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντων παρακλεῶς. καὶ θανόντων καὶ βιωσάντων, μακαριζέσθωσαν. ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι μαρτύρων :~ Στ.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ φέρουσαν. πάλαι, μαννοδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα :~

ᾠδ. η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐγκαρτερεῖς τυπτόμενος. καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος. καὶ τοῖς μιαιφόνοις τῶν ἀλγεινῶν κυκλούμενος. ἀοίδιμε ὄρμυλε. τοῦ στρατομίχου δὲ ποδηγός. πρὸς τῆς εὐσεβείας τοὺς ἀγῶνας ἐγένου. μεθ' οὗ καὶ ἀνέβοας, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα. καὶ γενναῖοι τῆς ἀθλήσεως. καὶ τῶν οὐρανίων δωρεῶν ἐπάξιοι. οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι. τὰ τῆς πίστεως προπύργια, λίθοις κελασθέντων, οὐ προσνείμαντες σέβας. θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων, ἀνεβόων δεσπότῃ. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν. ἀνορύττων ὁ τύραννος. καὶ τοῖς σπαθισμοῖς ἀνηλεῶς συγκόπτων σε. τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρεισμένον θείᾳ στοργῇ. καὶ τοῦ λυτρωτοῦ, καταμωμῶν-

τα τὸ κάλλος. ὦ μῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθὼς ἀνακράζεις. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Στ.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος. καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος. ὤφθη πρόσιτός μοι σάρκα περικείμενος, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε. τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπίσαι. καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν ὡραϊζόμενος. ὁσίων σήμερον ἅπαντας, χορεύοντας ἐν θέοις δείκνυσιν. ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν. Χριστῷ δὲ ψάλλοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον

Ἐτύθητε οἱ ἀπὸ ῥαμμοί, βαρβάρων ξίφεσι κατακοπτόμενοι. καὶ προσηνέχθητε τέλεια. τῷ τυθέντι λόγῳ σφάγια. καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς κατεσκηνώσατε. μελῳδοῦντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Χριστοῦ τὸν Χριστόν :~

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τοὺς προπάτορας ἀπογυμνώσαντα. πρῴην ὅσιοι, κάκιστον δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε. καταστολὴν δὲ ἱεράν. ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες. τοῦτον αἰσχύνην σοφοὶ ἐνεδύσατε. Στ.

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν παράδεισος. καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος. καὶ θύεται ἀληθέστατα. θεοχαρίτωτε ἁγνή, βροτῶν τὸ φύραμα. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν
" ἔσβεσαν. ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-
" βείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες. εὐλο-
" γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

ᾠδ. θ'. Ἐφεξῆς πᾶσα ἀκοή.

Ἰσίων μαρτύρων Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος. ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως. ὅπου μαρτύρων οἱ χοροί, δικαίων ὁμήγυρις. ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς. καὶ χαρὰ ἑορταζόντων ἐν πνι :~

Ὠρθεισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες μάρτυρες. πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα,

πρὸ

ται. εἶτα ξίφει πληγῶν καταξαίνεται. καὶ τὸν στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς παῤῥησίαν, φίλον ὄντα. καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγεινόμενον. ἐν ᾧ γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν ἅγιον ἑρμύλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ᾽ ὧν ἐῤῥάγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν. στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ στρατόνικος ἐδάκρυσε. παραυτίκα δὲ γέγονε δῆλος ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ καθέστηκε προαιρέσεως. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ βασιλέως, χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησεν. ὅθεν τύπτεται. καὶ ἅμα τῷ ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ ἴστρῳ ἐμβάλλεται. ἔνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἀκτηρείῳ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου μιχαήλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ ὀξείᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς νισίβεως. στίχ.

Τὸν ἰάκωβον θνητὸν ὄντα τῇ φύσει.
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως νισίβεως ἦν. καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε. καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκας, γενναίως ἐγκαρτερῶν. θέρει μὲν, ἐκφλογούμενος. χειμῶνι δέ, τῷ κρύει καὶ τῷ πάγετῷ ταλαιπωρούμενος. τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα, καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μέτριον. χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν περιβόλαιον. καὶ ἁπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνα. τὴν πνευματικὴν τροφὴν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. ἐντεῦθεν ἡ πρὸς θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παῤῥησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα. καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν, ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐδέξατο χάριτος. ποτὲ μὲν γὰρ ἔν τινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυντοῦντα γύναια κατά τινα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανεν. αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας, λευκανθῆναι πεποίηκε. καὶ τὸ μὲν ὕδωρ παρακληθεὶς, αὖθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν. αὐτὰ δὲ τὰ γύναια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἴασε. καὶ δικαστὴν πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον θεασάμενος, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ αὐτοῦ προκειμένῳ ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. καὶ ἐμπαι-

κτικῶν τινῶν ἔνα τοῦ συναντᾶν αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καὶ τι παρ᾽ αὐτοῦ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. καὶ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν. ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρείαν νισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ νίκαιαν συνόδῳ παρῆν. ὁ δὲ ἄρειος μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὖθις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσπούδασεν εἰσελθεῖν, εὐχῇ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ μέγας ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. καὶ σαβωρίου τοῦ περσῶν βασιλέως πολιορκῆσαι νίσιβιν ἀπιόντος. καὶ πάνυ πολλὰ μηχανήματα πεποιηκότος. ὀφθεὶς μόνος ὁ ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς πέρσας ἐτρέψατο. σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη, τούτοις ἐπιστρατεύσας. ὑφ᾽ ὧν οἵ, τε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμενοι καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήσσοντες ἐδραπέτευον. ὅπερ ὁ βασιλεὺς θεασάμενος καὶ ἀπορίᾳ καταχεθεὶς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μακαρίως ἀνεπαύσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς ἀθανάσιος, ῥαβδιζόμενος τελειοῦται. στίχ.

Ῥάβδοις ἀθανάσιε σαυτὸν ἐκδίδως.
Σπάδων θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῷ κρεῖττον ὅμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος παχώμιος, καὶ παπυρῖνος, ἐν ποταμῷ τελειοῦνται. στίχ.

Τοιοῦτον εὗρε καὶ παπυρῖνος τέλος.
Οἷον σὺ παχώμιε βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ προφήτου ἡλιοῦ. τῆς μονῆς, τοῦ βαθέου ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδ. ζ. Παῖδας ἑβραίους ἐν καμίνῳ.

Ἔῤῥει μελίῤῥυτός σου γλῶσσα. ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν ἀμελείας. στρατονίκου τοῦ σοῦ συνάθλου καταμαζῶν. ἀναβοῶντος ἑρμύλε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων. τὸν σωτήριον σταυρὸν γενναῖε μάρτυς. ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας :~

τι ἐνδόξε Ἑρμύλε. καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι. οὐρανόθεν παμμάκαρ ἠξίωσαι. τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλεῖν, ὡς ἀθλοθέτῃ. καὶ τοὺς τοῦτον ῥωννύοντι μάρτυρας :~ Θε.

Ὡς καλὴ ὡς ὡραία. ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα. τὸν ὡραῖον κάλλει. ἐσωματώσας λόγον καὶ τέτοκας. διὸ τὸ εἶναι πᾶσι θεουργικῶς παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτῳ χρηστότητος :~ Ἄλλος. Σὺ κέ μου φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς. ζωῆς ξύλον τὸν Χριστὸν ἐδείχθητε μέσον ἔχων. τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον :~

Αἱμάτων τοὺς κρουνούς. τῶν δακρύων συνάψαντες. τοῖς ῥεύμασι θεοφόροι. τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε :~

Τερπνότητα. θείαν καθορᾶν ἠξιώθητε. αἰώνιον εὐφροσύνην. ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, μακάριοι εἰλήφατε :~ Θε.

Ἐκύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, ἁγνὴ θεοχαρίτωτε :~

ᾠδ. ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες. ποταμίοις ἀπερρίφητε ῥείθροις. καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προστάτην ἀπεπνίξατε. πανεύφημοι. καὶ νῦν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε :~

Σαργάνῃ ὑποβληθέντες προθύμως. παρεδόθητε βυθῷ ἀθλοφόροι. καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν. τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα. ἀράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες ἅγιοι μάρτυρες :~

Ὡραΐθης ἐν τῷ πικραῖς τιμωρεῖσθαι. καὶ ῥαβδίζεσθαι στρατόνικε μάρτυς. ὑπομονῆς, ἀπερίτρεπτος στῦλος. ἐπερειδόμενος βάσει τῆς πίστεως. τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν ἀφανίζων, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν :~ Θε.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου. καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας παρθένε. καὶ τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς πολυτρόπους. ὡς συμπαθὴς θεοῦ θεράπευσον. καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι :~

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως. βιαιοτάτῳ θανάτῳ. τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε. καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ κτίσαντος :~

Ὡς ὄρη, ὑψηλὴν πολιτείαν δεικνύμενοι. τὸν καταλήψεσθαι ὄρη. καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε :~

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων μακάριοι. γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων. μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε. ἀποθήκαις, αἰωνίαις Χριστῷ συντηρούμενον :~ Θε.

Κοίμησον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα. τῇ ἀκοιμήτῳ σου κόρη. ἱκεσίᾳ δέομαι. καὶ μὴ δῴης. ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτατον :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι αἵματι :~

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε. καὶ πρὸς γαληνὴν κατάστασιν μετέστητε. μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι :~ Ὁ οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει. τοῦ σταυροῦ καὶ θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει. καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, τῇ κάραις ὑμῶν πατέρες. ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον. καὶ τόπον τὸν αἰώνιον. ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου. Στίχ.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἑρμύλῳ Στρατονίκῳ.
Κοινὸν κατάπλουν, εἰς βυθὸν ποιουμένοις.
Ἑρμύλον ἠδ' ἕταρον δεκάτῃ πνίξε τρίτῃ Ἴστρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ὁ ἅγιος Ἑρμύλος, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, διάκονος, παραστὰς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας. πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισὶ τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται.

Ρ ναὸς σεπτός, Ἐ στήλας τῆς θεογνωσίας. Ἕτερον.

Ρ ομφαία τὸ πεῖρ ἠς ρεφομένη, τὰς εἰσόδους μοι διδοῦσα. αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, παρθενομόρφ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σ υντεμνόμενοι, διαμοία τῶν θραπάντων συνετεί τατε ἐχθρῶν, μεγαλαυχίαν μακάριοι ξίφει συντεμνόμενοι. Ἐ θανατούμενοι.

Α ποσκοπήσαντες, τῶν μελλόντων σοφοὶ τὸ αἴδιον, τὸ ἀγαθῶν. Ἐ ῥάσων, τὸ χαμαὶ πάντα προσ χρήσασθε. ὅθεν μακαρείζεσθε, ὁσιομάρτυρες.

Η όμοι τῷ θεῷ, εὐσεβεῖ διανοίᾳ πεισθήσαντες. τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, διεγκρατείας ὠλέσατε. Ἐ συμφέρα ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε. Θεοτ.

Υ περάγια, ὑπεράγιον λόγον κυήσασα. καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς Ἐ τὰ σώματα. τῶν μακαρεζόντων σε, τὴν παμμάκαρα.

Ὁ εἱρμός.

Ο ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει Ἐ πλούτῳ καυχώμεθα ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλὴν σου φιλάνθρωπε. Κάθισμα τῶν μαρτύρων, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ε ν ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος. ἐδέξασθε σοφοί. ἐλάσαντες τὸν βελίαρ. βυθίσαντες χάριτι, τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν μάρτυρες. ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες. συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν ἀγγέλων χορείαις. μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε. Δόξα τῶν ὁσίων. ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ω ς πάροικοι ὁ κόσμος, Ἐ παρεπίδημοι, καὶ λύθας πηξάμενοι. ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε ὅσιοι. γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει. σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων. διὸ Ἐ ὑπεμείνατε τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν. Ὅμοιον.

Ο φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος. τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ ἰορδάνια, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. αὐτόθεν μαρτυροῦντος, τοῦ πατρὸς τῷ συνθρόνῳ. κάτωθεν προσφοιτῶντος, τῆς τοῦ πράγματος δόξης. αὐτὸς σῶσον ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Ω ς τοῦ λόγου διάκονος. λόγοις σου τὴν ἄλογον γαμμουά.

ἐξηλείψατε μανίαν. μάρτυς ὑμνοῦμεν ἀθλοφόροι, τῶν παρανομούντων προθυμότατα.

Μ ίαν φύσιν θεότητος. μίαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα. οἱ θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν.

Α μαρτήσει ξεόμενος. Ἐ τῶν ἀλγηδόνων περιδορούμενος. ἀπτοεὶ ἔμεινας διέμεινας ἀθλητὰ θεόφρον μάρτυς ὑμνούμενε. Θεοτ.

Ρ αθυμίᾳ καθεύδοντα. Ἐ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον. προσμεταμέλειαν με παναγνε, ὡς τοῦ λόγου μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Ἄλλος. Ἐ παρθένον σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Μ ὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες. τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε. καὶ θανατωθέντες ξίφει παμμακάριοι. ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Η ὐχρωθέντες πρὸ θανάτου διεγκρατείας, ἐθελουσίως ὅσιοι. τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε. ζωὴν μετὰ θάνατον κτησάμενοι.

Ε σφάγητε ὡς ἀρνίον τῇ ἐγκρατείᾳ. καὶ ὡς κεροὶ σταθησμοῖ. χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων ἀνηρέθητε. ζωὴν πρὸς αἰώνιον, ὅσιοι χειρὸς προσηνέχθητε.

Ι ερεῖς τε καὶ πρεσβῦται καὶ νεανίσκοι, οἱ ῥαιθῷ καὶ σιναίου ὄρος κατοικοῦντες. μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες. Ἐ βιαιοτάτως τεθνήξαντες. Θεοτ.

Η ὗρεν τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Χριστός. ὀφθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος. αὐτῷ μελῳδήσωμεν. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὠδὴ ε'. Γνα τί με ἀπώσω.

Τ ῶν βασάνων τὰ ῥεῖθρα, μάρτυρες παμμάκαρες μοι οὐ κατεκάλυψαν. τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, ὑπὲρ ἥλιον ἣ πεφαιδρυνται. εὐσεβείας φέγγει, τοὺς ἀσεβεῖς φωταγωγοῦσα. καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Υ πέρβαντες τοὺς ὅρους τῆς τῆς ἀνθρωπότητος θεομακάριοι Ἐ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἐκκαθέντες τελείαις καθάρσεσι. τὰς μικρὰς βασάνους. καὶ τοὺς ξ. σμοὺς, καὶ τὰς αἰκίσεις. ὑπηνέγκατε γνώμης στερρότητι.

Ρ ωμαλαίως ἀντέσχης, μάρτυς τῷ δικάζοντι, σὺν

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς πατέρες ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνεύματι. ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε. καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε. καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, ἐξίστατο, ὁρῶντα ὁρώμενον σήμερον ἐν τῷ ἰορδάνῃ, γυμνὸν ὄντα σωματικῶς ἐν τοῖς ὕδασι. Καὶ τὸν ἀπρόσιτον κορυφὴν ὑποκλίνοντα, ὑπὸ τὴν χεῖρα ἰωάννου. σὺ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη χριστέ, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν α. στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν ἰορδάνῃ ἐπέστη. βαπτισθῆναι ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου. ὃν μαθὼν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. οὗτος ὁ υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. καὶ τὸ πνεῦμα ἐπεφάνη ἐν εἴδει θεία, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ θεοῦ. τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς. ὡς φοίνιξ ἀνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν θεοφόροι. φέροντες τοῖς αἰνοῦσι, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι. διὸ καὶ μεγαλυνόμενοι πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ ἰορδάνια. τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ προδρόμου. καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διό σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο, εἰς ι.

Ὠδὴ α, ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμάτων τῷ καύματι.

Ἰσάγγελοι, ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς, τῷ στερεώματι σοφοί, τῆς ἐκκλησίας ὤφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι μαρτυρίων.

Ὑψώθητε ὡς πῦρ ἀνθράκων κεντοί. προσαψάμενοι πυρί. τῷ πνεύματι ἀοίδιμοι. ἀλλὰ ὕδωρ τὴν πυρὰν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε.

Αἵμασι προσκλυζόμενοι τοῦ χριστοῦ. τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις τὸν ἡμῶν ἅπασαν βυθίσαντος, ἀθεΐας ποταμοὺς, μαρτυρίων ἀποξηράματα.

Θεοτοκίον. Σβέσον μου ἁμαρτίας τὰς σχέσεις. καὶ τῆς θανάτου τὴν φθορὰν, τῷ τόκῳ σου μαρανθεῖσα. καὶ καταφύγιόν μοι δός, θεομήτορ παμμακάριστε.

Ἕτερος κανὼν τῶν ὁσίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἄθλους ὑμνῶ μέγα κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, μακαριώτατοι. θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς. τῇ κενώσει τοῦ αἵματος. διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς ἀσκηταῖς χριστοῦ καὶ μάρτυσι.

Θαλάσσῃ τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε. τὸν φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν. τῷ αἵματι πάλιν εἰς ὕστερον. τοῖς σχετικοῖς ὠλέσατε. καὶ ἀφανεῖς παρεπέμψατε.

Ἀμπλάκων ὁ φωτοδότης χριστέ, ὑμῶν τὸν ἄθλησιν. ὑπομονὴν θεράποντες χριστοῦ. φωταυγῆ ἀπεργάσασθε. καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ ἡλίου λάμπουσαν.

Ὑθλίψις ἐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελὴς. τῶν κοσμικῶν φροντίδων ἀμβλυνταὶ. ἡ βαρβάρων ἀνήμερος. ἐπὶ δρομοῖ τῇ ἐρήμῳ ὁμοσ, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπήγαγετο.

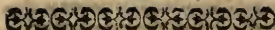
Θεοτοκίον. Ὑπάρχων ὁ χριστὸς φύσιν χριστέ, πᾶσιν ἀχώρητος. ἐν σοὶ χωρεῖται δέσποινα βροτός. ἀπαλλαγχεία γενόμενος. ἵνα βροτοὺς διαφθαρέντας, φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φοβούμενον χριστέ.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελλόντων ἐπετύχετε, ἀδιαρρήκτου ἀπολαύσεως, γενναῖοι στρατιῶται χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως.

Ἡ μύρεκος ἀντέσχητε θεόφρονες. παραμένοντες τῷ προσαγαγόντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι. καὶ νίκης ὑψωθέντες, ἤρατε στεφάνους.

Ἰνδάλματα πλάνης ἠδαφίσατε, ἀπολαμένες χειρὸς μαρτύρων. ἑαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε ναοὺς

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἑρμύλου. καὶ στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλομεν. καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν, εἰς τὰς ιδ΄. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἑρμύλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος. τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογήσαντες, πολύθεον πλάνην, καὶ μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο. καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι. δωρηθῆναι τοῖς πιστοῖς, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος :-

Τοῦ λόγου γενόμενος, μάρτυς διάκονος ἑρμύλε. ἐκλογῇ θείου πυρὸς. τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος. τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας. καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ μόνιμα μεταβέβηκας. πρεσβεύεις τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος :-

Ζεσμοὺς καρτερήσαντες, τῆς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος. ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε. καὶ τέλος μακάριον. καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι. τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε. καὶ νῦν περιπολεύετε. περιχαρῶς τὰ οὐράνια. ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, τῶν ἁγίων ἀββάδων ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε ἅγιοι. τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες τὴν ἔφοδον. γενναίως τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. μαρτύρων ἀπεδύσασθε στεφάνους. ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Ὅσιοι χριστοῦ ἠγωνίσασθε. τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες τοῦ βίου ἑκουσίως. τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε τὸ φρόνημα γενναίως. καὶ ξίφει ἐν χριστῷ τελειωθέντες. ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα. σεμνύνοντες ἱκετεύομεν. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Καλῶς πολιτευσάμενοι ἅγιοι. τῶν μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως. τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν ἐκομίσασθε νομίμως. μαχαίρας, ὑμεῖς κατεφρονήσατε. ὡς οὗτοι, βασάνους ὑπεμείνατε. ἵνα ὁμοῦ ἀναδύσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄. Τοῦ στουδίτου.

Ὅσιοι πατέρες. μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ κυρίου. ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι. καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησεν. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην θεὸν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος :-

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός,

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται. τὰ οὐράνια πάντα, καὶ τὰ ἐπίγεια. ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν ἰωάννην. πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος :-

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης. ἐν ἰορδάνου ῥεέθροις. βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν :- στίχ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Λέγει δουλοπρεπῶς, προφῆτα ἰωάννη. τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου. καὶ βάπτισον τὸν κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν :- στίχ.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν ἰορδάνου ῥεέθροις. συνέλθωμεν εὐφρανθῆναι. καὶ ὑμνῆσαι τὸν φιλάνθρωπον :-

Δόξα,

τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς. καὶ πᾶσιν, ἀπρόσιτος μένουσα, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζόφω τῆς ἀπάτης :~

Ἡ συντριβεῖσα τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθροῦ μηχανουργίας. τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινούς. χειμάρρους, σεμνὴ ἀπεξήρανε. πέλαγος θαυμάτων, ἡμῶν ἀναδειχθεῖσα :~ Θ.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, ἡ οἰκτίρμονα θεὸν ἡμῖν σάρκα. ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα. πυρκαϊὰς λογισμῶν. παθῶν τε, ἐξαίρουσα καύσωνα. σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, ἁγνὴ παρθενομῆτορ :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδ. θ. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκῃ. δεινὸς καθυποβάλλει δικαστής. ἧς τῇ ἀνόδω ἐκρότησαν, αἱ οὐράνιαι τάξεις. Χριστὸς δὲ παραλαβών σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν :~

Συναγελάζῃ μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις. φανότερον ἐγγίζουσα θεῷ. βλέπεις ἃ βλέπουσιν ἄγγελοι. ὡς παρθένος νυμφῶνι, αὐλίζῃ τοῦ νυμφίου σεμνή. δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθω σὲ γεραίροντας :~

Ἐσφραγισμένην πηγήν σε, κεκλεισμένον τε κῆπον. ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱερόν. νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον. ἱερεῖον καὶ θῦμα. ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστεράν. τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων, Τατιανὴ κηρύττομεν :~ Θ.

Ἡ ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν πιστῶν σε αἰτούντων. ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή. σῶσον οἰκτείρησον δέσποινα. διατήρησον βλάβης. καὶ πάσης τῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω, ἀεὶ σὲ μεγαλύνοντας :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασάνους ἐκαρτέρησας. Τατιανὴ γενναιόφρον. καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἰσχὺν γενναίως ἐξηφάνισας. διὰ τοῦτό σε πάντων, πιστῶς μακαρίζομεν :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια. ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου. καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Ἀπόστιχα προσόμοια. ἦχος, πλ. β'.

Αἱ ἀγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτός, φῶς ὑπάρχων ἰησοῦ μου. ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀρρήτω σου ἐλλάμψει. τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν ἐδὲμ ἐκ τοῦ ὄφεως. ἐν τῷ ἰορδάνῃ ἄρτι φάος, πάντων τῷ φωτί σου καθορώντων, πιστῶς ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~ Στ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Μύστα καὶ φρικτῶν, οἰκονόμε μυστηρίων. πρόδρομε χαρᾶς. καὶ τοῦ πυρὸς αὐτόπτα. τὸν βαπτισθέντα λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν. αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι. αὐτῷ ψάλλοντας. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~ Στ.

Τί σοί ἐστι θάλασσα.

Ἄρωμεν πιστοί, ἐν συνέσει τὰς καρδίας. δράμωμεν σπουδῇ, ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου. καὶ ἴδωμεν τὸν κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον. ὑπὸ ἰωάννου τοῦ προδρόμου. καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντα, ἀναμέλψωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας. πῶς ὁ ποιητής, τῷ ποιήματι παρέστη. καὶ κλίνει τοῦτο κάραν, ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν. τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς περὶ αὐτὸν φωτιζομένοις, ἐν ᾧ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ

τος. τελ. κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας τάξιν διάκονος. διὰ δὲ τὸ τὸν χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ βασιλεῖ. καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναὸν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξε. διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον. καὶ ὄνυξι τὰ βλέφαρα διαῤῥήγνυται. εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀμάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος πέτρου τοῦ ἀβεσαλαμίτου. στί.

Ἀπανθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ.
Βροτῶν ἀνθράκων ἥδιστα πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος τῇ κατὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας, παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν ὡμολόγησεν. ὅθεν ὁ ἄρχων ἐλαθθόρων (?) πόλεως συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῦται. ἐν ᾧ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, ὁ ἅγιος ἐκομίσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος μαρτίου. στί.

Θεὸν ποθῶν ὕψιστον ἰσχυρὸν μόνον.
Μαστίζεται μάρτιος ἰσχυρὰς ἄγαν.

Οὗτος ἤχθη ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν μαύρων. καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος. καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα ταῖς μάστιξιν. ἐγκαρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι. θάμβος καὶ ἔκπληξιν, παρέσχε τῷ τυράννῳ. διὸ ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ' εὑρίσκετο ἐν τῷ τοῦ μάρτυρος σώματι, μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθῆναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥιφῆναι. ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχῶρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀποῤῥεύσαντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης. λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκάμνων ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν, εἰς χεῖρας θεοῦ ἐπαφίησιν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἀσίας (?), ξίφει τελειοῦνται. στί.

Ὀγδοὰς χορεύσει ὀκτάριθμος ἐκ ξίφους.
Αἵμασιν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ἀθανασία, ξίφει τελειοῦται. στί.

Ἀνθ' ὧν θεῷ σωτῆρι κόσμου προσφέρει.
Τὴν κεφαλὴν ἐκ ξίφους ἀθανασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ ἡλιοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδώρου ἀχαΐτου. καὶ τῆς ὁσίας θεοδώρας τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀλεξάνδρου, πλησίον τῶν ἁγίων ἀποστόλων :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως ἤθλητε, σταθιζομένη. μασθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα. πυρὶ οὐρανίῳ δὲ, μάρτυς κατέφλεξας. σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας θεόν. ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα :~

Ἐγκάρδιον φέρουσα, τὸ πῦρ τὸ θεῖον. σὺ τῆς ἀγαπήσεως, χαῖρε ἡ πανοίδιμος. τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε. παίδων ἐκμιμοῦσα τὸ πρὶν καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στεῤῥότητα :~

Θηρῶν ἀγριότης σοι, καθυπετάγη. λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος παρέδραμες. θεοῦ σε δοξάσαντος, τοῦτον δοξάσασαν. τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληρώσαν σαρκὶ πανεύφημε :~

θεοτ.

Ζωὴν ἐνυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίζουσα. τὰ πάθη θανάτωσον, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν. πίστει τῇ τιμῶν τόν σε ἁγνὴ, ὡς θεοῦ καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὡραιώθης καλλοναῖς τοῦ μαρτυρίου. καὶ νυμφίῳ ἡρμόσθης, τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς. ὡραίῳ, κάλλει διαλάμπουσα. τῆς ἀθανασίας, τατιανὴ θεόφρον :~

Σὺν ἀσωμάτοις λειτουργοῖς, ἐν εἱρκτῇ τὸν ποιητὴν ἐδοξολόγεις. διαλάμπουσα δόξῃ.

τῆς

ἀπεσείραμδρε. ὃν δυσώπει πάντοτε, τῦ σω-
θῆναι ἡμᾶς :~ Ο εἱρμός.

Ε ν πέτραμε τῆς πίστεως ςερεώσας. Ἐπλά-
τυνας τὸ σόμαμυ ἐπ᾿ ἐχθρούς μυ. εὐφράνθη
γὰρ τὸ πνεῦμαμου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔςιν
ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔςι δίκαιος,
πλὴν σου κε :~

ᾠδὴ. ἦχος, α. Τὸν τάφονσου σῶρ.

Κ ατ' ἴχνεσι τῦ σῦ, δράςῦ ἑπομένη. σεμνὴ τα-
τιανὴ. τὸν ἐκείνυ προθύμως, ἐζήλωσας θά-
νατον. καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον. ὅθεν
ἔτυχες, τῆς οὐρανίου πατρίδος. σέφος ἄ-
φθαρτον. πεπλεγμένον ἀξίως, καὶ δόξαν
ἀθάνατον :~ Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ο μέγας ὑετὸς, πρὸς ποταμεῖα ῥεῖθρα. Ἐπε-
φάνης σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς
ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλε-
γε. πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅ-
λως. πῶς ἐκτείνωμαι, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κά-
ραν. ἣν φρίττει τὰ σύμπαντα :~

ᾠ. δ. Υ μνῶ[illegible]ἀκοή.

Ω ραῖον, τῆς ψυχῆς κατάςημα. ἀμορφίαν
τῆς ἀσεβείας, τατιανὴ φθόρουσα, προσέτι
δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ. παραδόξως δια-
λάμπουσα, τῷ καθαρῷ νυμφίῳ εἰσοικί-
ζεται :~

Σ ιδήρῳ, σῦ τὰς ὄψεις ξέοντας παρανόμως ἀο-
ρασίᾳ. οὐράνιοι ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀπαρα-
λείπτως πρὸς σὴν, ἐκ θῦ μάρτυς βοήθειαν.
οἷ, σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν :~

Η ομίμως, τὸν χῦ κηρύττουσα. ἐφονεύσω πα-
ρανομοῦντας. θυσία δὲ ἄμωμος, ἀπρός-
δεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης
ἀνακράζουσα. σὲ ἀγαπῶσα σῶτερ, σφα-
γιάζομαι :~ θκ.

Π ρὸς ὅρμον, γαλήνης με ἰθῦνον. θεονύμφευ-
τε παναγία, χειμάζει γὰρ κλύδωνμε, καὶ
τάραχος τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέ-
μοις ῥιπιζόμενος. τῶν πονηρῶν πνευμάτων,
τῶν θλιβόντων με :~

ᾠδὴ. ε. Ο φωτισμός.

Φ ὁδὸν θεοῦ, ἐνςάσει διανοίας, ἐκ δεξαμένη.
πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας. καὶ μαρτυ-
ρίου, ἔτεκες γενναιόφρον. παραδόξως,
ςερρῶς ἀθλήσασα. καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀμ-
ρας θριαμβεύσασα :~

Σ οῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμι-
μουμένη. ἡ διὰ παθείας σοι συναφθεῖσα,
πάσχει προθύμως, μελῳδὸν τεμνομένη. ζωο-
δότα χεῖρες κραυγάζουσα. ἕτερον ἐκτὸς σου
θῦ οὐκ ἐπίςαμαι :~

Φ ωτιςικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι. φαιδρυνο-
μένη. τῆς ἁγίου λαμπαδουχίας. σὺ καταυ-
γάζεις, τῶν πιςῶν τὰς καρδίας ἁμαρτίας
ζόφον σκεδάζουσα. μάρτυς ἀθληφόρε, χῦ
πανσεβάσμιε :~ θκ.

Η φωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη. λάμψον μοι
αἴγλην. λύουσαν τὸν ζόφονμυ τῶν πται-
σμάτων. δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέχειν εἰς ὕ-
λην. ἁμαρτίας ἔγειρον κείμενον. μόνη τοῦ
πεσόντος, ἀδὰμ ἐπανόρθωσις :~

ᾠ. ϛ. Εν ἀβύσσω πταισμάτων.

Ε πὶ ξύλου ὡς ἔγνω τανθεῖσα σε. μάρτυς ἡ
σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν. καὶ τοὺς
ξεσμοὺς τοῦ σώματος. διὰ πόθον τὸν σὸν
παντοδύναμε :~

Α γριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν. μέσον αὐτὴν
κῶς τῦ ςαδίου ἀθλήσασαν. θέκλαν ὡς πρὶν
τὴν πρωτάθλον. ἧς τὸν ζῆλον ἐκτήσω
ἀοίδιμε :~

Ε πισάντα οὐράνιοι ἄγγελοι. μέσον τῆς φρουρᾶς,
σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν. τὰ ἀλγεινὰ ἐξαί-
ροντες. ὁ θῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες :~ θκ.

Ε κ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο. σὲ τὴν καλλο-
νὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν. ὁ ποιητὴς παντα-
νωμε. καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν :~

Ο εἱρμός.

Ε ν ἀβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν
ἀνεξιχνίαςον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικα-
λοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεὸς με ἀνά-
γαγε :~ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τ ῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ. μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυ-
ρος τατιανῆς. θκ.

Τ ῆς πάντα λαμπρᾶς, τατιανῆς τῇ κάρα.
Λ αμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος σέφος.
Τ ῇ δυοκαιδεκάτῃ, τατιανὴν αὐχένα κόψαν.
Α ὕτη ἦν, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας ἀλεξάνδρου. ἐκ τρὶς ὑπατεύσαν-

τος

ψας δὲ λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα. ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων. καὶ τοὺς τυφλωθέντας τῷ φωτισμῷ, χριστὲ ἐφώτισας. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~ θκ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ βαπτίσματι σου λόγε. ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις. τὴν σὴν οἰκονομίαν. ἣν ἑκὼν ἐξεπλήρωσας. λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς ἐδὲμ διαδραμούσης. ἐφ' ᾧ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~ θκ.

Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Οἱ ἐν τῷ ἀδὰμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους. ἐνδύντες ποτὲ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει. ἐν ῥείθροις ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον. ἐν τῷ βαπτισμῷ τῷ τοῦ κυρίου. θεολογοῦντες σὺν ἀγγέλοις. αὐτῷ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος. τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος. ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα. καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται. παρὰ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α. στιχολογίαν, καθισμα. ἦχ. δ.

Κατεπλάγη ἰωσὴφ.

Ἰορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν, τὸν ἀθεώρητον γυμνόν. εἶδον καὶ ἔφριξα φησί. καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι. οἱ ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν. ἐξέστη οὐρανὸς καὶ γῆ ἐτρόμαξεν. καὶ συνεστάλη θάλασσα. καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β. στιχολογίαν, καθισμα. ἦχος πλ. δ.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν κόσμον. διὸ ὑψοῦ ὁ πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ηὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε. οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας

ᾠδὴ, α. ἦχος β. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Μαρτυρικαῖς, ἀγλαϊσμένη φαιδρότησι. τῷ καθαρῷ παρέστασαι, μάρτυς νυμφίῳ σου. ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :~

Πλύτου φθαρτοῦ, μάρτυς τελείως ἠλόγησας. ἐν οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως. καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες, μαρτύρων στάδιον :~

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας. πολυειδεῖς ἀπτοήτως, μάρτυς ἐχώρησας. συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες. τὴν χάριν τοῦ σωτῆρος, καὶ δυναμοῦσάν σε :~ θκ.

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα. θαυματουργὸν πάθεσι, κόρη θεράπευσον. καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη θεοχαρίτωτε :~ ᾠδὴ, γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς κτίσεως.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας. συρράξασα βασάνων ἡ τρικυμία. ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, χριστοῦ παμμάκαρ. πρὸς ὃν ἐκραύγαζες. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :~

Ἀνθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας. ἐστερρωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου. ἀνίσχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν μάρτυς, εἰς γῆν κατέρραξας. πιστῶς κραυγάζουσα. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :~

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας. τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου μακαρία. τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις. καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :~ θκ.

Ἡ σύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον. αἰῶνας γὰρ τὸν κτίσαντα διὰ λόγου. ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας. κόσμου τὰ πέρατα. κόρη

ἀπειρ

Δόξα, ἦχος β΄.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ. ὁ διαγραμμὸς ἀνεδεί-
χθη ἐπὶ τῆς γῆς. τοῦτον οὖν εὐφημήσωμεν, ὡς
ἀσκητῶν, ἐγκαλλώπισμα. ἐξασκήσας γὰρ
ἀληθῶς, ὥσπερ ὁ μέγας ἀντώνιος. ἄμετρον
ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος. καὶ ποιμάνας
τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς. εἰς μάνδραν ἁγίαν
ἐνήλασεν. οὗ ὁ χορὸς τῶν ἁγίων καθέστηκεν.
ἐκτενῶς βοῶμέν σοι μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τοῦ
ποιμνίου σου, παμμάκαρ θεοδόσιε. ἀλλὰ πρε-
σβείαις σου πρὸς κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα:

Καὶ νῦν … τος.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι.
σήμερον ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ δε-
σπότου. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐξέστη-
σαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. ἡ θά-
λασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἰορδάνης ἰδὼν ἀνε-
στρέφετο. ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν.
δόξα τῷ φανέντι θεῷ. καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέν-
τι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον:-

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ
κανόνος, ᾠδὴ γ΄. καὶ ἕκτη.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ΄. τῆς ἁγίας μάρτυρος τα-
τιανῆς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄.
καὶ ψάλλομεν γ΄ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.
ἦχος, β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὕμνον, νῦν μεθέορτον πιστοί. ᾄσωμεν Χριστοῦ τῷ
βαπτίσει. καθαρωτάτῳ νοΐ. ἤδη γὰρ ἐφέστη-
κε πρὸς ἰορδάνην σαρκί. ὁ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι,
ἀεὶ συνυπάρχων. φύσει τῆς θεότητος, τῷ
ἰωάννῃ βοῶν. δεῦρο, βάπτισον βάπτισόν
με. θέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν
τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος:-

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ. πᾶσαι τῶν ἀγγέ-
λων αἱ τάξεις, ὡς βασιλεῖ καὶ θεῷ. ὅλως ἀτε-
νίσαι σοι, τὰ χερουβὶμ οὐ τολμᾷ. κορυφῆς
δὲ τῆς θείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι. χόρτῳ
ὄντι δέσποτα, ὁ ἰωάννης φησί. φόβῳ, συνε-
χόμενος ὅλος, μή με πῦρ τὸ ἄσχετον φλέ-
ξῃ, τῆς φρικτῆς σου Χριστὲ θεότητος:-

Ἦλθον, ἐκ παρθένου σαρκωθείς. ῥείθροις τὸν
ἀδὰμ ἀναπλάσαι, τοῦ ἰορδάνου φησίν. αὖ-
θις πρὸς τὸν πρόδρομον, ὁ λυτρωτὴς καὶ
θεός. ὡς χειρὶ σῷ οὖν μοι πρόσελθε. καὶ γὰρ
ἰωάννη. τοῦτο φύσει πέφυκα. καὶ βάπτι-
σόν με σαρκί. ὅπως, τῶν δρακόντων συν-
τρίψω. κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου. πᾶ-
σαν ἁμαρτίαν αἴρων Κύριε:-

Ἕτερα … ἁγίας ὅμοια.

Ὅτε, τῷ τοῦ πυρὸς φωτί. καταλαμπομένη
πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας. μόνον ἀγαπή-
σασα τὸν ἐπουράνιον. τὴν μαρτύρων στερρό-
τητα, σαφῶς ἐνεδύσω. καὶ πρὸς τοὺς ἐπιβάλ-
λοντας, πάνυ ἐχώρησας. ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν
καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους,
μάρτυς ὦ τατιανὴ θεομακάριστε:-

Ὅτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκός. καὶ τῆς ἁμαρτίας
τὴν φλόγα, ἁγνὴ κατέσβεσας. δρόσῳ θείου
πυρός, τοῦ συνεργοῦντός σοι. τότε θῆρας ἐφί-
μωσας, σταδίου ἐν μέσῳ. σῶμα παραδοῦσα
σου, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρείως. ὅθεν, τὸν
ἐχθρὸν καθελοῦσα. νίκης ἀνεπλέξω στεφά-
νους, ὦ τατιανὴ θεομακάριστε:-

Ξίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί. θλίψεις οὐ λι-
μὸς οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως. σοῦ τὸν
πρὸς τὸν κύριον, ἤμβλυνεν ἔρωτα. διαπύρῳ
καρδίᾳ γάρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὁ-
ρώμενα ὑφ' ἓν διέπτυσας. μάρτυς, καὶ πα-
στάδος τῆς θείας. ἔνδον κατεσκήνωσας νύμ-
φη, τοῦ παμβασιλέως χρηματίσασα:-

Δόξα καὶ νῦν, … πλ. α΄.

Ὑρῶσασε ἡ φύσις ἅπασα, τῶν γηγενῶν γυμνὸν
ἐν ὕδασι. τὸν δημιουργὸν τὸ βάπτισμα αἰ-
τοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο.
ὁ πρόδρομος δέ, τρόμῳ συνείχετο μὴ τολ-
μῶν προσεγγίσαι σοι. ἡ θάλασσα ἔφυγεν,
ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον ἀνεχαίτισε. τὰ ὄρη ἐ-
σκίρτησαν θεωροῦντά σε. καὶ ἀγγέλων αἱ
δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι. ὢ τοῦ θαύμα-
τος. ὁ σωτὴρ γυμνοῦται. ἐνδύσαι θέλων σωτη-
ρίαν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν:-

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β΄.

Αἱ ἀγγε…

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Χριστῷ. ἐπεφά-
νη ἡμῖν, ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ κτίστης. συνέτρι-

ψας

Ὠδὴ [illegible] Ἀνάρχου γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε. τῶν
σεπτῶν ἰσαρίθμους εὐαγγελίων χριστοῦ. τὸ τῆς
προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῷ, προεμένος
ζήλῳ. καὶ μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας
ἀναδέδειξαι :~

Ἡ δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς
σῆς ὑποδρομῆς προεξορίσασα. καὶ διὰ
βλασφήμων χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυ-
χὴν ἐξελοῦσα. ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς
τὸν ἐχθρὸν ὅσιε :~

Τῶν σῶν μεμνημένοι διδαγμάτων Θεοδόσιε.
ἐνδυσὶ ταῖς οὐσίαις. χριστὸν κηρύττομεν.
δύο τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς ψυχικὰς,
καὶ τὰς ἐνεργείας. καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν
θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί :~

Φερώνυμος δόσις ἀγαθὴ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων πα-
τρὸς. τῶν ψυχῶν. καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφη-
νας. βρῶσις ἀμειβοῦσα καὶ πόσις. τῶν ἐν
λιμῷ, τακέντων καὶ δίψει. γυμνῶν περιβό-
λαιον. καὶ πεπτωκότων ἐπανόρθωσις :~

Μὴ παύσῃ τὴν ποίμνην σου, ἐφορῶν πάτερ
ὅσιε. καὶ τῆς σῆς μεμνημένος, καθυποσχέ-
σεως. ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρρα-
γεῖς, ἐξήψαμεν πέρας. πρὸς χριστὸν μεσί-
την σὲ κεκτημένοι Θεοδόσιε :~ Θκ.

Ὡς ὄρθρος ἐφάνης πρώϊμος, ἐν τῇ τοῦ βίου νυ-
κτί. παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα.
τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ, τῆς δι-
καιοσύνης. ἡμῖν φανερώσασα, θεομῆτορ
πανσεβάσμιε :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικῶν ἀκουτίσθητε.

Τὸν μόνον καθαρὸς ὤν, ὅσιε, τῶν παθῶν συγ-
χύσεως. φανερῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις
τῆς ὑπερφώτου. καὶ τρισλαμποῦς θεότη-
τος παμμάκαρ Θεοδόσιε. τῶν ἀσκητῶν ἀ-
γλάϊσμα. καὶ μὴ πρεσβεύων μὴ παύσῃ,
ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε :~

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου. σωτὴρ ἡμῶν παν-
τοδύναμε. θεὸς γὰρ ὢν προαιώνιος, παρ-
θένου μήτραν ὑπέδυς. καὶ σὰρξ ἀτρέπτως
γέγονας. καὶ ὕδασιν ἀπεπλύνω τοῦ ἰορδά-
νου δέσποτα. βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου,

τῶν ψυχικῶν ἁμαρτάδων :~

Εἰς τὸν στίχους [illegible] πρωὶ, ἱστῶμεν στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν [illegible] προσόμοια. ἦχος πλ. α'.
Χ[illegible]ς ἀσκητικῶν.

Οἶκον τὸν ἱερῶν ἀρετῶν. προκατασκευάσας σεαυ-
τὸν θεοδόσιε. τὸν θεῖον, τοῦ θεοῦ κατηξιώθης
ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι.
θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπη-
σας. τὸ ἀληθὲς δὲ, μὴ σκηνῆς τὴν εὐπρέ-
πειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾷς ὡραιό-
τητα. ἣν ὑπὲρ ἐθεμελίωσεν, ὁ ὕψιστος ὅσιε.
καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν
ἀναβαίνοντας. αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος :~

Νόμοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν. ἀνακαθάρας μι-
μητὴς ἐχρημάτισας, παμμάκαρ τοῦ σοῦ δε-
σπότου. τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμέ-
νης πάθος ἐθεράπευσας. λιμῷ τηκομένας,
ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας. ἐξ ἀκενώτου, χο-
ρηγῶν θησαυρίσματος. ὡς φερώνυμος, θεο-
δόσιε γενόμενος, πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον,
ἐκήρυξας ὅσιε. τοῦ τυράννου μανίαν. ἀντ'
οὐδενὸς λογισάμενος. χριστὸν ἱκετεύων. ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Φλόγα τὸν πρὸς θεὸν ἀκλινοῦς. καὶ διαπύρου καὶ
θερμῆς ἀγαπήσεως. ἐξάψας τὸν οὐρανό-
θεν, ἀντεκομίσω πυρσόν. εὐδοκίᾳ θείᾳ σοι
μηνύοντα. ναὸν ἁγιώτατον. ἀρετῆς παν-
δαπέδιον. οἰκοδομῆσαι. καὶ ψυχῶν φροντι-
στήριον. ὃν δεξάμενος. εὐσεβῶς ἐτελείω-
σας. ἔνθα καὶ τὸ πολύαθλον. κατάκειται
σῶμά σου. θήκαις ὁσίαις παμμάκαρ. δια-
φερόντως τιμώμενον. χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος :~

Ὄντως ἔως σκηνῆς θαυμαστῆς. ἕως τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ Θεοδόσιε. διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφρο-
σύνῃ ψυχῆς. ἔνθα ἦχος πέρ ἑορταζόντας.
τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνή-
σεως. καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρ-
ψεως. γενησόμενος. ἐν μεθέξει μακάριε.
ἧς μόνης ἐφιέμενος. τὴν σάρκα ἐνέκρω-
σας. ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία. δικαιοσύνῃ
κοσμούμενος. χριστὸν ἱκετεύων ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα.

ἀπὸ ἡρώδου, ἡμᾶς παιδεύων τοῦτο ἐπὶ οἰκείᾳ ἀλλ' οὐδὲ ἐδιδάχθημεν, μὴ ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πειρασμοῖς. τί γὰρ κωλύει ἡμᾶς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν ἢ πατεῖς ἐὰν θέλωμεν. καὶ μικρὸν τί ἐπιβιοὺς, ἐκεῖθεν ἀπῆλθε πρὸς κύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἡ σύναξις τῶν μυρίων ἁγίων ἀγγέλων. τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ μαρτυρείου τῆς ἁγίας ἀναστασίας ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις. καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου μάρκου. πλησίον τοῦ ταύρου. καὶ τοῦ ἁγίου στεφάνου, τοῦ ἐν πλακεδιαναῖς. καὶ τοῦ ἁγίου θεοδώρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου ἀγαπίου, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας εὐπραξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μαῖρος αἰκιζόμενος τελειοῦται :~ στίχ.

Μαῖρος ἐκραύγαζεν ὢν ἐν αἰκίαις.

Μὴ δειλίας μαῖρε πλήσθου καὶ στέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Καὶ πνεῦμα δόντα βιτάλιε κυρίῳ.

Τὰ πνεύματα φεύγει σε τῆς πορνείας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν. καὶ φλόγα δροσίζουσαν ἀνθρώπων γένος κύριε. ἐν τῷ σῷ βαπτίσματι, συνάψας λόγε θεοῦ ὁ ὑπερύψούμενος θεὸς, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ κάμινον τάξαντι τὸν ἰορδάνην. σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὁλοκαυτώσας ὅσιε. καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδῆ ἀσύμβολον. θείας ἐπιφανείας λαβὼν, σηκὸν ἵδρυσας ψυχῶν σεπτόν :~

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι, τὰ τοῦ μωσέως, ὑπερεῖχες τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης ὅσιε. ἐχθροὺς ἀοράτους γὰρ, καταστρεψάμενος. πόλιν ἐπουράνιον, ὅσος κληροδοτεῖται λαὸς παμμάκαρ :~

Τοῖς ῥείθροις ἐνθάψαντι, τὴν ἁμαρτίαν. σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἑδράσας θεοδόσιε. θεαρέστου τέμενος ἐπῳκοδόμησας, φορεῖν ἀκατάπαυστον ᾠδὴν. νομοθετήσας, πολυγλώσσοις φωναῖς :~

Τῶν παίδων μιμούμενος, τὴν παῤῥησίαν. τυράννου πυρὶ τηκόμενον, ἀπελήλυθας ἐξεφαύλισας. σοφῶς προϊστάμενος, τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ, πάτερ θεοδόσιε. διὸ ἐκεῖνον ὡράθη, σαρκὶ σταυρούμενος :~

Ἀπαράλλακτον σύλληψιν. ἄφθορον τόκον. σὺ μόνη ὑπέδειξας, παρθένος διαμείνασα. θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγνή. ἀνθρώπων γενόμενον πιστῶν, εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν :~

ᾠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτὲ, ἐν βαβυλῶνι ῥεῖθρα. τοῦ ἰορδάνου ἐξεικόνισε. τῷ θείῳ βαπτίσματι. ἐναρτίους καταφλέγουσα. τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, κράζοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Τῶν σωματικῶν παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκκλησίας θεοδόσιος. ἐν τοῖς κενῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος. τῷ νεανίᾳ. δείκνυται, κράζοντι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Λέγομεν τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία. τὸ τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος χριστοῦ. θειότατον πρόσταγμα. τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων ἥλιος. κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἄσπορος ἐτρέφετο :~

Γνόφον νοητὸν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου. σὺ ὑπεισέδυνας θεοδόσιε. καὶ πλάκας δακτύλῳ θεοῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου. τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε :~

Νῖψιν ἀῤῥαγῆ, τὴν τῆς αἱμοῤῥοίας πηγὴν, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον. τοῦ ῥάκους ἁψάμενον. ὡς πρὶν σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε. γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκεῦος, τῷ ἐπιφανέντι χριστῷ :~ στίχ.

Σὲ τὸν ἐκ θεοῦ, θεὸν ἑωρακότες. σωματικῶς ἐπιφανέντα χριστέ. ἀῤῥήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον πατέρα σου. καὶ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον. κράζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~. στίχ.

Σὺ τὸν τοῦ πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ. θεαρδρικῶς πολιτευσάμενον. ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας. θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον. ὅθεν σὲ σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα :~

ᾨδὴ θ'.

ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα. καταλαβὼν δὲ τὰ ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς ἀντιόχειαν παραγένετο πρὸς τὸν μέγαν συμεὼν τὸν στυλίτην. παρ' οὗ τὴν ἐσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυήθη, ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμήν. εἶτα ἡσυχάζει παρὰ λογγίνῳ, τινὶ ἀοιδίμῳ ἀνδρί. τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθών, ὡς τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι. καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους, ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος. καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν. τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου βασίλειον μοναχὸν καὶ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα. συμμισάμενον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμψάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ ὅσιος μόνος μεθ' ἑτέρου ἑώρα μοναχοῦ. καὶ μὴ προϋποτεθέντος πυρός, τοὺς ἐσβεσμένους ἄνθρακας ἀνῆψεν, ἔνθα ἱδρύσασθαι τὸ μοναστήριον ἔμελλε. καὶ γυναῖκα τινὰ προσελθοῦσαν, τῆς αἱμοῤῥοίας ἀπήλλαξε. καὶ ἐξ ἑνὸς κόκκου ὃν εὐλογήσας ἐπιδέδωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τὰς σιτῶνας πεποίηκε. καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πεσὸν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανεὶς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. καὶ τὴν θραῦσιν τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέστειλεν, ἃ μὴ προφθάσαντα τῷ βίῳ προσελθεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. τὴν οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδέν τι στείρας ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὔτεκνον ἔδειξεν. ἀλλὰ καὶ νέφος ἀκρίδων ἐσόβησε δι' ἐπιτιμήσεως μόνης. καὶ κήρικον τὸν τῆς ἀνατολῆς κόμητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν ἀντὶ θώρακος ἡ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος τοῦ ἁγίου περιβολή. καὶ περὶ τὰς γονάς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' εὐχῆς ὑετὸν καταγαγών. προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν κατάπτωσιν, καταλαμβάνειν τὴν ἀντιόχειαν. καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος ἐῤῥύσατο, κινδύνου λύσει τούτοις ἐπιφανείς. καὶ πολλῶν μαθητῶν καθηγητὴς γεγονὼς, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖ-

Γαμμενά.

ται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ ἐξ ἀντιοχείας. ἆξ.

Στενὴν ὁδεύσας θεοδόσιος τρίβον.
Τὴν εὐρύχωρον τῆς ἐδὲμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν θεοδόσιος, ἀσκητὴς ἕτερος δ' ἐστὶν ἐκ τῆς ἀντιόχου πόλεως ὁρμώμενος, ἐξ ἐπισήμων γονέων. καὶ τῆς δεσποτικῆς φωνῆς συνεχέστερον ποτὲ ἀκηκοώς, καταλιπὼν οἰκίαν, καὶ πλοῦτον καὶ συγγένειαν, καὶ τ' ἄλλα πάντα, ἀπῆλθεν ἐν τοῖς δασυτέροις τόποις τοῖς πρὸς τὴν θάλασσαν ἀποκλίνουσι. καὶ βραχυτάτην κέλλαν δεισάμενος, ἠσπάζετο τὸν μονήρη βίον τριχοσύνθετα ἄμφια ἐνδεδυμένος, βαρεῖα σίδηρα ἔνδον φορῶν. ἓν μὲν ἐν τῷ αὐχένι, καὶ ἕτερον ἐν τῇ ὀσφύϊ, καὶ δύο ἐν ἑκατέραις ταῖς χερσί. προσανέχων δὲ τῇ εὐχῇ καὶ τῷ ἐργοχείρῳ, ἐπιθυμίαν καὶ τῦφον, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη τῆς σαρκὸς κατεκοίμιζεν. ἡ κόμη δὲ ἦν αὐτῷ αὐχμηρά, καὶ μέχρις αὐτῶν φθάνουσα τῶν ποδῶν. εἰργάζετο δὲ ποτὲ μὲν σπυρίδας. ποτὲ δὲ μικρὰς ἀρούρας, ἐν τῇ νάπῃ καὶ σπέρματα ἐν αὐταῖς καταβάλλων, καὶ τὴν ἀποχρῶσαν ἐκεῖθεν συλλέγων τροφήν, ἣν εἶχεν εἰς βρῶσιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀπὸ ξένης παρεμπιπτόντων. καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος προέκοπτε, καὶ τὸ τούτου κλέος προέτρεχε, καὶ πολλοὶ συνέτρεχον πρὸς αὐτόν, ἐπιζητοῦντες τὸν αὐτὸν ἀσπάσασθαι βίον. οὓς καὶ δεχόμενος, τὴν ἔρημον ἐκείνην, ἄλλην πόλιν οὐράνιον πεποίηκεν. ἐκεῖσε δέ ποτε ἀγαρηνῶν καταδραμόντων, οὐδὲν ἐναντίον πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν μακάριον αἰδεσθέντες, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν. διὰ γοῦν τὴν τῶν ἀγαρηνῶν ἔφοδον, καταλιπὼν ὁ μακάριος τὴν ἔρημον, ἦλθε πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα. καὶ μικρὰν καλύβην πηξάμενος, σὺν αὐτῷ καὶ ἕτεροι τινές, εἰργάζοντο τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν. ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ. ὅτι εἰ καὶ ἠδέσθησαν ἡμᾶς οἱ ἀγαρηνοί, ἀλλ' οὖν γε παραπταίπου δίκης, δῶμεν τόπον τῇ ὀργῇ. καὶ ὁ χριστὸς φεύγων

σας. ὅλογμε τὸν ἄνθρωπον, διὲ κραυγάζω σοι. δόξα τῇ δυνάμεισου κε.

Τὸ κλῖμα πρὸς, κορυφὴν τῶν προδρέμων μιμήμενος. χρισὲ τὸ ἀνάκτορον. καὶ τὴν ἀρετὴν ταπείνωσιν. πάτερ θεοδόσιε. πρὸς ἀρετῶν ἀπλανὲς πύργον ἄσειστον.

Τὴν παρθένω, καὶ μητρὶ λειτουργήσας χριστοῦ τοῦ θεοῦ. τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ πνς. πάτερ θεοδόσιε. καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τὸ μέγαν ὠνήσε, τὸ ἀοίδιμον ἀνθρωπον δεξάμενον. δωροφόρον ἐδέξω, τῶν δικαίας βασιλείας χειρῶν. πάτερ θεοδόσιε. καὶ σὺν ἐκείνοις ἀγάπην, προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τῷ δεσπότῃ χριστοῦ δυνάμενος. τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀμέτρητε μαρτύριον. πάτερ θεοδόσιε. τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι. Θε.

Συνέλαβες, ἐνεργεῖσι ἀπόρως τὸν κν. καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου. διόσοι κραυγάζομεν, χαῖρε ἀειπάρθενε δέσποινα.

ᾠδ. έ. Μεσίτης θεοῦ.

Ἐξάψας τὸν νοῦν τῷ ἡμᾶς ἐν ῥείθροις καιομενής ἀνέχου. σοφῶς ὑπερηφάνησας, καταβολὴν δ' ἀσκήσεως. κρεμάσας τῷ σώματι παμμάκαρ θεοδόσιε.

Τὸν βίον ἀεὶ, τὸ θανάτου θέμενος μελέτημα. ἐκδημήσαι συνθέμενος, πρὸς τὸν δίκαιον Χριστὸν φαιδρὰ σαρκί. σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον χριστοῦ, τὸν ἑκούσιον ὅσιε φοινικίζει. ὁ κλεινὸς βασίλειος, πάτερ θεοδόσιε μιμούμενος. τὸν καιρὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος. Θε.

Σοῦ ἐνεργεῖ. θεοτόκε παναγία χριστὸν τὸν θεὸν. ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας. ὡς πρὸς ἠσαΐας προκηρύξασε. ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, θεογεννήτορ τέτοκας.

ᾠδ. ς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω χε, ἐν τῇ ἀγκάλῃ σου. ὅθεν βασίλειος, ὁ ἀκλεὴς θεράπων σου. καὶ θανὼν ὡς πρὸ ζῶν φαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται. δι' ἐμὲ βροτὸς ὁ θεὸς κατ' ἐμὲ γεγονώς. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Λυκασμὸν ἀφροσύνης χῶ τῷ θῶ. τῷ τὴν μύρο φόρων τὰ δάκρυα φέναμεν εἰς χαρὰν θεοδόσιε, εἰ κηρυσσοι τῆς δακρύων ἐξήρξαν. Θε.

Συμπαθείας τὴν σπλάγχνα ἀξίωσον. ἡ τὸν συμπαθέστατον λόγον κυήσασα. τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι. ἐκ φθορᾶς τοὺς αὐτοὺς ῥυσάμενον.

Κοντάκιον ἦχος πλ δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς τοῦ κυρίου. τὰς σὰς ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας. καὶ ηὔξησας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ. τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα. ἀγελάρχα τῶν θείων ποιμνίων. ὅθεν κράζομεν. χαίροις πάτερ θεοδόσιε.

Ὁ οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας πάτερ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης ἀγγέλων. ὡς γὰρ ἄσαρκος ὢν τῆς γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρᾶξιν ἀπώθησας. διὸς καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις πατρὸς ἔλαβες ὁ γόνος,
Χαίροις μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.
Χαίροις τῆς ἐρήμου πολιστὴς πανσόφως,
Χαίροις οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.
Χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος, ἠκολούθησας χριστῷ,
Χαίροις ὅτι κατεμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις τῶν μοναζόντων, πρόξενος σεπτὰς,
Χαίροις τραθυμήτων, φόβος παραγγελίας.
Χαίροις πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος,
Χαίροις κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος.
Χαίροις πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας.
Χαίροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.
Χαίροις πάτερ θεοδόσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου, καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου. Στ.

Κοινοῦ θεοδόσιος ἡγεμὼν βίου.
Κοινὴ μοναχαῖς βιώσας σωτηρία.

Ἐνδεκάτῃ ὅλον βίοτον λίπε κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν θεοδόσιος, ὑπῆρχεν ἐκ κώμης μωγαρισσοῦ, τῆς καππαδοκῶν ἐπαρχίας. τῆς προαιρέσεως, καὶ μητρὸς εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν.

ὑπὸ δὲ

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν ἰορδάνῃ ἐπέστη. βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου. ἄνωθεν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. οὗτος ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου. καὶ τὸ πνεῦμα ἐφάνη, ἐν εἴδει θείᾳ περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν :~

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον. ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον. ὁ πεντηκοστός.

Ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες, μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς χριστὸν τὸν θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'.

ᾠδὴ α'. ἦχος, β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, πάτερ θεοδόσιε. θεοπρεπῶς τὴν ᾠδὴν προαναχρούσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν χριστῷ τῷ θεῷ. καὶ τὴν πανάγιαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι :~

Ἐξ ἐρήμου πρόδρομος χριστοῦ, τῆς ἀνωμίτιδος ἐλισάβετ ὁ βλαστὸς προελήλυθεν. ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δέ, θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ πνεύματος. ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ ἰησοῦ ἑπόμενος,

Βαπτισθέντος ῥείθροις τοῦ χριστοῦ, τῆς ἰσραηλίτιδος, συναγωγῆς, καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δέ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται. ἣν ἀμεταστρόφως, ἠνύσας παμμάκαρ θεοδόσιε :~

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγονώς, πάτερ δι' ἀσκήσεως. τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ σταυρῷ ὁμιλήσαντος. ἐπαξίως σύμμορφος, ἐσχημάτισας τῆς ἀναστάσεως. καὶ συγκληρονόμος, γέγονας τῆς δόξης θεοδόσιε :~

Νεανίδων θεῖος ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα. ἐν γυναιξί, σὲ καλλίω ἀσματίζουσι. θηε δ'ἔσπομα. καλλοναῖς, ὡραϊζομένην θεότητος. τὸν καλλοποιὸν κύριε, λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας. καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

ᾠδὴ, γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα χριστός. σωματικῶς τὰ ῥεῖθρα τοῦ ἰορδάνου περιεβάλετο. ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

Ὁ φῶς ἐν ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάστημα. τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον. εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει θεοδόσιε :~

Κατέλιπες τὸν κόσμον. καὶ τὰ ἐγκόσμια ὅσιε. τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ δεσπότου ἐκμιμησάμενος. ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου θεοδόσιε :~

Τὸν σταυρὸν τοῦ σωτῆρος, ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον. ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγάς, σερίους παμμάκαρ θεοδόσιε :~

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν ἀγγέλων πάναγνε. καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔθελξαν αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε θεοτόκον πίστει σεβόμεθα :~

κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς. τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν ὁσίων ἀοίδιμε. καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες. τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνοῖς τῇ χάριτι, θεοφόρε θεοδόσιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἰορδάνης τῷ ῥείθρῳ σοι ὑπουργεῖ. ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτήν. φανέντος σου ἀόρατε, ἐνσάρκῳ πρὸς τὸ βάπτισμα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ. ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει ἐν τρόμῳ σὲ τὸν ἄφθαρτον. ὄντως ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ἡ πηγὴ ἡ ἀείζωος. πηγάς τε καὶ θάλασσαν καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. ἡ τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν. ἄνωθεν υἱόν σε ὀνομάζει ὁ γεννήτωρ. καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα συγκατέρχεται :~

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας. καὶ διὰ τοῦ πυρός, λόγε θεοῦ ἀνεκαίνι-

δωτος. εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. ἡρπάγη. μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά. καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποστίχου. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἰωσήφ.

Ἰδὼν πῶς περιῄρημαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἣν ἔπλασα. ὑπὸ ῥύπου ταπεινούμενος, ὁ Χριστὸς ἔφησεν. Ἰτέον ξένον φίλε. ἐκαθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς πρόδρομος. τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα. τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι ἐπενδῦσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον. δίς.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὤφθης σωματούμενος. ἀλλὰ μὴ δύσε ἐδέξατο. ἀκατάφλεκτος μέμενσα. κάμινος γὰρ πόρρωθεν. ταύτην ἐνόμιζε. μὴ φλέξασα παῖδας. ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρί, πῶς ἐπιθήσω χεῖρας σοι δέσποτα. ὃν φρίττει τὰ οὐράνια. καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα. ἰοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. δίς.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀποπλύνων. ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Χριστὸς ἔφησε. καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδὰμ ἀποπλυθεῖσα καινιγενήσεται. ἐμοῦ βαπτιζομένου γάρ. ἡ ἀναγέννησις ἅπασα. τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ πνεύματος γίνεται.

Δόξα, ἦχος πλ. δʹ. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν τιμῶμέν σε πάτερ ἡμῶν Θεοδόσιε. διὰ γὰρ σοῦ, τὴν τρίβον τὴν ὄντως ἀληθείας, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. ἀγγέλων συνόμιλε. ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, ἐξίσταντο ἐπὶ τὸ ὁρώμενον σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ γυμνὸν ἑστῶτα σωτῆρα ἐν τοῖς ὕδασιν. καὶ τὴν ἄχραντον κορυφὴν ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δʹ.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. ὅσιε πάτερ ἡμῶν Θεοδόσιε. πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν αʹ στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχ. δʹ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν. καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν. ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν. ἐν κώμα γὰρ ἡμῖν, ἀναμορφώσεως. καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως. ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, ἐσκιογράφει ἐν πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν βʹ στιχολογίαν, κάθισμα. ὅμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρός, Χριστὸς ἐπεφάνη ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐνσάρκως ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον. καὶ ἀνθρώπων εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα. αὐτὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα τοῦ ὁσίου. ἦχος γʹ.

Θείας πίστεως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος. στύλος ὅσιε φωσφόρος ὤφθης. τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος. πρὸς οὐρανὸν γὰρ ὑπερώσας διάνοιαν. καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος. ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Οδε

τοῦ παμαγίου. σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄγγελον τὸ φῶς. οὗ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα υἱόν. τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ προδρόμου. καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῴᾳ. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε. δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ. ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος :~

Ὅσιε πάτερ, θεόδωρε θεοδόσιε. ἐνθέως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς. ἁγνείᾳ καὶ ἀσκήσει ταύτην ἀνύων. ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωήν, πᾶσι χαίρειν εἰπών. καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα. καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ῥείθροις ἰορδάνου. αὐτὸν ἱκέτευε. αὐτὸν δυσώπει ὅσιε. δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ. ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος :~ Δόξα ἦχος, β'.

Ὅσιε πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος θεοῦ, εὔφρανας τὴν ἰσραηλίτου ψυχήν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα. τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν ἰορδάνην. καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε παμμάκαρ θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός,

Ἔκλινας κάραν τῷ προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων. ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα τοῦ δοξάζειν σε σῶτερ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας σολομῶντος, τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαί, ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς. καὶ εὗρεν αὐτούς, ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν

αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ, διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας σολομῶντος, τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν. καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ χειρὸς κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς. καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν, εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι, βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν, ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δέ, συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς, πνεῦμα δυνάμεως. καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία. καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε. μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου. ἀνάγνωσμα.

Σοφίας σολομῶντος, τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος.

τήσας τῶν τελειότατον. καὶ ἐδέξαντο, παντεσαρχῶνσε σκηνώματα. καὶ δικαίων ὁσίων τὰ τάγματα. μεθ᾿ ὧν καθικετεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν παντοκράτορα :~

Ἔσχεν, ὥσπερ χρῆμα τίμιον ἡ σὴ πατρὶς, τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον. κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις ἔνδοξε. μὴ τερποῖς ἐρωμένη κτήμασι. σὺ γὰρ τῶν ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέχετο :~

Ἴθι, βοηθὸς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι. καὶ κατάπαυσον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα. κατ᾿ ἐμοῦ τῶν παθῶν, καὶ γαλήνιον ὅρμισον πρὸς λιμένα, τῇ αὔρᾳ πάτερ τῆς πρεσβείας σου :~ Θκ.

Ἔφθη, μέχρι σοῦ ὁ θάνατος. τοῦ καθ᾿ ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ὑπερβλύσεις. ἐν θεοῦ ἀδρανήσαντος. ἐξ ἀνάνδρου μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασιν. ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ βαπτίσματος :~ Ὁ εἱρμός.

Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου. πυρπολούμενη βάτος, ἔδειξεν ἄφλεκτον. καὶ νῦν, καθ᾿
" ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν. κατα
" σβέσαι αἰτούμεθα τὴν κάμινον. ἵνα σε θεοτόκε,
" ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν ποιμένα τὸν καλὸν, γρηγόριον τὸν πάνσοφον. τὸν μυσταγωγὸν πρόεδρον. τοῦ βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα. ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ.

Εἰς τὸν αἶνον, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β.

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ἥνοιξεν ὁ σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν. χωνεύσων ἀνάχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς δίχα συντέψεως :~ Στίχ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὕδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σεπτῶν, λαοὶ μετ᾿ εὐφροσύνης. ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν :~ Στίχ.

Τί σοι ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς. ἡ χάρις ἐπεφάνη. ἡ λύτρωσις ἔφθασεν. ὁ κόσμος ἐφωτίσθη. λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε :~

Δόξα, ἦχος α. Ἀναπλίου.

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής. ὡς συγκακοπαθήσας. ὡς καλὸς στρατιώτης χριστοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας. ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας. τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν αὐτῆς. τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον τὴν κρηπῖδα γρηγόρει :~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας. τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου. εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογοῦμεν, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνήρ. εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ἕξ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α. Ὅσιε πάτερ.

Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὅσιε πάτερ, θεοφόρε θεοδόσιε. μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις. τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν. νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν ἀσωμάτων. χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον καὶ λυτρωτὴν. τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ προδρόμῳ. καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων, αὐτὸν ἱκέτευε αὐτὸν δυσώπει ὅσιε. δωρηθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος :~

Ὅσιε πάτερ, θεοφόρε θεοδόσιε. ἀρέσασα ὡς ἐπόθει τὴν καθαράν σου ψυχὴν, τοῦ πνς ἡ χάρις

ὃν πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἄλλος. Σὲ μὲν τὴν θεῖαν καμίνου.

Ἡ Ἑλλάδης, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, εὐαγγελίας προφανῶς. ὁ γὰρ θεῖος δομετιανός, χάριτος ἠξίωται. λύειν τὰ νοσήματα. καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια. τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

Ἐπὶ τῆς γῆς μεθ' ἡμῶν γενόμενος. καὶ σαρκικῶς ἀναγραφεὶς. μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι. καὶ τοῖς ἀγαπήσεσι. θαυματουργίας χαρίσματα. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος :~

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως. ὁ θεῖος δομετιανός. τοῦ σεβήρου τὰς διδαχάς. καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, πίστιν τὸ ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε. τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~ Θκ.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ θεῖος λόγος σαρκωθεὶς. ἐκ παρθένου, τὴν δὲ αὐτήν, ἀκριβῶς τετήρηκεν. μείνασαν ἀμείωτον. ἐν τῷ σαρκοῦσθαι καὶ δέχεται. καὶ ἐκ παρθένος μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος :~

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ παρακλήτου μάκαρ, ἐδέξω φωτίζουσαν. κραυγάζων ἔστε. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον. Χριστοῦ ἐκκλησίας σου, ποταμοὶ γνώσεως. ὄντως πηγὴν γάρ, ἀένναον ἡ χάρις. ἔδειξε τῷ κόσμῳ, σὲ πάτερ εἰς αἰῶνας :~

Ὢ τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος. σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος. ταύτην τιμῶντες, βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας :~ Θκ.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τὸν λόγον. τεκοῦσαν τὸν κύριον, καὶ παρθενεύουσαν. πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραήλ.

Ὑπερέβης ἅπαντα θεσμόν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων. θεῷ δὲ προσεπελάσθης. θεορρήμον ἐφετῶν, ἀκρότατον μέλπων αὐτῷ. εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐπακούσας θείων ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις. εὐπειθείας λογισμῷ, βοῶν ἀξιάγαστε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἰαμάτων δομετιανέ, ἀνέλλιπτης ἐγένου. βλυστάνουσα πόμα κρηνή. καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς. ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ παῖδες. παρθένε καὶ ἐν τῇ βάτῳ προετύπωσε μωσῆς. καὶ δαβὶδ ἑώρακε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρως, τὸν κύριον τῆς δόξης. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰσραήλ. ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ. ἀπέστιλβον λέγοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ, θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ. τὰς ἀρετὰς γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν. σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ ἧτταν ἀκλεῆ. οὐ καταγγέλλει δέ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον :~

Μυστιπόλων ἄριστε, τῇ τριάδι νῦν παρεστηκώς. σὺν ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν προφητῶν. μαρτύρων δικαίων τε, πατριαρχῶν. μέμνησο ἡμῶν. τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον γρηγόριε :~

Ἐποπτεύοις ἄνωθεν, προασπίζων νῦν ἀρχιερεῦ, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. νίκας τῷ πιστῷ, δωρούμενος ἄνακτι. καὶ δουλικόν, συντρίβων ζυγόν. σοὺς σώζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου γρηγόριε :~ Θκ.

Ὡς τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν δημιουργόν. κατὰ πάντας γεννητοὺς, φέρεις τὴν ἀρχήν. ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχήν, καὶ ὑπὲρ φύσιν. ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν :~

Ἄλλος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἐστῆς, πατὴρ τῆς ἐφέσεως. τῶν ὀρεκτῶν κρα

πάλην τοῦ πολιοῦ τε καὶ χαριεστάτου ἐπὶ βραχύ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Στί.

Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη.
Εἴπερ φθορὰν χρή, τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς. εὐσεβείᾳ κοσμούντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ. παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς. καὶ γάμῳ προσομιλήσας ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης. ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ θεὸν φιλοσοφίαν ἔρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ ἁγίας ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς καθίσταται. τριακονταέτης ἤδη γεγονώς, συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν. οὐ μόνον τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντί. μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόῃ. Βαρὰμ ἐπαναστάντος αὐτῷ καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους. ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν ῥωμαίοις πεποίηκε. φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ. καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς. εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν. ἐν δὲ τῇ βασιλίδι πόλει γενόμενος, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς βασιλικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθείς. καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει. πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιών, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν ἐπιδειξάμενος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ, πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Στί.

Ἀπῆρεν ἔνθεν, πρὸς πόλον μέγα κλέος.
Ὁ Μαρκιανός, οὗ κλέος καὶ γῇ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας. τῶν προγόνων αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐληλυθότων. ἐδείματο δὲ ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν. ἐπισυνάψας αὐτῷ τὸν ἀντίκρυ οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου. ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ καταναλωθέντος, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἑστώς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας καὶ προσευχόμενος. τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς κινστέρνης τῆς Μωκησίας ἐν τοῖς Δανιήλ. Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις διὰ τὸν γενόμενον μέγαν σεισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Βασιλείου. ὅτε καὶ ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ὁ ἐν τῷ σίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος [illegible] τελειοῦται. Στί.

Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος.
Λύχνων μυσαντῶν, σαρκικῶν ἀμμωνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

[illegible]

Ἔρωτι ἑνούμενος, τρισηλίου θεότητος. τῷ φέγγει Γρηγόριε. τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον. ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις :~

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες. ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν. καὶ γνώσεως πλήρωσιν. τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Πρῶτον μὲν καὶ αἴτιον, πατέρα κατήγγειλας. λόγου μὲν γεννήτορα. ὁμοῦ προβολέα τε. τοῦ πνεύματος τριάδα, μελῳδῶν εὐλογητὸς εἶ :~ Θκ.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, πανάμωμε τέτοκας. τὸν σεσαρκωμένον θεόν.

ὦ παν

ἱκέσίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο :~

ᾠδὴ ς΄. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα. κεκτημένος. πᾶσί τε πραΰς, μαχητὴς ἐδείκνυσο Γρηγόριε. πρὸς τοὺς Χριστοῦ, μὲν τὴν δόξαν σπουδάζοντας :~

Τὴν Ἀρείου ἔκφυλον, τῆς τριάδος, λόγῳ διαψιλεῖ. τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε. σὺ παντελῶς, καθῄρηκας τῇ σοφίᾳ σου :~

Ἀμαθῶς τὴν ἕνωσιν, τῆς τριάδος. σύγχυσιν φρενῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται. θεομάχων. Γρηγόριε παμμακάριστε :~ Θεοτοκίον.

Ἡ παρθένος ἔτεκε καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἁγνή. ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα. ὡς ἀληθῶς, παρθένος μήτηρ βαστάσασα :~

Α... Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἐρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος ὅσιε. θανάτου κινδυνευόντων. οἱ λαοὶ καὶ παθημάτων δεσμοὺς. πόρρω τῶν εὐχαῖς σου ἀπελήλαντο. καὶ τὸν αὐτοὶ πρῶτόν σε ἔχον συλλήπτορα :~

Ἀνέστειλας ἱκεσίᾳ πάνσοφε. τὴν ῥύμην τοῦ νοσήματος τῇ παρθένῳ καὶ μητρὶ τοῦ λυτρωτοῦ, θαρρῶν προσδραμών. οὐ γὰρ ὑπήνεγκας. ποιμὴν ὡς ὤν, κινδυνευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι :~ Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα. ὁρῶντα τὸν ἀόρατον. ἐκ παρθένου γεννηθέντα ἔνσαρκον. καὶ τὸν ἀΰλως δοξαζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος. οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον. ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγοροῦν ἱεράρχα. ἐγρήγορος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ. καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε ὅσιε. πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους. ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε πάνσοφε :~

Ὁ οἶκος.

Ἐξ ἀμελείας ὁ δείλαιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς βαθεῖαν ὕπνωσα. ἀλλ' ὡς ποιμὴν γρηγορώτατος, ἔγειρόν με πάτερ. καὶ τὰ πάθη μου κοίμησον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με. ὅπως ἐξαναστάμενος, καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτου πιστοτάτου, ὡς δογματιστοῦ πανσόφου. ὡς φίλου καὶ μύστου. καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων. ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον. Γρηγόριε πάνσοφε :~

Ἕτερον κοντάκιον. ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης. καὶ τῆς σοφίας, σεβάσμιος ὑμνογράφος. Νύσσης ὁ Γρήγορος νοῦς. σὺν ἀγγέλοις χορεύων καὶ ἐντρυφῶν τοῦ θείου φωτὸς, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Ὁ οἶκος.

Αἴγλῃ φεγκτῇ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἥλιον λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας σωτὴρ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας πλυνόμενος τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχου μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν ἱεράρχην καὶ μύστην σου. μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι. καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί. Πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ι΄. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης. Στίχοι.

Ἡ μοῦσα Γρηγόριος οὐ Νύσσῃ θρόνος.
Οὐ τὴν περείαν, ἀλλ' Ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει.
Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. διά τοι τοῦτο καὶ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ προέστη. καὶ μετὰ τῶν συγκροτησάντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν σύνοδον κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων ἐλθών. ὑπέρμαχος εὑρέθη. τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο. καὶ φθάσας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεοικώς.

πλὴν

σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα τοῦ ἁγίου. ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος πέρ. χρίσματι θεοδότῳ. κατελάμπρυνας τοῦτο. ἐνθέοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν. καὶ θείᾳ πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ. καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετ' ἀγγέλων. δόξα τῇ ἀσπλαγχνίᾳ σου σωτήρ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε :~

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ υἱοῦ γεννηθέντος ἐκ παρθένου μαρίας. καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου. τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν. ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ προφήτης, σὺν ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

ᾠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Ὡς στύλος καθωράθης ὁλόφωτος. βίῳ καὶ λόγῳ τε θερμῷ. ὀρθοδοξίας γρηγόριε. πεπυρσευμένος τῷ ζήλῳ, τοῦ νέου ἰσραὴλ προηγούμενος :~

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ πνεύματος. τὸ ἀτελὲς τοῦ νομικοῦ. διεῖλες ἔνδυμα γράμματος. καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας :~

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον ἀχλύν, συντετμημένως γρηγόριε. ὡς μυστιπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας :~ Θεοτ.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβεν. ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί. καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκεν. καὶ μετὰ τόκον παρθένος, θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι :~

Ἄλλος. Ὤρυσσε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Τὸν νόμον τῆς χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιάν. τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ, ἑβραίοις σέβουσι σοφέ. καὶ τὸ εὐαγγέλιον. τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας μυστήριον. Χριστῷ κραυγάζων, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἀστράψας ἀστὴρ ὡς ἐξ ἑῴας πολύφωτος. τὴν ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων τὸν Χριστόν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, πανευσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον. αὐτῷ κραυγάζων, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Κακίας ἁπάσης ἀπορραγεὶς καὶ σχέσεως. προσῆλθες πάτερ ἐν σπουδῇ. καὶ κατελάμπρυνας φωτί. πατρίδος πληρώματα. τῆς σῆς σοφέ. καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβρισας, ἀφθονωτέρᾳ χρυσίου ποσότητι :~ Θεοτ.

Ὁ λόγος καθὸ θεός, ὑπάρχων ἀόρατος. προσειληφὼς ἐκ γυναικός, ἀνθρώπου φύσιν ὁρατός, τελεῖται καὶ καθαίρεται. ἐν ποταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος. τὸν πεπτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος :~

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἱρέσεων, ἀκανθηφόρους. πλοκὰς τῶν λόγων. τῶν πιστῶν τὰς φρένας δέ. ἐφώτισας μάκαρ, μυσταγωγὲ γρηγόριε :~

Εὐνομίου ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμιον. καὶ τούτου λόγους δυσδιαφύκτους. τῶν ἀρκύων βρόχους δέ. σφοδροὺς ὡς ἀράχνης, ὑφάσματα διέλυσας :~

Ἤλεγξας πανάριστε, τὸ ἀθεώτατον μακεδονίου. τὸ θεῖον πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαντος. ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα γρηγόριε :~ Θεοτ.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα, Χριστὸν ἀσπόρως. ἐλευθέραν ἔδρασας. ἀρᾶς θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος :~

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ γῆς ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως. καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη θεόφρων θεμέλια. καὶ δεινῶς ἐπόμαξε. σὲ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν :~

Οὐκ ἠνέσχου, βλασφημιῶν ἀκούειν ἀοίδιμε. εἰς τὸ ὕψος, καὶ λαλεῖν ἀδικίαν τοὺς ἄφρονας. ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντικῇ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας :~

Μίαν φύσιν ἐν Χριστῷ προσανέχειν κηρύττεσθαι. θεορρῆμον, οὐδαμῶς συγκεχώρηκας σύνθετον. ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγρησας. τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες :~ Θεοτ.

Ἐγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλατι. ἐλισσαῖος. ὁ δὲ σὸς θεομήτορ υἱὸς καὶ θεός, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι. τῆς ἁμαρτίας τὴν πικρίαν,

ἀπολαύγχνος, εἰς τὸν παράδεισον αὖθις μου. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν :~ ... σα καὶ ... ιω, το ...

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων δ...

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ἀβυσσος ὢν σοφίας, καὶ γνώσεως θησαυρός. καὶ αὐτοαγαθότητος πηγὴ ὑπάρχων, μέγιστος ... Χριστοῦ τῆς ἐνδόξου ἐκκλησίας, ᾄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνεῖν Γρηγόριον :~

Λέχθω διδασκάλων Γρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα πάτερ. τὸ πενηχρὸν ἐφύμνιον. τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμῃ. ἐνὶ χεστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι :~

Λόγοις ἰσχύσας πλουσίω τε καὶ σοφῷ. τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν. θεολογεῖν ἐδίδαξας. μονάδα τρισσὲ ἀριθμόν. καὶ τριάδα, σύνθρονον καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε :~

Ἡ κρίσις ἡ γέα θεω μόνη καὶ μὴ ἀπόδειξις τῶν ὑπὲρ μὲν θαυμάτων θεογεννήτορ κόρη τῶν σῶν. τὸν γὰρ ἀκατάληπτον θεὸν λόγον, τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα :~

... ἕτερος κανών, τοῦ ἁγίου ... ...

ᾠδὴ α. ἦχος α. Σοῦ ἡ τρο... χ... δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε. καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου καταλύσας πόλεμον. εἰρηναία πάτερ. ἐν καταστάσει συντήρησον :~

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος. σάρκα καθυπέταξας καὶ τῶν τῆς γῆς ἀπετινάχθης ὅσιε. καὶ θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι :~

Λογισμὸς ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἥκεν ἐκδυσάμενος, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν. καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο :~ θε.

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός, ὃ προσελάβετο κύριε φύραμα. ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σεπτόν. πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον :~

ᾠδὴ γ. Ὁ πήξας ...

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σκιρτήματα. τῷ παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας.

ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας. σὺ τῆς τριάδος ἐνδιαίτημα, γέγονας εἰκότως Γρηγόριε :~

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν πάτερ προσέθηκας. διὸ τὰς ἡνίας τῆς ἐκκλησίας σοι. φέρων ἐγχειρίζει σοι Χριστὸς. ἣν περ ἀπαραπλήστως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας. ἀοίδιμος παμμάκαρ Γρηγόριε :~

Ἀκροβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε. καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου. σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἦρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς τὸ οὐράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου :~

Ἐν μήτηρ θεοῦ, ὡς συνδυάζουσα γεγένηται. τοῦ ἐξ ἀκηράτου πατρὸς ἐκλάμψαντος. ἄνωθεν ὡς ἴμνον μητρικῶν. ὅθεν σε θεοτόκον. σεσαρκωμένον τὸν ἐκύησας, λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν :~

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδ... ...ν βροτῶν.

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιὸς τατος. τῆς σῆς ψυχῆς οὐ στέγων τὸ ἄστολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται. ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος. μυστηρίων ὁπλιτῶν τὸ φαυλότατον :~

Ἡ μεγαλαυχία τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθένηται. παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος. καὶ κωνωπίας εἰς εἶδος τέρπεται. ἀσθένεια πλείονι. καὶ ποσὶν ὑπόκειται, τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος :~ θε.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, υἱὸς ὁ πρὸ αἰώνιος. παρθενομῆτορ κόσμον ἀνέπλασε. τὸν κεχρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας κύριε. καὶ φθορᾶς τῆς ἀνοῦς ῥυσάμενος :~ Ὁ ...

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος. περίζωσαί με ἐξ ὕψους δύναμιν. τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος. ὁ τῆς δόξης κύριε. ὁ ἀνέκαστος ἐν ἀγαθότητι :~

καὶ ἦχος, γ. Θείας πίστεως ὁμολογία

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος. βίον ἄϋλον ἐξησκημένος. ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας. ὑπερφυῶς καὶ φανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίας τὸν κόσμον ἐστήριξας. πάτερ ὅσιε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι

ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν :~

Ἕτερα τὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Δομετιανοῦ. ἦχος α΄. Πανεύφημοι μαρτύρων ὑμᾶς.

Ὀργὴν καταλείψασθαι τὸ πρίν, ἀπολέσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχώμενος. τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στερεὸν σήμερον. καὶ καταγελαστότερον κώνωπος. οὐ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν ὥστι φόβερον. ὑπεισδύνας, τῷ Χριστοῦ θεράποντι :~

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί. συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεαρεστον. τούτῳ συνέλθωμεν. ἀθυμίας γνώμῃ, καὶ συνεορτάσωμεν, αὐτῷ τὰ ἑαυτοῦ κατορθώματα. καθαλετεύοντες, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι :~

Ηὔξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθέν σοι πανστίμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος. ὅθεν ἐπακούεις εὖ σοι δοῦλε γένοιτο. ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι. καὶ ἤδη εἴσελθε. εἰς χαρὰν τὴν τοῦ κυρίου σου. τῶν καμάτων, τὰ γέρα λαψόμενος :~ Δόξα. ἦχος δ΄.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ. περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γέγονας μυσταγωγῶν Γρηγόριε. ἐν τῇ θεοφθέγκτῳ σου φωνῇ, ἀραίζων καὶ τὸν πάντων τὸν λαὸν γνωστικῶς. τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος. ὅθεν, καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῶν πιστῶν ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς ἀΰλοις λειτουργοῖς. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἔφριξεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου κορυφῆς ἥψατο, ἐστράφη ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ ἔχει. ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν σωτὴρ ἡμῶν. ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε :~

Ἀπόστιχα. τὰ προσόμοια, ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἆσμα καινοπρεπές, ᾀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ παρθένου καὶ νῦν, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον :~ Στ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητική, ὁ πρόδρομος βοᾷ τῷ. ποιήσατε κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις. καρποὺς ἀρίστων πράξεων :~ Στ.

Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Λάμψαν τὸ συγγενές, ἐξέψυχες θεὶς πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει, ὁρώμενον ἀφράστως. νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμεν :~

Δόξα. ἦχος δ΄.

Βίον ἔνθεον κατορθώσας. θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ Γρηγόριε. τὴν σοφίαν φιλήσας ὑπέρ τι θεῖον, ἐκ στόματος τοῦ πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας. καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας. ἀεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος. ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου :~ Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν πνεύματι καὶ πυρί, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. καθορῶν ὁ βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων. οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον. σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.
Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη, στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου. ἄνωθεν ὁ πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός ὁ ἀγαπητός μου. καὶ τὸ πνεῦμα ἐπεφαίνετο ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν :~

Δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος δ΄.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρός, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν. ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί. ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἔνσαρκος ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον. καὶ ἀνδρῶν εἰσήγαγεν ὡς

ἀπαλαγ

…ρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πολυάκτου κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυάκτως, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον. ὦ πολυάκτε μάκαρ. καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος. καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ ὑψίστου. σὺν μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας:~

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, βάπτισμα ὁ ἄχραντος, ὡς βροτὸς ἐπιζητεῖς. ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός. καὶ ἀγγέλων τάγματα. καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις. ὁ δὲ πρόδρομος πτήξας ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει:~

Ἀπόστιχον. Τὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Αἱ ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἰπέ, ὦ προφῆτα Ἡσαΐα. τίς ὁ κεκραγὼς ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει, ἀντλήσατε δὲ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιος. οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων. ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας Χριστὸς ἔρχεται. εὐλογημένος ὁ φανεὶς Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~ Στίχ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν. καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας. πῶς ὁ ποιητής, τῷ ποιήματι προσκλίνει. τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι. δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι. ἐνῷ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~ Στίχ.

Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ὑπερβλαβῶν, τῶν γινομένων ἀπαχθέντων. δεῦτε μονταῖς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον. ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες, πιστῶς κράξωμεν εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ῥυφήζων τική. ἐκ χειμάρρου Ἰορδάνου. ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν. ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ βαπτίσματι λέγομεν. δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι. ὦ καὶ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ι'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτηνῆς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιε πάτερ.

Ὅσιε πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε. ὁ κάλαμος ὁ πλήρης, τοῦ παρακλήτου φωνῆς. καὶ γλῶσσα φανωτάτη τῆς εὐσεβείας. λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας αὐγῆς, κῆρυξ ἀληθείας, κρηπὶς θεολογίας. πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν. τῶν διδαγμάτων χείμαρρος τῶν μελιρρύτων. λύρα θεόφθογγος, ᾀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν ἱκέτευε. Χριστὸν δυσώπει πάνσοφε. τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὅσιε πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε. ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς. ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ παρακλήτου. μάχαιρα τέμνουσα, τὰς νόθους σποράς. πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον. καὶ πτύον, ὥσπερ γεωργικὸν ᾧ τὸ βαρύ τε καὶ κοῦφον τὸ τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται. καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἱκέτευε. Χριστὸν δυσώπει πάντοτε. τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν:~

Ὅσιε πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε. τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς. ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σεῖου, ἀποτρυόμενον καὶ θείων πηγῶν. λόγους προσάγεις τε τοῖς πᾶσιν ἐμμελῳδόν. καμπτὸν ἰθύνων πρὸς ἀρετήν. ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος. αἴγλη λαμπόμενος, τριάδος τῆς ἀκτίστου. καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου. Χριστὸν ἱκέτευε. Χριστὸν δυσώπει ὅσιε. τὸν ἐν ῥεί-

θροις

χεῖράς σου Κύριε ἔφη τὸ πνεῦμά μου παρατίθημι. καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε. ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη, ἐννενήκοντα πέντε :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑπέδειξας δέσποτα, τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου. διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἦλθεν αὐτόκλητος. καὶ νικηφόρος, γενόμενος ἔψαλλεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ ἑορτή σου μάρτυς ἀνέτειλεν. τῆς γὰρ ἐπιφανείας τοῦ σοῦ δεσπότου, φῶς ἐπιφέρεται. καὶ καταυγάζει, τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον ἀρὺ ἀξίωμα. καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ᾽ εἰς αἰῶνας αἰδιούμενον, εἴληφας κλέος. κραυγάζων θεσπέσιε. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Θκ.

Ἀνάρχῳ γεννήτορι, τὸν συνημμένως ἀεὶ νοούμενον. συλλαβοῦσα παρθένε, σεσαρκωμένον υἱὸν γεγέννηκας. διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱερουργεῖται σήμερον, ἡ πολύαθλος μνήμη σου. μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε πολύαθλε. Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας. τῷ σφαγιασθέντι διὰ σὲ καὶ τυθέντι. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀθλητὰ μέχρις αἵματος. ἐπιδεδειγμένος ἐπὶ γῆς πολύαθλε. παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας. τῇ τῶν σῶν αἱμάτων βαπτισθεὶς κολυμβήθρᾳ. καὶ μέλπων τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Νενεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον. τῇ μαρτυρικῇ σου παρρησίᾳ χρώμενος. τοῖς θείοις προστάγμασι, διαρρυθμίζων ἔνδοξε. ἀξιοπρεπῶς πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων. βοῶσαν τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θκ.

Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. χαῖρε τὸ τῆς Εὔας σκυθρωπὸν ἡ λύσασα. Ἀδὰμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. χαῖρε ἡ Θεὸν σωματωθέντα τεκοῦσα, παρθένε θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προστάτις. τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος. τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν μάρτυρα. ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε. καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐν θείαις ἀρεταῖς κατεκόσμησεν :~

Ῥεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας. τὸν δυσμενέστατον. τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα. τὴν ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, θεομακάριστε. τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μακαρίζουσαν :~

Ἰθύνοι μάρτυς ἀρωγὸς, πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, καὶ περιστάσεων. δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἱρέσεως. καὶ χαλεπῆς ἐλάθρων, φρουραῖς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναοίδιμε :~

Θκ.

Νόμου τε σὺ καὶ προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστοῦ καὶ τὸ πλήρωμα, παρθένε τέτοκας. δι᾽ εὐσπλαγχνίας, ἄπειρον πέλαγος. ἐνανθρωπῆσαι δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα. καὶ διασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας :~

Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός.

τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν. ὁ δὲ μηδὲν καταπτήξας, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε. τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρσους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθείς. μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς, καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθείς. τῷ δὲ μάρτυρι Νεάρχῳ φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότι τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἔκκλισιν. ἄτρεπτος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Εὐστρατίου τοῦ θαυματουργοῦ. ἄ.

Καὶ Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνει πόλος,
Τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας οὕτω λεγομένης. τελούσης ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Ὀπτιμάτων. κώμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς. γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεὶς καὶ παιδευθείς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος γίνεται. καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπών, φυγὰς ᾤχετο, πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου. ἐν ᾗ διέλαμψαν Γρηγόριος καὶ Βασίλειος. οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι. ἔν τε ἀσκήσει, καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθεὶς καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἑπόμενον καὶ μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον. ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι, τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε. μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τί. πλὴν ἑνὸς τριχίνου καὶ μαλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπήλαυεν. οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. λέγεται δέ, μὴ δέποτε ὕπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο. μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύσθη. τῶν δὲ προηγησαμένων ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν ἐπιστεύεται. πεισθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλήσει. ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ θηριώνυμος ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου. καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτόν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας. εἶτα δεσμήσας καὶ ἀποκείρας. ἐξώριστον πρὸς τῇ ἀπασάντι νήσῳ ἀπέστειλε. καὶ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγεῖραι πάλιν ἔσπευδε. τότε πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων. ὁμοίως καὶ οὗτος, τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις. καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν μονὴν παραγίνεται. πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν. τὴν δὲ νύκτα, στάσεσιν ἀΰπνοις καὶ γονυκλισίαις διατελῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ κανόνος ψαλμῳδίᾳ, ἔνδον τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου ἱστάμενος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς τὸ Κύριε ἐλέησον καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη. ἀδελφοί. ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε. λοιπὸν τέκνα ἀγαπητά. ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην, φυλάξατε. γινώσκοντες ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα. σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. ταῦτα εἰπὼν καὶ προσευξάμενος καὶ σφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, εἰς

χεῖρας

φρον μάρτυς πολύευκτε. τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς ποθουμένης, ἠξιώθης μαρτύρων φαιδρότητος :-

Μ αρτυρικοῖς, συνηθλήθης στρατεύμασι. βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον. νεοσφαγὴς, ταύτης ἐπέβης, ἔτι τῶν αἱμάτων, σταζόντων ἤρθης δὲ πάνσοφε. χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος :- Θκ.

Ο μοιωθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ οὐράνιος. οὐρανίους, τούτους ἀπειργάσατο. καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ. θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο. τὴν τοῦτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον κόρην, θεοῦ εἰδότες δοξάζομεν :-

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ι να τῆς ἀϊδίου, τύχῃς ἀπολαύσεως μακαριώτατε. τὰ τερπνὰ τοῦ βίου. καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα. καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν. καὶ τὴν ζωὴν, αὐτὴν παρεῖδες. καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐχ ἥμαρτες :-

Μ εμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως θεῖα μυστήρια. σταθηρᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας. καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων πολύευκτε :-

Α θεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα. δυσσεβῶς ἀπώσω. καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας. εὐσεβείας ζήλῳ, πυρποληθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς πανάοιδιμε :- Θκ.

Ρ ῦσαι τῶν χειλέων, πανάγνε ἑπόμενοι σὲ μακαρίζομεν. μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως. μεγαλεῖα ποιήσας ὁ κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ θεοῦ μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν :-

ᾠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τ άξεως ἀγγελικῆς, ἠξιώθης ἀξιάγαστε μάρτυς. ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος. σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς. μάκαρ ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :-

Υ πνώσας ἀγαπητοῖς, ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον. ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολύαθλε. καὶ τὰ νῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, μετὰ μαρτύρων ἀγαλλόμενος :-

Σ ύμμορφος καὶ κοινωνὸς, παθημάτων τοῦ σωτῆρος ἐγένου. τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ σταυροῦ ὁμιλήσαντος. καὶ νῦν μάκαρ σὺν αὐτῷ. ὡς ἐπηγγείλατο, βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον :- Θκ.

Ε χουσα τὸ συμπαθὲς, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον λόγον. σῶσον ἡμᾶς βιαίας καὶ δεινῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, πάναγνε δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα :- Ὁ εἱρμός.

Α βυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει. καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν. χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ πέτρῳ. καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε :-

Κοντάκιον ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο δεσπότης κλίνας μὲν ἐν ἰορδάνῃ. κεφαλὴν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς· τοῦ ἀθλοφόρου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ᾔσχυνεν :- Ὁ οἶκος.

Ε ν ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ κτίστης τῶν ἁπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ βάπτισμα λαμβάνει. καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέχει τοῖς βροτοῖς κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος. τοῦ πρὶν ἐν παραδείσῳ ὑβρίσαντος τὸν ἀδὰμ, ἐν βρώσει τῇ τοῦ ξύλου. καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. διὸ ὁ ἀθλητὴς νῦν πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἤθλησε στεῤῥῶς προτείνας τὴν κάραν. ἥπερ ἀποτμηθεῖσα, Τὸν δόλιον ᾔσχυνεν :-

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου. Στ.

Ὁ πολύευκτος οὐ πάθος τομὴν λέγει.

Πολλῆς δ' ἰσχύος, εἶχε σοῦ παθεῖν λέγε.

Ἀμφ' ἐνάτῃ πολύευκτε τομὴ μέγα δῶκε σοι εὖχος.

Ο ὗτος ἦν ἐπὶ δεκίου καὶ βαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων. ἐν μελιτινῇ τῆς ἀρμενίας στρατευόμενος. πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ χριστοῦ μαρτυρήσας. καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξόμνυσθαι χριστὸν.

τοῖς

πλανηθεὶς ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας· διὰ σπλάγχνα ἐλέους φιλάνθρωπε. ὅθεν παραγενόμενος, ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς ἁγίας τριάδος. καὶ ἀνυμνοῦντας κράζομεν πιστῶς, ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν θ΄. φιλο΄; κα. ἦχος πλ. δ΄.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων δεσπότης. ἐν ῥεέθροις μυστικῶς, ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος. πᾶσα κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται χριστὸς ὁ κύριος. ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~ Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδου μοι μάρτυς ἀκταίαν χάριν.

Θεοφανείας. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυεύκτου ψυχῆς ἐμφορούμενος. καὶ μακαρίας αἴγλης, ἔνδοξε πληρούμενος. καὶ τῆς εὐαγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος. τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας ἑορτήν, πολύευκτε περίσωζε. τῷ κῷ ψάλλοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἡ φωτοφόρος, καὶ εὔσημος μνήμη σου. φωτὸς τοῦ θειοτάτου, πλήρης ἀνατέταλκε. φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε. γενναῖε στρατιῶτα τοῦ χριστοῦ, πολύευκτε πανόλβιε. τῷ κῷ ψάλλοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἐνδυναμούμενος, ἰσχύι τοῦ πνς. καὶ θείαν δυναστείαν, μάκαρ ἐνδυσάμενος. ἐχώρησας στερρῶς, πρὸς πάλην τοῦ ἀλάστορος. καὶ τοῦ τὸ κατ᾽ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζον. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~ Θκ.

Ἐσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον. παρθένε θεοῦ, τέτοκας πανάχραντε. καὶ πάναγνος σαφῶς, παρθένος διαμείνασα. τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι᾽ ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

ᾠδ. γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἤμειψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν. ἀξιωθεὶς, θείας ὀπτασίας, τοῦ σωτῆρος πολύευκτε :~

Νίκης ἐφιέμενος. πάντων κατέπτυσας ἔνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς. καὶ τῆς οὐρανίου, κληρουχίας ἠξίωσαι :~

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὡρμήσας. καρτερικῶς. καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες :~ Θκ.

Ἰθυνόν μοι δέσποινα. τὰ διαβήματα ἵμασου, πρὸς τὸν υἱὸν, δι᾽ ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσωμαι :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~ κα. ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον πρὶ καὶ πνι.

Ὡς καλὸς στρατιώτης χυ̃ τοῦ πάντων θυ̃. ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος. ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ. διὰ μεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ. διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, ἀπὸ κυ̃ μάρτυς πολύευκτε :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον περιβαλλόμενος. ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἀδὰμ, φύσιν ἀνέπλασας. συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ λόγε θυ̃. διό σε ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου πάντων, δοξολογοῦμεν ἐπιφάνειαν :~

ᾠδ. δ΄. Σύ μου ἰσχὺς κε.

Διὰ εὐσεβοῦς, ὁμολογίας πανάριστε. τῷ δεσπότῃ, σαυτὸν προσενήνοχας. τὴν δι᾽ αὐτὸν, ἔνδοξε σφαγήν. πόθῳ δεδεγμένος. καὶ μόνου παντὸς ἐλεύθερος. γενόμενος ἐντεῦθεν. τῷ σωτῆρι κραυγάζεις, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὁ γλυκασμὸς, τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι. ἐπτερώθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος. καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω βασιλείας, μελῳδεῖς τῷ δεσπότῃ, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὑπερφυᾶ, ὁμοφροσύνῃ συνδούμενος. τῷ μεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασιν, ἐνηχηθείς. πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς τριάδος. θεό-

ἄνθρωπος. ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ πατρὶ συγκαθεζόμενος. καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος :~

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλλου ὡς ἄνθρωπος. ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τοῦ πνεύματος. καὶ ἡ φωνὴ τοῦ πατρὸς, υἱόν σου ἐμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων. γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες. καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς κτίστης ἀνεκαίνισας. βαπτισθεὶς γὰρ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δαβιτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστέ, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος. τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε μάρτυς. ἔστησε Κύριος, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου. τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς :~

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργὴ οὐκ ἐνδεοῦς ἀξία. οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων. σοῦ τὸ στερρὸν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσεν, ἀπὸ τῆς πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστόν. παμμακάριστε πολύαθλε :~

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης. ὅθεν μετὰ ταῦτα μάρτυς πιστός. ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ. ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθείς. εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, ἦχος α΄. Βυζάντιος.

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος πολυάθλου. καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, πιστῶς πανηγυρίζει καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ. χαίροις πανεύφημε. ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ, τὰ ἔνεδρα ποντωσάμενος. καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. χαίροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ σωτῆρος ἡμῶν. ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. χαίροις μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου :~

Καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ. βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ δεσπότης τῶν ἁπάντων. καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. αὐτῷ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :~

Ἀποστίχου, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος. τῷ προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφαλὴν, τὸν κόσμον ἁγιάσας. δουλείας ἐλύτρωσας τῷ βαπτισμῷ σου ἀναμάρτητε :~ Στίχ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν. καὶ τὸ πνεῦμα, ἐμαρτύρησε Χριστέ. δι' οὗ τὸ τῆς τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη. ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου :~ Στίχ.

Τί σοι ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ἡγίασας τὰ ῥεῖθρα σῶτερ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα. καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς θεός. διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἀνυμνεῖ τὴν ἐπιφάνειαν :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ΄.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσεν. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια. οὐκ αὐτὸς τούτων, πρὸς κάθαρσιν δεόμενος. ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. ὢ τοῦ θαύματος. δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως. καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους Χριστὸς, ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄. Ὁ μάρτυς σου Κύριε.
Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη, στιχολ. καθ. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ θεὸς δυσωπούμενος. τὸ

πλάνη

δρόσον, μεταβαλόντα θν̄. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κν̄. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Ἅπας γηγενής.

Ἅπασαν φύσιν, τοῦ βίου κατέπτυσας. διὰ τὴν οὐράνιον, φύσιν σκληραγωγία γάρ. σὺ τῶν παθῶν ἐσκέδασας σβέσαι τὴν κάμινον. τοῖς πολλοῖς σου, δάκρυσι γεώργιε. μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ηιῶ ὡς ἀληθῶς, θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι πάνσοφε. ὥσπερ διὰ σκηνώσεως, οἰκειωθῆναι πρότερον ἐσπούδασας. καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, καταφυγὰς ἐμφανῶς. ὅθεν πᾶσι, δίδου τοῖς τιμῶσί σε. φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

Ἤρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἔνδοξε. σκότους βορέα ῥιφθείς. καὶ τῷ παντοκράτορι. καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρέστασαι. μετὰ τῶν ἀΰλων ταξέων, καὶ τὴν ἐκεῖθεν φυφὰς, πεμπομένην, ἐλλάμψει μακάριε. καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θτ.

Ὅλον με θεός, θεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἑνοῦται, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι μυστήριον. τίκτεις παρθένος ἄφθορος. καὶ σὰρξ ὁρᾶται θεός. ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν. μαριὰμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἱερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς. τοῖς καθαρῶσιν ἐφάνησαν. ἱεραῖς μελῳδίαις. εἰς τόπον ὁδηγοῦσαι σε σκηνῆς, θαυμαστῆς ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων ἔνδοξε.

Ὡς τῆς ἀμπέλου σὺ θείου. εὐφορώτατον κλῆμα. φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, θείους ἐξήνθησας βότρυας. ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων δομνίκα καὶ ψυχῶν. καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντα.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς. ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ. προστρέχοντας δομνίκα καὶ τὴν σὴν ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον.

Ἡλιακὴν ὡς ἀκτῖνα, καταυγάζουσαν πάντας ὡς νύμφην τοῦ Χῡ περικαλλῆ. καὶ ὡς τεργόνα φιλόσεμνον. ὡς ἐλαίαν ὡς κέδρον.

Ἰαμμουά

ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν περιστεράν. εὐφημοῦμεν σε πάντες, δομνίκα κυρίως ὑμνοῦμεν. Θτ.

Φεῖσαι μου κε̄ φεῖσαι. ὅταν μέλλῃς με κρῖναι. καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ. μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χε̄. τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ὁσίων τάγματα. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θῡ θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα ἡμῖν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γηΐνων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα σεμνή. τῷ διαπύρῳ πρὸς Χν̄, ζήλῳ σου, τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας. Χς̄ ὅθεν σε στέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασιν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ προσόμοια, ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον τελεῖται. δεσπότης ὁ τῶν ὅλων. βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται. Στ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ἄνωθεν ὁ πατήρ. ἐβόα οὗτός ἐστιν. υἱὸς ἀγαπητός μου. ὁ ῥείθροις ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος. Στ.

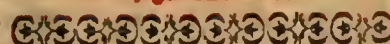
Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Τάξεις ἀγγελικαί. ἰδοῦσαι τὸν δεσπότην. ὁμοιωθέντα δούλοις. σὺν ῥείθροις βαπτισθέντα, ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός. ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε. συνέλθωμεν ῥυφθῶμεν, φαιδρῶς, συνεορτάζοντες.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου. Εἰς τὸ Κε̄ ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. δ΄. Κε̄ εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ ἰωάννῃ παρέστης, ἐν ἰορδάνῃ ὡς

ται καίονται. καὶ ὀστράκοις ὀξέσι κατακεντῶνται. ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ κῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ὠ, ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς. τὸν μόνον καὶ ἀρέμβασον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σώζειν κῦ. σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις. καὶ νηστείαις σου πάντα ἐνέκρωσας, μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς. καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον. καὶ ἄπονον βιοτὴν, ζῇς μακάριε. ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τοῦ ἀεὶ ὄντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄχρως θεάσασθαι. καὶ προσκυνῆσαι σοφὲ. καὶ τούτῳ γενόμενος, ἔχεμας ὅσιον. δι' ἀσκήσεως. συνεκρωθῆναι ὅσιε, τῷ δι' οἶκτον νεκρωθέντι. Θκ.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ τὸν κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν. ἀλλὰ θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, λόγον γινώσκοντες. κόρη κράζουσιν. ὁ τῶν πατέρων κε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ νοῦς σου ταῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον. θεούμενος πάντοτε, φωτοειδὴς γεγένηται. ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκὸς, μέλπουσα θεόσοφε. ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει. θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος. ὁρᾷς καὶ φοιτήσαντα ἅγιον ἄγγελον. καὶ καθαγιάσαντα σεμνὴ, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν πνεύματι.

Ναὸς θείου πνεύματος γεγενημένος. ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας. φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα μυστήρια. καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ βασιλεύοντος. Θκ.

Τ[illegible] καὶ ὕμνησις καὶ δόξα. ὑπάρχει ὁ χς. ὅσε μνᾶ πανάγνον. καὶ νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος. ὃν ὑπὲρ τοῦ δηλώσας,

ἀεὶ μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν [illegible].

ὠ, η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὅλως γλυκασμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις. οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πάτερ ἔδωκας. ἕως ἐπιτήδειον, σαυτὸν εἰργάσω σκήνωμα, τοῦ παντοκράτορος. ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὕρηκας ἀνάπαυλαν τῶν πόνων. παμμάκαρ τὸν ἀμεφρήτων τὸν παράδεισον. ὃν πατὴρ προητοίμασε τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν. ἀπὸ ψυχῆς ὁ χς. κοινὸν βασίλειον. κραυγάζουσιν ἀπαύστως ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὗρεν ἡ μονὴ τοῦ χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα. ἅπαν μετερχόμενον. ἐναρέτων πράξεων. εἶδος ὁσίων καύχημα. σοφὲ γεώργιε. διὸ βιωκότων ἐνθέως. μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Ὤφθη ὁ ἀπλοῦς τῇ θείᾳ φύσει. ἐκ σοῦ θεοκυῆτορ ὄντως σύνθετος. ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ θεότητι. σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου, ὑποστησάμενος. διό σε θεοῦ εἰδότες. ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς. καὶ θαυμάτων κροσσωτοῖς πεποικιλμένη. πρὸς ὡραῖον νυμφῶνα, τοῦ βασιλέως χυ. δομνίκα, ἀνέδραμες ψάλλουσα. καὶ ὑπερυψοῦσα. αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀκολουθήσασα χῷ, ὡς ποιμένι καθαρῷ ἀμνὰς τιμία. πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ. προβάτων, συναυλία πέφυκεν. ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας ἁγία.

Νεύσει θεοῦ παντουργικῇ. τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκήνους. χαριστήριον αἶνον. καθαρωτάτῃ ψυχῇ. τῷ πάντων, αἰτίῳ προσέφερες. καὶ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, σεμνὴ παρέθου πνεῦμα. Θκ.

Ὁ ὑπερούσιος θεὸς, οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς ἐκ τῶν σῶν σπλάγχνων. τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν. δι' οἶκτον, παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδεξάμενος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς

δρόσον,

Τῇ αὐτῇ [illegible] μάρτυ-ρος καρτερίου.

Γάλαιε καρτέρει πρὸς πῦρ καὶ δόρυ.
Τὸ καρτερόφρον σου πρὸς πάλας δεικνὺς δύο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ διοκλητιανοῦ, καὶ ἑρβανοῦ ἡγεμόνος καισαρείας τῆς καππαδοκίας. ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν χριστιανῶν οἶκον δὲ ἀκτήμονον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν χριστιανῶν συναγαγών, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν χριστὸν θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἶναι ἕτερον. διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν. ὁ δὲ κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ. καὶ φησίν. ἄπελθε καρτέριε καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε. ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ. δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου. καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. ὁ δὲ ἅγιος χαρᾶς πλησθεὶς καὶ εὐχαριστίαν τῷ θεῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε. καὶ πρῶτον μὲν, τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. ἔπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ σαράπει οὐδὲ διὰ χειρὸς τοῦτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἑξκαίδεκα στρατιωτῶν, βάκλοις τύπτεται. ἑτέρων τεσσάρων δημίων ἐπικειμένων αὐτῷ. εἶτα κρεμμᾶται ἐπὶ ξύλου. καὶ ξυρῷ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται. καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν καταξαίνεται τὸ σῶμα. αὐτὸς δὲ δι' ἐπιφανείας ἀγγέλου ὑπὸ δραμὼν τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέστη. ἀλλὰ καὶ πάλιν κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος κατενεχθεὶς, τρυπᾶται σιδήρῳ τοὺς ἀστραγάλους. καὶ ὕνιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆναι ἐν τηγανίῳ σιδηρῷ λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούβλαις πεπυρωμέναις, τοὺς πόδας διατρυπηθῆναι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι. ὀψίας δὲ γενομένης, φανεὶς πάλιν ὁ σωτὴρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν καὶ ἀνακτᾶται. καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀγαγὼν ἵστησι. διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο. καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθοις μεγί-

στοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραινόμενος τέφρον, καὶ ὀπτῶσαν. καὶ τὰς πληγὰς διορυχομένας. καὶ αὖθις μόλιβδον καχλάζοντα, κατὰ τοῦ στόματος δέχεται. καὶ κασίδα σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ, ἐπιδέχεται. τὸ δὲ τελευταῖον, πυρὶ ἐμβάλλεται. ὕμνους δ' εὐχαριστίας τῷ θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν. ἰουδαῖος δέ τις τῶν παρεστώτων λίαν μανεὶς, καὶ δόρυ σπασάμενος, καὶ κατὰ τῆς τοῦ ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπηνέγκατο. καὶ πρῶτον μὲν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς καὶ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον. ὕστερον δὲ αἵματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας θεοῦ :~

Τῇ αὐ[illegible] μνήμη [illegible] ἀρχιεπισκό[illegible] τελεῖται δ' ἡ [illegible] μια μονὴ [illegible] ὥρας [illegible]

Ὁ σὴν μελίζων σάρκα χριστέ μου κῦρος,
Σαρκὸς διαστὰς, σῷ παρίσταται θρόνῳ.

Τῇ [illegible]

Ὅλην ὑπέρβας τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου.
Ἥκεις ὅλος νοῦς ἀϋλικὲ πρὸς τοὺς νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος π[illegible] τελει[illegible]

Ἐν γῇ τὸ μέλλον, οὐκ ἔτι χρᾷ σαμέας.
Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρέπους.

Τῇ αὐ[illegible]

Ὡς ἠγαθύνθη ἀγαθῶν τὴν καρδίαν.
Εἰρηνικοῦ σου καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους.

Ἐν γῇ χλοαυγεῖ τῆς ἐδὲμ θεοκτίστου.
Μοῖραν δίδως ἄκτιστε τοῦ θεοῦ λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμ[illegible]

Οὗτοι ὑπῆρχον λίβυες. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, ἤχθησαν τῷ ἀνθυπάτῳ, καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς. εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κα-

ῥείου προφήτου θεόφρονος. μεθ' οὗ ναὸν εἰς
ἅγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε :~
Ῥεῖθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθονον. πλύνουσα
φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἁγια-
σμὸν θεῖον. κυριώνυμε κόρη θεόνυμφε :~
Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον. ὡς τῆς παρ-
θενίας αὐγαῖς διαλάμψασαν. σὲ ὁ νυμ-
φίος κς. ἑαυτῷ συνεισάγει ἀοίδιμε :~
Δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐσχημάτισε. βρέφος ὁ παντέ-
λειος ἀνακαινίζων με. μαλαχθέντα πάθε-
σι. διὰ σοῦ παναγία θεόνυμφε :~ Ὁ εἱρμός.
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν
ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπι-
καλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀ-
νάγαγε :~ Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, η. μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡ-
μῶν Δομνίκας. στί.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα.
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν ὥσπερ ἠγάπα.
Δομνίκαν ὀγδοάτη πότμος λάβε νὺξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν, ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως.
παρέτεινε δὲ ἕως λέοντος καὶ ζήνωνος. ὑ-
πῆρχε δὲ ἐκ πόλεως καρθαγένης, τῆς πρὸς
καρχηδόνα. κατά τινα δὲ οἰκονομίαν μεθ'
ἑτέρων τεσσάρων παρθένων, ἐν κωνσταντι-
νουπόλει παρεγένετο. νεκτάριος δὲ ὁ τηνι-
καῦτα ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως
θείας, αὐτὰς ἐδέξατο. καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσμα-
τος κατηξίωσεν. ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρη
βίον ἡ ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγυμνασα-
μένη, καὶ εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ
θαύματα ἐνεργεῖν καταξιωθεῖσα, καὶ
περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσα-
σα, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων, ἰουλιανοῦ, καὶ βασιλίσσης, καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς. στί.

Ἰουλιανῷ πολλὰ καὶ βασιλίσσῃ,
Ἔπαθλα κεῖνται κειμένοις ἐκ τοῦ ξίφους.
Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν κελσίου.
Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇδε τὴν ἀντωνίου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν
διοκλητιανοῦ, καὶ μαρκιανοῦ ἡγεμόνος. ἐν ἀν-
τινόου πόλει τῆς αἰγύπτου. ὃς, τὴν νόμιμον
αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα βασίλισσαν
ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἁγνείᾳ διαμένειν. ἣν
ἐν μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐ-
τὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε. καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν,
ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. κατασχεθεὶς δὲ, καὶ
τὸν χν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας
τὰ εἴδωλα. εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν ἡγεμόνα
κινεῖ. ὃς παραυτίκα τὸ μοναστήριον πυρπο-
λεῖ. ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖ-
σε προφυγόντες ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, καὶ
λοιποὶ κληρικοὶ τῆς χώρας καὶ οὕτως ἐπλη-
ρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία. ὁ δὲ ἅγιος ἰουλια-
νὸς ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους τύπτεται. καὶ
σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθεὶς, συντρίβεται
τὰ ὀστᾶ. ὅτε καὶ εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν
ὀφθαλμὸν, πιστεύσας καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ
μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ
κέλσιος ὁ τοῦ ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἴκοσι στρα-
τιωτῶν ἐπίστευσεν εἰς χν, ἐπειδὴ νεκρὸν
ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου.
διὰ τοῦτο κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν
φρουρεῖται. εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις
ῥίπτονται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ ἄρ-
χοντος ἤδη πιστεύσασι. καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ
ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι ἀναστα-
σίῳ. ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι
χυ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ μητρὶ
κελσίου. παραστάντων δὲ τῶν ἁγίων ἐνώπιον
τοῦ ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν,
τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα συνετρίβησαν. καὶ ὁ
ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. ἀχθέντων δὲ οἱ
ἅγιοι, φακέλοις παπύρων διαβρόχων ἐ-
λαίῳ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσ-
δεθέντων ἀνήφθησαν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνα-
το αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ
παιδὸς κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέ-
συραν. τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ πρεσβυτέρου
ἀντωνίου, ὀγκίνοις ἐξώρυξαν. τὴν δὲ μητέρα
κελσίου, ἀπῃώρησαν. μετὰ δὲ ταῦτα, θηρίοις
τοὺς ἁγίους παρέδωκαν. ἀφ' ὧν οἱ μακά-
ριοι ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει
τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται
δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐ-
τῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ

των, συγκαλέσαντι. πρὸς τὴν ἄνω σε θείαν
ψυχὴν ἀγαλλόμενον :~

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς
ἄστρασι κατηγλαϊσμένος, φόρων ὡς φω-
σφόρον τὸν κύριον. τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σε-
λήνην, καταυγάζοντα. καὶ δεικνύοντα,
τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον :~

Ὁ δεσπότης οὐρανόθεν, δίκαιας κατορχόμε-
νος. τὴν σὴν ηὗρισκε, θεῖον ἀληθῶς ἀνα-
στρέφον. ἣν ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὥσπερ
κλίμακι. πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, σὺν
ταύτῃ χαιρόμενος :~ Θεοτ.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις, ἀϊδίως τοῦ φύσαντος
ταῖς ὠλέναις ὤφθη μου ἀπεριγράπτως
καθήμενος. ὃν τετοκυῖαν σε δείξας, μετὰ γέν-
νησιν. ἀειπαρθένον. καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Ἀπήστραψας, φωτισμὸν ἰαμάτων διώκουσα.
παθῶν τὴν σκοτόμαιναν. καὶ τῶν δαιμόνων
τὰς φάλαγγας. πάντας δὲ ἐφώτισας. τοὺς
εὐσεβῶς σοι δομνίκα προσπελάζοντας :~

Νυμφίος σε, βασιλεὺς ὁ αἰώνιος ἔνδοξε. δοξά-
ζει ἐνώπιον, τοῦ ὁ τῆς γῆς βασιλεύοντος. κα-
ταπλητομένου σου, τὸν ἀκηλίδωτον βίον,
καὶ τὰ θαύματα :~

Ὑπήκοος, τῶν ἀρχῶν σου ὑπάρχων ὁ κύριος σα-
φῶς προσημαίνει σου, τόπον ἐν ᾧ φροντι-
στήριον. ἤγειρας τὰ πρῶτα, τῆς πορνείας
δομνίκα ἀπελάσασα :~ Θεοτ.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἀδὰμ διεδύσατο.
τῇ θεία γεννήσει σου. καὶ τὴν στολὴν ἠμφιά-
σατο. μόνος ἣν διύφανεν, ἐν τῇ γαστρί σου
ὁ λόγος σωματούμενος :~

ᾨδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν ἄγγελοι. καὶ πᾶς ὁσίων σύλλογος.
ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν
ὁρῶντες καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν. ὥσπερ σὺ
γὰρ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀ-
ρετῶν πρὸς κατόρθωσιν :~

Εἰς πᾶσαν διέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ μέγι-
στος. πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας. καὶ
σκοτομήνης ἐλαθρῶν τῶν παθῶν. ὥσπερ
καθαρώτατος καὶ μου. ἥλιος κινούμενος,
τὴν σεῖον κίνησιν :~

Ἰαννουά.

Πατρίδος διξένωσαι, τῆς σῆς σοφὲ γεώργιε.
ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ. χριστὸν
φιλήσας τὸν ξενωθέντα βροτοῖς. ὅθεν ἐ-
χρημάτισας αὐτῷ. ἄξιος τῆς ἄνωθεν, ἀ-
ξιούμενος χάριτος :~ Θεοτ.

Ὡραιώσας ἄχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλή-
ρωμα. σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα. τοῦ
οὐρανίου κήτους, τεκοῦσα θεὸν. λόγον ὡσεὶ
δέρριν οὐρανοὺς, κόρη τὸν ἐκτείναντα. καὶ
βροτοὺς διαπλάσαντα :~

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἐκπονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν ἀγώνων τέ-
μνουσα. τὴν ψυχικὴν, αὔλακα πολύχουν,
ἔθρεψω τὸν καρπόν. θείαις ἀποθήκαις,
ἁγνὴ συντηρούμενον :~

Ἐπιφωτίζουσα, τὸν καθαρόν σου λογισμὸν
ἔλαμψας. τοῦ παντουργοῦ, πυρὸς δυνάμει,
τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς. καὶ τῶν ἐσομένων,
προλέγεις τὴν ἔκβασιν :~

Ῥώμη τοῦ πυρὸς, ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι.
θεουργικῷ. τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεράς.
ψυχὰς ἐγκελεύων, δομνίκα θεόσοφε. Θεοτ.

Ἅγιον κύριον, κυριοτόκε τοῦ παντὸς τέτοκας. ὃν
ἐκ ψυχῆς, δομνίκα ποθοῦσα. παθῶν φθορο-
ποιῶν, κατακυριεύει. παρθένε ὑμνοῦσά σε :~

ᾨδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησας, πρὸς θεὸν ἀεννάοις σὺν δάκρυσι.
καὶ τοῦ βίου. ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε.
πρὸς τὰς ἀκυμάντους. καὶ ἀειρρόους πηγὰς
τῆς θεώσεως :~

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησεν.
τεῖχος μάκαρ, μονουμένων ἐχθρῶν μὴ πτοού-
μενον. τὰς ἀκροβολίσεις. ὡς στερρὸς γὰρ
νικᾷς τὸν πειράζοντα :~

Ὡς πρόβατον, χοζεβᾶ τῷ σεμνείῳ προσέδρα-
μες. τῇ δὲ πράξει, βακτηρίᾳ καθάπερ
χρησάμενος. πρὸς ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ
προσοικούμενα πρόβατα :~ Θεοτ.

Ἐσκήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδύϊ σου κύριος. τὸν
βροτόν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμε-
νος. παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέσμους ἁ-
γνὴ καὶ τὰ πταίσματα :~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας. θείου ζαχα-

ἄμουσος ἄσμασι, θείοις γηθόμενος.

Ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ὥσπερ ἀσώματος μέγιστε. συνήφθης ἐντεῦθεν δέ, τῶν ἀσωμάτων χοροῖς. τῷ ποιήσαντι, ᾠδαῖς ἐντέλεσιν ἁγίοις. μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου κατελόγησας, τῶν ὑπερκοσμίοις ἐν[illegible]. ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δέ, ὅπου ἐτάφη Χριστὸς ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον· χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων σοφέ. Θεοτοκίον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα μου, ἁγνὴ προέφημι μέλψαι σε. σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον. ἀλλ᾽ ὡς ἀνάγκης, τὴν παράγγελον ὡς θέμις. ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε, αἰτῶ βοήθειαν.

Ἕτερος κανὼν τῆς ὁσίας.

ᾨδὴ α΄. ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῷ ἐν θείῳ πόθῳ τὴν ψυχήν, ἐνδόξως πτερώσασα. τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερέπτασο. διὸ ἱκετεύω σε, θηραθέντα με ταῖς παγίσι τοῦ ὄφεως. σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, πάνσεμνε δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Ἠκολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, τούτου ἀνιχνεύουσα. τὴν ἱερὰν νομοθεσίαν πάνσεμνε. καὶ παρθένων τάγμασι, συνηριθμήσαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος. ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς, ἔνδοξε νυστάζουσα. ἐν ἀγρυπνίαις, τῶν φωταυγέσι πράξεσιν. καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας. τῷ ἐκεῖθεν λαμπρότητι, περιχεομένη. καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἁγνή. καὶ μετὰ τὴν κύησιν. μήτηρ θεοῦ, ὑπερφυῶς διέμεινας. ὅθεν σε ποθήσασα, θείῳ πνεύματι ἡ δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη. τῷ παμβασιλεῖ υἱῷ σου ἄχραντε.

ᾨδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεέ.

Πενθούμενος δάκρυσιν οἰκείοις, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ῥάνμασιν, ὡς προταμίοις τύποις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύρροιαν, ἀσκητικῶς κατεπάτησας.

Ὁσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφέ. πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος. ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον. διαγωγὴν κεκλήρωσαι, θεομακάριστε γεώργιε.

Ἀλοῖς θείῳ ἱδρῶτι παμμάκαρ, τῶν τόπων κατ᾽ ἄκρας τῶν σῶν. πρὸς τούτους ἀπεδήμησας. κἀκεῖ διαμεμένηκας, ἕως θανάτου πάνσοφε. πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπαινοῦντα, ἀσύγγ[illegible] κόρη πρὸς ἐδὼν. τῆς μετανοίας ἴθυνον. τὸν λόγον κυήσασα. τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἁμαρτίας θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας, διέσωσω ἔλαιον μετ᾽ εὐλογίας πέμπουσα. τῇ θαλάσσῃ καὶ μεταβαλοῦσα, εἰς γαλήνην δομνίκα τὸ κλυδώνιον.

Ἀΰλοις λαμπομένην σε, φρικτῶς ἐκείνοις ἄγγελος, φωτοειδὴς ἐμήνυσεν. ἱεράρχῃ ἐπιδημήσασαν, βασιλίδα πρὸς πόλιν θείῳ νεύματι.

Ἱστίῳ πορευομένη τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας. τῆς ἀπαθείας ἔνδοξε. τοὺς λιμένας, λιμὴν γεγονυῖα, τοῖς ἐκ βάθους κακίας ὀλισθήσασιν. Θεοτοκίον.

Δυνάμωσον πανάχραντε, τὸ ἀσθενές μου δέσποινα. δύναμιν τὴν τοῦ ὑψίστου τέξασα. τὴν τὸ εἶναι πᾶσι παρέχουσαν. καὶ δομνίκας τὴν μνήμην μεγαλύνασαν.

Ὁ εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. ὡσεὶ κρίνον κύριε. ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα. ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι. καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας. δομνίκα νυμφίον τὸν σόν. ἄφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος. καὶ ἀγγέλων χορείαις, ἠριθμήθης ὁσία. πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τὰ ἰορδάνια. τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ προδρόμου. καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διό σε ἱκετεύομεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.

Ταῖς νηστείαις ὡς αἰτίαις, φιλοτίμως τρεφόμενος. τὴν ψυχήν σου μάκαρ, νῦν εὐφραινομένην παρέσχηκας. τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων,

τῶν,

βλέποντα. ὃν ἐξ ὧν ᾤθησας. καὶ ἰχνῶν ἐξεβάλου. διανοίας. θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἕτερα τῆς ἁγίας. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν ἑῴαν παμπόλλοις ὡς ἀστὴρ φαεινότατος ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων ὁσία. καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας, φέγγει θαυματουργίας. διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν. τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες. τὸν σε οὕτως σε δοξάσαντα.

Πυρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως. ἐδόμησας παράδεισον. αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρνησαμένη, ἐπίκηρον δόξαν. καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν. διό σε εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον. Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤθη τῷ Χριστῷ σε, καὶ ποιητῇ ἀναπλάττουσα. ἑαυτὴν ἀναδέδειξαι. τοῦ λόγου ὡς ποίημα. λογικὴν παρθένε. καὶ διὰ τοῦ λόγου, παιδαγωγοῦσα τῶν παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεγκλήματα. διὸ καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν. ἀνθρωπορρόσα ἀεὶ ὤφθης. ἀληθῶς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ θεοῦ ὤφθης ἄγαλμα.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος α΄.

Περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, γυμνὸς ῥεέθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται καθάρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται πατρός. υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς. Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποστιχα. ἦχος πλ. β΄. Ἀλλάγγελικαί.

Τὶ φωτισμόν, καὶ φωτίζον τὰς ψυχὰς. φῶς ἀναλαμπόν, σὺ ὑπάρχων ἰῶ Κύριε. ἐν ῥεέθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὅλους ἔλαμψας. φῶς τὸ ὁμοούσιον πατρός. ἐνῶ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστὲ κράζει σοι. ἀλογημένος ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὡς διὰ σαρκὸς, κορεσθεῖσαι θείας δόξης. δὸς τὰ ὄμματα. καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸν Χριστὸν ἴδοντες, ἔνσαρκον βαπτιζόμενον. τὴν τε, τοῦ δούλου διαβλῶντα, κἀραν ἀφθόνως ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράζομεν. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴσοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγεν.

Ἅμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις ἰῶ Κύριε. ἐν τῷ ποταμῷ Ἰορδάνου ἀπλαγχνία. ἡμᾶς τοὺς ἐκκαύσαντας, σὺ τῷ δίψει φιλάνθρωπε. ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, χεῖρας ψάλλομεν. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ θεὸς. τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε. εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω. πατρὸς; ἀλλὰ τοῦτον φορεῖς ἐν ἑαυτῷ. υἱοῦ; ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν. καὶ τοῦ θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν ἀνάρρησιν. ἀνακόμα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀληθῆ ἀναγεννήσεως. ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιογραφεῖ ἐν τῷ πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος πλ. δ΄.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων. ἐξ ὕψους ὁ πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, τῇ ἀπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξει τοῦ στόματος, διανοίας χάριν ἱκέτευσον, σοφίας γεώργιε, τὴν ὑπάρχουσαν ἰσχὺν. ὅπως ᾄσωσου, τὴν μνήμην καταξίαν. ὁ

ἀμου-

σεβασμιώτερος πάντων :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια. ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου. καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς, τὸ ἀπρόσιτον :~

Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ ἰδιόμελον ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐπιφανεὶς θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν :~

Πῶς σε χριστὲ, δοῦλοι τὸν δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν. ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας :~

Σὺ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας. τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος. καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον, τῆς οἰκονομίας σου φιλάνθρωπε κύριε, δόξα σοι :~

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη. καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. βαπτίζεται χριστὸς μεθ᾽ ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι. καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται. ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς, τὸ νοούμενον. διὰ λουτροῦ σωτηρία. δι᾽ ὕδατος τὸ πνεῦμα. διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. θαυμάσια τὰ ἔργα σου κύριε, δόξα σοι :~

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται πνεύματος. υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς. χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :~

Δόξα. ἦχος πλ. β΄.

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προῆλθεν βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας. σφραγὶς τε πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθης. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν ἰορδάνῃ κατηξιώθης. φωνῆς τε ἀκήκοας, πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἱότητα. καὶ τὸ πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς, ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ᾽ ὦ πάντων τῶν προφητῶν ὑπέρτερε. μὴ διαλείποις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα :~

Καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Σήμερον ὁ χριστὸς, ἐν ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. σήμερον ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ δεσπότου. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. ἡμεῖς δὲ, οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. δόξα τῷ φανέντι θεῷ. καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ γ΄. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ἕκτη.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ἡ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γεωργίου τοῦ χοζεβίτου. καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, δομνίκας. καὶ αἰμιλιανοῦ, τοῦ ὁμολογητοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν. προσβολαὶ μακάριε, σὺ δὲ ἔπαλξιν. ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος. στερέμνιον ἄσκησιν. διετήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος. ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως. καὶ παρέστης, τῷ δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος :~

Οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν. οὐδὲ τόπων δυσχέρεια. παραλῦσαι ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς θεὸν ἐκδημίας σου. κἀκεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς. οὗ οἱ πόδες ἐπέστησαν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν. οὐκ ἠμέλησας ὅλως. εἰ μὴ φθάσῃς, δι᾽ ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς σιὼν τὴν οὐράνιον :~

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα. ὑποφαίνων τοῖς δάκρυσι. καταπνύξει ἔδοξε, γῆν κατέβρεχεν. καὶ τῶν θελξίνων ἀπεμάτησεν. χριστοῦ ὑποπόδιον. ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέπων

συμφώνως ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Καταβασία.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαν-
τας. διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς
διεφύλαξε. καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβα-
σις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως
ἀνέμελπον. ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέ-
ρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~
Ἔφλεξε ῥεῖθρον, τῶν δρακόντων τὰς κάρας.
Ὁ τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα.
Νέους φρύξασαν, εὐσεβεῖς καταγνάσας,
Τὴν δυσκάθεκτον, ἄχλυν ἐξ ἁμαρτίας.
Ὄλλυ πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος :~

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐκ τῆς γῆς, ἰσάγγελον φανέντα. πα-
ρηλλαγμένῳ πολιτεύματι. καὶ πάντων
ἀνώτερον, ἰωάννη παμμακάριστε. χαρμο-
νικῶς γὰρ χαίρομεν κράζοντες. εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~
Μίαν ἐν τρισί, θεότητος οὐσίαν. ὁμοουσίοις ὑπο-
στάσεσι, προφῆτα μεμύησαι. τῇ φωνῇ γὰρ
τοῦ γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ πνεύματος. ἔγνως τὸν
βαπτισθέντα, λόγον θεοῦ τὸν ἀΐδιον :~
Ὄρθρος νοητὸς, τὸν ἥλιον μηνύων. τὸν ἐκ παρ-
θένου ἀνατείλαντα, ἐκ στείρας προέδραμες,
ἰωάννη πανσεβάσμιε. καὶ τὸν ἀμνὸν ἐκή-
ρυξας. κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρώ-
πως τὸν αἴροντα :~
Ὑπέρθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐπουρανίων. ταῖς
σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον. τῷ θείῳ κη-
ρύγματι, ἑπομένους σου πανόλβιε. καὶ δι-
δαχαῖς ἐμβαίνοντας, πρόδρομε ταῖς ἐν-
θέοις. καὶ σωτηρίοις σου δόγμασιν :~
Δόξαν τοῦ πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως. τὸ
προαιώνιον ἀπαύγασμα. καὶ λόγον τὸν
ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα μαθόμενοι. καὶ νῦν
ἐκ σοῦ πρωτότοκον, πάναγνε γεγονότα.
ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως :~

Καταβασία.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ βαβυλῶνος ἔδειξε
κάμινος, πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔ-
μελλεν ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ ἰορδάνης,
καὶ στέξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτί-
στην. ὃν εὐλογεῖτε λαοί. καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~
Ἐλεύθερα μὲν, ἡ κτίσις γνωρίζεται.
Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογείτω, συντόνως τὸν αἴτιον.
Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ θ΄. Ἡ τοῦ προηλίου φωστῆρα.

Ἐκ τῆς ἐρημίας ὁ πρόδρομος, φωνῇ τὸν λόγον
δείκνυσι. σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.
καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν ἀπε-
[illegible]ζεται. τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα. τῆς
ἁμαρτίας διὰ πίστεως :~
Χάρις τε καὶ νόμος, μεσίτην ὡς ἐστὸν σαφῶς
προβάλλεται. ὁ μὲν σφραγίζοντα. ἡ δὲ ἀρ-
χόμενον. τὸν ἁπάντων τῶν προφητῶν,
τῷ λόγῳ προτιμώμενον. τὸν ὑπὲρ τὰ
ὁρώμενα, νῦν βεβηκότα πανσεβάσμιε :~
Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδει-
ξάμενος. ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραί-
νεται. καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκὼς, τοῦ δεσπό-
του ἀγάλλεται. τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ
σέλαν ἐξαιτούμενος :~ Θκ.
Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων λυτρωτὴς
αὐτὸς γίνεται. καὶ σαρκικὴν κατεδέχεται
γέννησιν. φιλανθρώπως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ
λίαν φιλάνθρωπος. παρθενικῆς ἐκ μή-
τρας σου, θεογεννήτορ παμμακάριστε :~

Καταβασία τῆς ἑορτῆς.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν.
ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε
θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου.
καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ
χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.
Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων.
Νύμφη πάναγνε, μῆτερ εὐλογημένη.
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας.
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτιν.
Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστείας :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικῶν ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε. καὶ προφητῶν ὑ-
πέρτερον. ἐν γεννητοῖς ὁ δεσπότης, γυναι-
κῶν μείζονα πάντων. ὃν γὰρ προφῆται
ἅπαντες. καὶ νόμος προκατήγγειλαν, χριστὸν
σαρκὶ, ἑώρακας. ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης,
σεβα-

ἵνα μηδὲν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. συνέφθασε δὲ, καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ χειρὸς, πρὸς τὴν βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιουτοτρόπως. ἐν τῇ πόλει σεβαστῇ ἐν ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ προδρόμου σῶμα. λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἤγαγε τὸ ἀντιόχειαν πάμπολλα θαύματα ἀποτελοῦσαν, ἐν οἷς καὶ δράκων ἦν τις ἐν τινι τῆς ταύτης ἐμφωλεύων ὀρέων. ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες καὶ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας θεοποιούμενοι, θυσίας ἐνιαυσιαία ἐτίμων. καιροῦ δὲ προβαίνοντος, ἐκληρώσατό τις τῶν χριστιανῶν τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἀποδοῦναι τῷ δράκοντι. ὁ δὲ δράκων οὗτος τοῦ φωλεοῦ ἐξέρπύζων, καὶ ἀπέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχηνὼς, τὸ θῦμα ἐδέχετο καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. διά τοι τοῦτο, ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ θεῖον, καὶ τὸν πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν, παῖδα αὐτοῦ τοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι. καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον. ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ προδρόμου χεῖρα. καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως, τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ, τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει. καὶ τοῦ ποθουμένου τυχὼν ἔξεισι τοῦ ναοῦ. καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφειστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος. καὶ γενόμενος. πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπειπερ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ, παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. τούτων οὕτω τε τελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψεν. τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγούμενος. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ θεῷ καὶ τῷ προδρόμῳ. μέγιστον οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενοι. λέγεται δὲ κατὰ τὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ἑορτὴν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν χεῖρα ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως. ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι ποτὲ μὲν ἐκτετάσθαι. ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι. καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίας δηλοῦσθαι καρπῶν. τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν μετὰ καιροὺς βασιλευόντων, διὰ ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι. ἐξαιρέτως δὲ κωνσταντίνῳ καὶ ῥωμανῷ τοῖς πορφυρογεννήταις. ὅθεν καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπὸ τιμοθέου διακόνου τῆς ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἰὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ προδρόμου χειρὸς ἐξαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν χριστιανοῖς παραδέδοται. ἣν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπέθετο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς φορακίου :~

Ταῖς τοῦ σοῦ προδρόμου πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Βάτος ἐν ὄρει πυρίφλεκτος.

Ἱερουργήσας τὸ βάπτισμα καὶ τελειώσας πρόδρομε τὰ πρὸς θεόν. σαφῶς δοθέντα σοι μυστήρια. ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱερουργούμενος. προσηνέχθης θυσία. διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Νέος ἠλίας γενόμενος. σὺν παρρησίᾳ πρόδρομε, καὶ βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχων ἀνομήσαντας. καὶ τὸν βίον ἄϋλον ἀποδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ. διὸ μετὰ σοῦ προφῆτα ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὁ προφητῶν περιφανέστερος. καὶ ἀποστόλων πρόδρομε τῶν τοῦ χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος. σὺ τοῦ νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, μέγας χάριτος ὤφθης. διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὑμνολογίαις τὴν πάναγνον, καὶ θεοδόχον δέσποιναν πανευσεβῶς. ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν ἣ ἡμῖν ἀπέτεκεν, ὁ ἰησοῦς τῶν βροτῶν ὁ λυτρωτής. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ

συμ-

μος. ὡς ἐξ ἐρημίας μυσταγωγίας. ῥείθροις ἐπιστὰς ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος. πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι :~

Τὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον φέγγος, μέλλων βαπτίζειν. σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης. μείζων γὰρ πάντων ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης. προφητῶν τε σεβασμιώτερος. τὸν προφητευθέντα, ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι :~

Ὁ προσκαλεῖς, πρὸς προσώπου κυρίου. καὶ τὰς ὁδοὺς θείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων. ἅπτεται τρέμων, κορυφῆς τοῦ δεσπότου καὶ βαπτίζειν λέγων. ὁ πρόδρομος. ἔτρεμον ἐκ τοῦ σου θεόν, οὐκ ἐπίσταμαι :~ Θεοτοκίον.

Υἱὸς θεοῦ, ὁ υἱός σου παρθένε, σαφῶς ἐδείχθη. ἔργα ὡς θεὸς τελῶν θελήσει μόνῃ. ὅθεν σε πάντων, ἀληθῶς θεοτόκον καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν. ἄλλην γὰρ μητέρα θεοῦ, οὐ γινώσκομεν :~

Καταβασία.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός. λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει. ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου. καθαρσίων δέ, ὡς θεὸς μὴ δεόμενος. τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας. ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται :~

Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου.
Ἰὸν καθάρσει, πνεύματος λελουμένοι.
Νέαν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῆ τρίβον.
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν.
Μόνοις προσιτήν. οἷς θεὸς κατηλλάγη :~

ᾠδὴ ϛ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σὺ τοῦ λόγου φωνὴ προελήλυθας. καὶ ὡς ἑωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας. προκαταγγέλλων πρόδρομε, σὺ τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον :~

Ἐπιγείους φροντίδας ἠγνόησας καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας. ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε :~

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν. ὡς τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς μεσιτεύσαντα καὶ βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον, τοῦ σωτῆρος χριστοῦ καταγγέλλομεν. Θεοτοκίον.

Ἀνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις. ἄφραστος ὁ τόκος σου. καὶ ἀκατάληπτος. πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται. καὶ πιστεύεται μόνη θεόνυμφε.

Καταβασία.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου. ὁ λύχνος, τοῦ φωτὸς ὁ ἑωσφόρος. ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος. ἐν τῇ ἐρήμῳ
,, μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς. καὶ προ-
,, καθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι χριστὸς. ἐκ φθο-
,, ρᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε, σὺν παμολβίῳ.
Ἠχὼ πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναὶ φησὶν οὗτος συμφυὴς γόνος πέλων.
Φωταυγὸς ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένει.
Λόγος τε μουζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία :~

Κοντάκιον ἰδιόμελα. ἦχος πλ. β.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ ἰορδάνης, φόβῳ ὑπεστρέφετο. τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληρῶν ὁ ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα :~ Ὁ οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι ἀδὰμ ἐν ἐδέμ, ἐφάνη ἥλιος ἐν βηθλεέμ. καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς, ἰορδάνου τοῖς ὕδασι. τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα, τὸ πρὸς πρωΐ, πρωΐ, δι' αὐτὸν ἐγεννήθη. δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται. εὗρεν αὐγήν, ἐγείρουσαν αὐτόν. ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσών, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου. καὶ ἔφθασε πρὸς ὄρθρον, τὸν φανέντα καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ζ. ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ χειρὸς πρὸς τὴν βασιλεύουσαν μετέλευσις. Στίχ.

Ἐμὴ σὲ γλῶσσα κῆρυξ πῶς ἂν αἰνέσει.
Ὃν γλῶσσα χριστοῦ, γεννητῶν μείζω λέγει.
Μνήμῃ ἑβδομάτῃ προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῆς ἁγίας θεοφανείας, τὴν σύναξιν τοῦ πανενδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ὡς τῷ μυστηρίῳ τοῦ θείου βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἑορτάζειν, συνταττόμενοι καὶ αὐτὴν, ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν.

ιμα

Η πειρον αὖθις ἰσραὴλ δεδεγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τειςάτας αἰγυπτίων.
Εκρυψεν ἀρδὴν, ὑδατόςροτος τάφος.
Ρώμη κραταιά, δεξιας τοῦ δεσπότου.

ὠ. γ. Εὐπέφανε τῆς πίςεως.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας. ἀπὸ ἐγγύως τῆς παρθένου τὸν θεὸν τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, μηδὸς παμάξῃ με. ἀγγέλων σύσκηνε. τοῦ κυρίου πρόδρομε, μύςα τῆς χάριτος.

Τὰς χεῖρας προσ... τοῦ κυ. βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ προφῆτα. ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, προῆλθες ἀπὸ χάσματος φωσὶ ἐν σώματι, δείξας τοῖς ὑπόδειξας, πάντων πρόκειτε.

Αμέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς πάντων σωτηρίας κυ. σὺ ἐγένου. κῆρυξ καὶ πρόδρομος. ὃς πᾶσιν ἔλεγεν. τῷ χριστῷ προσέλθετε, τὸν ... καὶ σώζεσθε.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξάμενοι. συνείλαβεν ἀσπόρως τὸν σὸν δεσπότην. τὸν πᾶσαν τὴν ὑψηλὸν θεομήτορ, ἀνακαλοῦμεν. ὃν καὶ κραυγάζομεν. ὡς οὐκ ἔςιν ἅγιος πλὴν σου κε.

Καταβασία.

Ιχνῶ δίδης τοῖς βαπλῶσιν ἡμῶν κε. ὃς κέρας χριστῷ αὐτοῦ ὑψῶν, παρθένου ἀποτίκτεται. μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα. διὸ πιςοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔςιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔςι δίκαιος, πλὴν σοῦ κε.

Οἱ παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων.
Βορῶ γλεόντων συντεθλασμένων μύλας.
Αγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν ςόμα.
Λόγον πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίας.
Ωτῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

ὠδὴ. ἦχος. ά. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Ο μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμεια ῥεῖθρα. προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, πῶς ἐκτείνωμεν, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν φέρει τὰ σύμπαντα.

Ετερον. ἦχος, δ. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Εκῶν προῆλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ ..., ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος θεός. καὶ βαπτισθῆναι ηὔχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο. ὁ πρόδρομος βοῶν, οὐ τολμῶ σωτὴρ. τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι σῆς, τὸ ἀκατάληπτον κε. ὁ πάντα λόγῳ, πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομήσας δέδοξασοι.

ὠ. δ. Υμνοῦμεν καὶ...

Ρυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι ἀπαςράπτης πρὸς τοῦ δεσπότου, ἀμφοτέρων δέχεσθαι. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν χυ. καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ιοὺ μὲ δρακόντων δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει. ὁ τὸν χριστὸν νάμασι βαπτίσας τοῖς τοῦ ἰορδάνου. ἐν ὧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσαν, τὴν πονηρίαν, ὁ σωτὴρ συνέθλασεν.

Σοφία τοῦ θυ κοσμούμενος, προελήλυθας χριστοκήρυξ, βοῶντος γὰρ γέγονας φωνὴ κραυγάζουσα μετανοεῖτε φωνή, ὡς προφήτης προηγόρευσας, τὴν ἀπὸ πάντας ἀνθρώπους, σε δεικνύοντα.

Την ξένην ὃ ἀρσὶς ἀτέραςον, ἀπὸ ἀγόμενος πολιτείαν, ἀπὸ ἔςης τοῖς ὕδασι παραρείθροις τοῦ ἰορδάνου. φωνῆς τοῦ πρὸ ἀκροασάμενος. ὃ παρθενίαν τοῦ σοῦ φθεγγομένου.

Ο πάντα πλαςουργήσας κε καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαςουργεῖται. ἀποδὺς κε παμάγαθε τὴν μήτραν σε. τὴν παναγίαν μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο. καὶ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

Ακήκοα κε, φωνῆς σου ὃν εἶπας. φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ χς, θυ σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῷ καθαρθεὶς, μυςικῆς θεωρίας.
Υμνῶν προφήτης τῶν βροτῶν καινουργίαν.
Ρήγνυσι γῆρυν πνι κροτουμένην.
Σαρκοῦσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου λόγου.
Ωτῶν δυναςῶν τὰ κράτη συντρίβων.

Ωδὴ, έ. Ο φωτισμός.

Υπὸ ρ φυῆς ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαϊσμένος,

βαίνοντα. ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου δέσποτα. μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλον σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν :~

Δόξα, ἦχος δ'. Βυζάντος.

Ὡς τοῦ τιμάτος σφραγίς, καὶ τοῦ χάριτος θεόφθογγος χελιδών. φαιδρῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξαγγείλας φαεινῶς ἀνατείλασαν, εἰς μορφέπεων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας πρόδρομε. τὸ σκυθρωπὸν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τόλμα. καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων. τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ θεόληπτε :~ Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους. δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι δεσπότῃ. ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν ἰωάννην. ὁ ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμενεν. ὁ ἰωάννης ἐβόα. οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ οὐρανόθεν. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον. σῶσαι γένος ἀνθρώπων, κύριε δόξα σοι :~

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.

καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων. εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. καὶ παρέχοντα ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ., καθ., ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ παρθένου μαρίας. καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου. τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν. ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ προφήτης σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χριστέ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ., καθ. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ ἰορδάνου. βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας πρόδρομος χριστέ. ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν. ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Ὁ πεντηκοστός. καὶ ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. τό, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Βαπτιστὰ χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφανίους. ᾠδὴ, α. ἦχος β.

Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι. πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον. ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον. κυρίου ἄνωθεν, ἐκβρέφους ἀνακείμενος :~

Ἀγαλλόμενος. ὁ θεῷ παριστάμενος. ἄγγελος τὸν εὐάγγελον ἀπηγγελίσατο. ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ. σοῦ ἱεράρχουντι πατρί. σὲ παμμακάριστε. κυρίου πρόδρομον. καὶ φίλον γενησόμενον :~

Πλήρης γέγονας τοῦ παναγίου πνεύματος. ἔτι κοιλίας σῆς μητρὸς. ἔνδον φερόμενος. καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς παρθενίας καρπὸν χαίρων ἐμήνυσας. καὶ προσεκύνησας, προφῆτα πανσεβάσμιε :~

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον. ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον. καὶ βαπτίσαντα χριστόν. ἐν ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς. ἀνευφημήσωμεν κυρίου πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα :~ Θ.

Ἱερώτατον, τῆς παρθενίας τέμενος. ἡ ἐνγαστρὶ θεὸν λόγον, κυοφορήσασα. τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους ἁγνή. σῶζε πρεσβείαις σου. κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον παναμώμε :~

Καταβασία τῆς ἑορτῆς.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει. ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους. ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις, κύριος ὅτι δεδόξασται :~

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον.

Ἤπειρον

σθῆναι παραγενόμενον. χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί. δείκνυσιν αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἀναμάρτητε. χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :-

Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο. καὶ ὁ παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο. κλίνει κορυφὴν ὁ κλίνας οὐρανούς. κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ. τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ. ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ ὦ ἀναμάρτητε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :-

Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου. καὶ τῇ τοῦ πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου. ἔφριξαν ὁρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί. φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός. οὗτος ὃν ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ, υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός. ἐν ᾧ ηὐδόκησα. χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :-

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου. ἦχ. α.
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε πρόδρομε χριστοῦ. βαπτιστὰ θεόληπτε. σὲ εὐσεβῶς μακαρίζομεν. χριστὸν δοξάζοντες. τὸν ἐν ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι. καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιάσαντα. αὐτῷ οὖν πρέσβευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :-

Ὑψόθεν προέβλεψας σοφέ, ἰωάννη πρόδρομε. πρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον. υἱὸν ἐν ὕδασι. καὶ τὸ πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὸν ὡς πέλειαν. καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πρόβατα. διὸ τελάδος σε. μυστηπόλον ἀναμέλπομεν. σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν :-

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι χριστοῦ. βαπτιστὰ καὶ πρόδρομε. σὺ τὸν ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας. τὸν κόσμου αἴροντα. ἁμαρτίας πάσας. καὶ αὐτῷ προσήρμοσας. δυάδα μαθητῶν χαίρων σήμερον. ὃν καθικέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :-

Δόξα, ἦχος πλ. β.

Ἔνσαρκε λύχνε, πρόδρομε τοῦ φωτός, βλάστημα στείρας. φίλε τοῦ ἐκ παρθένου. ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας. καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ ἰορδάνου. τοῦτον πρέσβευε δέομεθα προφῆτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τιμωρίας :- Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐνσάρκως, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν ἰορδάνῃ. καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα. εἰ καὶ ἐκ μαρίας ὑπάρχεις βρέφος. ἀλλ᾽ οἶδά σε θεὸν προαιώνιον. ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ. καὶ δοῦλος δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. ἀκατάληπτε κύριε δόξα σοι :-

Εἴσοδος προκείμενον. ἦχος βαρύς.

Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ὁ κύριος. στ.

Ἐν ἐξόδῳ ἰσραήλ, ἐξ αἰγύπτου οἴκου ἰακώβ. στ.

Ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. στ.

Ὁ θεὸς ἡμῶν.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες. καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω. στ.

Ὁ θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε δέσποτα, ὁ ἰωάννης ὁ πρόδρομος. πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον. ἔκθαμβος γενόμενος. ὡς ἀγνώμων δοῦλος. σὺν φόβῳ ἐβόα. τίς ἡ ταπείνωσις σῶτερ. τίς ἡ πτωχεία ἣν περιβέβλησαι. ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος. ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον. ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος :- στ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον. τῷ προδρόμῳ ἀντέφησε. φρικτῶς διακόνησον. ὁ σωτὴρ τῶν ὅλων. καὶ μὴ δειλιάσῃς, τὸν συντριβέντα κατὰ ἀδάμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος. βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος. ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με :- στ.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ἥλιον ῥυπτόμενον τίς γηγενῶν ἐθεάσατο. ἰωάννης ἀντέφησε. καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον. καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμοὺς. δημιουργοῦντα ὕδασι βαινόμενα.

ἀπόστολος, καὶ αἱ εὐχαὶ ὡς προείρηνται.
Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον. ὑποστρέψαντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ. Καὶ δοξάζοντες ψάλλομεν τὸ τροπάριον τοῦ ἦχ. ὤ. Γ ελάδος ἡ φαιδρὰ ὥρα. Εἶτα γενομένης ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ. καὶ γίνεται ἀπόλυσις.
Χρὴ οὖν γινώσκειν. ὅτι ἐὰν τῶν φώτων ἡ ἡμέρα τύχῃ ἐν κυριακῇ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν ἀναστασίμων λέγομεν. ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ λειτουργίᾳ :-

Εἰς τὴν λειτουργίαν, σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν τυπικῶν, τὰ ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α΄, ἦχος, α΄

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. Ἰσραήλ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, β΄. ἦχος, β΄.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.
Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς. ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.
Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Γαμμουά.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.
Δόξα καὶ νῦν.
Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων:

Ἀντίφωνον τρίτον.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε. Εἰσοδικόν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.
Δόξα καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον.
Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν. ἦχος γ΄.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ζ΄. ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄ τῆς ἑορτῆς, τρία. ἦχος, β΄.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον. ἰδὼν ὁ πρόδρομος, βαπτί-

διψῶντας, ὕδωρ ἐπὶ ζωῶν πορεύεσθε. ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ, καινοποιῶν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ, πίστει. καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει πνεύματι :~

Σωτηρούμεθα χάριτι πιστοὶ καὶ σφραγῖδι. ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον φλιᾶς ἑβραῖοι πάλαι αἵματι χρισθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἔξοδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται. ἔνθεν καὶ τῆς τριάδος ὀψόμεθα, φῶς ἄδυτον :~ εἱρμὸς, ἄλλος.

Μὴ τῶν ὑπερβαινόντων τοῦ τόκου σου θαυμάτων.
Νύμφη πανάγνε μῆτερ εὐλογημένη.
Διῆς τυχόντας παντελοῦς σωτηρίας.
Ἐπάξιον κρατοῦμεν ὡς εὐεργέτην.
Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστείας.
Ἴδομεν τὰ μωσεῖ, τῇ βάτω δεδειγμένα.
Ἰδὰρ ὁ ξένοις θεσμοῖς ἐν ἐξειργασμένα.
Ὡς γὰρ σέσωσαι, πυρφοροῦσα παρθένος.
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην.
Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.
Χρείας τελεκῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν.
Ἄναξ ἄναρχε, τῆς κοινωνίας.
Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότος.
Ἰχνῶν θεία μβάσας δὲ τὴν ἐπηρμένην.
Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεσαι βίον :~

Ἐξαποστειλάριον. πρὸς τὸ, Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Λέγεται ἐκ τρίτου.

Ἐπεφάνη ὁ σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια. ἐν ῥεέθροις τοῦ ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθε ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Εἰς τοὺς αἴνους. τό, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα ἦχος α'.

Γερμανοῦ πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐπιφανεὶς θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν :~

Πάλιν τὸ αὐτό. ὁ αὐτός.

Πῶς σε χριστὲ, δοῦλοι τὸν δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν. ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας :~ Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας. τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος. καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου, φιλάνθρωπε κύριε, δόξα σοι :~ Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη. καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι. καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται. ἐπίγειον τὸ φαινόμενον. καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον. διὰ λουτροῦ σωτηρία. δι' ὕδατος τὸ πνεῦμα. διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. θαυμάσια τὰ ἔργα σου κύριε, δόξα σοι :~ Ὁ αὐτός.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται πνεύματος. υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς. Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :~

Δόξα. ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Νάματα ἰορδάνια περιεβάλου σωτήρ. ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ. ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν. ἦχος, β'. Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. σήμερον ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ δεσπότου. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο ἡμεῖς δέ, οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. δόξα τῷ φανέντι θεῷ. καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον ξύλον ἀνὰ χεῖρας. Προπορευομένων τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ τροπάρια ἦχος πλ. δ'. τό, Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀκολουθία. ἤγουν αἱ προφητεῖαι, καὶ ὁ

ἀπό-

φόρος ἐφίκεν, ὁ θεὸς τῶν πρών (ἡμῶν) :~

Νεφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα, θεῖον προεικόνιζε βαπτίσματος τὸ θαῦμα. ἐν οἷς ὁ περὶ βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ νομοθέτῃ λαός. θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ πνς. οἷς τελούμενοι. εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ θεὸς τῶν πρών (ἡμῶν) :~

Ἅπαντες πιστοὶ ἣν τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν. θεολογοῦντες, ἀσιγήτως σὺν ἀγγέλοις δοξάσωμεν. πρα υἱὸν καὶ πνα ἅγιον. τοῦτο γὰρ τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος. εἷς δὲ θς, ὃν καὶ ψάλλομεν. ὑπερυψοῦτε, ὁ τῶν πρών κε καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ εἱρμὸς, ἄλλος.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας.
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα.
Νέους φέρουσαν δυσσεβεῖς κατάνασας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξαμαρτίας.
Ὀλωπλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος :~
Ἐξωγραφοῦσαν, τὴν ἀσύνειον φλόγα.
Ἐκγώσαν ἰσχὺς, εἰς δρόσον μεταγμένην.
Υδωρ ὅθεν μυῶ, ἀμφιέσασθαι φλέγων.
Σῴων τὴν κάκιστον χε προσκεκλιμένων.
Γρὸς τὴν ὀλιθον, ἐκκαλυμμένον τρίβον :~
Πορραγέντος τοῦ ἰορδανίου πάλαι.
Ιθμῷ περᾶται λαὸς ἰσραηλίτης.
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦσα τῇ κτίσει.
Ἡ πεγμένως μυῶ, ἐν ῥοαῖς διαγραφὴν.
Γρὸς τὴν ἀῤῥαγον, καὶ ἀμείνονα τρίβον :~
Ἰδμεν τὸ πρῶτον, τὴν πανώλεθρον κλύσιν.
Θεικρῶς σε πάντων, εἰς φθορὰν παρεισάγειν
Ὡ τρισμέγιστα, χρηματίζων καὶ ξένα.
Νῦν δὲ κλύσαντα χερσὶ τὴν ἁμαρτίαν.
Ἰάν πάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν :~
ὠ, η. Ο εἱρμός.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ βαβυλὼν ἔδειξε. κάμινος, πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰς δέχεσθαι ὁ ἰορδάνης. καὶ στέξαι σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν κτίστην. ὃν εὐλογοῦσι λαοί. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα. ὁ λυτρωτὴς τῷ προδρόμῳ ἔφησεν. ἐμοὶ δὲ πειθάρχει ὡς χεῖρά μοι πρόσελθε, τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα. ἐμῷ προστάγματι εἶξον. καὶ βάπτισόν με συγ-

καταβαίνοντα. ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ βαπτιστὴς τοῦ δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει. χειρώσας ὅμως δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ πλάστου αὐτοῦ. τῷ βαπτισθέντι ἐβόα. ἁγίασόν με σὺ γὰρ θς μου. ὃν εὐλογοῦσι λαοί. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν ἰορδάνῃ γέγονεν. αὐτὴ γὰρ ὑπέρθεος φύσις. ὁ πὴρ ἐφώνησεν, οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου. τὸ πνα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ. ὃν εὐλογοῦσι λαοί. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ εἱρμὸς, ἄλλος.

Ἔλαθρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται.
Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογείτω, συντόνως τὸν αἴτιον.
Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν ἐθνῶν πανκληρία :~
Ἐν ᾗ οἱ θεουδεῖς, ἐμπύρως δροσούμενοι.
Ἀΐγλη ὦτα τελεταῖς, παμφαεῖς ἀγίαις.
Σαφῶς ἐδήλωσε τὴν ὑπέρτατον φύσιν.
Μίξει βροτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ.
Εὐκτῶς ἅπασαν, τὴν ὀλέθριον πλάνην :~
Εὐχαριστείτω, πᾶσα γήϊνος φύσις.
Ἐκ τῶν ὠσεως μυῶ, οὐρανῶν ἐκηρυγμένη.
Ὡ γὰρ τὰ πάντα, συντετήρηται λόγῳ.
Ν ἄχοι ῥείθροις, ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων.
Τῶν πρὶν πέφανε, παμφαὴς λελουμένη.
ὠ, θ. Ο εἱρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα. εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν. ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε θκε. ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν :~

Δαβὶδ πάρεσο πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις. νῦν προσέλθετε, ᾄδε πρὸς θεὸν ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε. οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν ἀδὰμ ἐν πτώσει. καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε κς ἐλθὼν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν :~

Ἡσαΐας λύσασθε καὶ καθάρθητε φάσκει. τὰς πονηρίας ἔναντι ἀφέλεσθε κυρίου. οἱ

 διψῶ-

Ὠδὴ, ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου. ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς, ὁ ἑωσφόρος. ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος. ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι χριστὸς. ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος :~

Ἡ γεννηθεὶς ἀρρήτως ἐκ θεοῦ καὶ πατρὸς. ἐκ τῆς παρθένου δίχα σαρκοῦται ῥύπου χριστὸς. οὗ τὸν ἱμάντα τὴν δεσμῶν τοῦ λόγου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ πρόδρομος, γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος :~

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταίῳ χριστὸς. τοὺς ἀπειθήσαντας καὶ μὴ θεὸν φρονοῦντας αὐτόν. ἐν πνεύματι δὲ καινοποιεῖ δι' ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς θεότητος. τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος :~

εἱρμὸς, ἄλλος.

Ἔμβρυον ἐξέφηνε σὺν παμολβίῳ.
Ἠχώ, πατὴρ ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναίφησιν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων.
Φωταυγὸς, ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους.
Λόγος τε μὴν ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ :~
Ἐκπομτίου λέοντος ὁ τελεσφόρος.
Ζένως προφήτης ἐγκάτοις φλαιδυόμενος.
Αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας.
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου.
Γαῖαν προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.
Τμημένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν.
Μύστης ὁρᾷ πρὸς πατρὸς ἐξικνούμενον.
Μένοντε πνεῦμα τῷ παναχράντῳ λόγῳ.
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ.
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ δεσπότῃ.

Κοντάκιον. ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον, τῇ οἰκουμένῃ. καὶ τὸ φῶς σου κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Ὁ οἶκος.

Τῇ γαλιλαίᾳ τῶν ἐθνῶν, τῇ τοῦ ζαβουλὼν χώρᾳ. καὶ τοῦ νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ προφήτης φῶς μέγα ἔλαμψε χριστὸς, τοῖς ἐσκοτισμένοις. φαεινὴ ὤφθη αὐγὴ, ἐν βηθλεὲμ ἀστράπτουσα. μᾶλλον δὲ ἐκ μαρίας ὁ κύριος, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. διὸ οἱ ἐξ ἀδὰμ γυμνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδυώμεθα αὐτὸν, ἵνα θαλφθῶμεν. σκέπη γὰρ γυμνῶν. καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων. Ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς΄. τὰ ἅγια θεοφάνια τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ, ἰησοῦ χριστοῦ.

Τοὺς ὑγραμνὺς βάπτισμα τοῦ χριστοῦ χέειν.
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.
Βάπτισεν ἐν ποταμῷ χριστὸν πρόδρομος κατὰ ἕκτην.

Τὰ ἅγια θεοφάνια ἑορτάζομεν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἰησοῦ χριστοῦ. ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον ἁγίαις ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. αὐτὸς γὰρ ὁ θεὸς λόγος τὸν παλαιὸν ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν ἰωάννην τὸν προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος. ὃς, καὶ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἐπεὶ δὲ, τὸ ἄφες ἄρτι πρὸς τοῦ κυρίου ἀκήκοε. καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς ὁ χριστὸς, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον, ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν :~

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας. διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ὠ σπὸρ οὐρανῶν. σὺν φόβῳ καὶ θαύματι παρέσταντο, ἐν ἰορδάνῃ αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην θεοῦ τὴν συγκατάβασιν. ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῴων τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν. ἐν τοῖς ὕδασι σωματοφόρος

Γαςρὸς τυράννε, συγκέχωσμένην ὄροις.
Γ ίνεται αὖθις, γηγενῶν ἀναπλάσει.
Ε ργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ δεσπότης.
Ι κται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεῖψαι θέλων.
Ἠ' ἀκολουθία. ἦχος πα.
Ο τε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα. τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε. καὶ ὁ ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη. πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου συντήρησον χριστὲ ὁ θεὸς, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Κ αὶ ἀναγνώσεις εἰς τὸν θεολόγον, τὸ, Πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμός. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός.
Α κήκοε χριστὲ φωνῆς σου ἣν εἶπας, φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ χριστὸς, θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.
Τ ὑποτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ κήρυξ βοᾷ. τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει. ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης. πατρὸς χαρακτὴρ ἀΐδιε, ἐκπλύναι. καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος. σὺ εἶ χριστὸς, θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.
Υ πέφηνεν ἔνθεον, ἣν εἶχεν εὐλάβειαν μωσῆς περιτυχὼν σοι. ὡς εἶδε τοῦ βάτου σε φωνήσαντα ἤθηκθη, ἀθυ καὶ περιγράφηκται ὄψεις. ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε, φανερῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε. σὺ εἶ χριστὸς, θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.
Ψ υχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. εἰ γὰρ βαπτίσω σε κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος. φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῆ. καὶ ἰορδάνης οὗτος στραφείς. σὺ γὰρ χριστὸς, θεοῦ σοφία καὶ δύναμις. εἱρμὸς, ἄλλος.
Ν υρσῷ καθαρθεὶς, μυστικῆς θεωρίας. Υμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν. Ρ ήγνυσι γῆρυν, πνεύματι κροτουμένην. Σ άρκωσιν ἐμφαίνουσα ἀρρήτου λόγου. Ω τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.
Ε μφθεὶς ὁ πατρὸς παμφαέστατος λόγος. Ν υκτὸς δύσασι τῆς καχεστρόφου σχέσιν. Ε κείζουν ἥκεις καὶ βροτῶν ἁμαρτίας. Υ ἱὰς συνελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει. Μ άκαρ φαεινοὺς, ἐκ ῥοῶν ἰορδάνου.
Γ αμμουά.

Υ ἱὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον λόγον. Τ ρανῶς ὁ κῆρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει. Ο ὗτος προφήμοι δὲ τῶν δρόσῳ τῶν σαρκίων. Σ ύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐν θεῷ θέῳ. Ε χθιστὸν ἡμῶν, ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.
Η ομίλῳ πρὸς αὐτὴν, τὴν φορέσβιον φορῶν. Θ ηρῶν δρακόντων, φωλεοῖς ἐπιβρέχων. Α πάντα κύκλα καθελῶν θεὸς λόγος. Π τέρνη τε τῇ πλήμη τὰ παμπηδίλωνοις. Τ οῦτον καθαρμοὺς, ἐκσώζει τὴν κτίσιν.
ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.
Ι ησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λύσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου. καθαρσίων δὲ, ὡς θεὸς μὴ δεόμενος. τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας. ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.
Σ υνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη. προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι. τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν. καρποὺς ἀξίους χριστῷ ἐκτελεῖτε. παρὼν γὰρ νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.
Γ εωργὸς ὁ καὶ δημιουργὸς, μέσος ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων. καρδίας ἐμβατεύει. καθαρτήριον δὲ, τὸ πτύον χειρισάμενος. τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διίσησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων. ἀκαρποῦσιν αἰώνιον ζωὴν, χαριζόμενος. εἱρμὸς, ἄλλος.
Ε χθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου. Ι ὸν καθαρσεῖ, πνεύματος λελουμένοι. Ν έαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον. Α γουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν. Μ όνοις προσιτὴν, οἷς θεὸς κατηλλάγη.
Η θρῶν ὁ πλάστης, ἐκζόφων τῶν πταισμάτων. Σ ειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις. Ι σχὴν ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐξάρχει ἄνω. Ν ῦν ἐν πολυρρύποισι δίναις ἐκπλύνων.
Α ἶσχος παλαιῶν, τῆς ἀδὰμ μαχεξίας.
Μ ετ᾽ ἀσεβείας, προσδραμούμενοι τὸν τρόπον. Γ ηγαῖς ἀγαύτοις ῥάνσεως σωτηρίου. Λ όγον κατοπτεύοντες ἐξακριβάτου. Α μπλάκημα προσφέροντα δίψης ἐν θέου. Κ όσμου προσιλωὰς ἐξανάλθωμεν νόσου.

Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. *δό.*

Τί σοι ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Τὸ εὐαγγέλιον. ὁ πεντηκοστός. καὶ τὸ τροπάριον. Δόξα, ἦχος β΄.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ. *Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.*

Μετὰ δὲ τὸ ἐλέησόν με ὁ θεός, στιχηρὸν ἦχ. πλ. β΄.

Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν ἰορδάνῃ. καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα. εἰ καὶ ἐκ μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ᾽ οἶδά σε θεὸν προαιώνιον. ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ. καὶ δοῦλος δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. ἀκατάληπτε κύριε, δόξα σοι.

Εἶθ᾽ οὕτως οἱ κανόνες. τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ δύο. καὶ τὰ τροπάρια, εἰς ιβ΄. ὁ κανὼν τοῦ κυροῦ κοσμᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Βάπτισμα ῥύψις, γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ὁ εἱρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει. ἐν αὐτῷ καταλύψας ἀντιπάλους. ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει. ῥείθροις ἰορδάνου καὶ δρακόντων. κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει. ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ. σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος. ἰορδάνῃ περιβάλλεται τὸ νᾶμα. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων. τούτοις καθαρθεὶς ἐν ἰορδάνῃ. οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας. τοὺς ἐν σκότει φωτίζει κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος κανὼν ἰαμβικὸς τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, διὰ στίχων ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν, θεοφεγγέϊ πυρσῷ πνεῦμα, ἐναθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην. φλέξας παμμεδέοντος ἑὺς παῖς ἠπιόων δὲ, ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε, δίδωσι χάριν.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ὁ εἱρμός.

Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον.
Ἤπειρον αὖθις, ἰσραὴλ δεδεγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας αἰγυπτίων.
Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος.
Ῥώμη κραταιᾶ δεξιᾶς τοῦ δεσπότου.

Ὄρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου.
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς ἰορδάνου.
Ἄναξ ὑπέσχες, ἡλίου σὸν αὐχένα.
Χώρου ζοφώδους τὸν γενάρχην ἁρπάσαι.
Ῥύπου τε παντὸς, ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν.

Ἄναρχε ῥείθροις, συνταφέντα σοι λόγε.
Νέον πεδαίρεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ.
Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος.
Ὁ παγκρατίστην, οὗτος ἠγαπημένος.
Ἰσοστέμοι παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος. καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, παρθένου ἀποτίκτεται. μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφράνθητι χριστοῦ, ἡ ἐκκλησία. δι᾽ ὕδατος καὶ πνεύματος υἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες. οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ πρόδρομος. χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, οἱ πιστοὶ ἀνακράζοντες. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε.

εἱρμὸς, ἄλλος.

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων.
Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας.
Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα.
Λόγον πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίας.
Ὧν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει.
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν.
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ.
Ὀρθροφαέντι, προσβαλὼν τῷ δεσπότῃ.
Φλᾷ τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Ἕλκει πρὸς αὐτὸν, τὴν θεόδμητον φύσιν.

αστρὸς

πάντα εὐφραίνονται. τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. ἄγγελοι καὶ ἀνθρώποι συμμίγνυνται. ὅπου τοῦ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχον τὰ ἰδιόμελα, ἦχος β΄.

Ἀνατολίου.

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ θεός. τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων κύριε. εἰς ὄνομα δὲ τίνος σὲ βαπτίσω. πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φορεῖς ἐν ἑαυτῷ. υἱοῦ; ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. ὁ ἐπιφανεὶς θεός, ἐλέησον ἡμᾶς :~

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμῆσαι τὰ χερουβὶμ οὐ δύνανται. οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ σεραφίμ. ἀλλὰ φόβῳ παρεστάμενα. τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. μεθ᾽ ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες. ὁ ἐπιφανεὶς θεός, ἐλέησον ἡμᾶς :~ Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Ὁ ἠμόρφου ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ δεσπότης τῶν ἁπάντων. καὶ καθαρισμὸν δι᾽ ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. αὐτῷ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκστείρας λύχνος φαεινός, ἐν ἰορδάνῃ αἰτούμενον βάπτισμα. ἐνδειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν. σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου :~ Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε, ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνή, προσεμαρτύρει σοι. ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ θεός. καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι :~ Λέγεται δὲ ἐκ τρίτου τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἡ συνήθως εὐλογήσας τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβανόμεθα ἐξ αὐτοῦ πάντες οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος. καὶ τίθεται ἀνάγνωσις μεγάλη. καὶ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τῆς ἑορτῆς. καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ ἐξάψαλμος. τὸ θεὸς κύριος. ἀπολυτίκιον. Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε. εἶτα. στιχολογοῦμεν. μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν κάθισμα ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν ἰορδάνῃ σῶτερ. καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ προδρόμου Χριστέ. ἠγαπημένος υἱὸς ἐμαρτυρήθης. ὅθεν καὶ συνανάρχος τῷ πατρὶ πεφανέρωσαι. πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ἐπὶ σὲ κατεγίνετο. ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν, δόξα θεῷ ἐν τριάδι :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν, τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν. εἶδον καὶ ἔφριξα φησί, καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι. οἱ ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν. ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε. καὶ συνεστάλη θάλασσα. καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ ἰορδάνια. τὸ κράτος σὺ συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ προδρόμου. καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διό σε ἱκετεύομεν σῶσον τὸν κόσμον σου :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄. ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου ἤχου. προκείμενον ἦχος δ΄.

σκάλην, ἐπεὶ τὰ βοτανεῖα καὶ ἡ ἐννάτη σὺν τῷ ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐν ταῖς τῶν δώδεκα ἡμερῶν, οὔσαις. εἰ δέ τις προυβάλλοιτο τὴν ἐννάτην, καὶ τὸν ἑσπερινόν. ἐνθυμηθήτω, ὅτι καὶ τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ τῆς τυρινῆς, ἐννάτην καὶ ἑσπερινὸν ψάλλομεν. ἀλλ' οὐδὲν ἧττον, τυρὸν καὶ ὠὰ ἐσθίομεν:~

Οὐκ ὀφείλομεν δὴ προσέχειν τῷ ἱερομονάχῳ νείλῳ. κρητικῷ τε ὄντι, καὶ σαβουροκεφάλῳ τυχόν:~

Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἰωάννου ἐπισκόπου κίτρου, πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον δυρραχίου τὸν καβάσιλαν.

Καταλύομεν καὶ τὸ δωδεκαήμερον, εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν ἀρμενίων νηστείας. οὗτοι γὰρ τὸ πρὸ τῶν φώτων δωδεκαήμερον νηστεύοντες, οὕτω τὰς τρεῖς ἑορτάς, τῇ πέμπτῃ τοῦ ἰαννουαρίου μηνός, ἐκτελοῦσι. τὸν εὐαγγελισμὸν φημί, τὴν τοῦ χριστοῦ γέννησιν, καὶ τὴν βάπτισιν. μᾶλλον γε μὴν, ἀμυδρῶς καὶ σκιωδῶς τῷ ὀλεθρίῳ, καὶ μιαρᾷ δόξῃ τοῦ σφῶν αἱρεσιάρχου, ἀρχανίος αὐτῷ ὄνομα. ἐντεῦθεν τιθέμενοι φαντασίᾳ, καὶ οὐκ ἀληθείᾳ τὴν τοῦ θεοῦ λόγου οἰκονομίαν λέγοντες γεγενῆσθαι:~

Ἡμεῖς φιλοπόνως ὦ βέλτιστε προεστώς, τὰ ἄνωθεν διάφορα κεφάλαια τῶν θεοφόρων πατέρων ἐνταῦθα, ἐθέμεθα. σὺ δὲ ὦ ἱερὰ κεφαλή, ἔκλεξον τὸ κρεῖττον:~

Περὶ δὲ ὥραν β΄. τῆς νυκτός, σημαίνει. καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀρχόμεθα, τῶν ἀποδείπνων. Μετὰ δὲ τό, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα. ἦχος δ΄.

Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνεια. οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. ὢ τοῦ θαύματος. δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως. καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν πνεύματι καὶ πυρί, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. καθορῶν ὁ βαπτιστής, ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν. δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων. οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον. σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε:~

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους. δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι δεσπότῃ. ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν ἰορδάνην. ὁ ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ ἰωάννης ἐβόα. οὐ τολμῶ κρατῆσαι, κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ οὐρανόθεν. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι γένος ἀνθρώπων κύριε δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται χριστός, καὶ ἄνεισιν ἐκ τοῦ ὕδατος. συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον. καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, οὓς ὁ ἀδὰμ ἔκλεισεν, ἑαυτῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ θεότητι. τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει. καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός.

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου κορυφῆς ἥψατο. ἐστράφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω. μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ ἔχει, ἀλλὰ πᾶσαν ἐκπληρώσας οἰκονομίαν, σωτὴρ ἡμῶν. ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε:~

Δόξα. ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες. ἐκ τῶν ἀγγέλων, τὸν γαβριήλ. ἐκ τῶν ἀνθρώπων, τὴν παρθένον. ἐκ τῶν οὐρανῶν, τὸν ἀστέρα. καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων, τὸν ἰορδάνην. ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι:~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολικοῦ.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ

πάντα

ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας, κανὼν, ζ. προφώνησις τῶν ἁγίων θεοφανείων, ἐπιστάντων ἐν κυριακῇ.

Καὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ, πᾶσαν κυριακὴν τιμᾶν. καὶ ἐν ταύτῃ πανηγυρίζειν. ἐπειδήπερ ἐν ταύτῃ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἡμῖν πρυτανεύσεν. διὸ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς, καὶ πρώτη κέκληται ὡς ἀρχὴ ἡμῖν ζωῆς ὑπάρχουσα, καὶ ὀγδόη ἅτε δὴ, ὑπεραναβεβηκυῖα τὸν τῶν ἰουδαίων σαββατισμόν. ἐπεὶ οὖν ἐν ταύτῃ συνέβη, τὴν τῶν ἁγίων θεοφανείων μνήσιμον ἡμέραν εἶναι, ταύτην οἰκονομήσωμεν, καὶ πρὸς ἑκατέραν ἐπιστημόνως χωρήσωμεν. ἵνα μεταλαμβάνοντες, ὀλίγων φοινίκων. ἐκκλίνωμεν ἅμα καὶ τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τιμώσας τὴν ἀναστάσιμον τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ ἡμέραν. καὶ τὸ ὀφειλόμενον τῇ μνησίμῳ ἡμέρᾳ ἀποδῶμεν. περιμένοντες, τὴν ἑσπερινὴν σύναξιν. ἥτις ἐνταῦθα θεοῦ θέλοντος τελεῖται. συναχθῶμεν τοίνυν, ἀπὸ ὥρας ἐνάτης :~

Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τινῶν ἱερέων πρὸς τιμόθεον ἀρχιεπίσκοπον ἀλεξανδρείας. ἐρώτησις εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν.

Ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν τοιαύτη συνήθεια κεκράτηκεν, ὥστε ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καταλάβῃ ἡ ἑορτὴ τῆς χριστοῦ γεννήσεως ἢ τῶν ἁγίων θεοφανίων. ἐν κυριακῇ καὶ σαββάτῳ. μὴ καταλύεσθαι ταύτας, ἀλλὰ ποιεῖν μὲν τὴν προσφορὰν τῇ κυριακῇ πρωῒ, καὶ κοινωνεῖν καὶ διαλύεσθαι τὴν προσφορὰν τῆς παννυχίδος. καὶ πάλιν κοινωνεῖν, εἰ πρεπόντως γίνεται ἢ οὔ :~

Ἀπόκρισις τιμοθέου.

Πρὸ μὲν τῶν ἁγίων γενεθλίων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, νενόμισται μὲν οὐδαμῶς νηστεύειν, ἐν ἀλεξανδρείᾳ, οὔτε μὴν σύναξιν ἐπιτελεῖν· πρὸ δὲ τῶν ἁγίων θεοφανείων, μόνον τουτὶ παραδέδοται. φημὶ δὴ τὸ τῆς νηστείας καὶ συνάξεως. ἥτις ἐν κυριακῇ πολλάκις ἐπικυκλουμένη, λύεται μὲν κατὰ τὴν ἐπίκρισιν τῶν πρώτων. τῇ μετὰ τὴν ἁγίαν σύναξιν ἐπικλήσει τῶν ὑδάτων. φυλάττεται δὲ αὖθις διὰ τὸ νενομισμένον. ἐκ τοῦ μηδενὸς ἑτέρου μεταλαμβάνειν. ἢ μόνον τοῦ ὕδατος. καὶ οὕτως συμβαίνει λύεσθαι τὴν νηστείαν διὰ τὴν κυριακὴν καὶ φυλάττεσθαι διὰ τὸ νενομισμένον ὡς εἴρηται τῆς ἑορτῆς. κατὰ τὴν σοφὴν οἰκονομίαν τῶν φρονίμων ὄντων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τῆς ἐκκλησίας :~

Τοῦ ἱερομονάχου νείλου. περὶ τῆς παραμονῆς τῶν φώτων. εἰ τύχῃ ἐν σαββάτῳ. ἐν κυριακῇ. ἐρωτηθεὶς παρά τινων ἱερέων.

Οὐκ ἐσθίομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ παρασκευῇ δηλονότι, καὶ τῇ ἐπαύριον τοῦ σαββάτου ἢ κυριακῇ τύχῃ ἡ παραμονή, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐλαίου καὶ οἴνου :~ Ἕτερον.

Ἐὰν γὰρ ὁποία ἡμέρα τύχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων, οὐκ ἐσθίομεν εἰ μὴ ἔλαιον καὶ [illegible] καὶ οἶνον, μοναχοί τε, καὶ κοσμικοὶ ἐξ ἴσου :~

Τῷ πρωῒ δὲ, ἤγουν ἐπὶ τὴν αὔριον. οἵα ἡμέρα τύχῃ τοὺς μὲν κοσμικοὺς, κρέα. ἡμᾶς δὲ τυρὸν καὶ ἰχθύας, ἐσθίειν, συγκεχώρηται :~

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων, σαββάτῳ ἢ κυριακῇ, διότι οὐ γίνεται ἐν ταύταις νηστεία, ἤγουν ἐνάτη, ποιοῦμεν τῇ προπαρασκευῇ, ἐνάτην καὶ ψάλλομεν, τὰ τροπάρια τῶν ὡρῶν τῆς παραμονῆς. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, καθὰ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παραμονῆς. καὶ ἔχει τὰ δίκαια τῆς παραμονῆς, ἐπιφέρεται ἡ παρασκευὴ αὕτη, καὶ διὰ τοῦτο φυλάττομεν καὶ αὐτὴν, καθὰ καὶ τῇ παραμονῇ.

Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου, κυροῦ μάρκου ἐφέσου. περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν φώτων. ἤτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν φώτων, οὕτω φαμέν. ὅτι καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν. ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαις. ἵνα καταλύωμεν, τὸ δωδεκαήμερον ὅλον. πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἡ παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν. κἂν ἐν σαββάτῳ τύχῃ, ἢ κυριακῇ κατὰ τὸν κανόνα τοῦ θεοφίλου ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν ὡς τελευταίαν, καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. κἂν ἐν τετράδι τύχῃ, ἢ παρασκευῇ. τὴν δὲ παρασκευὴν,

σκευὴν,

ἰορδάνῃ. ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγήν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον. δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον. ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων. πρὸς ἴασιν παθῶν. πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων. πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. σὺ γὰρ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας, ἐπὶ τοῦ νῶε τὴν ἁμαρτίαν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας φαραὼ διὰ μωϋσέως τὸ γένος τῶν ἑβραίων, σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τοῦ ἠλίου, ἀπαλλάξας τὸν ἰσραὴλ, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ βαάλ. αὐτὸς καὶ νῦν δέσποτα ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ. δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις. τοῖς τε χριομένοις. τὸν ἁγιασμόν. τὴν εὐλογίαν. τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. καὶ σῶσον κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν. καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ. ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. μνήσθητι κύριε τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν χριστῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ. καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' ἀγγέλων, καὶ δι' ἀνθρώπων. καὶ διὰ ὁρωμένων καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ ἀρχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος. καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως. καὶ γενέσθω ἡμῖν κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ, ὀρθίον αὐτὸν καταγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπαίδων τροπάριον εἰς ἦχον α'. Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε.

Ἕτερον.

Καὶ πάντων ἁγιαζομένων ἐκ τῆς τοῦ ὕδατος ῥαντίσεως, ψάλλεται τό. Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε. καὶ εἰσελθόντων ἐν τῷ ναῷ δοξαζομένων, καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τοῦτο, ἰδιόμελον, εἰς ἦχον πλ. δ.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος. τῶν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος. ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα. καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται. παρὰ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ ψάλμος. τό, Εὐλογήσω τὸν κύριον. καὶ δίδεται τὸ ἀντίδωρον. καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν δὲ καὶ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίομεν. εἰ μὴ ψωμὸν μετὰ μέλιτος, καὶ οἶνον. οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία, πανηγυρικῶς ἐν τῇ παραμονῇ.

Ἀπὸ τοῦ μεμίμου, τοῦ ἁγίου θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου

ψεως, ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν :~

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἰησοῦ χριστὲ. ὁ μονογενὴς υἱός. ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας. τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν. καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι. καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι. καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων, σωτηριώδει σου οἰκονομίᾳ, ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων βασιλεὺς. ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας. ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν, τὴν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν. καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς, ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. οὕτινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε δέσποτα, ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν. ὕδωρ καθαρὸν, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν. εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι. καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ. εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί. καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν :~

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν.

Λέγει μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ κύριε. καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις. σὲ ὑμνεῖ ἥλιος. σὲ δοξάζει σελήνη. σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα. σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς. σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι. σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανόν, ὡσεὶ δέρριν. σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν, ψάμμῳ. σὺ πρὸς ἀναπνοὰς, τὸν ἀέρα ἐξέχεας. ἀγγελικαὶ δυνάμεις, σοὶ λειτουργοῦσιν. οἱ τῶν ἀρχαγγέλων χοροὶ, σὲ προσκυνοῦσι. τὰ πολυόμματα χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, κύκλῳ ἱστάμενα, καὶ περιϊπτάμενα φόβῳ, τῆς ἀπροσίτου δόξης κατακαλύπτονται. σὺ γὰρ θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος. ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. οὐ γὰρ ἔφερες δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν. κηρύττομεν τὸν ἔλεον. οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς, ἠλευθέρωσας. παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου. πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. σὺ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. σὺ καὶ τὰ ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα. καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. αὐτὸς φιλάνθρωπε βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ ἰορδάνου.

ἀνόμος τὰς βουλὰς αὐτοῦ. καὶ ἐπιστραφήτω πρὸς κύριον καὶ ἐλεηθήσεται. καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν. οὐδὲ αἱ ὁδοί μου, ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν λέγει κύριος. ἀλλ᾽ ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου, ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν. καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου. ὡς γὰρ ἂν κατέλθῃ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖθεν ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ. καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι. καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα. καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ. καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ, ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος. ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει :~

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. ἀντλήσατε ὕδωρ μετ᾽ εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὑμνεῖτε τὸν κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ. μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησε. ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες σιών. ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ἐν μέσῳ αὐτῆς :~

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. ψ.
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, Παύλου.

Ἀδελφοί. οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν. καὶ πάντες εἰς τὸν μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστός :~ Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς. καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα. σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα :~

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου. εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν. καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως : τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ δυνάμει καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτό, πρὸς καθαρισμὸν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν :~

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι ἡμῖν, λύτρωσιν πταισμάτων, τῇ μεθέξει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν :~

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτά, πηγὴν ἀφθαρσίας. καὶ ἁγιασμοῦ δῶρον, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτά, πᾶσι τοῖς χειρομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν, καθαρισμὸν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως,

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐγένετο πέντε καὶ δεκάτῳ.

Καὶ καθεξῆς, ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ. καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα, ἐκ τρίτου. ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα. δεῦτε λάβετε πάντες πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, πνεῦμα φόβου θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος χριστοῦ :–

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης. καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον :–

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες χριστὲ βασιλεῦ καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθὲ ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν. διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε :–

Δόξα ὅμοιον.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου. ἦλθες κύριε μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γέγονεν ὁ πρόδρομος καὶ ἐβόησε λέγων. πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς. πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην. ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σωτήρ. ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν :–

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα. ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου. καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου, καὶ τὸ ὕψος θεοῦ. ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι. καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε. καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν, κρίσιν ἀνταποδίδωσιν. αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων. ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη καὶ εἰς τὴν διψῶσαν, πηγὴ ὕδατος ἔσται. καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων. ἐπαύλεις σειρήνων καὶ κάλαμοι καὶ ἕλη. καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται δι᾽ αὐτῆς. οὐδ᾽ οὐ μὴ πλανηθῶσι. καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ. ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ κυρίου. καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν, μετ᾽ εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος, ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός :–

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ᾽ ὕδωρ. καὶ ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε. καὶ φάγεσθε. καὶ πίεσθε καὶ πορεύεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς. οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις. καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν. ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ τρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον. τὰ ὅσια Δαυῒδ τὰ πιστά, ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτὸν. ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. ἰδοὺ ἔθνη ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε. καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται. ἕνεκεν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. ζητήσατε τὸν θεὸν, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν ὑμᾶς αὐτὸν ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ᾽ ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. καὶ ἀνὴρ

ἄνο-

ἐπιχέετε πᾶσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ἐπί τε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. καὶ εἶπε, δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν. καὶ εἶπε, τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλησεν ὕδατος. καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν. ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώτω πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ μόνος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός. καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. καὶ ἔπεσε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπον. ἀληθῶς κύριος ὁ θεός, αὐτός ἐστιν ὁ θεός :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα. ιβʹ.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἰεριχὼ πρὸς Ἐλισσαιέ, ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ κύριε ὁρᾷς. καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἀτεκνοῦντα. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινήν, καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἅλας. καὶ ἔλαβον αὐτῷ. καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων. καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα. οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν, ἀποθνήσκων. οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ :~

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. ιγʹ.

Τάδε λέγει κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου. καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας, ἐβοήθησά σοι. καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε. καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν. τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος. ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων, ἄξει αὐτούς. καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν. καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσιν. οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης. ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσε. εἶπε δὲ Σιών, ἐγκατέλιπέ με κύριος. καὶ ὁ θεὸς ἐπελάθετό μου. μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου λέγει κύριος παντοκράτωρ :~

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως. καὶ ψάλλομεν τὸν τρισάγιον ὕμνον. καὶ ὁ ἀπόστολος. προκείμενον ἦχος γʹ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. Στίχ.

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, Παύλου.

Ἀδελφοί. ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος, ἵνα ἰουδαίους κερδήσω. τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. καὶ ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δέ, ἄφθαρτον. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως. οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι :~

Ἀλληλούϊα.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Στίχ.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγ-

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. η'.

Ἀναβλέψας ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν. καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. εἶπε δὲ ἰακὼβ ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς, παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, παρεμβολή. ἀπέστειλε δὲ ἰακὼβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. εἰς γῆν σηεὶρ εἰς χώραν ἐδώμ. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων. οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου ἡσαῦ. οὕτως λέγει ὁ παῖς σου ἰακὼβ. μετὰ λάβαν παρῴκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς ἰακὼβ λέγοντες. ἤλθομεν πρὸς ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου. καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. ἐφοβήθη δὲ ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ. καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς. καὶ εἶπεν ἰακὼβ. ἐὰν ἔλθῃ ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. καὶ εἶπεν ἰακὼβ. ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἰσαάκ. κύριε ὁ εἰπών μοι ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενήσεως σου. καὶ εὖ σε ποιήσω. ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν ἰορδάνην.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. θ'.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ φαραὼ, λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν. καὶ αἱ ἅβραι παρεπορεύοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν. καὶ ἰδοῦσα θῖβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν ἀνείλετο αὐτήν. ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει. καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ φαραὼ καὶ εἶπεν. ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν ἑβραίων τοῦτο. καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φαραὼ θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν ἑβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ φαραὼ, πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ φαραὼ διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτὸ, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μωσῆν. λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα. ι'.

Εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν θεὸν εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐλάλησας. ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι. καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ὀρθρίσας γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἀπέρρυη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. καὶ εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν. μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ. γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον. ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα. ια'.

Εἶπεν ἠλίας πρὸς τὸν λαόν. προσαγάγετε πρός με. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. καὶ ἔλαβεν ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων. ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον κυρίου, τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν ἀνὰ δύο μετρητὰς σπέρματος, κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας. καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν ἠλίας. λάβετέ μοι δύο ὑδρείας ὕδατος, καὶ

ἐπι-

καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ. αἴτησον τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ, γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διπλῶς ἐπ' ἐμοί. καὶ εἶπεν Ἠλίας. ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων. καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυρός. καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. πάτερ πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη. καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκδατέρου. καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα. ϛ.

Παρεγένετο νεεμάν, ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων. πορευθεὶς λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. καὶ ἐθυμώθη νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἔλεγον ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρὸν καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. οὐκ ἀγαθὸς Ἀρβανὰ καὶ Φαρφὰ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην; καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καθ' ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι. καὶ κατέβη νεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη :~

Τροπ. ἦχος πλ. β'.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλῆθος ἐλέους σου ἐπεφάνης σωτὴρ ἡμῶν. ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι. Στίχ.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι. Στίχ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε. ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν,

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι. Στίχ.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. ζ.

Τάδε λέγει κύριος. λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἡμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. μάθετε καλὸν ποιεῖν. ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον. κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν λέγει κύριος. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα :~

Γεν

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. γʹ.

Ἐξῆρε μωσῆς τοὺς υἱοὺς ἰηλ, ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον σούρ. καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. ἦλθον δὲ εἰς μερρὰν. καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν. διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία. καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ μωσῆ λέγοντες. τί πιώμεθα. ἐβόησε δὲ μωσῆς πρὸς κν̄, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κς̄ ξύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ θς̄ δικαιώματα καὶ κρίσεις. καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε, καὶ εἶπεν. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς κῦ τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ. καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γάρ εἰμι κς̄ ὁ ἰώμενός σε. καὶ ἦλθον εἰς ἐλεὶμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στέλεχοι φοινίκων. παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. ἀπῆραν δὲ ἐξ ἐλεὶμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον σὶν. ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐλεὶμ, καὶ ἀνὰ μέσον σινᾶ :~

Τρο, ἦχος πλα.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι :~ στί.

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἵνα φωτίσῃς, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι. στί.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου. ἐν πᾶσιν ἔθνεσι, τὸ σωτήριόν σου.

Ἵνα φωτίσῃς, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι. στί.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες γῆ. ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἵνα φωτίσῃς, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι. στί.

Ἰαννουά.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς, ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς̄. καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἵνα φωτίσῃς, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας.

Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα. δʹ.

Εἶπε κς̄ πρὸς ἰν̄, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε, κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν ἰηλ. ἵνα γνῶσιν ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ μωσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων. ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ ἰορδάνου, καὶ στήσεσθε ἐν τῷ ἰορδάνῃ. ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης εἰς τὸν ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ ἰορδάνου. ὁ δὲ ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν. καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἕν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα. ἀπὸ ἀδαμὴν τῆς πόλεως, ἕως μέρους καριαθιαρεὶμ. τὸ δὲ καταβαῖνον, κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν ἀραβά, θάλασσαν τῶν ἁλῶν. ἕως τέλους ἐξέλιπε. καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι ἱεριχώ. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κῦ, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ ἰορδάνου ἕτοιμοι. καὶ πάντες υἱοὶ ἰσραὴλ, διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων ἐν τῇ ἐρήμῳ :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα. εʹ.

Εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισαιὲ, κάθου δὴ ἐνταῦθα. ὅτι κς̄ ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ ἰορδάνου. καὶ εἶπεν ἐλισαιέ. ζῇ κς̄ καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν. ἦλθον καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλισεν αὐτήν. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς.

ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. σὺ καὶ βαπτισθεὶς σαρκὶ λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς. διὸ βοώμενοι ἀνάργετα χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι :~ Δίς.

Δόξα καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Βυζάντιος.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ προδρόμῳ. συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων. ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα. τοῦ δοξάζειν σε σωτῆρα, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἴσοδος. τὸ φῶς ἱλαρόν. εἶτα, τὰ ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα. α'.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν. καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ θεός, ἀναμέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. καὶ εἶπεν ὁ θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά, καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν, καὶ εἶπεν ὁ θεός, βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα. καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν. οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου. σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη :~

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. β'.

Εἶπε κύριος πρὸς μωσῆν, τί βοᾷς πρός με. λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν. καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν αἰγυπτίων πάντων. καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν φαραώ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. ἐξέτεινε δὲ μωσῆς τὴν χεῖρα, ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπήγαγε κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν, ξηράν. καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ, καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς, τεῖχος ἐκ δεξιῶν. καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. κατεδίωξαν δὲ οἱ αἰγύπτιοι. καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος φαραώ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. ἐξέτεινε δὲ μωσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ. καὶ ἐξετίναξε κύριος τοὺς αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ, ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν φαραὼ τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραήλ, ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης :~

Τῆς

ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν τα-
ξιν αὐτῶν. μετὰ τῶν προπατερίων, καὶ τῶν στί-
χων, καθὼς γέγραπται. Μετὰ δὲ τὴν
συμπλήρωσιν τῶν προφητειῶν, εὐθὺς τὸ
προκείμενον τοῦ ἀποστόλου. Κύριος φωτισμός
μου καὶ σωτήρ μου. στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς
ζωῆς μου. Οὐδὲ γὰρ λέγεται τρισάγιον. εἶ-
τα ὁ ἀπόστολος. πρὸς κορινθίους. Ἀδελ-
φοί. ἐλάθορες ὧν ἐκπαντων. ἀλληλουϊά-
ριον, Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγα-
θόν. στίχος. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων. εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ κατὰ λου-
καν Ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτω. εἶθ᾽ οὕτως ἐκ-
τενή, αἱ συνήθεις αἰτήσεις. καὶ μετὰ τὴν ἐκ-
φώνησιν, ἐξελθόντων ἡμῶν ἐν τῷ νάρθηκι,
γίνεται ὁ ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως ὡς
προδεδήλωται. εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ
ναῷ. ψάλλομεν καὶ προγραφὲν ἰδιόμελον·
Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί καὶ γίνεται παρὰ
τοῦ ἱερέως ἐκτενή, καὶ ἀπόλυσις. τὸ δὲ Εὐ-
λογήσω τὸν κύριον, οὐ λέγομεν, διὰ τὸ προλε-
χθῆναι ἐν τῇ λειτουργία. Μετὰ δὲ τὴν ἀ-
πόλυσιν, εἴτε λειτουργία γίνεται, εἴτε οὔ, ἀ-
ψάντων μανουάλια ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ, στοιχη-
δὸν οἱ ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ τῆς ἑορτῆς ἀπο-
λυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον. ἔπειτα, ἵσταταί
τις μοναχὸς εἰς τὸ μέσον, ἢ ὁ διάκονος ἠλλαγ-
μένος, καὶ μετὰ τὸ κοντάκιον, φημίζει τοὺς
βασιλεῖς, καὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς ἐνορίας τῆς
μονῆς. Εἰς δὲ τὸν προεστῶτα λέγει·

Σῶσαι ὁ θεὸς τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡ-
μῶν καὶ καθηγούμενον, σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητι. Ἐκτενοῦ.

Καὶ οὕτως πληροῦται ὁ πολυχρονισμός. καὶ
εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. τυρόν, ἢ ᾠ-
όν, οὐκ ἐσθίοντες. εἰ μὴ ἔλαιον καὶ οἶνον. καὶ
εἰ δόξει τῷ προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν
καὶ ἰχθύας. δοξάζοντες τὸν θεόν.

Ἰστέον ὅτι ἐὰν τύχῃ, ἡ παραμονὴ ἐν σαββά-
τῳ ἢ κυριακῇ, ἡ λειτουργία τοῦ χρυσοστό-
μου τελεῖται ὡς εἴρηται εἰς τὴν ὥραν αὐ-
τῆς. ἡ δὲ τοῦ μεγάλου βασιλείου, τελεῖ-
ται τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ἤτοι, κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡ-
μέραν τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ς. τὰ ἅγια θεοφάνια τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα,
ἱστῶμεν στίχους η. καὶ ψάλλομεν, γ᾽ ἰδιόμελα.
ἦχος β᾽. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάν-
τα ἄνθρωπον. ἰδὼν ὁ πρόδρομος, βαπτισθῆναι
παραγενόμενον. χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει
τῇ χειρί. δείκνυσιν αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λα-
οῖς. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰσραήλ. ὁ ἐλευθε-
ρῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἀναμάρτητε.
Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζο-
μένου. καὶ τῇ τοῦ πνεύματος παρουσία μαρ-
τυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι ἀγγέλων στρα-
τιαί. φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός.
οὗτος ὃν ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ, υἱός μου ὑ-
πάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Χριστὲ ὁ
θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο.
καὶ ὁ παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κα-
τήρχετο. κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρα-
νούς. κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλάσαν-
τι. τί μοι ἐπιτάττεις, τὰ ὑπὲρ ἐμέ. ἐγὼ
χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. ὦ ἀναμάρ-
τητε. Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρω-
πον. οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύ-
σασθαι. ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ δεσπότῃ καὶ θεῷ,

πέντε καὶ δεκάτου τῆς ἡγεμονίας. καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου. κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ προπορευομένου τοῦ ἱερέως, μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ. ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελον, ἐκ β΄. ἦχος πλ. δ΄. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, βοᾷ λέγουσα. Σήμερον τῶν ὑδάτων. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ. Δόξα καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. τὸ α΄. προφητείας Ἠσαΐου. Τάδε λέγει κύριος. εὐφράνθητι ἔρημος. τὸ β΄. προφητείας Ἠσαΐου. Τάδε λέγει κύριος. οἱ διψῶντες, πορεύεσθε. τὸ γ΄. προφητείας Ἠσαΐου. Τάδε λέγει κύριος, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. ὁ ἀπόστολος. πρὸς κορινθίους. Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ΄. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. εὐαγγέλιον, κατὰ μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας. καὶ λεγομένου, δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει τό, Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ ἱερεύς. τὴν εὐχὴν μυστικῶς. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ μονογενὴς υἱός. καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εὐχῆς, λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως. Μέγας εἶ κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εὐχῆς, ὁ ἱερεὺς λέγει. εἰρήνη πᾶσι. τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. καὶ ἡ εὐχὴ μυστικῶς. Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου. καὶ ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν. καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ, ὀρθὸν αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπᾴδων τροπάριον εἰς ἦχον, α΄. Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε, ἐκ γ΄. καὶ πάντων ἁγιαζομένων, ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τό, Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε. καὶ εἰσελθόντων ἐν τῷ ναῷ, δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελ. ἦχος πλ. β΄. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί. εἶτα, ὁ ψαλμός. Εὐλογήσω τὸν κύριον. καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν, καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις. εἶθ' οὕτως ψάλλομεν τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐπεφάνης σήμερον. καὶ πολυχρονίζομεν τὸν προεστῶτα. καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. τυρὸν δὲ ἢ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ ἔλαιον· πίνομεν δὲ καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ~

Εἰ δὲ ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ φθάσῃ λαχεῖν ἡ παραμονή, τελεῖται λειτουργία συνήθως τοῦ χρυσοστόμου. λέγεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ λειτουργίᾳ, ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον. Τέκνον τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες. ζήτει εἰς τὸ ὕφος, σαββάτῳ, λδ΄. ἢ σάββατον πρὸ τῶν φώτων. Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστής. ζήτει εἰς τὸ μηνολόγιον. εἰ δὲ ἐστὶ κυριακή, λέγεται ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον. Τέκνον τιμόθεε νῆφε ἐν πᾶσι. εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, οὐ ποιοῦμεν τράπεζαν, ἀλλ' ἐν τῷ νάρθηκι καθεσθέντων, ἐπιδίδοται ἡμῖν παρὰ τοῦ κελλαρίτου, ἀνὰ κλάσματος ἄρτου, μετὰ ὀλίγων ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου. εἶθ' οὕτως ἀπελθόντων ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἡσυχάζομεν μέχρι τοῦ ἑσπερινοῦ.

Περὶ δὲ ὥραν, ι΄. ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ. εἴπερ οὖν τύχῃ ἡ παραμονὴ ἐν σαββάτῳ, στιχολογεῖται τὸ πρῶτον κάθισμα ὅλον. εἰ δὲ ἐν κυριακῇ, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, στιχολογία οὐ γίνεται. εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς. ἱστῶμεν δὲ στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄. δευτέρους, ποιοῦντες τὰ δ΄. η΄. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας χεῖρα τῷ προδρόμῳ. εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ

ἀνα-

image
not
available

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε. καὶ ἔδωκά σε καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου. λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύφθητε. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις, ἡ νομὴ αὐτῶν. οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος. ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. καὶ θήσω πᾶν ὄρος, εἰς ὁδόν. καὶ πᾶσαν τρίβον, εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξουσιν. οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης. ἄλλοι δὲ, ἐκ γῆς περσῶν. εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσε. εἶπε δὲ σιών, ἐγκατέλιπέ με κύριος. καὶ ὁ θεὸς ἐπελάθετό μου. μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου λέγει κύριος παντοκράτωρ :~

Πρὸς τίτον ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον τίτε. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας. καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ, λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον, ἔσωσεν ἡμᾶς. διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινίσεως πνεύματος ἁγίου. οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα, κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου :~

Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τὸ Κύριε ἐλέησον, τρίς. δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. καὶ ἡ εὐχή.

Δέσποτα κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι. καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ, τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὡδοποιήσας εἴσοδον. καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα, καὶ βλέψαι. εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν, τὰ ἁμαρτήματα. καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. ἵνα τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα. καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἐξακολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον, ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν. ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη,

ἀνά

προσθείη κύριος ἐφ' ἡμᾶς. ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν. εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ. τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εὐλογήσομεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος :~ Ψαλμός, πε.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι, ὅλην τὴν ἡμέραν. εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. ὅτι σὺ κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σέ. ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε. καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ θεὸς μόνος. ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου, ἐξ ᾅδου κατωτάτου. ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν, ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προσέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με :~ Δόξα.

Α πεστρέφετό ποτε. καὶ νῦν.
Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου.

Εἶτα, τὰ ἰδιόμελα. ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα. βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον. καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς :~

Πάλιν τὸ αὐτὸ ἀνάγνωσ. ἦχος β'. Ἀν.

Διὰ τοῦτον μηνᾶ θήσομαι σου ἐκ γῆς ἰορδάνε.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ πρόδρομος, τὸν κύριον τῆς δόξης. ἐβόα θεωρῶν. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς. ἴδε ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως. ἰδοὺ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς. ἐκ παρθένου ἁγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον. καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς θεοῦ ἐργάζεται. ἀντὶ δὲ σκότους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. λοιπὸν, δεῦτε συμφώνως, αὐτὸν δοξολογήσωμεν. σὺν πατρὶ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι :~ Ἀν.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα ἦχος πλ. α.

Ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ κανονάρχου, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ἀπὸ τῶν δύο χορῶν, εἰς ἦχον πλ. α.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν, ἡμῖν καθυπέδειξας. ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν. καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἁπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρηται. τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς κατελθόν. ἀνάπέτασον πρὸς αὐτὸν βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως :~

Προκείμενον, ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου. Στίχ.
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προ

βασιλεία. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. π΄. Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, τρεῖς. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου, εὐλόγησον πάτερ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Εἶτα εὐχή.

Θεὲ καὶ κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ. ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου υἱόν, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν. καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας. καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους. αὐτὸς δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις. καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος. καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου, τὰς σάρκας ἡμῶν. καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας. ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον, ἡμῶν τὰς ψυχάς. ἵνα πρὸς σέ, διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστον σοὶ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν. τῷ ἀνάρχῳ πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν :~

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ.

Τὸ τρισάγιον. τὸ Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρεῖς. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ψαλμὸς, ϟβ΄.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε. ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν. ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν :~

Ψαλμὸς ριγ΄.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοί, ὡς ἀρνία προβάτων. τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες. καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω. τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἀπὸ προσώπου θεοῦ Ἰακώβ. τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. μὴ ἡμῖν κύριε, μὴ ἡμῖν. ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν. ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται. ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν. οὐ φωνήσουσιν, ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς. οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. οἶκος Ἀαρών, ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ κύριον. βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ. εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

προ

μαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει. ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν. καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου :— Δόξα.

Ἀπεστρέφετο ποτέ. Καὶ νῦν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν.

Εἶτα, τὰ ἰδιόμελα. ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει κύριος πρὸς Ἰωάννην. προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα. τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας. ἅψαι θείας κορυφῆς μου. καὶ μὴ διστάσῃς. προφῆτα ἄφες ἄρτι. καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν. σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως. καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι. λυτρούμενον τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν. παρέχων ὡς φιλάνθρωπος ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ ἀνάστασις. ἦχος πλ. β'. στίχ.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται. ἡ θάλασσα γάρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. ἐλθόντος, ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες. φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ :— Πάλιν τὸ αὐτό. στίχ.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Τί ἀναχαιτίζεις τὰ ὕδατά σου Ἰορδάνη. τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. οὐ δύναμαι φέρειν φησί, πῦρ καταναλίσκον. ἐξίσταμαι καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν. ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν. οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀπορρύπτειν. ἀλλὰ τὰ ῥερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. ἀκάνθας φλέγειν μὲν ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός. ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι. ἡ φωνὴ τοῦ λόγου βοᾷ. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι :—

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. προκείμενον ἦχος δ'.

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. στίχ.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ.

Εἶτα, ἡ προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε τὸν κύριον. βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ. μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών. ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς :— Ὁ ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. συνετάφημεν οὖν αὐτῷ, διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον. ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ ἀποθανών, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει. θάνατος αὐτοῦ, οὐκ ἔτι κυριεύει. ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ. ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ. οὕτω καὶ ὑμεῖς, λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ. ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν :—

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Καὶ εὐθύς. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε. εἶτα, τὸ τρισάγιον. Παννυχία τελεῖται. Ὑπὲρ ἡμῶν. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν.

βαπ

σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν. σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος. ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι. σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους. σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ. σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ. σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς. θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά, μνήσθητι ταύτης. ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι. τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς, οἴκων ἀνομιῶν. μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος. πτωχὸς καὶ πένης, αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. ἀνάστα ὁ θεός, δίκασον τὴν δίκην σου. μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου. ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διὰ παντός :~

Ψαλμὸς, οϛ.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι. ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν θεὸν ἐξεζήτησα. ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην. ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ ηὐφράνθην. ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου. ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας. καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα. νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου. μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου. τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ. εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλῆθος ἤχους ὑδάτων. φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ. ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου. ἐν χειρὶ μωϋσῆ καὶ ἀαρών :~

Ψαλμὸς, ϙ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου. ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου. πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά. καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἐπ᾽ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. ὅτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι

φ ωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Καὶ εὐθὺς ἡ προφητεία.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κς. λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν, ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. μάθετε καλὸν ποιεῖν. ἐκζητήσατε κρίσιν. ῥύσασθε ἀδικούμενον. κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν λέγει κς. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα κυρίου, ἐλάλησε ταῦτα :-

Εἶτα ὁ ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ἀπολλὼ εἶναι ἐν κορίνθῳ, παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς ἔφεσον, καὶ εὑρών τινας μαθητάς, εἶπε πρὸς αὐτούς. εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε, πιστεύσαντες. οἱ δὲ εἶπον. ἀλλ᾽ οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε. οἱ δὲ εἶπον. εἰς τὸ ἰωάννου βάπτισμα. εἶπε δὲ παῦλος. ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε, βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ, λέγων. εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ᾽ αὐτόν, ἵνα πιστεύσωσι. τουτέστιν. εἰς τὸν χν̄ ἰν̄. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κῡ ἰῡ. καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ᾽ αὐτούς. ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες, ὡσεὶ δεκαδύο. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς. διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θῡ :-

Εὐαγγέλιον κᾱτ μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χῡ.

Κύριος ὁ θς̄ εὐλογητός. εὐλογητὸς κς̄, ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν. κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θς̄ τῶν σωτηρίων ἡμῶν. ὁ θς̄ ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν :-

Τὸ, τρισάγιον. τὸ, Παναγία τριάς. τὸ Πάτερ ἡμῶν. εἶτα τὸ κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥεέθροις σήμερον. τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τὸ Κύριε ἐλέησον, τρεῖς. δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κῡ εὐλόγησον πάτερ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ, κε̄ υἱὲ μονογενὲς ἰησοῦ χε̄ καὶ ἅγιον πνεῦμα. μία θεότης. μία δύναμις. ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :-

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ἕκτην ὥραν. λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ψαλμὸς, ογ΄.

Ἵνα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου, ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου. μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον, κληρονομίαν σου. ὄρος σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ, κατέρραξαν αὐτήν. ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου. εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν. οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. ἕως πότε ὁ θς̄ ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός. παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος. ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο

σατο

καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον. ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ᾽ ἐμοί. προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπελάθου. καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν. ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου :~

Ψαλμὸς, μ΄

Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου, ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. σοὶ μόνῳ ἥμαρτον. καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου, ἐξάλειψον. καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ, στήριξόν με. διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου. καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου, τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον. καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών. καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους :~

Δόξα, Ἀπεστράφετο ποτὲ, ὁ ἰορδάνης ποταμός. καὶ νῦν, θεοτοκίον σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. καὶ τὰ ἰδιόμελα. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ. τοῦ προφήτου καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας. ἐτρόμαξε νῦν, χεὶρ δεξιά. ὅτι ἐθεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ. τὸν καθαίροντα, κόσμου ἁμαρτήματα. καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα. οὐ τολμῶ προσψαῦσαι λόγε, τῆς κορυφῆς σου αὐτός, ἁγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον. αὐτὸς γὰρ εἶ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου :~

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀνὰ φ. ἦχος δ΄. στ.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου. ἐκ γῆς ἰορδάνου.

Ἡ τριὰς ὁ θεὸς ἡμῶν. ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν. ὁ μὲν γὰρ πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνηκε. τὸ πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν. ὁ υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν, τῷ προδρόμῳ ὑπέκλινε. καὶ βαπτισθείς, τὸν ἄνθρωπον, ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλάνθρωπος :~

Πάλιν τὸ αὐτό. στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ θεός.

Δόξα ἦχος πλ.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς ἰορδάνην κύριε. βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα. ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ πατρὸς μεμαρτύρησαι. τὸ δὲ θεῖον πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει ἐπέστη. ἀλλ᾽ οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν φιλάνθρωπε :~

Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ προκείμενον ἦχος, δ΄.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. στ.

Φωνὴ

ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν ἰλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας. εἰς ἰλὴμ. οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας ἰησοῦν :-

Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. παραγίνεται ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην :-

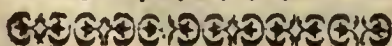
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον. Τὸ τρισάγιον. τὸ, Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ εὐθὺς τὸ κοντάκιον. ἦχος δ'.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου, γενόμενος ὁ κύριος τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :-

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον. καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου. πρεσβείαις, τῆς παναχράντου μητρός, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν :-

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ τρισάγιον. τὸ Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τὸ. Κύριε ἐλέησον ιβ'. τὸ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. τρίς. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ψαλμὸς κη'.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ, δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ. φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει κύριος, τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου. καὶ λεπτυνεῖ αὐτάς, ὡς τὸν μόσχον τὸν λίβανον. καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον. καὶ συσσείσει κύριος, τὴν ἔρημον καδής. φωνὴ κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ :-

Ψαλμὸς, μα'.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός. ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι, τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοί, ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός. ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου. ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχου ἑορτάζοντος. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου. πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη. διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς ὁ ἰορδάνης, καὶ ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου. πάντες οἱ μετεωρισμοί σου

καὶ

ἀγαθὰ ἐν γῇ ζώντων. ὑπόμεινον τὸν κύριον. ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου· καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον :-

Δόξα, καὶ νῦν ἀλληλούϊα, τρεῖς.

Εἶτα, τὸ τροπάριον. ἦχος δ'.

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ. καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα, ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥεῦσιν τοῦ βίου, διαπορθμεύομεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι :-

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Πῶς καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη. οὐρανὸν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. ἁγνὴν μητέρα, ὅτι ἔσχες ἐν ἀγκάλαις υἱὸν τὸν πάντων θεόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Εἶτα, τὰ ἰδιόμελα. ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις. καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα. δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον :-

Πάλιν τὸ αὐτό, ἀνὰ στίχ. ἦχος ὁ αὐτός. στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ βασιλεῦ. καὶ δουλικὸν βάπτισμα, λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν. διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε :-

Πάλιν τὸ αὐτό. στίχ.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. Δόξα ἦχ. ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου. ἦλθες κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν. βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γεγονὼς ὁ πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων. πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς. πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην. ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν :-

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. προκείμενον. ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. στίχ.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. κύριος στερέωμά μου.

Εἶτα ἡ προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα. ἀγαλλιάσθω καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. ἐξανθήσει, καὶ συγχαρήσει. καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου. καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ. ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε. καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ, ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν, κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει. αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. τότε ἀλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος. καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων. ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη. καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν, πηγὴ ὕδατος ἔσται. καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων. ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ κάλαμο καὶ ἕλη. καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά. καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος. οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου. οὐδὲ δέσμιοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι. καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ. ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ κυρίου. καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών. μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύνης, καταλήψεται αὐτούς. ἀπέδρα ὀδύνη λύπη καὶ στεναγμός :-

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἐπλήρου Ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγε. τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι. οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν.

ὑμῖν

γείων, ποιοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ὡρῶν
τῇ παρασκευῇ, γινομένης ἐνάτης.

Περὶ ὥραν α΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συνα
γόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πάντες. καὶ εὐλο
γοῦντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ τρισά
γιον. εἶτα τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν
τρεῖς. καὶ στιχολογοῦμεν καὶ τοὺς παρόν
τας τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς, ε.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κε̄. σύνες τῆς κραυ
γῆς μου. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ προ
σεύξομαι κε̄. τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.
τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με.
ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. οὐ παροι
κήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.
ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦν
τας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον,
βδελύσσεται κε̄. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ
ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,
προσκυνήσω, πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, ἐν φό
βῳ σου κε̄, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν
σου τὴν ὁδόν μου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόμα
τι αὐτῶν ἀλήθεια. ἡ καρδία αὐτῶν, μα
ταία. τάφος ἀνεῳγμένος, ὁ λάρυγξ αὐτῶν.
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. κρῖνον
αὐτοὺς ὁ θεός. ἀποπεσάτωσαν, ἀπὸ τῶν
διαβουλιῶν αὐτῶν. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀ
σεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς. ὅτι παρε
πίκρανάν σε κε̄. καὶ εὐφρανθείησαν πάν
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. εἰς αἰῶνα ἀγαλ
λιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.
καὶ καυχήσονται ἐν σοί, οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου. ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κε̄, ὡς
ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς :~

Ψαλμὸς, κβ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. εἰς
τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. ἐπὶ
ὕδατος ἀναπαύσεως, ἐξέθρεψέ με. τὴν ψυ
χήν μου ἐπέστρεψε. ὡδήγησέ με ἐπὶ τρί
βους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐ
τοῦ. ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανά
του, οὐ φοβηθήσομαι κακά. ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ
εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με
παρεκάλεσαν. ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τρά
πεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. ἐλί
πανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ πο
τήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. καὶ
τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέ
ρας τῆς ζωῆς μου. καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴ
κῳ κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν :~

Ψαλμὸς, κς.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φο
βηθήσομαι. κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω. ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ'
ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.
οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθέ
νησαν καὶ ἔπεσον. ἐὰν παρατάξηται ἐπ'
ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία
μου. ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν
ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. μίαν ᾐτησάμην παρὰ
κῡ, ταύτην ζητήσω. τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ
κῡ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. τοῦ θεω
ρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέ
πτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. ὅτι ἔκρυ
ψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ. ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου,
ἐσκέπασέ με. ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐ
τοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε
κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἐκύκλωσα καὶ
ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, θυσίαν αἰνέσεως
καὶ ἀλαλαγμοῦ. ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κω̄. εἰσά
κουσον κε̄ τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα. ἐλέη
σόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. σοὶ εἶπεν ἡ καρδία
μου κν̄ ζητήσω. ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν
μου. τὸ πρόσωπόν σου κε̄ ζητήσω. μὴ ἀπο
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ
ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. βοη
θός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με. καὶ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. ὅτι
ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με,
ὁ δὲ κς̄ προσελάβετό με. νομοθέτησόν με
κε̄ ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρί
βῳ εὐθείᾳ. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου μὴ παρα
δῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. ὅτι ἐ
πανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύ
σατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ

ἀγαθὰ

τῶν πίστει. οἱ ἀθλοφόροι χριστοῦ ὁμοῦ προθύμως. ἀθλήσαντες ἐκ θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι τῇ πίστει. τὸν τοῦ κυρίου σταυρόν. τὰς παρατάξεις καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ. καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο :~ Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον λόγον. καὶ τοῦτον ἀνδρὸς ἀσπόρως ἡμῖν τεκοῦσα. ἱκέτευε ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα καὶ κατὰ φύσιν παρθένον. τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην. ᾄσμασιν οἱ πιστοὶ καταξίως μεγαλύνομεν :~ Ἐξαποστειλάριον. Τῶν ἁγίων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, σὺ ἐμφθεῖσα παρὰ θεοῦ. θεόπεμπτε ἰσάρχα. ἐν ᾗ πιστῶς τὴν θεωρίαν, συναθλητῶν σὺν πᾶσι σῶν. μεθ' οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν :~

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ἐκ παρθένου λάμψας, ἐν βηθλεὲμ σωματικῶς. πρὸς ἰορδάνην νῦν ἀπάδει. ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν. φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου :~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

Αἱ ἀμφιγυρεῖς, βαπτιστὰ οἰκονομίαι. ἣν προεκτελῶ, διὰ πάντων σωτηρίαν. τὰ πάλαι ἀφανῆ ἄρτι. καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα. τὸν στάντε θεῷ συγκαταβάντι. καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπούργει. θεὸς ἦλθε γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος :~

Αἱμῶν τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας σὺ ἰώμενος. ἦλθες ἰησοῦ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου. ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως. πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσαι, αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις; καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ σὺ ζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον :~

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος. δούλου δὲ μορφήν, ἐνδυσάμενος προῆλθον. σὺ τὸν ἰορδάνην. μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι. τὴν δεξιὰν καὶ κορυφήν μου, τιθεὶς βόησον. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα. ὅμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, ἰωάννης τῷ δεσπότῃ. χαῖρε τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης. συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ προπάτορος. ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία. ἐλήλυθεν ἐν ἰορδάνῃ. χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος :~

Καὶ νῦν ὅμοιον.

Ἄσωμεν λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ παρθένου. καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι ἰορδάνου. καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν. βασιλεῦ πάσης κτίσεως. δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως. ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τελιμόρον ἔγερσιν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ἰδεὸ βασιλεύς. ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ ἰσραὴλ σὺ ἔστη. λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε, τὸ φῶς ἡ σὺ φαίνεται :~ Στίχος.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὅτε τοῖς σὺ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον. νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει: σὺ ἔφαψε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξαπέστειλεν :~ Στίχος.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός.

Ὁ λύχνος τῷ φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ. ὁ πρόδρομος τῷ λόγῳ. ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ, προφῆτα καθυπούργησον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'.

Ἰωάννη βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον. μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον. ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν ἰορδάνην σὺ ἀναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν κύριε δόξα σοι :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Ἀρχὴ τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν τῶν ἁγίων θεοφανείων.

Δεῖ γινώσκειν. ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ, ἡ παραμονὴ τῶν ἁγίων θεοφανείων.

Α γρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν. προθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη. μεθόδειας τοῦ πλάνου, τῇ σοφίᾳ τῶν κακῶν. εἰς τέλος, ἐκοίμησας ἐνδόξως. καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Α ραγεννῆσαι τοὺς βροτοὺς. ὁ υἱός σου βουληθεὶς πρὸς ἰορδάνην. ὥσπερ ἄνθρωπος ἀπῄει, ἀγγὴν δι' ἄκραν γοργὴν. ἀρρήτως, βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων :~

Ἄλλος. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τ ὸν πόνον ἄσπλαγχνον, βασιλέα τῆς δόξης. ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες ἐνθαρσῶς. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

C τερροὺς αὐτέστησαν, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι, πρὸς τοὺς τυράννους, ἐν ἀθλητῶν γενναίως. νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην. βοῶντες ἐνθαρσῶς. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

W ε σπουδάσαντες, οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους. νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων. ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε. Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ὸν μόνον ἄσπλαγχνον, προαιώνιον λόγον. τὸν ἐκ παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα. καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. ὑμνεῖτε ἱερεῖς λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Τ ὸν μόνον ἄναρχον. βασιλέα τῆς δόξης. ὃν ὁμολογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις. καὶ φρίττουσι, τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις. ὑμνεῖτε ἱερεῖς. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ. πρὸς, Μυστήριον ξένον.

Α πόρρητον τὸ τῆς παρθένου μυστήριον. οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικὸς. καὶ φωσφόρος ἀνέδειχθη παστάς, τοῦ θεοῦ καὶ παντοκράτορος. αὐτὴν εὐσεβῶς ὡς θεοτόκον μεγαλύνωμεν :~

Μ υστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον. ἰησοῦς ἐφίσταται. θέλων πρὸς ποταμὸν ἰορδάνην. βοῶν ἰωάννῃ. τὴν σὴν, δεξιάν μοι φίλαν δός αἰτοῦν. φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποίησιν ~

Τ ὰ ῥεῖθρα τοῦ ἰορδάνου ἀνθέστησαν. οἱ ἐν σκότει καθήμενοι, μέγα φῶς ἰδεῖν ὑμῖν φαίνεται. ἐδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, γαλιλαία ἀφικόμενος σαρκὶ, βαπτισθῆναι ὑπὸ δούλου καταδέχεται :~

Ε ὐφράνθητι νῦν ἰορδάνη καὶ χόρευε. ὦ ἰωάννη σκίρτησον. πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου. ἰδοὺ ἐπεφάνη, Χριστὸς καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται. ζάλην περιβαλὼν, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον :~

C υνέλαβες δίχα φθορᾶς παμμακάριστε τὸν ἀπερινόητον. τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. τὸν λόγῳ τὰ πάντα, σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι. αὐτὸν, ὡς θεὸν ἀεὶ δυσώπει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Α ναπτυξάσα κάλλεσι, τῆς παρθενίας ἐνδόξως. σεαυτὴν ὡραΐζεις τοῖς διαδήμασι. τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας. ὅθεν διπλῷ. στέφει κατεστέφθη, ὁ ξένος νυμφίος σου. οὗ ἐφάνθης σὺ τῷ ὄντι :~

Ε λπίσι οὐ κατῄσχυνε, συγκλητικὴ σε παμσέμνε. τῶν μελλόντων ἦν ἔχων, ἐν τῇ καρδίᾳ σου. νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων. τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ σωτῆρος. ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετελέσας :~

Ι σχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ χειρὸν ἐνδέδυσαι. καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας. τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος. σὺ τὴν ὀφρῦν. ὅθεν ἐστεφάνω. τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτὴς ἰησοῦς :~

Ε ν σοὶ τοῦ προπάτορος, ἡ πτῶσις στάσιν ἔλαβε. προχωρεῖν πορευτέον ἀνθ' οὗ συνέχεσε. τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ υἱοῦ σου. ἅπαν κακὸν. νῦν κατεβαπτίσθη, ἐκ σοῦ τὴν αἰτίαν ἔσχε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν :~

Ἄλλος. Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα.

Κ αταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει. οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ. τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς. καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν :~

Τ ῶν ἐπιγείων ἁπάντων, καταφρονήσαντες

τοῖς κραυγάζουσιν. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Ο πόκος ὃν προεῖδε, γεδεὼν πλήρης λεκάνης ὕδατος. ἐναποστάξαντα σαφῶς. τὸ σὸν βάπτισμα ἐδήλου χριστέ. ὁ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Α λοιτὰ ἀτεχνῶς ταῦτα, ἐλισσαῖος θεράπων ὕδατα. τὴν ἀτεκνίαν τῆς σεπτῆς, κολυμβήθρας προεικόνισεν. ἐσημάνω μυστικῶς τῆς ἀναμέλπουσιν. ὁ τῶν πατέρων θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Κ αλῶς προμηθέμενος ὁ ἐναντίος. ψυχῆς σου τὸ ἄτομον, μαλάξαι νόσοις ᾤετο. ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε καρτερικῷ καὶ σοφῷ. πόνων ἀποκρουσθὴ δὲ τῶν σῶν. ὑπομονὴ σοφὴ τιτρωσκόμενος :~

Ε μοὶ μοῦ προσώκειλεν, ἐκ τρικυμίας. τοῦ βίου πρὸς ἄδιον, ψυχὴ λιμένα βεβηκοῦσα. καλλίστων ἐνθέντε. τῶν ἀγωγίμων σοφή. ἔνθα προαποίμασαι τῶν σῶν. τλητὰ θεῶν πολλῶν, ἡ ἀνάπαυλα :~

Υ ὁ φῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ. τὸν τόπον τυγχάνουσα μὴ μεταλλάξειν πώποτε. μεγάλης τῆς πρόξενος, ὑπομονὴ ἀμοιβῆς. λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὁμοῦ, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὤκνησας :~ Ἄλλ.

Υ δάτων ἡ φύσις με τῆς ἁμαρτίας ἐκπλυῶσα τοῦ τόκουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον νάματι. θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ ποιητοῦ τοῦ φωτός. ῥύπτει θεομήτορ ἅτε πολλοῖς, τοὺς ῥυπωθέντας κόρη ἐν πταίσμασιν :~

Ἄλλος. Κάμινον καιομένην.

Τ έλος τοῦ μαρτυρίου ἐδέξαθε ὁμοῦ. τῷ ξίφει θανατούμενοι. σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶ. χεῖρα βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Η γάλλοντο οἱ ἅγιοι, ὁρῶντες ἑαυτούς. τῷ ξίφει τελειουμένους, καὶ τοῖς ἀνεχραυγάζον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τ ῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἡ φαρισαι ἐκ γῆς. καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συντελέσαν. τῇ τῶν μαρτύρων ὁμολογίᾳ, σέβας ἐδέξαντο :~ Ἄλλ.

Π εριέσωζε τὴν ποίμνην σου, παράσχοντε ἀγνή. ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία τοῦ γένους ἡμῶν. εὐλογημένη θεὲ πάντων ἀμήτωρ :~ Ἑ, ᾠ. Ὁ εἱρμός.

Πρός, Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τ ὅρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρὶ δροσος κάμινος πάλαι. τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε, νέους παῖδας, χριστοῦ προδηλῶν, τὴν ἀσπόρως ἐκ παρθένου θείαν γέννησιν. διὸ, ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Α ἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ δεσπότῃ, ἀναπέμψωμεν ἦλθεν ἐφάνη. ἐμβαίνει ὕδασι. συμμοῦνται ὁ οὐρανὸν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται. καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Δ ὅτε νεφρῶς πρὸς ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι. ἰδοὺ γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται καὶ δούλῳ ὑποκλίνεται. παλάμῃ σὺν φόβῳ ἀναμέλποντες. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α μβραξ ὃν προεῖδεν ἠσαΐας. ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ ἰορδάνου. ἀναφθεὶς συμφλέξειεν. ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν. συμπαρέξαι σωτηρίαν σὺν τὴν ἀνάπλασιν. διὸ, ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ε ὐ μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις. ἔνθα τάξεις ἀγγέλων, ὁσίων καὶ ἀσκητῶν. παρθένων, οἱ κλῆρον αἰώνια. ἀνυμνολογοῦσαι, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Κ άλλει τῆς φύσεως παθῶν, διαφθείρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης. ὡς τὸ εἶδος τὰ πάθη τὰ ψυχικὰ νουνεχῶς. νικήσῃ. διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου :~

Ἀγγυ

τῇ οἰκουμένῃ. τὴν σάρκα δὲ καθαρίσας, καὶ
τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ὡς
ἦν χωρητὸν φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος καταγώγιον. τοῖς θαύμασι γὰρ κατα-
πλουτίσας αὐτὸν ὁ θεός, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς
ἀνθρώπου, προσερχομένου αὐτῷ. καὶ ἄρτους οὐ-
ρανόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥσπερ πά-
λαι Ἠλίας ὁ προφήτης. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διὰ κό-
ρακος, οὗτος δὲ εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς ἀγγέλου,
τούτους ἐλάμβανεν. ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ'
ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον. καὶ
ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς δι' οἰκονομίαν
τινὰ δηλονότι. εἰ δέ που καὶ εἷς ἀδελφὸς ἀ-
πήντησε πρὸς αὐτόν, εἴτε καὶ δύο καὶ τρεῖς,
ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οἱ
ἄρτοι, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι ηὑρί-
σκοντο. τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαίσιον θαῦμα
ἑώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι; ἀλλ' ἐπειδὴ
χωρὶς θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη
τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ
ἐν τῷ προφήτῃ. ἀλλ' ἐν τῷ προφήτῃ μέν,
ἐπὶ ἡμέρας τινάς. ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ,
ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν
ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν. ὅτε δὲ θείαν
μάνδραν θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλεί-
στους μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνω-
θεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο ὥσπερ πρώην, ἀλ-
λ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν
χρείαν. οὐ τοῦ θεοῦ ἀτονήσαντος, ἄπαγε τῆς
βλασφημίας. πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας
χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων ἰουδαίων διαθρέφων
ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ
εὐχαριστοῦντας διαθρέφειν; παντί που δῆ-
λον. οὔτε πάλιν τοῦ ἁγίου ἀποστρεφόμενος
τὴν εὐχήν, μὴ γένοιτο. ἀλλ' οὐδὲ ηὔξατο πο-
τὲ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος. ζητεῖτε
πρῶτον ὁ Χριστὸς ἔφη τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ
ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. ἀλλ' οὐ-
δὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν. καὶ διὰ
τοῦτο προσέταξεν ὁ θεὸς τῷ θεράποντι αὐ-
τοῦ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παρά τινός τι.
ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ, ἔχειν τὰ πάν-
τα. οὐδέποτε ἔλαβε παρά τινός τι. ὡς ἐκ τούτου

μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους μαθη-
τάς, προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ καὶ τῇ εὐχῇ καὶ
τῇ ἀναγνώσει. ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν
αὐτοῖς ταῦτα. αἱρέσεως δὲ τότε ἀναφυεί-
σης εἰς τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. καὶ πολλῶν
πρώην συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ
οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρῃτήσατο, ἀλλὰ καὶ
συνῆλθε καὶ ἠνδραγάθησε. καὶ ἐθαυμα-
στώθη. καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφό-
ρων αἱρέσεων μετεγράφησαν. ἄλλοι δὲ
πλείονες τῇ τούτου παραινέσει, μοναχοί γε-
γόνασι. καὶ πολλαὶ θαυματουργίαι, δι' αὐτοῦ
ἐγένοντο. οὐ μόνον ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλ-
λὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις
καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰαννουα-
ρίου μηνὸς πρὸς ἑσπέραν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σαΐς, ἐν θα-
λάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται. στίχ.

Ἦλθον θαλάσσης εἰς βάθη λέγει Σαΐς.
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόειδος, ὑ-
πὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται. στίχ.

Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου.
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι λιμῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Δόμνα, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται. στίχ.

Χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δόμνα, σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Τατιανή, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται. στίχ.

Τατιανὴ τάχει σοῖς μνηστείαις πάλαι.
Νῦν ἀγγέλοις σύνεστι μνηστείαις φίλαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

πρός, Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλό-
γα τὴν ἄσβεστον. οἱ δι' εὐσέβειαν ποτέ, παῖ-
„ δες ἅγιοι δειχθέντες θεοῦ. καὶ συμφώνως
„ μελῳδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον. ὁ τῶν πα-
„ τέρων θεός, εὐλογητὸς εἶ :~

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δω-
ρούμενος. ἀγαλλιάσθω οὐρανός, αἱ νεφέ-
λαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην.

ἐνῶ τὴν λύσιν τοῦ πταίσματος, ἐξειργάσω Χριστὲ τῷ προσλήμματι. Σῶσαι γὰρ ἥκεις, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, ε. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοπέμπτου ἐπισκόπου, καὶ θεωνᾶ μάρτυρος. ζη.

Ὅπως τελεῖ τὰ θεόπεμπτος, εἰπάτω.
Ἄθλων τελεῖ τῷ, τῇ καρατομηθεὶς ξίφει.
Ἐθεντὸν ἔκραυγαζε τὸ ψαλτήριον.
Λάκκω θεωνᾶς μάρτυς ἐνκατωτάτω.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς θεόπεμπτος, ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἐν τῷ παρ᾽ αὐτοῦ κινηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὸ σέβος ἀναδησάμενος. συλληφθεὶς δὲ καὶ προσαχθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται. εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκὼς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον οὕτω καλούμενον θεωνᾶν. καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθὼν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ θεωνᾶς ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς, καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ ἀκρίτα. ζη.

Ὁ γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστὰς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἷλκε τὸ γένος, ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν κρητῶν νήσου. πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, θεοφάνης, καὶ ἰουλιανὴ προσαγορευόμενοι. διατελέσας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνων ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. καί ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν σελεύκειαν ἔρχεται. κἀκεῖσε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατελέσας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. τῷ δὲ εἰκοστῷ ἕκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ λέων ὁ εἰκονομάχος τὴν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαρρησιάσατο, τὰ ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος. ὁπόσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν καὶ ἑβραίων ἐφ᾽ ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι. χρώμενος τῇ συντομίᾳ. εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν ῥώμην, καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἦν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ. ἐπεὶ δὲ τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν τελευτὴν σταυρακίου, μιχαὴλ ὑπεζώσατο, νικηφόρου τοῦ ἐν ἁγίοις, τὰ τῆς ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀποστάλη μιχαὴλ ὁ ὁμολογητὴς ἐπίσκοπος συνάδων, πρὸς τὸν ἁγιώτατον πάπαν, καὶ τῷ μακαρίῳ γρηγορίῳ ἐντυχὼν ἐν κώμῃ στάντι τῇ πόλει, ὑποστρέφων μεθ᾽ ἑαυτοῦ συνήγαγε, καὶ τῇ διαγεγραμμένῃ μονῇ τῇ ἐν τῷ ἀκρίτα, φέρων δίδωσι τοῖς ἐκεῖσε συναριθμήσας, καὶ διῆγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος. ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο ἢ τεσσάρων ἡμερῶν γευόμενος. καὶ λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συχνῷ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν. ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν, στενοτάτῳ πάνυ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει. ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος. καὶ πίθον παρὰ τῷ κήπῳ ἐσωτάτῳ πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὄψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ. καὶ τελειῶν τὸ ψαλτήριον, αὖθις ἐξήρχετο. καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, τῇ χειρὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φωστηρίου.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν φωστήριος, ἐξ ἀνατολῶν ἐκλάμψας ὥσπερ ἥλιος, τὰ ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ θεῷ ἀΰλως προσευχόμενος. νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ χαμευνίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστὴρ κατὰ τὴν κλῆσιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων

τῇ

Θεὸν κατοπτεύζουσα :~ Θεο.

Κάραν συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν ἀσεβῶν παράγγε. ῥείθροις τὰ μὲν τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθείς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ἀσπορᾶς ὄντως ἄνωθεν :~

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες λόγε.

Οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι. τῆς πίστεως ὁπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως. ἐχθρῶν τῶν παρανόμων. νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεία οὐ πλάνη. οὐ δόξα τῶν γηΐνων. ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν ἀθλητῶν, διὸ καὶ ἀγάλλεσθε :~

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ. τῆς δόξης τοῦ κυρίου. μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι. πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς :~ Θεο.

Παναγία παρθένε. ἡ κεχαριτωμένη. ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ. τὸν λόγον ὑπὲρ λόγον. δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδ. ς. Ὁ εἱρμός.

Πρός, Σπλάγχνων ἰωνᾶν.

Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι. καὶ κήτει κακῶν, συγκαταπέπωμαι. ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ὥσπερ ἰωνᾶν καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι. ὅπως, ἐν φωνῇ αἰνέσεως. ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος. ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα. τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον. οὗπερ, ἐκπλαγεὶς τὴν ἔλευσιν. δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται :~

Ὥσπερ ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἄσχετον πῦρ μένον ἀφικόμενον. πῶς τὴν γύμνωσιν, σου οὐράνιοι βλέπουσιν ἄγγελοι. πῶς τὴν χεῖρα ἰωάννης σου ἐκτενεῖ σοι. λόγε, τοῦ θεοῦ προϋπάρχε. τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι.

Θάλασσα διχῇ, φυγοῦσα ἐδήλωσε. τοῦ νέου λαοῦ, θείαν διάβασιν. ἣν ἐργάσηται. ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος. ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα. τοῦτον, ὡς θεὸν δοξάσωμεν. τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα :~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος. πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων. τῶν καλῶν γὰρ ἐρρώσθης τῷ ἔρωτι :~

Ἤστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον. μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτομαίναν. μοναχῶν ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα :~

Τὸ σεμνὸν τῆς ἁγνείας ἐτήρησας. στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον. τοῦ κυρίου Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, σὺ πυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου :~ Θεο.

Ἵνα δόξης πληρωθῶμεν ἐλήλυθεν. ἄδοξον εἰς αὐτὸν δόξης ὁ κύριος, ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς υἱὸς τοὺς αὐτοὺς ἐδόξασε :~

Ἄλλος. Ὁ ἰωνᾶς ἐκκοιλίας.

Κατήργησαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ μάρτυρες. ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες. καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν :~

Παρέστησεν, ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης. τῆς πίστεως αὐτοῦ ὑπηρέτας. ξιφήρεις ὥσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς, πικρῶς μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς εἴδετε, ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, τοὺς τυράννους ἐνοπλισμένους τῷ ξίφει. ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε. στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ πέλομεν ὦ δικασταί. Θεο.

Ὃν ἔτεκες θεοτόκε ἀνερμηνεύτως θεὸν ἡμῶν. δυσώπησον μὴ παύσῃ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἁγνὴ ἀειπάρθενε :~

Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἰωνᾶς ἐκκοιλίας ᾅδου ἐβόα. ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν. παντοδύναμε σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς :~

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου. γενόμενος ὁ Χριστός. τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~

Ὁ οἶκος.

Βάθος ἀπείρου σοφίας λόγε, καὶ πηγὴ χαρισμάτων σὺ ἀέναος ὤν, βλυστάνεις τῷ κόσμῳ τὴν ἄφεσιν, ἄβυσσος ὅλως ζωὴν πηγάζων, ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις αὐτῶν ἐπείγῃ, βάπτισμα μὴ μολυσμοῦ, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἄνωθεν ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις τῶν βροτῶν ἁμαρτίας ὡς εὔσπλαγχνος

ἔχοντα ὅλως. πῶς ἐκτείνωμεν, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν φέρει τὰ σύμπαντα :~

Ὠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί.

Ἀκήκοε πάλαι ἀββακούμ. χριστὲ σου ὁ θαυμάσιος. τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν. ἀπὸ θαιμὰν ὁ θεὸς, ἥξει καὶ ὁ ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαι σου τοὺς χειροτέ, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ὕδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς ἀληθῶς. ξηράναι τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα. καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελῳδοῦσιν αὐτῷ. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα. ἡ τῶν ἀνθρώπων γὰρ ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς. ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας. ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε. ταῖς διανοίαις ἑτοιμάσατε. ὁδοὺς ἀνθρώποις θείας χριστῶ. ἐρχομένῳ λέγουσα. ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς. λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν :~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Εὐσώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας. τοῖς πολλοῖς παραίτιος. οὐκ ἀτυχήσης ἐρασέως. ὅθεν ἀφανίσασα, σαυτὴν μετέχειν τῆς θείας ὡραιότητος :~

Ὑπέμεινας, ὡς ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν. οὐ προσῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπὶ ἀσώματον. χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δὲ, εἴξασα θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν :~

Μεμόρφωσαι, συνεσκόνων. καὶ γονέων καὶ κτίσεως. τὸν χριστοῦ μονώτατον ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον. πλοῦτον καὶ ἀδάπανον. μεθ' οὗ τῆς ἀνωθεν δόξης, ἀφθης μέτοχος :~ Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, τὸν ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο. φθορᾶς βροτοεργάτιδος. ἀνὰ καὶ γὰρ ὑπὸρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις. διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, κόρη λύτρωσαι :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην. λόγοις ἔνθεοις, οἱ χριστοῦ μεγαλομάρτυρες. καὶ τὴν πλάνην κατήργησαν :~

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεύρον, ὄντως οἱ ἀθλοφόροι πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπιγείων κατέπτυσαν :~

Θωρακισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι, χριστοῦ τῷ ὅπλῳ. τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον :~ Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄφθαρτε. ἀλογευμένη ἁγνὴ παρθένε. τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως :~

Ὠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον χριστέ. ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε. εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν. ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν. τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε :~

Εἰρήνης ὑπάρχων χριστὲ βασιλεὺς, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας. σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ ἰωάννης. κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε, κελευόμενος :~

Δρακόντων τὰς κάρας συντρίψαι χριστὲ ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται. τοῖς ὕδασι καὶ φέροντι, βοᾷ τῷ βαπτιστῇ. ἔκτεινον σὺ τὴν χεῖρα. καὶ ἅψαι κορυφῆς μου. καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον :~

Ἐδήλου προφήτης τὴν χάριν ποτέ. τοῦ βαπτίσματος θείῳ ἐν πνεύματι. πατάξας ἰορδάνεια, τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ. ἅτινα διῃρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα. ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος χειρός σου :~

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νεὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἁγίοις πνεύμασι. λόγου σοφή. ἐφαίδρυνας σὺ καὶ ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε :~

Σάρκα ἐνέκρωσας, φιμιουμένη φυσικῇ χάριτι. πόνοις πολλοῖς, φαιδρυνοῦσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν. ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν :~

Ὕλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς χριστὸν ἔρωτι. φλέξασα σύ. τὰ νῦν τοῖς ἀΰλοις, ἀΰλως ἀληθῶς, ἀγγέλοις συγχαίρεις.

Θεὸν

γονόσι. ῥυσάμενος πταισμάτων, θεογεννήτερα :~

Ἕτερος κανὼν τῶν μαρτύρων. ἦχ. βαρύς. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ,

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν, τὴν ὑπέρενδοξον μνήμην τῶν ἀθλοφόρων. ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες χριστόν :~

Οἱ ἀθλοφόροι χριστοῦ καὶ τῆς πίστεως στεῤῥοὶ ὑπέρμαχοι. κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὁπλισάμενοι στεῤῥῶς, ἐχθροὺς ἐνίκησαν :~

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης. καὶ τῆς πίστεως χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐκμανεὶς ὁ δυσσεβής, πίστει κατήργηται :~

Θεοτ. Τὴν ποίμνην ἣν ἐκτήσω, θεογεννήτερα. ταύτην περίσωζε. ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα, τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν :~

Ὠδὴ γ΄. πρὸς τό, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁ εἱρμός.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ. ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ χριστοῦ, ὀρθοδόξως βοάτω, χριστῷ τῷ θεῷ. καὶ μέλπων ἀεί. ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στερέωσόν με δέσποτα :~

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς εἶδε. χριστός, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος :~

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος. τοῦ ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις. διὰ σπλάγχνα ἐλέους. χριστός, ὁ θεὸς προσέρχεται. καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ βαπτίσματος :~

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων ἀδὰμ τοῦ προπάτορος. ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως. καὶ ῥοαῖς ἰορδάνου. σαυτόν, περιστέλλεις ὕδατι. τὰ ὑπέρφωτα στεγάζων χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Ἄλλος. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ῥαπίσμασιν. οὐδ' ὅλως, ἀσχέτως πιεζομένης. πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως. ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο :~

Ὡραίαν τὴν στενὴν ζωῆς πρόξενον, ἀφθάρτου. καὶ θείας σὺ ἡρετίσω. τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα. ἧς οὐδ' ἐν χεῖρον ὄντως, τῷ νοῦν ἔχοντι :~

Ζεούσης παρθενίας τὸ ἄνθος ἐφύλαξ. τῇ τήξει, καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας. καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου. τῶν δακρύων θεσμοῖς ἐναπεσβέννυτο :~

Θεοτ. Ὁ λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ πανάγνε. τὴν σάρκα, τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδειγματικὰ θαρσέως, ἀῤῥύπωτος, τοῖς ὕδασι ξενίζεται.

Ἄλλος, Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ.

Τῆς δυσσεβείας, καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας. τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν. θεόπεμπτον καὶ θεομανῆ τὸν ἀοίδιμον :~

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα. φανέντες οἱ χριστοῦ μεγαλομάρτυρες. τῶν ἁγίων γεγόνασιν ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν :~

Ζηλοῦντες τούτων, τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. οἱ μάρτυρες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος. παρεστῶτες ἐκραύγαζον. χριστιανοὶ ἐσμὲν ἅπαντες :~

Θεοτ. Ἐτέχθης ἐκ παρθένου ἀνερμηνεύτως. ἐφάνης ὡς ηὐδόκησας φιλάνθρωπε. καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας κύριε :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ. ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου. καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροὺς μου τὸ στόμα μου :~

Καθισμ. ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον. ἐν ἠρεμίαις ἀπολαύσεις, διαφερούσης μονῆς. καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι. ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληράν, διοδεύσασα ὁδόν. νενίκηκας τὰ παρόντα. καὶ ἀγγέλοις καθωμοιώθης. καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν :~

Δόξα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Θεόπεμπτος ὀφθεὶς, ἱεράρχης τῶν κάτω. ἐφάνη τῶν ποιμαῖς, ἱεράρχης τῶν ἄνω. τυράννων τὴν ἔνστασιν, μὴ μεμαντῶν αἰκίζεται ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν σέβω μόνον. τὸν ἐν θάψαντα, τοῦ ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραπτώματα :~

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα. προσέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον μὴ

βωμεν. τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ. καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ βαπτίσματος :~

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸν πρὶν ἐκ τῆς παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης λόγε τοῦ θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ μέγα μυστήριον ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεαυτῇ, κολυμβήθραν πολύτεχνον θείῳ πνι :~

Ἡ ἡγιάσθη γεννήσει, τῇ ἁγίᾳ σου λόγε, διηγουμένων οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σήν. νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλογεῖται. σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος. καὶ γένος γηγενῶν. πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν. αὖθις εὐγένειαν :~

Ἀγαλλιάσθω γῆ πᾶσα. οὐρανὸς εὐφραινέσθω· κόσμος σκιρτάτω. ποταμοὶ κροτείτωσαν χερσί. αἱ πηγαὶ καὶ λίμναι, ἄβυσσοι θάλασσαι. συγχαιρέτωσαν ἥκει, Χριστὸς κύριος τὸν ἀδάμ, ἐκκαθᾶραι καὶ σῶσαι θείῳ βαπτίσματι :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη. στιχο. καθι. ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου ποταμέ, ἰορδάνη ἐν σοὶ κύριος. ὁ πάντων ποιητής, παραγίνεται θέλων. τὸ βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὔσπλαγχνος. τέρπου χόρευε, ἀδὰμ καὶ εὔα προμήτορ. ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, θεὸς ὁ ὑπεράγαθος :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ δεσπότης ὑπάρχων· προσέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι. ποτίσαι βουλόμενος, καθαρσίας με νάματα. ὃν θεώμενος, ὁ ἰωάννης ἐβόα. πῶς τὴν χεῖρά μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω. ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα :~ Εἰς τὴν β΄. στιχο. καθι. ἦχ. γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον σάρκα πτωχεύσαντα καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα παραγενόμενον. καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον. ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς θεὸν πολυέλεον. καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν. βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ, δόξα χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν ἐνδύων εὔσπλαγχνε· καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ. ὢ θαύματος παραδόξου. πῶς σε ὑποδέξεται ὕδωρ δέσποτα χριστέ. ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῷα ὡς γέγραπται. ὑμνοῦμεν ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντων τὴν σὴν ἐπιφάνειαν :~

Κανόνες τρεῖς. ὁ προεόρτιος, εἰς ς΄. τῆς ὁσίας καὶ τῶν μαρτύρων, εἰς η΄. κανὼν ὁ προεόρτιος.

Ὠδὴ α΄. ἦχος α΄.

πρὸς τό, Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὁ εἱρμός.

Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον. ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν ποντούμενον. ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ. ᾄδει θεῷ. τῷ τερατουργοῦντι. βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται :~

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. χριστὸς πρὸς ἰορδάνην ἐφίσταται. χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι θάπτει μου ἁμαρτίας ὡς ἀγαθός. ἐν ἀγαλλιάσει. ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται :~

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι. νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον. χριστὸς ἰησοῦς προσέρχεται. νάμασιν ἰορδάνου. τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμόν, πᾶσι δωρούμενος :~

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται. ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται. ἰδοὺ ὁ σωτὴρ ἐφίσταται. λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς. τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα :~ Ἕτερον κανὼν τῆς ὁσίας. ἦχ. β΄.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Στέψαι τὴν σήν, ᾄσμασι μνήμην προήρημαι. σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος. καὶ ὅλος ἄναγνος. ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἁγνείας, ταῖς παρακλήσεσιν :~

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα. καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων. ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἁπάντων ἀπαμέσης, τῶν προσηκόντων σοι :~

Νοῦν πρὸς θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον. σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον. εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνους, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν δουλείαν :~ Θκ.

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου. ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο. ἡμῖν τὸ πρότερον. ἐκ χοὸς γεγονόσι.

τῷ διπλῷ γὰρ τῷ συγγενεῖ χρησίμως φάρμακα. σοφῇ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρὸς, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν :–

Ἐξ ἀλόχου τε προελθὼν ὁ γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων. πρὸς τὴν ἐκ στείρας παραγέγονας. δεξάμενος ὡς ἄνθρωπος βάπτισμα. ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ πνεύματος. ἀπεργάσω σωτὴρ πολύτεκνον ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον :–

ᾨδὴ ϛ'. Ὁ εἱρμός.

Συνεχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ θεῖος βαπτιστής. εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος. ἀλλ' ἀκούσας, ἄφαν ἄρτι ἔδραμε. τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος. θείας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν υἱὸν τὸν προαιώνιον :–

Ἀπεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης. καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν. εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων. ἑκὼν ὑπέεικες, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον. ἀλλὰ μόνῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραγμένους ἡμᾶς. ἠλευθέρωσας νῦν. καὶ υἱοθεσίας κατηξίωσας :–

Βασιλείας, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον. φύσει πεφυκὼς βασιλεύς. εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς δαβὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασιλείας, σωτὴρ τούτου ἔλαβες. ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος. συμβασιλεύων, πατρὶ, προαιωνίῳ ἀεί. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ πνεύματι :–

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων. καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη. ἀλλ' ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει. καὶ καθαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν λεγεών. τῶν χειρῶν δέ σου τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ. κραταιᾷ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας :–

ᾨδὴ ζ'. Ὁ εἱρμός.

Ἄφραστον θαῦμα. ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός. κλίνει κορυφὴν. καὶ αἰτεῖ τὸ βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου. καθαίρων τοὺς βοῶντας. λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :–

Τέμνεται ῥεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ ἰορδάνειον. προτυπούσῃ, βάπτισμα τὸ σόν. δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται χιτώνιον. καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι χριστὲ εὐλογητὸς εἶ :–

Ὄλβιον ῥεῖθρον, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν δημιουργόν. δέδεικται πηγή, ζωηφόρου νάματος. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων, λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :–

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες. καταδύσει, ὕδατος τρισσῇ. ἐν τῷ βαπτισμῷ χριστῷ συνθαπτόμεθα. τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνήσοντες. καὶ βοῶντες χριστῷ εὐλογητὸς εἶ.

Μία ἡ χάρις, πατρὸς υἱοῦ τε καὶ πνεύματος. τελειοῦσα, τοὺς τὴν δωρεὰν, στέργοντας πιστῶς, τοῦ θείου βαπτίσματος. υἱοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν. τοῦ βοᾶν ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :–

ᾨδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ. καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδοὺ γὰρ, ὕδωρ περιβάλλεται. ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, δικαίου θυσίαν παραδόξως. ὃν παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :–

Λύτρωσιν ἔρχεται χριστὸς, διὰ βαπτίσματος. παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς. ἐν τούτῳ τὸν ἀδὰμ καθαίρει γάρ. τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ. τὸν ῥίψαντα τύραννον αἰσχύνει. τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει. πνεῦμα θεῖον καθέλκει. καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται :–

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ. φωνὴ βοῶντος γὰρ ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδὸν κυρίου, κράζει εὐτρεπίσατε. καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει. φάραγξ ἡ ταπεινὴ γάρ. φύσις βροτῶν ὑψοῦται. ὄρος καὶ βουνὸς δὲ, δυσμενῶν ταπεινοῦται :–

Ὢ παραδόξων δωρεῶν. ὢ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀνοχῆς. ἰδοὺ γὰρ, ὕδατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με. καὶ πνεύματι θείῳ τελειοῖ με. ὁ πλάστης καὶ δεσπότης. νῦν ἐν τῷ ἰορδάνῃ. τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως :–

ᾨδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Μὴ ἀποδύρεσθε μάτην. ἀπογνώσεως βρόχοις. ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπὸ θλίψει κακῶν. ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν.

πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. ἤκουσεν Εὔα, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ παρθένος. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ. καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου, διαπορευόμεθα διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα :~

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ, σάββατον μέλπω μέγα.

Τοὺς εἱρμοὺς, καὶ τὰ τροπάρια, ἀνὰ δ' ἀπὸ δύο.

Ὠδὴ, α'. ἦχος πλ. β'. Ὁ εἱρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρόμενον. ἀνθρωπίνως κάθαρσιν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι :~

Κύριε Θεέ μου, φωτώνυμον ὕμνον, καὶ προεόρτιον ᾠδήν σοι ᾄσομαι. τοῖς θείοις Θεοφανίοις. μυστικῶς ἀνάγων με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι :~

Ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια σέ. κατεπλήττοντο θεώμενα. καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουν συγκατάβασιν.

Ἱμάσι τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς. νῦν δὲ παλάμῃ τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς. τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωρούμενος :~

Ὠδὴ, γ'. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀρχέτως. ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρκὶ γυμνούμενον ῥάμασι. θάμβει πολλῷ συνείχετο. οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε κραυγάζουσα.

Σύμβολα περὶ προφήταις. παρέδειξας τῆς σῆς Θεοφανείας. νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐμφανίσας. ἐπιφανεὶς μυστήρια. ἀνθρώποις σήμερον, μέμνων μέσαν ἀναγέννησιν :~

Ἡ πλῶσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ φόβου. τοῦ δέξασθαι τὸν κτίστην. σωματικῶς βαπτιζόμενον. τοῦ πάντας ἁγιάζοντα. οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε κραυγάζοντας :~

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ βάπτισμα παρέχει. Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως. ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε :~

Ὠδὴ, δ'. Ὁ εἱρμός.

Τὴν πρὸς τὸ βάπτισμά σου ἔλευσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα. εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ ἐπεβίβασας σῶτερ διαταράσσοντας :~

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ γῆ, ὕδατα εὐλογήθη. ὁ οὐρανὸς πεφώτισται. γένος δὲ βροτῶν. τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται :~

Ῥήματι θείῳ νῦν πρόδρομος. ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων. μετανοεῖτε ἤγγικεν, ἡ τῶν οὐρανῶν. βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ :~

Ὁ μεταστρέψας πεῖν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, ὑπαισμάτων χωμάτινον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον, πυρὶ τοῦ πυρὸς :~

Ὠδὴ, ε'. Ὁ εἱρμός.

Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς, συμπαθῶς γενομένης. Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. οἱ πεφωτισμένοι ἢ κατελούσασθε. καὶ δι' ὕδατος θείου καὶ πυρὸς σαφῶς. καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε :~

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ πλάστης. ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν. καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστὴν, δίχα συντρίψεως καὶ χωνευτηρίων. βαπτίσματι θεουργῷ καινοποιούμενος :~

Διὰ τοῦ πνεύματος ψυχὰς, καινοποιεῖς. διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον. ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον.

τῷ

καὶ ὅσαι προεόρτια :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Εὐμόδρομον ὁ Χς, σεῖον ἀνοῖς, λυτήριον δωρεῖται. ψυχῶν καθαίρων ῥύπον, πυρὶ τῷ τοῦ βαπτίσματος :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. προεόρτια τῶν φώτων. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ. καὶ τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν. τοῖς Χῦ γὰρ δόγμασι, πειθαρχούμενοι. λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον. λαμπρῶς καταργήσαντας. τὴν ἁγίαν καὶ σεπτήν, ἀθαρσῶς ὁμολόγησαν, ἕνα Κῦ. καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου, τῶν τυράννων, ἀπείθως λελαληκότας, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν :~

Ὅμοιον.

Τὸ τοῦ βίου χαμαίζηλον. καὶ τρυφῆς τὴν ἀπάθειαν. καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν πανεύφημοι. καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον. Χῷ ἐκολλήθητε. τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὡραίῳ φλεγόμενοι. καὶ προσηνέχθητε, ὡς ἡδύπνοα ῥόδα. καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου βασιλείας, θεοσθενῶς συνεστέφθητε :~

Ὅμοιον.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὤφθητε. πρωτοτόκων ἐκκλησίᾳ συνήφθητε. καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνᾴδετε, ᾠδὴν τὴν ἀκήρατον. ἐνώπιον τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιοι. οἱ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, καθελόντες, τῶν τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε :~

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ὁσίας. ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν πρώτων, ὄντως ποθήσασα. εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας ὅθεν. ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων. σῶμα τὸ σόν. πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας. καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα :~

Ὁ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι. καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε. τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ, τοῦ πονηροῦ. ὅθεν σὺ καταισχύνασα. τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστήν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἐστέψαι :~

Τὸ τοῦ νυμφίου ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα. Χῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουληθεῖσα. πάσαις ταῖς ἰδέαις. τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως. σαυτὴν ἐκόσμησας ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β΄.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλάς, συνθλάσῃ τῇ θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου. τὰ ὄρη σκιρτήσατε ἐν εὐφροσύνῃ. ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη πρόδρομε. ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου. καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε :~

Ἀπόστιχον. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χε.

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια σκιρτήσατε. ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρρους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας. καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν :~ στίχ.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰς. μὴ χρῄζων βαπτισθῆναι σαρκί. ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος ἐν πίστει. τοῦτο προθύμως ὑπαντήσωμεν :~ στίχ.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν. προέρχῃ, βαπτισθῆναι Χε. ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς. λυτρούμενος δουλείας. τῆς πάλαι ἁμαρτίας. καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ. ὁ τὰ

πάντα

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, θεόκτιστε ἀνόθευτε· μὴ μολύνῃς ψυχῆς σου τὸ κάλλος ὅσιε. τῶν ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν. ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον ὡραΐσας, καλλῶν ἐπιδόδεσι. διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν :~

Ἀρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπῃ λαμπρυνόμενος. τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος. πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης πατέρας. πάτερ σοφέ. ἐν πίονι γήρᾳ. σῖτος ὥσπερ, ὥριμος, θησαυροῖς θείοις τηρούμενος :~

Ἡ ποίμνη σου σήμερον, χορεύει ἑορτάζουσα. φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως. ἣν ἐπουρανόθεν, καὶ μετάστασις. μὴ λίπῃς τρισμάκαρ. θεῷ παριστάμενος, σὺν ἀγγέλοις παμμακάριστε :~ Θκ.

Ζωὴν ἡ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. νεκρωθεῖσαν παρθένε τοῖς παραπτώμασι. ζώωσον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ὡς συμπαθής. ὡς μόνη προστάτις. τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ πανάμωμε :~

Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι. συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν :~ Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καταλιπόντα κόσμον, οἱ ἑβδομήκοντα λόγε, μαθητιῶσί σοι πόθῳ, τῷ λόγῳ καὶ διδασκάλῳ. τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα πίστει :~ Ὅμοιον.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας. ὑπερφυῶς ἐκ γυναικός, προέρχεται βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου :~

Εἰς τοὺς αἴνους. ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Αἱ ἀγγελικαί.

Ὑπὲρ ἡ φωνὴ, τῆς βοῶντος προέτυπε. ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου, καὶ τῷ προδρόμῳ ἔφη, δεῦρο πλύνον με ὕδασι. βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα. τὸν γὰρ ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον. τοῦ πρὶν πτώματος. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ὕψος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς δειχνιάσω. ἄστραν ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω. καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ δεσπότῃ ὁ πρόδρομος. ἅψομαι χειρί. πῶς δὲ βαπτίσω. τὸν φέροντα δρακὶ τὴν κτίσιν. διὸ κράζω σοι. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἔκλυσας ποτὲ, ἁμαρτίας ἐπὶ νῶε. λόγῳ διαχῶν, καταράκτας οὐρανίους. καὶ πῶς σε ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται. ἤδη γὰρ τὸ ῥεῖθρον ἀναστρέφει. ἐπέγνωσε ἡ κτίσις πᾶσα. κἀγὼ κράζω σοι. εὐλογημένος ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου. βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω. οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν. χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκκλησία. τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη. πιστῶς βόησον. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα :~

Δόξα ὅμοιον.

Ἵνα πληρωθῇ, τοῦ πατρὸς ἡ εὐδοκία. ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. ὁ αὐτός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον. σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω, ἐν τούτῳ γὰρ παραγενόμενον ἐμὲ βάπτισον. καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν, καθαίρονται πταίσματα :~

Καὶ νῦν θκ. ὅμοιον.

Ὁ τὸν ἰσραὴλ, διὰ στύλου καὶ νεφέλης. πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ. σὺ ὁ δεσπόζων πάντων. ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος. δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω. οὐ φαύσωσί πυρὸς ὁ χόρτος. αὐτός με βάπτισον. ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξασθαι :~ Ἀποστίχου, ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης. ἐν ἰορδάνου ῥείθροις. βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Στ.

Διὰ τοῦτο μνημονεύσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, προφῆτα ἰωάννη. τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου. καὶ βάπτισον τὸν κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν :~ Στ.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε. συνέλθωμεν ῥυφθῆναι,

καὶ

Ἐπαίνοις ἰάκωβον ἐνθέοις, κλεόπαν βαρνάβαν τε καὶ στέφανον. μάρκισον τὸν πάνσοφον. μάρκον ἀριστόβουλον. καὶ ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς ἀποστόλους χριστοῦ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες. πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε. φάλαγγας τοῦ δράκοντος. πάνσοφοι ἀπόστολοι. καὶ ταύτας διολέσαντες. οὓς ᾐχμαλώτευσεν ἀνθρώπους συνελάβεσθε πίστει. καὶ τῷ ζωοδότῃ, προσκύξατε δεσπότῃ :~ Θε.

Ὢ θαῦμα ὑπερέκεινα θαυμάτων. πῶς τίκτεις, καὶ μένεις παρθενεύουσα. πάναγνε θεόνυμφε. λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον. ὦ πάντες ψάλλομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον πάτερ. τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοΐ, καθεῖλες. ὑμνεῖτε τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, θεόκτιστε κραυγάζων :~

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν πιστῶν. ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν. ψυχὴν ἄνθισον. καὶ παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀποτεκοῦσα καρπούς. ἀξίους κυρίῳ προσάγαγε. ταῖς τοῦ θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθεῖσα :~ Θε.

Ἀπὸ πασῶν σε γενεῶν. ἐξελέξατο χριστὸς εἰς κατοικίαν. ἑαυτῷ θεόκε. ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας, ἑνώσει τῇ κρείττονι. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός. τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον,
» μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα
» ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας :~ ᾠδὴ θʹ. Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. ὃν οὐ τολμᾷ, ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ
» πάναγνε ὡράθη βροτοῖς. λόγος σεσαρκω-
» μένος. ὃν μεγαλύνοντες. σὺν ταῖς οὐρα-
» νίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν :~

Χ[illegible] ὁ πλάσας χριστὲ τὸν ἄνθρωπον. ἐν τῇ χειρὶ προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄνθρωπος. ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσῃς με. πάλαι τὰ πεπτωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον. δόξα τῇ ἐνδόξῳ καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου :~

Ψυχῶν ἡ κάθαρσις ἀνατέλλεται. ὁ φωτισμός. ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν. ἰορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι. χόρευσον πᾶσα κτίσις. γῆ τε καὶ θάλασσα. κρότησον δοξάζουσα χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον :~

Ὡς ὢν ἁπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα. ἔρχῃ βοῶν, τῷ πλήρης ἁγιότητος δούλῳ σου. ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν. ἔγγισον βάπτισόν με. θέλω πληρῶσαι γάρ. φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος :~

Ἄλλος. Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνι.

Ἰάσαι ἡμῶν, χριστὲ τὰ παθήματα. τῶν καρδιῶν προσάχαις, τῶν ἀγαπησάντων σε. καὶ κηρυξάντων σε πᾶσιν ἔθνεσιν. θεὸν ὁμοῦ καὶ κύριον. δημιουργὸν τοῦ παντός. καὶ εἰδώλων, πᾶσαν ἀμαυρότητα. διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος :~

Ὥσπερ ἀστραπαὶ, τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν. λοῦκας ὁμοῦ καὶ ἑρμῆς. μάρκος ἀνανίας τε. καὶ σωματθίας ὁ ἱερὸς ὀλυμπᾶς. καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν. οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν. ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελῳδήμασιν :~

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν. καὶ μακαρίσωμεν. τοὺς ἱεροκήρυκας. καὶ διδασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας. καὶ πλουτιστὰς σωτῆρας τε, καὶ ἀντιλήπτορας. καὶ προστάτας, πάντων χρηματίζοντας. τῶν τιμώντων, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα :~

Ἤστραψαν φωτὶ, ἀΰλῳ τοῦ πνεύματος. ἀκύλας ἀχαϊκός. κάρπος τε ὁ ἔνδοξος. καὶ φουρτουνάτος σὺν τοῖς ἑξήκοντα. καὶ τοῦ χριστοῦ θεράπουσι. καὶ ἱεροῖς μαθηταῖς. καὶ καρδίας, πάντων καταυγάζουσι. τῇ φωσφόρῳ αὐτῶν μνήμῃ σήμερον :~ Θε.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε. καὶ κατεφαίδρυνε. πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε. θεογεννῆτορ πάναγνε, ἀγγέλων καύχημα. καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα. τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε :~

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

ἅπαντας. καὶ εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ θεοῦ συνεκάλεσεν :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο ἄγγελος, τοῖς ὁσίοις παισί. τοὺς χαλδαίους δέ, καταφλέγον πρόσταγμα θεοῦ. τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Πῶς σε ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια. τρυφῆς ὄντα χειμάρρουν Χριστέ. πῶς ὁ πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ. χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν. καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς :~

Ῥεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος. πρὸς ῥεῖθρα Ἰορδάνεια πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν. ποτίσαι τοὺς γνώσει πονηρᾷ. καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως :~

Ἐσταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν. καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι. ποταμοὶ κροτείτωσαν χεῖρας. ἐπεφάνη, ἥκει ὁ Χριστός. ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν ἐκθάψαι πταίσματα :~

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνελκύσατε. τῆς ἀθείας βυθοῦ. ἔθνη πολύσπορα. σημείοις καὶ τέρασιν, ἐπιστηρίξαντες. τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων :~

Ἐμβιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαληνότατον. τοὺς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῶν δυσχερῶν. σωτῆρες ἐδείχθητε. καὶ κυβερνῆται σοφοί. ἀναμέλποντας. ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητός :~

Ταύτων ἔφοδον καὶ καρπὸν μακαρίσωμεν. καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν. Ἰοῦστον καὶ Ἀρτεμᾶν. ζηλοῦντες τὸν ἔνδοξον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μαθητάς. ἀναμέλποντας. ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἀστραπόμορφοι τῷ πυρὶ γενόμενοι, Χριστοῦ ἀπόστολοι. τοὺς κρατουμένους νυκτὶ ἀγνοίας ἐρρύσασθε. καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὡδηγήσατε. ἀναβοῶντας πάντοτε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ Θεοτ.

Ἱλαστήριον παναμώμητε γεγένησαι. ἁμαρτανόντων ἀεί. τεκοῦσα ὑπερφυῶς. τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν. ᾧ κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων Κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προχύσεσιν, ἐναποσβέσας. παθῶν ὑπεκκαύματα, θεόκτιστε μακάριε. θαυμάτων ἀνέβλυσας, ῥεῖθρα ἀείζωα. οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι ἀοίδιμε :~

Δαβὶδ τὴν πραότητα, πάτερ ζηλώσας. ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον. καὶ πίστιν τοῦ Ἀβραάμ. Πέτρου τὴν θερμότητα μεθ᾽ ὧν. κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε :~ Θεοτ.

Ζωὴν ἐνυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα. θανάτῳ τὸν θάνατον, παρθένε καταργήσασαν, δαιμόνων ἐπηλύσεσι, θανατωθέντα με. ζώωσον πρεσβείαις σου ἁγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε :~ ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας. καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὰ ποτάμια ῥεῖθρα, μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν τοῦ βαπτίσματος, προσκιογραφῶν. ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο. τύποις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης :~

Ὑπεσήμανε πάλαι, προφήτης ἔνδοξος. τοῦ βαπτίσματος χάριν, ἄλσει τὰ ὕδατα. ἄγονα τὸ πρίν, ἐκτελέσας πολύγονα. τοῦ ἐπιφανέντος, θεοῦ ἡμῶν δυνάμει :~

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πληρωθήσεται. καὶ βουνὸς ἐναντίος, ταπεινωθήσεται. καὶ τὰ σκολιά, εἰς εὐθεῖαν τραπήσεται. τῇ τοῦ σαρκωθέντος, θεοῦ ἐπιφανείᾳ :~

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἠνώσαντο φρένας χρυσωθείσας, ἀνδρῶν τοῦ λόγου παναοίδιμοι. ταύταις τὰ σεπτά, σπέρματα ἐσπείρατε. καὶ δυσσεβείας ἄσταχυν, ἑκατὸς ὄντα. ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων. τὴν πληθὺν Κυρίου, ἀπόστολοι πάνσοφοι :~

Ἐπαί

γενομένη, καὶ τοῦτο μὲν τῆς ἀρετῆς μηδ' ὁπωσοῦν καθυφεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἓξ μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διασπάσαι βίου,
Ἐξαστρύξει συμπαρίστανται μόσχοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ζωσίμου μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου κομενταρησίου.

Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἔνδον πέτρας ἥδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Οὗτος ὁ ἅγιος Ζώσιμος, ἦν ἐν Κιλικίᾳ. τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. καὶ συσχεθεὶς Δομετιανῷ τῷ ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται. καὶ εἰς λέβητα πλήρη βορβόρου καχλάζοντος, ἐμβάλλεται. εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθείς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ λέοντος. καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ φθεγξαμένου, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν πίστιν τὸν κομενταρήσιον Ἀθανάσιον. ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔνθα διετέλει γενόμενος, κατηχεῖ καὶ φωτίζει τὸν Ἀθανάσιον. ἔνθα πέτρας διαιρεθείσης ἅμα ὑπεισελθόντων, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀπολιναρίας τῆς συγκλητικῆς.

Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολιναρίαν.
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα. Ἀνθεμίου τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, θυγάτηρ ὑπῆρχεν. ἐξ ἁπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθενίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. καὶ λοιπὸν ἱκέτης γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι. καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν. ἕνα πρεσβύτην, καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχοῦσα παρ' ἑαυτῇ. οὓς καὶ παραλαβοῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη. καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω. ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τῷ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων καταφρονήσασα. χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἕλει διαρκέσασα. καὶ τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα, ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἕλος κωνώπων γενόμενον, ἐν τῇ σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας ἔρχεται. Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη. ὁ δὲ θαυμαστὸς Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον. ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ θεῷ ἀπεδίδου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ὁ δὲ ταύτης πατὴρ Ἀνθέμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν σκήτῃ μοναχοὺς θεραπευσομένην. ἀπειρήκει πάμπαν γὰρ τὰ κατὰ τὴν μακαρίαν. οἱ δὲ, πρὸς τὸν ἀββᾶν Δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον. καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον. καὶ παρὰ τῶν πατέρων, ὑγιὴς παραπέμπεται. μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι. ὁ δὲ ταύτης πατήρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν Δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο. ἡ δὲ μακαρία ὅστις εἴη αὐτήν, διά τινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλε. καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε. μηδενὸς τῶν ἐν σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντος. ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν

ἅπαν-

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε :~

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμὸς, εἰρήνης μόνε κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος. βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος :~

Ξενίζεται ἄνωθεν, τῶν ἀγγέλων ὁ χορός. καθορῶν γυμνούμενον. τὸν ταῖς νεφέλαις, σκέποντα οὐρανόν. καὶ κράζει τίς αὕτη σου ἡ πολλὴ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασις :~

Ὁ πλήρης κεκένωται. ὁ ἀόρατος ἰδοὺ, σωματωθεὶς ἐπέφανεν. ἰορδάνη εὐφράνθητι ποταμέ. τὰ ῥεῖθρά σου πλήρωσον. ὅπως λούσῃς τὴν πάντων ἀναγέννησιν :~

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Εἰς πάντα κόσμον δραμάτε. τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον. νεφέλαι ἔμψυχοι ἀναδειχθέντες ἀπόστολοι. καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε :~

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις. ἡμῶν τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε. πολλὴν δεινότητα. καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε. μωραινομένους γνώσει τῆς πλάνης πάνσοφοι :~

Ὁ θεῖος πούδης καὶ τρόφιμος. φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ ἀρίσταρχος. ὀνησιφόρος τε. καὶ τυχικὸς ἐπαφρόδιτος. ὡς μαθηταὶ τοῦ λόγου μεγαλυνέσθωσαν :~ Θκ.

Ὑμνῶ σε μόνη πανύμνητε. δοξάζω σε ἀεὶ θεοδόξαστε. καὶ μακαρίζω σε. ἣν γενεαὶ μακαρίζουσι. τῶν γενεῶν παρθένε θεομακάριστε :~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα. πνεύματος ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα. τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος. θεοφόρε παμμάκαρ θεόκτιστε :~

Λογικῇ βακτηρίᾳ σου ὅσιε. πόᾳ τῆς ἀσκήσεως ὑπερεξέθρεψας. τὸ λογικόν σου ποίμνιον. καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας :~ Θκ.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι. ἄλλον ἐπὶ γῆς, αὐτόν σε ἀνέδειξε. θεογεννῆτορ ἄχραντε. καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου. ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον, τῶν ἀποστόλων. ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν ἑβδομήκοντα. ἐνθέως πιστοί. ὑμνήσωμεν σήμερον. καὶ πανηγυρίσωμεν. δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, τριάδα. σέβειν ἀμέριστον ὑπάρχουσι λύχνοι θείας πίστεως :~ Ὁ οἶκος.

Τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελῳδίαις. στέφανον πρόχορόν τε καὶ σίλαν. καὶ νικάνορα. τίμωνα, καὶ ἀμπλίαν καὶ παρμενᾶν. ἀπελλῆν τε, ἰάκωβον, φίλιππον· ἀρίσταρχον, καὶ ματθίαν. ἡρωδίωνα, κρήσκην, καὶ φλέγοντα. βαρνάβαν, λῖνον, καὶ ὀλυμπᾶν. ἀνανίαν, λουκᾶν, καὶ ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπούς. Ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι, θείας πίστεως :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ΄. μνήμη καὶ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων, ἑβδομήκοντα ἀποστόλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας συγκλητικῆς. Στ.

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου.
Κλητοῖς θεοῦ σύνεστι δούλη ἐν πόλῳ.

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς. πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν. ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται. καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον. καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως, τῷ νῷ πρὸς θεὸν ἐκδημήσασα. ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξαιτεῖται. κατὰ γὰρ τὸν μέγαν ἰὼβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα. καὶ πληγαῖς καὶ μώλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοηκονταέτης ἤδη

γενο-

ὁ εὔσπλαγχνος. βέλη συνθλῶντα. τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δεσμοὺς, θαυματισθέντας ἔνδοξοι, χάριτι θεοῦ θεραπεύοντα :~

Ἅψεσιν προσάξωμεν, τῷ λυτρωτῇ, ἀνύμνων λογιστῶν ῥοδίσματα, τὸν θεηγόρον. καὶ σεμνὸν τὸν ἄκλεη. καὶ τὸν σοφὸν ἀσύγκριτον, ὑμνοῦντες τὸν θεῖον καὶ γάϊον :~

Σὲ μακαριώτατος, πάλαι χορὸς. τῶν προφητευόντων ἐν πνεύματι. θεηγορίαις, ἰσραὴλ θεοπρεπῶς, κατονομάζει πάναγνε. πύλην τε καὶ ὄρος κατάσκιον :~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ἐστάλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρώτων σου. τὴν πικρίαν ἐξαίροντα, τὴν τῶν δαιμόνων ἀοίδιμε. νόσον φυγαδεύοντα. τὰς ἁλμυρὰς διεχύσεις ἀξιάγαστε :~

Θεούμενος, ἀνενδότοις καθάρσεσιν ὅσιε. φωστὴρ ἐσχημάτισας. τῶν μοναστῶν φαεινότατος. τύπος ἀκριβέστατος. καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος :~

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας θεόκτιστε. τῇ ῥάβδῳ τῆς πίστεως. καὶ φαραὼ τὸν ἀόρατον. πάτερ κατεπόντισας, εὐαγγελίας πρὸς χθόνα φθάσας ὅσιε :~ Θκ.

Κεκράξομαι. ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ πανάμωμε. πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι. καὶ ἡδονῶν ὑπορθώσομαι. τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων δαιμόνων μεσιτείᾳ σου :~

Ὠδὴ, ε'. Ὁ εἱρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ. τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι. σὲ εἰδέναι λόγε θεοῦ, τὸν ὄντως θεόν. ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος :~

Καρποφορήσωμεν τῷ χριστῷ. βίον καθαρὸν ἔρχεται γὰρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι. τῶν ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι. ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος :~

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν. πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανεῖσαι τὸ ἄδυτον. βλέψον καὶ τῶν θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι. καὶ τοῦ ἐπιφανέντος, τὴν χάριν ὕμνησον :~

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν. μέγιστον πρὸς πρόδρομον τὸν σόν. ὦ μεγαλόδωρε κύριε. ἔρχῃ σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα. ἀρρήτως

Ἰαμνουά.

μεγαλύνων διὰ βαπτίσματος :~

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμεῖτε πανεύφημοι. καὶ λύειν ὡς ἀπόστολοι. λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν. τοὺς δεδεμένους κακοπιστίας δεσμοῖς. ἐλύσατε ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν. πιστῶς περιχορεύοντες :~

Ἐν θέοις ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελῳδήμασι. τέρτιος ἰάσων καὶ σωσθένης. καῖσαρ καὶ μάρκος, λουκᾶς σωσίπατρος. κούαρτος καὶ θεῖος ἀπελλῆς, κλήμης ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος ἔραστος :~

Ὑμᾶς ὡς τοὺς δώδεκα, ἀπέστειλεν. ὁ κύριος πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν. πᾶσιν ἀνοῖς καταφυτεύοντας. γνῶσιν θεϊκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι ἀπόστολοι. πρεσβεύεται τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Θκ.

Τὰ ὄμματα φώτισον, παρθένε τῆς καρδίας μου. λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας, σκότους με ῥῦσαι, διαμίζοντος. πύλη τοῦ φωτὸς, χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε :~

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ νεώσας, γῆν τῆς καρδίας. ταύτῃ κατεβάλλου τὸν λόγου σπόρον. πάτερ θεόφρον. καὶ πολύχουν ἔδρεψας, εὐκαρπίαν εὐφημούντων σε. πάντων ἀσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν :~

Ἄγρυπνον μονῶν, ἀεννάως προσφόρον πάτερ θεόφρον. πάθη κατεκοίμησας ψυχοφθόρα. ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα. τῶν εὐφραινομένων, ἔνθα ἡ κατοίκησις :~

Ὡς θεαυγὴς καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, πηγῆς τοῦ θείου ὑπάρχων πάτερ. τῆς ἀκακίας, τὸ ἀνόθευτον ἦθος. ὑποφαίνων πᾶσιν ἐδείκνυες. ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος :~ Θκ.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης. ἐδείχθης πύλη. θρόνος ἐπηρμένος τοῦ βασιλέως. οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος κλῖμαξ. ἡ ἐπιβῆ χριστὸς πανάχραντε. καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν :~

Ὠδὴ, ς'. Ὁ εἱρμός.

πεμψε τὴν γῆν, πληρώσαντας ταύτην πάνσοφοι ἀρδείαις θείου πυρός. καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι :-

Ὑμνήσωμεν τιμίως τὸν θεῖον. τὸν σίλαν τε καὶ σιλουανόν. καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν. ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον. καὶ οὐρβανὸν καὶ ἄγαβον, τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας :-

Μακάριοι ἤδη γενόμενοι. ὡς ὄντως μακάριον θεόν, διδάσκαλον πλουτήσαντες. τοὺς πένητας ἀθλίους πάνσοφοι. μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος :- Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ. καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, παρθενομήτωρ πέφηνας. θεὸν γὰρ ἀπεκύησας. ὃν ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξε :-

Ἄλλος. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Ἀβύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας. ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα. ἐν ὕδασι προσέρχεται βαπτισθῆναι. ψυχὴ γρηγόρησον. παθῶν καθαρθῆτι. ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα :-

Ἤνθησας ὡς ῥόδον τῇ γεωργία. τῆς πρὸς ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι. ἐζηλώθησας θεόκτιστε εὐωδίας. πληρῶν τοὺς ψάλλοντας. θείας ἑκάστοτε. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :-

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου θεόκτιστε ἱλαρύνων. ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων σοι. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ κύριε :- Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. ἐν ὀδύνη. ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου. κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων. σῶσόν με δέσποινα, μὴ ὑπερίδῃς με. προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι :- Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε :-

Κάθισμα τῶν ἀποστόλων. ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στῦλοι ἄσειστοι τῆς ἐκκλησίας. ἑδραιώματα τῆς εὐσεβείας. γεγενημένοι μαθηταὶ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον. ἀποσβεννύντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα. καὶ αἰτούμενοι, χριστὸν τὸν θεὸν ἑκάστοτε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :-

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. ἦχος α΄.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως τοῦ κυρίου τὸ ποίμνιον. τῇ συνέργι τοῦ λόγου, θεοφόρε θεόκτιστε. εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγον σωζόμενον θεῷ. καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα :-

Τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Τοῦ ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ παρθένου μαρίας. καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου. τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ᾽ αὐτόν. ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ προφήτης σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. δόξα τῇ παρουσία σου χριστέ. δόξα τῇ βασιλεία σου. δόξα τῇ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε :-

Ὠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Χριστός μου δύναμις, θεὸς καὶ κύριος. ἡ σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα. ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν κυρίῳ ἑορτάζουσα :-

Μίκα εἶδέ σε, τὸ ῥεῖθρον κύριε. ἰορδάνου ἐστράφη. ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάρρυτος. φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανούς, ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε :-

Θαμβεῖται ἥλιον, ὁρῶν σε ἥλιε. σαρκικῶς γυμνωθέντα. καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα. τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινήν, παραβάσει φύσιν δέσποτα :-

Ἰδοὺ ἡ κάθαρσις. ἰδοὺ ἡ λύτρωσις. ἡ ἀνάπλασις πάντων ὁ φωτισμός, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια. οἰκειωθῶμεν σὺν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος :- Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν, τὴν τῶν ἐθνῶν. ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ ἵπποι, τοῦ σωτῆρος μαθηταί. καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν. ὕδατι ἁγίῳ καὶ πυρί :-

Ἤστραψαν ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς. πούδης ἀπελλῆς καὶ φιλόλογος. καὶ ἡρωδίων, ῥοῦφος τε καὶ πατροβᾶς. καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι :-

Τείνας ἐξαπέστειλε, βέλη ὑμᾶς ὡς ἠκονημένα

ὁ ἄπλαγ-

σοι. ἄψαι τῆς θείας χαρᾶς. τοῦ ἀποτεμόντος χειρὶ τὰ σύμπαντα. καὶ εὐδοκίᾳ σώζοντος θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ κανόνες. ὁ προεόρτιος, εἰς ϛ΄. τῶν ἁγίων ἀποστόλων, εἰς δ΄. καὶ τοῦ ὁσίου, εἰς δ΄. ὁ προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, κατ' ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὁ εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ. ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην φαραὼ. καθορῶν ποντούμενον θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ πατριαὶ, τῶν ἐθνῶν εὐφρανθήτωσαν. Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς. ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν :-

Βασιλικὴν ἁλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων κύριε. ἐνδυσάμενος σαρκί. ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνός. ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν :-

Γόνος πρὶν προανάρχου σὺ πεφυκὼς, πρὸς τὸν γόνον εὔσπλαγχνε, ζαχαρίου ἀτελῶς, παραγίνῃ βάπτισμα αἰτῶν. ὅπως χάριτι υἱοὺς, θεοῦ ποιήσας ἡμᾶς :-

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ μαθητὰς δ' ἀστέρας ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες. τῷ δι' ἡμᾶς ὕλῃ σώματος. φανέντι πανεύφημοι. κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα. ἀκτῖσιν εὐσεβείας. τὸ σκότος μειώσαντες, τῆς ἀθεότητος :-

Ῥευστῶν ἀφέμενοι. τὸ πεφυρμένον ἅπαντων. χῷ ἠκολουθήσατε. πέτρος καὶ πρόχορος. καὶ ἀνδρόνικος. θαδδαῖος καὶ νικάνωρ. φωστῆρες γενόμενοι, θεοειδέστατοι :-

Ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος. κατεπαλαίσατε ἔνδοξοι ἰσχύϊ τοῦ πνς, τοὺς τῇ μανίᾳ τε, τῆς ἀθεΐας. τελείως παρεθέντας. ἰσχύος ἐπλήσατε, καὶ θείας γνώσεως :-

Σαρκὸς ὁμοιώματι. ἐπιφανέντα τὸν κν. ἀμπλίας ἐκήρυξε. στάχυς καὶ φίλιππος. ὡς ἀπόστολοι. ὡς θεῖοι ἱεράρχαι. ὡς ὄντως διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν :- Θκ.

Ἰαννουά.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ βασιλέως τιμήσωμεν. ἐν ᾧ κατεσκήνωσεν, καθὼς ἠθέλησε. τὴν ἀπειράνδρον, καὶ μόνην θκον. δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν :-

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. ᾠδ. α΄. ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς φύσεως χειμάρρους ὁ Χς, νάμασι προέρχεται. δουλοπρεπῶς, τοῦ ἰορδάνου λούσασθαι. τὰ ὄρη σκιρτήσατε. ἀγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ περιζώσασθε. οἱ ῥερυπωμένοι, κάθαρσιν πρὸς θείαν ἀφεπισθῆτε :-

Ἡ φωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς θεόκτιστε. τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνούσας κατήφειαν. ἣν ἐπιτελοῦντες, πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν :-

Ητρωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ χυ, γέγονας μετάρσιος. τῆς κοσμικῆς, ἐπάρας ἀσυγχύσεως. ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως. τὰ ἐπίπονα σκάμματα. καὶ δι' ἐγκρατείας, ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας :- Θκ.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνίοντι μοί, δεῦτε μακαρίσωμεν τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε. θς ἐκλεξάμενος. ἣν κατῴκησεν, ὡς σκηνὴν ἁγιάσματος. ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν :-

ᾠδ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ, κε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ. καὶ στερεώσας ἡμᾶς. ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου :-

Δεσπόζων πάντων ὡς θεὸς, δούλου φορέσας εἰκόνα. καὶ πρὸς δοῦλον οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς. βαπτίσματι θεουργῷ. τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαιρῶν ἡμᾶς :-

Ἐπέστης ῥεῖθρον διὰ τί; ποίαν κάθαρσιν θέλων ποῖον ῥύπων ἐκπλύνων, ἀπορρᾶγαι θέλων ζητῶν; ὑμνῶσι τὴν ὑπὲρ νοῦν. διὰ σπλάγχνα, λόγε συγκατάβασιν :-

Ζητῶν τὸ πρόβατον χε. ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ. ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ἐφίστασαι ἐκβοῶν, τῷ προδρόμῳ. δεῦρο σύ με βάπτισον :-

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θκε.

Οἷα ποταμὸς ὑμᾶς ὁ λόγος. εἰς πᾶσαν ἐξε-

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ναστάζων καρδίαν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε. τῷ πλησίον κακὸν, ἀποδοῦναι κακῶς ἀντὶ κακοῦ μελετῶν. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ κυρίου, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκακοπαθήσωμεν. τούτῳ μορφωθέντι, καὶ φανέντι καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ βάπτισμα. ἐπειγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθῃ. καὶ συνταφῇ τῷ βαπτίσματι. μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει καὶ τῆς ἀναστάσεως. Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται, ᾧ πιστῶς παντήσωμεν.

ᾨδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες. βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου. καὶ συνημμένοι, ὧν οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ τοῦ κρατοῦντος, ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς θείου τροφῆς. τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρυφήσαντες. σὺν ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ ποιμέσι καὶ μάγοις. τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς. πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα. ὅπερ ἥκει Χριστὸς ἐκτελέσαι. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηρηταὶ τὸ κεφάλαιον. καὶ προφητῶν, ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι. μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα. δι' ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ πατρὶ καταλλάξαντος. καὶ διδάξαντος μέλπειν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν ἐρχόμενον. τὰς ἁμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασι. ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συστελλόμενος φόβῳ. ἐγὼ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ νυμφίῳ ἀντέφησεν. ὁ φίλος δὲ τῷ λόγῳ. φωνεῖ καὶ τῷ ἡλίῳ ὁ λύχνος. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης. ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ, πρὶν ἀπολαύσαντες. νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν. μυστήριον θεώμενοι ξένον. τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος πρόξενον.

Ἄπιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων. πρὸς χώραν Ἰορδάνου, κἀκεῖ δὲ ὄψεσθε. ἔργα μυστικῶς τελούμενα. βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα. τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθείς, ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων. ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς. κόρης ἐξ ἁγνῆς θεόπαιδος. διπλοῦς θεὸς καὶ ἄνθρωπος μένων. τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι διὰ βαπτίσματος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέστης. οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ. ὡς εἷς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ βάπτισμα. ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος. ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνας ἦλθεν. τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

Ἐν τῷ στρῷ, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰδοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστός. φωνεῖ τῷ προδρόμῳ τε, δεῦρο βάπτισον πιστῶς. τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, ποταμείοις ἐν ῥείθροις. ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφήν μου πρὸς θείαν. χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ δεσπότην. ἐπὶ τὸ βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες. θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν. τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, ἀρετοίσωμεν πόθῳ. σπίλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων. ἰδοὺ γὰρ σῶσαι τὸ γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν κάθισμα. ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὁ μέγας βαπτιστής, τοῦ κυρίου ἄγγελος. ἐπέστη καὶ Χριστός, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι. τρέμει ὡς ὑπηρέτης. ὁ γὰρ δεσπότης κεφαλὴν κλίνει

σοι.

ᾨδὴ α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὁ εἱρμός.

Τμηθεῖσα τμᾶται, πόντος ἐρυθρός. κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός. ὁ αὐτὸς ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο. ἐνδόξως δεδόξασαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς (ωη) :~

Ἡ πανταιτία. καὶ παρεκτικὴ ζωῆς. ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ. ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς. ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου μητρός. πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἔρχεται. αἰτοῦσα τὸ βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν :~

Μυσταγωγοῦσα πάντας συγκαλεῖ τοὺς ἐξ ἐθνῶν, ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς. κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας. ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς, τῷ βαπτίσματι. καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι πνεύματι :~

Ἀκουτισθῶμεν μέν, νῦν προφητικῶν ἐκπληρουμένων, διὰ τῆς φωνῶν. ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν πνεύματι καὶ πυρί. ἐπέρχεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται :~

ᾨδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεός. τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυτῷ ἑνώσας, καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλεν ἐλθεῖν. αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις. ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε :~

Ῥύπον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἅμα. τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν σῶτερ, ἀρχὴ χαρίσασθαι. διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν. καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων. ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε :~

Ἄφρων ἀνήρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν. διαφθείρεται καὶ γὰρ ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν. ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ. καὶ πάσης ἐκπίπτει σεβείας. οὗπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ῥυσθείημεν :~

ᾨδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Προκατιδὼν ὁ προφήτης τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον. Χριστὲ προανεφώνησεν. ἔθου κραταιάν, βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πιστοῖς. τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν. εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων (ωη) :~

Ἰαμβικά.

Ἐπὶ τὸ βάπτισμα ἀπάδων, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζων τὴν ἄφεσιν. πεφορτισμένους ἅπαντας, πταίσμασι κακοῖς. κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦντας. τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγελλόμενος :~

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς θεότητος μεταδίδως μοι. ἑκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος ὢν τοῦ σοῦ πατρός. χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου σῶτερ τὸ πλάσμα. πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς. τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, λόγε τὸ ὅμοιον :~

Ῥῆμα καὶ χρῖσμα καὶ πνεῦμα. τῆς σῆς σφραγῖδος σῶτερ γνωρίσματα. καὶ μυστικὰ χαρίσματα. καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιο[illegible]. τὸν μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν. ὁ πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν :~

ᾨδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ πρόδρομος. παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν. εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος. γυμνὸν ἑστῶτα, ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῷα :~

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα. καὶ ὑπερῷον, ἐν αἰθέρι ὕδωρ. ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα. καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα. Θεοῦ σοφία. μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην. βάπτισμα δέχεται, χειρὸς ἐκδούλου :~

Μορφωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον. βαπτισμῷ ἥκει καθᾶραι Χριστός. ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ἀναβαλλόμενος φῶς. γυμνὸς ὁρᾶται, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις. καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων :~

ᾨδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με. καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων. ὡς Ἰωνᾶς τῷ δεσπότῃ βοῶ σοι. ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε :~

Κύριόν σε γνόντες οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει. νῦν δὲ πατήρ σε κηρύττει. υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον :~

Ῥύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρυφθήτω δακρύων κρουνοῖς. καὶ Χριστῷ ἐν φόβῳ προσερχέσθω. πνεύματι καὶ πυρὶ θείῳ, καθαραι προϊόντι τὴν φύσιν (ωη) :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδʹ. προεόρτια τῶν φώτων. καὶ ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους, ϛʹ. καὶ ψάλλομεν γʹ προσόμοια, ἦχος, δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν ἀνδρόνικον. σιλουανόν τε καὶ ἄγαβον. ἀνανίαν καὶ φίλιππον. πρόχορον νικάνορα. ῥοῦφον καὶ σωσθένην. λῖνόν τε καὶ στάχυν. στέφανον τίμωνα ἑρμᾶν. φλέγοντα. μάρκον, λουκᾶν σωσίπατρον. ἰάσωνα καὶ γάϊον. καὶ τυχικὸν καὶ φιλήμονα. ἱεροῖς μελῳδήμασιν. οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν:~

Νάρκισσος καὶ ῥόφιμος. καῖσαρ ζηνᾶς καὶ ἀρίσταρχος. μάρκος σίλας καὶ γάϊος. ἑρμῆς καὶ ἀσύγκριτος. ἀπολλὼς κηφᾶς τε. κλήμης καὶ ἰοῦστος. κούαρτος ἔραστος λουκᾶς. ὀνησίφορος, κάρπος καὶ εὔοδος. ματθίας καὶ ἰάκωβος. καὶ οὐρβανὸς ἀριστόβουλος. τυχικὸς καὶ ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν:~

Ἰουνίαν ἡρωδίωνα. καὶ ἄρτεμαν καὶ φιλόλογον. ὀλυμπᾶν τε καὶ ῥόδιον. ἀπελλῆν ἀμπλίαν πατρόβαν καὶ τίτον. τέρτιον θαδδαῖον. σὺν αὐτοῖς τὸν θαυμαστόν. ἀχαϊκόν τε ἀκύλαν λούκιον. βαρνάβαν φουρτουνάτον τε. καὶ ἀπολλὼ τὸν ἀοίδιμον. καὶ τὸν κρήσκην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας.

Ἕτερα γʹ προσόμοια τοῦ ὁσίου, ἦχος, βʹ.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, κατεῤῥώσθης τὴν ψυχήν. ἔρωτι τῷ θείῳ παμμάκαρ, χαίρων ἀνέλαβες. καὶ κατηκολούθησας, τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ. καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατείᾳ. τὴν ἐνέργειαν, ζῶσαν εἰς δέδεξαι. λύειν, νοσημάτων χειμῶνα. θερμὴν πρεσβείαν ἀπροσδέκτων. ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν:~

Ὅτε, σὺν μόνοις προσευχαῖς. καὶ συντονωτάτῃ νηστείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς. πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγονὼς τρισηλίου θεότητος. καὶ ἱερωσύνης, χρῖσμα θεῖον ἅγιον ὑποδεξάμενος. ἔνδον, τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες. θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόῤῥητον:~

Πρᾷος, ἀνεξίκακος ὤφθης. ἐν ἀκεραιότητι γνώμης πάτερ θεόκτιστε. κατεκληρονόμησας πραέων ὄντως τὴν γῆν. καὶ μεθέξει θεούμενος, τρυφῆς, ἀπολαύεις. καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς. ἔνθα, μνημονεύων μὴ παύσῃ. τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων. καὶ τὴν σὴν τελούντων θείαν κοίμησιν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, γʹ.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν σωτῆρα, μάγοι προσεκύνησαν. ἐνταῦθα δὲ τὸν δεσπότην δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν. ὧδε φωνὴ τοῦ πατρός, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττε:~

Εἰς τὸν στίχον. γʹ προσόμοια, ἦχος, βʹ.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ὁ λύχνος τῷ φωτί. ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ. ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ. ὁ πρόδρομος τῷ λόγῳ, προφῆτα καθυπούργησον:~ Στίχ.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός. ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια:~ Στίχ.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός.

Ἠνταμοι διὰ σοῦ. τὰ καλὰ ἐθῆκε. ὁ θεὸς ἐν ἀνθρώποις. τὸ φῶς ἐν ἰορδάνῃ. κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. βʹ.

Ἔρχεται πρὸς ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί. σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος γʹ.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. Καὶ προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου ζαβουλών.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὁ κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ᾄδω.

Ὠδὴ

φόρον, καὶ σεπτὴν ἑορτὴν ἐκτελοῦσι. γόρδιε μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα :~

Ἠὼ τῆς ἀκηράτου, ψυχῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος γόρδιε. καὶ φωτὸς αἰγαῖς ἀδύτου, ἐσκηνώσαις αἰωνίοις κομίζῃ, τὰς ἐπ᾽ ἀπαρτίας τῶν ἀγώνων σου :~

Ἀῦπνη ἡ ἡμέρα, ἣν ὁ σὺ ἄθλησιν ἐπέδειξεν. ἣν οὐκ ἠμαύρωσεν ὁ χρόνος. οὐκ ἠμαύρωσε λήθη. ἀλλ᾽ ἀεὶ τοῖς ὕμνοις ἐν τοῖς ἀστράπτει, μάρτυς ἀμαυρὰ ἴσπερ ἥλιος :~

Ὡς διασωθέντων παρθένε τῆς πρὶν καταρᾶς. διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου. ἐπαξίως ὑμνοῦμεν. εὐχαρίστως πάντων μελωδικῶν, χαῖρε θεοῦ ἡ ἐλπὶς (ἡμῶν) :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ. ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου. εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν :~ Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ μάρτυρος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὀρδὴν τοῦ θεόφρονος. καὶ παμενδόξου μάρτυρος. αὕτη ἐπέδειξεν ἡμέρα, τῇ παμηγύρεως ἣν πιστοὶ λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν. χριστὸν ὃς ἐπαρήθλησε. διαμαρτυρῶμεν προθύμως. ὦ φιλομάρτυρες πάντων, πρὸς ἀρετῶν ἀκαρπίαν :~ Τῆς ἑορτ. ὃ ὑμ πῦρ ἔξωσεν.

Ἐν βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινὸν τὸ θαῦμα. πρὸς ἰορδάνην δράμωμεν. ἐκ ψυχῆς ὀρθροτάτης. κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν μυστήριον. θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη. γυμνωθεὶς ὁ χριστὸς. ἐπενδύων με στολήν. τῆς οὐρανῶν βασιλείας :~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν στίχ δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄ προσόμοια. ἦχος πλ. δ΄. Αἱ ἀγγελικαί.

Θρόνον οὐρανόν, κεκτημένος δέσποτης. ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς παρθένου καὶ πρὸς τὸν ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον πάντων ζητεῖ τὸν ἰωάννην. αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψαλλομεν. ἀλληλούϊα ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἔφθασε χριστὸς πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου. βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, οὐρανοὶ εὐφρανέσθωσαν. χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκκλησία. τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη. πιστῶς βόησον. ἀλληλούϊα ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ὀρη γλυκασμόν, εὐφροσύνης σταλαξάτω. χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ ἔθνη. ἡ ἔρημος ἀνθείτω, ἰορδάνη ὑποδέξαι. δεῦρο βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ. τῷ λυτρωτῇ ὑπούργει χαίρων. λαοὶ μελῳδῶμεν. ἀλληλούϊα ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑποδὺς χρόνον προεκλάμψαν. τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ καθημμένοις ἐπεφάνη. καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθάρας ἐφώτισε. χόρευσον ἀδάμ, εὐφραίνου εὖα. ἡ λύτρωσις χριστὸς ἐπέστη. δαβὶδ βόησον. ἀλληλούϊα ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα ὅμοιον.

Ἀγρὸν ἰακὼβ, ἐξαμείλατε τῷ κόσμῳ. καὶ τὴν φλογερὰν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν. ἀναλαβὼν ἐν ὕδασι, ἰορδάνης τοῖς νάμασι. λάμπων τῆς θεότητος τῷ φέγγει. καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς ἔθνεσιν. ἀλληλούϊα. ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Καὶ νῦν ὅμοιον.

Ἠμῖν πληρωτὴς, κατὰ σάρκα χρηματίσας ἦλθεν ὁ χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας. ἐπὶ τὸν ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ τῷ βαπτιστῇ καθυποκλίνει. τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι, λαοὶ κράξωμεν. ἀλληλούϊα ὁ φανείς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἀπόστιχον, στιχηρά, ἦχος α΄.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς βηθλεὲμ. ἐπὶ τὸν ἰορδάνην μεταβῶμεν ἐκεῖ γὰρ. τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται :~

Ἡ γῆ τοῦ ζαβουλὼν. οἱ πέραν ἰορδάνου. ἀκούσατε ἐγγίζει. χριστὸς ἡ σωτηρία. τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις :~

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός.

Ὑπέστρεψε καὶ σὺ. ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον, ὁ πυρὶ καὶ βαπτίζων. ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὤφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης. ἐν ῥεῖθροις ἰορδάνου. βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν (ἡμῶν) :~

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Ζεχωθεὶς ἁπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως ἰσοφάντα. θεϊκῆς ἀκτῖνος, ἀφθὴς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας. καὶ μυστηρίων οὐρανίων μάκαρ. κῆρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωῆς σε μητέρα. καὶ Θεοῦ γεννήτειραν ἐπεγνωκότες. ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντων μακαρίζομεν παρθενομῆτορ. εὐλογοῦντες ἅμα, τὸν τόκον σου ἄχραντε. καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Ἡ ἐπομβρηθεῖσά σοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα μάρτυς. ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν. εὐλογεῖτε βοῶντα, τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Δρόμον συντόμως διανυσάμενος ἀθλοφόρε. πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς βασιλείας κατήντησας. εὐλογεῖτε κραυγάζων, τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν μαρτύρων σου δόξα. καὶ ἡ ἀθάνατος εὔκλεια. εὐλογοῦμέν σε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον. δι' ἧς ἀράν, τῆς πάλαι ἀνέτρεψας. εὐλογίαν παρθένε, κόσμῳ κυήσασα. Ὁ εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατήσαντες ὑπερέψαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα. τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς θεομήτορος. καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε. θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἴδε ὁ ἀμνός, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα, τῆς ἀνθρωπότητος. ἦλθεν ἐπεδήμησε. καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ βάπτισμα. δουλοπρεπῶς ἐφίσταται. ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι. καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν πολέσαντας.

Ὤφθης ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα. καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα. ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς. τούτου πάντων, νῦν προεορτάσωμεν. τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ. καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον. ὦ Ἰορδάνη εἰς αἰώνιον ζωήν. οἱ ποταμοὶ χορεύσατε. βλέποντες νῦν τῆς φύσεως, τὸν χειμάρρουν, ῥείθροις ἐμβαίνοντα. καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Ηὔγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σέλας. τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι. καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ κύριος δικαιοσύνης ἥλιος, ὢν καὶ [illegible]μος. ὑποκλῖναι, δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι. Θεοτοκίον.

Φρίττει χερουβίμ. καὶ πᾶσα οὐρανίας φύσις παναμώμητε. τὸν ὑπὲρ κατάληψιν. σεπτόν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν. διὰ σπλαγχνίαν ἄφατον. καὶ βαπτισθέντα σαρκί. οὗ τὴν θείαν, πάντων ἐπιφάνειαν. ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγής, τοῦ προφήτου ἑορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιαυγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας. προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα ψυχῶν ἰάματα. καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς θεόφρονας.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, σου κραταιᾷ δεξιᾷ πολυέλεε, τὴν ἐκκλησίαν σου. ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος. τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῶν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν. δι' ἧς ἀνέτειλε σέλας καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις. Θεοτοκίον.

Ὡραῖον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὲ καὶ παναμώμητε. ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνθησας. τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε πάναγνε θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵλεον γενέσθαι, δυσώπησον τὸν δεσπότην. τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι. καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον.

ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παῤῥησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνθίμου τοῦ σημειοφόρου, ἐν τῷ ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς ἀβάσκου κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες μήτηρ καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται. Στ.

Μητρὸς φλεγείσης καὶ τὰ τέκνα πρόσφλογα
Γεγονότα βέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα. ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριε, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συντετρίμμεθα τοῖς πταίσμασι καὶ κείμεθα. ἐνσκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, ἠλέησας οἰκτειρμοῖς διάγαθότητα. καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνῃ βαπτισθῆναι.

Ξένον τοῦτο θέαμα ἐθάμβησαν ἀγγέλων τάγματα. ὀλύμπους καὶ ποταμοὺς, ποιήσας προστάγματι. τὰ ἰορδάνεια, ῥεῖθρα ἔρχεται. περιβαλέσθαι τούτοις γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσει.

Ὕψος ἄφατον. καὶ βάθος μὴ μετρούμενον. ὑπάρχει δέσποτα οἰκονομία ἡ σὴ πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν. πῶς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἁγίου πράγματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις.

Ἄλλος. Ἰουδαίας ἐν Βαβυλῶνι ἐν καμίνῳ.

Ἐκ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων. τὴν σεβάσμιον προεῖπεν παρουσίαν. μαλαχίας προφήτης, μακάριε κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔχου πρεσβεύοντα οἰκτίρμον. τὸν ἀοίδιμον προφήτην μαλαχίαν. ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων καὶ βοώντων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Στ.

Ὁλόφωτοι ὅλως ἀσυγχύτως. καθ' ὑπόστασιν ἑνωθεὶς Θεοῦ λόγε. ἐκ παρθένου σεσωματωμένου ... ῥέσας με οἰκτίρμον. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Μαρτυρεῖ τὸ κλέος κεκτημένος. μετ' ἀθλητῶν χορείαις στεφανηφόρος, χριστῷ κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὀλίγον ... παῤῥησίαν κεκτημένος. δυσσεβεῖς θεραπεύεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἠφανίσθην ... πταισμάτων μου δυσωπεῖ. τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, χριστῷ βοῶντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Στ.

Ἐθόλους ἀκάνθας ἁμαρτίας. ἰαμάτων πληρώματα τῶν σῶν ἀμβλύνεις, θεοκυῆτορ, εὐλογημένη παμάγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

Ὠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ γεννήτορος ἐξέλαμψε. υἱὸν μαρτυρήσασα ὁμοούσιον. βαίνοντα ἐν ὕδασι. καὶ τὴν ... γίαν σοι, τούτοις προσεπιπέμποντα. εὐλογημένε Χριστὲ. καὶ πνεύματι τὸ ἅγιον πᾶσιν ἐπιφανὲν κηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη. θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν. ἅλλοι ὑμνήσατε, θάλασσα εὐφράνθητι. λίμναι πηγαὶ σκιρτήσατε. καὶ ποταμοὶ μυστικῶς. κροτήσατε ἐν ὕμνοις ἐπέστη. ὁ τῆς εὐλογίας, ἡμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψαλμῳδίαν σοι ... ἐν αἰνέσει. τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι. καὶ τὴν συντεθλασμένην ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι. καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι. τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. καὶ κράξωμεν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Στ.

Θαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης ἐπέκεινα κτίσεως θεὸς ἡμῶν. κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς θεομήτορος. καὶ καινουργεῖ θελήματι. καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς. διὸ δ' αὐτὸς καὶ πρὸς πλάσιν, θαυμαστὰ τὴν, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην.

Ἱερουργεῖται θυσία. καὶ δεκτὴ προσφορά σοι προσάγεται. ῥαζόμενος αἵματι. ὁ γόρδιος δέσποτα. τὸ ἑκούσιον πάθος σου μιμούμενος:~

Σεσοβημένων τὰς φρένας. σοὶ φθαρτὸν ὑπισχνεῖτο δεξάμενον. τὸ δέξαμ ἀκήρατον. γόρδιε πλουτήσαντι. καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίσαντι:~

Εὐγενεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς θεὸν κεκτημένος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον. καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος μεταβέβηκας:~ Θκ.

Ἐνεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τεχνημίαις ἀνάστησον. ζωὴν τὴν αἰώνιον, χν κυήσασα. τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα:~ Ὁ εἱρμός.

Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω, ἐκ θυσοῦ κατωτάτου χριστὲ ὁ θεός. κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου. ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος. καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι:~

Κοντάκιον τοῦ προφήτου. ἦχος γ'.
Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἔμπλεος, τῆς ὑπερσόφου καὶ θείας. μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκὼς ὡς προφήτης. ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα, θεοῦ σοφίαν. ἔδειξας τοῖς πᾶσι, κάτω ἀναστραφέντα. διὰ τοῦτο μακαρίζομεν, τελοῦντες ἐν πίστει τὴν θείαν μνήμην σου:~

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος. ἦχος β'.
πρὸς, Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην. καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην. γόρδιον πάντες εὐφημήσωμεν. τὸν ἐξ ἑώας μέγαν ἀστέρα, ὄντως ἐκλάμψαντα. τὸ θεῖον ἀγλάισμα τῶν μαρτύρων χῦ:~ Ὁ οἶκος.

Τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον λόγον. τὴν σοφίαν τὴν ὄντως. τὴν τοῦ λόγου πηγήν. τὴν ἄβυσσόν τε τῆς γνώσεως. τὸν στρατιάρχην τῶν ἀθλοφόρων. ἀληθείας τὸν μάρτυρα. τὸν δεσπότην πάσης πνοῆς, προσκαλοῦμαι τὸν ὕμνον δοθῆναί μοι, ὡς θέμις καὶ κατ' ἀξίαν, ἀριστείας ὑμνῆσαι τοῦ μάρτυρος. τοῦ ἐξ ἑώας ἀναλάμψαντος, καὶ τυράννων μανίαν ἐλέγξαντος. Τὸ θεῖον ἀγλάισμα τῶν μαρτύρων χῦ:~

Τῇ αὐτῇ μηνί, γ'. τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου. Στί.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν ἀγγέλου μαλαχίας.
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' ἀγγέλων στάσιν.
Ἐκ ῥεέθρων μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ ἦτορ.

Οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκτεται ἐν σοφαῖς. ἐκ φυλῆς λευΐ. ἔτι δὲ νέος ὤν, πολιτείαν ἀρίστην ἐκτήσατο. καὶ τὸ μαλαχίας ἐπώνυμον ἔσχεν. ὃ καὶ ἑρμηνεύεται ἄγγελος. ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι' ἀγγέλου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανεν, ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ. τῆς δὲ τοῦ ἀγγέλου φωνῆς, ἤκουον μόνης οἱ ἀνάξιοι. τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. ἤκμασε δὲ ὁ προφήτης ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀναρχίας ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ κριτῶν. καὶ κοιμηθεὶς ἐτάφη μετὰ τῶν πρώων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ἡλικίας, τὴν ὄψιν εὐπρεπής, οὐκ ἐπιμήκης, ἀλλὰ στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον. ὅλος τὴν τρίχα καὶ κεχαρμένην ὑποφαίνων. πλατὺ τὸ κρανίον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου. Στί.

Καὶ τίς παρέλθῃ γόρδιον τὸν ὁπλίτην.
Πρὸς φρικτὸν ὅπλον στερρὸν ἄνδρα τὸ ξίφος.
Τμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ γόρδιος πέσεν εἰκομίνησιν.

Οὗτος ἦν ἐκ καισαρείας τῆς καππαδοκίας, ἐπὶ λικινίου τοῦ βασιλέως. κόμης τὴν τάξιν. στρατιωτῶν ἡγούμενος ἑκατόν. τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παρρησίαν καὶ τὰς εἰς χν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν δίαιταν εἶχεν. ἀναφλέξας οὖν αὐτοῦ τὸν εἰς χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ τῆς πλάνης θάρσος λαβών, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὥσπερ λέων ὥρμησε. τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπαράξαι, ζητῶν. ἐν τοῖς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρου, τὸν χριστὸν ἀνεφήμησε. καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτόν,

Ἀθρίβησαν μάρτυς, ὀρὴ τῶν τυράννων. ἐπτάκησαν δὲ, βωμοὶ οἱ τῶν εἰδώλων. τῇ καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παῤῥησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα :~

Ὅλην χῦ σοῦ, θεόφρον τὺ τυράννου. ἤγειρας σοφὲ, τὴν ἄχετον μανίαν. καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα :~ Θκ.

Νύμφη τῦ θῦ, μαρία θκε. ῥῦσαι με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων. καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σεῖας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον :~ ὠδ. ε. Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε. ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων θεόν. καὶ τέτοκας ἄχρονον υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, εἰρήνην βραβεύουσα :~

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ θεοῦ γενόμενον. ὁ λόγος θεοῦ κατοικτειρήσας. ἄνθρωπος ὤφθη. καὶ βαπτισμῷ θεουργῷ, τὺ τοῦ οἰκείου θεοπρεπῶς. καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα :~

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν. ὁ χριστὸς ζωοδότα πανοικτίρμον. ἀναζωῶσαι ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς. ὅθεν σε δοξάζομεν πιστῶς. νῦν τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος :~

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σε, λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν. πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος. ὁ χριστὸς ἐπὶ ῥείθροις ποταμοῦ. ῥάμματι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος :~

Ἄλλος. Ὁ ἑαυτοῦ ἐκ ἀγνοίας.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ χῦ παρουσίας προήγγελας. μαλαχία θεόφρον. θείῳ φωτιζόμενος πυρί :~

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀνακαθαίρων. καὶ πλημμύρων τῇ χάριτι. ὡς ἐν πόα πλυνόντων, οὕτως σὲ θεόφρον ἐδόξασε :~ Θκ.

Κράτος θανάτου κόρη. τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ διέλυσας. παναγία παρθένε. καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυτον :~ Ὁ αὐτός.

Ὑπεισελθὼν ἀδόμως. καὶ ῥωμαλαίως, ὡς λέων τὸ θέατρον. πέρας ὥσπερ ἀψύχους,

μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας :~

Μεμνημένος μάρτυς. τῆς θεοπνεύστου γραφῆς τὰ διδάγματα. πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὗρες ἐπαλείφοντα γόρδιε :~

Νενικηκὼς θεόφρον. τὴν σαθρὰν ἀσέβειαν ὁ τύραννος ἐνστάσιν. πεῖρα καθάπερ κῦμα, τῇ σῇ διαῤῥάγη στεῤῥότητι :~ Θκ.

Ὁ ἐκ τῆς σῆς νηδύος. ὑπερφυῶς παρθένε σαρκούμενος. θεογνωσίας αἴγλη, κατελάμπρυνε πάναγνε :~

ὠδ. ϛ. Ὁ εἱρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς θεομήτορος. δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν. τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα θεὸν δοξάζοντες :~

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε. ἰδοὺ ἐπέφανε κς. καὶ ἰορδάνου ῥεῖθρα περιβαλλόμενος :~

Πῶς βλέψεις σε ἀφικόμενον, ὁ πρόδρομος σωτὴρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον βάπτισμα. πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἰορδάνου ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως :~

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι. νεφέλαι νῦν τὴν ἀγαλλίασιν. ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ κς. διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν :~

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν.

Λαμφθεῖσα σου ἡ σεφηδιανοία. ὑπ᾽ αὐτῆς τῆς θεϊκῆς φωταυγίας. καὶ τῶν χαμαὶ, χωρισθεῖσα πραγμάτων. τῆς τῶν μελλόντων ἠξίωται γνώσεως. τὴν κλῆσιν δὲ τὴν τῶν ἐθνῶν. καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας :~

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ κς. ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν. εἰς τὸν ναὸν, ὃν αὐτὸς ἐκ παρθένου εὐλογημένης σοφῶς ᾠκοδόμησεν. ὡς ἔφησεν ὑπὸ θεοῦ, ἐλλαμφθεὶς μαλαχίας ὁ ἔνδοξος :~ Θκ.

Ὁ ἄναρχος τοῦ πατρὸς μονογενής. ὁ αὐτὸς μονογενὴς ἐκ παρθένου. σωματωθεὶς, ἀπορρήτως ἐτέχθη. καὶ τὴν τεκοῦσαν παρθένον ἐφύλαξεν. θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινὸς, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν :~

Ἄλλος.

ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως. διὰ τοῦ σοῦ βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σεπτήν :~

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίροις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἔκβασιν. μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην. Μαλαχία θεόληπτε :~

Ἴασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν ἥλιος. ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης. ὡς προέφης θεόπνευστε :~

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου. ἐν σοὶ παναμώμε τίθημι. ὅλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω. τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν :~

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κς.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος. καὶ μενόντων τὴν στάσιν μάρτυς ἀοίδιμε. ἐνθυμούμενος μάκαρ. ἀνδρείως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως :~

Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα. καὶ συνέθου παμμάκαρ. τοῖς αἰεὶ διαμένουσι. καὶ φυγὼν τοὺς ἀνοῦς, ἀγγέλων ὁμόσκηνος. θεόφρον ἐσχημάτισας :~

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας. πολιτείαν οὐράνιον, μάρτυς ἀράμενος. καθαρὰν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φύραμα. εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας :~

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ δέσποινα. καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σοῦ παναμώμε. ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον :~

Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κς. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε :~

Κανὼν. τοῦ προφήτου. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς. ἐσομένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς. μεμύησαι ἐν πνεύματι, Μαλαχία θεόπνευστε. καὶ προλέγεις ἅπασι, Χῦ τὴν ἔλευσιν. καὶ ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. ὅθεν τὴν σεπτήν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμέν σε. καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντές σοι ἔνδοξε. πρέσβευε Χῷ τῷ Θῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἀΰλων ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικός, προκηρύξας νῦν χαίρει. τὸ βάπτισμα Χῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον. κράζει ὁ Ἠσαΐας. ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον. γράφει ὁ θεοπάτωρ. πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκήσαντος σώζειν συμπαθῶς. τὸ γένος τῶν ἀνων :~

Ὠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον, θείαν βουλήν. τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου. ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε δόξα τῇ δυνάμει σου Κε :~

Θάμβει συνεχέθησαν, ὁ αὐτὸς. καὶ τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀναφαινόμενον Χε̄, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντα. καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ βάπτισμα :~

Ἰωάννη σκίρτησον, ἔρχεται γάρ. πάντας λυτρούμενος Κς. ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρί σου ταπεινῶς. ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ βαπτίσματι :~

Κλίνας καταβέβηκας, τοὺς οὐρανούς. ἐπὶ τὴν παρθένον φιλάνθρωπε. καὶ Ἰωάννῃ, ὑποκλίνεις κορυφήν. ἐπιζητῶν τὸ βάπτισμα. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου :~

Λύων τὰς ἀμέτρους μου, λόγε σειράς. τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι. τοῦ Ἰορδάνου. ἐπιτάδες προσελθεῖν. καὶ βαπτισθῆναι δέσποτα. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κε.

Ὑποφήτης γενόμενος. τῆς θεαρχικῆς μάκαρ ἀγαθότητος. πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν :~

Μυηθεὶς διὰ πνς, τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ λόγου σαρκώσεως. τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας :~

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου. καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένη μητροπάρθενε :~

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ῥήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακούσας. χαίρων τὴν φθαρτήν, κατέλιπες στρατείαν. καὶ βασιλεῖ, ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε μάρτυς Γόρδιε :~

φῇ εἰς τὰ ὀπίσω. ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος τῆς σεζίας, πάθεσι ῥάσαντας:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὁ συνάναρχος λόγος πατρὶ καὶ πνεύματι. μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον. βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται. ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ. εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, χριστὲ σωτὴρ εὐεργέτα. ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος:~

Κανόνες τρεῖς. ὁ προεόρτιος, εἰς ς΄. τοῦ προφήτου, εἰς δ΄. Καὶ τοῦ μάρτυρος, εἰς δ΄. ὁ προεόρτιος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. ἰωσήφ.

ᾨδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. καὶ πληρωθήσεται πνεύματος. καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μητρί. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα:~

Ἀβύσσους προστάγματι δημιουργήσας φιλάνθρωπε. τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας κύριε. ταπεινούμενος, προσέρχῃ βαπτισθῆναι. ποταμίοις ῥεύμασιν, πλῦνον με ῥύπου παθῶν:~

Βλήσει ἐπαχύνας, τὸν ἑκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεσιν. ἐμὲ πλουτίζων χριστέ. καὶ ἐν ὕδασιν, προσέρχῃ ἰορδάνου. βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος:~

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχῃ ποιήσασθαι. διὰ ὕδατος, καὶ πνεύματος ἁγίου. ὅθεν σε δοξάζομεν τὴν ἐπιφάνειαν:~

Δαβὶδ θείῳ πνεύματι προκαταλαβὼν ἀπεφθέγγετο. τίς σοι ἐστὶ θάλασσα. ὅτι ἔφυγες. καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης ἰορδάνη. χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐν σοί:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ προφήτου.

ᾨδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω χοροστασίας γηθόμενος. καὶ τανῦν συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος. καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος. θεόπτα μάκαρ τοὺς πίστει τὴν σεπτήν, σοῦ μνήμην ἑορτάζοντας, τῷ κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβείαν διαφύλαττε:~

Ἀγγελομόρφῳ ψυχῆς ὡραιότητι καὶ καλλιειδία πρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αἴγλην, τῆς θείας ἐπιλάμψεως. ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς. καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Λελογισμένος ἀνύων τὸν βίον σου. καὶ τρόπων εὐκοσμίᾳ, καθωραϊζόμενος. καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, παμμάκαρ σεμνυνόμενος. προφήτης ἀληθείας εὐσεβής, κραυγάζων ἐναπέφηνας. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~ Θκ.

Ἄχραντε μήτηρ θεοῦ παντοκράτορος. ἡ βασιλίδος φυλῆς, δέσποινα βλαστήσασα. καὶ μόνη τὸν θεὸν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς. κινδύνων με διάσωσον. τῷ υἱῷ σου ψάλλοντα, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος.

ᾨδὴ α΄. ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, γόρδιε παμμάκαρ γνωριζόμενος. φωτοφόρον μοι χάριν, ἄνωθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου:~

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, τῷ τὸν ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων. καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι:~

Ῥώμῃ καὶ πανοπλίᾳ, τοῦ παμβασιλέως κρατυνόμενος. τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μανίαν πανένδοξε γόρδιε:~ Θκ.

Ὕδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὤφθης σκήνωμα. τοῦ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἁγνοῖς θεόνυμφε:~

ᾨδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε. ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον. ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου. στεφάνων δόξης ἀξίωσον:~

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα. βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδού, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεύων σε. γονιμωτάτως χάριτι χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις:~

Ἐκτῆσαι με γνώμῃ πλανηθέντα. προσέρχῃ ἐν ὕδασι χριστέ. ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα. καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με. πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ἥλιος ὁρῶν σε μέλλον λόγε. γυμνούμενον κρύψει τὰς αὐγάς. ἔρχῃ δὲ γυμνωθέντα με,

ἀπάτῃ

προσενέγκωμεν. λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι. καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει. ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ. δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Βάθος σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανοῦται βροτοῖς. θεοῦ κριμάτων, νῦν ὁ ἄβυσσος, τρανοῖς ἐκκαλύπτεται. θεοῦ μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέντος. εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους. ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀπαγορεύεις, ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι. ἄφες οὖν ἄρτι. οὔπω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην. ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη. ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ εἱρμός.

Σπίλον κακίας, τοῦ δεινοῦ ἡρώδου παντάπασιν ἐκμυκτηρίσαντες. πρὸς ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοί. ἵν' ὀψώμεθα, χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ἀπὸ προδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις. ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι. δεῦτε μεγαλύνωμεν. τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ ἐμμανουήλ. δι' αὐτῆς τὸ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες θυσίαν τεχθέντι. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ἀγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς χριστὸν ἀχάριστος, ἔσω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ. καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει. ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ, χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Λέγει τοῖς λαοῖς τῶν ἀπειθῶν ὁ πρόδρομος. τίς ἡμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης. μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶντες. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ὦ πηρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα. ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι. ὡς λυτρωτὴν χριστὸν. προσεκύνησαν, ἐν δώροις τε τιμήκοτες. οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὀλέθριον πτῶμα τὸ τοῦ ἀδάμ. νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος ἀδάμ. τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος :~

Νόμον καὶ προφήτας ἀποπληρῶν. καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτὴρ. νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου. δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς. τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκὴν ἀνέχειν αὐγήν. τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι, θανάτου καθημένοις. ὁ ἥλιος τῆς δόξης χριστὸς, ἀνέτειλεν :~

Ἐκύκλουν ἀγγέλων αἱ στρατιαί. τὸν ἐν ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον λυτρωτήν. καὶ φόβῳ τὸ μέγα, μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τούτου ἀπορρήτου συγκαταβάσεως :~

Εἶτα τὸν εἱρμόν. Τὴν τιμιωτέραν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὴν α'. στιχολογίαν, καθισμα, ἦχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τῇ θεότητι. περιγραφόμενος ὕλῃ τοῦ σώματος. μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. τούτου καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα. παμπόνηρον καὶ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται. πρὸς ὃν βοήσωμεν φόβῳ. δόξα χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου :~

Δόξα καὶ νῦν. ὅμοιον.

Ἐπιφανέντος σου ἐν ἰορδάνῃ σωτὴρ. ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί. αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι. δούλῳ παρεστάμενον, τὸν δεσπότην τῆς κτίσεως. ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ πατὴρ ὁ προσανάρχος. διὰ μετ' εὐφροσύνης βοῶμεν σοι. δόξα χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου :~

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, καθισμα, ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὸν ὁμότιμον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι. σαρκωθέντα δι' οἶκτον, καὶ βαπτιζόμενον. τῶν ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἔτρεμον. καὶ ἰορδάνης ὁ ποταμὸς, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη

Τερψίμβροτος ἀφέσεως Χριστέ.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν. ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν. ὃν ἐρχόμενον, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῆς ἀνθρώπων. καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς :~ Δόξα.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ πρόδρομός σου Κύριε. καὶ αἰτούμενον, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα. θεέ μου πλαστουργέ μου. πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Δόξα.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός.

Ἐπέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου πηγάς. θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς. ὁ κτίστης καὶ τῶν ὅλων, ὃν ἐφάνη ὡράθη. καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλ. α.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. καθᾶραι θέλων ἡμᾶς. ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ. ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ, γ. ἦχος, β. Ὁ εἱρμός.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας. ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐγκαινοῖ ἡ ἐπιδημία τοῦ ἡρώδου. τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας. ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας Χριστὸς γάρ. ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται. πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον, βαπτιζομένοις :~

Τὸ δεινὸν βδελύκτερον τοῦ ἡρώδου. μιμούμενον ἀπέκτεινε νεολαίαν. τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρώσαν νῦν δέ, τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται. τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος, εἰς ποιήσασθαι :~

Ἕτερον τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατον μέλπε. ᾠδή, ε. ἦχος, πλ. β.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως. καὶ δούλου χειρί. βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θεοῦ, τὴν εἰρήνην, παράσχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντων φρένας, καὶ προκαθαρθέντων. μυστικῶς μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας. ἅπαντες πιστοὶ ἐρχομένῳ Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς.

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου. τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον. τὸν φίλον τοῦ νυμφίου. μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς, ἐκβοῶντα καὶ ἀπολούσατε. καθαρθῆναι, τοῦ κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

ᾠδή, η. Ὁ εἱρμός.

Ῥῆμα τυράννου, ὃ ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν. ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἧ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα. ἀλλ' ἐκβοῶν. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀποκενούντων, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί. ἐξ ὀφθαλμῶν, καθαρώμεν πάντα ῥύπον ψυχῶν. καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελειότερον ὀψόμεθα. βαπτισθῆναι Χριστὸν ἐρχόμενον. ὦ προσμαρτυρήσει πῦρ οὐρανόθεν. καὶ πνεύματος ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει :~

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος. ἀπὸ παντὸς προσώπου προσέρχεται. ψυχῶν πολυώδυνα νοσήματα. ἀνωδύνως, ἐνύδατι παύων. καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ. τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἱερουργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος. τῷ θεοσδότῳ λυτρῷ καὶ πνεύματος. περὶ τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος. καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν. μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος. βοᾶν ἐν κατανύξει. σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Στήλην κακίας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι. τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα. πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν. καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας. θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν. τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Βέβηλον ἔτος, πονηρῶν ἐν νοημάτων μὴ

προ-

αἰώνιος ζωή, ἀνακαλέσαι τὸν ἀδάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον ὦ ἰωάννη πρόδρομε. ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ κυρίου. καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε :— ἄλλο.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός.
εἶδοσάν σε ὕδατα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. φωνὴ γὰρ βοῶντος, ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου. ὁ καὶ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. ἤκουσεν εὖα ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ παρθένος, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :—

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ἰωάννη βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν ἀμνόν. ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον. μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον, ἐκτείνας ἅψαι τῇ παλάμῃ τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν ἰορδάνην ἀναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν κύριε, δόξα σοι :—

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, γ΄. προεόρτια τῶν φώτων, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. τοῦ προφήτου. ἦχος, πλ. δ΄.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν προφήτην οἰκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι. οὐ ταῖς ἱκεσίαις οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος. ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ τραύματα διάλυσον. ουσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα :—

Ῥήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκλελυκότα, θεώμενος. σὲ νῦν μακαρίζω προφῆτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος. σὺ γὰρ φωνὴ λιγυρά, τὸν κόσμον περιήχησας. τὴν τοῦ κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον :—

Ἄγγελος, ἀγγελομιμήτου βίου, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας. καὶ προσηγορίαν ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας. τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος. καταλλήλως συναρμόσας, μαλαχία παμμακάριστε :—

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ μάρτυρος. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Κορυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀσεβείας ἀχλύν. φυγαδεύων ἐμακρύνας, ἀθλοφόρε γόρδιε, τὸν θεὸν προσδεχόμενος. πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος. καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος. ὡς παρ᾽ αἰσθόμενος τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστής, ἀνήνυσας αὐτοκλήτως, πρὸς τὸν ἀντίπαλον :—

Σφόδρα πεποιθὼς κατείληφας. τὴν δυσμενῶν τὴν πληθύν, πανασοίδιμε γόρδιε. παρ᾽ οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον. καὶ στὰς ἐν μέσῳ κῆρυξ αὐτόμολος. μεγαλοφώνως χριστὸν ἐκήρυξας. κτίστην καὶ κύριον. τῷ πατρὶ συνάναρχον. καὶ τῷ πνεύματι, τὴν ὁμότιμον : καὶ συναΐδιον :—

Ξίφει κεφαλὴν τεμνόμενος. ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωήν. ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον. καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον. προφανῶς μετατέθεικας. μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν. ἀλλ᾽ αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος. ὢ τῶν ἀγώνων σου. ἀθλοφόρε γόρδιε. δι᾽ ὧν χριστόν, μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :—

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, δ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὁ ἐν πνεύματι ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί. ἐν ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου. θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός. ἀλλ᾽ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής. ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ. αἴρων δὲ ὡς θεός, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. καὶ παρέχων πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος :—

Ἀπόστιχον, στιχηρόν. ἦχος, πλ. β΄.

Τετράμορφος

τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέγονας. τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον :~

Ως θεῖος κορυφαῖος, ἱερῶν πρῶτον. τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας. αἱρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα δόγματα :~

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν ἀσωμάτων. τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπωσάμενος. περιφανῶς ἱεράρχα, θεόφρον σίλβεστρε :~

Μνήσθητι τῷ κόσμῳ, πάτερ ἱεράρχα. ὡς φωταυγὴς ἐξανέτειλεν ἥλιος. φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, ἀνευφημοῦντας σε :~

Φιλάγαθε παρθένε. τὴν κεκακωμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, ψυχήν μου ἀγάθυνον. τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, θν̄ καὶ κν̄ :~ Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε. καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε. χόρευσον γένος ἀνθρώπων. ὁ γὰρ προάναρχος λόγος. σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἥκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν. ἐν ἰορδάνῃ χωνεύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν :~ Ὅμοιον.

Πῶς ῥεῖθρα σὲ ποτάμια, εἰσδέξονται φιλάνθρωπε. τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων. πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει πρόδρομος, χειροθετῆσαι δέσποτα. ὑμνοῦμεν φθεγγόμενοι λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος :~

Εἰς τοὺς αἴνους. ἱστῶμεν, στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχ. πλ. β΄. Αἱ ἀγγελικαί.

Αἱ ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε δυνάμεις. ἐκ τῆς βηθλεέμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου. πρόερχου ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. χαῖρε ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. πᾶσα δὲ ἡ γῆ, ἀγαλλιάσθω. χς̄ ἔρχεται. τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ετόμασιν ἁγνοῖς. καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις. δεῦτε μυστικῶς, βηθλεὲμ μεταχοροῦντες. καὶ πρὸς τὸν ἰορδάνην, σὺν χῷ συνεπειγόμενοι. ᾄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης. αἱ πέραι τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει. ὅτι ὁ θς̄, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη. καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὑπεύθυνος. ὑπὸ ἰωάννου βαπτισθῆναι. ἐν ποταμῷ τῷ ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς̄ ἡμῶν δόξα σοι :~

Ἄνθος ἐκ δαδ̄, ἀνατείλας τῆς παρθένου. ἦλθεν ὁ χς̄, πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου. τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ προπάτορος ὕδασι. χόρευσον ἀδάμ, εὐφραίνου εὔα. ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω. λαοὶ εἴπωμεν. εὐλογημένος ἐλθὼν, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα, ὅμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δειλιῶν χειροθετῆσαι. χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ ἰωάννης. ὅτι τὴν κορυφήν σου, ὑποκλῖναι εὐδόκησας. δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος. ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ. ἐχθροῦ κράζοντας. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἅπασα ἡ γῆ μυστικῶς ἀγαλλιάσθω. νῦν προφητικῶς. καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω. ἀνάστρεψον τὸ ῥεῖθρον, ἰορδάνη ὡς γέγραπται. φρίξον, ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου. ὅτι θς̄ ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας. τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀδάμ, καθᾶραι ἐλήλυθεν :~

Ἀπόστιχα, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος, πλ. β΄.

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ τῶν γενεθλίων χῦ. λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας ἐπιφανείας αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ, ποιμένες μετ' ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. ἐν ταύτῃ δὲ, τοῦ δεσπότου ὁ ἰωάννης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν. ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :~ στί.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἑτοιμάζου ἰορδάνη ποταμέ. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, χς̄ ὁ θς̄, βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου. ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσει τῇ θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλου ἡ ἔρημος ἰορδάνου, τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης. ἥκει γὰρ ἡ

τῶν πρῶν ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ. Θκ.

Υπὲρ θαύμασε κόρη. τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, ἐκυοφόρησας. ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι᾽ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας. ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η´. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς. τῆς ἐρήμου ἐπέστη ὁ ἰωάννης. ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοούσας θερμῶς. δοξάζειν, τὸν ἐπιφαινόμενον. ἐν τῷ ἰορδάνῃ, σωτῆρα καὶ δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας. καὶ πῶς ὕδασι βαπτίζῃ. τί ἀποπλῦναι ζητῶν. ἡ πάντων, ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις. τῶν ὑμνολογούντων, χριστὲ σὲ εἰς αἰῶνας.

Ψῦξαι τὰ ῥάματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας. τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι. καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν, πηγάσαι. καὶ ἄφεσιν δέσποτα ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις ἰορδάνου.

Ὡρῶν καὶ χρόνων ποιητά, ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι᾽εὐσπλαγχνίαν. ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου πατρός. ἐπέστης. τὰ χρόνια πταίσματα πάντων ἀποπλῦναι ἐν ῥείθροις ἰορδάνου.

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Μίαν φύσιν πάτερ. τῆς μιᾶς θεότητος θεολογήσας· ἐν τρισὶ προσώποις νοουμένοις, ἔμελπες ἀκαταπαύστως. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Ἀληθείας πάτερ. ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης. ψευδωνύμου πλάνης. ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Κορυφαῖος ὤφθης. ἴσου σχήματος ἰσονόμως. καὶ τοῦ κορυφαίου. μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Ἀρεταῖς ἐνθέοις. πάτερ τὴν καρδίαν σου καλλωπίσας. ὅλος ὡραιώθης. καὶ ταῖς ἀγγέλων τάξεσι βοῶν συνήφθης. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. Θκ.

Ῥήμασί σου θείοις. γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων. μακαρίζομέν σε. τὴν ἀειμακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου. καὶ φλογὸς τῇ χάριτός σου γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.

ᾨδὴ θ´. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν, ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ἡμᾶς. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐδῶσε ὁ ἰωάννης. πρὸς αὐτὸν εὐεργέτα. ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ᾽αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ βάπτισμα. ἐκπλαγεὶς συνεστάλη. μὴ ὅλως χεῖρα ἐπιστῆσαι σε τολμῶν. τὸν ἁπτόμενον πάντων, ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ. ἐπέστη νοητὸν ὁ βαπτιστής. τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων. καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεί. ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθεσιν.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τὸ πρὶν ἐπιλάμψαν. τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν. ἄδυτε ἥλιε κύριε. καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἰορδάνου βαπτισμῷ. ὡς θεὸν καὶ σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν. τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα. μὴ οὖν ἄκαρπος μείνῃς. ψυχή μου ἀλλὰ βόησον θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ. ἡμάρτηκά σοι σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις. εὐφράνθητε ἐπέστη ὁ χριστός. ἄφεσιν πᾶσι δωρούμενος. ἁγιάσθητε πᾶσα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοί. καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Ἄλλος. Κύριος θεός.

Ἱδρώσας προθύμως, σεαυτὸν παμμάκαρ.

τῶν

Ἦλθον θεοῦ πέμψαντος ἔμπυροι μόσχοι.

Νόσων παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη.
Νόσων λυτῆρας, ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Μάρκος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουε γηΐνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Βρύχημα χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως. καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. καὶ παραστήσαντες αὐτὸν τῷ ἡγεμόνι Σατορνίλῳ, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παρρησίας. διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς. εἶθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντίνου πόλει. αὖθις καὶ ἄρτι ξέεται. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τέμνεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τὰς ἁρμὰς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. εἶτα λωροτομεῖται. καὶ σιδήροις πεπυρωθεῖσι, κατακεντᾶται τὰς σάρκας. καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθείς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσυλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθείς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος καταδικάζεται. ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνῃ, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο. τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινὲς καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς, ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σέργιος, ξίφει τελειοῦται.

Οὕτω τίς εἶπεν ἰδὼν ἐγγὺς πέλας,
Ὅσῃ χαρᾷ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Θεόπεμπτος, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Κτείνουσι Θεόπεμπτε πιστὲ τοῖς λίθοις.

Ἡ τῶν ἀπίστων πληθύς, ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ. τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης. οἱ τρεῖς σου παῖδες, κατεπάτησαν ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐτολὴν ἰσραήλ, ἐπενδύων με Χριστὲ τὸν γυμνωθέντα. τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος. γυμνὸς πρὶν βληθῆναι τοῖς ὕδασιν. εἵλου ἀγαθότητος πλούτῳ. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον. καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστέ. ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία. τίς ἡ πτωχεία. τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις. ἔφη ὁ πηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον. καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐγκελευόμενον.

Ἐφήψας Χριστέ. ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι. καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα. καὶ εὑρὼν κατεκάλλυνας. τῷ βαπτισμῷ σου ἀγαθέ, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὥσπερ φοῖνιξ. ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου πάτερ ἐξηνθήσας. καρποὺς δικαιοσύνης. ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυροῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν, ἐλέγχων τοὺς ματαιόφρονας. νοσοῦντας ἀπιστίαν. καὶ χαίρων ἐμελῴδεις, πανἀοίδιμε Σίλβεστρε. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Δικαίοις ἡ δόξα, εἰς αἰῶνας σοῦ πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον. σὺν πᾶσι τοῖς δικαίοις, μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς ἱεράρχης. τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλῃ, καταλαμπόμενος. τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν. ὁ

μον ἐργάσω ἰάχαις σου. τὸν πονηρὸν, λυμαι-
νόμενον φθόνῳ. τοὺς προσιόντας μακάριε
δράκοντα. ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλούς, τοῦ
σταυροῦ τὴν σφραγῖδα ἐνθέμενος :~

Ρ ημάτων μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμ-
πασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ. καὶ διδαχῶν
εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ
φέγγος ἐξέλαμψε. θαυμάτων τε τὸ διαυ-
γὲς. καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις :~

Ι άματα καὶ χαρίσματα θεῖα. ἐπομβρείαις
ἀναβλύζων πλουσίως. τοῦ παντουργοῦ, ἱε-
ράρχα παμμάκαρ. καὶ παναγίου ἑκάστο-
τε πνς. τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ. προσιόν-
τας, ἰᾶσαι ἐν χάριτι :~ Θεοτ.

Η σαιας τὸν θεηγόροι προφῆται. μυστικῶς σου
παρθένε τὸ βάθος. προφητικῶς, προκα-
τήγγειλαν τοῦτο. φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν
πνι. καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς. τὰς ἐμφά-
σεις ὁρῶντες, πιστεύομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Τ ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν. καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
γελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή
μου ἐπλήσθη. καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προ-
σήγγισε. καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ
θεός με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον. ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε ν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ ἰορδάνου. γενό-
μενος ὁ κς, τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς
βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν
πρωτόπλαστον :~ Ὁ οἶκος.

Ο ὐκ ἄπτεται τῶν σε βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπέρ-
βηναι. οὐ λέγουσί σοι, ἃ λέγεις τοὺς ἀνό-
μοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς, μόνον βά-
πτισόν με, σιωπῶν καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ
τοῦ βαπτίσματος. ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίω-
μα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις. καὶ κε
πάντων τῶν προφητῶν, μείζονά σε ποιήσω.
ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν.
ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις.
σὺ δὲ ἐπὶ σοὶ ἱστάμενον ἑκόντα γνώμῃ. Σῶ-
σαι γὰρ ἥκω ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~

Ἕτερον κοντάκιον, τοῦ ἁγίου σιλβέστρου.
ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σ οφίας θῦ, ἐκπλήσας τὸ στόμα σου. τελάδος
ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐγράψωσας. καὶ τὴν ἀθεό-
τητα τῶν τυράννων, κατέβαλες σίλβεστρε.
τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου. διὸ ὑπὲρ ἡ-
μῶν δυσώπει τὸν κύριον :~ Ὁ οἶκος.

Τ οῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, τὴν καθέδραν
πλουτήσας, τοῦ θῦ λειτουργὲ, ἐδείχθης θαυ-
μασιώτατος. ὡραΐζων στηρίζων καὶ μεγαλύ-
νων, δόγμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν. ὡς ἀστὴρ
φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν,
τελάδα σέβειν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον
μίαν θεότητα. καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμε-
νῶν ἀπεδίωξας, σίλβεστρε πάνσοφε. διὸ
ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει τὸν κύριον :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, β'. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν σιλβέστρου, πάπα ῥώμης. Στίχ.

Ζ ωοῖ νεκρὸν ὄντα, αἰχμῶν ζαμβρὴν μάγον.
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, σίλβεστρος ῥώμης πάπας.
Θ υμὸν ἀποπνέει σίλβεστρος δευτέρῃ ἠοῖ.

Ο ὗτος χειροτονεῖται διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρε-
τῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐπί-
σκοπος, τοῦ μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόν-
τος. πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐ-
τουργός. καὶ τὸν μέγαν ἐν βασιλεῦσι κωνσταντῖ-
νον πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν χειραγωγήσας.
καὶ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος, τὰ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας,
καὶ παρὰ τοῦ νόμου προκηρυχθέντα τὸν χν
ἀποδείξας. καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνεῖ-
λεν ἐπῳδῇ ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυ-
σε. καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονώς,
ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς χν ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυ-
ρος θεαγένους. Στίχ.

Θ εαγενὴς βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὦ καὶ βυθιωθεὶς, ἔνδον ἐκμήξῃ πόλου.

Ο ὗτος ἦν ἐπίσκοπος ἐν τῷ παρείῳ τοῦ ἑλλη-
σπόντου. προσαχθεὶς δὲ τῷ τελώνῃ ζηλι-
κινθίῳ, καὶ τὸν χν ὁμολογήσας θν, ἀφειδῶς
τοῖς ξύλοις τύπτεται. εἶτα δεσμεῖσαι. καὶ
μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδο-
ται. ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι θεόπεμπτος, καὶ θεο-
δότη, ἡ μήτηρ τῶν ἁγίων ἀναργύρων, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται. Στίχ.

Τὸν θεόπεμπτον σαρκικῆς λῦσαι πέδης.

Ἦλθον

λος. ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ κ̄ς, σεσαρκωμένος ἔσω-
σας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω
σοι, δόξα τῇ δυνάμει σου κ̄ε :~

Θαυμάζει σου, ἰ̄ῡ εὐεργέτα τὴν ἄφιξιν. ὁ μέ-
γιστος πρόδρομος. καὶ συςελλόμενος κράζει
σοι. πῦρ ὑπάρχων δέσποτα. μὴ κατα-
φλέξῃς με, χόρτον χρηματίζοντα κ̄ε :~

Ιστάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι,
ὁρῶν με νῦν πρόσελθε, ὦ ἰωάννη καὶ βάπτι-
σον. ὅπως τὴν δι᾽ ὕδατος, χάριν ἀνθρώ-
πων τῷ γένει ἀπεργάσωμαι :~

Κατατόμενον ὡς με φωλαῖς σε ἔγνωκα ἥλιον.
θεέ μου τῷ σώματι. πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ
ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος. ὁ ἰωάννης
ἐβόα ἐκπληττόμενος :~

Λαμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρω-
σιν. τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς ἁμαρτίας
καὶ ἄνωθεν. θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀ-
φθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κ̄ε.

Ιεράρχης θεόληπτος. χειρῶν ἱερέας, θεῖκο
ἐν π̄ρ̄ι ἀνεδείχθης π̄ε̄ρ σίλβεςρε. καὶ λαὸς
φωτίζων ἱερώτατε :~

Συνεργία τοῦ π̄ν̄ς. νόσους ἀπελαύνων πά-
θη ἀνίατα. ἐθεράπευσας πανόλβιε. ἐπι-
στρέφων πλάνης τοὺς παράφρονας :~

Των αἱρέσεων σίλβεςρε. πλάνην ἐκδιώξας,
ποίμνην ἐποίμανας. ἀσεβείας βρύων ὕ-
δατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως :~

Ἐξεχύθη σου χείλεσι. χάρις θείου π̄ν̄ς διὰ
τοῦτό σε. ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ θεὸς παμ-
μάκαρ π̄ε̄ρ ἔχρισεν :~ Θκ.

Ιασαί μου τὰ τραύματα. κόρη τῆς καρδίας
καὶ κατεύόδωσον. τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
ματα. εἰς θεοῦ παρθένε τὰ θελήματα :~

Ὠδὴ, η. Ὁ εἱρμός.

Ο τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιη-
τὴς κ̄ε. ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προςαγμά-
των, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτὸς σου γὰρ, ἄλλον
θεὸν οὐ γινώσκομεν :~

Μετανοεῖτε βοῶν, ἡ βασιλεία τοῦ θ̄ῡ, ἤγγικεν.
ὁ ἱερὸς, πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας,
τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος :~

Νόμος ὁ πάλαι φησὶ καὶ προφητῶν ὁ ἱερὸς
Ἰαννουά.

συλλογος. ἦλθε χ̄ς̄. ἡμᾶς ἀναπλάττων,
τῷ θείῳ βαπτισμῷ. τοὺς παλαιωθέντας,
πολλοῖς παραπτώμασιν :~

Ζωὰ φησὶ καὶ φρικτά. ὁ ἰωάννης καθορῶν
σήμερον. νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας, προ-
ῆλθεν ἐκμυκρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον, ἐνδύ-
σασθαι βάπτισμα :~

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων. ἅπαντα διέλυ-
σας μάταιον σύνδεσμον. καὶ πρὸς θείαν ἐνω-
σιν. τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας.
διανοίγων π̄ε̄ρ, τούτων τὸν νοῦν, τῇ ἀνάπτυ-
ξει, τῶν γραφῶν, ἱεράρχα μακάριε :~

Η καρδία μου π̄ε̄ρ. ἄμωμος γεγένηται τοῖς δι-
καιώμασι. τοῦ κοινοῦ δεσπότου. ὃν ποθήσας
σαρκὸς κατεκράτησας. καὶ θαυμάτων χά-
ριν, πεπλουτηκὼς, νόσους ἰᾶσαι. καὶ ψυ-
χῶν χαλεπώτατα τραύματα :~

Νενοσηκυίας καρδίας. νόσον ψυχολέτειραν
δεινῆς αἱρέσεως. τοῦ πικρῶς μανέντος ἀρεί-
ου, ἐνθέοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου. θεοφό-
ρε ςήσας. ὡς ἰατρὸς, χάριτι θείᾳ. τοῦ σεαυ-
τοῦ ἐφυγάδευσας π̄ν̄ς :~ Θκ.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα. τὸν ἀπειροδύναμον, σάρ-
κα πτωχεύσαντα. χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἡ
πανόρθωσις κόσμου πανάμωμε χαῖρε λύ-
πης λύσις. χαῖρε τῶν ςῶν ἡ σωτηρία. χαῖρε θρό-
νε θ̄ῡ ὑψηλότατε :~ Ὠδὴ, ς. Ὁ εἱρμός.

Αβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐχά-
τη. ἀλλ᾽ ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν. κ̄ε κ̄ε. ἀ-
νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου :~

Ο μβρισον, ἁμαρτημάτων ἡμῖν φιλάνθρωπε λύ-
σιν. ὁ ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταί-
σματα. τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος χ̄ς̄ ὑπάρχων δικαιοσύνης
προσέρχῃ. νῦν ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ. βυθί-
σαι τὸν δράκοντα. καὶ τοῦ ἀδὰμ, τὴν πα-
ράβασιν ψῦξαι :~

Ρεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, χ̄ς̄ ὑπάρ-
χοντα ὄντως. ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποτα-
μοῦ. ἐβόα ὁ πρόδρομος. δοξάζομεν, τὴν
πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν :~

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κ̄ν̄.

Ατρόϊτον καὶ φρουρᾶ αἰώνια. συγκλειόμε-

Ἀ ἡμῶν ἅπαντα. ὁ φθεγγόμενος πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο. τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν. ποιήσατε, τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
Υμνεῖν σε πίστει, τὴν χάριν δίδου μάκαρ.

ᾨδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ κεχωρισμένη τὴν ἄτομον.

Υἱοθετηθεὶς ἐν χάριτι σίλβεστρε. θεῷ πατρὶ καθαρόν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας. καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ πνεύματι σοφέ. καὶ θεῖον καταγώγιον, τελάδος γεγονὼς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. ψάλλων ἐταπείνωσας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος. καὶ θεοπνεύστου γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος. ἑλλήνων τοὺς σοφούς, ἀλήθειαν ἐξεπαίδευσας. χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ πατρί, βοῶντας καὶ τῷ πνεύματι. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἐν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον. τὸν σαρκωθέντα χριστόν. μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσεσι διτταῖς. καὶ ἐνεργείαις σίλβεστρε, γνώμενον. καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεοῦντα κραυγάζοντας. τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~ Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν. ὁ μόνος πάντων θεός. μήτραν ἀπειρόγαμον ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι. τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἑλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε. καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

ᾨδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον.
” εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σε :~

Ἐπέφανε χριστὸς βοᾷ πρόδρομος. καὶ ῥείθροις ἐν ... ἰορδάνου. ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν. καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι :~

Ζητῶμεν καρδίαις τὸν πλανώμενον. θεέ μου, πτωχείαν πλουσιωτάτην. ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι. βαπτισθῆναι ὁ πάντων, ἀπολύτρωσις :~

Ἡ γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν. ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης. ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων :~ Ἄλλος. Τὸν φόβον σου κύριε.

Ὁσίως καθαρότητα κτησάμενος. ἱεράρχης γεγένησαι. χρῖσμα ἅγιον δεξάμενος. διό σε θεοφόρε πάτερ εὐφημοῦμεν :~

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ θεὸν ἐραμώσας. λογικαῖς σου ἀποδείξεσι, καὶ ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας παμμάκαρ :~

Ἐν θαύμασι μέγιστος γενόμενος. φυγαδεύεις τὰ πνεύματα. καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα. τῶν πίστει αἰτουμένων, σίλβεστρε θεόφρον :~ Θεοτοκίον.

Παρθένος ἁγνὴ μετὰ τὴν κύησιν, παναγία διέμεινας. θεὸν λόγον γὰρ ἐγέννησας. ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας :~ ὁ εἱρμός.
Τὸν φόβον σου κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου. καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς
” σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένοις :~
” Κάθισμα τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθείς. τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν. κατήρδευσας σίλβεστρε, ἱεράρχης ὡς ἔνθεος. καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας. καὶ ψυχῆς χειμάρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι. ὅθεν συνελθόντας, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν ἐν ᾄσμασι σήμερον. καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἀόρατε θεέ, ἀκατάληπτε λόγε. ὃς ἐτέχθης ἐκ πατρός, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὃ ἦν. ὤφθης καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου. νῦν βαπτισθῆναι σαρκί. ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~

ᾨδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγε

λος.

-θέν μὴ πτοηθέντων. ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντων θεόν, ὁμολόγουν ψάλλοντων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ὠδὴ. θ'. Ὁ εἱρμός

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσαν σε θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιεβάλου σῶμα. τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων. ταύτην μακαρίζοντες. πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν :~

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπάξιος βαπτίσματος τοῦ θείου. γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα. ἥκει γὰρ ὁ κτίστης, καθαρσιν δωρήσασθαι ξένην. ῥεέθροις βαπτιζόμενος. πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν :~

Ἀφορῶντες εἰς Χριστόν. τὰ πεινώμενον ἑκουσίως μέχρι καὶ δούλου μορφῆς. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν. νῦν ταπεινωθῶμεν, πυρὶ συνεπαρθέντων. ὅπως βαπτιζόμενον, τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν :~

Ἄλλος. Ἠ τὸν ἀχώρητον θεόν.

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρύν, ῥύπον ἀπορρίψαντες. καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι. ῥεέθροις θείοις, ἐποφθῶμεν δέσποτη :~

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ Χριστῷ, δεῦτε προσεγγίσωμεν. τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥεέθροις :~

Ἐν τῇ γεννήσει σου σῶτερ, ἡμᾶς ἑορτάσαντας. μετὰ μάγων καὶ ποιμένων, νῦν πρόσδεξαι σε τιμῶντας, βαπτισθῆναι μέλλοντα :~

Ὁ εἱρμός.

Ἠ τὸν ἀχώρητον θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία παρθένε :~

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος, α'.

Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Φορέσας τὴν ἐμήν, ἰησοῦ μου πτωχείαν. προσῆχθης ἑαυτόν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων. καὶ βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε. ὅθεν βλέποντες, ὁ ἰωάννης ἐβόα, πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως. θεὲ ὑποδράσαθε :~

Δόξα καὶ νῦν. ὅμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστός. ἀγαθότητι μέλλει. πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. θεῖε πρόδρομε. τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων. καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον. τὸν μόνον φιλάνθρωπον :~

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, διὰ σπλαγχνίαν πολλήν. ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλόμενος ἔρχεται ἐπιβῆναι, ἰορδάνου τοῖς ῥεέθροις, καὶ ὑπὸ ἰωάννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα καὶ νῦν. ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ ἡσαΐου φωνὴ βοῶντος ἑτοιμάσατε, τὴν τοῦ κυρίου ὁδόν. καὶ τρίβους ποιήσατε, ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ. ἅπαντας συγκαλοῦσα, ἰωάννης ὁ πάνυ. διὸ συνδράμωμεν ἅμα. καὶ παράδοξα ἴδωμεν :~

Ὁ προεόρτιος κανών, τοὺς εἱρμοὺς ἐκδευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια, εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν εἱρμῶν. ποίημα Ἰωάννου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'. Ὁ εἱρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι. καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι. κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Αἰθανόμενος, τὴν τοῦ κυρίου ἔλευσιν. ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος πρόδρομος. ἐκβοῶν περιφανῶς. ἤγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις. μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε :~

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι. λόγε πατρὶ συνάναρχε. ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου, πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον :~

Γῆ ὡς γέγραπται. τοῦ ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον βλέψασα φῶς, ἀνυγάσθητι. ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν. ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς. καὶ τὸν ἐπὶ πάντων θεόν, ὕμνει κραυγάζουσα. κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

ἰσραηλιτῶν, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον. ὧδε φωνὴ τοῦ πατρός, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττεν :~

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ ἰορδάνου. καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, τὸν βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ. οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ. ὁ ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον σωτὴρ καὶ ἀπεστράφησαν, κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ σεραφίμ. ἀνεχώρησεν ὁ ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν ἠλιοῦ, δι' ἐλισσαίου μηλωτήν. πῶς μὴ δύει εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις. πῶς δὲ μὴ φλέξει με ὅλως ἐξ οὗ πυρούμενος. τί βραδύνεις βαπτιστά, τοῦ βαπτίσαι τὸν κύριόν μου, ὁ ἰορδάνης βοᾷ πρὸς ἰωάννην. τί τὴν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν. πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν, ἀφ' ὧν ἁγιάσαι κἀμέ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν. ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ἑτοιμάζου ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου νεφθαλείμ. ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν δεσπότην. ἀγάλλου ὁ ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι. μὴ κρύπτεσθε ἑαυτούς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι.

Τὸ τετραῴδιον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, τούς τε εἱρμοὺς καὶ τὰ τροπάρια, ποιοῦσιν ἀνὰ ὀκτώ. καὶ πάλιν τοὺς εἱρμούς. ὧν ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

ᾠδὴ α'. ἦχος, β'. Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θεϊκῷ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι. καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς. τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι. κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἡ ἀπόρρητος, τοῦ κτίσαντος συγκατάβασις. πρὶν ἐκ παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν. αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστός, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται. ἐν ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν :~

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται πρὸς ἰορδάνην πρόδρομος. νῦν ἡ τοῦ λόγου φωνή. τὸν πτωχεύσαντα ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι. διὰ τοῦ πυρὸς γάρ. πλουτίσων ἥκει Χριστός, τῷ δώρῳ τοῦ βαπτίσματος :~

Ὠδὴ, η'. Ὁ εἱρμός.

Ἔφλεξε παιδομανάγων, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα. καὶ εἶξε τὸ ῥαφθὲν ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός. διαιωνίζων, ὕμνος ἀνεμέλπετο. τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὑμᾶς νῦν σκηνὴ ἐκλεκτά, ἐπιγνώσομαι εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῇ. ἐν ὑμῖν τεθεατὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. πρὸς τὸ βάπτισμα Χριστὸς ὁ λόγος φησί. τοῖς ῥαθυμίας ὄρου διαμένουσιν. ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας. καὶ ἀληθείας, ζωὴν ἥκει δωρούμενος.

Τάξεως ἐμ πάλιν ἐν σοί. φυσικῆς ὑπὲρ πράγματα τελούμενον νῦν. τὸ ἔλαττον καὶ γάρ, γνώμῃ εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος. ὅθεν δέδοικα σὴν χεῖρα ἐπιθῆναι κάραν. τῷ λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ πρόδρομος. οὐ θέμις γὰρ χόρτον προσεγγίζειν. σύ με μᾶλλον, ἁγίασον σὸν δοῦλον :~

Ἕτερον ᾠδίον. ἦχος ὁ αὐτός. οὗ ἡ ἀκροστιχίς, Τρίτῃ.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

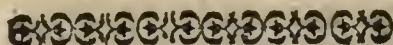
Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικόν, τινάξαντες καρδίας ἐγρηγόρσει. τῷ ἐρχομένῳ καθᾶραι ψυχάς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Ἱκανούσθω, πρᾶξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί, τῷ πάντας καθαίροντι. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα βοῶμεν τὸν κύριον :~

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ. πίστει τῷ δόντι δεσπότῃ πιστοί, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν. βαπτισθῆναι μολόντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν :~

Ὁ εἱρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ. οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, β΄. προεόρτια τῶν φώτων. καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Προεόρτια ᾄσματα. εὐσεβῶς προηχήσωμεν. τοῦ σεπτοῦ βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος. σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν πρόδρομον αὐτοῦ. καὶ αἰτεῖσθαι τὸ βάπτισμα. τὸ σωτήριον. εἰς ἀνάπλασιν πάντων. τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων. καὶ μεταχόντων τοῦ πνεύματος :~

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται. ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται. ὁ Δαβὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα. καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ βάπτισμα. αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι. γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη. καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι. φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι :~

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε. καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται. τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμε. πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται κύριε. ἐπιβαίνοντα γυμνὸν, τὸν τοὺς τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα. καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν, τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντος.

Καὶ τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱεροσύνης φωτὶ, ἱερῶς φωτιζόμενος. τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας. φωτοβόλοις διδάγμασι. μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον. οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας σκότος αἱρέσεων. τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν :~

Πάτερ θεοφόρε Σίλβεστρε, στῦλος ὡράθης πυρός. ἱερῶς προηγούμενος. ἱεροῦ συστήματος. καὶ νεφέλη σκιάζουσα. αἰγύπτου πλάνης τοὺς πιστοὺς ἐξαίρουσα. ταῖς ἀπολαύσεσί σου. διδαχαῖς ἑκάστοτε. τὴν ἀκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν :~

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε, ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν. τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας. ἱερῶς θαυμαζόμενος. ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες. ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας. θαύματα μέγιστα. ἐκτελῶν ἐνώπιον. τούτων σαφῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β΄.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί. σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου :~

Εἰς τὸν στίχον τὰ ἰδιόμελα. ἦχος, α΄.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ σὴρ ἡ ἐπερχομένη. ἐκείνη ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν. καὶ αὕτη, πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν. ἐκείνη αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ. καὶ αὕτη, ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα. τότε ἀστὴρ, τοὺς μάγους ἐμήνυσε. νῦν δὲ πατὴρ, κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς κύριε, δόξα σοι. ἦχος, β΄.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ἔρχεται καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ βάπτισμα. ἐκπληρῶσαι θέλων τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον. καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην. δεῦρο ὑπηρέτησόν μοι βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον. δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχύ. καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς τοῦ συντρίψαντος, τὴν κάραν τοῦ δράκοντος. καὶ ἀνοίξαντος τὸν παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ. ἦχος, γ΄.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τῷ σωτῆρι, μάγοι προσεκύνησαν. ἐν ταύτῃ δὲ, τὸν δεσπότην δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ ποιμένες

ἀγραυ

» καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν. » σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτης, σὲ μεγαλύνομεν :~ Ὁ ἕτερος χορός.

Ὑ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τοκούσου θαυμάτων.
Νύμφη πανάγνε, μήτηρ ἀλογημένη.
Δ ἰῆς τυχόντα, παντελοῦς σωτηρίας.
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη.
Δῶρον φέροντα, ὕμνον εὐχαριστίας :~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνί τῷ ἰδίῳ.

Φιλοσοφίας ὄντι, περιέτεμες πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα. καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι. καὶ τοῖς πᾶσι κατηύγασας, τὰς διανοίας θεόφρον. τῆς Τριάδος ὁ μύστης. ὦ βασίλειε σοφὲ καὶ λαοφῆς τῆς θκοῦ :~ Ὅμοιον δεσποτικόν.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν νόμον πληρώσας. ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ κτίστης. καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, ὡς βροτός. καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται, ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ. ὡς θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων :~

Εἰς τοὺς αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ πατρὸς ἀνατομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως, τεχθεὶς ὡς λόγος. καὶ ὡς θεὸς ἐκ θεοῦ, ἀναφαίρετον μείνας τῇ θεότητι. διὸ κατὰ νόμον, ὁ ὑπὲρ νόμον γενόμενος. κατάρας νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας. καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν. ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν. καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν. αὐτὸν δυσωποῦντες. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~ Ὅμοιον :~

Θέσει υἱὸς θεοῦ γεγονώς. ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου βαπτίσματος. τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων υἱόν, τοῦ θεοῦ καὶ λόγον ὁμοούσιον, πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας ὅσιε. αἱρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα. τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. ὅθεν καὶ τὰ βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας. συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι. χριστῷ τῷ πλουσίως διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος :~ Ὅμοιον.

Ἔνδον ἐπουρανίου ναοῦ. ὡς ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας. τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν. τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς. ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος. καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον ὅσιε. ἱερατεύων. καὶ θεῷ παριστάμενος. καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος. μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρ βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον. χριστὸν ἱκετεύων. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος :~ Ὅμοιον.

Ὅλος ἱερωμένος θεῷ. καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος. σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς. τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας. λαμπρῶς ἐξηγούμενος. καὶ σοφῶς διηγούμενος. τὴν ἐν τοῖς οὖσιν, εὐταξίαν ποιούμενος. ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. ὅθεν σε θεορρήμονα. καὶ θεῖον διδάσκαλον. καὶ φωτοφόρον φωστῆρα, τῆς ἐκκλησίας κηρύττομεν. χριστὸν ἀνυμνοῦντα. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος :~ Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ. καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πιστεύειν, εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι :~

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. β'.
Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ.
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος.
ᾨδὴ γ'. καὶ ς'.

Ἰστέον ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου τελεῖται, διὰ τὴν ἱερὰν καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ :~

Ἰστέον ὅτι εἰ μὲν εἰσὶ δύο κυριακαί, μεταξὺ τῶν χριστοῦ γεννῶν καὶ τῶν φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ κυριακῇ, εὐαγγέλιον, κατὰ ματθαῖον, Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. καὶ τῇ ἄλλῃ κυριακῇ, εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ. εἰ δὲ τύχῃ, ἓν σάββατον, καὶ μία κυριακή, ἀναγινώσκομεν τῷ σαββάτῳ, σάββατον μετὰ τὴν χριστοῦ γέννησιν. τῇ δὲ κυριακῇ, κυριακὴν πρὸ τῶν φώτων :~

Τῶ

Ὁ ἕτερος χορός.

Ἔφλεξε ῥεῖθρον τῶν δρακόντων τὰς κάρας.
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα.
Νέους φέρουσαν δυσσεβεῖς κατῄνυσας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας.
Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος :~

Ὠδὴ, η'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενον τὰ πάντα
θεὸν λόγον. καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παρα
,, γάγοντα. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~
Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος
ὁ δεσπότης. καὶ Ἰησοῦς τε, δέχεται προσηγορίαν.
ὅτι τοῦ κόσμου σωτὴρ ὑπάρχει, καὶ κύριος :~
Τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ
συνεζεύχθη. τοῦ ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος
μνήμη. ἣν γεραίροντες πίστει ὑμνοῦμεν,
τὸν κύριον :~ Τοῦ ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον βασί
λειον τῷ κόσμῳ. φῶς εὐσεβείας. σάλπιγ
γα τε θεολογίας. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ
ρίου, τὸν κύριον :~
Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ σο
φῷ βασιλείῳ. καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογη
θέντα. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον :~
Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες βα
σίλειε ἀπαύστως. ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυ
ρίζοντες βοῶμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ
ρίου τὸν κύριον :~
Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας βα
σίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν
σέβειν τριάδος φύσιν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
κραυγάζων, τὸν κύριον :~ Θεοτοκίον.
Τὸν ἐκ πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρο
νον θεὸν λόγον. καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαν
τα ἐκ παρθένου. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου, τὸν
κύριον :~ Καταβασία.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ βαβυλῶνος ἔδειξε.
κάμινος πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔ
,, μελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέξασθαι ὁ ἰορδά
,, νης, καὶ στέρξαι σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν κτί
,, στην. ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ. καὶ ὑπερυψοῦσιν. εἰς
,, πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ ἕτερος χορός.
Ἔλαθρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται.
Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης,
Νῦν εὐλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον.
Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν ἐθνῶν πανκληρία.

Ὠδὴ, θ'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προηλίου φωστῆρα, τὸν θεὸν ἐξανατεί
λαντα. σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.
,, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωμα
,, τώσασα. εὐλογημένη. πανάγνε. σὲ θεοτόκε
,, μεγαλύνομεν :~
Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους, Χριστὸς τῆς ἀνθρωπίνης ὅ
λης φύσεως. ὑπερφυῶς παρθένου ἀποτί
κτεται. καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, κα
θὼς διακελεύεται. τὴν σάρκα περιτέμνε
ται. καὶ πληρωτὴς τοῦ νόμου δείκνυται :~
Δεῦτε τοῦ δεσπότου, τὰ ἔνδοξα Χριστοῦ ὀνόματα στή
ρια. ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν. Ἰησοῦς γὰρ
θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον. σὺν τού
τοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ ἱεράρχου με
γαλύνομεν :~ Τοῦ ἁγίου, ὁ αὐτός.

Σὺ ἀρχιποίμενος, ὡς πρόβατον πιστὸν Χριστοῦ
βασίλειε. τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολού
θησας. τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυ
χὴν πέρ προδέδωκας. προκινδυνεύων ἀ
ρίστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε :~
Τὸ τῆς ἐκκλησίας πανίερον Χριστοῦ κατιδὼν σύ
στημα. ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον ἱεραρχίας
σοφέ. ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς καταπέ
πτωκε τύραννος. τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος,
αἴγλην οὐκ ἤνεγκεν βασίλειε :~
Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας τε χορείας τε
τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ. πατριαρχῶν,
σκηνῆς, καὶ τῶν δικαίων ψυχῆς. τῆς χα
ρᾶς τε τῶν προφητῶν, ἠξιώθης βασίλειε.
τῆς θεοτόκου λάτρις γάρ. καὶ τῆς τριάδος
μύστης γέγονας :~ Θεοτοκίον.
Ὁ τὰ ὑπερῷα, ἐν ὕδασι στεγάζων μόνος κύριος.
ἀναχετίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε, ὁ ξη
ραίνων, ἐκ σοῦ ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβό
μενος. ἐκ βηθλεὲμ ἐπιφαίνεται, πρὸς ἰορδά
νην βαπτισθῆναι σαρκί :~

Καταβασία.

Ἀπορεῖ πᾶσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ
δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε θεοτόκε.
,, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου.
καὶ

τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. ἔνθα δή, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας. καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ αἱρετικῶν τὸν ἔπαρχον καταπλήξας. καὶ λόγοις ἐνθέοις, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε. καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν, ἐξεπαίδευσε. καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν, κατέστησεν ἐναργῆ. καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς, τὴν τοῦ χριστοῦ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών, ξηρὸς καὶ λεπτόσαρκος. μέλας τὸ χρῶμα. ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος. ἐπίρριν. εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος. τὸ ἐπισκύνιον συνεσταλκὼς φροντιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος. ἐπιμήκεις τὰς παρειάς. κοῖλος τοὺς κροτάφους. ἠρέμα ἐν χρῷ κουρίας. τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος. μεσαιπόλιος. υἱὸς βασιλείου καὶ ἐμμελίας, τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδοτος ξίφει τελειοῦται.

Ὁ θεόδοτος οὐκ ἀπέξομαι λέγει.

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος γρηγόριος, ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται :~

Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς πάτερ.

Τῆς σῆς τελευτῆς, σὸν τὸν ἐκ μορφῆς γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

ᾨδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾷ λατρευομένης. οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθέου τοῦ προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. ἀλόγητος εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων (ΙΙ)(ΗΧ) :~

Λαμπρὰ πάμφαις, τὰ γενέθλια χριστοῦ, καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀνακαινίσεως ὑπογράφονται, τὸ μυστήριον σήμερον. ὅτι νομικὴ διατάξει, ὁ σὺν περιτέμνεται. οὐχ ὡς θεός, ἀλλ' ὡς βροτός, καὶ νόμου πλήρωμα :~

Τῶν ἀμπόμων πληρῶν. ὁ τοῦ νόμου ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον. ἐθελουσίως περιτέμνεται. περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος. καὶ κραυγάζειν δωρούμενος. ἀλόγητος εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων (ΙΙ)(ΗΧ) :~

Τριαδικόν, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ πατρός, ὁ υἱὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα πέφηνε. σὺ δὲ τῆς τριάδος ὦ βασιλεῦ, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον. οἶκος τε τῆς ὅλης τριάδος. μακαρία ἡ μνήμη σου. καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτήν, ἀντιδοξάζονται :~

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ θεοῦ τὰ ἀνεκλάλητα. καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως. ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας. καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας. ἀλόγητος εἶ ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων (ΙΙ)(ΗΧ) :~

Ὡς ἐν τῇ μιᾷ ἱερᾷ τε ξυνωρίς, ἡ ὥσπερ μία ψυχή. ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος. ἐκ γρηγορίου βασίλειος. πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, ἐν βασιλείῳ γρηγόριος ἐμφαίνεται, σὺ τε χερσὸν, ὑπὲρ τῆς ποίμνης (ΙΙ)(ΗΧ) :~

Πατὴρ ὀρφανῶν. καὶ χηρῶν προστάτης καὶ πλουτοῦντος πένησι. τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις. καὶ τῶν ἐν πλάτει τῷ κυβέρνησις. γῆρας βακτηρία ἐδείχθης. παιδαγωγία νεότητος. καὶ μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν βασίλειε :~

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ πάτερ βασίλειε. σκηνὴ ἐσκέπασας τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ πιστῷ. ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν τριάδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες. ἀλόγητος εἶ ὁ θεός, τῶν πατέρων (ΙΙ)(ΗΧ) :~

Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾶ πυρπολουμένην ἁγνή, προεθεώρει σὲ ἐγκάσασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι. σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

Νέους ἀσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε. καὶ θείου ἀγγέλου συγκαταβάσις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι εὐχαρίστως ἀνέμελπον ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς ἀλόγητος εἶ :~

Ὁ εἱρμ.

λοῦσα τῷ πυρὶ προγράφει μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, θεοῦ μαρία :–

Καταβασία.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου. ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος. ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος :– ὁ τόκος χορός.

Ξ μόρτον ἐξέφηνε σὺν παμμολβίῳ,
Ἤχω, πῦρ ὃν γαστρὸς ἐξηράξατο.
Ναίφησιν ὕτος, συμφυής, νόμος πέλων,
Φωσταυγὸς ἐξώρουσεν ἀμῶν γένους.
Λόγος τε μουζῶν, καὶ βροτὸς προμηθέα.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε :– Ὁ οἶκος,

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων. βασίλειον ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει μυστικῶς. δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι. ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες, τῷ τοῦ βίου καθαρτικοῦ πνεύματι θαλφθέντες, μιμούμενοι αὐτοῦ, τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν. δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως θείας. πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν. Ὁ οὐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε :–

Μὴν ἰαννουάριος. ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι'. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ιδ'. Εἰς τὴν πρώτην, ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη νόμος.
Καὶ τοῦ νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη χάρις.

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελάσει, ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν καὶ μέντοι πανηγυρίζομεν, καὶ ἑορτὴν καὶ δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. ὥσπερ γὰρ καὶ ἔνσαρκον γέννησιν δι' ἡμᾶς καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφευγε, καὶ τὸ ἄληπτον εἴληχεν, οὕτως καὶ περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον, ὥστε καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατὰ τοὺς μάνεντας λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι. πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφὼς ἦν. καὶ τοῖς ἀγνώμοσιν ἰουδαίοις ἐπιστομίσαι τὸ σάββατον μὴ τηρεῖν. καὶ τὸν νόμον λύειν συκοφαντοῦντας, τὸν μέχρι καὶ τῆς περιτομῆς, τὴν τοῦ νόμου διασώσαντα φυλακήν. διά τοι τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἐκ παρθένου γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς μητρὸς καὶ ἰωσὴφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι, καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς παρθένου. καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων διῆγεν ἀνθρωπίνως. προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν :–

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας τοῦ μεγάλου.

Ζῇ βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν κυρίῳ.
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.
Ἰαννουαρίοιο θανὼν, βασίλειε πρώτῃ.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις οὐάλεντος. πρόεδρος καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐναγωνισάσατο πίστεως. τῆς ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ βασιλεύς, πυρὸς δίκην λυμαινομένου τὰς ἐκκλησίας. ἦν δὲ, πρὸς πατρὸς ἐκ πόντου, πρὸς δὲ μητρὸς, καππαδόκης. ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως. ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο. οὐχ ἧττον δὲ, τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν. καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν

τὸν

Τεῖς ἀντιθέοις πέλεκυς. ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἄκανθαν ὤφθης πάτερ βασιλεῦ :~ Δόξα.

Δυσωποῦμέν σε ἁγνὴ ἄχραντε. ἡ τὸν θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα. τὴν ἀεὶ πρεσβείαν, ὑπὲρ τῶν δούλων σου :~

Καταβασία.

Ἀκήκοα κύριε φωνῆς σου ἣν εἶπας. φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ χριστός, θεοῦ σοφία καὶ δύναμις :~

Ὁ ἕτερος χορός.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας.
Ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν.
Ῥηγνῦσι γῆρυν, πνεύματι κρουομένην.
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου λόγου.
Ὢ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετέλεσεν.

ᾠδὴ ε. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς κύριε. ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, θεὸν οὐ γινώσκομεν :~

Σὺ ἐκ παρθενικῆς μητρός, ἀνερμηνεύτως προελθὼν κύριε. καὶ τὴν βροτῶν, μὴ ἀπαξιώσας ἐνδύσασθαι μορφήν. ὡς βρέφος νομίμως, τὸν νόμον ἐπλήρωσας :~

Ἡ νυκτὶ ἀπόκειται, ὡς τὴν σκιὰν τὴν νομικὴν στέργουσα. τὸν Ἰσραήλ, ἡ γεννησαμένη. ἐξῆς ἀναστράψαν. τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου χριστός, πεφανέρωται :~ Τοῦ ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἄγει διπλῆν ἀληθῶς, ἡ ἐκκλησία ἑορτὴν σήμερον. περιτομῆς, ὡς βρέφος δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς. καὶ μνήμην οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμάκαρος :~

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ ὅσιε. φωστῆρα, λαμπάδα τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε χριστός. διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν βασιλεῦ :~

Ὁ νομοθέτης μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ νόμου ἰωσὴφ γέγονε. τῆς κατὰ σέ, τροφῆς, σιτομέτρης. τῆς θείας γὰρ σαρκός, αὐτὸς ἑστιάτωρ, ἐδείχθης βασιλεῦ :~

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρὰν, ἱστορηθεῖσαν ἐν σω-μα γέννησιν, τῷ μωϋσεῖ. αὐτὸς ἑρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀναπτύξας πᾶσι, παμμάκαρ βασιλεῦ :~ Δόξα.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν. χαῖρε ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα, θεὸν τὸν ἀχώρητον :~ Καταβασία.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου. καθαρσίων δέ, ὡς θεὸς μὴ δεόμενος. τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας. ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται :~ Ὁ ἕτερος χορός.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου.
Ἰὸν καθάρσει πνεύματος λελουμένοι.
Νέαν προσορμιζόμεθα ἀπλανῆ τρίβον.
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν.
Μόνοις προσιτὴν οἷς θεὸς κατηλλάγη.

ᾠδὴ ϛ. Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν, κύριε ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς. τὴν ζωήν μου :~

Εἴληφε τέλος ὁ νόμος, ἀφ' οὗ χριστὸς μηνυάσας, πληρωτὴς τοῦ νόμου δειχθείς. περιτομὴν κατεδέξατο. καὶ ἔλυσε, τὴν τοῦ νόμου κατάραν :~

Σάββατα περιτομή τε, τὸ φρύαγμα τῶν ἑβραίων. τοῦ ἐπιφανέντος χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται. καὶ ἔλαμψε, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἔθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως. καὶ τὰς τῶν πεινώντων καρδίας. πάσης ἐνέπλησας, βασιλεῦ, θείας εὐφροσύνης :~

Ἔθρεψας ψυχὰς πεινώσας τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ. ἄρτος γὰρ ἀγγέλων ὑπάρχει ὁ λόγος βασιλεῦ. οὗ ἄριστος, σιτοδότης ἐγένου :~

Ἠράσθης τῆς μελίσσης βασιλεῦ φιλοπόνως, ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄνθος. καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ :~

Ἐσπούδασας κόσμου ῥαγῆναι. καὶ θεῷ συμβιοτεῦσαι. διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς. πάτερ βασιλεῦ. τὰ μένοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω :~ Δόξα.

Βάτος σε ἐν τῷ σιναίῳ ἀφλέκτως προσομιλοῦσα.

Ἤπειρον αὖθις, ἰσραὴλ δεδειγμένον·
Μέλας δὲ πόντος, τελεστὰς αἰγυπτίων·
Ἔκρυψεν ἄρδην, ὕδατος στερρὸς τάφος.
Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ δεσπότου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον. εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς, ὁ ὑπερούσιος. εἰς λῆξιν τοῦ νόμου περιετμήθη. ἀπαρχὴν δὲ θείας χάριτος. καὶ ζωῆς ἀκηράτου, ἡμῖν δέδωκεν :–

Οὐ μόνον πληρωτὴς, ὡς οὐκ ἀντίθεος. ὑπάρχων, χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος. ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν. ἑκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Παιδείας γενόμενος ἁπάσης ἔμπλεως. οὐ μόνον, τῆς κάτω καὶ πατουμένης. πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος. ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς βασίλειε :–

Τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου στοιχειούμενος. ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει. τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας, ὦ βασίλειε :–

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως. καὶ πρᾶξιν, ἐπίβασιν θεωρίας. θεωρίας ἀπεδέδειξας. καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς :–

Συνέδραμε χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη, σοῦ περ τοῖς γενεθλίοις. ὧν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφαίδρυνας. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ θεὸν συνέλαβες. καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον. εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἄγγελοι. οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ἀειπάρθενε :–

Καταβασία.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριε. καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, παρθένου ἀποτίκτεται. μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κύριε :–

Ὁ ἕτερος χορός.

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων.
Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας.
Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα.
Λόγον πλέοντες, ἐκ λόγου μελῳδίας.
Ὧν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ θεοῦ. ἐξηρεύξω σοφίαν κῆρυξ φωτός. καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας. τῆς πρώην ὄντως, κηρύξας τὰ δόγματα. κατὰ παῦλον ὤφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος. ὅθεν καὶ ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, θεοφάντορ βασίλειε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :–

Δόξα, ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην. ὥσπερ ὕδασι, ταῖς διδαχαῖς σου. τῆς ἀσεβείας ἐξαπείρας τὰ δόγματα. ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ χριστὸς ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο ὄντως βασίλειε. ὃν ἱκέτευε. ὡς παρρησίαν κεκτημένος θεόπνευστε. δωρήσασθαι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος :–

Καὶ νῦν, Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων κύριε, περιτομὴν ὑπομένει. καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει. δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον κόσμῳ. χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ τοῦ κτίστου, ἱεράρχης, καὶ φωσφόρος. ὁ θεῖος μύστης χριστοῦ βασίλειος :– ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε :–

Περιτέμνεσθαι πέπαυται. ἀφ᾽ οὗ χριστὸς, ἑκὼν περιετμήθη. τῶν ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων, τῇ χάριτι :–

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον. ἡ ὀγδοὰς ζωὴν προεικονίζει. ἐν ᾗ ὁ δεσπότης περιετμήθη χριστός :– Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὥσπερ τῷ τόκῳ χριστοῦ, ἡ νύμφη ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου παμμακάριστε :–

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν θεοῦ. θεότητα εἰς κτίσιν, ἀσεβῶς βασίλειε οὐ κατήγαγες :–

Ταπεινόφρων ὤφθης, θεοῦ συμμαχῶν. βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος :–

Τῇ ἐκκλησίᾳ δέδωσαι. παρὰ θεοῦ, χαράκωμα καὶ τεῖχος ὀχυρὸν βασίλειε παμμακάριστε.

Τοῖς

βροτοῖς τὸ πνεῦμα, θεὸν ἀνεκήρυξας. καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας. πᾶσαν ἐκδιώξας, σαβελλίου λατρείαν, πάντα τὰ φρονήματα, νεστορίου κατήργησας. ἱεράρχα βασίλειε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα, ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θείων. καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικὸν. θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ. πνευματικὴν γὰρ περικτησάμενος σάλπιγγα. ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης. μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος ὅσιε, ἱεράρχα βασίλειε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής. ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών. προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε. διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν. ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα. καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου :~

Οἱ ἀναβαθμοὶ. τὸ α΄. ἀντίφωνον, τοῦ δ΄. ἤχου προκείμενον. ἦχος, δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. τὸ εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος. Ὁ πεντηκοστός. καὶ τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ. καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι :~

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς εἷς, καὶ τοῦ ἁγίου δύο. δάν τορῦντάν. τοὺς εἱρμοὺς, τὰ δὲ τροπάρια, ἀνὰ εἰς δώδεκα. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, ποίημα Στεφάνου. ᾠδὴ, α΄ ἦχος, β΄. Ὁ εἱρμὸς.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα χριστῷ τῷ θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε. δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται :~

Ἡ ὀγδοὰς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος. τῇ σῇ χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἁγιάζεται, ἑκουσίᾳ πτωχείᾳ. ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί :~

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι χριστός. τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος :~

: Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός. ποίημα Ἰωάννου.

Σοῦ τὴν φωνὴν, ἔδει παρεῖναι βασίλειε. τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου. ἀλλὰ πάτερ συγγνώμην, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν :~

Τὸ ἐμπαθὲς, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκός. φιλοσοφίας ἱδρῶτι, ἐπαιδαγώγησας. διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζει βασιλείοις, πάτερ βασίλειε :~

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδὸν. ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν. καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος βασίλειε :~

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως βασίλειε. ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος. ἐν τῷ τοῦ πνς, περιέτεμες ξίφει. σαυτὸν δὲ τῷ δεσπότῃ, θῦμα προσήνεγκας :~

Σὺ γεγονὼς, μύστης ἀρρήτων βασίλειε. τὸ τοῦ χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας. ἱεράτευμα πάτερ. σαφῶς τὸ τῆς τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν :~ θεοτ.

Τίς ἐξειπεῖν. σοῦ κατ᾽ ἀξίαν δυνήσεται. τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν. θεὸν γὰρ τέτοκας. ἐνσάρκως παναγία. ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων :~

Καταβασία.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει. ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους. ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος, ὅτι δεδόξασται :~ Ὁ ἕτερος χορός.

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον.

Ἡ πει

Στόμα ἱκεσίου μελέτη σοφίας.

Γεωργίου μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐμμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα δημιουργὸν τοῦ παντός. ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα βασίλειε :~

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν. ἀρχιερέων ὑπάρχεις, δόξα καὶ ἑδραίωμα, παμμακάριστε βασίλειε, καὶ πάντων τῶν πρώην, διδασκαλίας ὑπόδειγμα. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ.

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεός. τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τοῦ νόμου ποιητής, τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ. καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ πάντα περιέπων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς, Κύριε, δόξα σοι :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου. ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου. δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας. τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. βασίλειον ἱεράτευμα. πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες. θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε Κύριε. καὶ νόμον ἐκπληρῶν περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν. ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ λόγε συγκαταβάσει σου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α. στιχολ., καθ., ἦχ. πλ. α.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Γάννουα.

Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς ἐκκλησίας. τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν. τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον. διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, τριάδα σέβειν ἁγίαν. ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ. διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν :~

Δόξα, ἦχος, α. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Βασίλειε σοφέ, παρεστὼς τῇ τριάδι. ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου. χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων. ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον :~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ πάντων ποιητής, καὶ δεσπότης τοῦ κόσμου. ὁ ὢν σὺν τῷ πατρί, καὶ τῷ πνεύματι ἁγίῳ. ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. ὄντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα. σὺ γὰρ δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνῃ, ὡς νόμου τὸ πλήρωμα :~

Μετὰ τὴν β. στιχολ., καθ., ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεσπιστικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα. τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα. τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς τριάδος ὑπέρμαχος, ἱεράρχα βασίλειε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος, δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος φιλανθρωπίας. ἐνεδύσω δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσιν τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερα καθ. μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τὰς αἱρέσεις καθελὼν τὰς ζοφεράς. πάντα τὰ φρυάγματα ἀνομίου ἐβύθισας. τοῖς γὰρ

σα. καὶ ἐν τῇ τρίβοις, φαντάζεται αὐτοῖς ἀμβρώς σοφίας, καὶ κατηχύσει ποτὲ κακίᾳ. διὰ ταῦτα, καὶ θράσεις ἐγενόμην τῆς κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ, ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. μύστης γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη διδάσκει. δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τίς, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει. ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. ὅτι ἀθανασία, ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. θεὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου. καὶ τῇ σοφίᾳ σου, κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων. καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων, πάρεδρον σοφίαν. καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς, ἐκ παίδων σου. ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. ἐξαπόστειλον αὐτήν, ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου, ἵνα συμπαροῦσα μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει. καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν, πάντες δειλοί. καὶ ἐπισφαλεῖς, αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν λιτὴν τὰ ἰδιόμελα. ἦχος α.

Γόρμαιου.

Χαιρόν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἰσοφαντα βασίλειε. ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκουμένῃ. ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων. τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰώνος. Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἔχεμ σέ σε ἱεραρχῆσαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, βασίλειε θεοφάντορ. τοῦ χριστοῦ διὰ γενόμενος. τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τῆς οἰκουμένης ἐπλήρωσας. διὸ, τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ἀπὸ δεχόμενος. αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσι σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βυζάντιος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, τὰ πρόσωπα ... βασίλειε. θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως. καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν ὑπάρχου κατέπαυσας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας. καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος, προθύμως ταῦτα προείλου. καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει. τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πάτερ καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον ἐν μιᾷ θεότητι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος, πλ. δ.

Συγκαταβαίνων, ὅσιε.

Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα. ἦχ. α. Βυζάντιος.

Μέλισσα θεία καὶ ἱερὰ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας μέλισσα, βασίλειε παμμακάριστε. σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου τὸ κέντρον, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῆς θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας, καὶ τῶν ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας. καὶ νῦν τὸν θεῖον λειμῶνα, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος μονῆς. μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστὼς τὴν τριάδα, τὴν ὁμοούσιον. Ὁ αὐτός.

Στ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλεῦ ὑμνῶ μακαρίου.

Πάντων τῶν ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετάς, πάτερ ἡμῶν βασίλειε. μωϋσέως τὸ πρᾶον. ἠλίου τὸν ζῆλον. πέτρου τὴν ὁμολογίαν. ἰωάννου τὴν θεολογίαν. ὡς παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω. τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ. τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι. ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος. ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχος, β. Στ.

Στόμα

κατέλιπον. τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρα-
τείας πόνοις, σεαυτοῦ περιελόμενος. καὶ
θεία μελέτη μόνου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τη-
ρήσας τὸ ἀξίωμα. ἀρετῆς περιουσία, ὅλον
τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ
πνεύματι. διό, σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κο-
σμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ. αἴτη-
σαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων.
κατεδέξατο σπαργανῶν περιβολήν. οὐκ
ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν. ὁ ὀκτα-
ήμερος κατὰ τὴν μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ
τὸν πατέρα. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. σὺ εἶ
ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐγώ εἰμι
ὁ θεός σου. εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου
ἄμεμπτος. καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πλη-
θυνῶ σε σφόδρα, καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐ-
θνῶν. καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβ-
ράμ, ἀλλ᾽ ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πα-
τέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, καὶ αὐξα-
νῶ σε σφόδρα σφόδρα. καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη,
καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ στήσω
τὴν διαθήκην μου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ
μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου
μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώ-
νιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός. καὶ ἔπεσεν Ἀ-
βραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύ-
νησε τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβραάμ.
σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις. σὺ καὶ
τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ
αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, μετὰ
σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. περιτμηθήσε-
ται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν. καὶ περιτμηθήσε-
σθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν. καὶ
ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ ὑμῶν. καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περι-
τμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς
γενεὰς ὑμῶν. καὶ ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθή-
σεται τὴν σάρκα. τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ,
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυ-
χὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν δια-
θήκην μου διεσκέδασεν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα
αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με. ἐν ἀρ-
χῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ
τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι. πρὸ τοῦ προελθεῖν
τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆ-
ναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με.
κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα
οἰκούμενα, τῆς ὑπ᾽ οὐρανόν. ἡνίκα ἡτοίμαζε
τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ. καὶ ὅτε ἀ-
φώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ᾽ ἀνέμων. ἡ-
νίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη. καὶ ὡς ἀ-
σφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ᾽ οὐρανόν. ἐν
τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ὁρισμὸν αὐτοῦ,
καὶ ὕδατα, οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ
ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια, τῆς γῆς, ἤμην
παρ᾽ αὐτῷ ἁρμόζουσα. ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέ-
χαιρε. καθ᾽ ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προ-
σώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου, ἀποστάζει σοφίαν. χείλη δὲ
ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίστανται χάριτας. στόμα
σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. δικαιοσύνη δέ,
ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. τελευτήσαντος
ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. υἱὸς γὰρ
δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν. καὶ ἐν ἀγαθοῖς
αὐτοῦ, καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. φῶς
δικαίοις, διὰ παντός. καὶ παρὰ κυρίου, εὑ-
ρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. γλῶσσα σοφῶν, κα-
λὰ ἐπίσταται. καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀνα-
παύσεται σοφία. ἀγαπᾷ κύριος, ὁσίας καρ-
δίας. δεκτοὶ δὲ αὐτῷ, πάντες ἄμωμοι ἐν
ὁδῷ. σοφία κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ.
φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ
τοῦ γνωσθῆναι. καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται,
ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. ὁ ὀρθρίσας
πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει. καὶ ὁ ἀγρυπνήσας
δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ὅτι τοὺς
ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦ-

τὸ ἀναστάσιμον φωταγώγιον, καὶ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά. οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. εἰς δ΄. καὶ ἐκ ϛ΄. ᾠδῆς, τοῦ ἁγίου, εἰς δ΄. τὸ ἀναστάσιμον φωταγώγιον, καὶ τοῦ ἁγίου δόξα, κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν. θκ. προκείμενον ἦχος πλ. β. Σῶσον κε τὸν λαόν σου. στί. Πρὸς σὲ κε κεκράξομαι. καὶ τοῦ ἁγίου ἦχος, α. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. ὁ ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. πρὸς τιμόθεον, β΄. Τέκνον τιμόθεε, νῆφε πᾶσι. καὶ τοῦ ἁγίου. Ἀδελφοί. βλέπετε μήτις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. ἀλληλουιάριον τῆς ἡμέρας. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ τοῦ ἁγίου, ὁ αὐτός. Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραήλ, πρόσχες. εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες. εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, κατὰ μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰῦ χῦ. κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κν ἐκ τῶν οὐρανῶν. καί, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον :—

Εἰς τὸ λυχνικὸν τὸ μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί. ὀκτὼ καὶ ψάλλομεν τὰ δύο στιχηρὰ ἰδιόμελα, τοὺς πλ. δ΄.

Ἐκ δευτέρου.

Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν. οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν. ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς :—

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεός. τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τοῦ νόμου ποιητής, τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ. καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ πάντα περιέπων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς. κε, δόξα σοι :—

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια. τοῦ ὁσίου. ἦχος, δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς βασιλείας. ὅτε τὸ βασίλειον σὺ ἱεράτευμα. τὸ τοῦ χριστοῦ ἔθνος ἅγιον. φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη πάντων ἐποίμανας. τότε διαδήματι σὲ, κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας βασίλειε. βασιλευόντων, ὁ βασιλεὺς καὶ πάντων κύριος. ὁ τῷ τεκόντι συνυπάρχων, αἴδιος υἱὸς καὶ συνάναρχος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

Ἱεραρχίαις στολαῖς ἠγλαϊσμένος. χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας βασίλειε. ὀρθοδοξίας, τῇ ἐκκλησίᾳ βλύσας δόγματα. οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν θεότητα, τὴν ἐν πατρὶ παντοκράτορι. μονογενεῖ τε, τοῦ θεοῦ λόγου καὶ θείῳ πνι. θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν. ἐν προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

Οὐρανίαις συνὼν χοροστασίαις. καὶ συναυλιζόμενος πάτερ βασίλειε. ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ. εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου. ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος. τοῖς ἐπὶ γῆς ὥσπερ ἄσαρκος. τοὺς ἐμφυσῶντας, τῆς θεοπνεύστου διδασκαλίας σου ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

Δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον. Δόξα, ἦχ. πλ. δ΄.

Ἀνατολίου.

Σοφίας ἐραστὴς, γενόμενος ὅσιε. καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς θεὸν προκρίνας συμβίωσιν. μελέτην θανάτου, εἰκότως τὸν βίον

κατεῖ

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριακονταμίαν ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας, ιδ. Εἰς τὴν πρώτην, Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, γίνεται ἀγρυπνία, καὶ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα. εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀγρυπνία οὐ γίνεται :~

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ τῆς θεοτόκου ὡς σύνηθες. ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἀναστάσιμα, γ΄. τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμελα δύο, ἦχος πλάγιος δεύτερος, δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον. καὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου, προσόμοια γ΄. δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν, θεοτοκίον. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου. τῆς μονῆς. καὶ τοῦ ἁγίου βασιλείου, ἰδιόμελα, τοὺς δύο πρώτους, τὸν δεύτερον, καὶ τοὺς δύο τρίτους. δόξα ἦχος πλάγιος τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτὸς, Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἀναστάσιμα, τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ α΄ β΄. δόξα τοῦ ἁγίου, ἦχος πλάγιος β΄. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ παναγάθος θεὸς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, θεοτόκε παρθένε, δίς. καὶ τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις, εἰς τὰς ἐπιστολάς. οὐδὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, Εἰς τὸν θεολόγον. ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, δίς. δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Μορφὴν ἀναλλοιώτως. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας, καθίσματα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ ἄμωμος. ἡ ὑπακοὴ. ὁ πολυέλεος. καὶ καθίσματα τοῦ ἁγίου. δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. πᾶσα πνοή. καὶ εὐαγγέλιον, ἀναστάσιμον. Ἀνάστασιν χριστοῦ. ὁ πεντηκοστός. στιχηρὸν, τὸ ἀναστάσιμον. οἱ κανόνες. ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς ἑορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς΄. καταβασίαι. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένας, καὶ Στίβει θαλάσσης. ἀνὰ μέρος, οἱ δύο χοροί. ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ ἁγίου, δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἀφ᾽ ἕκτης, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα, δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια, ἦχος πλάγιος α΄. καὶ ἰδιόμελον, ἦχος πλάγιος β΄. Ἐξεχύθη ἡ χάρις. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. καὶ Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην. δόξα, τὸ ἑωθινόν. καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. δοξολογία μεγάλη. τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. ἡ ἐκτενὴ. ἡ κατήχησις. καὶ ἀπόλυσις. δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον. ἡ συνήθης λιτὴ καὶ ἡ α΄ ὥρα, ἐν τῷ νάρθηκι. ἐν δὲ ταῖς ὥραις,

Τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης
καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Διονυσίῳ,
Ἰωάννης, ὁμηνδόμιος, εὖ πράττειν.

Τῶν μερόπων ψυχῶν θεῖον πόμα λάμβανε βίβλους,
Καρποὺς ἀρχαίων γνώσεως ἀϊδίου.
Ἧς ἔνι θεῖα μέλη μαρτύρων μέλπεται ἀδέλω,
Καὶ μοναχῶν ὁσίων τῶν τε καθηγεμόνων.
Ἄσμα γὰρ ὑποβρέχει πανθ' ἄσματα, καὶ τύπος ἄλλος,
Καὶ δόμακα χαλκοί, θείς τε μεριμνοπόλος.
Ἄγετε γοῦν ἱερεῖς ἁγιώτατοι ἔξιτε πάντων,
Ἀπαντᾶτε βίβλοις ἀσμένοι αἰθερίαις.
Οὔνομα γὰρ ἁγίων ἐπὶ γαίης μέλψεται αἰεί,
Καὶ θείων ἔργων ἔξοχος ἱστορίη.
Καίπερ ὑπ' ἀλλοδαπῶν ὅπλα καὶ χρῆμα τ' ἀλέσθη,
Χριστὸς ὅμως παρ' ὑμῖν ὅπλον ἀέργε μένει.
Χριστὸς καὶ σοφίην καὶ πλοῦτον ἢ ἤθεα διδούς,
Ἕλληνας χείρων χρίσματι θεοτάτῳ.
Ὄργανα γοῦν χριστοῦ ἁγιώτατα μέλψετε πάντων,
Δεξάμενοι ψυχῶν ἄσματα οὐρανίων.

(1

ΜΗΝ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΟΥΤΟΣΙ

Τὸ παρὸν μηναῖον τετύπωται, Ἐνετίησιν, παρὰ πέτρου, υἱοῦ τοῦ ποτέ. Χειροφόρου τοῦ τζαμέτου. ἀναλώμασι μὲν τοῖς ἑαυτοῦ. ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ ἐπιδιορθώσει. Γεωργίου ἱερέως βλαστοῦ κρητὸς τοῦ ἐπονομαζομένου πηγαλέτου.

Catal. Inkr.

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ,αφηέ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

45